

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΣΥΒΕΤΗΡΙΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΚΑΙΝΩΝ
ΤΑΥΝΕΡΙΑΝΑ

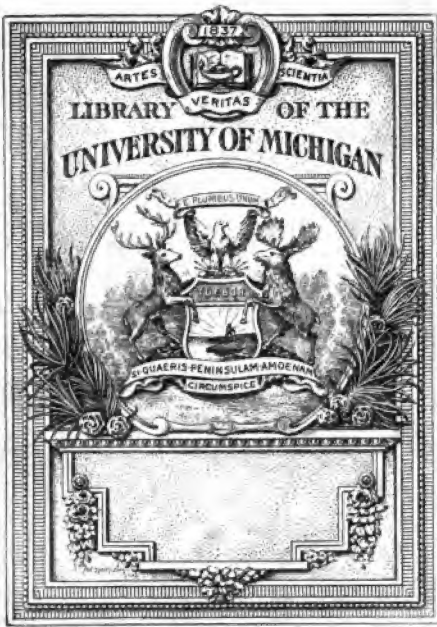
A 860,191

SCROLLA
IN THEOORITVM
VETERA

C. W. W. W.

LIPSIÆ
IN AEDIBVS DV TVNDRÆ

1720-1721, 1722-1723, 1724-1725, 1726-1727

SCHOLIA
IN THEOCRITUM
VETERA

RECENSUIT
CAROLUS WENDEL

ADIECTA SUNT
SCHOLIA IN TECHNOPAEGNIA SCRIPTA

LIPSIÆ IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI MCMXIV

COPYRIGHT 1914 BY B. G. TEUBNER IN LEIPZIG

LIPSIÆ: TYPIS B. G. TEUBNERI

Conspectus

Praefatio

	pag.
I. De codicibus praecipuis	VI
II. De scholiorum generibus, archetypo, recensionis principis	X
III. De codicibus praeterea adhibitis et de editione principe	XX
IV. De scholiis in Technopagnia scriptis	XXVI
V. De huius editionis institutis	XXVIII
Conspectus editionum et commentationum, quae solo auctoris nomine laudantur	XXXVI
Conspectus signorum	XXXIX

Scholia in Theocritum vetera

Prolegomena	1
Anecdoton Estense III	7
Prolegomenorum reliquiae latinae	13
I. Θύοσις ἢ Ῥιδή	23
VII. Θαλόσια	76
III. Αἰκολικὸν ἢ Ἀμαρυλλίς	116
IV. Νομισ	134
V. Αἰκολικὸν καὶ Ποιμενικόν	154
VI. Βουκολιασταί. <α'>	188
VIII. — <β'>	208
IX. — <γ'>	215
X. Ἐργατῖναι ἢ Θερισταί	222
XI. Κόκλων	240
XII. Αἴτης	249
XIII. Ῥίτας	257
II. Φαρμακέντριαι	269
XIV. Κυνίσκας Ἐρωσ	294
XV. Στρακόσιαι ἢ Ἀδωνιάζουσαι	305
XVII. Ἐπαινος Πτολεμαίου	318
XVI. Χάρτες	325
XVIII. Ἑλένης Ἐπιθαλάμιος	331
XXVIII. Ἡλικάτη	333
XXIX. Παιδικὰ Αἰολικά. <α'>	334

a*

270607

Scholia in Technopaegnia scripta

	pag.
<i>Θεοκρίτου Στίχη</i>	336
<i>Σιμίον Πιτέουγες</i>	341
— <i>Πέλεκυς</i>	343
— <i>Ῥιόν</i>	345
<i>Δωσιάδου Βωμός</i> . <i>Ἐρμηνεῖται τοῦ Ὀλοβόλου φήτορος</i>	346
<i>Βησαντίνου Βωμός</i>	350

Tabellae,

quibus qui in codicibus est ordo scholiorum illustratur	353

Indices

I. Auctores cum proverbiiis	368
II. Historia fabularis, religio, superstitio	373
III. Nomina geographica selecta cum ethnicis	379
IV. Historia vera	382
V. Grammatica, rhetorica, poetica	384
VI. Glossae cum verbis et rebus notabilioribus	389

Addenda et corrigenda	408

Praefatio

Scholia in Theocritum vetera ab aetatis byzantinae interpretamentis primus seiunxit Henricus Ludolfus Ahrens vir de poesi bucolica unice meritis. nam quod ante illum Gail et Duebner *σχόλια παλαιά* et *σχόλια νεώτερα* discernere conati sunt, nullius momenti est, cum hi viri docti ad suum id fecerint arbitrium memoria scholiorum nullo modo examinata. nec tamen Ahrensis quidem ubique contigit, ut scholia recentia ab antiquioribus recte segregaret. cum enim in idylliis I—VIII codice bibliothecae publicae Lipsiensis 3. ab ipso collato de Manuelis Moschopuli commentario satis edoctus esset, in idylliis IX—XIII certo praesidio destitutus a veritate haud raro aberravit. summum vero detrimentum Ahrensii editio inde cepit, quod libri, qui vetera scholia ad nos propagarunt, parum ei erant noti. quamquam enim per multas codicum Italicorum lectiones varias Iacobi Sanctamandi copiis usi Warton et Gaisford in medium protulerant, Gail et Duebner codices Parisinos omnes excusserant, singulos libros cum in aliorum tum in Ahrensii usum multi viri docti inspexerant, tamen integram atque accuratam notitiam Ahrens non habebat nisi codicis Genevensis inde a Casauboni temporibus pluris aequo aestimati, cuius collationem diligentissimam ab Aderto acceperat. cum res ita se haberet, Ahrens non magis quam qui ante eum scholia Theocritea edenda curaverant novum fundamentum iacere potuit, quo aedificium stabile ac firmum extrueret; sed editionem principem, quam Callierges anno 1516 Romae emiserat, ita repetiit, ut additamentis et lectionibus variis summa industria undique collectis et summa qua erat sagacitate diiudicatis ad augendum corrigendum-

que textum Romanum uteretur. Ziegler autem, cum scholia codicis Ambrosiani 886 sola vulgaret, id tantum spectavit, ut Ahrensii editionem ex hac parte suppleret. desideratur igitur usque ad hunc diem, ut scholia in Theocritum vetera abiectis recentioribus ex optimis codicibus accurate collatis in lucem edantur. quod nobis propositum est.

I.

Hi sunt codices, quibus antiqua in Theocritum scholia praecipue servata sunt:¹⁾

- K** **Ambrosianus 886 (C 222 inf.)** saec. XIII. hunc librum celeberrimum accuratius descripserunt H. Keil *Rhein. Mus. N. F.* 6, 1848, 108—110; Studemund *Anecd. varia graeca*, 1886, 237—247; K. Zacher *Jahrb. f. class. Phil., Suppl.* 16, 1888, 580; O. Schröder *Philol.* 54, 1895, 277—278; Wilamowitz *Textg.* 6. continet foliis 339 v—362 v: Prolegomena, idyllia I, VII, III—VI, VIII—XIII, II, XIV, XV, XVII, XVI, XXIX, epigrammata, Alas, Securim, omnia sub Theocriti nomine et numeris α' — $\kappa\alpha'$ designata. scholia adscripta sunt omnibus carminibus epigrammatibus exceptis, glossae idylliis I—VIII, X—XV, XVII. scholia, quae marginem superiorem exteriorem inferiorem implere solent, pleraque numeris aliisve signis rubro colore pictis ad certa textus **K^b** verba revocantur. altera manus, quam prioris aequalem puto, addidit fol. 339 v epigrammata Ga et Gb et fol. 345 v **K^c** argumentum Vc. quam littera **K^b** signavi. in folii 355 r margine inferiore altera series scholiorum ad id. XIV pertinentium legitur, quam tertia manus primae simillima **K^e** postea adiecisse videtur (**K^c**). glossae, quae inter textus lineas exstant, licet haud raro in spatium quod intermarginale vocatur transgrediuntur, partim rubro partim nigro colore exaratae sunt. et rubrae quidem glossae eidem li-

1) Codices, de quorum materia nihil dixi, chartacei vel 'bombycini' sunt. in designandis codicibus ubicunque fieri poterat Wilamowitzium secutus sum.

brario debentur, qui textum et scholiorum partem maximam scripsit, cum nigrarum auctor diversus non esse videatur ab illo, quem idyllio XIV alteram scholiorum seriem addidisse modo commemoravimus (**K**^o). cum et humor codicem male violaverit et flavescente atramento librarius usus sit, scripturam multis locis difficillime legi, nonnullis omnino interiisse mirum non est. codicem haec damna iam ante saeculum XV. accepisse apographa hoc tempore confecta, de quibus mox dicendum nobis erit, satis probant. nonnullos locos, qui paene evanuerant, manus quaedam apographis recentior litterarum ductus anxie secuta saeculo ut puto XVI. rescripsit.

Postquam Ahrens scholiis idyllii IV a Iosepho Muellero in usum editionis suae accurate collatis quanti hic liber aestimandus esset cognovit, Christophorus Ziegler primus universa codicis Ambrosiani scholia publici iuris fecit. at munere male functus est. non graviter quidem ideo eum incusabo, quod complures locos difficiliore aut falso legit aut expedire praeter necessitatem destitit; sed exempli sui auctoritati minime satisfecit, cum neque ordinem idylliorum servaret neque de ordine scholiorum in idylliis singulis adhibito ubique referret, cum neglegeret et glossas omnes et scholia carminum figuratorum usque adhuc in tenebris latentium, cum denique crebrius vulgares lectiones praeoptaret melioribus Ambrosianis abiectis. excussi codicem Mediolani apographo Barberiniano antea collato adiutus; locos, de quibus aliqua dubitatio movebatur, in imagine lucis ope facta iterum atque iterum domi inspicere licebat.

Scholiorum codicis **K** duo exstant apographa; utrumque Apogr. primus adhibui. alterum est in codice **Ambrosiano 52** (**A 155 sup.**) saec. XV. exeuntis, qui foliis 167r—214v scholia continet in Theocriti idyllia I, VII, III—VI, VIII—XIII, II, XIV, XV, XVII, XVI, XXIX, deinde Securis et Alarum textum cum scholiis; alterum est bibliothecae Vaticanae cod. **Barberinianus gr. 214** (olim II 35) eiusdem aetatis, in quo plane eadem insunt, nisi quod correctoris manus Alarum et Securis textum figura paulo mutata iterum

delineavit. ad hunc librum virorum doctorum animos ad-
 verterat Reitzenstein *Ined. poet. graec. fgm. III, Ind. lect.*
Rostoch. 1892/93, 23 ex Ambrosiano **K** eum descriptum esse
 recte suspicatus, alterum ipse detexi. quorum apographorum
 alterum ab altero pendere cum ea re probatur, quod inverso
 carminum figuratorum ordine utrumque utitur, tum eo, quod
 verba. exempli lectu difficiliora plane eadem in utroque vel
 praetermissa sunt vel eodem falso modo explicata vel ad
 arbitrium mutata. conferas velim hoc locos:

II b φησί recte **K** rescr.: θεάς Apogr.

ib. τήν δὲ τῶν φαρμάκων recte **K** rescr. (vox ἀπόθεσιν sub-
 sequens neque tunc legi potuit neque hodie potest): περὶ δὲ
 τῶν φαρμάκων ὁ λόγος e coniectura Apogr.

ἀπόμαξον

II 59/62 e γράφεται ἀπόμαξον ἀπόκρηπον **K**: ἀπόμορξον
 ἀπόμαξον verbis γράφεται et ἀπόκρηπον omissis Apogr.

II 74 b λινούν recte **K** rescr.: δυνόμενος Apogr.

IV 16 a ἐκδάκερος accentu incerto **K**: ἐκ δ' ἄκες Apogr.
 Ambr.: ἐκδάκες Apogr. Barb.

IV 57 b ἀφαιρῆσθαι **K**: ἀποσπᾶσθαι e coni. Apogr.

XII 12/16 a τοῦ χρυσοῦ γένους ὡς ἔοικεν ὄντες paene evani-
 da **K**: οὔτοι χρυσοῦ γένους πρόσθεν ἦσαν e coni. Apogr.

cum vero apographi Ambrosiani auctor, ubicunque locos
 quosdam exempli non expedivit, vacua reliquit spatia, quae
 verbis vel litteris praetermissis apte expleri possent, libra-
 rius Barberinianus omnia scripsit continua lacunis nullo
 modo designatis. unde Barberinianum apographum ex Am-
 brosiano transcriptum esse satis elucet. codicem Barberi-
 nianum totum contuli, cum in Ambrosiano, in quem non
 prius incideram quam collatione codicis **K** iam absoluta,
 eos tantum locos inspexerim, de quibus aliqua dubitatio
 restabat.

- Laurentianus XXXII 52 saec. XIV. exeuntis. codi-
 cem integrum descripsit Tycho Mommsen *Parerga Pindarica,*
Progr. Gymn. Francof. ad Moen. 1877, 4—6; scholia quae
 praestat Theocritea tractavit Franciscus Garin *Studi ital.*
di filol. class. 15, 1907, 311—314. eam codicis partem,
 quae Theocritum et Lycophronis versus 1410—1474 con-

brario debentur, qui textum et scholiorum partem maximam scripsit, cum nigrarum auctor diversus non esse videatur ab illo, quem idyllio XIV alteram scholiorum seriem addidisse modo commemoravimus (**K^c**). cum et humor codicem male violaverit et flavescente atramento librarius usus sit, scripturam multis locis difficillime legi, nonnullis omnino interiisse mirum non est. codicem haec damna iam ante saeculum XV. accepisse apographa hoc tempore confecta, de quibus mox dicendum nobis erit, satis probant. nonnullos locos, qui paene evanuerant, manus quaedam apographis recentior litterarum ductus anxie secuta saeculo ut **K reser** puto XVI. rescripsit.

Postquam Ahrens scholiis idyllii IV a Iosepho Muellero in usum editionis suae accurate collatis quanti hic liber aestimandus esset cognovit, Christophorus Ziegler primus universa codicis Ambrosiani scholia publici iuris fecit. at munere male functus est. non graviter quidem ideo eum incusabo, quod complures locos difficiliores aut falso legit aut expedire praeter necessitatem destitit; sed exempli sui auctoritati minime satisfecit, cum neque ordinem idylliorum servaret neque de ordine scholiorum in idylliis singulis adhibito ubique referret, cum neglegeret et glossas omnes et scholia carminum figuratorum usque adhuc in tenebris latentium, cum denique crebrius vulgares lectiones praeoptaret melioribus Ambrosianis abiectis. excussi codicem Mediolani apographo Barberiniano antea collato adiutus; locos, de quibus aliqua dubitatio movebatur, in imagine lucis ope facta iterum atque iterum domi inspicere licebat.

Scholiorum codicis **K** duo exstant apographa; utrumque **Apogr.** primus adhibui. alterum est in codice **Ambrosiano** 52 (**A** 155 sup.) saec. XV. exeuntis, qui foliis 167r—214v scholia continet in Theocriti idyllia I, VII, III—VI, VIII—XIII, II, XIV, XV, XVII, XVI, XXIX, deinde Securis et Alarum textum cum scholiis; alterum est bibliothecae Vaticanae cod. **Barberinianus gr. 214** (olim II 35) eiusdem aetatis, in quo plane eadem insunt, nisi quod correctoris manus Alarum et Securis textum figura paulo mutata iterum

E^b structa. folia 1—3, quibus Prolegomena et I 1—8 continentur, non ante saec. XVI. exarata sunt (**E^b**), sed descripta ut equidem confido de foliis libri vetustioris nunc deperditis. contuli scholia et glossas.

A **Ambrosianus 390 (G 32 sup.)** saec. XIV. continet foliis 1r—56r Prolegomena et id. I—XVIII cum scholiis glossisque. scholia contuli, glossas neglexi.

P **Laurentianus XXXII 37** saec. XIV. continet 1. fol. 1 Fistulam et XXII 1—18; 2. fol. 3v—4v XVII; 3. fol. 5r—36v Prolegomena, id. I, V, VI, IV, VII, III, VIII—XIII, XV, XIV, II, Epitaphium Bionis, XVI. argumenta ad I et III—XVI servata sunt, scholia et glossae ad I et III—XV. contuli scholia una cum argumentis et glossis.

T **Vaticanus 38** membr. saec. XIV. continet 1. foliis 147r—187v anno 1323 nitide scriptis Prolegomena, id. I, V, VI, IV, VII, III, VIII—XIII cum scholiis et glossis; 2. fol. 188v—191r ab eadem manu Fistulam, Aram doricam, Pediasimi commentarium in Fistulam; 3. fol. 286r—291v ab alia manu scripta id. II, XIV, XVI cum argumentis. contuli primae partis scholia glossis praetermissis.

II.

**Genus
Ambrosianum**

Scholia vetera, quae libris recensitis continentur, in tria discedunt genera. ac primum genus, quod Ambrosianum voco, uno codice **K** eiusque apographis servatum est. at tamen non universa huius libri scholia generi Ambrosiano tribuenda esse facile apparebit. additamenta quidem illa, de quibus supra diximus, non est cur excipiamus, cum et secundus et tertius librarius (**K^b** et **K^c**) ex eodem exemplo ac primus descripsisse videantur. **K^c** enim, quem correctorem puto — nisi forte ipsum librarium principem alia penna ad corrigendum utentem ductu tenuiore scripsisse malis — in id. XIV non solum alteram scholiorum seriem adiecit, sed etiam in priore haec verba a prima manu male omissa supplevit: in arg. *α γὰρ γυνή τοῦ Αἰσχίνου*, in scholio 11 a solo codice **K** servato *πάντα πράττειν*. alterum vero librarium littera

K^b designatum ex alieno fonte hausisse veri est dissimillimum, cum duas tantum scholiorum particulas adscripserit easque genere Ambrosiano quam maxime dignas. contra e scholiis codicis **K** prima manu scriptis haec eicienda sunt, ut genus Ambrosianum purum compareat: 1. glossae permultae, quae in ordinem scholiorum se insinuarunt. quas enumerare longum est; agnoscuntur plerumque eo, quod vel lemmatibus carent vel in aliis libris suum locum inter textus lineas retinuerunt. 2. veriloquia aliquot, quae a germanis scholiis etymologicis eo abhorrent, quod et rectum scholiorum ordinem, ut in tabulis subiectis facile conspicitur, perturbant et signis, quibus genuina scholia ad textum referuntur, vacant et cum lexicis etymologicis ita conveniunt, ut alterum de altero transcriptum esse negari nequeat. sunt vero haec: I 1f, 2a, 2c, 23/26e, 27a, 44a, 45a, 47a, 48a, 48b, 49a, 49b, 51c, 52b, 55b, 55f, 57a, 58b, 59, 60a, 60b, 61b, 62/63a, ultra id. I unum V 43d. quae vir quidam doctus ex etymologico lexico sumpta exempli codicis **K** margini adscripsisse videtur, unde qui codicem **K** exaravit in ordinem scholiorum quoquo modo recepit. monendum est iam Ahrensium (p. LXIII) ea veriloquia, quae Callierges editioni suae inseruerat (I 1f, 27a, 45a—49a, 52b, V 43d — praetermiserat enim ea, quae intervallo maiore a recto loco remota erant —), ad Etymologicum revocasse. Etymologicum vero, ex quo haec scholia fluxerunt, nec Genuinum quod vocant esse nec Magnum, sed exemplum quod inter utrumque medium est, loci in annotatione exscripti satis illustrant. cum Genuino enim scholia I 52b, 57a, 59, 60b, 61b atque imprimis 45a quam maxime conveniunt, cum scholia I 2a, 2c, 55f Magno Etymologico servata a Genuino ut nunc quidem legitur omnino absint, alia denique (I 49b, 58b, 62/63a, V 43d) ex utriusque particulis composita videantur. interdum loci ex Etymologico sumpti paulo commutati sunt, ut ad vocem scholio explicandam accuratius pertinerent; commemorasse sufficiat rebus levioribus praetermissis I 49b (glossae *τρώγω τρώγεις τρώπται* coniunctae et ad *τρώξιμος* relatae), 55f (verba

ὄργος οὖν ἄκανθος ὁ δίνυρος, ὁ διερός, ὁ ζῶν inserta), 57a (verba ἀπὸ τοῦ πορθμὸς οὖν γίνεται πορθμεὸς ὁ περάτης addita), 58b (alteram vocis τυρός derivationem in fine adiectam e verbi τηρῶ etymologia scholiasta ipse sibi finxisse videtur).

Genus Vaticanum Alterius scholiorum generis testes integerrimi sunt **UEA**, quos carmina I—XVIII solito ordine aut continere aut certe continuisse supra indicatum est. praeterea ad hoc genus, quod Vaticanum appellabo, pertinent scholia atque argumenta codicis **L** quae exstant omnia nec minus scholia codicis **G** usque ad VII 37 et inde ab idyllio XI. ab eodem idyllio scholia Vaticana etiam in codice **P** incipiunt, qui in I et III—X tertii generis scholia praestat particulis quibusdam Vaticanis margini adiectis (**P^m**). horum scholiorum pars maxima non solum omnium vel plurimorum librorum communis est, sed etiam eodem modo, ut tabulae demonstrant, in plerisque ordinata. qua re haec scholia ex uno atque eodem codice generis Vaticani archetypo originem duxisse probatur. praeter scholia autem vel omnium vel plurium communia sua quisque codex habet propria, recentiora pleraque et minoris pretii, verum etiam bona ac vetera, quae ad codicem archetypum referenda esse manifestum est. atque excellunt ceteris scholia primae codicis ⁹(I—VII 37) **G** partis propria, quae haud raro cum genere Ambrosiano conveniunt; conferas e. g. V 21/22 h, 41 a, 118/119 a, 120 a b, 121 b, 123/124 b d e, 125 c, 127 b, VI 9/12 a h, 13/14 a, 20/24 a i, 29/30 i, 36/38 c, 39 a, 46 a. quae scholia non ex ipso codice **K** transcripta esse vel inde apparet, quod nonnunquam Ambrosianis et meliores sunt et pleniores; sufficiat rettulisse ad V 21/22 h, 120 a (πρότερον **G**: πότερον **K**), 120 b (λαμβάνει **G**: λαμβάνων **K**), 123/24 b (ἀπειρολόγως **G**: ἀπρολόγως **K**); VI 20/24 i, 46 a. quocum optime congruit, quod inter ea quoque scholia, quae **G** solus praestat, nonnulla inveniuntur egregia; videas imprimis I 110 c, quo tria auctorum rariorum nomina servata sunt. quod vero ad ordinem scholiorum attinet, satis sit monuisse codicem **G** unum contra omnes particulae **Bb** initium recte collocasse. **G** igitur in

prima scholiorum parte exemplo generis Vaticani usus est optimo. sed tot verba in **G** vel corrupta sunt vel omissa vel coniectura comparata, ut hoc exemplum pessime habitum fuisse putandum sit. atque eadem de causa factum esse videtur, ut librarius et magnas prolegomenorum partes nec non pleraque idyllii II scholia praeteriret et inde a VII 40 ad aliud exemplum transgrederetur.

Ceteris huius generis libris **L** et **U** eo praestant, quod **LU** propius a **K** vel **G** absunt. quod ad **KL** attinet, conferas e. g. VII 23b, 57d, VI 9/12fg; **KGL** coniuncti apparent in V 121a, **KGLU** in V 141/43b. **U** modo cum **K** facit (e. g. VI c, VII 40ef, 76/77b), modo cum **G** (e. g. VI 9/12n, 15/16c, 18/19g, VII 34a), modo cum utroque (e. g. IV 3b, V 93b, 147/50f, VI 2/3d, 7a, 17a, 18/19a—c, 29/30a, 36/38d). inter pauca quae **L** propria habet scholia propter amplitudinem commemoratione dignum videtur VII 109/10c, quod tamen a genere Vaticano alienum ex historiis Nonno abbati vulgo attributis transcriptum esse constat. multo **EA** minoris aestimandi sunt codices gemelli **EA**, quos fere abiciendos censuissem, si testes huius familiae meliores integri exstarent. sed in tali litterarum genere mirandum non est, quod deterioribus quoque libris nonnulla insunt bona et vere antiqua. in I 3/4f, ut exemplo utar, unus **E** ad **K** accedit. at pleraque codicis **E** additamenta recentem aetatem sapere nemo erit quin concedat; liceat afferre XVI 71/72a, 76b, XVII b, 9/12b, quo Gregorius Nazianzenus laudatur. tertio loco nominandi sunt codices **GP** in parte ^{**GP**} (XI—XV) ultima huc pertinente item gemelli. quibus continentur scholia id. XI—XV argumento XVI et interpretamentis quibusdam ceterorum carminum margini adiectis in **P** accedentibus. notandum vero est argumenta XI—XIII magis quam scholia et reliqua argumenta a codicibus Vaticanis adhuc tractatis differre. quo effici videtur ea ex alio e plo sumpta esse. libros **GP** artissime inter se coniunctos cum e lectionibus variis utriusque communibus elucet tum inde, quod eadem lacunae in utroque conspiciuntur. atq in id. XI quidem desunt in **GP** scholia 37, 41b, 46, 58/59,

quae in **UEA** diversis locis in ordinem scholiorum recepta apparent, in id. XV vero omnia interciderunt, quae ceteri libri inter versus 79 et 109 praestant.

Genus
Laurentianum

Tertium scholiorum genus, quod non pertinet nisi ad idyllia I et III—X, codice **P** potissimum continetur; quare Laurentianum id vocabo. ad codicem **P** in scholiis VII 40d—X accedit **G** in hac quoque parte illius gemellum sese ostendens. **G** enim non ex ipso codice **P**, sed ex eodem quo hic fonte hausisse inde efficitur, quod in summo plurimorum scholiorum consensu cum propria profert haud pauca quamvis levissimi pleraque momenti (VII 96/97b, 157d, VIII 15/16, 81, 88/89c, IX 25/27f, 28/30b, X 28e, 41/42b, 46/47e) tum integriora dat aliqua utriusque communia (e. g. VII 78/79c, X 45c). **G** igitur, ut hoc statim absolvam, de duobus exemplis transcriptus esse videtur, Vaticano altero, altero mixto. atque ad Vaticanum quidem exemplum referenda sunt scholia I—VII 37 una cum Simiae Alis, cum ad alterum et Laurentiana scholia pertineant et quae idylliis XI—XV adscripta leguntur Vaticana. hoc exemplum idem est, cui scholia codicis **P** debentur omnia. in rem esse videtur, ut paulo diutius in hoc exemplo, uno ut puto omnium scholiorum Laurentianorum fonte, commoremur. quamvis Laurentiana quae vocamus scholia idyllio X terminantur, tamen exemplum deperditum ultra hoc idyllium progressum esse constat. quod hoc modo explicem. collectio illa satis antiqua, quae idyllia I, V, VI, IV, VII, III, VIII—XIII notabili hoc ordine comprehendebat, instructa non erat nisi prolegomenis et argumentis. huius collectionis exemplum vir quidam doctus amplificavit, cum et idylliis I, III—X breviora scholia adscriberet nescio unde hausta et Vaticana idylliis XI—XIII. ex hoc fonte Vaticano simul adiecit carmina quaedam alia, ex parte cum scholiis et argumentis. qua ratione si ortum est exemplum illud codicum **G** et **P** (quibus **T** addendum esse infra demonstrabitur), Laurentianum genus nonnisi ad scholia I, III—X pertinere facile intellegitur, cum prolegomenis et argumentis I, III—XIII peculiaris contineatur recensio et ab Ambrosiana et

a Vaticana paulo diversa. memoratu dignum videtur, quod huius recensiois vestigia etiam in aliis libris inveniuntur, quos cum collectione illa idyllia I, III—XIII complectente aliquo modo cohaerere veri est simillimum; sufficiat nominasse codices Parisinos 2726 et 2884, Laurentianum XXXII 16.

Restat, ut de codice **T**, quem adhuc sciens praetermisi, **T** paucis disseram. ac lectori textum cum tabulis vel obiter inspicienti facillime apparebit eum et Laurentiana scholia continere et Vaticana fere integra. ubi vero in utriusque generis scholiis eadem res agitur, vel alterum posuit iuxta alterum vel e Laurentiano et Vaticano commixtis tertium quoquo modo ipse conglutinavit scholium. scholiorum ut ita dicam mixtorum haec conferas exempla: I 12 a, 105/06 a, V 6/7 a, 110/11 a, VII 98/102 a, 105, X 19 a. Laurentianus liber, quo **T** in idylliis I, III—XIII utitur, a **P** proxime abest. attamen ab eo diversus esse videtur, cum scholia codicis **T** paucis locis pleniora sint iis quae **P** exhibet. III 29 e, ut exemplo utar, in **T** solo integrum legitur, cum librarius codicis **P** aliquantum omiserit ab altera voce *τηλέφιλον* ad alteram aberrando. idem exemplum, quod a communi scholiorum Laurentianorum fonte non differre facile elucet, etiam in argumentis XI et XIII deprehenditur. minus certo definiri potest, qui liber scholia Vaticana codici **T** suppeditaverit. proxime vero eum ad codicem **E** accedere prolegomena potissimum docent. quae cum ita sint, mirandum non est scholia codicis **T** propria perpauca inveniri eaque recentem aetatem redolentia; videas I 82/85 b, IV 45 d, VII 63 d, VIII 33 d. tamen codicem **T** praetermittere nolui, quia, ut infra demonstrabitur, vulgatus scholiorum textus magna ex parte ab eo pendet.

Tria quae modo distinximus genera scholiorum non eiusdem pretii sunt. ac summa quidem auctoritas generi *Ambrosiano* tribuenda est. tot enim scholia vere antiqua codice **K** vel uno servata sunt vel forma meliore propagata, ut eum super ceteros omnes excellere neminem unius idyllii scholia perlegentem effugere possit. attamen in solis scholiis *Ambrosianis* minime acquiescendum est. haud raro enim

Generum
auctoritas

Vaticana scholia propius ab antiquo commentario abesse dubitari nequit. auctorum rariorum nomina, ut hoc unum afferam, a **K** omissa libri Vaticani servarunt in scholiis I 64 c, 95/98 c i, 117 d, 118 c, IV 31 c, 49 a, 62/63 d, V 21/22 e, VII 103 a, X 1/3 b, XV arg. nec desunt loci, licet multo rarius inveniuntur, quibus Laurentiana scholia sententias aut certe lectiones praestant ceterorum meliores. exquiras e. g. I 13 a, 147 a, III 49/51 c, IV 62/63 b, V 112/113 d, 125 e. quae vero ratio inter haec scholiorum genera intercedere soleat, locis quibuslibet inter se comparatis conspicitur. Vaticani enim generis auctor, nisi ita ut in exemplo vetere reperiabantur memoriae prodidit scholia, aut circumcidit forma pleniore in **K** servata aut locupletavit, quae brevius dicta ei videbantur. haud raro latiore quodam dicendi genere utitur; attulisse sufficiat nomina auctorum laudatorum, quae in **K** sine copula verbis praecedentibus continuari solent, in scholiis Vaticanis particulis *καί* vel *ὡς καί* adiungi (praetermissi haec in adnotatione critica ad IV 34/36 a, V 14/16 f, VII 44 alibi). quae in genere Vaticano adiecta sunt, vel ad res grammaticas vel ad contextum orationis explicandum pleraque pertinent. artius vero inter se coniuncti apparent libri **LUEA** accedentibus **GP** inde ab idyllio XI et **T** in Vaticana scholiorum parte, qui haud pauca addiderunt singularia. imprimis notandae sunt ἀπογραφαι Cc, Ed, Ie, 13 e et prolegomenorum particulae Cb, Ebc, Fbd, Ia. nec dubito, quin huius familiae auctori tribuendi sint versiculi illi aetatis byzantinae, qui prolegomenis inserti (H), idyllio XI praefixi, post idyllium XVIII in **UEA**, in **GP** post XIV adiecti leguntur. quam familiam carmina I—XVIII ordine vulgari amplexam esse libri integri satis probant.

Laurentianum genus multo magis et ab Ambrosiano et a Vaticano dissentit quam haec inter se. brevitati enim quam maxime studens huius recensiois auctor cum idylliis I et III—X se continuit tum singula scholia fere omnia, quae quidem recepit, in angustum coëgit. quo pertinet, quod saepissime in hoc genere et res doctiores velut nomina auctorum a ceteris scholiastis allata praetermissae sunt

et breviores explicationes, quales in aliis libris inter textus verba apparere solent, pro scholiis venditantur. quae peculiariter exstant scholia paucis exceptis minoris pretii sunt. quocum optime congruit, quod apertissima quaedam recentioris aetatis vestigia in hac redactione inveniuntur. auctor enim cum verba κοινῶς λεγόμενα passim ipse inseruit (e. g. VIII 58 a) tum nonnullis locis praeterito, non praesente verborum tempore usus de religionibus antiquis rettulit (V 83 c: μέχρι τοῦ παρόντος—ἐπιτελοῦσιν **KGLUEA**: ἐπιτέλουν **PT**, VII 106/08 a: τιμᾶσι τὸν Πᾶνα—ἐμπαροinouσι **K(L)UEA**: ἐτιμῶν τὸν Πᾶνα—παρῶνον **GPT**). immo Christianus homo, ut iam Ahrens (p. XLVI) animadvertit, eo deprehenditur, quod et locum Psalmorum (una cum Aphthonii) laudat (VI 20/24 d) et Thesmophoria ita describit, ut huius religionis sectatori ab antiquitate alienissimo apparebant (IV 25 c: τὰς νομίμους βιβλους καὶ ἱεράς, ὡς ἐδόκει τοῖς Ἀθηναίοις, ὑπερένω τῶν αὐτῶν κορυφῶν ἀνετίθεσαν καὶ ὄσανε λιτανεύουσαι ἀπήρχοντο εἰς Ἐλευσίνα).

Iam vero quaerendum est, quam rationem exemplum illud amplius, e quo scholia Laurentiana licet truncata fluxerunt, et cum Ambrosiano genere habeat et cum Vaticano. neque negari potest scholia Laurentiana satis frequenter ex iis derivata videri, quae nunc codice **K** solo servantur. conferas e. g. I 1 e (πνοάς **PT**, in 1 d πνοῆς **K**: φωνῆς **AT**), 118 a, 134 a, VII c, 5/9 i, 16 g, 59, 70 a, 76/77 f g, 105, 109/10 a. plerumque vero a Vaticanis scholiis propius absumunt, ut permulta exempla, quae enumerare longum est, satis superque probant. liber igitur, e quo scholia Laurentiana excerpta sunt, simillimus fuisse videtur Vaticanorum archetypi, quem ab Ambrosiano non ita multum abesse supra vidimus.

Tria scholiorum genera, de quibus diximus, ab uno atque eodem archetypo originem duxisse facile intellegitur. abundant enim vitia, quae vel omnium librorum vel Ambrosiani cum diversi generis testibus communia sunt. et corrupta quidem verba observantur e. g. in scholiis B b (διδόνα), I 34 b (Ἀριστοτέλης), 56 f (Ἱεροκλῆς), 65/66 b (θανμάξομεν),

III c (Κορύδων), 1 a (τῆ αἰῶνι), IV b (ἀλκείδ), 32 a (Ἄλκιμος—Αἰακοῦ), V 97 a (οἷτα καὶ ἡνάρκηκα ἦν), 109 a (ἐξάλλεται), VII 5/9 k (δάσαντο), 65 b (αὐτῶ vel αὐτῆ), 83 (ἐφάψατο), 106/08 b (ἠρίων), 114 c (ἔκτισεν Εὐκρατιν), 127 a (ἀμφίβιον), 141 a (ἄφωνα), 151/52 d (φιλότης), XIII 22/23 a (Ὀρκου). quo accedunt verba in diversorum generum libris falso aut repetita (cf. I 50 b, 115 a, 139/40 b, V 36/37 a, 102/03 d, XIII 1/2 a) aut trahenda (cf. D, I 7 d revocatum ad v. 4, 65/66 b post 69 c, III 52, IV 20/22 a, VII 141 a, X b) aut superaddita (cf. IV 10 a, VII 65 b). lacunae archetypo tribuendae apparent e. g. in A a, Ca, I 117 a, 147 a, V 14/16 l, 131 a (unde c fluxit), VII 76/77 h, 83, XII a, 27/33 a. quod vero in scholiis V 14/16 l, XII a, 27/33 a alterius generis lacunae latius sese extendunt quam alterius, archetypum his certe locis non lacunosum, sed lectu difficilem fuisse evincere mihi videtur.

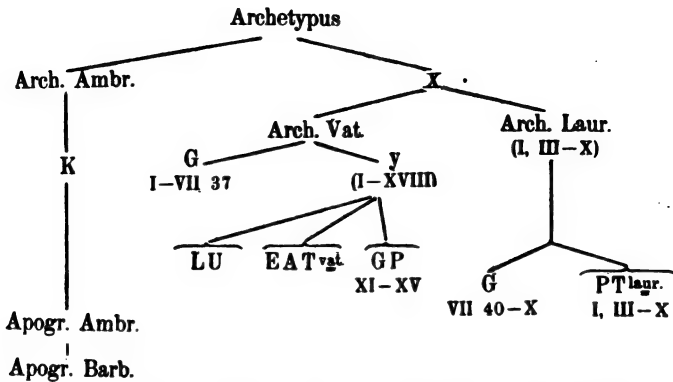
Quomodo codex archetypus institutus fuerit, cum aliqua veri similitate vel hodie definiri potest. atque continuit quidem si non plura, certo idyllia I—XVIII, carmina aeolica, epigrammata, technopaegnia omnia. quod ad ordinem attinet, quo carmina se excipiebant, e scholiis haec cognoscimus. V post IV collocatum fuit; videas scholium V 6/7 b (Κορύδων, οὗ πρόσθε μέμνηται), quod eo pluris faciendum est, quod ipse codex P, qui id servavit, inverso carminum ordine utitur. III ante IV, VIII ante IX, XI ante XIII posita fuisse probant scholia IV d (ὥσπερ ἐδέξαμεν), IX 1/2 b (τὸν αὐτὸν ὃν προεἶπε Μενάλκων), XIII a (πάλιν δὲ τῶ Νικίῳ προσδιαλέγεται ὡς καὶ ἐν τῶ Κύκλωπι). plurimum vero tribuendum est scholio VI 46 a uno codice G servato (προδεδεικται δέ, ὅτι καὶ φησι 'τάχ' ὄτερος ἄλλον ὀνάσει'), quod spectare non potest nisi ad sch. VII 36 b, quamvis in ipso codice G id. VII postea aliquanto sequitur. ordo igitur carminum is fere fuisse videtur, quem K praestat; XVIII et XXVIII, quae in K desunt, inter XVI et XXIX inserenda esse vero proximum est.

Scholia archetypi e compluribus exemplaribus confuisse patet. permultae enim explicationes duabus vel

tribus formis diversis iam in archetypo exstiterunt velut II 59/62 b c, III 29 a b c, 49/51 a b, IV 62/63 c d aliae. nec raro altera forma ex altera derivata est; conferas I 1 d : c, 34 b : a, 82/85 e : f—i, 118 b c : a, III 32 a : b—d alia. ceterum distinguenda sunt ab his scholiis brevioribus archetypo tribuendis Laurentiana illa recentioris originis, de quibus supra egimus. neque uno tenore scholia archetypi scripta fuisse videntur. tabellas enim si diligenter inspicias, mox elucebit haud pauca scholia in diversis libris vel librorum familiis locis diversis inveniri. unde haec certe in archetypo extra scholorum ordinem versata esse apparet. archetypus etiam glossis instructus fuit iisque satis numerosis. pro glossis enim non eae tantum adnotatiunculae habendae sunt, quae vel in omnibus vel in complurium familiarum libris inter textus lineas scriptae leguntur, sed eae quoque, quae in alia familia in corpus scholorum (praetermissis saepe lemmatibus) receptae sunt, cum in alia locum principalem obtinuerint. quarum glossarum pars maxima ex amplioribus scholiis excerpta est. et scholium quidem modo in eodem codice vel in eadem familia servatum est qua glossa, modo alibi, modo scholium quoddam interiisse glossa superstite veri fit simile. exempla ex iis quae edidimus facile colligas. raras vero in archetypo fuisse videntur glossae illae vilissimae, quibus codices recentiores redundant et quae non ad res, sed ad solas voces insolentiores explicandas pertinent.

Quo tempore codex archetypus exaratus fuerit, certo iam explorari non potest. res enim palaeographicae velut δ et cum α et cum λ permutatum (XIV 64 $\omicron\upsilon\kappa$ $\acute{\alpha}\epsilon\lambda$ pro $\omicron\upsilon$ $\delta\epsilon\iota$, XV 60/62 a $\xi\xi\alpha\upsilon\delta\acute{\alpha}\varsigma$ pro $\xi\xi$ $\acute{\alpha}\upsilon\lambda\acute{\alpha}\varsigma$) nihil nos iuvant, cum scholia etiam recentiore aetate litteris quas dicunt semiuncialibus haud raro descripta sint. universa vero codicis natura, quam quidem cognovimus, adducor, ut haud dissimilem eum fuisse credam celeberrimorum illorum Homeri et Aristophanis librorum, quos saeculo X. vel XI. exaratos esse constat.

Quae de ratione inter codices praecipuos intercedente *Stemma* modo constituimus, hoc *stemma* illustret:

Recensio Cognatione codicum atque auctoritate perspecta de recensione principis non est cur fusius loquamur. ut enim deperditi archetypi scholia, quantum quidem fieri possit, restituantur, primo de diversis scholiorum formis ad nos propagatis singillatim referamus oportet. nec tamen neglegendum est Ambrosianam formam propius, longius Vaticanam et Laurentianam ab archetypi abesse solere. ubi vero diversorum generum scholia non solum in re, sed etiam in verbis ita consentiunt, ut unus verborum contextus facile constitui possit, Ambrosiani codicis lectiones, nisi forte vitia insunt aperta, ceterorum et singulorum et omnium plerumque praeferendae sunt. in scholiis ab Ambrosiano codice alienis, si quidem ad archetypum redeunt, genus Laurentianum inferius esse solet Vaticano. sed cum ne deterrimi quidem libri bonis ac veris lectionibus plane destituti sint, non in codicibus generaliter expensis, sed in editoris iudicio res posita est.

III.

Alii libri adhibiti Praeter libros scholiorum Theocriteorum praecipuos, quos adhuc tractavimus, ad singulorum carminum scholia constituenda adhibiti sunt:

¶ Vaticanus 913 saec. XIII/XIV. continet: 1. fol. 1r—52v Prolegomena, id. I—XV, XVIII, Epitaphium Bionis,

XXVIII, XXIX 1—8. argumenta carminibus omnibus Epitaphio excepto praefixa, scholia marginalia, quae Planudis esse alio loco demonstraturus sum, idylliis I—X adscripta sunt. 2. fol. 53v—60v scholia Moschopulea in id. I—VI selecta. adhibitus non est nisi ad carminum aeolicorum argumenta.

Ambrosianus 104 (B 75 sup.) membr. saec. XV/XVI. c. inter permulta quae continet bucolica huc non quadrant nisi carmina aeolica XXVIII et XXIX instructa argumentis; quae contuli.

Vaticanus 915 saec. XIV. ineuntis. descripsit Hugo Hinck *Jahrb. f. class. Phil.* 97, 1868, 336—339. codex pessime habitus est foliis permultis amissis, transpositis, dilaceratis. continet nunc: 1. foliis 240, 241, 243—45, 230, 229, 247—48, 246, 242, 217r in hunc ordinem redactis idyllia II 5—III 6, V 59—XIII 68, XV 71—XVII, XXII, XXV. argumenta exstant ad id. III, VI—XIII, XVI, scholia ad II, III, V—XII, XV. 2. fol. 22v *Fistulam* cum scholiis in fol. 39r inscriptis. 3. fol. 36r—37v *Moschi Europam.* cum carmina Theocritea duabus columnis exarata sint, margo angustior superest quam qui scholiis impleri solet. unde librarium scholia non una cum textu descripsisse, sed ex alieno fonte postea adiecisse pro certo colligas. valde doleo, quod haec scholia conferre mihi non contigit; sed margo codicis ita laesus est atque adesus, ut rarissime textus continuus effici possit. exempla vero, quae potissimum ex idylliis VIII—X excerpseri, satis probant haec scholia simillima esse Vaticanorum, pauciora tamen atque exiliora; nec Laurentiani generis vestigia omnino desunt. integra non contuli nisi scholia in *Fistulam*.

De reliquis libris sat multis, quibus scholia in Theocritum vetera vel pura vel cum recentioribus mixta continentur, hoc loco referre in animo non est, cum omnium codicum Theocriteorum catalogum alibi in lucem editurus sim. si quos singulos singulis locis commemoravi, plene significavi. saepius laudatus est codex bibliothecae Genevensis publicae 45 (saec. XV.) in vetustiore scholiorum parte generi Vaticano tribuendus. quem quamvis ipse ir-

spexerim, secundum Ahrensii vel potius Aderti collationem diligentissimam adhibui. frustula exigua enarrationis Theocriteae ad V 38—49 spectantia, quae papyro musei Berolinensis 7506 (saec. p. Chr. I/II.) ad nos pervenerunt, consulto neglexi, cum tironum usui destinata cum docto commentario hic edendo nihil habeant rationis.

Scholia recentiora Commentatores aetatis byzantinae, Moschopulus Planudes Triclinius alii, omnino possunt praetermitti, cum, ut alibi me demonstraturum spero, scholiis veteribus usi **Triclin.** sint iis quae hodie exstant nihilo melioribus. tamen Demetrius Triclinius tot scholiorum veterum locos ex ingenio emendavit, ut eius coniecturae haud raro recipiendae fuerint. codice vero Parisino 2832 (saec. XIV.) recensione Triclinianae teste praecipuo, quem manibus quidem tractaverim, ad verbum autem non contulerim, secundum Ahrensii editionem usus sum.

Anecd. Estense Cum interpretes aetatis recentioris praeterirem, unum excepi Anecdoti quod vocatur Estense auctorem. Ioannes Kayser enim (*De veterum arte poetica quaestiones selectae, Diss. phil. Lips. 1906, 54sqg.*) primus prolegomena in Theocritum publici iuris fecit ab Ottone Immisch in cod. Mutinensi 93 (III C 14) saec. XV. detecta. haec prolegomena vulgatis multo ampliora, quae Ioanni Tzetzae deberi gravibus argumentis Kayser confirmavit, in tres partes divisa sunt, quarum prima est de poetis in universum, altera de poetis dramaticis, tertia de poetis bucolicis. ac tertiam libelli partem, quam solam cum antiquis in Theocritum prolegomenis connexam esse patet, non ideo recudendam curavi, quod novam et iis quae adhuc innotuerant meliorem recensionem ea servatam esse putarem, sed ut commentarius loco reconditiore editus facilius inspicere posset. Tzetzam enim recensione prolegomenorum Vaticana usum eas particulas, quibus lineolae in margine appositae sunt, alienis de fontibus adiecisse pluribus verbis alibi demonstrabo. ultimas commentarii partes (9 et 10), quae nunc primum in lucem prodeunt, Immisch et Cosentini viri doctissimi liberaliter mecum communicarunt.

Editio scholiorum Theocriteorum princeps, quam Callierges Zacharias Callierges Cretensis anno 1516 Romae foras dedit, continuo adhibita tamen inter huius editionis fontes non est. deductis enim de corpore Calliergiano scholiis recentioribus (ab Ahrensi non ubique recte circumscriptis) ἀντίγραφα illa διάφορα, e quibus commentarium se collegisse auctor profitetur, diversa non sunt ab iis quae hodie habemus. immo praecipuos fontes certo possumus designare ac primum quidem locum codicem T obtinere iam Ahrens (p. LXII) coniectura magis quam iudicio assecutus est. de T enim non solum prolegomena, sed etiam magnam scholiorum I et III—XIII partem ad verbum descriptam esse apparet. quod satis evidenter iis probatur scholiis, quae aut codicis T propria sunt (I 82/85 b, VII 63 d, VIII 33 d) aut e Vaticanis et Laurentianis eadem ratione singulari qua in illo mixta (e. g. I 105/06 a, V 6/7 a, VII 98/102 a). in prolegomenis praeter T adhibita est editio Aldina prior (cf. e. g. ἐπεκλήθη pro ὠνομάσθη in Aa). cum vero scholia Laurentiana ex uno codice T fluxerint, Callierges ad Vaticana constituenda etiam libro huius generis pleniore ac puriore usus est. tali enim libro non solum scholia carminis XVIII debentur solo hoc genere servata, sed etiam scholia haud pauca idylliis II et XIV—XVI adscripta (II 11/12 b d, 18 b, 23/26 d alia, XIV 2 b c, 5 b alia, XV 8 b, 35 b alia, XVI 8, 9 c, 93 b alia) nec non permultae lectiones variae in scholia Vaticana carminum I et III—XIII receptae (v. infra). denique fieri non potest, quin Callierges etiam codicem Ambrosianum adhibuisse ducatur. missis enim singulis lectionibus sat multis, quas ex illo sumptas esse manifestum est, sescenta inveniuntur scholia vel scholiorum particulae generis Ambrosiani propriae. haec exempla attulisse sufficiat: I 57 c, 82/85 f, 87, II 74 b, 88 a, 99, IV 9, 28 b, V 28/30 d, 61 a, VI 4 a, 6 a, 32 a, VII 128/29 b, 157 b, VIII 10 a, 11, 26 a, X 12, 30 b, 32/33 a, XI 10/11 c, 12, 72/74 a, 75 a, XIII 1/2 c, 6 b, 7/9 a b, XIV 10 b, 11 b, 20 e (K^c), XV 8 a, 10, 13 c, XVI 6, 99/100 a, XVII 14 c, 30, 46 quibus accedunt additamenta etymologicae supra tractatae

(p. XI). nec dubitari potest, quin *Πέλεκυς* et *Πτερόγιον* indidem commentariola acceperint. Calliergem vero non ipsum codicem **K**, sed scholiorum Ambrosianorum apographum quoddam usurpasse cum eo evincitur, quod egregia illa textus Theocritei forma, quam **K** praestat, ab eius editione aliena est, tum eo, quod omnibus locis, quibus apographa a **K** differunt, non huic, sed illis consociatus deprehenditur. cuius rei testimonia e Barberiniano apographo, quod quidem solum diligenter perlustraverim, haec selegi:

II 56 a ἡ σύγε βδέλλαι (-α ΕΑ) **K** ΕΑ: καὶ συνέβδελμας Barb. Call.
58 δύσειρκος **K** ΕΑ: δυσσερές Barb. Call.

85 a γρ. ἐξεσάλαξεν, ἐν' ἧ' ἐξέσεισε **K**: 'γρ. ἐξάλαξεν, ἐν' ἧ' ἐξέγησε Barb.: γρ. ἐξάλαξεν, ἐν' ἧ' ἐξήγησε Call., unde magna vv. dd. perturbatio exorta.

121 b τῆς ἐρώσης **K** rescr.: καὶ ἔρωτος Barb. Call.

IV 15 πόρω **K** GUEAT: πόρσω Barb. Call.

62/63 f κνημῶν **K** UEAT: κρημῶν Barb. Call.

V 65 a πεσοῦσης **K** GLEA: παροῦσης Barb. Call.

VI 32 a περισσόν **K**: πρόσσον Barb., unde πρόπον Call.

VII 157 b πληρώματα **K**: κλεώματα, quod vv. dd. vexavit, Barb. Call.

XI 72/74 a & ψας **K**: ἀλήσας Barb. Call.

XIV 39/42 d δικλῆς **K** UEAGP: δίπτηνον Barb. Call.

XV 76/77 b ἐπεφώνησεν **K** UEAGP: ἐφρόνησεν Barb. Call.

XVI 34/35 a ὑμνήθησαν **K** UEΑ: ἐμνήθησαν Barb. Call.

cum apographum Ambrosianum paucis locis cum Barberiniano comparaverim, mirum non est, quod non multa documenta ad manum sunt, quibus utro Callierges usus sit diiudicetur. tamen haec proposuisse sat est:

XI 72/74 a ἐπελθῶν **K** Ambr.: ἀπελθῶν Barb. Call.

VII 105 verba ἐν τῷ βίῳ in **K** cerni paene desierunt. quare spatium vacuum in apographo Ambrosiano relictum est, cum Barberiniani auctor τρυφερόν inepte suppleverit. Callierges Barberiniani apographi vestigia pressit.

E tribus quos modo statuimus libris vetera editionis Calliergiana scholia collecta sunt omnia. et eximia laude vir haud indoctus orandus est, quod exempla tam diligenter ac perite elegit, ut scholiorum antiquiorum ne unum quidem genus plane omissum sit. Callierges vero scholia diversae originis non ubique separata tulit (ἐν ἄλλῳ vel

ἄλλως vel simili quadam voce interiecta), sed variis haud raro modis miscuit. ac plerumque alteram lectionem posuit iuxta alteram. conferas haec exempla.

Apogr. Barb. mixtum cum T:

D τῆς φράσεως Barb.: τῆς κράσεως T cum aliis: τῆς φράσεως μᾶλλον δὲ τῆς κράσεως Call.

I 96/98f τὴν ποινήν Barb.: τὴν τιμωρίαν T cum aliis: τὴν ποινήν καὶ τιμωρίαν Call.

109a αἰσθουμένη Barb.: αἰσχυνομένη T cum aliis: αἰσθουμένη ἢ αἰσχυνομένη Call.

136 ἐν σκιᾷ ἔχοντας τὴν ὄπα Barb.: ἐν νυκτὶ ἔχοντας τὴν φωνήν T: ἐν σκιᾷ ἔχοντας τὴν ὄπα ἤγουν ἐν νυκτὶ ἔχοντας τὴν φωνήν Call.

Apogr. Barb. mixtum cum cod. Vaticano:

II 13 ἔραν ὃ ἐστὶ γῆν Barb.: γῆν ἢ ἐστὶν ἱερά UEA G: ἔραν ἤγουν γῆν ἢ ἐστὶν ἱερά Call.

70/72c οἴτος γὰρ ὁ ὀλεθρος Barb.: οἴτος γὰρ οὐ μόνον ὁ θάνατος EA: οἴτος γὰρ οὐ μόνον ὁ ὀλεθρος καὶ θάνατος Call.

XVII 68/69a ἀγωνιζόμενον Barb.: ἀγόμενον (K) UEA: ἀγόμενον ἢ ἀγωνιζόμενον Call.

128 εἰς Κοπτὸν Barb.: εἰς τόπον UEA: εἰς Κοπτὸν ἢ εἰς τόπον Call.

T mixtus cum cod. Vaticano:

X 37b ἄ φωνὰ δὲ τρύχνος (GF) T: τρύχνα UEA: ἄ φωνὰ δὲ τρύχνα ἢ τρύχνος Call.

Interdum Callierges adiecit verba διγῶς γὰρ γράφεται ἐν τοῖς ἀντιγράφοις vel similia. etiam licentius exemplis suis usus est, ubi separatas quae in codicibus inter lineas leguntur glossas ita continuavit, ut pro novo scholio sint. conferas e. g.

XIII 74 <ἠρώησεν> κατέλειπεν, ἐξέφυγε U^s P^s: κατ. ἐξ. ἀπὸ τοῦ ἀραιῶσθαι E^s: τὸ δὲ ἠρώησεν ἀντὶ τοῦ κατέλειπεν, ἐξέφυγεν, ἀπὸ τοῦ ἀραιῶσθαι Call. inter scholia.

Denique in corpore Calliergiano aliquot inveniuntur scholia, quae ab omnibus libris manu scriptis aliena editorem ipsum sibi finxisse apparet. exemplum ponam hoc unum iam ab Hemsterhusio Calliergi adiudicatum (41, 20 Ahrens):

τὸ ἄλγε' ἄειδε τριχῶς εὔρομεν γεγραμμένον ἐν τοῖς παρ' ἡμῶν ἀντιγράφοις· δηλονότι ἄλγε' ἄειδες — καὶ λέγει τὸ ἄειδες ἀντὶ τοῦ λέγοις ἂν Δωρικῶς, καὶ ὅτι τὸ γὰρ παρέλκει — καὶ ἄλγε' ἄειδε ἀντὶ τοῦ λέγε, καὶ ἄλγεα εἶδες, ὃ καὶ βέλτιον.

Cum haec omnia, quae Callierges vel mutavit vel novavit, postquam codices ipsi accurate innotuerunt praetermittenda sint, coniecturae egregiae, quibus vir linguae graecae peritissimus haud paucos locos corruptos emendavit, nomen eius cum scholiis Theocriteis consociatum servabunt.

IV.

Technopaegnia

Technopaegnia quae vocantur vel singula vel plura non solum in optimis quibuscunque codicibus bucolicis, sed etiam in editionibus antiquioribus inde a Callierge usque ad Heinsium Theocriti carminibus adiecta leguntur. postquam vero qui editioni Oxoniensi anno 1676 emissae praeerant, ea neglexerunt, desiderantur in editionibus recentioribus praeter Kiesslingii, Gailii, Duebneri, qui Fistulam saltem a reliquis Theocriti carminibus divellere noluerunt. Wilamowitz autem, cum technopaegnia inde ab antiquitate Theocrito coniuncta fuisse bonis argumentis confirmasset (*Textgesch.* 89), omnia in Bucolicorum graecorum editionem suo iure recepit. quem nos ducem sequimur scholiis Theocriteis adiungentes scholia in technopaegnia scripta.

Scholia antiqua

Scholia vetustiora, quae sola nobis edenda esse patet, ad omnia technopaegnia servata sunt Ara Dosiadae excepta; commentarium enim in hoc carmen compositum, quem Haebelin (p. 31) antiquum putat, Holobolo deberi pro certo habeo (v. infra). ad scholia vetera constituenda praeter codices, de quibus supra disputavimus (**KGUEM**), adhibitus est

Anth.

Parisinus Suppl. gr. 384 membr. saec. X. Anthologiae Palatinae pars posterior, quam Carolus Preisendanz editionem Anthologiae phototypicam (*Codices graeci et latini photogr. depicti 15, 1911*) praefatus accuratissime descripsit. continet: XV 21. Fistulam, 22. Securim, 24. Alas, 25. Aram ionicam, 26. Aram doricam, 27. Ovum, omnia praeter doricam Aram scholiis instructa. denuo contuli.

Ut nunc res est, solo codice Anthologico tradita sunt scholia in Ovum et in Aram Besantino tributam, cum in Alis **K** et **G**, in Securi **K**, in Fistula **UEM** aliique generis scholiorum Theocriteorum Vaticani testes ad Anthologiam accedant. atque Anthologia non solum pleniora ad nos propagavit haec scholia, sed etiam libris Theocriteis meliora. cum vero scholia in Alas et Securim, quae **K** et **G** libri Theocritei optimi praestant, paululo ab Anthologicis differant, scholia in Fistulam appendice recensiois Vaticanae propagata aliquanto illis inferiora esse facile elucet (cf. imprimis sch. 4). quare vereor, ut Fistula cum scholiis e codicum nostrorum archetypo in appendicem illam venerit; cf. quae de hac re exposui *Byz. Zeitschr.* 16, 1907, 465.

Commentarius, quem scholiis veteribus nunc deperditis Holoboli usus Manuel Holobolus in Dosiadae Aram confecit, duplici forma aetatem tulit.¹⁾ atque integriorem quidem, quam solam recudendam curavi, praestant hi codices:

Vaticanus 434 saec. XIV., qui fol. 3r—4v Securim et Aram utramque cum Holoboli commentariis continet.

Ambrosianus 121 (B 99 sup.) in hac quidem parte saec. XIV. continet fol. 10r—12r Securim, Dosiadae Aram cum commentario Holoboli, Fistulam, particulas quasdam Alarum et Arae alterius.

Praeter hos libros, quos primus contuli, facere non potui, quin editionem huius commentarii principem adhiberem, quippe quae exemplum plenius quam mihi quidem indagare contigit, usurpaverit. in ea enim scholiorum Calliergianorum editione repetita, quae Venetiis apud Ioannem Farreum anno 1543 prodiiit, foliis O¹ et O² continentur *Σχόλια εἰς τὸν βωμὸν τοῦ Θεοκρίτου* scholiis ab **YF** suppeditatis initio praesertim et in fine ampliora, quae Holoboli esse l. l. me demonstravisse confido. editionem Farreanam pluribus locis cum e codice Holoboli vulgari tum ex ingenio

1) De hoc commentario fusius disputavi *Byz. Zeitschr.* 19, 1910, 331—335.

emendatam iteravit Henricus Stephanus *Poetae graeci princ. heroici carminis 1566, 486.*

Excerpta Idem commentarius in formam breviorē coactus legitur et in codice Tricliniano. (ed. H. Omont *Revue de philol.* 28, 1904, 192) et in codice Laurentiano Ashburnhamiano 1174 saec. XVI (ed. E. Rostagno *Studi ital. di filol. class.* 5, 1897, 287) nec non ante metaphrasin integram in editione Farreana. etiam ad hanc epitomam Holoboli nonnullis locis recurrendum erat, cum ex exemplo commentarii integri nostris meliore excerpta videatur.

Ordo De ordine, quo sex carmina figurata in editione illa Theocriti antiqua, unde et in Anthologiam et in codicum Theocriteorum archetypum manarunt, sese exceperint, non satis constat. in Anthologiae libro XV hic est: Fistula, Securis, Alae, Ara ionica, Ara dorica, Ovum. sed in indice Anthologiae praemisso, quo rectum exempli ordinem conservatum esse Bergk *Anthol. lyr.*² 1868, LXX optime docuit, haec leguntur: Σῶσις Θεοκρίτου καὶ Πτέρυγες Σιμύλου, Δοσιάδα Βωμὸς <καὶ Βωμὸς suppl. Bergk> Βησαντίνου, Ὠιδὸν καὶ Πέλεκυς <Σιμύλου suppl. idem>. in K Alis succedit Securis. Holoboli corpus technopaegniorum utrum ab Ara Dosiadae, cui prooemium, an a Securi, cui inscriptio praefigitur, initium ceperit, in medio relinquendum est; carmina in libris vario modo confusa leguntur. quae cum ita sint, Anthologiam secutus Fistulae primum locum dedi, praesertim cum huius carminis causa technopaegnia Theocrito olim adiecta esse consentaneum sit. Fistulam in indice Palatino excipiunt Alae, Alas in K Securis. tertium Simiae carmen cum Securi coniungitur in indice, sequitur Securim in codice Ambrosiano 104 (B 75 sup.). Besantini Ara in indice rectissime subsequitur Aram Dosiadae. restitui igitur hunc technopaegniorum ordinem: Fistula, Alae, Securis, Ovum, Ara dorica, Ara ionica.

V.

Editionis institutio Iam brevi exponendum videtur, quomodo haec editio instituta sit. et scholia quidem, quae in octo codicibus

optimis (**KGLUEAPT**) inveniuntur, exceptis ineptiis quibusdam codici **U** rubro colore appictis omnia recepi. quos praeterea libros ad carminum aeolicorum et technopaegniorum scholia constituenda adhibuerim, supra dictum est. in recipiendis vero iis adnotationibus, quae aut inter textus lineas (x^s) aut in ea quam scholia continuo scripta vacuum reliquerunt marginis parte (x^m) leguntur, hac ratione usus sum. cum glossas codicum **KLUEP** universas contulisset, quae libris **GA** continentur inopia temporis coactus, quae **T** praestat consulto neglexi. sed vel his praetermissis de omnium familiarum glossis satis constat. et recepi quidem eas glossas qualescunque sint omnes, quae in uno alterove codice alieno scholiorum corpori inserta sunt, cum quae necessitudo inter singulos libros et familias intercedat hoc modo optime cognoscatur (e. g. **KL^sU^sE^s**). quae vero e scholiis amplioribus excerptae videntur glossae varia ratione tractatae sunt. si idem liber glossam breviorem supeditat qui plenum scholium, glossa plane ommissa est (ita saepissime **K^s**); sin autem scholium ab eo libro, cui glossa debetur, alienum est, in adnotatione critica scholio subiecta glossam commemoravi. de reliquis glossis selegi maiores et graviores, praesertim si complurium librorum communes ad familiae archetypum redire videntur, abieci inanes et minutas, imprimis permultas illas, quae singulis verbis adscriptae ad formam grammaticam magis quam ad rem explicandam spectare solent. ceterum vereor, ut in re tam subtili administranda ubique mihi constiterim.

Verba illa, quae non ad ipsa scholia pertinent, sed ad ^{ἄλλως} disiungenda scholia diversa a librariis saepissime adhibentur, velut ἄλλως, ἦ, ἧ ἄλλως, omnino praetermisi. notandum vero est his voculis ea potissimum scholia separari, quae etsi sententiis congruant verbis tamen discrepant, ita ut variis exemplis deberi videantur; ἄλλως idem significat atque ἐν ἄλλῳ (scil. ἀντιγράφῳ εὔρον), quod Callierges nunquam praeoptavit.

Ordinem scholiorum et glossarum ita constitui, ut cum ^{Ordo} poetae ipsius verbis quam accuratissime congrueret. cum

plura scholia ad eadem textus verba pertinebant, antiquius et melius anteposui deteriori ac recentiori, ut plerumque scholia generis Ambrosiani, Vaticani, Laurentiani hoc ordine sese exciperent. ubi vero commode fieri poterat, diversorum generum scholia non distinui, sed optimo quoque in contextu posito quomodo reliqua ab eo differrent infra annotavi. cum igitur scholia ex voluntate disposuissem nulla codicum ratione habita, eum qui in codicibus est ordinem scholiorum a meo admodum diversum tabellis editioni in calce adiectis illustrare necesse habui. singulis scholiis

Numeri numeros versuum, ad quos spectant, praefixi; complura scholia, quae ad eosdem versus referenda sunt, litteris additis distinxī. litteris autem non ad integra solum scholia, sed etiam ad partes scholiorum designandas tum usus sum, cum diversa scholii cuiusdam membra vel in omnibus vel in nonnullis libris pro scholiis propriis erant. quid sentiam, explanabunt exempla I 43 bc, 56 a—d, 57 bc alia. ne quis vero de scholiis discernendis dubitare possit, in singulis no-

Sigla vis scholii typhothetas novam lineam incipere iussi. quae in margine exteriori leguntur sigla indicant, quibus codicibus scholium vel scholii pars ab eodem versu inchoans contineatur. ubi sigla desiderantur, a loco proxime antecedente repetenda sunt. sigla eodem ordine utuntur, quo codices in capite primo recensui, h. e. codices generis Vaticani collocantur post Ambrosianum, Laurentiani post Vaticanos. si scholium quoddam in eodem codice bis legitur, siglo a dextra notae numerorum adiunctae sunt, quibus alter locus ab altero distinguatur (x^1 et x^2). litterae b vel c siglo appositae significant scholium codicis istius a secunda vel tertia manu scriptum esse, cum littera r scholium quamvis in corpus continuum receptum more glossarum rubro colore exaratum esse ostendat (x^b , x^c , x^r). libenter profiteor me in his rebus exemplum Drachmanni viri de scholiis Pindaricis optime meriti fere secutum esse. cum denique id maxime studerem, ut scholia archetypi quantum quidem fieri posset restituerem, ea scholia nota insignire placuit, quae vel unius codicis vel unius familiae propria ab arche-

typo aliena esse videbantur. quorum signum uncis quadratis inclusi, velut [12a]. tamen in re lubrica cautior quam audacior esse malui.

Scholiis subiecti sunt loci similes, quos ex aliis ^{Locis} scriptoribus, ^{similes} lexicis, scholiis non sine labore congeffi. modo ne credas me hos locos omnes e scholiis Theocriteis sive deperditis sive servatis ducere voluisse. immo qui in hoc litterarum genere versati sunt auctores antiqui ita quae tradunt ultro citroque dederunt et acceperunt, ut rarissime certo definiri possit, utrum alter ab altero an uterque a tertio quodam doctrinam suam mutuatus sit. si qui loci artiore propinquitate cum scholiis coniuncti videbantur, ad verbum transcripsi, cum ceteros tantum nominarem; sed ne hos quidem ad scholia explicanda et emendanda inutiles fore confido. cum locos scholii cuiusdam similes iam in libro, qui multis prae manibus est, collectos reperiebam, hunc laudasse satis habui, velut corpora fragmentorum et paroemiographorum, Ahrensii librum de dialecto doricæ, alia.

Vereor, ut inter locos allatos desiderentur opera, quae editionem Calliergianam expilasse satis constat, Violarium dico Eudociae Macrembolitissae olim tributum et Varini Phavorini Camertis Dictionarium magnum ab ipso Callierge anno 1523 typis expressum. cum vero Eudocia nullum librum manu scriptum asciverit, Phavorinum praeter editionem Calliergianam nonnullis locis codicem quandam familiae Vaticanae adhibuisse Ahrens (p. LXXIII) recte monuit; conferas e. g. scholia II 108/09 b c, 110 b—d a Callierge ommissa.

Scholiis, quae ex Etymologico in codicem K recepta sunt, non adscripsi nisi lexicorum etymologicorum locos. in Etymologico Genuino quod vocatur afferendo hac ratione usus sum. ubi a Millero (*Melanges de littérature grecque 1868*) solo edoctus eram articulum quandam Etymologici Magni etiam in codice Laurentiano inveniri, Magnum laudavi ad Genuinum simul lectorem remittens, velut: Et. M. 811, 50 (cf. Gen.). de iis vero Etymologici Genuini locis, qui fere ad verbum cum scholiis conveniunt, accurate

referre potui, cum Hermannus Schultz amicus, quem Ricardus Reitzenstein anno 1910 liberaliter ad apographa Argentorati servata admiserat, in usum meum eos contulisset. quos locos hoc modo citavi: Et Gen. (Et. M. 330, 30). cod. A significat Vat. gr. 1818, cod. B Laur. Marc. 304.

Inter multos auctores in adnotatione laudatos pauci sunt, quos scholiis Theocriteis usos esse in dubium vocari nequit. qua de re cum alibi accuratius disputaturus sim, hoc loco longus esse nolo. scholia a servatis vix diversa usurpantur a Tzetzta, Gregorio Corinthio, Eustathio, recentissimis proverbiorum collectoribus. contra commentariis in Theocritum antiquioribus (sive Theonis sive Amaranti sive aliorum¹⁾) usi sunt Etymologici auctores varii, Stephanus Byzantius, Hesychius, Galenus (v. ad sch. VII 23 a). maxime vero interpretes Vergilii vetustiores praedicandi sunt, quos Theonis commentarium excerpssisse imprimis loci ad Prolegomena (p. 13—22) collecti demonstrant. quae Apollonio Rhodio adscripta sunt scholia vetera ideo saepe cum Theocriteis congruere videntur, quod ab eodem Theone iisdem auctoribus uso confecta sunt.

Adnotatio
critica

In adnotatione critica quid protulerim, quid sciens praetermiserim, paucis iam explicabo. atque accentus quidem, spiritus, *ī* adscriptum, *ῥ* paragogicum, similia non curavi. nec minus vitia, quae e pronuntiatione neograeca orta esse patet, respicienda duxi nisi paucis locis, quibus de vera scribendi ratione dubitari poterat. lemmata ex optimo quoque codice, cuius siglum in margine primum locum obtinet, attulisse satis habui. ubi alium codicem secutus sum, in adnotatione commemoravi. glossae et notae quae vocantur intermarginales semper vacant lemmatibus; quae iis praefixi, uncis obliquis circumscripta sunt. in verbis *ἦγουν*, *ἦτοι*, *τουτέστιν*, *οἶον*, *ἀντὶ τοῦ*, *ὁ νοῦς* vel ponendis vel omittendis optimum scholii cuiusque testem secutus sum reliquis neglectis.

1) Eratosthenem 'Scholasticum' (Ahrens p. XXXIII et XLVII) sciendum esse ad arg. XII b docui.

Ceterum ita apparatus institui, ut de familiis, non de singulis libris satis constaret. quo factum est, ut codicem **K**, quo uno genus Ambrosianum contineatur, rebus quibusdam minutissimis exceptis tam accurate descripserim, ut quid in hoc legatur ubique e silentio possit concludi. item videlicet de alio quovis codice rettuli, si quod scholium eo solo nititur. cum vero et Vaticanum genus et Laurentianum compluribus libris contineri soleant, ubi de familiae archetypo constabat, praetermittere poteram quae in singulis codicibus omissa, iterata, transposita, corrupta, ex arbitrio commutata videbantur. haec igitur, ut exemplis utar, commemoratione digna non habui:

- VII 12c ὄρους T: ἔθνους cett.
 24 οὐ στερήσει U: ὑστερήσει cett.
 νεκρῶν A: κρεῶν cett.
 34c πρὸς τείχος T: πρὸ τείχους cett.
 στεφανεῖς T: συστραφεῖς cett.
 40c γέγονε L: γεγονέναι cett.
 57a μανώρης T: κανάβης cett.
 63b ἀληθίνοις A: ἀνητίνοις cett.
 98/102b δοκεῖν T: ἐκεῖ cett.
 127a ἀμφίβολον T: ἀμφίβιον cett.
- III 7 Ἀρμόλος T: Δριμόλος cett.
- IV 16a ὕδαρ E: εἶδαρ cett.
 62/63a φλέγεται G: λέγεται cett.
 b ἐπιπτέειν G: ὀπιπτέειν E: ὀπιπεύειν cett.
 παρὰ Ἀρίστον G: παροιμία ἄριστα cett.

nec mirum est plurima menda inesse cum codici **G**, quem negligentissime exaratum esse supra statuimus, tum codicibus deterioribus **P** et **T**. sed ne optimos quidem talibus rebus vacare exempla docent. imprimis vero in omnibus libris hae voculae permutantur, quae per compendium scriptae vix possunt discerni: παρὰ—περὶ, ἀπό—ὑπό, πρὸς—πρό, φησί—φασί. haec etiam tum neglexi, cum plures testes falsam lectionem praestabant, modo ut de vera satis constaret. denique quod ad ordinem verborum attinet, ne de archetypis quidem generum Vaticani et Laurentiani religiose ubique rettuli. si enim nihil ad rem pertinere videbatur,

melius genus secutus ordinem alterius diversum omnino tacui. talia omissa esse plerumque non indicavi. ubi vero codex ob lectionem, in qua cum aliis consentit, in apparatu nominandus erat, uncis rotundis eius siglum inclusi, si praeterea vitio laborabat ex lege nostra neglegendo. velut ad XIII 54 verba *παρεμυθοῦντο· χαριέντως δὲ ὡς ἐπὶ πηγῆς φησιν* in LU(E) inveniri notavi, cum in E *τῆ γῆ* pro *πηγῆς* inepte scriptum sit.

Quae viri docti vel in scholiorum editionibus vel aliis locis haud raro reconditoribus ad scholia emendanda protulerunt, quam potui diligentissime conquisivi. in apparatu vero eas tantum coniecturas notandas duxi, quae aut verae aut veri certe similes esse videbantur; quarum primum auctorem nominasse satis habui. quae adhuc pro codicum lectionibus falso divulgabantur, nisi paucissimis locis non commemoravi.

Indices adhuc exstabant et auctorum citatorum et rerum memorabilium, quos a Wartono confectos Gaisford repetierat. cum vero scholia non perlegi, sed variis de causis modo hic modo illic inspici soleant, in duobus illis indicibus tenuioribus minime acquiescens novos eosque locuple-
tissimos elaborandos existimavi.

Restat, ut gratias agam debitas et Regiae Litterarum Societati Gottingensi, cuius munificentia mihi obtigit, ut bibliothecas Laurentianam, Vaticanam, Ambrosianam, Parisinam ipse adirem, et Regio Ministerio Artium Litterarumque, quod muneris publici vacationem ad itinera facienda petenti semel atque iterum benignissime praebuit. praeterea optime de hoc volumine edendo meriti sunt Otto Immisch et Cosentini, quos supra commemoravi (p. XXII), Eduardus Aloysius De Stefani, qui de locis quibusdam Etymologici Gudiani certiore me fecit, Georgius Wissowa, cuius consilium gravissimum nunquam

mihī defuit, Hermannus Schultz, qui et alia officia liberaliter praestitit (v. p. XXXII) et in plagulis corrigendis docte et diligenter me adiuvit. plurimum vero debeo Udalrico de Wilamowitz-Moellendorff, qui cum edendorum scholiorum mihi auctor fuit tum labore plagulas legendi suscepto permultis locis corruptis medelam adhibuit. quibus viris omnibus nec non bibliothecarum et exterarum etstrarum praefectis animum beneficiorum memorem publico hoc loco libenter testificor.

Scribebam Halis Saxonum mense Decembri a. 1913.

Carolus Wendel.

Conspectus editionum

et commentationum, quae solo auctoris nomine laudantur.

- Adert** = Scholiorum Theocriteorum pars inedita, quam ad codicis Genevensis fidem ed. J. Adert. Turici 1843.
- Ahrens** = Bucolicorum graecorum Theocriti Bionis Moschi reliquiae acc. incertorum idylliis. Ed. Henricus Ludolfus Ahrens. T. 2. Scholia. Lipsiae 1859. cf. p. V. v. etiam s. Ziegler.
- Amstel.** = Theocriti carmina cum veteribus scholiis ad fidem optimarum editionum rec. Annotationem crit. in scholia adi. J. Geel. Amstelodami 1820. Adnotatio usque ad p. 248 Hamakero debetur.
- Basil.** = Theocriti idyllia h. e. parva poemata XXXVI. Praeter haec acc. scholia utilissima Zach. Calliergi. Basileae 1541.
- Bergk** = Scholia Palatina denuo ed. in Programm. Halensibus IV. Maii 1866 (Ovum), XVI. Iul. 1866 (Fistula et Ara ionica), XXVIII. Iul. 1866 (Securis et Alae). Repetuntur haec scholiis in Ovum exceptis in: Opusc. II 1886, p. 760—769.
- Boissonade v. Duebner.**
- Brubach.** = Theocriti idyllia etc. (ut in Basil.) (Francofurti ex off. Petri Brubachii 1545). Coniecturae egregiae scholiis in margine adscriptae sunt.
- Brunck** = Analecta veterum poetarum graecorum, ed. Rich. Fr. Phil. Brunck. T. 3, 1776, Lect. et Emend. p. 40—48. Continentur scholia Palatina paene integra in Ovum, Securim, Aram ionicam, Alas.
- Buck** = Buck, Carolus: De scholiis Theocriteis vetustioribus quaestiones selectae. Diss. phil. Argentorati 1886. Repet. in: Diss. phil. Argent. Vol. 11, 1894, p. 333—402.
- Call.** = Θεοκρίτου εἰδύλλια ἕξ καὶ τριάκοντα . . . Σχόλια τὰ εἰς αὐτὰ ἐδρισκόμενα . . . (πῶς καὶ δεξιότῃ Ζαχαρίου Καλλιέργου τοῦ Κρητῆς 1516). cf. p. XXIII.
- Casaubon v. Heinsius.**
- Crispinus** = Τὰ σωζόμενα τῶν παλαιωτάτων ποιητῶν Γεωργικά, Βουκολικά καὶ Γνωμικά. (Genevae) παρὰ Κρισπίου 1569.

- Duebner** in scholiis Theocriteis = Scholia in Theocritum. Auctiora redd. et annotat. crit. instr. Fr. Dübner. Parisiis 1849. Insunt coniecturae Piccoli v. d. neograeci.
- in scholiis Palatinis = Epigrammatum Anthologia Palatina . . . app. crit. instr. Fr. Dübner. Vol. 2, 1872, p. 521 — 524. Exhibet adnotationes Boissonadii ineditas.
- Farr.** = *Σχόλια παλαιὰ εἰς τὰ Θεοκρίτων εἰδήλλια* . . . Commentaria vetera in Theocriti eglogas . . . Venetiis ex off. Farrea 1543. cf. p. XXVII.
- Gail** = Theocriti quae exstant omnia. Textum recogn. . . J. B. Gail. Acc. argumenta graeca et scholia undique collecta . . . T. 1. 2. Lutetiae Paris. 1828.
- Gaisford** = Poetae minores graeci. Praecipua lect. var. . . instr. Thomas Gaisford. Vol. 4, Oxonii 1820 (= Vol. 5, Lipsiae 1823). Scholia in Theocritum. Continet egregias Tiberii Hemsterhusii coniecturas, quas ex editione Oxoniensi inter codices Dorvillianos sub n. 295 (Auct. X 1, 2, 24) servata sumptas esse pro certo habeo.
- Geel** v. Amstel.
- Haeberlin** = Carmina figurata graeca. Ad fidem potissimum codicis Palatini ed., prol. instr., app. crit., scholia adiecit Carolus Haeberlin. Ed. 2. Hannoverae 1887.
- Hamaker** v. Amstel.
- Heinsius** = Theocriti, Moschi, Bionis, Simmii quae extant cum graecis in Theocritum scholiis . . . studio et opera Danielis Heinsii. Acc. Josephi Scaligeri, Isaaci Casauboni et eiusdem Danielis Heinsii notae et lectiones. (Heidelbergae) 1604. Citantur secundum hanc editionem numeris paginarum additis et Casauboni coniecturae et Heinsii, quamvis huius 'Emendationes' iam a. 1603, illius 'Lectiones' sub Isaaci Hortiboni nomine primum in corpore Georgicorum, Bucolicorum et Gnosticorum a Vignone Genevae a. 1584 edito in lucem prodierint.
- Hemsterhuys** v. Gaisford.
- Jacobs** in scholiis Theocriteis = Bionis et Moschi reliquiae . . . ed. Fridericus Jacobs. Acc. Animadversiones in carmina Theocriti. Gothae 1795.
- in scholiis Palatinis = Anthologia graeca ad fidem cod. olim Palatini . . . ed. Cur. Fridericus Jacobs. T. 3, 1817, p. 819—829.
- Kiessling** = Theocriti reliquiae graece et latine . . . ed. Theophilus Kiessling. Acc. Argumenta graeca, scholia . . .

- Lipsiae 1819. Singulare huius editionis ornamentum Thomae Reinesii emendationes sunt, quae, ut mihi indagare contigit (errat Ahrens p. VIII), editionis Brubachianae alterius a. 1553 emissae exemplo debentur, quod e viri illius doctissimi bibliotheca in Cizensem devenit (Sign.: Poet. Oct. 9).
- Meineke** = Theocritus, Bion, Moschus. 3. ed. Augustus Meineke. Berolini 1856. Insunt Prolegomena et argumenta.
- Piccolos** v. Duebner.
- Reinesius** v. Kiessling.
- Reiske** = Theocriti reliquiae utroque sermone cum scholiis graecis . . . cur. . . . Jo. Jacobus Reiske. T. (1.) 2. Viennae et Lipsiae 1765—1766.
- Salmasius** = Cl. Salmasii Duarum inscriptionum veterum Herodis Attici Rhetoris et Regillae coniugis honori positaram explicatio. Eiusdem ad Dosiadae Aras, Simoniae Rhodii Ovum, Alas, Securim, Theocriti Fistulam notae. Lutetiae Paris. 1619.
- Schaefer** = Theocritus, Bion et Moschus . . . cur. Godofredus Henricus Schaefer. Lipsiae 1809. Insunt Prolegomena et argumenta.
- Schultz** = Coniecturae, quas Hermannus Schultz mecum communicavit.
- Stephanus** = Poetae graeci principes heroici carminis . . . Excud. Henricus Stephanus 1566. cf. p. XXVII.
- Toup** v. Warton.
- Valckenaer** = Theocriti, Bionis et Moschi carmina bucolica . . . Graeca . . . emend. variisque lect. instr. L. C. Valckenaer. Lugduni Bat. 1779. Emendavit Prolegomena et argumenta.
- Warton** = Theocriti Syracusii quae supersunt. Cum scholiis graecis auctoribus, emendationibus et animadversionibus in scholia editoris et Ioannis Toupii . . . ed. Thomas Warton. T. 1. 2. Oxonii 1770. Appendicis loco huic editioni adiectae sunt I. Toupii 'Curae posteriores' Londini a. 1772 publicatae, quas pleno nomine laudavi.
- Wilamowitz** = Coniecturae, quas Udalricus de Wilamowitz-Moellendorff in hanc editionem contulit. ubi eiusdem Bucolicorum editionem (Bucolici graeci³ Oxonii [1911]) vel librum, cui inscribitur *Die Textgeschichte der griechischen Bukoliker* (= *Philol. Untersuchungen H. 18*), Berlin 1906, laudavi, titulum adieci.
- Ziegler** = Codicis Ambrosiani 222 scholia in Theocritum. Primum ed. Christophorus Ziegler. Tubingae 1867. Insunt optimae Ahrensii emendationes. cf. p. VII.

Conspectus signorum

1. Codicum sigla

- A** = Ambrosianus 390 (G 32 sup.), p. X. XIII
Anecd. Est. = Mutinensis 93 (III C'14), p. XXII. 7—13
Anth. = Parisinus Suppl. gr. 384, p. XXVI
Apogr. Ambr. = Ambrosianus 52 (A 155 sup.), p. VII
Apogr. Barb. = Barberinianus 214, p. VII. XXIV
Apographa = Apographorum Ambr. et Barb. consensus
C = Ambrosianus 104 (B 75 sup.), p. XXI
E = Vaticanus 42, p. IX. XIII
Excerpta v. p. XXVIII
F = Ambrosianus 121 (B 99 sup.), p. XXVII
G = Laurentianus XXXII 52, p. VIII. XII. XIII. XIV
Genev. = Genevensis 45, p. XXI
H = Vaticanus 913, p. XX
K = Ambrosianus 886 (C 222 inf.), p. VI. X
L = Parisinus 2831, p. IX. XIII
M = Vaticanus 915, p. XXI
P = Laurentianus XXXII 37, p. X. XIII. XIV
T = Vaticanus 38, p. X. XV. XXIII
Tricl. = Parisinus 2832, p. XXII. XXVIII
U = Vaticanus 1825, p. IX. XIII
Y = Vaticanus 434, p. XXVII

2. Signa codicum siglis apposita

- x¹, x²:** scholium in eodem codice iteratum, p. XXX
x^b, x^c: scholium a secunda vel tertia manu scriptum, p. XXX
x^{cp} in adn.: de vocis exitu compendiose scripto non constat
x^g: glossa inter textus lineas scripta, p. XXXIX
x^m: scholium in margine extra ordinem scholiorum positum,
p. XXXIX
x^r: scholium in ordine scholiorum, rubro tamen colore scriptum,
p. XXX
(x) in adn.: x vitio laborat de industria neglecto, p. XXXIV

3. Alia signa

- ... quae in codice sunt expediri nequeunt
<...> aliquid intercidisse conicitur
† † crucibus includuntur verba corrupta
< > uncis obliquis includuntur verba addita
[] uncis quadratis includuntur verba delenda
de uncis quadratis scholii numero circumscriptis v.
p. XXX.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ

Prolegomena

A. Γένος Θεοκρίτου

ΚΕ^bΑΡΤ

α. Θεόκριτος ὁ τῶν βουκολικῶν ποιητῆς Συρακούσιος ἦν
ε τὸ γένος, πατὴρ Σιμίχου, ὡς αὐτὸς φησι (VII 21)· 'Σιμι-
χίδα, πᾶ δὴ τὸ μεσαμέριον πόδας ἔλκεις'; ἔνιοι δὲ τὸ 'Σιμι-
χίδα' ἐπώνυμον εἶναι λέγουσι — δοκεῖ γὰρ σιμὸς εἶναι τὴν
πρόσοψιν —, πατέρα δ' ἐσηγμέναι Πραξαγόραν καὶ μητέρα
10 Φιλίαν. ἀκουστής δὲ γέγονε Φιλητᾶ καὶ Ἀσκληπιάδου, ὧν
μνημονεύει (VII 40). ἤκμασε δὲ κατὰ Πτολεμαῖον τὸν ἐπι-
κληθέντα <Φιλάδελφον τὸν Πτολεμαίου τοῦ> Λάγου. περὶ δὲ
τὴν τῶν βουκολικῶν ποιήσιν εὐφυνῆς γενόμενος πολλῆς δόξης
ἐπέτυχε. κατὰ γοῦν τινὰς Μόσχως καλούμενος Θεόκριτος ἠνο-
μάσθη.

4 Suid. Θεόκριτος G^b sch. VII 21^a sch. III 8/9^a sch. F^{ist.} 11/12.

Tit.: Θ. βουκ. K^b ante G^a, E^bF ante H, T ante Inscr. I, passim: Θ. βουκ. εἰδύλλια E^bAT ante G^b s γένος Θ. E^b: βίος Θ. A: γένος καὶ βίος Θ. T: om. KP ε Σιμίχου Ahrens ex Suida et sch. III 8/9^a; VII 21^a: Σιμιχίδα K: -ίδου cett. verba poetae om. F ε σὺ pro τὸ T ε pro πατέρα—Φιλίαν E^b habet: ἄλλοι δὲ αὐτὸν νῖδον Πραξαγόρου καὶ Φιλίαν εἶναι
10 κατὰ τὸν Πτ. τὸν ἐπικλ. <Φιλάδελφον τὸν Πτολεμαίου τοῦ ἐπικληθέντος> Λάγου Ahrens, quod paulo mutavi: κατὰ τὸν Πτ. τὸν ἐπικλ. Λαγών (γρ. Λάγον K^m) KE^bAT: κατὰ Πτ. τὸν κληθέντα Λάγων F. Λάγου postulaverat Guil. Dindorf Thes. V 21. verba ἤκμασε—Λαγ. uncis includi vult Wilamowitz
11 εὐφυνῆς δὲ γ. περὶ τὴν τ. β. π. τοὺς πάντας νικῆσας σχεδὸν π. δ. ἐτυχε E^b, καὶ περὶ τὴν τ. β. π. οὗτος ἐμφανῆς γ. π. δ. ἐν-
τέuchs F 18 M. οὖν καλ. Θ. ὕστερον ὦν. E^b

SCHOLIA IN THEOCRITUM rec. Wendel

1

GE^bPT b. *ιστίον, ὅτι ὁ Θεόκριτος ἐγένετο ἰσόχρονος τοῦ τε Ἀράτου καὶ τοῦ Καλλιμάχου καὶ τοῦ Νικάνδρου· ἐγένετο δὲ ἐπὶ τῶν χρόνων Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου.*

KG^bAT

B. Εὐρεσις τῶν βουκολικῶν

a. *Τὰ βουκολικά φασιν ἐν Λακεδαιμονίᾳ εὐρεθῆναι 5 καὶ περισσῶς προκοπῆς τυχεῖν. τῶν γὰρ Περσικῶν ἐνεστώτων ἔτι καὶ φόβῳ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα ταρασόντων ἐνέστη ἑορτὴ Ἀρτέμιδος Καρυάτιδος. τῶν δὲ παρθένων ἀποκεκρυμμένων διὰ τὴν ἐκ τοῦ πολέμου ταραχὴν ἀγροῖκοί τινες εἰσελθόντες εἰς τὸ ἱερὸν ἰδίαις ῥοδαῖς τὴν Ἀρτεμιν ἕμνησαν· τῆς δὲ τοῦ- 10 των ξένης μούσης ἀρεστῆς γενομένης παρέμεινε τὸ ἔθος καὶ ἐφυλάχθη.*

ἄλλοι δὲ ἐν Τυνδαρίδι τῆς Σικελίας πρῶτον ἀχθῆναι λέγουσι τὰ βουκολικά. Ὁρέστη γὰρ ἐκκομίζοντι <τὸ> τῆς Ἀρτέ- 15 μιδος ξόανον ἐκ Ταύρων τῆς Σκυθίας χρησμός ἐξέπεσεν ἐν ἐπιὰ ποταμοῖς ἐκ μιᾶς πηγῆς ῥέουσιν ἀπολουσασθαί· ὁ δὲ πορευθεὶς εἰς Ῥήγιον τῆς Ἰταλίας τὸ ἄγος ἀπενήφατο ἐν τοῖς λεγομένοις διαχωρίοις ποταμοῖς. ἔπειτα εἰς Τυνδαρίδα τῆς Σικελίας διῆλθεν· οἱ δὲ ἐπιχώριοι τὴν θεὸν ἰδίῳις ποιήμασι καθυμνήσαντες ἔθει τὴν πρώτην παρέδωσαν εὐρεσιν. 20

ὁ δὲ ἀληθὴς λόγος οὗτος. ἐν ταῖς Συρακούσαις στάσεώς ποτε γενομένης καὶ πολλῶν πολιτῶν φθαρέντων, εἰς ὁμόνοιαν τοῦ πλήθους [ποτὲ εἰς] ἐλθόντος ἔδοξεν Ἀρτεμὶς αἰτία γεγο- 25 νέναι τῆς διαλλαγῆς. οἱ δὲ ἀγροῖκοι δῶρα ἐκόμισαν καὶ τὴν

2 καὶ ante τοῦ Καλλ. om. GE^bP ἐγένοντο δὲ οὗτοι G
6 περισσῶς om. K 8 τῶν παίδων post παρθένων add. K
10 τούτων om. K 11 ἀρεστῆς Reiske et Hemsterhuys: ἀρίστης
codd. ἦθος KG 12 ἀσθῆναι Schaefer 14 <τὸ> add.
Aprogr. Barb. 17 Σικελίας T 18 διαχωρίοις Anecd. Est.: δια-
χώροις KAT: διαφόροις E^bA superscr.: δροσφόροις G 19 ex-
cidisse puto post διῆλθεν, quod Orestes Dianae Facelitidis tem-
plum condidit; cf. Vergilii interpretes θεὸν K: θεῶν cett.
21 ταῖς Συρακούσαις G, apographa codicis K; cf. Anecd. Est.:
τοῖς Συρακουσίαις K resc., cett. 22 del. Wilamowitz, ποτε
τοῦ πλ. ἐλθόντος G λοιπὸν post πλήθους add. E^bAT 24 ex-
ciderunt aliqua post διαλλαγῆς, v. Probum ac Diomedem

θεὸν γεγηθότες ἀνύμνησαν, ἔπειτα ταῖς <τῶν> ἀγροίκων ῥοδαῖς
τόπον ἔδωκαν καὶ συνήθειαν. b. ἄδειν δὲ φασιν αὐτοὺς ΚΕ^b A
ἄρτον ἐξηρητημένους θηρίων ἐν ἑαυτῷ πλέονας τύπους ἔχοντα
καὶ πήραν πανσπερμίας ἀνάπλεων καὶ οἶνον ἐν αἰγείῳ ἀσπῷ,
5 σπονδὴν νέμοντας τοῖς ὑπαντῶσι, στέφανόν τε περικεῖσθαι
καὶ κέρατα ἐλάφων προκεῖσθαι καὶ μετὰ χεῖρας ἔχειν λαγω-
βόλον. τὸν δὲ νικήσαντα λαμβάνειν τὸν τοῦ νενικημένου
ἄρτον· κάκεινον μὲν ἐπὶ τῆς τῶν Συρακουσίων μένειν πόλεως,
τοὺς δὲ νενικημένους εἰς τὰς περιουκίδας χωρεῖν ἀγείροντας
10 ἑαυτοῖς τὰς τροφάς· ἄδειν δὲ ἄλλα τε παιδιᾶς καὶ γέλωτος
ἐχόμενα καὶ εὐφημοῦντας ἐπιλέγειν·

δέξαι τὰν ἀγαθὰν τύχαν,

δέξαι τὰν ὕγλειαν,

ἂν φέρομεν παρὰ τᾶς θεοῦ,

15 ἂν † ἐκλεάσκετο † τήνα

(Carm. pop. 42 Bergk *Poet. lyr. gr.* III⁴ 672).

C.

a. Τὰ δὲ βουκολικὰ ἔχει <κατὰ> διαφορὰν τὴν τῶν
ποιημάτων ἐπιγραφῆν· καὶ γὰρ αἰπολικὰ ἐστὶ καὶ ποιμενικὰ

17 sch. Eur. Ale. 8; Andr. 281; Phoen. 28

1 θεὸν K: θεῶν cett. ἐπεὶ K ante corr. ταῖς ἀγροίκων, quibus τῶν adieci, K: τοῖς (ταῖς E^b) ἀγροίκοις cett. 2 Bb huc pertinere apparet ex Probo ac Diomede. G recto hoc loco exhibit initium usque ad ἐξηρητημένον (sic) αὐτοὺς om. K 3 πλέονας om. E^b AT 4 πήρας K 5 νέμοντα KE^b 6 προκεῖσθαι KE^b, cf. Anecd. Est.: προκεῖσθαι cett. 7 ante τὸν δὲ νικ. certamen fieri dictum fuisse oportet τὸν νενικημένον ἄ. K a pr. 8 τῶν om. K 10 ἄδειν Schaefer: διδόναι codd. ἄλλα τε Anecd. Est.: ἄλλα τινὰ codd. Theocr.: <καὶ> ἄλλα τινὰ Call. 14 φέρομεν E^b T τᾶς Schneidewin *Delect. poet. eleg.* 466: τῆς E^b AT: τοῦ K 15 ἐκλεάσκετο K: ἐκαλέσσατο cett.: ἄ' κελήσατο Ahrens. fort. ἐκλάσκετο vel ἐλακῆσατο 16 in fine Iydiastarum memoriam interiisse puto, v. Diomedem. 17 περὶ διαφορᾶς τῶν βουκολικῶν inscr. T <κατὰ> addidi: <πρὸς> post διαφορὰν add. Reitzenstein *Epigr. u. Skol.* 194: διαφορῶν τὴν—ἐπιγραφῆν Reiske et Hemsterhuys: διαφορὰν τῆς—ἐπιγραφῆς cum codd. recent. Ahrens

καὶ μικτά. τὴν μέντοι ἀπὸ τῶν βοῶν εἴληφεν ἐπιγραφὴν <ὡς> κρατιστεύοντος τοῦ ζῴου· διὸ καὶ βουκολικὰ λέγονται πάντα. εἴρηται δὲ βουκόλος παρὰ τὸ τὰς βόας <κέλλειν καὶ> ἐλαύνειν ἢ ἀπὸ τοῦ τὰς βόας κολούειν ἀτιμαγελώσας ἢ τῶν βοῶν κομῆν καὶ ἐπιμελεῖσθαι τροπῇ τοῦ ἀμεταβόλου εἰς ἀμετάβολον. 5

E^b AT [b.] σημειῶσαι· ἐπὶ αἰγῶν αἰπόλια, ἐπὶ βοῶν βουκόλια, ἐπὶ προβάτων ποίμνια, ἐπὶ συῶν συβόσια.

[c.] πῶς βουκολικὰ ὑπεγράφησαν καίτοι μὴ ὄντων ὄλων βουκολικῶν, ἀλλὰ καὶ ποιμενικῶν καὶ αἰπολικῶν; ἐκ τοῦ κρείττονος μέρους ταῦτα τῶν τετραπόδων ὑπεγράφησαν. 10

D.

KΘE^b ART Πᾶσα ποίησις τρεῖς ἔχει χαρακτηριστικῶν, διηγηματικῶν, δραματικῶν καὶ μικτῶν. τὸ δὲ βουκολικὸν ποίημα μίγμά ἐστι παντὸς εἶδους καθάπερ συγκεκριμένον· διὸ καὶ χαριέστερον τῇ ποιικιλίᾳ τῆς κράσεως, ποτὲ μὲν συγκεκριμένον ἐκ διηγηματι-

3 Et. Gen. (Et. M. 208, 11—18): βουκόλος· ἦτοι βουκόνος τις ὢν, παρὰ τὸ κομῆν περὶ τὰς βοῆς, ὃ ἐστὶν ἐνεργεῖν καὶ διατροφῆν. ἢ βοῦσι κεκλόμενος, ὃ ἐστὶν ἐγκλελυόμενος. ἢ παρὰ τὸ κέλλω, ὃ σημαίνει ὃ ἅμα τοῖς βοῦσι κέλλω <καὶ τρέχων addde ex Anecd. Est.>. Δίδυμος (fgm. dub. sedis 5 Schmidt p. 402) δὲ παρὰ τὸ κομῆν εἰρησθαι <φῆσιν addidi>, ἢ ἢ βουκόμος ὡς ἱπποκόμος καὶ κατὰ τροπὴν βουκόλος. 6 sch. AB B 474 Et. Voss. (Et. M. 208, 17 adn.): βουκόλιον τὸ τῶν βοῶν πλῆθος, ὡς καὶ αἰπόλιον τὸ τῶν αἰγῶν καὶ ποίμνιον τὸ τῶν προβάτων καὶ συβόσιον τὸ τῶν χοίρων καὶ ἱπποφόριον τὸ τῶν ἔκτων. 11 Prol. in Hesiod. 5, 8—21 Gaisford (ex libris rec. Paris. 2763 et 2833) cf. Jo. Kayser *De veterum arte poetica quaest. sel.*, *Diss. rh. Lips.* 1906, 10 sqq.

1 εἴληφασιν **E^b AT** <ὡς> add. Call. 2 λέγονται—εἴρηται **K**: εἴρηται—λέγεται cett. 3 τὰς βόας bis Call.: τοῦς β. codd. κέλλειν καὶ addidi 4 κολούειν Meineke: κολύειν codd. ἢ τῶν βοῶν seqq. om. **KA** κορῆν codd., correxi 8 ἀπορία et λύσις in marg. **AT** ἐπεγράφησαν priore loco e cod. Genevensi, posteriore e con. scripsit Ahrens καίτοι Wilamowitz: οὔτοι codd. 9 αἰπολικῶν Call.: βουκολικῶν codd. 10 ὑπεγράψαν **E^b T** 12 ποίημα μίγμα **E^b T**, cf. Anecd. Est.: ποίημα **A**: μίγμα **KGP** 13 ὡς καὶ χάριέν ἐστι **GP** 14 φράσεως **K** ante corr., *Apogr. Barb.*

κοῦ, ποτὲ δὲ ἐκ δραματικοῦ, ποτὲ δὲ ἐκ μικτοῦ, ἦγον διηγη-
ματικοῦ καὶ δραματικοῦ, ὅτε δὲ ὡς ἂν τύχη. εἰς ὅσον δ'
οἶόν τε ἔστι, τὰ τῶν ἀγροίκων ἦθη ἐκμάσσεται αὐτῇ ἢ ποιήσις,
τερπνῶς πάνυ τοὺς τῇ ἀγροικίᾳ σκυθρωποὺς κατὰ τὸν βλον
5 χαρκτηρίζουσα· ἐκπέφηνε δὲ τὸ ἄγαν ἀδρὸν καὶ ὑπέρογκον
τῆς ποιήσεως.

E.

a. Ἰστέον δέ, ὅτι εἰδύλλιον λέγεται τὸ μικρὸν ποίημα
ἀπὸ τοῦ εἶδος ἢ θεωρία, οὐχ ἡδύλλιον παρὰ τὸ ἦδω τὸ
εὐφραίνω.

10 [b.] εἰδύλλιον λέγεται, ὅτι εἰδός ἐστι λόγου· ὑποκοριστικῶς E^bAT
δὲ εἴρηται εἰδύλλιον.

[c.] εἰδύλλια λέγονται ταῦτα ἀπὸ τοῦ εἶδω τὸ ὁμοιω· ἐπι-
κότες γὰρ τοῖς προσώποις εἰσὶν οἱ λόγοι.

[d.] πῶς οὐχ ὑπογράφονται ταῦτα τὰ ποιήματα διάλογοι
15 — διαλέγεται γὰρ ἐν τισι τούτων πρόσωπα — ὡς καὶ τὰ
τοῦ Λουκιανοῦ; οὐκ ἠθέλεν ὁ ποιητὴς θεῖναι ἄλλοιαι καὶ
ἄλλοιαι ὑπογράφας, ἀλλὰ μίαν ἀρμόζουσαν πᾶσι τοῖς ποιήμασιν
αὐτοῦ. εἶδος γὰρ λόγου ἔστι καὶ τὸ διηγηματικὸν καὶ τὸ δρα-
ματικὸν καὶ τὸ μικτόν, καὶ διὰ τοῦτο ὑπεγράφησαν εἰδύλλια.

F.

20 a. Δωρίδι δὲ καὶ Ἰάδι διαλέκτῳ κέχρηται Θεόκριτος, KE^bAT
μάλιστα δὲ ἀνειμένη καὶ χθαμαλῇ Δωρίδι παρὰ τὴν Ἐπι-
χάρμου καὶ Σώφρονος· οὐ μὴν δὲ ἀπολιμπάνεται καὶ Αἰολίδος.

1 ποτὲ δὲ ἐκ δραμ. G(E^b)PT: καὶ δραμ. cett. ἦγον διηγ.
καὶ δραμ. (E^b)T: καὶ δραμ. KG: om. cett. 3 εἶδη E^bT
αὕτη ἢ ποιήσις, quae verba in KE^bAT post χαρκτηρίζουσα le-
guntur, transposui viam monstrante Callierge, qui ante τὰ τῶν
ἀγρ. ea collocaverat; om. GP una cum ultimis ἐκπέφηνε seqq.
4 κατὰ τὸν β. scripsi: καὶ τὸν β. KA: om. cett. 5 δὲ om.
E^bT verba αὕτη ἢ ποιήσις cum iis quae sequuntur coniun-
gentes 7 λέγεται om. K ἀπὸ—θεωρία om. KG 14 ἀπορία
et λύσις in marg. habet A, in contextu verborum T ἐπιγρά-
φονται E^b 17 ἐπιγράφας E^bT 21 καὶ χθαμαλῇ om. K
τὴν Schaefer, cf. Anecd. Est.: τοῦ codd.: <τὴν> τοῦ Valckenaer

- E^bAT** [b.] ἰστέον, ὅτι ὁ Θεόκριτος Δωρίδι διαλέκτῳ κέχρηται τῇ νέᾳ. δύο γάρ εἰσι, παλαιὰ καὶ νέα· καὶ ἡ μὲν παλαιὰ τραχειὰ τίς ἐστι καὶ οὐκ εὐνόητος· ἡ δὲ νέα, ἧ καὶ Θεόκριτος χρῆται, μαλθακωτέρα καὶ εὐκολωτέρα.
- GP** [c.] Δωρίδι δὲ διαλέκτῳ κέχρηται ὁ Θεόκριτος ἀνειμένῃ. 5
- A Can.** [d.] αἱ ἀφαιρέσεις τῶν Ἰώνων, αἱ συγκοπαὶ τῶν Αἰολέων, αἱ ἀποκοπαὶ τῶν Ἀττικῶν καὶ οἱ πλεονασμοὶ τῶν Ἰώνων. αἱ ἐπενθέσεις τῶν Αἰολέων ὡς τὸ κυσὶ 'κύνεσι', τῶν Ἀττικῶν αἱ ἐπεκτάσεις ὡς τὸ οὐτως 'οὐτωσί'. <...> 'ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν' (A 223) ἀτηροῖς. 10

G.

- K^bΘE^bAT Anth.** a. Ἀρτεμιδώρου γραμματικοῦ ἐπὶ τῇ ἀθροίσει τῶν βουκολικῶν ποιημάτων·
- Βουκολικαὶ μοῖσαι σποράδες ποκά, νῦν δ' ἅμα πᾶσαι ἐντὶ μιᾷς μάνδρας, ἐντὶ μιᾷς ἀγέλας.
- K^bE^bAT Anth.** b. Ἄλλος ὁ Χίος· ἐγὼ δὲ Θεόκριτος, ὃς τάδ' ἔγραψα, 15 εἰς ἀπὸ τῶν πολλῶν εἰμὶ Συρηκουσίαν, υἱὸς Πραξαγόρου περικλειτῆς τε Φιλίνης, μοῦσαν δ' ὀθνεῖην οὔτιν' ἐφελκυσάμην.

6 sch. Opp. Hal. I 186 Anon. Vatic. (Greg. Cor. 690 Schaefer) 11 Anth. Pal. IX 205 15 Anth. Pal. IX 434

2 γάρ Call.: δέ codd. 7 αἱ ἀποκοπαὶ—Αἰολέων inter-ciderunt in A, supplevi e codice Oxon. Canon. 86 9 lac. indicavi, cum Ahrens ultima verba, quae in cod. Genevensi deesse Adert testatur, uncis inclusisset. ἀτηροῖς ἐπ. ἀταρ. codd., transposui 18 μοῖσαι Anth. G, μῶσαι E^b 14 ἀντὶ loco priore K^b ἀγέλας Anth. Call.: -ης codd. Theocr. 15 Anth. inscr. τοῦ αὐτοῦ (h. e. Θεοκρίτου) εἰς ἑαυτόν, ὅτι Θεόκριτος Συρακούσιος ἦν ὁ om. K^b ὃς τάδ' ἔγραψα A: ὃς τόδ' ἔγραψα Anth.: ὃς τάδε γράψα E^bT: ὁ τάδε γράψας K^b 16 Συρηκουσίαν Call.: Συρηκουσίαν K^bA: Συρακουσίαν E^b: Συρηκούσιος T (Συρηκούσιος Valckenaer p. 304): Συρακουσίαν Anth. 17 περικλειτῆς Anth. (-ās Stadtmueller) Call. (inter epigrammata Theocritea): περικλυτῆς codd. Theocr. Φιλίνης Anth. (-ās Jacobs) 18 μοῦσαν δ' ὀθνεῖαν Anth., μουσᾶν δ' ὀθνεῖων K^b οὔποτ' conl. Call. ἐφελκυσάμην K^bE^b: ἐφελκυσάμαν Anth.: ἐφελκυσάμην A: ἐπεκτεσάμην T

[H.]

Ὡσπερ σκύφος γάλακτος ἢ καὶ κισσύβη
ἢ βουκολικὴ πᾶσιν ἄγκειται βίβλος·
τοιγὰρ ῥοφῶμεν οἱ θέλοντες τὸν λόγον
στόμασι λάβροις, εἰ κελεύουσι φρένες.

E^b F^r T

5

Anecdoton Estense III

*Signa margini apposita ad prolegomena proxime
antecedentia lectorem delegant.*

1. Ὅτι τῶν τὰ βουκολικὰ συγγραψάντων ἴδιον (ἴδια cod.) —
τὸ Λωρίδι χρῆσθαι διαλέκτῳ, τὸ μιμῆσθαι εἰς ἄκρον ἀγροίκων
10 ὀμίλλας καὶ νομέων χαριέντως αὐτὰς ἐκφράζων.

ἄρτον τε ἐξήρτηντο μορφὰς θηρίων ἐν ἑαυτῷ ἔχοντα καὶ B^b
πήραν πανσπερμίας ἀνάπλεων, καὶ οἶνον ἐν αἰγείῳ ἀσκή
φέροντες σπονδὴν ἔνεμον τοῖς ὑπαντῶσι. στέφανόν τε περι-
έκειντο καὶ κέρατα ἐλάφων προέκειτο αὐτοῖς μετὰ χειρᾶς τε
15 εἶχον λαγωβόλον. ὁ δὲ νικήσας ἐλάμβανε τοῦ ἠττηθέντος τὸν
ἄρτον. πᾶκείνος μὲν ἐπὶ τῆς τῶν Συρακουσίων ἔμενε πόλεως,
οἱ δὲ νενικημένοι εἰς τὰς περιοικίδας (περιοικιδίας cod.) ἐχώ-
ρουν ἀγείροντες ἑαυτοῖς τὰς τροφάς. [ἔδιδο del. in cod.] παρ-
εἶχόν τε ἄλλα τε παιδιᾶς ἄξια καὶ δὴ καὶ τότε προσέλεγον·

20 δέξαι τὰν ἀγαθὰν τύχαν,
δέξαι τὰν ὑγίειαν,
ἂν φέρομεν παρὰ τῆς θεοῦ,
ἂν ἐκαλέσ(σ)ατο τήνα.

ὅτι ὁ μὲν ἄρτος καὶ ὁ οἶνος καὶ ἡ σπονδὴ σημεῖα εἰρήνης —
25 ἦσαν. ἐπὶ εἰρήνῃ γάρ, ὡς ἐρηθῆσεται, εὐρηται τὰ βουκολικά.
ἢ τε πανσπερμία τὴν ἀπὸ τῆς εἰρήνης ἐπίδοσιν ἐν ταῖς πόλεσι

2 ἄγκ. F: ἔγκ. cett.

4 λάβροις F: λειροῖς cett.

δηλοῖ. ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ στέφανος νίκης τε ἅμα σύμβολον καὶ χαρᾶς. ἐνίκησαν γὰρ οἱ διαλλακταὶ διαλλάξαντες τοὺς ἐν ταῖς Συρακούσαις στασιάζοντας· ὧν δὴ διαλλακτῶν τόπον ἐπεῖχον οἱ τὰ βουκολικὰ ἄδοντες. τὰ δὲ κέρατα, ἐπειδὴ τὸν Πᾶνα εἶχον οἱ νομεῖς θεόν, ὁ δὲ Πᾶν κέρατα ἔχων παρα- 5 δέδοται. τοὺς νομεῖς δὲ οἱ τὰ βουκολικὰ συνθέντες ἐμιμοῦντο, ὡς ἔφημεν. καὶ τῶν θηρίων δὲ αἱ μορφαὶ τοῦ Πανὸς ἕνεκεν λαμβάνονται, ἐπειδὴ ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ ταῖς ἐρημίαις παραδίδοται διατρίβειν, τόποις θηριώδεσι, καὶ ἅμα καὶ αὐτὸς τὰ κάτω τραγάδη καὶ λάσια παραδίδοται ἔχειν. καὶ τὸ λαγωβόλον 10 δὲ τοῦ αὐτοῦ ἕνεκεν· εἰκὸς γὰρ αὐτὸν καὶ κυνηγέτην εἶναι τοῖς ὄρεσιν ἐνδιατρίβοντα. καὶ μὴν καὶ ἡ πρόσρησις σημειῖον εἰρήνης ἦν· εὐδαίμονες μὲν γὰρ οἱ ἄνθρωποι ἐν εἰρήνῃ, κακοδαίμονες δὲ γίνονται ἐν τῷ πολέμῳ. cf. sch. I 3/4 d e.

- 8a 2. ὅτι οἱ μὲν φασιν εὐρεθῆναι ἐν Λακεδαιμόνι τὰ 15 βουκολικὰ πρῶτον, τῷ τρόπῳ τούτῳ. τῶν Περσικῶν ἐνεστῶτων ἔτι καὶ φόβῳ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα ταρασσόντων ἐνέστη τις (incertum) ἑορτὴ Ἀρτέμιδος Καρυάτιδος. τῶν οὖν παρθένων κεκρυμμένων διὰ τὴν ἐκ τοῦ πολέμου ταραχὴν ἀγροῖκοι τινες εἰσελθόντες ἰδίαις ὤδαῖς τὴν Ἀρτεμιν ἕμνησαν· τῆς δὲ τού- 20 των ξένης μούσης ἀρίστης γενομένης παρέμεινε τὸ ἔθος καὶ ἐφυλάχθη.

οἱ δὲ φασιν ἐν Σικελίᾳ πρῶτον ἐξευρεθῆναι τρόπον τοιῷδε. ἐξενεχθέντος τῷ Ὀρέστη χρησμοῦ ἐν ἑπτὰ ποταμοῖς ἐκ μιᾶς πηγῆς ῥέουσιν ἀπολούσασθαι, εἰς Ῥήγιον τῆς Ἰταλίας πε- 25 ρευθεῖς, φέρων καὶ τῆς Ἀρτέμιδος ξόανον μεθ' ἑαυτοῦ, ἐν- ἐν τοῖς λεγομένοις διαχωροῖς ἐλούσατο ποταμοῖς. ἔπειτα τὸ ξόανον λαβὼν εἰς Τυνδαρίδα τῆς Σικελίας ἀφίκετο· οἱ δὲ ἐπιχώριοι τὴν θεὰν ἰδίους ποιήμασι καθευμάσαντες "Ἐστὶ τῆς πρώτης παρέδωσαν εὐρεσιν.

ἄληθέστερον δὲ φασιν οἱ λεγόμενοι ἑορτὴν εἶναι τῆς θεᾶς ἐν τῇ Ἰταλίᾳ εὐρεθῆναι, τρόπον δὲ (γε οὐδ') μὴν τοιῷδε· ἕνεκεν τῆς Συρακοῦσαις γενομένης ἐπιδημίας καὶ τῆς ἐκ τῆς

μόλις τέ ποτε εἰς ὁμόνοιαν συνελθόντων ἔδοξεν ἡ Ἄρτεμις αἰτία τῆς διαλλαγῆς γεγονέναι. τῶν οὖν ἀγροίκων δῶρα κομισάντων ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς καὶ τὴν θεὰν ἀνυμνησάντων ταῖς ἀγροίκους ἐκείνων ᾠδαῖς τόπον ὑστερον ἔδωκαν καὶ
5 συνήθειαν.

3. ὅτι Θεόκριτος ὁ τῶν τὰ βουκολικὰ συγγραφάντων **Aa**
ἄριστος Συρακούσιος ὦν τὸ γένος πατέρα ἔσχε Πραξαγόραν,
μητέρα δὲ Φιλίαν. τὸ γὰρ 'Σιμιγίδα' οὐ τοῦ πατρὸς ὄνομα,
ἀλλ' αὐτοῦ φασιν ἐπώνυμον εἶναι· ἦν γὰρ τὴν εἶνα σιμός.
10 ἐγένετο δὲ ἀκουστῆς Φιλητᾶ καὶ Ἀσκληπιάδου, ὦν καὶ μνη-
μονεῦει. ἤκμασε δὲ ἐν τοῖς χρόνοις Πτολεμαίου τοῦ ἐπικλη-
θέντος Λαγωῦ. περὶ δὲ τὴν τῶν βουκολικῶν ποιῆσιν εὐφυνῆς
γενόμενος πολλῆς δόξης ἐπέτυχε. κατὰ γοῦν τινὰς Μόσχος
τὸ πρὶν καλούμενος Θεόκριτος ὠνομάσθη.

15 οἱ δὲ ἐν τοῖς χρόνοις Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου φασιν —
ἀκμάσαι, ὅς δὴ παῖς ἦν Πτολεμαίου τοῦ Λαγωῦ καὶ Βερε-
νίκης τῆς Ἀντιγόνου θυγατρὸς. ἐπὶ δὲ φασιν ἐν ἐκείνοις
τοῖς χρόνοις ἀκμάσαι ποιητὰς ἀρίστους, οὓς πλειάδα ἐκάλουν
διὰ τὸ ἐπὶ εἶναι. ὦν τὰ ὀνόματά εἰσι ταῦτα· Θεόκριτος
20 οὗτος, Ἄρατος ὁ τὰ Φαινόμενα γράψας καὶ ἕτερα, Νίκανδρος
ὁ τὰ Θηριακὰ συγγραφάμενος, Διαντίδης (hic in cod. post
Νίκανδρος, transposuit Kayser) — οἱ δὲ ἀντὶ τούτου Ἀπολ-
λώνιον φασὶ τὸν τὰ Ἀργοναυτικὰ συγγράψαντα —, Φίλικος,
Ὅμηρος ὁ νέος, τραγικός. — ἔστι γὰρ καὶ ἕτερος Ὅμηρος,
25 οὗπερ τὸν Ἡσίοδον ἰσόχρονον τίθενται, ἀλλ' οὐ τὸν παλαιὸν
Ὅμηρον, ἀλλ' ἕτερον μετ' ἐκείνῳ —, Ἀνδρομάχου (-ης cod.)
Βυζάντιος, ὅς δράματα συνέθιγεν ζ', καὶ Ἀνκόφρων ὁ τὴν
Ἀλεξάνδραν συγγράψας. cf. Tzetz. ad Lyc. 4, 26—5, 4 Scheer.
ὅτι καὶ ἐπίγραμμα φέρεται εἰς Θεόκριτον τόδε· **ab**

30 Ἄλλος ὁ Χῖος· ἐγὼ δὲ Θεόκριτος, ὅς τάδ' ἔγραψα,
εἰς ἀπὸ τῶν πολλῶν εἰμὶ Συρακοσίαν,
υἱὸς Πραξαγόραο περικλειετῆς τε Φιλίνης,
μοῦσαν δ' ὀδυνεῖν οὔτιν' ἐφελκυσάμην.

- Ca** 4. ὅτι ἡ βουκολικὴ ποιήσις καίπερ οὐ μόνον βουκολικά, ἀλλὰ καὶ αἰπολικὰ καὶ ποιμενικὰ περιέχουσα καὶ μικτὰ ὅμως ἀπὸ τῶν βοῶν ἐπικρατεστέρων ὄντων ἔσχηκεν τὴν ἐπιγραφὴν βουκολικὰ κληθεῖσα.
- ὅτι βουκόλος, ὅθεν καὶ βουκολικά, λέγεται ὁ τῶν βοῶν νομέυς, ὡς μὲν τινες καπῶς τὸ ἔτυμον λέγοντες παρὰ τὸ βοῦς καὶ τὸ κωνεῖν (ῥονεῖν cod., corr. Kayser) τὸ ἐνεργεῖν καὶ διατρέβειν· κωνεῖ (ῥονεῖ cod., corr. idem) γὰρ ἡ ἐνεργεῖ τι περὶ τὰς βοῦς ὁ βουκόλος. ὡς δ' ἕτεροι κάλλιον, παρὰ τὸ κέλευσθαι ἤγουν προστάσσειν τοῖς βοῦσιν ἢ τὸ κέλλειν καὶ (ἢ 10 in corr. secundum Kayserum, καὶ esse suspicor) τρέχειν σὺν τοῖς βοῦσι, βούκελος καὶ βουκόλος. βραχύτερά τε γὰρ τὰ ὀνόματα τῶν ζῴων γίνονται ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον, ἀφ' ὧν παράγεται, καὶ διὰ τοῦτο θάτερον τῶν ἄλλ' ἀπέβαλε, καὶ ἅμα τὰ ἔχοντα τὸ εἰ ἐγκείμενον ἐν τοῖς ζῴμασιν ἔχουσι τὸ ὀ αντι- 15 παρακείμενον ἐν τοῖς ὀνόμασιν. ὅτι δὲ καὶ κέλλω τὸ τρέχω λέγεται, ὅ τε κέλης ὁ δρομαῖος ἵππος (ἱππεύς cod., corr. Kayser 79 n. 2) δηλοῖ καὶ τὸ ναχελές, ἀπὸ τοῦ νῶ στερητικοῦ καὶ τοῦ κέλλω συγκείμενον, τροπῇ τοῦ κ εἰς χ. ἄριστα δὲ ὁ Ἄιδυμος εἴρηκεν ἀπὸ τοῦ βοῦς καὶ τοῦ κομέω ~ κομῶ τὸ ἐπι- 20 μελοῦμαι παράγεσθαι, βουκόμος καὶ βουκόλος, ὥσπερ καὶ ἱπποκόμος. cf. Et. Gen. ad Ca cit. — Et. M. 608, 31—34 (cf. Gen.).
- Ca** εἰ δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ κορέω ~ κορῶ παράξεις, οὐδὲν ἀπεικότως ἔρεῖς βουκόρον λέγων καὶ βουκόλον. ἐν ἑκατέρῳ γὰρ 25 παραγωγῇ ἀμετάβολον εἰς ἀμετάβολον τρέπεται, οὐκ ἀπᾶρον ὄν.
- Ca** 5. ὅτι καὶ ἐπιγράμμα Ἀρτεμιδώρου γραμματικοῦ φέρεται τότε ἐπὶ τῇ ἀθροίσει τῶν βουκολικῶν ποιημάτων·
- Βουκολικαὶ μοῖσαι σποράδες ποκά, νῦν δ' ἅμα πᾶσαι
ἐντὶ μιᾷς μάνδρας, ἐντὶ μιᾷς ἀγέλης. 30
- ὅτι ἐκ τοῦ προειρημένου ἐπιγράμματος Ἀρτεμιδώρου στοχάσαι' ἄν τις, [ὅτι διὰ Kayser ... ἡ βοι-

κολικὰ εἰδύλλια πρότερον αὐτὸν τὸν Ἀρτεμίδωρον συνάξει καὶ οὕτω συνθεῖναι τε καὶ κατατάξει· ὃ δὴ καὶ Ἀρίσταρχον ἐν τοῖς Ὀμήρου πεποικημένοι λέγεται.

προτέθεικε δὲ ὁ συντάξας αὐτὰ τὸ παρὸν εἰδύλλιον πρῶ- 1^b
 5 τον διὰ τὸ χαριέστερόν τε ὁμοῦ καὶ τεχνικώτερον εἶναι, ἐπό-
 μενος τῷ Πινδάρῳ εἰπόντι (Ol. VI 3). 'ἀρχομένου δ' ἔργου
 πρόσωπον χρηθ' ἔμεναι τηλαυγές.' καίτοι γε, ὅσον κατὰ τὴν
 ὑπόθεσιν, οὐ πρῶτον, ἀλλὰ περὶ που τὰ μέσα τεθῆναι ἔδει.
 Δάφνιν γάρ, ὃς ἐνταῦθα τεθνηκώς παρεισάγεται, ἐν τοῖς ἐξῆς
 10 εἰδυλλίοις ζῶντα παρεισάγει.

6. ὅτι πάσης ποιήσεως τρεῖς ἐχούσης χαρακτηρισ, 0
 διηγηματικόν, δραματικὸν καὶ μικτόν, τὸ βουκολικὸν πολήμα
 μῖγμά ἐστι παντὸς εἶδους, ὥσπερ συγκεκραμένον [τῇ ποιικιλίᾳ
 delevi]. διὸ καὶ χαριέστερόν ἐστι τῇ ποιικιλίᾳ τῆς κρᾶσεως.
 15 ποτὲ μὲν γὰρ διηγηματικόν ἐστι, ποτὲ δὲ δραματικόν, ποτὲ
 δὲ μικτόν. ἔστι δὲ δραματικὸν μὲν τὸ μηδαμῇ γε ἐμφαῖνον
 τὸ πρόσωπον τοῦ ποιητοῦ, διηγηματικὸν δὲ τὸ διόλου ἐμ-
 φαῖνον, μικτόν δὲ τὸ πῆ μὲν ἐμφαῖνον, πῆ δὲ οὐ. ἐν πᾶσι
 δὲ ὅσον οἶόν τε τὰ τῶν ἀγροίκων ἦθη ἐκμάσσεται τερπνῶς
 20 πάνυ τοὺς τῇ ἀγροικίᾳ σκυθρωπούς λόγους χαρακτηρίζουσα.
 ὅθεν ἐκπέφυγε τὸ ἄγαν ἄδρον καὶ ὑπέρογκον τῆς ποιήσεως.

τριῶν γὰρ ὄντων τῶν χαρακτήρων τοῦ λόγου, ἃ δὴ καὶ —
 πλάσματα καλοῦσιν, ἄδρου, μέσου καὶ ἰσχνοῦ, καὶ ἄδρου μὲν
 ὄντος, ὃ καὶ τῇ τῶν λόγων καὶ τῇ τῶν νοημάτων κατασκευῇ
 25 μεγάλας ἐμφάσεις ἔχει, ἰσχνοῦ δέ, ὃ καὶ τῇ ὕλῃ τῶν πραγμά-
 των καὶ τῇ λέξει τυγχάνει ὄν ταπεινόν, μέσου δέ, ὃ καὶ ἐκα-
 τέρου μετέχει, τοῦ μὲν ἰσχνότερον, τοῦ δὲ ἄδρότερον — καὶ
 τοῦ μὲν ἄδρου παράδειγμα Θουκυλίδης, τοῦ δὲ ἰσχνοῦ Λυσίας,
 τοῦ δὲ μέσου Δημοσθένης —, τὸ βουκολικὸν πολήμα τὰ δύο
 30 ἐκφυγὸν τὸ ἰσχνὸν ἀσπάζεται. ἐννοαίς τε γὰρ ἀνάγκη χρῆσθαι
 προσηκούσαις ἀγροίκοις, ταύτας δὲ εὐτελεστάτας εἶναι ἀνάγκη.
 λέξεις τε ταῖς ἐννοαίς οὐκ ἀπαδούσας ἀνάγκη εἶναι· ἄλλως
 γὰρ ἀσύμφωνος αὐτὸς ἐαυτῷ ἔσται ὁ λόγος. συμπλέκει δὲ

ὅμως ἀντὶ τὸ ἀνθηρὸν τῶν λόγων εἶδος, ὃ δὴ χάριν ὁμοῦ καὶ κάλλος ἔχον τέρπει καὶ ἦδει ὥσπερ ἄνθος τοὺς ἀκροατάς. cf. Kayser 80 seqq.

F^a 7. ὅτι Δωρίδι διαλέκτῳ χρῆται οὐ μόνον, διότι Συρακούσιος ἦν, οἱ Δωριεῖς ἦσαν, οὐδ' ὅτι διὰ ταύτης μᾶλλον μιμεῖται τὰς τῶν ἀγροίκων φωνάς — χρῆται γὰρ αἴθη τῷ $\bar{\alpha}$ καὶ τῷ $\bar{\omega}$ — μέγα τὰ πολλά, ἃ δὴ παχείαν ἀπεργάζεται τὴν φωνὴν ἅτε προφερόμενα τοῦ στόματος ὅτι μάλιστα ἠνεωγμένον, τοιαύτη δὲ καὶ ἡ τῶν ἀγροίκων φωνή —, ἀλλ' ὅτι [καὶ *delevi*] ἢ ἂν ἄλλη παρὰ ταύτην καὶ τὴν Αἰολίδα ἐχρήσατο, ἢ λέξεσιν 10 (ἤλσεσιν cod., corr. Marx) ὑψηλαῖς ἂν ἐχρήσατο ταῖς ἐννοίαις οὐ προσηκούσαις, ὕπερ τῶν ἀτόπων ἐστίν, ἢ πάντη ἀφελέστατον ἂν ἐπεποιήκει τὸν λόγον καὶ ἀγροίκον αὐτόχημα. ἢ δὲ Δωρίς διάλεκτος τῷ μὴ καταμαξευμένης ἔχειν τὰς λέξεις ὁμοῦ τε μιμεῖται εἰς ἄκρον <ἀγροίκων ὁμίλιας addidi e § 1> 15 ἐννοίαις χρωμένη χθαμαλαῖς καὶ ἠδονὴν οὐκ ὀλίγην καὶ τέρψιν ἀγροικίας ὁμοῦ καὶ ποιητικῆς ἐμμελείας μεστὴν παρέχει τοῖς ἀκροαταῖς. χρῆται δ' ἔσθ' ὅτε καὶ Αἰολίδι, σπανίως γε μὴν διὰ τὸ Δωριέα εἶναι, οὐκ Αἰολέα. καὶ Ἰάδι χρῆται, καὶ ταύτη σπανίως, ἐπειδὴν ἀνεγεῖραι βούληται τὸν νοῦν τῶν ἀκροατῶν. 20 διπλῆς δὲ οὔσης [καὶ *delevi*] τῆς Δωρίδος, καὶ τῆς μὲν παλαιότερας οὔσης καὶ τραχείας ὁμοῦ καὶ δυσνοήτου, ἢ ἐχρήσατο Σώφρων καὶ Ἐπίχαρμος, θατέρας δὲ εὐκολωτέρας καὶ μαλθακωτέρας, ἀνειμένης τε καὶ χθαμαλῆς μᾶλλον, αὐτὸς τὴν προτέραν ὡς δυσχερεστέραν καταλιπὼν τὴν δευτέραν ἀσπάζεται. 25

E^d 8. ὅτι εἰδύλλια, ἀλλ' οὐ διαλόγους καλοῦσι (καλοῦνται cod., corr. Kayser) τὰ βουκολικὰ ποιήματα· καίτοι διαλέγεται ἐνταῦθα πρόσωπα, ὥσπερ καὶ τοῖς Λουκιανοῦ διαλόγοις. ἐπειδὴ γὰρ διάλογος ὄνομα οὐκ ἂν ἤρμοξε πᾶσι τοῖς εἰδυλλίοις — πολλὰ γὰρ αὐτῶν οὐκ εἰσι διαλογικά —, ἦν ἂν οὐν ἀπρεπὲς 30 οὐχ ἐνὶ γενικῷ ὀνόματι, ἀλλὰ πλειοσι διαφόροις ἐπιγράψαι τὰ οἰκῆα ποιήματα. διὰ τοῦτο εἰδύλλια ὑπεγράφησαν (ὑπεεργρ. cod., ὑπεεργρ. Kayser) οἰονεὶ μικρὰ εἶδη. εἶδη γὰρ λόγου

καὶ τὸ διηγηματικὸν καὶ τὸ δραματικόν, ἐξ ὧν σύγκειται τὸ βουκολικὸν ποιήμα. | καὶ ἅμα ἀπὸ τοῦ εἶδος τὸ ὁμοιω εἰδύλλια ὅ ἂν εἰκότως λέγοιτο· ἑοικότες γάρ εἰσι τοῖς προσώποις οἱ λόγοι τοῦ βουκολικοῦ ποιήματος. | οἱ δὲ ἡδύλλιον ἀπὸ τοῦ ἡδω τὸ α 5 εὐφραίνω, ἀλλ' οὐκ εἰδύλλιον ἀπὸ τοῦ εἶδος λέγοντες παντελῶς εἰσιν ἀμαθεῖς.

9. ὅτι τὸ πρῶτον τοῦτο εἰδύλλιον δραματικόν ἐστίν· οὐ 1b—
γὰρ δείκνυται τὸ πρόσωπον τοῦ ποιητοῦ. διάκειται δὲ τὰ πράγματα ἐν Σικελίᾳ. παρειαγεται δὲ τις ποιμὴν Θύρσις
10 πρὸς αἰπόλον διαλεγόμενος, οὗ τὸ ὄνομα ἀγνοεῖται· φασὶ δὲ ἢ Κομάταν ἢ Μενάλκαν αὐτὸν εἶναι. παρεῖται δέ, φασίν, τὸ τοῦ αἰπόλου ὄνομα, ἐπειδὴ ὁ ποιμὴν ἔμελλε τὰ τοῦ Λάφνιδος πάθη ἄσειν.

10. προλογίζει μὲν οὖν ὁ ποιμὴν (αἰπόλος ante corr.) καὶ —
15 δῶρα ἐπαγγέλλεται δάσειν τῷ αἰπόλῳ (corr. e ποιμένι) δευτερεῖα μετὰ τὸν Πᾶνα (corr. e ποιμένα). ἀποκρινόμενος δὲ ὁ αἰπόλος ὁμοῦ τε ἐπαινεῖ τὸν Θύρσιν καὶ δῶρα καὶ αὐτὸς ἐκείνῳ ἐπαγγέλλεται δάσειν δευτερεῖα μετὰ τὰς Μούσας. ἔπειτα ὁ ποιμὴν παρακαλεῖ τὸν αἰπόλον συρῆσαι. ὁ δὲ ἀπανηνόμενος
20 τοῦτο διὰ τὸ δεδοκέναι τὸν Πᾶνα αὐτὸς παρακαλεῖ τὸν ποιμένα ἄσαι τὰ τοῦ Λάφνιδος πάθη δῶρα τε ἐπαγγέλλεται αἶγα διδυματόκον [ὡς del. librarius] ἐπὶ τὸ ἀμέλξαι αὐτὴν τρεῖς καὶ κισσύβιον ἡδιστον, ὃ καὶ (hic abrumpitur tractatus).

Prolegomenorum reliquiae latinae

35

Probus

Comm. in Verg. Buc. 324, 8—326, 2 Hagen: Bucoli- Ba
corum omnis origo triplex fertur, primum a Lacedaemoniis.
nam cum Xerxes Graeciam adfectaret et terribilis esset, re-
lictis civitatibus omnes Graeciae in deserta loca refugerunt;
30 post, cum apud Marathonem victus recessisset, Lacedae-

moniis reversis Peloponnesum religiosior fuit cura Dianae Caryatidis colendae. nam forte ipso die reverterunt in patriam suam victores, quo fieri sacra eidem deae competebat. sed quoniam praesentia virginum deesset, quae ea celebrare consueverant, ne sacrificium intermitteretur, pastores ex vicinis agris contraxerunt et per eos sacra exhiberunt adhibitibus carminibus etiam rusticis.

Ca ritum autem sacrorum bucolicon appellarunt, non quoniam soli boum pastores ibi fuerint, sed quoniam boves pecora praestarent magnitudine. 10

— hoc idem carmen et astrabicon dictum est ex forma, qua advecti fuerant, qui illa cantaturi erant. sunt autem astraba vehicula dicta *παρὰ τὸ μὴ στρέφασθαι*, quo titulo et Plautus fabulam inscripsit, in qua mulieres in eiusmodi vehiculis inducit. 15

Ba altera causa ad Siculos pertinet. ante Gelonis tyrannidem Syracusis lue pecora interibant; quibus refovendis votum fecerunt eiusque voti compotes templum Dianae instituerunt, quam Lyaeam vocaverunt propter quod malis essent absoluti. | ad eius dedicationem plurimi pastores confluerunt 20 cum utribus vino plenis et panibus figuras ferarum vel pecorum referentibus iique instituerunt, ut ii, qui conveniant, laudes deae dicerent certato, qui eas rectius prosequeretur, contenderent autem in eam formam (*Keil*, ea forma *libri*) ornati, ut cornua fronti adiuncta taenia obligarent 25 cum utre et reticulo, quo panificia habent, et, quicumque (*Hagen*, haberent cunque et qui *libri*) vicisset, praemium haberet, quod is, qui victus erat, contulisset; permissumque, ut inde exirent et, quibus cantaverant, iisdem illis fausta ominarentur. 30

Ba tertia opinio ad eosdem Siculos pertinet, sed ex alia ratione. nam Orestes post parricidium furens responso dicit, quod deponeret furorem ita demum, si reperta sorore

Iphigenia (<... *lac. ind. Hagen*>) ablueretur. diu vexatus cum a Taurice Iphigeniam repetisset, venit ad fines Rheginorum ibique invento flumine elutus traiecit in Siciliam et iuxta Syracusas somnio admonitus simulacrum deae, quod secum
 5 de Taurice advexerat, templo posito consecravit, quam appellavit Facelitim sive <Fascelinam *add. Keil*>, quod fasce lignorum tectum de Taurice simulacrum extulisset. eius deae nomen brevi adprobatum propter quod plurima pecora muneri quisque conferebat. quae cum incrementassent, non
 10 defuerunt, qui gratuitam custodiendis operam adhiberent, contenti tamquam mercede (*Keil*, mercedem *libri*) fructu casei vel lactis.

326, 22—327, 6: carmen bucolicum legem habere videtur, ut versus eius quartus pes partem orationis finiat,
 15 quod Theocritus custodivit. nam Vergilius in primo versu attendit, sequentis protinus aliam formam fecit.

bucolica Theocritus facilius videtur fecisse, quoniam — Graecis sermo sic videtur divisus, ut Doris dialectos, qua ille scripsit, rustica habeatur. opportunum fuit ergo ei, qui
 20 pastores inferebat, ea lingua disputasse. Vergilio tanto factum opus maius, quanto una lingua loquens sensus rusticos aptare elaboravit sine reprehensione sermonis.

sunt quaedam propria, heroico carmini sublimia, sed in — bucolico humilia, quae apte divisisse Vergilius notatus est.

329, 10—13: omne carmen in tres *χαρακτήρας* dividitur: *δραματικόν*, in quo personae tantummodo loquuntur; *διηγηματικόν*, in quo solus poeta; *μικτόν*, ubi promiscue et poeta et persona. omnium specierum eclogas in bucolicis posuit.

30 Diomedes

Art. gramm. III 482, 14—25 Keil: Poematos genera sunt tria: aut enim activum est vel imitativum, quod Graeci *δραματικόν* vel *μιμητικόν*, aut enarrativum vel enuntiativum,

quod Graeci *ἔξηγητικόν* vel *ἀπαγγελτικόν* dicunt, aut commune vel mixtum, quod Graeci *κοινόν* vel *μικτόν* appellant. *δραματικόν* est vel activum, in quo personae agunt solae sine [ullius *del. Leo, Com. gr. fgm. ed. Kaibel, I 1, 53*] poetae interlocutione, ut se habent trágicae et comicae fabulae — 5 quo genere scripta est prima Bucolicon et ea, cuius initium est 'Quo te, Moeri, pedes' —; *ἔξηγητικόν* est vel enarrativum, in quo poeta ipse loquitur sine ullius personae interlocutione, ut se habent tres Georgici et prima pars quarti, item Lucreti carmina et cetera his similia; *κοινόν* est vel 10 commune, in quo poeta ipse loquitur et personae loquentes introducuntur, ut est scripta Ilias et Odyssea tota Homeri et Aeneis Vergilii et cetera his similia.

Ba 486, 17—487, 10: bucolica dicuntur poemata secundum carmen pastorale composita. instituta autem sunt, sic- 15 ut quidam putant, in Laconica vel, ut alii, in Sicilia; nam inter Lacedaemonios et Siculos diversa fuit conditio. sed quod ad Laconas pertinet, haec eorum fuit origo. quo tempore adventante Xerxe in Graeciam (<... *lac. ind. Leo l. l. 56*>) omnes deserta Laconica metu barbarorum perterriti in di- 20 versas partes fugisse creduntur, et, cum virgines timore laterent, ex hoc evenisse, ut eo die quo solitus erat chorus virginum Dianae Caryatidi hymnum canere nemo ad solemne sacrificium inveniretur. tunc itaque pastores ex rure in urbem convenerunt et, ne ritus sacrorum interrumperetur, 25 pastorali carmine composito deae honorem celebraverunt. unde est bucolismus dictus.

a Siculis autem origo quae trahitur haec est. antequam Hiero rex Syracusas expugnaret, morbo Sicilia laborabat. variis et adsiduis caerimoniis Dianam placantes finem malis 30 invenerunt eamque Lyaeam cognominaverunt quasi solutricem malorum. inde res in consuetudinem tracta est, ut greges rusticorum theatrum ingrederentur et de victoria

canerent. | habitus autem huius modi videbatur. erat panis ^{Bb}
 magnus omnium ferarum imagine completus et uter cum vino
 et follis cum omnium leguminum genere; inerat et (*Putsch*,
 ea *M*, eo *AB*) corona in capite et in manu pedum clavatum;
 5 atque ita victorum omnium fores multitudo circumibat, car-
 men in victoriam quam adepti fuerant canebant et de eo
 folle limina frugibus spargebant. nonnulli et in Italiam et
 in Lydiam et in Aegyptum transisse creduntur, quos lydiastas
 et bucolistas appellaverunt.

10 quamquam est et alia opinio, circum pagos et oppida —
 solitos fuisse pastores composito cantu precari pecorum ac
 frugum hominumque proventum, atque inde in hunc diem
 manere nomen et ritum bucolicorum.

putant autem quidam hoc genus carminis primum Da —
 15 phnii composuisse, deinde alios complures, inter quos Theo-
 critum Syracusanum, quem noster imitatur.

Aelius Donatus

Vita Verg. 49 (*Jahrb. f. class. Phil. Suppl. IV 741*): Bu- ^{Ca}
 colica autem et dici et recte dici vel hoc indicio probasse
 20 suffecerat, quod eodem nomine apud Theocritum censeantur;
 verum ratio quoque monstranda est. tria genera pastorum
 sunt, qui (*scripsi cum Philargyrio*, quae *codd.*) dignitatem
 in bucolicis habent, quorum minimi sunt qui *αἰπόλοι* dicun-
 tur a Graecis, a nobis caprarii; paulo honoratiores qui *μη-*
 25 *λονόμοι ποιμένες* id est opiliones dicuntur; honoratissimi et
 maximi qui *βουκόλοι*, quos bubulcos dicimus. unde igitur
 magis decuit pastoralis carmini nomen imponi nisi ab eo
 gradu, qui fere apud pastores excellentissimus invenitur?

51—56 (*ib. 741. 42*): originem autem bucolici carminis ^{Ea}
 30 alii ob aliam causam ferunt. sunt enim, qui a Lacedaemo-
 niis pastoribus Dianae primum carmen hoc redditum dicant,
 cum eidem deae per bellum, quod toti Graeciae illo tem-

pore Persae inferebant, exhiberi per virgines de more non posset.

alii ab Oreste circa Siciliam vago id genus carminis Dianae redditum locuntur, et redditum per ipsum atque pastores, quo tempore de Scythia Taurica cum sorore profugerat subrepto numinis simulacro et celato in fasce lignorum, unde Fascelinam Dianam perhibent nuncupatam; apud cuius aras Orestes per sacerdotem eiusdem numinis Iphigeniam sororem suam a parricidio fuerat expiatus.

- alii Apollini *νομήφ* pastorali scilicet deo, qua tempestate 10 Admeto boves (*ita e cod. Bodl. J. Brummer, Vitae Vergil. 1912, 13, oves vulgo, pecora Hagen*) paverat; alii Libero Nympharum et Satyrorum et id genus numinum principi, quibus placet rusticum carmen; alii Mercurio Daphnidis patri pastorum omnium principis et apud Theocritum et 15 apud hunc ipsum poetam; alii in honorem Panos scribi putant peculiariter pastoralis dei, item Sileni, Silvani atque Faunorum.

- 58—59 (*ib. 742*): restat ut, quae causa voluntatem adtulerit poetae bucolica potissimum conscribendi considerare 20 debeamus. aut enim dulcedine carminis Theocritei (*Theocriti libri, corr. Hagen*) ad imitationem eius inlectus est ... aut cum tres modi sint elocutionum, quos *χαρτερήρας* Graeci vocant, *ἰσχνός* qui tenuis, *μέσος* qui moderatus, *ἄδρός* qui validus intellegitur, credibile erit Vergilium, qui in omni 25 genere praevaleret, bucolica ad primum modum, georgica ad secundum, Aeneidem ad tertium voluisse conferre.

- 71 (*ib. 744*): cum tribus his probetur metrum: caesura scansione modificatione, non erit bucolicus versus, nisi in quo et primus pes partem orationis absolverit et 30 tertius trochaeus fuerit in caesura et quartus pes dactylus magis quam spondeus partem orationis terminaverit, <et *add. Hagen*> quintus et sextus pes cum integris dictionibus

fuerint, quod tamen Vergilius a Theocrito saepe servatum victus operis difficultate neglexit.

Iunius Philargyrius

Comm. in Verg. Buc. 1 a, 12—2 a, 8 Hagen: Tres modi —
 5 locutionum sunt, quos *χαρακτήρας* Graeci vocant, *ἰσχνός* qui
 tenuis, *μέσος* qui moderatus, *ἄδρός* qui validus intellegitur. |
 tribus modis carmen inducitur. est enim modus *δραματικός*, D
 est *ἐξηγητικός*, est *μικτός*. *δραματικός* est, in quo personae
 inducuntur, *ἐξηγητικός* qui et *διδασκαλικός* dicitur, in quo
 10 poeta solus loquitur, *μικτός* est ex utroque constans.

9 a, 25—11 a, 23: bucolica autem et dici et recte dici Ca
 vel hoc indicio probari suffecerat, quod eodem nomine apud
 Theocritum censeantur. verum ratio quoque monstranda
 est. tria genera pastorum sunt, qui dignitatem in bucolicis
 15 habent, quorum minimi caprarii, paulo honoratiores opi-
 liones, honoratissimi bubulci (bucolici *libri*). unde igitur
 magis decuit pastorali carmini nomen imponi, nisi ab eo
 gradu, qui fere apud pastores excellentissimus est inventus?

quaeri solet, unde originem ducit bucolicum carmen. Ba
 20 nonnulli a Lacedaemoniis originem sumpsisse opinantur.
 namque transgresso Xerxe in Graeciam rege Persarum, cum
 Spartanæ virgines sub hostili metu neque egredi urbem ne-
 que pompam chorumque colere potuerunt aramque Dianæ
 de more exercere, turbae (exerceret urbe P, exerceretur bae
 25 N, *correxī ex Isidoro*) pastorum, ne [sine] religio[ne] (*delevi*
coll. Isidoro) praeteriret (*ita N, praeterirent P*) eundem usum
 inconditis cantibus celebraverunt appellaveruntque bucoli-
 cum a bubulcis (bubus *libri*).

alii ab Oreste circa Siciliam vago id genus carminis
 30 Dianæ redditum <, et redditum per (*addidi e vita Donati,*
sed exhibent libri)> ipsum atque pastores dicunt, quo tem-
 pore de Scythia Taurica cum sorore profugerat subrepto

numinis simulacro celato (et lato *codd.*, *correx*i e vita *Donati*) in fasce lignorum, unde et Fascelinam Dianam perhibent nuncupatam; apud cuius aras Orestes per sacerdotem eiusdem numinis Iphigeniam sororem suam a parricidio fuerat expiatus.

— alii Apollini *νομήφ* pastorali scilicet deo, qua tempestate Admeti boves paverat; alii Libero Nympharum et Satyrorum et id genus numinum principi, quibus placet rusticum carmen; alii Mercurio Daphnidis patri pastorum omnium principis; alii in honorem Panos peculiariter (pastoralis dei ¹⁰ *addidi e vita Donati*) scribi putant, | plerique a Syracusanis primum compositum.

— 12a, 24—13a, 3: (quia *add. Hagen*) tres modi locutionum sunt, quos *χαρακτῆρας* Graeci vocant: tenuis moderatus validus, credibile erit Vergilium, qui omni genere ¹⁵ scientiae praevaleret, bucolica ad primum modum, georgica ad secundum, Aeneida ad tertium voluisse conferre.

Servius

Ca Comm. in Verg. Buc. III 1, 1, 1—2, 12 Thilo: Bucolica, ut ferunt, dicta sunt a custodibus (*Burm*ann, custodia *codd.*) ²⁰ bouum, id est ἀπὸ τῶν βουκόλων: praecipua enim sunt animalia apud rusticos boves.

Ba huius autem carminis origo varia est. nam alii dicunt eo tempore, quo Xerxes Persarum rex invasit Graeciam, cum omnes intra muros laterent nec possent more solito Dianae ²⁵ sacra persolvi, pervenisse ad montes Laconas rusticos et in eius honorem hymnos dixisse; unde natum carmen bucolicum aetas posterior eliminavit.

alii dicunt Orestem, cum Dianae Facelitidis simulacrum raptum ex Scythia adveheret et ad Siciliam esset tempestate ³⁰ delatus, completo anno Dianae festum celebrasse hymnis, collectis nautis suis et aliquibus pastoribus convocatis, et exinde permansisse apud rusticos consuetudinem.

alii non Dianae, sed Apollini Nomio consecratum carmen hoc volunt, quo tempore Admeti regis pavit armenta. alii rusticis numinibus a pastoribus dicatum hoc asserunt carmen, ut Pani, Faunis, Nymphis ac Satyris.

5 et hic est huius carminis titulus. qualitas autem haec — est, scilicet humilis character. tres enim sunt characteres, humilis medius grandiloquus; quos omnes in hoc invenimus poeta. nam in Aeneide grandiloquum habet, in georgicis medium, in bucolicis humilem pro qualitate negotiorum et personarum; nam personae hic rusticae sunt simplicitate
10 gaudentes, a quibus nihil altum debet requiri.

adhibetur autem ad carmen bucolicum, quod debet — quarto pede terminare partem orationis. qui pes si sit dactylus, meliorem efficit versum ut (I 3) 'nos patriae fines
15 et dulcia'. primus etiam pes secundum Donatum et dactylus esse debet et terminare partem orationis ut (I 1) 'Tityre'. quam legem Theocritus vehementer observat, Vergilius non adeo; ille enim in paucis versibus ab ista ratione deviavit, hic eam in paucis secutus est.

20 29, 18—30, 1: novimus autem tres characteres hos esse ^D dicendi: unum, in quo tantum poeta loquitur, ut est in tribus libris georgicorum; alium dramaticum, in quo nusquam poeta loquitur, ut est in comoediis et tragoediis; tertium mixtum, ut est in Aeneide; nam et poeta illic et introductae
25 personae loquuntur. hos autem omnes characteres in bucolico esse convenit carmine, sicut liber etiam iste demonstrat.

Isidorus

Etym. I 38, 16: Bucolicum, id est pastorale carmen, ^{Ba} plerique Syracusis primum compositum a pastoribus opinantur, nonnulli Lacedaemone. nam transeunte in Graeciam (Thraciam libri, *correx*i e *Philargyrio*) Xerxe rege Persarum, cum Spartanæ virgines sub hostili metu neque egredi ur-

bem auderent neque pompam chorumque agrestem Dianae de more exercere (*excerent libri, emendavi indidem*), turbae (*editur turba, correxi indidem*) pastorum, ne religio praeteriret, eundem *<usum addidi indidem>* inconditis cantibus **Ca** celebrarunt. | appellatur autem bucolicum a bubulcis (bubus ⁵ *vulgo, correxi*) de maiori parte, quamvis opilionum caprariumque sermones in eis et cantica inserantur.

D VIII 7, 11: apud poetas autem *<novimus addidi c Servio>* tres characteres esse dicendi: unum, in quo tantum poeta loquitur, ut est in libris Vergilii georgicorum; alium dramaticum, in quo nusquam poeta loquitur, ut est in comediis et tragoediis; tertium mixtum, ut est in Aeneide; nam *<et addidi>* poeta illic et introductae personae loquuntur.

I. Θύρσις ἢ Ῥιδή

[a.] Θεοκρίτου Θύρσις ἢ Ῥιδή· τουτέστιν ὁ βουλόμενος ^{E^bAT} Θύρσιν ὑπογράφετω, ὁ θέλων Ῥιδήν· Θύρσις γάρ ἐστιν ὁ ποιμὴν ὁ ἀνύλων, ᾧδὴ δὲ τὸ μέλισμα τὸ φθεγγόμενον.

5 b. αὕτη ἢ ὑπόθεσις εἰς Λάφριν γέγραπται, ὅς διὰ τούτου ^{KQE^bAPT} μὲν τοῦ εἰδυλλίου τέθνηκε, διὰ δὲ τῶν ἐξῆς ὡς ζῶντος αὐτοῦ μνημονεύει. ὅμως τοῦτο προτέτακται διὰ τὸ χαριστερον καὶ τεχνικώτερον τῶν ἄλλων μᾶλλον συντετάχθαι· καὶ Πίνδαρος (Ol. VI 3) γάρ· ‘ἀρχομένου δ’ ἔργου’, φησί, ‘πρόσωπον χρῆ
10 θέμεν τηλαυγές’. ἔστι δὲ ἀμοιβαῖον καὶ δραματικώτερον μὴ ὑποδεικνυμένου τοῦ ποιητικοῦ προσώπου. c. τὰ μὲν πράγματα διάκεινται ἐν Σικελίᾳ· ποιμὴν δὲ τις εἰσάγεται πρὸς αἰπόλον διαλεγόμενος, οὗ τὸ ὄνομα οὐκ ἔστιν εἰπεῖν.

d. ἐν τούτῳ τῶ εἰδυλλίῳ διαλέγονται πρὸς ἑαυτοὺς Θύρσις
15 ποιμὴν καὶ αἰπόλος, ἧτοι Μενάλκας ἢ Κομάτας· ἀγνοεῖται γὰρ τοῦ αἰπόλου τὸ ὄνομα.

15 sch. VII 78/79 c

Tit.: Θ. ἢ ᾧδὴ arg. a, ^{GE^bAT}. titulo omisso personas indicant: ποιμὴν καὶ αἰπόλος ^K: ποιμὴν ^{Θ. P} 3 ἐπιγράφετω Schaefer 6 τῶν ἐξῆς Meineke: τοῦ ἐξῆς codd. quod defendit Wilamowitz *Textg.* 14 9 δ' om. ^{KGP} χρῆ ^{APT}: δεῖ ^{E^b}: om. ^{KG} 10 θέμεναι codd. Theocr. post verba Pindari τὰ μὲν—Σικελίᾳ ex c habet ^A 11 ὑποκειμένου ^{KA} τοῦ ποιητικοῦ πρ. ^A: ποιητικοῦ πρ. ^K: τοῦ πρ. τοῦ ποιητοῦ cett. τὰ μὲν—Σικελίᾳ om. ^K et hoc loco ^A 13 εἰπεῖν ^{KA}: γνωστὸν cett. 14 [αἰπ. καὶ π.] πρὸς ἑαυτοὺς ^{Θ. π.} καὶ αἰπ. ^A: πρὸς ἑαυτοὺς αἰπ. καὶ π. ^{Θ. K}: πρὸς ἀλλήλους ^{Θ. π.} καὶ αἰπ. cett. 15 ἢ πρὸ ἧτοι ^K

- E^bAT** [e.] πῶς οὐχ ὑπεγράφη ἐν τῷ εἰδυλλίῳ τούτῳ τὸ τοῦ αἰπόλου ὄνομα, ἀλλὰ τοῦ ποιμένος; διὰ τὸ μέλλειν παρειαχθῆναι τὸν ποιμένα κρειττόνως τῇ καλάμῃ φθεγγόμενον.
- KA** 1a. ἀδύ τι τὸ ψιθύρισμα: οἱ Δωριεῖς τρέπουσι τὸ ἦ τὸ δασὺ εἰς ᾧ ψιλὸν ὑπεξαιρουμένων τῶν ἄρθρων. 5
- PT** b. ἀδύ τι: ψιλοῦται τὸ ᾧ. οἱ γὰρ Δωριεῖς τὸ ἦ τὸ δασὺ εἰς ᾧ ψιλὸν τρέπουσιν ὑπεξαιρουμένων τῶν ἄρθρων· τὸ γὰρ ἦ τὸ ἄρθρον τραπὲν εἰς ᾧ οὐ ψιλοῦσιν, ἀλλὰ δασύνουσιν.
- KAPT** c. ψιθύρισμα: τὸ μινύρισμα. ὠνοματοποιοῦνται δὲ ἡ λέξις παρὰ τὴν τοῦ ἤχου ιδιότητα κατὰ μίμησιν τῆς φωνῆς. 10
- KAT** d. ψιθύρισμα: μέλισμα, μέλος, λάλημα, ὅθεν καὶ τὸ ψίθυρος ὁ λάλος. ἡ δὲ φωνὴ τῶν κατὰ μίμησιν, καθάπερ καὶ τὸ κελαρύζειν. Ὅμηρος (Φ 261)· 'κατειβόμενον κελαρύζει'. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ψίω τὸ λεπτόνω, ἐξ οὗ καὶ ψιάς παρ' Ὅμηρον (Π 459). κυρίως δὲ λέγεται ψιθυρίζειν τὸ ἐν τοῖς 15 ὡσεὶ τινα λεπτόν ἤχον ἡγεῖν παρὰ τὸ ψίειν ἐν ταῖς θύραις ἦτοι ταῖς ἀκοαῖς· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν δένδρων. ψιθυρίζουσι γοῦν αἱ πίτυς, ὅταν ῥιπισθῶσι, τῇ στενότητι τῶν
- KEAT** φύλλων σχιζομένης τῆς πνοῆς, | ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις (v. 1008)· 'ἦρος ἐν <ῶρα> χαίρων, ὅποταν πλάτανος <πτελέα> 20 ψιθυρίζῃ'.
- ἡ δὲ ἔννοια καὶ τὸ ἐξῆς ἔχει οὕτως· ἡδὺ μὲν τὸ τῆς

9 Et. Gud. 574, 30 Sturz Lex. Aīm. 630, 44 14 Eust. 1071, 3 18 sch. Ar. Nub. 1007 Suid. ψιθυρίζει

1 ἀπορία et λύσις in contextu verborum habet T, ἀπορία in marg. A ἐπεγράφη E^b 5 ὑπαναιρουμένων A 9 ψιθ. τὸ μιν. om. P 11 μέλος om. AT ὅθεν καὶ τὸ ψ. K: ψ. γὰρ cett. 18 κατειβόμενον K: —α A: —αι T 14 γίνεται— δένδρων om. AT 18 γοῦν K: δὲ A: γὰρ T 19 πνοῆς K: φωνῆς cett. 20 restitui quae apud poetam leguntur: ἦμος ἐν K: τῆμος ἐν E: τῆμος AT 21 post ψιθυρίζῃ in K leguntur verba καὶ πλάτανος πτελέας ψιθυρίζούσας, quae orta esse patet ex emendatione versus antecedentis 22 διάνοια AT

πίτους ψιθύρισμα ἐκείνης τῆς παρὰ | ταῖς πηγαῖς λιγυρῶς ΚΒΕΑΤ
ἄδοσης· ἦδὸν δὲ καὶ σύ, ὦ αἰπόλε, συρίζεις.

e. ψιθύρισμα: ψιθυρίζουσι γὰρ αἱ πίτους πρὸς τὰς ΡΤ
πνοὰς τῶν ἀνέμων σχιζόμεναι. ψιθύρισμα δὲ ἢ τὸ μέλισμα ἢ
6 τὸ σύριγμα ἢ τὸ κροῦμα.

[f.] ψιθυρίζειν τινὲς ὀνοματοποιεῖσθαι φασιν, ὡς τὸ Κ
'κρίκει δὲ ζυγόν' (II 470) καὶ τὸ 'σίξει δὲ ὀφθαλμός' (ι 394).
κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν ψευδομένων τὸ ψιθυρίζειν λαμβάνουσιν. ἔστι
γὰρ ψίδυρ ψίδυρος ὡς μάρτυρ μάρτυρος καὶ ψίδυρος ψιθύ-
10 ρου ὡς μάρτυρος μαρτύρου· τὸ δὲ ψίδυρ παρὰ τὸ ψύθος, ὃ
σημαίνει τὴν λοιδορίαν, ἢ παρὰ τὸ ψίω τὸ λεπτόνω καὶ τὸ
θύρα· σημαίνει δὲ τὰ χεῖλη περιφραστικῶς. τὸ δὲ ψύθος ἀπὸ
τοῦ ψεῦδος ἀποβολῆ τοῦ εῖ καὶ τροπῆ τοῦ δ εἰς θ, ψύθος καὶ
ψύθος. γίνεται δὲ καὶ τὸ ψίω ἀπὸ τοῦ ψῶ ἢ ἀπὸ τοῦ ψάω,
15 ἀφ' οὗ ψιάς ἢ κατὰ λεπτόν τοῦ ὕδατος ἕκδοσις, ὡς λάμπω
λαμπάς, ἔλλω ἱλλάς· Ὅμηρος (N 572)· 'ἱλλάσιν οὐκ ἐθέλιοντα'.
οἱ δὲ παρὰ τὸ ψίω τὸ ποτίσω.

6 Et. Gen. cod. B (Et. Gud. 574, 17 Sturz): ψιθυρίζειν τινὲς
ὀνοματοποιεῖσθαι φασιν ὡς τὸ 'κρίκει δὲ (κέρικει τὸν B) ζυγόν'
καὶ τὸ 'σίξει ὀφθαλμός (-οὗς B)'. Et. Gud. add.: ἔθεν κυ-
ρίως ἐπὶ τῶν ψευδομένων τὸ ψιθυρίζειν λαμβάνουσιν ἐγκυμμένου
τοῦ ψύθους. Καλλίμαχος (fgm. 184 Schneider, II 440): 'Σκόλλα
γυγὴ κατάκασσα καὶ οὐ ψύθος ὄνομα' ἔχουσα.' Et. M. 818, 56
8 Et. Gen. cod. B (Et. Gud. 574, 13 Sturz): ψίδυρ λέγεται καὶ
ψίδυρος, οἷον ψίδυρ ψίδυρος καὶ ψιθύρου ὡς μάρτυς μάρ-
τυρος καὶ μαρτύρου. τὸ δὲ ψίδυρ παρὰ τὸ ψύθος ἢ παρὰ τὸ
ψίω τὸ λεπτόνω καὶ τὸ (τοῦ B) θύρα· σημαίνει δὲ τὰ χεῖλη
περιφραστικῶς. Et. M. 818, 53 12 Et. M. 819, 13: ψύθος
τὸ ψεῦδος· ἐβολῆ τοῦ εῖ ψύθος καὶ τροπῆ τοῦ δ εἰς θ ψύθος.
14 Et. Gen. cod. B (Et. Gud. 573, 61 Sturz): ὁ δὲ Φιλόξενος,
ὅτι τὸ ψῶ ἔστι ῥῆμα, ἔθεν τὸ καταψᾶν, καὶ κατὰ παραγωγὴν
ψάω καὶ ψίω, ἀφ' οὗ ψιάς ἢ κατὰ λεπτόν τοῦ ὕδατος ἕκδοσις,
ὡς λάμπω λαμπάς, ἔλλω ἱλλάς· 'ἱλλάσιν οὐκ ἐθέλιοντα'. τὸ γὰρ
ψίω σημαίνει τὸ ἐλαττοῦν. οἱ δὲ παρὰ τὸ ψίω τὸ ποτίσω.
Et. M. 818, 47 Et. Or. 166, 31; 168, 20

1 ἐκείνης τῆς Κ: καὶ ἐκείνης cett. 2 συρίζεις Duebner:
ψιθυρίζεις codd. 7 σίξ ὀφθαλμός Hom. 11 τὸ θύρα Tour,
cf. Et. Gud.: τοῦ θύρα cod.

ΚΘΕΑΤ g. και ἁ πίτυς: λείπει τὸ πεφυκυῖα. ἦδιον δὲ τὸ τῆς πίτυος ψιθύρισμα, ὅταν ῥιπισθῆ, τῇ στενότητι τῶν φύλλων σχιζομένης τῆς πνοῆς.

h. αἰπόλοι δὲ εἰσιν οἱ ἐν τοῖς αἵπαισι, τουτέστιν ὕψηλοῖς καὶ τραχεῖσι τόποις, τὰς αἶγας νέμοντες· οὕτω γὰρ φιλεῖ τὸ 5 ζῶον. ἢ διὰ τὸ περὶ τὰς αἶγας πολεῖν.

ΚΘΕΑΤ i. τήνα: εὐθεῖα ἀντὶ τοῦ ἐκείνη. οἱ Δωριεῖς γὰρ τὸ ἐκεῖνος τῆνος λέγουσι, τήνη καὶ τήνα ἀναλόγως τὰ θηλυκά.

ΕΑΡ^{MT} k. τήνα: ἀντὶ τοῦ ἐκείνη Δωρικῶς. οἱ γὰρ Δωριεῖς ποτὲ μὲν γράφουσι τὸ τ̄ ἀντὶ τοῦ κ̄, ποτὲ δὲ τὸ κ̄ ἀντὶ τοῦ τ̄. νῦν 10 δὲ τὸ τ̄ ἀντὶ τοῦ κ̄· ἐκείνη γὰρ ἦν καὶ κατ' ἀφαρσεῖν τοῦ ε̄ κείνη καὶ κατὰ Δωριεῖς κείνα καὶ τροπῇ τοῦ κ̄ εἰς τ̄ καὶ τοῦ ε̄ εἰς ἦ τήνα ὑπεκθλίψει τοῦ ἰ̄.

κ [2 a.] ποτί: πρόθεσις Δωρική ἐστιν ἀντὶ τῆς πρὸς. ἢ γὰρ πρὸς ἀποβάλλει τὸ ρ̄ Δωρικῶ ἔθει καὶ τρέπει τὸ σ̄ εἰς τ̄, καὶ 15 πλεονασμῶ τοῦ ἰ̄ ποτί· διότι οὐ δύναται λέξις Ἑλληνική εἰς ἄφωνον καταλήγειν, προσλαμβάνει τὸ ἰ̄.

4 Epim. Hom. (Cram. An. Ox. I 20, 19) Eust. 472, 25
Et. M. 37, 44 Et. Gud. 52, 4 De Stefani Et. Or. 5, 22
7 Ahrens *De graec. linguae dial.* II 267 n. 4 14 Et. M.
685, 24: τὸ δὲ ποτί τὴν πρὸς πρόθεσιν σημαίνει Δωρικῶς· ἢ
γὰρ πρὸς κατ' ἐπέκτασιν γίνεται προσὶ ὡς ἐν ἐνὶ (ἀναλόγως·
παρέπεται γὰρ ταῖς προθέσεσι τὸ μέχρι τῆς δισυλλαβίας ἀξά-
νεσθαι) καὶ τροπῇ Δωρικῇ τοῦ σ̄ εἰς τ̄ καὶ ἀποβολῇ τοῦ ρ̄ ποτί,
ὡσπερ σοὶ τοῖ (σὸς τὸς libri, corr. Lentz, Herodian. II 378, 9).
Et. M. 342, 1.

3 πνοῆς **Κ**: φωνῆς cett. 5 post τόποις add. **T** μένοντος
καὶ τοῦ ἰ̄ προσγεγραμμένου, quae e scholio 12 c huc aberravisse
mihi videntur, cum Ziegler *Jahrb. f. class. Phil.* 125, 1882, 827
infeliciter ea rettulerit ad interpretationem vocis τήνα a cod.
Par. 2802 pessimae notae prolatam (Ahrens 33, 8—10), quam
eadem mixtura et ipsam laborare apparet 6 ἦ διὰ seqq. om.
ΕΑΤ 7 **Κ** non habet nisi ἐκείνη· οἱ Δωριεῖς τὸ κείνος τῆνος
λέγουσι ἐκείνος τῆνος **T**, cf. **Κ**: τῆνος ἐκείνος (**G**) **ΕΑ** 8 τήνη
καὶ scripsi: τήνικα **GEAT** 18 ἐκθλίψει **PT**

b. μελίσσεται: διὰ τοῦ ξ ἢ γραφή· τὸ γὰρ μελίσσω **KBEAT** Αἰολικόν ἐστι. μελίσσεται δὲ ἀντὶ τοῦ μελίξει, ὃ ἐστὶ λιγυρῶς ἤγει καὶ ἄδει. μέλι γὰρ τὰς ᾠδὰς ἔλεγον, ὡς καὶ Πίνδαρος (fgm. 97 Schroeder *Poet. lyr. gr.* I 1^b, 422) τὸν Πᾶνα φράσκων 'τὸ σαντοῦ μέλι γλάξεις', τουτέστιν ἐαυτῶ ᾠδὴν ἄδεις.

[c.] καὶ τὴν: ἀντὶ τοῦ σὺ κατὰ τροπὴν Δωρικὴν τοῦ σ̄ εἰς τ̄. **K** εἰσι γὰρ ἀντωνυμίαι, αἵτινες ἐπεκτείνονται, ὥσπερ τὸ ἐγὼ ἐγώνη καὶ τὸ ἐμὶν ἐμίνη, τὴν τίνη· οὕτως ἐστὶ καὶ τὸ σὺ τὴν καὶ κατ' ἐπέκτασιν τύνη.

10 3/4a. συρρίσδες: ἀντὶ τοῦ συρρίξεις Δωρικῶς. οἱ γὰρ Δω- **EAT** ρεῖς τὰ δευτέρα πρόσωπα τῶν ζημάτων εἰς ε̄ς λήγουσι τὸ ἰ μόνον ἐκθλίβοντες· τὸ συρρίξεις γὰρ συρρίξες γράφουσι, τὸ δὲ συρρίξιν συρρίξεν. διαλύουσι δὲ τὸ ξ εἰς τὰ ἐξ ᾧ ἦν συγκείμενον στοιχεῖα.

15 b. μετὰ Πᾶνα τὸ δευτέρον ἄθλον: ἀντὶ τοῦ· πρῶτον **KBEAT** ὁ Πᾶν, δευτέρον σὺ· τὰ δευτέρα ἄθλα τοῦ Πανὸς ἀπολοῖση, τῶν δὲ ἄλλων τὰ πρῶτα.

c. τὸν Πᾶνα οἱ μὲν φασιν υἱὸν Πηγελόπης καὶ πάντων **KBEAPP^mT**

1 Et. M. 411, 57: ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ξ διαλύουσιν οἱ Δωρῆες εἰς σ̄ καὶ δ̄ (cf. sch. 3/4a), ὅλον ζυγὸς σδυγός, θερίξω θερίσσω, συρρίξω συρρίσσω, μελίξω μελίσσω. Θεόκριτος· 'ἂ ποτὶ ταῖς παγαῖσι μελίσσεται', ἦγον μελίξεται καὶ ἤγει καὶ ἀποτελεῖ μελωδίαν. 7 Et. M. 314, 42: τὸ δὲ τύνη, ὅπερ ἀντὶ τοῦ σὺ ἐστίν, ἀντωνυμία, ὡς τὸ 'τύνη δ' ἔστηκας' (E 485) καὶ Ἡσίοδος (Op. 9sq.) 'ἔθνε θεμίστας τύνη'. καὶ γὰρ εἰσιν ἀντωνυμίαι κατ' ἐκτασιν γινόμεναι. παρὰ γὰρ τὴν ἐγὼν ἐγώνη καὶ παρὰ τὴν ἐμὶν ἐμίνη, τὴν τίνη· οὕτω καὶ τὴν τύνη κατ' ἐπέκτασιν τῆς νῆ σὺ λαβῆς. 10 Georg. Choer. ad Theod. Can. 25, 29; 26, 33 Hilgard 18 scholia c—f ad Apollodori Atheniensis librum Περὶ Θεῶν refert Rob. Muenzel *Quaest. mythogr.* 1883, 10—18 sch. I 123b

1 γὰρ **K**: δὲ cett. 3 μέλι Wilamowitz: μέλη codd. 5 τὸ σαντοῦ **AT**: τοσαῦτα **GE**: τὸ ἐαυτοῦ **K**: τὸ σαντῶ articulum scholiastae tribuens Ahrens: αὐτὸς αὐτῶ Schroeder μέλι Wilamowitz de γλάξεις dubitans: μέλος codd. 6 τροπὴν Δωρικὴν tacite Ziegler: τροπὸν Δωρικόν cod. 11 ε̄ς **T**: ε̄ **EA** 12 ἐκθλίβοντες **T**: ἐκθλίβουσι cett. συρρίσδες—συρρίσδεν **T** 15 πρῶτον—δευτέρον **K**: -ος -ος cett. 18 τὸν δὲ **II. K**

τῶν μνηστήρων καὶ διὰ τοῦτο λέγεσθαι καὶ Πᾶνα Ἐπιμενίδης
δὲ ἐν τοῖς ποιήμασι (fgm. 16 Diels *Fgm. d. Vorsokr. II*³ 192)
Διὸς καὶ Καλλιστοῦς Πᾶνα καὶ Ἀρκάδα διδύμους Ἀριστιππος
δὲ ἐν τοῖς Ἀρκαδιοῖς (fgm. 2 Mueller *Fgm. hist. gr. IV* 327)

ΚΒΕΑΡ^{MT} Διὸς καὶ νύμφης Οἰνηίδος. d. οἱ δὲ λέγουσιν, [ὅτι διὰ τοῦτο 5

sch. VII 109/10 b sch. Fist. 1/2 a sch. Eur. Rhes. 36 (ut restituit
Schwartz praeunte Muenzelio): τὸν Πᾶνα οἱ μὲν Πηνελόπης
φασὶ <...> [Καλλιστοῦς καὶ Διὸς παῖδας γενομένους <...> ἀφ'
ἧς ὄρος Κυλλήνης], ἄλλοι δὲ Ἀπόλλωνος καὶ Πηνελόπης <...>
ὡς καὶ Εὐφορίων (fgm. 128 Scheidweiler *Diss. ph. Bonn. 1908, 76*)
<...> ὃν ἔθρεψαν νύμφαι· διὸ καὶ νυμφαγενῆ αὐτὸν φασὶ τρα-
φέντα παρ' ἐκείναις. Ἀραιθός δὲ ὁ Τεγεάτης (fgm. 5 Mueller
Fgm. hist. gr. IV 319) Αἰθέρως αὐτὸν καὶ νύμφης Οἰνόης γενεα-
λογεῖ. ἔνιοι δὲ Ὀρσινόης νύμφης καὶ Ἐρμού. Ἐπιμενίδης δὲ
Καλλιστοῦς καὶ Διὸς παῖδας γεγενῆσθαι Πᾶνα καὶ Ἀρκάδα δι-
δύμους <...> Μνασέας (fgm. 7 Mueller *Fgm. hist. gr. III* 150)
δὲ ξενικώτερον ἀφηγεῖται τὰ περὶ Πᾶνα ... Αἰσχόλος (fgm. 35
Nauck *Trag. gr. fgm.*² 13) δὲ δύο Πᾶνας, τὸν μὲν Διὸς, ὃν καὶ
δίδυμον (Ἀρκάδος add. Franz), τὸν δὲ Κρόνου. [παρὰ δὲ] τὴν
αἰφνιδίῳ φόβῳ ταραχῆν ἀνήψαν Πανὶ διὰ τοὺς ἦχους τοὺς ἐν
τοῖς ὄρεσι γενομένους, ἐνθα ὁ Πᾶν ἅμα ταῖς νύμφαις συρίζει ...

sch. Opp. Hal. III 15: Πᾶν λέγεται διὰ τὸ γενέσθαι αὐτὸν ἐκ
Πηνελόπης καὶ τῶν μνηστήρων πάντων· οἱ γὰρ νεώτεροι πόρνην
λέγουσι τὴν Πηνελόπην· ἄλλοι δ' ἐκ Πηνελόπης καὶ Ἐρμού λέ-
γουσιν εἶναι τὸν Πᾶνα. λέγεται Πᾶν ἀλληγορικῶς παρὰ τὸ εἰσι-
κέναι τῷ κόσμῳ, κατὰ μὲν τὰ κέρατα ἡλίῳ καὶ σελήνῃ, κατὰ
δὲ τὰ σκέλη τῇ γῆ διὰ τὸ δασὺ τῶν τριχῶν, κατὰ δὲ τὰ μέσα
τοῖς μετεώροις <... lac. indicavi> διὰ τὰς καταιγίδας. Cornut.
Theol. gr. comp. 27: τοῦτον (scil. τὸν ὄλον κόσμον) νομίζουσιν
εἶναι καὶ τὸν Πᾶνα, ἐπειδὴ τῷ παντὶ ὁ αὐτός ἐστι. καὶ τὰ μὲν
κάτω λάσια καὶ τραγώδη διὰ τὴν τῆς γῆς δασύτητα ἔχειν ...
νεβρίδα δὲ ἢ παρδαλὴν αὐτὸν ἐνήφθαι διὰ τὴν ποιικιλίαν τῶν
ἄστρον καὶ τῶν ἑλλων χρωμάτων ἃ θεωρεῖται ἐν αὐτῷ (scil. τῷ
οὐρανῷ). συρικτὴν δὲ εἶναι τάχα μὲν διὰ τὸ ὑπὸ παντοίων ἀνέ-

1 καὶ διὰ—Πᾶνα et ἐν τοῖς ποιήμασι et ἐν τοῖς Ἀρκαδιοῖς
om. P 3 Ἀρκάδιον ΓΕΑ, quo recepto hexametri partem
Ahrens constituit 4 τοῖς Ἀρκαδιοῖς scripsi: τῷ Ἀρκαδιῷ
codd.: τῷ α' Ἀρκαδικῶν Toup 5 Αἰθέρως pro Διὸς coni
Ahrens e locis similibus Οἰνηίδος ΚΒΕΑΡ^{MT}: ἢ Νηίδος
Νηίδος P^m: Οἰνόης Ναῖδ'· con Ahrens Wilam-
witz ὅτι post λέγουσι: P^m: dale-
totem septentiam

Πάν καλεῖται,] ὅτι ἀπάτωρ ἐστὶ, σημεῖον δὲ τοῦ παντός, ὄθεν κυρίως προσαγορεύεται Πάν. συνοικειοῦται δὲ καὶ ἡ μορφὴ αὐτοῦ τῶ περιέχοντι· καὶ τὸ μὲν τῶν κέρατων ἀπομίμημα ἡλίου καὶ σελήνης μηνίσκουσ φασὶν εἶναι· τὸ δὲ παρδαλῆν ἐνῆφθαι

μων διαπνεῖσθαι . . . ἔτι δὲ τὸ Πανικῶς λέγεσθαι ταραχῶς τὰς αἰφνιδίους καὶ ἀλόγους . . . ἴσως δ' ἂν οὗτος καὶ ὁ Πρίαπος εἴη . . . δρέπανον δὲ ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ προτείνει πότερον ἐπὶ τούτῳ χροῶνται πρὸς τὴν κάθαρσιν τῶν ἀμπέλων . . . cf. Bruno Schmidt *De Cornuti Theologiae graecae compendio capita duo*, *Diss. phil. Hal.* 21, 1, 1912, 76 sqq. Euseb. Praep. evang. III 11, 115a (Porphyrii): τοῦ δὲ παντός τὸν Πᾶνα σύμβολον ἔθεντο, τὰ μὲν κέρατα δόντες σύμβολα ἡλίου καὶ σελήνης, τὴν δὲ νεβρίδα τῶν κατ' οὐρανὸν ἀστέρων ἢ τῆς τοῦ παντός ποιμιλίας. cf. Friedr. Börtzler *Porphyrius' Schrift von den Götterbildern*, *Diss. phil. Erlang.* 1903, 34 sqq. Alex. Aphrod. Probl. l. l. III et IV p. 6, 19—30 Usener Brev. Expos. Verg. Georg. I 17: Pana Findarus (fgm. 100 Schroeder *Poet. lyr. gr. I*¹ 422) ex Apolline et Penelopa in Lycaeo monte editum scribit, qui a Lycaone rege Arcadiae Lycaeus mons dictus est. alii ex Mercurio et Penelopa natum, comitem Dianae feras solitum a cubilibus excitare et ideo capripedem figuratum, quo facilis densitatem <terrae add. Muenzel> cursu posset evadere. Cicero ait in IIII Verrinarum Liberi esse filium. alii eum ex Aethere et Oenoe (Iunone *codd.*, Oenone *sch. Bern.*, *corr. Muenzel*), Apollodoros sine parentibus eum fingit, quoniam universum, id est τὸ πᾶν, huic deo sit adtributum: cornua, quibus solis circuli lunaeque designantur; pellis maculis distincta, quae variam designat imaginem siderum; inferior pars corporis hirsuta ut situs terrae; cum fistula est, quoniam flatus ventorum ex eo oriuntur; metus vero ad repentinas fugas Panicus dictus propter subitam aëris commotationem. eundem volunt etiam lanificii repertorem, a quo dictas paniculas. sch. Lucan. III 402: Findarus et ceteri dicunt Apollinis et Penelopae filium, alii Mercurii et eiusdem. hunc natum montanis nymphis a patre

1 ἀπάτωρ indagavi viam monstrante Muenzelio l. l. p. 11 n. 6; cf. *Fist.* 15, *Brev. Expos.*, sch. *Lucan.*: τῆς ὄρας (i. e. . . τῶρ additis spiritu, accentu, terminationum siglis) KAPT: τοῖς ὄροις G: καὶ τῆς Ἡρας E. locus a vv. dd. varie tentatus est, postquam Call. promulgavit τῆς ὄρας ἐστὶ σημεῖον, τουτέστι τοῦ παντός 2 δὲ καὶ K: γὰρ cett. 3 αὐτοῦ K: τοῦ θεοῦ cett. ἀπομίμημα om. GEAPT 4 μηνίσκουσ K: μηνίσκος EA: μήνιγγος GT: ἐὸ μήνικος P παρδαλῆν Valckenaer *Herod. ed. Wesseling* 1763, p. 541 ad VII 68: πάρδαλιν *codd.* ἐνῆφθαι Valckenaer *ib.* et Hemsterhuys, cf. *Cornut.*: ἐλλήφθαι *codd.*

τῆς [γῆς] <τῶν ἄστρον> φαντασίας εἵνεκα· τὰ δὲ κάτω <τραγώδη καὶ> λάσια τῶν τῆς γῆς στερεῶν καὶ τῶν ἐν αὐτῇ πεφυκότων· τὴν δὲ σύριγγα τῶν ἐν τῷ κόσμῳ πνευμάτων μιμήσιν εἶναι. τὸ δὲ αἰγίπουν τὰς καταγίδας καὶ ἀπὸ τῶν νεφῶν γινόμενας περὶ τὸν ἄερα μεταβολάς. <...> τὰς αἰφνιδίους 5
ταραχάς <...>.

nutriendum traditum perhibent, unde hylicus deus factus. Euphron Ulixis filium manifestat. nonnulli quidem sine origine hunc deum tradiderunt sicut Apollodorus. sch. Bern. Verg. Georg. I 17 (*Jahrb. f. class. Phil., Suppl. IV 846*): Pana Pindarus ex Apolline et Penelopa in Lycaeo monte editum scribit, alii ex Aethere et Oenoe (*Oenone cod.*). Serv. auct. Verg. Georg. I 16: Pindarus Pana <Apollinis *add. Bergk*> et Penelopae filium dicit. Prob. Verg. Georg. I 16: creditur propter duo argumenta sub eius (*scil.* Panis) nomine et vocabulo Iuppiter coli, id est mundus, quorum unum est, quod Pan Graece significat 'omne', id est universam naturam, alterum, quod hinuli pellis, qua tegitur, varietas maculis imitetur stellas. Philarg. Verg. Buc. II 32: Pan, id est natura omnium rerum, inventor fistulae. Pan pastoralis deus per cornua solem significat et lunam, per fistulam septem planetas stellas, per pellem maculosam caeli sidera, per cannam ventos, per pedum <... *lac. indicavi, cf. Servium ad l.*> tenuitatem aëris, per ungulas caprinas soliditatem terrae. villosus est, quia vestitis gaudet terra. hic autem natus est Mercurio in arietem converso et Penelope uxore Ulixis...

1 delete γῆς Ahrens φαντασίας accepit coeli stellati spectaculum; cui addere τῶν ἄστρον malui: τῆς ἀστρικής φαντασίας Duebner; cf. Cornut., Philarg., Brev. Expos., Serv. εἰκόνα pro εἵνεκα suspicatur Ahrens coll. Brev. Expos., Serv. suppl. Ahrens; cf. Anecd. Est. p. 8, 10; Cornut. 2 στερεῶν Ahrens ('soliditatem terrae' Philarg., Serv.): μερῶν K: νεφῶν cett.: ὄρων e scholio e coni. W. H. Roscher *Festschrift f. Joh. Overbeck 1893, 58 n. 3* 3 πνευμάτων K: πάντων ἀνέμων cett. πλανωμένων coni. Ahrens coll. Philarg., Serv. 4 αἰγίπουν Hefermehl *Studia in Apollodori Περὶ θεῶν sgm. Genev., Diss. phil. Berol. 1905, 21: αἰγίπουν Hemsterhuyss: αἰγίπουν codd τῶν καταγίδων libri, correxi verbis τὰ ἰσν. ταραχάς vulg. subsequentibus ad finem scholii reiectis* 5 γινόμενων—μεταβολάς GEAPT 5 γινόμενων—μεταβολάς Panicum quem αἰφνιδίους 5 αἰφνιδίους 5

e. < . . . > και τὰ κάτω<λάσια>, τουτέστι τοὺς μηροὺς δασεῖς, σημαίνοντας τοὺς ὑλώδεις τόπους· και τὰ κάτω τραγῶδη σημαίνοντα τῶν ὄρων τὰ τραχέα. ἔχει δὲ και τῇ μιᾷ χειρὶ τὸ δρέπανον σημαῖνον τὴν ἐργασίαν, τῇ δὲ ἄλλῃ τὴν σύριγγα σημαίνουσαν τοὺς ἀνέμους.

f. < . . . > Ἀπολλόδαρος δὲ φησι τὸν μὲν αὐτόχθονα, τὸν ΚΕ δὲ Διὸς και <Καλλιστοῦς . . . ὁ> Κεφαλληνεὺς ἐν Θήραις τῆς Ἀρκαδίας φησι γεννηθῆναι τὸν Πᾶνα, ὄντα Πηλεόπης και

Serv. Verg. Buc. II 31: Pan deus est rusticus in naturae similitudinem formatus, unde et Pan dictus est, id est omne. habet enim cornua in radiorum solis et cornuum lunae similitudinem; rubet eius facies ad aetheris imitationem; in pectore nebridem habet stellatam ad stellarum imaginem; pars eius inferior hispida est propter arbores, virgulta, feras; caprinos pedes habet, ut ostendat terrae soliditatem; fistulam septem calamorum habet propter harmoniam caeli, in qua septem soni sunt, ut diximus in Aeneide 'septem discrimina vocum'; καλαύροπα habet, id est pedum, propter annum, qui in se recurrit. hic quia totius naturae deus est, a poetis fingitur cum Amore luctatus et ab eo victus, quia, ut legimus, 'omnia vincit Amor'. exscripserunt haec Mythogr. Vat. I 127; II 48; III 8, 2 Isid. Hisp. Etym. VIII 11, 81—83: Pan dicunt Graeci, Latini Silvanum, deum rusticorum, quem in naturae similitudinem formaverunt, unde et Pan dictus est, id est omne. fingunt enim eum ex universali elementorum specie. habet enim cornua in similitudinem radiorum solis et lunae. distinctam maculis habet pellem propter caeli sidera. rubet eius facies ad similitudinem aetheris. fistulam septem calamorum gestat propter harmoniam caeli, in qua septem sunt soni et 'septem discrimina vocum'. villosus est, quia tellus convestita < . . . lac. indicavi > est agitata ventis. pars eius inferior foeda est propter arbores et feras et pecudes. caprinas unguilas habet, ut soliditatem terrae ostendat. quem

1 haec a praecedentibus separavit Duebner addidi
2 τραγῶδη scripsi: τραχέα K: βραχέα cett. 3 falcem potius ad Priapum pertinere Ahrens adnotavit, cf. Cornuti locum cit. δόπαλον pro δρέπανον prop. W. H. Roscher l. l. 60 n. 2 4 initio lac. ind. Muenzel, altera redactio esse videtur scholii c
'Ἡλιόδωρος libri, corr. Wilamowitz e falsa notae tachygraphicae interpretatione mendum ortum esse monens τὸν μὲν idem: Ἴον μὴ E: μὴ K 7 ὁ ante και add. K Καλλ. suppl. Wilamowitz, articulum Muenzel lacuna antea indicata

Ἐρμού υἰόν. Θεόξενος δὲ οὐράνιον τὸν Πᾶνά φησιν. Διδύμαρχος δὲ φησι γηγενῆ αὐτὸν εἶναι.

GEAP^m g. ἀποισῆ [καὶ λαψῆ] περισπαστέον, ἔπει τοὺς μέλλοντας τῶν ὀριστικῶν περισπᾶσιν οἱ Δωριεῖς, οἷον δεξῆ γραψῆ τυψῆ ποιησῆ καὶ τοὺς ὁμοίους. οὕτω καὶ τὸ λαψῆ.

PT h. ἀποισῆ: κομίση, ὡς τὸ λαψῆ ἀντὶ τοῦ λήψη· τοὺς γὰρ μέλλοντας περισπᾶσιν οἱ Δωριεῖς.

K i. αἴκα: εἶκε τροπῆ τῆς εἰ εἰς αἰ. τὸ δὲ ᾠ τοῦ συνδέσμου κακῶς [δὲ] ἐξέτεινε, τῶν Δωριέων εἰς ᾠ βραχὺ τρεπόντων, ὡς Ἄρτεμις Ἄρταμις· κατιῶν δὲ καὶ συστέλλει.

GEAPT k. αἰκα: ἀντὶ τοῦ εἶκεν ἔστι τὸ αἴκα. ἀλλὰ τὴν εἰ τρέπουσιν εἰς αἰ, τὸ δὲ εἰ τρέπουσιν εἰς ᾠ βραχὺ, οἷον Ἄρτεμις Ἄρταμις. κακῶς οὖν ὁ Θεόκριτος ἐκτείνει τὸ ᾠ τοῦ δυναμικοῦ συνδέσμου τοῦ κα· τῶν γὰρ Δωριέων εἰς ᾠ βραχὺ τρεπόντων οὗτος <καὶ> ἐξέτεινε καὶ συνέστειλεν.

volunt rerum et totius naturae deum, unde Pan quasi omnia dicunt. Serv. auct. Verg. Aen. II 44: (Pan) dicitur ex Penelope et proci omnibus natus, sicut ipsum nomen Pan videtur declarare; quamquam alii hunc de Mercurio, qui in hircum mutatus cum Penelope concubuerat, natum ferunt. sch. Lyc. 245, 18 Scheer Et. M. 554, 44 3 Ahrens *De graec. linguae dial.* II 287 n. 3 8 Epim. Hom. (Cram. An. Ox. I 160, 1) sch. T Z 414 Georg. Choer. ad Theod. Can. 1, 127, 18; 2, 142, 27 Hilgard Et. M. 732, 34 (cf. Gen.)

1 de Theoxeno nihil scimus Διδύμαρχος μεταμορφώσεως γ' laudatur ad Ant. Lib. 23; cf. Wilamowitz *Antig. v. Karystos, Phil. Unters.* IV 171 sq. 3 uncis inclusit Ziegler 4 οἷον seqq. desunt in P δεξῆ—λαψῆ ut supra K: δεξῆ (ἐξῆ G) λαψῆ γραψῆ καὶ τὰ ὅμοια GE A 7 T add. in fine e scholio g δεξῆ λαψῆ γραψῆ καὶ τὰ ὅμοια 9 δὲ inclusi puncto post συνδέσμου deleto 10 haec spectant vel ad v. 10, ubi αἴκα δ' ἀρέσκη P exhibet, vel ad V 55, ubi αἰ δὲ κα καὶ libri multi 18 pro ultimis inde ab ἐκτείνει PT exhibent ἐξέτεινε τὸ κα νῦν· παρακατιῶν δὲ συνέστειλεν Ahrens τὸ ᾠ seqq. pro scholio separato habuit, Ziegler *Jahrb. f. class. Phil.* 125, 1882, 827 n. 7 τῶν γὰρ Δωριέων seqq. lacuna antea statua 14 τοῦ κα Ahrens: τοῦ κα K: τὸ κα cett. γὰρ om. GE A 15 καὶ addidi

[1.] κερὰὸν τράγον: μέγαν. θ

5/6 a. αἶγα λάβη τῆνος: ἤγουν εἰ μὴ ἔχει τις τράγον **ΕΑΤ**
 δίδοναι τῷ θεῷ καὶ δώσει αἶγα θήλειαν, σὺ λήψη χίμαρον.
 ἐπὶ θηλυκοῦ· χίμαρος γὰρ ἀρσενικῶς μὲν ὁ τράγος, θηλυκῶς
 5 δὲ ἡ ἐνιαυσιαία αἶξ, ἡ ἐνὸς χειμῶνος οὔσα. μᾶλλον δὲ ἀδύ-
 νατον μὴ ἔχειν τινα τράγον· ἀλλ' εἰ θελήσει ὁ θεὸς αἶγα λα-
 βεῖν, σοὶ δοθήσεται χίμαρος.

b. καταρρεῖ: μεταφορικῶς ἀντὶ τοῦ κατενεχθήσεται. τὸ **ΚΘΕΑΤ**
 σύντονον τῆς δόσεως διὰ τοῦ καταρρεῖ δηλοῖ.

10 c. χίμαρός ἐστιν αἶξ ἐνὸς χειμῶνος. κρῆς δὲ Δωρικῶς **Ρ**
 τὸ κρέας.

d. ἔστε: ἕως οὗ ἀμελέξης, ἀντὶ τοῦ ἀμέλξεις, ἥτοι μέχρις **ΚΘΕΑΡΤ**
 οὗ ἐστιν ἀνήμελκτος. ἐκ δὲ τούτου τὴν μήπω τετοκυῖαν δηλοῖ.
 ὅτι δὲ τῆς μήπω τετοκυῖας τὸ κρέας ἠδιόν ἐστι, καὶ Ἡσίοδος
 15 (Op. 591) μαρτυρεῖ· 'καὶ βοὸς ὄλοφάγιο κρέας μήπω τε-
 τοκυῖας.'

[e.] γράφεται καὶ ἔστε κ' ἀμελέξης, ἀντὶ τοῦ μέχρις ἀν **Ρ**
 ἀμέλεξης.

[f.] γράφεται καὶ ἔστ' ἀν ἀμελέξης. Τ

20 7 a. καταχέξ: τὸ ἐν τῷ καταφέρεισθαι ἤχοῦν ἢ ὅπερ ὑπάρ- **Κ**
 χει καταχέομενον.

b. ἢ τὸ καταχέξ: τὸ καταχέομενον ἢ τὸ ὑπηχοῦν καὶ **ΚΘΑΤ**
 ὑποροίζουσαν ἐν τῷ καταφέρεισθαι.

c. καταχέξ: καταφερὲς ἢ ἤχοῦν. ΡΤ

4 Et. M. 811, 50. 53 (cf. Gen.) Et. Or. 166, 17 Suid.
 χίμαρος

8 λήψη Call.: λάβεις **Ε**: -ης **Α**: -η **Τ** 10 χίμαιρα cod.
 12 l.: ἔστε **Κ**: ἔστε ἀμελέξης **ΓΕΑΤ**: ἔστ' ἀν ἀμελέξης **Ρ** ἕως—
 ἀνήμελκτος **Κ**: ἀντὶ τοῦ ἀνάμελκτος cett. 14 ἡδὺν γὰρ τῶν
 μήπω τετοκυῖαν τὸ κρέας, ὡς καὶ Ἡσ. φησι **Ρ** 17 cf. l. scho-
 lii d 22 l. et τὸ καταχέομενον om. **Κ** hoc scholium cum præ-
 cedente in unum cogens

- ΚΒΕΑΤ** d. <καταχές> ἐκτατέον τὸ τὰ διὰ τὸ εἶναι Δωρικῶν, ὡς φησιν Ἀσκληπιάδης, ἐπεὶ φησιν, οὗτοι καὶ βραχύνονται.
- ΚΒΕΑΡΤ** 9a. Μῶσαι: παραβέβληται ὁ μὲν αἰπόλος τῷ Πανί, ὁ δὲ ποιμὴν ταῖς Μούσαις. τὸ δὲ Μῶσαι Δωρικόν.
- Κ^ε** [b.] <οἴδα> τὸ μικρὸν πρόβατον λέγουσι.
- 10a. <σακίταν> ἐν τῷ σηκῶ, λιπαρόν.
- Ε^ε** b. <σακίταν> τὸν ἐν τῷ σηκῶ ἤγουν τῇ μάνδρᾳ τιτ(Ϝ)ζόμενον ἦτοι γαλαθηνόν.
- Θ** c. <σακίταν> σηκίτην, λιπαρόν, γαλαθηνόν.
- ΚΒΕΑΡΤ** 12a. λῆς ποτὶ τᾶν Νυμφᾶν: ἀντὶ τοῦ βούλει, ἀπὸ τοῦ λῶ τὸ θέλω· ὅθεν καὶ λῶον τὸ ἐπωφελές, ὃ πάντες θέλομεν.
- ΚΒΡΤ** b. Δωρικῶς δὲ τὸ λῆς κατ' ἀφαίρεσιν τῆς θε συλλαβῆς.
- Ε** c. λῆς: θέλεις ἦν καὶ διαλύσει τῆς εἰ διφθόγγου εἰς ε̄ καὶ ι καὶ τροπῇ τοῦ ε̄ εἰς ἠ μένοντος καὶ τοῦ ι προσγεγραμμένου < . . >.
- ΘΡΤ** d. ὁ Θύρσις δὲ τοῦτο λέγει.
- ΚΒΕΑΤ** e. τῆδε καθίξας: ἐνθάδε ἢ ἐκεῖσε καθίξας, τροπῇ τοῦ

10 Georg. Choer. ad Theod. Can. 184, 23 Hilgard Rust.
411, 5 sch. Call. H. Dian. 18

1 ἐκτάταται T δὲ post ἐκτατέον add. K τὰ scripsi cum Ahrensiō: λα codd. hoc scholium in libris trahitur ad λαφῆ v. 4, quod GEAT lemmatis loco praefigunt, cum in K proxime antecedant ultima scholii 3/4 g verba οὕτω καὶ τὸ λαφῆ, quod cum male stare apparet, Wuestemann Theocriti rell. 1830 p. XVIII coniecit τὸ κᾱ adnotationem referens ad αἶμα v. 4, Ahrens τὸ τᾱ agnoscens explicationem lectionis καταρεῖ v. 5 a Meinekio propositae. nos Asclepiadem discernentem fecimus καταχῆς = κατηχῆς, derivatum ab ἠχοῦν et καταχῆς derivatum a καταχέομαι 2 βραχύνεται K: βραχύ cett. 3 l.: Μῶσαι G(PT): Μοῖσαι EA: om. K παραβέβληται PT: παραβέβληκεν cett. 4 τὸ δὲ seqq. om. KEAPT 5 λεπρόν cod. 10 βούλει KP: θέλεις GEA: βούλει καὶ θέλεις T post βούλει add. τροπῇ τοῦ ᾱ εἰς ἠ K, cf. schol. c. 11 τοῦ λῶ τὸ θέλω T καὶ ante πάντας add. K 12 indicavi lacu: mas: καὶ ἀφαιρίσει τῆς θε συλλαβῆς γίνεται λ. GEAT

σ̄ εἰς ξ̄ Δωρικῶς. f. οἱ γὰρ Δωριεῖς τὸν μέλλοντα τῆς τε- EAT
 τάρτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων τῆς ληγούσης εἰς ξ̄ διὰ τοῦ
 ξ̄ ἐκφέρουσιν.

13 a. κάταντες τοῦτο: παρὰ μὲν Ὀμήρῳ (Ψ 116) τὸ ΚΘΕΑΡ·
 5 κατωφερῆς δηλοῖ, ἐνταῦθα δὲ τὸ κατ' ἐναντίας.

b. τὸν κατωφερῆ τόπον ἢ τὸν ὑψηλόν. ΘΕΑΤ

c. γεώλοφον: τόπος προέχων ἀπὸ τῆς γῆς μικρόν, τουτ- ΚΘΕΑ·
 ἐστὶν ὑψηλὸς τόπος, κολωνός.

d. γεώλοφος ὁ ἐν τῷ ὀμαλῷ πεδίῳ ὑπερανεστηκὸς ὄχθος, ET
 10 ὅς καὶ κολωνός καλεῖται.

[e.] πῶς τῆς γαίας διφθογογραφομένης ψιλογραφεῖται EAT
 τὸ γεώλοφος ὡς καὶ τὸ ἀνώγειν καὶ κατώγειν; ἡ γαῖα παρὰ
 τοῖς παλαιοῖς ἐψιλογραφεῖτο ὡς καὶ τὰ παρ' αὐτῆς συγκείμενα·
 νῦν δὲ οἱ νέοι διφθογογραφοῦντες οὐκ ἠθέλησαν τὴν τῶν
 15 παλαιῶν συνήθειαν τελείως ἀπολιπεῖν, ἀλλ' ἔθεσαν καὶ τινα
 ψιλογραφούμενα, γράψαντες οὕτως πλὴν τοῦ ἀνώγειν κατώ-
 γειν γεώλοφος.

f. ἅτε μυρῖκαι: εἶδος φυτοῦ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐν ΚΘΕ¹⁻²ΑΡ¹
 ποταμοῖς φνόμενον· ἐφ' αἷς μεσημβρῆζειν εἰῶθασι.

1 Ahrens *De graec. linguae dial.* II 89 n. 1 4 sch. BT
 Ψ 116 Eust. 1291, 37 sch. Ar. Ran. 127 Hesych. Phot.
 Suid. κάταντες Lex. Bachm. 270, 17 Et. M. 98, 27; 686, 27
 cf. Galeni Pergameni de Atticissantium studiis testimonia, coll.
 Guil. Herbst, 1911, 81 7 Hesych. γεύλοφα Suid. γεώλοφον.
 γήλοφος Lex. Bachm. 185, 2 Et. M. 222, 53 (cf. Gen.)
 11 Suid. ἀνώγειν. κατώγειν Epim. (Cram. An. Ox. II 338, 11)

4 παρὰ μὲν Ὀμήρῳ Ahrens: παρ' Ὀμήρῳ P: πῆ μὲν Ὀμηρος
 ΚΘΕΑ: ὁ μὲν Ὀμηρος T 5 κατ' ἐναντίας K: ἀπ' ἐναντίας
 GEAT: ἐναντίον P 7 προέχων E: περιέχων vel παραέχων
 cett. τουτέστιν seqq. om. GEAT 11 ἀπορία et λύσις add.
 in marg. A, inter verba scholiastae T 18 εἶδος—φνόμενον
 desunt in GE¹⁻²APT 19 ἐφ' αἷς seqq. ad Pana pertinere
 arbitraturs Ahrens eo loco reliquit, quo in GA et iterum in E
 leguntur, nempe post schol. 18 b εἰῶθασι PT: εἰῶθε cett.

- ΕΤ [15 a.] τὸ μεσημβρινόν: μεσημερινὸν καὶ ἐκβολὴ τοῦ ε̄
καὶ προσθέσαι τοῦ β̄ μεσημβρινόν.
- Κ^ε [b.] <ἄμμιν:> γρ. ἀμῖν.
- Κ [16.] ἀπ' ἄγρας: ἀπὸ τῆς θήρας.
- Ε [17.] ἔστι καὶ τροπὴ τοῦ σ̄ εἰς ν̄ ἔντι. 5
- ΚΕ^ε 18 a. καὶ οἱ ἀεὶ δριμεῖα: ἀντὶ τοῦ διαπαντὸς δξύθυ-
μός ἐστιν.
- ΘΕΑ b. δριμεῖα χολά: ὀξύχολός ἐστι, παραδείκνυσιν αὐτοῦ
τὸ δξύχολον.
- ΚΘΕΑΤ 19/20 a. τὰ Δάφνιδος: τὰ περὶ τοῦ θανάτου τοῦ Δάφνι- 10
δός μοι λέγε.
- Κ [b.] ἀεῖδες <γράφεται ἄειδε> ἀντὶ τοῦ λέγε.
- ΚΘΕΑΤ c. ἐπὶ τὸ πλεον ἔκει μοίσας: ὁ νοῦς τοιοῦτος· καὶ ἐν
τῇ βουκοικῇ ᾧδῃ πολὺ προβέβηκας, ὥστε σε νικᾶν ἅπαντας.
- Κ d. ἤγουν· ἄσον ὡς ἔθος τοῖς βουκόλοις ἄδειν. 15
- ΚΘΕΑΡΤ 21/22 a. τῷ τε Πιρήπῳ: Πιρήπος νόμφης Ναῖδος Χιό-
νης καὶ Διονύσου υἱός, ὃν κτίσαι περὶ Λάμψακον ἠμώνυμον
αὐτῷ πόλιν φασί. παρ' ἐνόις δὲ ὁ αὐτός ἐστι τῷ Διονύσῳ.
καὶ ἐκ τῆς ἐτυμολογίας ὁ αὐτὸς φαίνεται· ἔστι γὰρ οἶον
βριήπυος διὰ τὰς ἐν ταῖς βακχεῖαις καὶ μέθαις ἐκβοήσεις. ἡ 20
Πιρήπος ἀπὸ τοῦ προῖσθαι τὸ σπέρμα.

16 sch. Luc. 59, 13—16 Rabe Strab. XIII 587 Athen.
I 30 b sch. Dion. Per. 576 (e sch. Theocr.) Hesych. Suid. Πρ.
Apollodori libro Περὶ Θεῶν conscripto hoc scholium dat Bruno
Schmidt *De Cornuti Theologiae graecae compendio capita duo*,
Diss. phil. Hal. 21, 1, 1912, 79

1 l.: τὸ μεσημβρινόν Call.: τὸ μεσημβρινός Τ: om. Ε με-
σημερινός—μεσημβρινός Τ 8 παραδεικνύς codd., em. Wila-
mowitz 12 lac. ind. Ziegler, explevit Wilamowitz 13 τὸ
om. Κ νοῦς Κ: σκοπός Τ: σκοπός δὲ cett. 14 νικᾶν ἅπαν-
τας Κ: καὶ νικᾶν cett. 16 Πιρήπος ν. Ν. Χ. καὶ Δ. υἱός Κ:
Πιρήπος ν. Ν. Χ. καὶ Δ. φησὶν υἱόν ΘΕΑ: τὸν Πιρήπον ν. Ν.
ἢ Χ. καὶ Δ. φασὶν υἱόν ΡΤ 19 καὶ ἐκ τῆς Κ: ἐκ τῆς ΡΤ:
καὶ λάττης (h. e. διὰ τῆς, ut vidit Duebner) ΘΕΑ γὰρ (γs
Ahrens) post ἐτυμ. inserunt ΚΡΤ φαίνεται ΚΡΤ: φασὶν cett.
γὰρ ΡΤ: γούν Κ: δὲ cett. ἡ post οἶον add. ΡΤ 21 Πιρήπος
om. ΚΘΕΑ: πριήπος con. Reiske, προίτης Duebner, προίτης
Ahrens ἀπὸ τοῦ προῖσθαι ΚΓΡ^Α· ΡΤ

b. κρανίδων: ἀντὶ τοῦ κρηῶν, ἐκτὸς εἰ μὴ που $K^2 G^2 E^2 A^2 P^1$
τὰς Νύμφας οὕτω καλεῖ ὡς συγκαθιδρυμένας τῷ Πριήπῳ.
τινὲς δὲ τὸ κρανίδων κρανείας ἀπεδέξαντο, ἃ ἔστι δένδρα
οὕτω καλούμενα.

5 c. κατεναντίον: κατέναντι τοῦ Πριήπου καὶ τῶν κρηῶν. $K^2 G^2 E^2 A^2$

23—26 a. τῆνος: ἀντὶ τοῦ ἐκείνος. ἔστι δὲ εὐθεία· οἱ κ
γὰρ Δωριεῖς τὸ ἐκείνος τῆνος λέγουσι καὶ τὸ ἐκείνη τῆνα.

b. ὡς ὄκα τὸν Λιβύαθεν: ἐὰν δὲ ἄσης, ὡς ἦσάς ποτε $K^2 G^2 E^2 A^2$
ἐρίζων πρὸς τὸν ἀπὸ Λιβύης Χρόμιν, αἰγὰ σοι δώσω <διδυ-
10 ματόκον>· φασὶ δὲ τὰς πολυτόκους καὶ πολυχύλους εἶναι,
ἦγουν πολυγαλάκτους.

c. διδυματόκον: διδυμα τετοκυῖαν. ἐς τὸ τρις ἀμέλ- $K^2 G^2 E^2 A^2$
ξαι· πολὺ γὰρ ἔχουσι γάλα αἱ διδυματόκοι. οὕτω φησὶν· ἡ
αἰξ περιουσιάζεται τῷ γάλακτι, ὥστε μετὰ τὴν τῶν ἐρίφων
15 τροφήν καὶ δύο πέλλας πύμπλησι. τὰ δὲ ἀμόλγια πέλλας κα-
λοῦσι παρὰ τὸ πίνειν ἐν αὐτοῖς.

15 sch. Nic. Al. 77

1 l. et ἀντὶ τοῦ κρηῶν om. $K^2 G^2 E^2 A^2$ reliqua falso re-
petentes post vocem κρηῶν scholii c ἐκτὸς Τουρ Οὐρ.
post. 2: ἐκτὸς $K^2 G^2 E^2 A^2$: om. cett. τις pro που $K^2 G^2 E^2 A^2$
τὰς Ν. οὕτω καλεῖ K^1 : τὰς Ν. κρηνίδας λέγει PT: τὰς Ν. κρη-
ναίας εἶποι [Νύμφαι κρηναίαι] K^2 : τὰς Ν. Νύμφας κρηναίας
εἶπε $G^2 E^2 A^2$: κρηνας εἶπε Ν. $G^1 E^1 A^1$: τὰς Ν. Κρηναίας εἶπε
Ahrens 2 συγκαθιδρυμένας K^1 : τὰς Νύμφας ἰδρυμένας $G^2 E^2 A^2$:
(καὶ $G^1 E^1 A^1$) τῶν Νυμφῶν συγκαθιδρυμένων (ἰδρυμένων K^2 ,
συγκαθεζομένων T) cett. Πριήπῳ $K^2 G^1 E^1 A^1$ τινὲς seqq. desunt
in $G^2 E^2 A^2$ 3 τὰς pro τὸ κρανίδων $K^1 P$ αἰ εἰσι $G^1 E^1 A^1$
4 in fine add. P πέλλας, h. e. lemma scholii cuiusdam pertinentis
ad v. 26; ibidem T praebet πέλλας 5 Πριάπον K 9 suppl.
Wilamowitz 12 ἐς K : ὡς cett. 18 οὕτω K : ὄθεν cett.
16 locum, quem mutilum putat, Ahrens collatis scholiis e et
V 58 a in hunc modum refinxit: παρὰ τὸ <πεπελεκῆσθαι. κα-
λοῦσι δὲ καὶ γαυλοὺς παρὰ τὸ> πῆσσειν ἐν αὐτοῖς <τὸ γάλα>.
monstrante viam Jacobsio (p. XXXII) iam Duebner asciverat
πεπελεκῆσθαι ex Etymologico ad sch. e laudato. traditum re-
tineri vult Wilamowitz propter Athen. XI 495 c—e

d. πέλλα δέ ἐστι γαλακτοδόχον ἀγγεῖον.

κ [ε.] πέλλας: ξύλινα ἀγγεῖα ἀπὸ τοῦ πεπελεκῆσθαι. πε-
λωμα δὲ τὸ μέλαν. λέγομεν γὰρ πέλλην βοῦν τὴν τοιοῦτο
χρῶμα ἔχουσαν· καὶ Πέλλη πόλις Μακεδονίας, ὅτι βοῦς αὐτὴν
εὔρε πέλλη τὸ χρῶμα· καὶ Πελλίας ὄνομα. 5

κ^ε [f.] πέλλας καὶ κισσύβια, ποιμενικὰ ἀγγεῖα.

κ [27a.] κισσύβιον: τὸ ἀγροικικὸν ποτήριον, ἴσως ἀπὸ τοῦ
κισσοῦ, ἐξ οὗ κατασκευάζοντο τὰ ποτήρια. κοινοτέρως δὲ καὶ
ἐπὶ πάντων τῶν ξυλίνων ποτηρίων ἢ λέξις τίθεται, παρὰ τὸ
κεχύσθαι εἰς αὐτὸ τὸν οἶνον, οἶον χύω χύσω χυσίβιον καὶ 10
κισσύβιον. Ἡσιόδος (fgm. fals. 12 Rzach, ed. a. 1902, 417;
cf. potius Callim. fgm. 109 Schneider, II 376): ὀλλῶφ δ'
ἤδεταί κισσυβίῳ'.

κρεατ b. κισσύβιον: ποτήριον παρὰ τὸ χεῖσθαι ἐν αὐτῷ τὸ πλ-
νειν, χυσιπτόν τι ὄν. ἢ ἀπὸ τοῦ κισσὸς κισσύβιον. 15

c. <κισσύβιον> ξύλινον ἔκπωμα κεκοσμημένον γομφίσι
πολλαῖς.

1 Athen. XI 495 c 2 Et. Gen. (Et. M. 659, 41): πέλλας·
ξύλινα ἀγγεῖα (-ω -ω B) ἀπὸ τοῦ πεπελεκῆσθαι. Et. Gen.
(Et. M. 659, 36): πελίωμα· τὸ μέλαν. καὶ γὰρ πέλλην λέγομεν βοῦν
τὴν τοιοῦτο (-ον AB) χρῶμα ἔχουσαν· καὶ Πέλλη πόλις Μακεδονίας,
ὅτι βοῦς αὐτὴν εὔρε πέλλη τὸ χρῶμα· καὶ ὁ Πελλίας ὄνομα.
7 Et. Gen. (Et. M. 515, 33): κισσύβιον· τὸ ἀγροικικὸν ποτήριον,
ἴσως ἀπὸ τοῦ κισσοῦ, ἐξ οὗ κατασκευάζον τὰ ποτήρια. κοι-
νοτέρως δὲ καὶ ἐπὶ πάντων τῶν ξυλίνων ποτηρίων (τῶν ποτ. τῶν
ξύλ. B) ἢ λέξις τίθεται, παρὰ τὸ κεχύσθαι εἰς αὐτὰ τὸν οἶνον,
οἶον χύω χύσω χυσιβιον (χυσύβιον B) καὶ κισσύβιον. Ἡσιόδος·
'ὀλλῶφ δ' ἤδεταί κισσυβίῳ'. Et. Gud. 323, 14; 324, 3 Sturz
sch. i 346 sch. Eur. Alc. 756 sch. Luc. 210, 2 Rabe Athen.
XI 477 c. d Macrob. V 21, 11—13 Phot. Suid. κισσ. Lex.
Bachm. 278, 18 Eust. 1631, 60; 1835, 17

1 πέλλα δέ κ: ὁ cett. κοῦτλος (κουτάλη?) in fine add. G
2 post πεπελ. lac. ind. Ziegler 3 τὸν—ἔχοντα cod. 13 ἤδεταί
Et. Gen., sch. Luc.: εἴσεται κ Et. M.: ἤδετο Athen. Macrob.:
ἤσατο Ahrens 14 κόμβλος pro ποτήριον G 15 χυσιπτόν
τι κ: χυσσὺ(χυσί-, χυσι-)βιον cett. ἦ—κισσύβιον om. GEAT
17 πολλοῖς KGT

d. κισσύβιον: ποιμεινικὸν καυκίον ξύλινον, τὸ οἰονεῖ ΡΤ
χυσίπιον.

[e.] <κισσύβιον:> ἢ σκύφος ἢ γαλακτοδόχον ἀργεῖον ἢ Ρ^m
σκάφη ἢ ξύλινον ἄγγος ἀπερλεργον.

5 f. <κεκλυσμένον:> περικεχυμένον, κεχρισμένον. Κ^ε

g. <κεκλυσμένον:> κεχρισμένον, ἤγουν ὑπερχειλὲς ὄν Ε^ε
μέλιτος.

28 a. ἀμφῶες: τὸ ἀμφοτέρωθεν ἔχον ὠτία· διὰ τούτου ΚΕ^ε
δὲ τὸ μέγεθος παριστᾷ.

10 b. ἀμφῶες: δύο ὠτία ἔχον. Ρ

c. νεοτευχές: ἤγουν τὸ νεωστὶ τορευθὲν καὶ γλυφέν. Κ

d. γλυφάνοιο: ὡς τὸ στέφω στέφανος, λείβω λίβανος, ΚΘΕΑΡΤ
οὔτω καὶ γλύφω γλύφανος. [e.] τὸ δὲ ποτόσδον ἀντὶ τοῦ ΡΤ
μυρίζον.

15 f. ποτόσδον: τὸ ποτὶ ἀντὶ τῆς πρὸς, τὸ δὲ πρὸς ἀντὶ Κ
τῆς παρὰ.

29 a. μαρύεται: μήρυμα ἀναλύεται καὶ ἀνέλκεται· μηρύω ΚΘΕΑΤ
δὲ τὸ κουβαρίζω.

8 Et. Gen. (Reitzenstein *Gesch. d. gr. Lit.* 42, 23): ἀμφῶες·
τὸ δύο ὠτια ἔχον. παρὰ τὸ οὐδας ἐλλείψει τοῦ ὕ δας, καὶ ὡς
οὐδας οὐδος, γήρας γήρος, οὕτως δας δος <καὶ ἐπάσει τοῦ ὀ εἰς
ῶ ὡος, καὶ add. Reitzenstein> ὡς γένος εὐγενής, οὕτως <ὡος
add. id.> ἀμφῶης καὶ ἀμφῶες. Μεθόδιος. Et. M. 98, 7; 639, 2
(cf. Gen.) Herodian. II 921, 14 Lentz 18 sch. Apoll. Rhod.
III 322: ἡ ποτὶ πρόθεσις ἐστὶ παρὰ μὲν Δωριεῦσι πρὸς, παρ'
ἡμῖν δὲ καὶ Ἰωσιν εἰληπται ἀντὶ τῆς παρὰ. Ὅμηρος (A 245).
'ποτὶ δὲ σκηπτρον βάλε γαίη', καὶ ἡ Δωρικὴ παροιμία: 'τὸν
λίθον ποτὶ τὰν σπάρτον ἄγοντας.'

2 κισσύβιον codd. 3 γαλακτοδόχειον cod. 8 τὸ—τούτου
Κ: ὠτία δύο ἔχον τοιοῦτο Ε 9 δὲ Ε: καὶ Κ παριστᾷ scripsi:
παριστήσι Call.: παριστῶν codd. 12 T schol. e collocans ante
d exhibit: γλ. ποτόσδον· ἀντὶ τοῦ προσδόν καὶ μυρίζον. ὡσπερ
δὲ γίνεται ἀπὸ τοῦ στέφω στέφανος καὶ ἀπὸ τοῦ λείβω λίβανος,
οὔτω καὶ ἀπὸ τοῦ γλύφω γλύφανος 17 l. om. Κ 18 κου-
βαρίζω Κ: -ιάζω cett.

- Κ [b.] μαρύεται: ἐπίκειται, ἐπιγέγραπται, κατὰ κύκλον ἔρχεται.
- ΡΤ [c.] μαρύεται: κλώθεται.
- Ε⁵ [d.] <μαρύεται:> ἐξήπλωται, ἐπικέχνηται, ἀναλύεται, ἐν-
τείνεται. 5
- ΚΘΕΑ ε. ὑπόθι κισσός: ἀπὸ τούτου κισσύβιον [οἶον ἀπὸ τοῦ κισσός κισσύβιον].
- Ε⁵ [30a.] ἐπανάληψις τὸ σχῆμα.
- ΚΘΕΑ b. ἐλιχρύσφ: ἐλίχρυσος εἶδος φυτοῦ, οὗ τὸ ἄνθος χρυσοειδές. 10
- Κ c. ἐλιχρύσφ κεκονισμένος: ἤγουν συμπεπλεγμένος, κεχρισμένος. ἐλίχρυσος βοτάνη τίς ἐστι χρυσοειδής.
- ΡΤ d. ἐλιχρύσφ: ὁ ἐλίχρυσος εἶδος φυτοῦ, οὗ τὸ ἄνθος ὁμοιον κρόκῳ καὶ οἶον χρυσοειδές. ἄλλοι δὲ τὸν ἐλίχρυσον βοτάνην λέγουσι κροκοειδῆ καὶ χρυσιζουσαν. 15
- e. κεκονισμένος: συμπεπλεγμένος, κεχρισμένος.
- Ε⁵ [31.] <ἀγαλλομένη:> ἀγαλλίασιν ποιοῦσα καὶ χαίρουσα. ἔστι δὲ τοῦτο τῆς γλυκύτητος.
- ΚΘΕΑΤ 32. ἔντοσθεν δὲ γυνά τι: τινὲς τὴν Πανδώραν φασί. <οὐ> δύναται δὲ ἐν τῷ γυνῆ εἶναι. τὸ δὲ τι πρὸς τὸ δαιδαλμα. 20

9 Et. Gen. cod. B (Et. M. 330, 33): ἐλίχρυσος· εἶδος ἄνθους. Θεόκριτος· 'κισσός ἐλιχρύσφ κεκονισμένος (κεκαλυμμένος B)'. ἀπὸ 'Ελιχρύσφης τινὸς Ἐφεσίας, ἣτις πρώτη ἀπὸ τοῦ ἄνθους τοῦ χρυσοειδέου ἐστεφάνωσε τὴν Ἄρτεμιν. ἢ παρὰ τὸ χρυσοειδὲς εἶναι καὶ εἶλαιον τὸ ἄνθος, ἐν' ᾧ ὁ ἐν εἰλει χρυσός, ἐλόχρυσος καὶ ἐλίχρυσος, ὡς ἐλοτενῆς ἐλιτενῆς καὶ 'εἰλιτενῆς ἀγρωστis (Theocr. XIII 42)'. Athen. XV 681 a. b sch. II 78

6 del. Wilamowitz. οἶον—κισσύβιον Κ: οἶονεὶ χρυσιβίον τι ὅν e scholio 27 b ΓΕΑ, his praem. Ahrens (<ῆ>) 9 ἐλίχρυσος Κ: -ον cett. οὐ ΚΓ: ἔχοντος cett. 11 συμπεπλεγμένος Ahrens pertinere putat ad v. l. κεκολλημένος, quam etymologica (DVP apud Gaisford.) servarunt. de toto loco cf. Wilamowitz *Textg.* 223 sqq. 16 l.: κεκονισμένος Τ: -μένος Ρ 19 l.: ἔντοσθεν Κ: ἔντοσθι δὲ γυνά τι (τις ΓΕΤ) cett. 20 suppl. Ahrens ΓΕΑ in fine add. Ἀμερίας, quod nomen e scholio 34 c huc aberravisse mihi videtur; Ἀμάραντος prop. Wissowa *Real-Enc.* 1 1827

33 a. ἄμπυκι: τῷ συνδέοντι τὰς τρίχας, ἀπὸ τοῦ ἀμπέχειν.

b. <ἄμπυκι> τῷ τῆς κεφαλῆς δεσμῷ, ἤγουν τῇ καλύπτρῃ. κ⁶

c. <ἄμπυκι> κεφαλοδέσμῳ τὰ ἄνω πυκάζονται. ε⁵

34 a. ἐθειράζοντες: <γενειῶντες> καὶ καθεικότες τὰ ΚΒΕΑΡΤ¹²
5 γένεια. ἢ κομῶντες. ἔθειραι δὲ αἱ ἐξ ἔθους τημελούμεναι
τρίχες.

b. κομῶντες τὰς τρίχας, οὐ γενειῶντες, ὡς τινες. ἔθειρα ΚΒΕΑΤ
γὰρ ἢ θριξ τῆς κεφαλῆς. ὅθεν Ἀριστάρχος ἐν Ὀμήρῳ (π 176)
ἔγραψε· 'κυνάειαι δ' ἐγένοντο γενειάδες ἀμφὶ γένειον', οὐκ
10 'ἐθειράδες'. c. Ἀμερίας δὲ φησι τὸ ἐθειράζειν ὑπηρετεῖν, ΚΒΕΑ
θεραπέυειν.

36/37 a. ἄλλοκα μὲν: τὸ μὲν τι νοήσεώς ἐστι, τὸ δὲ ΚΒΕΑΤ
δράσεως· ἀδύνατον γὰρ ὁμολογουμένως ἐν γραφῇ κίνησιν
εἶναι ζωτικὴν· ἀλλὰ <...> τῶν γλυπτῶν εἰκόνων κατάλληλοι
15 ἦσαν τοῖς λεγομένοις.

1 sch. ABT X 469 Hesych. Phot. Suid. ἄμπ. Lex. Bachm.
80, 12 Et. Gen. (Reitzenstein *Gesch. d. gr. Et.* 30, 17) Et.
Gud. 118, 11 De Stefani Et. M. 86, 22 Eust. 1280, 57
5 sch. B N 24 sch. BT T 382 Apoll. Lex. Hom. 63, 9
Bekker Hesych. Suid. ἔθ. Choer. Orth. (Cram. An. Ox. II
201, 29) Et. M. 318, 49 (cf. Gen.) Et. Gud. 197, 56 Sturz
Et. Or. 53, 21 Eust. 773, 28; 1240, 14 8 Eust. 1799, 24

3 τῷ codd., corr. Wilamowitz 4 suppl. Ahrens
κεκαθεικότες Κ 5 κομῶντες, εὑτοιχες verbis praecedentibus
omissis PT¹ ἔθειραι γὰρ αἱ ἐξ ἔθ. γινόμεναι τρίχες PT¹,
ἔθειρα δὲ ἢ θριξ ἢ ἐξ ἔθ. τημελουμένη GEAT² 8 Ἀριστάρχος
Lehrs *De Aristarchi stud. Hom.* 121: Ἀριστοτέλης codd. Stagiritae
nomen frustra defendit Max. Hecht *Quaest. Hom., Diss. phil.*
Reg. 1882, 19 sqq. si quis vero Aristophanem Byzantium resti-
tuere malet, non oppugnabo, cum huius nomen cum Aristot-
elis facillime commutari constet; cf. e. g. sch. I 147 a et XIII
7/9 b 9 γενειάδες Hom.: γένει EAT: γένους G: om. K
10 schol. c ita dedi ut K exhibet. GEA, qui Ἀμερίας scholio 32
adiecerunt, hoc loco scribunt: ἄλλως. ὅπ. θερ. φησί Ἀμαρίας Κ
ὑπηρετεῖν conieci: ὑποχωρεῖν GEA: ἀποχωρεῖν Κ 13 ὁμο-
λογοῦμεν ὡς Κ: ὁμολογουμένως ὡς cett. 14 ζητητικὴν GEA
lac. ind. Ahrens

b. ταῦτα καθ' ὑπερβολὴν· Ὅμηρος (Σ 418) <ὁ> ἔλεγεν ἀληθέστερον· 'χρῦσαι ζῶσι νεήνισιν εἰκνύται.'

38a. κυλοιδιόωντες: οἱ οἰδοῦντες τὰ κύλα τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμούς. συμβαίνει γὰρ τοῖς ἀγρυνουσίην ὡς ἐπίκταν οἰδαίνειν τὰ κύλα ὅπερ οἱ πολλοὶ ἀναγκαίως δι' ἔρωτα πάσχουσι.

K b. γίνεται δὲ παρὰ τὸ τὰ κύλα οἰδαίνειν, ἦγουν <τὰ ὑπὸ> τοὺς ὀφθαλμούς μεταθέσει τοῦ ἀντιστοίχου· κοῖλα γὰρ τὰ ὑποκάτω τῶν ὀφθαλμῶν.

BEAT c. οἱ τὰ κύλα τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμούς οἰδοῦντες καὶ ἐξογκούμενοι· κύλα δὲ τὰ ὑποκάτω τῶν ὀφθαλμῶν, τὰ ὑπόπια. 10

P d. κυλοιδιόωντες: παρὰ τὸ τὰ κύλα οἰδαίνειν, ἦτοι τὰ ὑποκάτω τῶν ὀφθαλμῶν <κοῖλα> μεταθέσει τοῦ ἀντιστοίχου.

BEAT e. τὸ δὲ ἐτώσια μοχθίζοντι· μάτην κάμνουσι. τίς γὰρ ἂν ἄγαλμα πείσαι δυνήσεται;

K 39a. μέτα: ἀντι τοῦ σύν. ἔστι δὲ ἀναστροφή Ἰωνική. 15

BEAT b. γριπεύς: ὁ ἀλιεύς, καὶ γριπὸς τὸ δίκτυον παρὰ τὸ τοὺς ἰχθύας ἀγρεύειν.

§ sch. ω 1 Eust. 1951, 19 sch. Ar. Lys. 472 Poll. II 68
Cram. An. Ox. II 437, 8 Lex. Bachm. 285, 1 Tim. Lex. Plat.
κοιλ. Hesych. Phot. Suid. κυλ. Et. M. 361, 12 (cf. Gen.)
Et. Gud. 201, 22; 202, 12 Sturz 16 Et. Gen. (Et. Gud. 323, 15
De Stefani): γριπεύς· ὁ ἀλιεύς. παρὰ τὸ γριπὸς (τὸν γριπὸν A B)
τὸ δίκτυον παρωνύμως γριπεύς. γριπὸς (δὲ add. Gud.) παρὰ τὸ
ἀγρεύειν (ἀγρεῖν Gud.) ἐνδείξι τοῦ α̅. τὸ δ' αὐτὸ καὶ γριπὸς
καλεῖται παρὰ τὸ γράφειν, ὅ ἐστι ξύειν, ὁ τὴν γῆν ξύων, γράφος
καὶ γριπὸς (καὶ γριπὸς add. B). Et. Gud. 323, 18 De Stefani:
γριπὸς· παρὰ τὸ ἀγρεῖν, ὅ ἐστι παρακολουθεῖν τῆ ἄγρα. οὕτως
Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ Ὄρθογραφίᾳ (II 181, 17; 418, 15; 429, 3; 488, 32
Lentz). Θεόκριτος· 'τοῖς δὲ μετὰ γριπεύς (τοὶ δὲ μετὰ γριπεύσειν
cod.)'. γριπεύς γὰρ ὁ ἀλιεύς καὶ γριπὸς τὸ ἀλιευστικὸν
δίκτυον οἷον ἀγριπὸς· ἀγρεῖν δὲ τὸ λαμβάνειν. οὕτω
Θέων ἐν ὄπομνήματι τῶ εἰς Θεόκριτον. Et. Or. 40, 20

1 suppl. Wilamowitz § εἰκνύται Hom. § κύλα ubique
(etiam in ultima scholii b parte!) Am... codd. 6 τὰ
addidi, ὅπερ addiderat Hefermehl Studi... ἰσχυροὶ περὶ Θεῶν
fgm. Genev., Diss. ph. Berol. 1848 οἱ... Hefermehl· 3·
cod. 18 addidi 18 κάμν...
στροφή cod.. corr Wilamowitz.

40 a. λεπράς: ἡ τραχεῖα πέτρα, ἡ ὑπὸ τῶν κυμάτων λεπιζομένη. ἢ ἡ ὑψηλή, ἐπεὶ καὶ λέπας τὸ ἄκρον τοῦ ὄρους φασίν. ἢ λευκὴ καὶ λέπρα ἔοικυῖα.

b. λεπράς: ἡ λευκὴ. τινὲς δὲ τὴν τραχεῖαν ἔφρασαν, τὴν ΡΤ 5 ἐλεπτρωθεῖσαν καὶ ἐσπιλωθεῖσαν καὶ οἶον ἐβρωθεῖσαν.

[c.] ἐς βόλον: ἀντὶ τοῦ εἰς ἄγρον. K

[d.] <ἐς βόλον> εἰς βολὴν τῶν ἰχθύων. E⁵

41 a. κάμνοντι: τὸ ἰσχυρὸν τῆς δυνάμεως ἀνδρὶ ἀκμά- KBEAT ζοντι ὅμοιον ἔχον.

10 [b.] <τῷ καρτεροῦ> γράφεται τὸ καρτερόν, ἦτοι τὸ κατὰ K δύναμιν, ἰσχυροῦς.

42 a. φαίης κεν: εἰποῖς ἂν αὐτὸν ἐκ τῶν μελῶν τοῦ KBEAT σώματος ἀλιεύειν ἢ ἐκ πάσης δυνάμεως ἣς ἔχει. b. τὸ δ' KBEA ἐλλοπιεύειν τὸ τοὺς ἰχθύς λαμβάνειν· ἔλλοπες γὰρ οἱ ἰχθύες 15 ἢ παρὰ τὴν λεπίδα ἢ ὅτι ἐλλειπομένην ἔχουσι τὴν ὄπα.

c. ἐλλοπιεύειν ἐστὶ τὸ ἔλλοπας, ἦγον ἰχθύς, ἀγρεύειν· ΡΤ ἔλλοπες γὰρ οἱ ἰχθύες παρὰ τὸ ἐν λεπίσιν εἶναι ἢ παρὰ τὸ λεπιδωτὸν τῶν ἰχθύων ἢ παρὰ τὸ ἐλλείπεσθαι ὀπὸς καὶ φωνῆς.

20 43 a. ᾧ δὴ καντι: Αἰολικῶς ἢ Δωρικῶς. οἰδῶ οἰδήσω KBEAT <...> ἀντὶ τοῦ τεταυρισμένος καὶ πεφυσιωμένος ὢν καὶ ἐξωγκωμένος· οἰδῶ γὰρ τὸ ὀγκοῦμαι.

Et. M. 241, 23. 28 (e Gen.) Hesych. Suid. γοιπέυς. γοίφος Lex. Bachm. 187, 7 Choer. Orth. (Cram. An. Ox. II 188, 13)

1 sch. Eur. Phoen. 24; Rhos. 287 sch. Apoll. Rhod. I 1266 sch. Nic. Ther. 156. 147 Hesych. Suid. λέπας Et. M. 328, 24 (cf. Gen.) Eust. 1246, 28 14 sch. III 25/26 e sch. Hes. Scut. 212 sch. Nic. Al. 481 sch. Opp. Hal. II 658 Athen. VII 308 c Hesych. Suid. ἔλλοπες Et. M. 331, 49 (cf. Gen.) Et. Gud. 400, 25. 36; 183, 18 Sturz Eust. 1720, 34

1 ἢ ὑπὸ Heinsius λεπιζομένη scripsi collatis Etymologico et Eustathio: λειανομένη K: λειανομένη GE A: λειανομένη T 3 φασίν om. K 5 οἶον καὶ codd., transposui 14 ἰχθύς λαμβ. K: ἰχθύας ζωρεῖν G: ἰχθύας ζωρεῖν ἢ λαμβ. cett. 17 τὸ λεπιδωτὸν Brub. in marg.: τὸ λεπιδωτὸς T: τοὺς λεπιδω- τοὺς P 20 Αἰολικῶς Adert, cf. schol. c: Ἀτικῶς codd. 21 lac. ind. Ziegler. quomodo explenda sit, docent scholia bc

- P^{m12}** b. ὠδήκαντι: οἰδῶ οἰδήσω ᾠδηκα. οἱ Δωριεῖς τὸ γ' πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν τοῦ ἐνεστώτος ὁμόφωνον ποιῶσι
P^m τῇ δοτικῇ τῶν ἐνικῶν τῆς μετοχῆς. c. ἔστι γὰρ ᾠδήκα ᾠημα ἀπὸ τοῦ παρακειμένου γινόμενον Σικελικῶς ὡς τὸ τετύκω κεκλάγω· καὶ Αἰολικῶς ᾠδήκημι καὶ ὁ ὑποτακτικὸς ᾠδήκαω, ἢ μετοχῇ ὁ ᾠδήκας τοῦ ᾠδήκαντος, ἢ δοτικῇ ᾠδήκαντι.
E⁶ d. <ὠδήκαντι:> ἐξαγωγόμενοι ἦσαν· τοιοῦτοι γὰρ οἱ κοπιῶντες.

K^{BEAT} e. Ἴνες: τὰ παρακολουθοῦντα νεῦρα ταῖς φλεβῖν. ἐλέγγο δὲ παρ' αὐτὰς καὶ ὁ υἱὸς Ἰνις· ἀπὸ γὰρ τούτων τῶν 10 μερῶν τὸ σπέρμα συνάγεσθαι δοκεῖ.

K [44 a.] πολιῶ: ἤγουν λευκῶ· τὸ γὰρ λευκὸν πολιὸν λέγεται. ἢ παλαιὸν καὶ πολιόν· ὡς γὰρ ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐν γήρῳ γίνεταί ἢ πολιά.

EAT b. ἄξιον ἤβας: ἤγουν τὸ σθένος αὐτοῦ ἄξιόν ἐστι νέφ 15 τινὶ εἶναι.

c. ἡ δὲ δύναμις ἄξια τῆς ἡλικίας αὐτοῦ. ἴσως γὰρ εὐήλιξ ἐξαγοραφῆθη <ἐν> τῷ κισσυβλῶ εὐμήκης τε τὴν σύνθεσιν τῶν μελῶν.

1 Ahrens *De graecae linguae dial.* II 291 n. 2 3 id. II 328 n. 1 5 id. I 136 n. 4 9 Eust. 1473, 47 12 Et. Gen. (Et. M. 680, 14): πολιά· παρὰ τὸ λευκῆν εἶναι· τὸ γὰρ λευκὸν πολιὸν λέγεται. ἢ (παρὰ τὸ add. B) παλαιά καὶ πολιά· ὡς γὰρ (hoc om. B) ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐν γήρῳ γίνεταί (hoc om. A). Et. Gud. 478, 45 Sturz Et. Or. 129, 11

πεφουρημένος **K** T suo Marte totum locum ita constituit: ᾠδήκαντι Δωρικῶς ἀντὶ τοῦ ᾠδήκασι, γεγαυρισμένοι ἢ πεφουρημένοι ὄντες καὶ ἐξαγωγόμενοι. οἰδῶ γὰρ οἰδήσω τὸ ἐξογοῦμαι.

1 l., quod **P³** om., in **P¹** aberravit post πληθυντικῶν οἰδῶ οἰδήσω ᾠδηκα om. **P³** οἱ Δωριεῖς—ποιῶσι ut supra **P²**: τὸ γ' τῶν πλ. ὁμοφώνως **P¹** 4 Σικελικῶς conieci e locis sim.: βοιβ. . ικῶς cod.: βοουκολικῶς prop. Wilamowitz τετύκω κεκλάγω cod., emend. Wilamowitz 5 ὑποτακτικὸς scripsi: πε . . . ικῶς (l. παρατακτικὸς) cod. 9 φλεβῖν **K**: φλέβαις cett. 10 αὐτὰς—μερῶν Duebner: αὐτοῖς—μελῶν codd. 12 addidi

d. ἦβας: ἀνάλογον τῆς ἀκμῆς τὸ σθένος αὐτοῦ. KEAT

[45 a.] τυτθόν: κυρίως τὸ ἐπιτίθειον βρέφος παρὰ τὸν κ
τιτθόν, ὃ σημαίνει τὸν μαζόν· ὄθεν καὶ τυτθὴν λέγουσιν ὀλ-
γην ἢ μικράν [καὶ τυτθὴν].

5 b. ἀλιτρώτιοι: τοῦ ἐν τῇ θαλάσῃ πονοῦντος καὶ τρυ-
χομένου καὶ τειρομένου.

46 a. πυρναλαῖς: περκαζούσαις, ὠρίμοις. οἱ δὲ τὰς ἤδη KEAT
ᾠραν ἔχουσας τροφῆς· πύρνον γὰρ ἔνιοι τὴν τροφήν λέγουσιν.
ἢ πυρναλαῖς ταῖς τρωξίμοις· ἐπάγει γοῦν ἐξῆς (v. 49)·
10 'φοιτᾷ σινομένα τὰν τρώξιμον'.

b. ἀπὸ τοῦ πύρνος ἢ τροφή. <ἦ> ἀπὸ τοῦ ὑπὸ τῶν ἀκτί- κ
νων πυροῦσθαι.

c. ταῖς περκαζούσαις, παρόσον παρὰ τῶν ἀκτίνων τοῦ KEAT
ἡλίου πυροῦνται.

15 d. πυρναλαῖς: ταῖς περκαζούσαις ἢ τρωξίμοις· πύρνος PT
γὰρ ὁ σῖτος καὶ ἡ τροφή.

e. ἀλωά: φυτεύσιμος γῆ. K

f. ἀλωῇ σημαίνει τέσσαρα. κυρίως μὲν γὰρ ὁ ἀμπελόφυ- KEAT
τος τόπος ὡς κατὰ πολὺ λῶων τοῦ ἀπλῶς πεδίου. λέγεται
20 ἀλωῇ καὶ ὁ δενδροφόρος τόπος, ἐπεὶ δευτέρως καὶ αὐτὸς

2 Et. Gen.: τυτθόν· κυρίως ἐπιτίθειον βρέφος παρὰ τὸν
τιτθόν τὸν μαζόν· ὄθεν καὶ τυτθὴν λέγουσιν (Et. M., λέγει AB)
ὀλίγην ἢ μικράν. Et. M. 772, 12 Zon. τυτθός 5 Et. M.
65, 14: ἀλιτρώτου· ἐν θαλάσῃ καταπονηθέντος 18 sch. B
E 90 sch. α 198; ζ 293 Apion. Gl. Hom. 601, 16 Sturz
Eust. 772, 29; 1218, 38; 1410, 11 sch. Apoll. Rhod. II 138
sch. Luc. 281, 2 Rabe

2 τὸ σθένος αὐτοῦ om. K 4 verba iterata recte prae-
term. Call. 7 ὠρίμαις K 8 ᾠραν K: -ας cett. 9 ἐπάγει
γοῦν ἐξῆς Ahrens: ἐπάγει οὖν ἐξῆς K: ἐξῆς ἢν φησι cett.
11 πύρνη cod., corr. Ziegler ἢ addidi 18 verba παρόσον
seqq. scholio 46 a inter ὠρίμοις περκαζούσαις et οἱ δὲ interiecta
habet G 14 πυροῦνται E: -οὔται A: -οῦσθαι GT

λῶων τῆς ἀπλῶς γῆς. ἀλλὰ καὶ ὁ λαχνηφόρος τόπος ὁμοίως καὶ αὐτὸς διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν. ἀλωή δὲ καὶ ἡ ἄλωος.

κ [47 a.] κῶρος: ἀπὸ τοῦ <κόρη>· κόρη ἢ τοῦ ὀφθαλμοῦ οἰονεὶ χόρη τις οὔσα ἀπὸ τοῦ δι' αὐτῆς χεῖσθαι τὸ διορατικὸν πνεῦμα. κόρη δὲ ἢ παρθένος ἢ ὑγροφυῆς καὶ τρυφερὰ ἀπὸ τοῦ κορεῖν τὸ καλλωπίζειν, ὃ καὶ ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ εἴρηται. ἢ ἡ καθαρὰν καὶ ἄφθορον ἔχουσα τὴν ἡλικίαν· κορεῖν γὰρ τὸ καθαίρειν, ἀφ' οὗ καὶ νεωκόρος. ἢ παρὰ τὸ κείρω ἢ κειρομένη ἔτι καὶ νηπιάζουσα. ἀφ' ἧς καὶ τὸ κόρος καὶ κοῦρος, ὃ ἀπαλὸς καὶ τρυφερὸς παῖς.

κεα b. αἱμασιαῖσι: φραγμοῖς ἠκανθωμένοις· εἰς ἃς οἱ εἰσερχόμενοι αἱμάσσονται τοὺς ἰδίους πόδας.

πτ c. ἐφ' αἱμασιαῖσι: ἐπὶ ταῖς φρακταῖς, παρόσον πλήρεις αἵματος γίνονται οἱ εἰσερχόμενοι ἐπ' αὐταῖς διὰ τὸ ἀκανθῶδεις αὐτάς εἶναι.

κ [48 a.] ἡμενος: καθεζόμενος. ἀπὸ τοῦ ἕω τὸ καθέζομαι ἔημι, τὸ παθητικὸν ἔμαι ἡμαι, ἡ μετοχὴ ἔμενος ἡμενος.

[b.] ὄρχως: ὄρχος ὄρχατου διαφέρει. ὄρχος γάρ ἐστιν

8 Et. Gen. (Et. M. 529, 32): κόρη ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ οἰονεὶ χόρη τις οὔσα ἀπὸ τοῦ δι' αὐτῆς χεῖσθαι τὸ διορατικὸν πνεῦμα. κόρη δὲ ἢ παρθένος ἢ ὑγροφυῆς καὶ τρυφερὰ ἀπὸ τοῦ κορεῖν τὸ καλλωπίζειν, ὃ καὶ ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ εἴρηται. ἢ ἡ καθαρὰν καὶ ἄφθορον ἔχουσα τὴν ἡλικίαν (πολιτεῖαν Α). κορεῖν γὰρ τὸ καθαίρειν, ἐνθεν καὶ νεωκόρος. ἢ παρὰ τὸ κείρω ἢ κειρομένη ἔτι νηπιάζουσα. Et. Gud. 338, 3 Sturz Et. Or. 80, 25 11 Epim. Hom. (Cram. An. Ox. I 43, 24) Hesych. Phot. Suid. αἰμ. Lex. Bachm. 44, 14 Et. M. 35, 10 (ex Orione, cf. Et. Gen.) Et. Gud. 46, 1 De Stefani Et. Or. 8, 19 Eust. 1851, 30; 1959, 41 18 Et. Gen. (Et. M. 429, 5): ἡμενον· καθεζόμενον. ἀπὸ τοῦ ἕω τὸ καθέζομαι ἔημι, τὸ παθητικὸν (τὸ παθ. om. Α) ἔμαι ἡμαι, ἡ μετοχὴ ἡμενος καὶ ἡμενον. 18 Et. Gen. (Et. M. 634, 34): ὄρχατος· διαφέρει ὄρχος ὄρχατου. ὄρχος γάρ ἐστιν ὁ βόθρος, εἰς ὃν ἐντίθεται τὸ φυτὸν πρὸς μωσχίαν, παρὰ τὸ ὀρύσσω ὀρχόντινα ὄντα, ὄρχατον δὲ τὴν ἐπίστικον φυτεῖαν παρὰ τὸ ἐρχεσθαι. καὶ (hoc om. Β) Ἀριστοφάνης τὸ μεταξὺ τῶν φυτῶν μετόρχιον ἐκάλεσεν ἐν τοῖς Γεωργοῖς, ὃ δὲ Ἡσίοδος ὄρχον λέγει τὴν ἐπί-

8 addidi 11 εἰς seqq. om. κ 13 τοῖς Ahrens

δ βόθρος, εἰς ὃν ἐντίθεται τὸ φυτόν πρὸς μοσχίαν, παρὰ τὸ ὀρύσσω ὄρχον τινα ὄντα, ὄρχατον δὲ τὴν ἐπίστιχον φυτεῖαν παρὰ τὸ ἔρχεσθαι. καὶ Ἀριστοφάνης (fgm. 120 Kock *Com. att. fgm. I 421*) τὸ μεταξὺ τῶν φυτῶν μετόρχιον ἐκάλεσαν ἐν τοῖς Γεωργοῖς, ὃ δὲ Ἡσίοδος (Scut. 294) ὄρχον λέγει τὴν ἐπίστιχον τῶν ἀμπέλων φυτεῖαν· 'λευκοὺς καὶ μέλανας βότρυνας μεγάλων ἀπὸ ὄρχων', καὶ πάλιν (ib. 296/97): 'παρὰ δὲ σφισιν ὄρχος χρύσεος ἦν'. ἔστι δ' ὅτε δὴ καὶ κῆπον δηλοῖ. Ἀπίων (cf. *Λέξ. fgm. 89 Baumert Arionis quae ad Hom. per-*
 10 *tinent fgm., Diss. phil. Regim. 1886, 36*) δὲ ἐτυμολογεῖ παρὰ τὸ ὄρυσσθαι τὴν γῆν πρὸς φυτεῖαν.

c. ἀν' ὄρχω ς: < . . > τοὺς διδύμους. ἢ τοὺς κλάδους ΚΒΕΑΤ τῆς ἀμπέλου.

[49 a.] φοιτᾶ: φοιτῶ σημαίνει τὸ ὀρυῶ. ὡς παρὰ τὸ πόρος Κ
 15 πορῶ καὶ πορεύομαι παραγωγόν, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ὀδός γίνε-
 ται ὀδῶ, τροπῇ τοῦ ὀ εἰς ἰ ὀτῶ καὶ πλεονασμῶ τοῦ φ καὶ ἰ φοιτῶ.

στιχον τῶν ἀμπέλων φυτεῖαν· 'λευκοὺς καὶ μέλανας βότρυνας μεγάλων ἀπὸ (hoc om. B) ὄρχων', καὶ πάλιν· 'παρὰ δὲ σφισιν ὄρχος χρύσεος ἦν' (inde a καὶ πάλιν om. B). ἔστι δ' ὅτε δηλοῖ καὶ κῆπον. Ἀπίων δὲ ἐτυμολογεῖ παρὰ τὸ ὄρυσσθαι τὴν γῆν πρὸς φυτεῖαν. Et. Gud. 436, 54 Sturz Et. Or. 113, 29

12 sch. Nic. Al. 109: ὄρχαι κυρίως οἱ κλάδοι τῆς ἀμπέλου. cf. *Galenī Pergamēni de Atticissantium studiis testimonia coll. Guil. Herbst 1911, 130* 14 Et. Gen. cod. B (Et. M. 797, 48): φοιτῶ σημαίνει τὸ ὀρυῶ. ὡς γίνεται παρὰ τὸ πόρος πορῶ καὶ πορεύομαι παραγωγόν, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ὀδός γίνεται ὀδῶ καὶ πλεονασμῶ τοῦ ἰ οἰδῶ καὶ τροπῇ τοῦ ὀ εἰς ἰ οἰτῶ καὶ πλεονασμῶ τοῦ φ φοιτῶ. Et. Gud. 556, 10. 15 Sturz

4 μετόρχιον *Jungermann Poll. Onom. ed. Lederlin. et Hemsterh. 1706, 792* ex Etym.: μετόρχιον Κ 7 post βότρυνας cod. exhibet φέρουσαν punctis deletum ἀπὸ μεγάλων cod., corr. Ziegler 12 τοὺς διδ. τῆς ἀμπέλου ἦγουν τοὺς κλάδους codd. voce διδύμους (testiculos) non ὄρχους explicari, sed ὄρχεις Toup vidit; κλάδους ad ὄρχους referendum esse statuit Ahrens. constitui quae supra leguntur 18 κλάδους Κ: λαχιδίους G(Σ)ΑΤ: κοιλάδας E^s

[b.] τρώξιμον: παρὰ τὸ τρῶ τὸ σημαῖνον τὸ βλάπτω παραγωγὸν τρώγω. σημαίνει δὲ τὸ κατεργάζεσθαι καὶ μὴ ἔαν ἄτινα τρώγει τις ὑγιᾶ. ἀφ' οὗ καὶ τρώγες, τὰ ἐν τοῖς ὄσπριοις θηρία, καὶ τρῶκται· παρὰ τὸ τρώγω τρώξω γίνεται τρώξιμος καὶ τρώκτης.

E⁵ [c.] <τρώξιμον> τὴν ὄριμον σταφυλήν.

K⁵ [d.] <τρώξιμον> πέπειρον.

KGEAT 50a. πάντα δόλον τεύχοισα: γράφεται κεύθοισα, ἀντὶ τοῦ κρύπτουσα· πανοῦργον γὰρ τὸ ζῶον.

KGEA b. τὸ παίδιον: οὕτω Θεαίτητος, ὡς τὸ παλγνιον, φέρ- 10
νιον· Ἀττικοὶ δὲ [οὕτω] παραπλήσιον τῷ κλειδίον λέγουσιν.

KGE²APT 51a. πρηνὴ ἀκράτιστον: πρηνὴ ἀκρατισμοῦ ξηρὸν ποιήσει αὐτό· ἀκρατισμὸν δὲ φησι τὸν ἀπὸ βρώσεων κόρον.

EAP^mT b. ἀκράτιστον: οἱ μέλλοντες πολεμεῖν πρῶτας ἔτι οὐσης ὀλίγον τινα ἥσθιον ἄρτον καὶ ἀκρατον οἶνον ἔπινον, ὡς θερ- 15
μοὶ ὄσι καὶ μὴ δειλιῶσιν, ὃ καὶ ἀκρατισμὸν ἐκάλουν. ἐνταῦθα δὲ ἀκράτιστον ἀντὶ τοῦ ἄγευστον.

1 Et. Gen. (Et. M. 770, 40): τρώγω· παρὰ τὸ τρῶ τὸ σημαῖνον (δ σημαίνει B) τὸ βλάπτω παραγωγὸν τρώγω. σημαίνει δὲ τὸ κατεργάζεσθαι καὶ μὴ ἔαν ἄτινα τρώγει τις ὑγιᾶ. Et. Or. 152, 13 3 Et. M. 770, 43: τρώγες· θηρία τὰ ἐν τοῖς ὄσπριοις.

4 Et. Gen.: τρῶκται· οὕτως τοὺς Φοίνικας φησιν Ὅμηρος (ἔ 288 sq.). παρὰ τὸ τρώγω τρώξω τρώκτης, ὃ ἐπὶ βλάβῃ τισὶν ἐγκαταμίσιον. οὕτως Φιλόξενος. Et. M. 770, 50 Et. Gud. 533, 47 Sturz Et. Or. 152, 18 10 cf. Herodian. I 356, 5 Lentz cum adn. 18 Phot. Suid. ἀκράτισμα Lex. Bachm. 55, 28 14 Plut. Quaest. conv. VIII 726 c d Athen. I 11 c Bekk. An. gr. 23, 15 Phot. ἀκρατίσασθαι Lex. Bachm. 61, 29

9 ἀντὶ τοῦ κρ. post ζῶον in GEA 10 Θεαίτητος om. GEA, quare οὐχ ἀντὶ ὡς inserendum esse Duebner censuerat φέρνιον, quod in codd. post κλειδίον legitur, huc transposuit Ahrens 11 Ἀττικοὶ Apogr. Barb.: Ἀττικὸν legitur in K: Ἀττικῶς cett. οὕτω proscripto τῷ κλ. scripsi: τὸ κλ. codd. 18 αὐτό Call.: αὐτόν codd. ἀκρατισμὸν seqq. om. GE¹⁻²A ἀκράτιστον F ῥῆν ὡς οἶμαι post δέ add. FT βρώσεων κόρον K: τῶν βρωμάτων κόρον τε καὶ μέθην FT

[c.] ξηροῖσι: ἀπὸ τοῦ ξῖω ξῶ ῥήματος, ἐκ μεταφορᾶς τῆς κ ὕλης τῶν ξύλων· εἴ τι γὰρ ἔξυσται, ξερὸν γίνεται καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ εἰς ἢ ξηρόν.

d. καθιξεῖ: γράφεται καὶ καθίξῃ. βαρυτόνως λεκτέον· **BEAT**
5 τὰ γὰρ ὑποτακτικὰ τῶν ῥημάτων ὁμοίως οἱ Δωριεῖς ἡμῖν προφέρονται.

52 a. ἀνθέρικοισιν: ἀνθέρικος ὁ τῆς ἀσφοδέλου καρ- **KBEAT**
πὸς <ἢ καυλός. καὶ . . . μὲν φησιν, ὅτι ἀσφοδέλος ἐστὶ φυ-
τόν,> ὁ[s] τὰ μὲν φύλλα ἔχει ὡς πράσον ἀγρίου, μεῖζω δὲ καὶ
10 πλατύτερα· ὁ δὲ καυλός ἀνθέρικος καλεῖται, ὅσον πηχναῖος
ὄν καὶ μεῖζων. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ Θεόφραστός (Hist. plant. VII
13, 2) φησιν. ὁ δὲ Ἀπολλόδωρος ὑπὸ Δωριέων φησιν οὕτω

1 Et. Gen. (Et. M. 611, 3): ξηρόν· ἀπὸ τοῦ ξῖω ῥήματος, ἀπὸ
μεταφορᾶς τῆς ὕλης τῶν ξύλων· εἴ τι γὰρ ἔξυσται, ξηρόν γίνεται
καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ ἢ εἰς εἰ ξερὸν. οὕτως Φιλόξενος (Φίλων
A B) εἰς τὸ περὶ μονοσυλλαβίας. Et. Gud. 415, 17 Sturz
Et. Or. 111, 15 Orio Koes. 187, 42 7 Diosc. Mat. med.
II 169, 1 Plin. Hist. nat. XXI 109; XXII 67 Nic. Ther. 534sq.
cum sch. sch. AB T Y 227 sch. Call. H. Del. 193 Eust.
1206, 7: ἀνθέρικος ὁ τῆς ἀσφοδέλου καρπὸς ἢ καυλός· ἢ δὲ
χρησίς καὶ παρὰ Θεοκρίτῳ.

2 ξηρόν—ξερὸν cod., corr. Wilamowitz 7 ἀνθέρικε G
post καρπὸς novi scholii initium deesse Ahrens censuit. ad
ea quae addidi conferantur Dioscuridis verba ἀσφοδέλος φυτόν
τοῖς πλείστοις γνώριμον, φύλλον ἔχον πρᾶσον μεγάλῳ ἐοικός
9 verba ὅς (correxī) — πλατύτερα hoc loco leguntur in K, in
fine scholii lemmate ἀνθέρικος praefixo in G, desunt in ceteris
10 ὅσον πηχναῖος K, cf. Plinii locum priorem 'Theophrastus et
fere Graeci princepsque Pythagoras caulem eius cubitalem et
saepe duum cubitorum . . . anthericum vocavere': ὅς (ἦς G,
ὡς T) φησι χυδαῖος cett. 12 ὁ δὲ Ἀπ. ὑπὸ Δωριέων Wilamowitz
apud Hefermehl *Studia in Apollodori περὶ θεῶν fgm.*
Genev., Diss. ph. Berol. 1905, 25: Ἀπ. ὁ υἱὸς ὁ δὲ Δωριέων K: Ἀπ.
δὲ ὁ Δωριέων GEA: Ἀπ. δὲ ὁ Δωριεύς T: Ἀπ. δὲ τοῖς Δωριεῶσι
Hamaker. Ahrens non grammaticum illum, sed medicum Apollo-
dorum intellegens olim scriptum fuisse putat Ἀπ. ὁ περὶ θε-
ρίων, quo de libro Nicandri, Dioscuridis, Plinii fonte vide Well-
mann *Herm. 24, 1889, 560sqq.* sed Neoptolemi memoriam cum
grammatici Apollodori saepius coniunctam inveniri recte mo-
nuit Hefermehl l. l. οὕτω Lex. Phavorini s. ἀνθέρικος: οὐ codd.

λέγεσθαι τὸν τῆς ἀσφοδέλου καρπὸν. ὁ δὲ Νεοπτόλεμος (Μεινεκε Anal. Alex. 359) ἀνθέρικον φήθη τὸν ἀθέρα τοῦ στάχυος, γελώως.

κ [b.] καλάν: ἐπίθετον. ἔστι ῥῆμα κάσω, ὃ δηλοῖ τὸ κοσμῶ, ὃ μέλλων κάσω, ἀφ' οὗ ῥηματικὸν ὄνομα καλὸς καὶ τὸ θηλυκὸν ἢ καλή. ἢ παρὰ τὸ καλῶ ῥῆμα γίνεται καλὸς διὰ τὸ καλεῖν πρὸς ἑαυτὸν ἕκαστον, ὡς τὸ ἀγαθόν, ἐφ' ᾧ ἄγαν θέομεν.

BEAT 53 a. μέλεται δέ οἱ: μέλει δὲ αὐτῷ οὔτε πῆρας οὔτε <...>.

κ⁵ b. <μέλεται:> διὰ φροντίδος ὑπάρχει. 10

κBEAT c. πῆρα παρὰ τὸ φέρω φῆρα: οἱ δέ, μεθ' ἧς πανταχοῦ.

BEAT περῶμεν. [d.] καλεῖται δὲ καὶ κίβισις καὶ οὐλάς.

κBEAT 55 a. παντᾶ δ' ἀμφὶ δέπας: πανταχοῦ δὲ περὶ τὸ ποτήριον περιπέπταται καὶ περικέχεται ὑγρὸς τις καὶ μαλακὸς ἄκανθος, ὅπερ ἐστὶν εἶδος φυτοῦ ἀκανθῶδες, χαμαῖζηλον, εἰς 15 μῆκος ἐξανθοῦν λίαν.

κ [b.] πέπταται: ἐκ τοῦ ἵπτημι ἑπτακα ἑπταμαι ἑπτασαι ἑπταται καὶ πλεονασμῷ τοῦ π πέπταται Αἰολικῶς. οἱ γὰρ Αἰολεῖς εἰώθασι προστιθέναι σύμφωνον, ὥσπερ τὸ ἐπτέρνγμαι

4 Et. Gen.: καλός· τὸ ἐπίθετον (ἐπ. om. B). ἔστι ῥῆμα κάσω, ὃ δηλοῖ τὸ κοσμῶ (β—κοσμῶ om. B), ὃ μέλλων κάσω, ἀφ' οὗ ῥηματικὸν ὄνομα καλός. ἢ παρὰ τὸ καλῶ ῥῆμα γίνεται καλὸς <διὰ adde e scholio> τὸ καλεῖν πρὸς ἑαυτὸν ἕκαστον, ὡς τὸ ἀγαθόν, ἐφ' ᾧ ἄγαν θέομεν. Et. M. 485, 55 Et. Or. 83, 2; 84, 3 Orio Werf. 614, 38 11 Theogn. Can. (Cram. An. Ox. II 93, 18) Et. M. 670, 52 (cf. Gen.) Et. Gud. 466, 52 Sturz Et. Or. 128, 1 17 Et. Gen. (Et. M. 662, 32): πέπταται· ἐκ τοῦ ἵπτημι ἑπτακα ἑπταμαι ἑπτασαι ἑπταται καὶ πλεονασμῷ τοῦ π πέπταται Αἰολικῶς. οἱ γὰρ Αἰολεῖς (οἱ—Αἰολ. om. B) εἰώθασι προστιθέναι σύμφωνον, ὥσπερ τὸ ἐπτέρνγ[ω]μαι πεπτέρνγ[ω]μαι, οἶον ᾠς δὲ παῖς πίδα (παῖδα libri) μάτερα πεπτέρνγ[ω]μαι. Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ πάθους (ultima inde ab οἶον om. B, inde ab Ἡρωδ. A). Zon. πέπταται

2 ἀνθέρικον φ. τὸν ἀθέρα τ. στ. γ. κ: ἀνθέρικα (-ος G) γ. φ. τὸν αἰθέρα (ἀέρα G) cett. 9 lacunam esse Duebner (p. X) probavit, cum sch. 55 d ab hoc seiungeret 11 πῆραν κ 15 ἀκανθῶδες κG: -ους cett.

<πεπτέρονγμα>, οἶον (Sapph. fgm. 38 Bergk *Poet. lyr. gr. III⁴* 102): 'ὥς δὲ παῖς πέδα μάτερα πεπτέρονγμαι.' Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ πάθους (cf. fgm. 56 Lentz, II 187, 14).

c. ὕγρὸς ἄκανθος ὁ εὐκαμπῆς καὶ εὐτονος.

KGEAT

5 d. < . . > λεπτότερον καὶ εὐτονώτερον.

GEAT

e. ὕγρὸς ἄκανθος: ὁ ἄκανθος εἶδος ἐστὶ φυτοῦ χαμαι-PT
ξήλου, ὕγρὸς δὲ ὁ εὐκαμπῆς ἢ ὁ νεόφυτος.

[f.] ὕγρὸς: γίνεται τὸ ὕγρον ἐκ τοῦ ὕω τὸ βρέχω· ὕσω ὕρὸς K
καὶ ὕγρὸς πλεονασμῷ τοῦ γ̄. ὕγρὸς οὖν ἄκανθος ὁ δίνυγρος,
10 ὁ διερός, ὁ ζῶν. <ἢ ὕδρὸς> οἶον ἐνυδρὸς τις εἶναι δοκῶν.

56 a. Αἰολικόν: ἀπατητικόν[, ποικίλον, ἐκπληκτικόν KGEAT
καὶ ὃ ἂν τις διὰ κάλλος θαυμάσῃ]· ταῦτα γὰρ δύναται τὸ
Αἰολίξειν. b. οἱ γὰρ Αἰολεῖς ἐπὶ ἀπάτῃ διαβάλλονται, | c. <ὥς GEAT
ἐν τῷ> 'Λοκροὶ τὰς συνθήκας'· ταῦτόν δὲ εἰσὶν οἱ Λοκροὶ
15 τοῖς Αἰολεῦσι. d. ἢ <αἰπολικόν> οἶον αἰπόλος <ἂν> KGEAT
θαυμάσαι.

8 Et. M. 774, 47: ὕγρον· ὕδρον (ita corrigendum ex Epi-
merismis, ὕδωρ vulgo) τι ὄν οἶον ἐνυδρον. ἢ παρὰ τὸ ὕω ὕσω
ὕρὸς καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ̄ ὕγρὸς. Epim. Hom. (Cram. An. Ox.
I 419, 2) Et. Gud. 539, 43 Sturz Et. Or. 156, 20 sch. ζ 201
11 Hesych. Phot. αἰολίξειν Hesych. Phot Suid. αἰόλλει Lex.
Bachm. 48, 27; 49, 29 14 Paroemiographi (Zenob. IV 97 al.)

1 πεπτέρονγμα addidi 2 πέδα Koen (Greg. Cor. 638
Schaefer): παιδα K 4 εὐκαμπῆς Hamaker: εὐκαμπτος Dueb-
ner: εὐκοπος codd. 5 supplenda videntur verba ὕγρὸς δὲ
λέγεται διὰ τὸ εἶναι. ceterum cf. not. ad sch. 53a 9 ὁ διερός,
ὁ δίνυγρος cod.; transposui, cum διερός ab Aristarcho explica-
tum sit voce ζῶν, cf. sch. Od. 10 addidi 11 l.: αἰολικόν
T: αἰπολικόν K: αἰπολικὸν θάγμα cett. verba ἐκπληκτικόν—
θαυμάσῃ hoc loco male interpolata esse Ahrens vidit, ποικίλον
eadem de causa inclusit Wilamowitz 13 ἢ Αἰολικῶς <ἀπατῶν
addi vult Ahrens> ante b inserunt KGEA sch. c, quod in
libris post lemma scholii 57 b legitur, huc referendum duxit
Adert, ὥς ἐν τῷ add. Ahrens ταῦτοὶ codd., mutavi hortante
Wilamowitzio 15 ἢ om. T hoc sch. confundens cum scho-
lio k αἰπολικόν addidi ἂν add. Call.

- ΚΒΕΑ** e. αἰολικόν: αἰόλον τι καὶ ποικίλον θέαμα.
- ΚΡΤ** f. γράφεται χωρὶς τοῦ π̄ Αἰολικόν, τὸ ἀπατητικόν· Αἰολίζειν γὰρ τὸ ἀπατᾶν. Σοφοκλῆς (fgm. 826 Nauck *Trag. gr.*)
- ΚΒΕΑΡΤ** fgm.² 323)· μῆδ' Αἰόλιζε ταῦτα· g. ἢ Αἰολικόν τὸ Αἰτωλικόν. Αἰολεῖς γὰρ οἱ Αἰτωλοί· ἐξ Αἰτωλλας δέ φησι τὸ πο- 8
- ΒΕΑ** τήριον κεκομισθαι. [h.] γράφεται δὲ Αἰτωλικόν.
- F^m** [i.] <αἰπολικόν>· διὰ τῶν αἰπόλων δηλοῖ καὶ τοὺς ποιμένας καὶ τοὺς βουκόλους.
- ΡΤ** [k.] θάγμα: θέαμα.
- ΚΒΕΑΤ** l. ἀτύξαι: καταπλήξαι σου τὴν ψυχὴν, καὶ δι' ὑπερβο- 10
λὴν κάλλους τεράστιον ἂν νομισθῆιη.
- ΡΤ** m. τέρας κέ τυ θυμὸν ἀτύξαι: ἀντὶ τοῦ ἐκπλήξαι
δυνάμενον. καὶ Ὅμηρος (Z 468)· 'πατρός ὄψιν ἀτυχθεῖς'.
τοῦτο τὸ θέαμα τεράστιον [τι] ὄν τὴν σὴν ἐκπλήξει διάνοιαν.
n. τοῦτο δὲ ἔφη δι' ὑπερβολὴν τοῦ κάλλους. 15
- Κ** [57a.] πορθμεῖ: ἀπὸ τοῦ πορθμός. ὡς ἀπὸ τοῦ κείρω
κορμός, οὕτως καὶ ἀπὸ τοῦ πείρω τοῦ σημαίνοντος τὸ περῶ
γίνεται πορμός καὶ πλεονασμῶ τοῦ θ̄ πορθμός· ἔστι δὲ θά-

1 sch. B Z 359 Hesych. Phot. Suid. αἰόλος Lex. Bachm. 45, 1 4 Hesych. Αἰολικόν θέαμα· ἀντὶ τοῦ Αἰτωλικόν (Αἰολικόν cod., corr. Casaubon) παρὰ Θεοκρίτω· ἢ γὰρ Καλυδῶν Αἰολίς ἔκαλετο. 16 Et. Gen. (Et. M. 683, 15; 477, 22): πορθμός· ὡς ἀπὸ τοῦ κείρω κορμός, οὕτως καὶ ἀπὸ τοῦ πείρω τοῦ σημαίνοντος τὸ περῶ γίνεται πορμός καὶ πλεονασμῶ τοῦ θ̄ πορθμός (hoc om. A). ἔστι δὲ θάλασσα μεταξὺ δύο ἡπείρων, ἰσθμὸς δὲ τούναντιον ἢ στενὴ ἡπειρος ἢ μεταξὺ δύο θαλασσῶν.

1 l.: αἰολικόν scripsi: αἰπολικόν K: αἰπολικόν θάγμα cett.: αἰόλιον (ab αἰόλος ut πνεύριχος a πνερός) θάγμα Ahrens αἰόλον—θέαμα K: αἰολικόν—θήγμα cett. 2 αἰπολικόν τι θάγμα· γρ. καὶ χ. ΡΤ τὸ ἀπατητικόν om. K αἰολίζειν—ἀπατᾶν K: αἰολίζω—ἀπατᾶ cett. 3 Σοφοκλῆς Toup, confirmat Lex. Bachm. 49, 29: Ἰεροκλῆς codd. 4 ταῦτα ΡΤ: ἀντὶν Apogr. Ambr. Barb.: evan. in K τὸ Αἰτωλικόν om. ΚΒΕΑ 7 Thyrsis enim non αἰπόλος est, sed ποιμὴν 9 T: καὶ θέαμα καὶ θαῦμα 11 τεράστιον Jacobs (p. XXXII): ἔραστον T: ἔραστός cett. praeterm. Call., τέρας τι ὄν prop. Wilamowitz 15 sch. n, quod in libris adhaeret scholio f, huc transposui

λασσα μεταξὺ δύο ἡπείρων, ἰσθμὸς δὲ τοῦναντίον ἢ στενή
ἡπειρος μεταξὺ θαλασσῶν δύο. ἀπὸ τοῦ πορθμὸς οὖν γίνεται
πορθμεὺς ὁ περάτης.

b. πορθμεὶ Καλυδωνίῳ: ἢ ὄνομα κύριον ἢ τῷ ἀπὸ ΚΒΕΑΤ
5 Καλυδῶνος εἰς Πελοπόννησον αὐτὸ διακομίσαντι· ἀντίκειται
γὰρ ἀλλήλων τὰ χωρία. c. τινὲς δὲ γράφουσι Καλυδωνίῳ, κ
ἀγνοοῦντες ὡς αἱ Καλυδναὶ ἐγγὺς τῆς Κῶ εἰσιν. Ὅμηρος
(B 677): 'καὶ Κῶν Εὐρυπόλοιο πόλιν νήσους τε Καλυδνίας.'

d. πορθμεὶ: ἴσως διαπορθμεύοντι ἐξ Αἰτωλίας εἰς Πελο-ΒΕΑΤ
10 πόννησον.

58a. τυρόεντα: τυρός, τυροίεις παραγωγόν, τυρόεντα. ΚΒΕΑΤ
τὸ τῷ μακρόν, ροεντα με συνίησις. τὰ εἰς φος γὰρ δυσύλλαβα
ὀξύτονα τῷ ὕ παραληγόμενα ἐκτείνουσιν αὐτό, οἶον τυρός,
πυρός ὁ σίτος· τὸ πῦρ δὲ τοῦ πυρός βραχὺ καὶ τὰ ὅμοια.

15 [b.] τυρόεντα: ἐκ τοῦ τυρός τυροίεις. γίνεται δὲ παρὰ τὸ κ
τηρῶ· γάλα γὰρ τηρούμενον ὁ τυρός. τὸ δὲ τηρῶ παρὰ τὸ
οὐρῶ τὸ φυλάσσω, πλεονασμῷ τοῦ τ τουρῶ καὶ τροπῇ τῆς ου
εἰς ἢ τηρῶ. τὸ δὲ τυρός ἐκβολῇ τοῦ ὀ γέγονε.

[c.] μέγαν λευκοῖο γάλακτος: λείπει τὸ κύκλον. Ε⁵ P

20 [d.] <τυρόεντα:> τυρόν· Ἰωνικὸν ἀντὶ πρωτοτύπου· τὸ Ε⁵
παραγωγόν.

12 Herodian. I 192, 1—12 Lentz 14 Et. M. 697, 11
15 Et. Gen. (Et. M. 772, 5): τυρός· τροπῇ τοῦ ἦ εἰς τὸ ὕ· ὡς
ἀλμηρός καὶ ἀλμυρός, οὕτως καὶ (hoc om. A) παρὰ τὸ τηρεῖν
τηρός καὶ τυρός· γάλα γὰρ τηρούμενόν ἐστιν ὁ τυρός. Et. Or.
153, 1 16 Et. M. 757, 47: τηρῶ· ... ἐκ τοῦ ὠρῶ τὸ φυλάττω,
πλεονασμῷ τοῦ τ τωρῶ (διὰ τοῦ ὠ μεγάλου ὡς πλωρός) καὶ
τροπῇ τοῦ μακροῦ εἰς μακρόν τηρῶ. Et. Gud. 528, 35 Sturz
19 Hesych. τυρόεντα· πλακοῦντα.

4 post l. inserto scholio 56 c GEAT pergunt τὸ δὲ Καλυ-
δωνίῳ (-ώνιον T) ἢ κτλ. 5 αὐτὸ Call.: αὐτόν K: ἀντῶ cett.
διακομ. K: μετακομ. cett. 6 γὰρ K: δὲ cett. 7 Καλυδωνί
cod., corr. Heinsius 8 πόλιν Brub. cum Homero: πόλεως
cod.· Καλυδῶνας K, corr. Apogr. Barb. 11 τυρός—τυρόεντα
om. K

- κ^ε e. <λευκοῖο γάλακτος> λευκὸν μὲν γὰρ κατὰ τὴν φύ-
σιν τοῦ πράγματος.
- κ [59.] χειλος: παρὰ τὸ χέω χέλος <καὶ χειλος>· εἰς αὐτὸ
γὰρ χέονται αἱ τροφαί.
[60a.] ἄχραντον: ἀθιγές, οὗ χειρὸς οὐχ ἦψατο. ἢ· ὃ οὐδέ- 5
ποτε εἰς χρεῖαν ἦλθεν.
[b.] πρόφρων: προθύμως, παρὰ τὴν $\overline{\text{προ}}$ καὶ τὸ φρῶ.
- PT c. ἀρεσαίμην: ἀντὶ τοῦ· εὐάρεστος δόξαιμι.
- IEAT 61a. ἐφίμερον: τὸν γλυκύν. λέγει δὲ τὴν ἐπὶ Δάφνιδι
φῶδῆν. 10
- κ [b.] ὕμνος: <κατὰ συγκοπὴν> ὑπόμονός τις ὢν, καθὼς εἰς
ὑπομονὴν καὶ μνήμην ἄγει τὰς τῶν ἐπαινουμένων πράξεις.
<κεχώρισται δὲ τῶν ἐγκωμίων καὶ τῶν προσοδίων καὶ τῶν παι-
άνων> οὐχ ὡς κάκεινων μὴ ὄντων ὕμνων, ἀλλ' ὅτι τὰ ἄλλα
προσόδια<, καθὰ κέκληται,> προσιόντες ναοῖς ἢ βωμοῖς πρὸς 15
αὐτὸν ἦδον, τὸν δὲ ὕμνον πρὸς κιθάραν. οὕτω Δίδυμος (cf.
fgm. 3 Schmidt, p. 389).

3 Et. Gen.: χειλος· παρὰ τὸ χέω χέλος καὶ χειλος· εἰς αὐτὸ
γὰρ χέονται αἱ τροφαί. ἢ παρὰ τὸ χέειν λόγους. Et. M. 811, 11
5 Et. Gen. (Et. M. 182, 27): ἄχραντον· . . . ἢ ἀχραντον (-ος AB),
οὗ μηδέπω χειρὸς ἦψατο. ἢ τὸ μηδέπω ἐν χρεῖα γεγονός. Suid.
ἄχραντον 7 Et. Gen. (Et. M. 691, 35): πρόφρων· προθύμως,
παρὰ τὴν $\overline{\text{προ}}$ καὶ τὸ (τοῦ A) φρῶ. 11 Et. Gen. cod. B (Et.
M. 777, 1): ὕμνος· <κατὰ συγκοπὴν add. Et. M.>, ὑπόμονός τις
ὢν, καθὼς εἰς ὑπομονὴν καὶ μνήμην ἄγει τὰς τῶν ἐπαινουμένων
πράξεις. κεχώρισται δὲ τῶν ἐγκωμίων καὶ τῶν προσοδίων καὶ
παιάνων (ἐπαιάνων B Et. M., rectum habet Et. Or.) οὐχ ὡς κά-
κεινων μὴ ὄντων ὕμνων, ἀλλ' ὅτι τὰ ἄλλα προσόδια, καθὰ κέ-
κληται, προσιόντες ναοῖς ἢ βωμοῖς πρὸς αὐτὸν ἦδον, τὸν δὲ ὕμνον
πρὸς κιθάραν. οὕτω Δίδυμος. Et. Or. 155, 22 Procl. Chrest.
(Phot. Bibl. 320^a 9 Bekker).

8 addidi 5 τοῦ μὴ χειρὸς ἦψατο E^ε 7 τοῦ φρῶ cod.,
tacite corr. Ziegler 9 Δάφνιδος KT 11 scholium valde la-
cunosum ita explevi, ut cum Etymologico congrueret 12 ὑπό-
μνησιν pro ὑπομονὴν Schmidt 15 προσόδια K

[62/63 a.] κερτομέω: ἐρεθίζω, γλευάζω. καὶ ἑρτομοῖς ἐπέεσσιν' ἐρεθιστικοῖς, παροξυντικοῖς, γλευαστικοῖς, ἀπατηλοῖς· κερτόμιον γὰρ λόγιον τὸ παραλογιστικὸν παρὰ τὸ τέμνειν τὸ κέαρ, ὃ ἐστὶ τὴν ψυχὴν, τῶν ἀκούοντων. καὶ κέρτομος ὁ παρα-
5 λογιστής.

[b.] <τὰν γὰρ αἰοιδάν:> παροιμία ἐπὶ τῶν γινωσκόντων ἐ⁵
καὶ μὴ μεταδιδόντων.

c. τὸν ἐκλελάθοντα: ἐκλανθάνουσι γὰρ πάντων οἱ ἐν ΚΒΕΑΤ
αὐτῷ, ἤγουν τὸ τῆς Λήθης ὕδωρ πίνοντες.

10 d. τὸν ἐκλελάθοντα: τὸν λήθης αἴτιον. PT

e. <τὸν ἐκλελάθοντα:> τὸν λήθην ἐμποιοῦντα πάντων. ἐ⁵

64 a. ἄρχετε βουκολικᾶς: ἄρξασθαι με ποιήσατε τῆς ΚΒΕΑΡΤ¹⁻²
βουκολικῆς ᾠδῆς ἀντὶ τοῦ ἀρχηγοῦ γίνεσθε· ἐπικαλεῖται γὰρ
αὐτὰς μέλλων αἰδεῖν.

15 b. ἄρχετε: τοῦτο λέγεται ἐπῶδός καὶ πρόσσμα καὶ ἐπι-ΚΡΤ
μελώδημα.

c. <...> Μνασέας (fgm. 7 Mueller Fgm. hist. gr. III 150) ΚΕΑΤ

1 Et. Gen.: κερτομέων· ἐρεθίζων, γλευάζων. καὶ ἑρτομοῖς· ἐρεθιστικοῖς, παροξυντικοῖς, γλευαστικοῖς, ἀπατηλοῖς. κερτόμιον παραλογιστικὸν παρὰ τὸ τέμνειν τὸ κέαρ, ὃ ἐστὶ τὴν ψυχὴν γλευάζειν λόγοις τοιούτοις. Ὄρος (additis γλευάζειν καὶ ante τέμνειν om. ultima inde ab γλευάζειν B). Et. M. 506, 38. 36. 33 Et. Gud. 317, 20. 23; 197, 52 Sturz Lex. Aem. 623, 43 11 Greg. Cor. Dial. dor. 6: ... τὸν ἐκλελάθοντα φυλαξέις· ἤγουν τὸν λήθοντα καὶ τὸν λήθην ποιοῦντα. 15 sch. Veron. Verg. Buc. VIII 21: incipe Maenalius: antiquorum more hanc clausulam velut epodon repetit Theocritum secutus ἄρχετε κτλ. 17 sch. Eur. Rhés. 36 (cit. ad sch. I 3/4 c—f)

4 παραλογιστικός cod. 8 πάντων Ahrens, cf. sch. e: πάν-
τες codd. 12 ἄρξασθαι—γίνεσθε K: ἀρχηγοῖ γίνεσθέ μοι τῆς
βουκ. ᾠδ. ὃ Μοῦσαι post αἰδεῖν additis ἄλλως· ἄρξασθαι με
(μοι ΕΑ ante corr., T) ποιήσατε τῆς βουκ. ᾠδ. ΚΕΑΤ²: τῆς βουκ.
ᾠδ. ἄρξασθαι με ποιήσατε ὡς ποιήτριαι PT¹ 14 μέλλων αἰδεῖν
om. PT¹ 15 ἐπῶδός Duebner, cf. sch. 94 b: ἐπῶδή codd.
17 lac. indicavi, cum interpretem de carmine bucolico plura
dixisse appareat Μνασέας Heinsius: Μνασίας codd.

δὲ ἐν τῷ περὶ Εὐρώπης Πανός φησι Βουκολώνα υἱόν, ἀφ' οὗ καὶ τὸ βουκολεῖν.

- GEAT** 65/66 a. Θύρσις: ὁ ποιμὴν Θύρσις ἐπαινεῖ ἑαυτόν. ἡ δὲ Αἴτνη Σικελίας ἄρος ἀπὸ Αἴτνης τῆς Οὐρανοῦ καὶ Γῆς, ὡς φησιν Ἄλκιμος ἐν τῷ περὶ Σικελίας (fgm. 2 Mueller *Fgm. hist. gr. IV* 296). Σιμωνίδης (fgm. 200^B Bergk *Poet. lyr. gr. III*^a 524) δὲ Αἴτνην φησὶ κρῖναι Ἥφαιστον καὶ Διμήτραν περὶ τῆς χώρας ἐρῶσαντας. Δημήτριος δὲ ὁ Καλλιπιδανός (fgm. 4 Mueller *Fgm. hist. gr. IV* 381) τοῦ Βριάρεω, ἐνὸς τῶν Κυκλώπων, παῖδας γενέσθαι Σικανὸν καὶ Αἴτνην, ἀφ' ἧς τὸ **10**
- 12 GEAT** ὄνομα. b. (<...>) Νυμφόδορος δὲ φησιν ἐν τῷ περὶ Σικελίας θανατοζομένων (fgm. 2 Mueller *Fgm. hist. gr. II* 376), **K** ὅτι τοῦ Λάφνιδος c. μεταλλάξαντος ἐκκοιμιζόμενον τοὺς κύνας συνακολουθεῖν καὶ ἐπὶ τοῦ τάφου μεταλλάξει καὶ εἶναι αὐτῶν ἐν μνήμα, ἐν ᾧ γέγραπται· Ἰάμος Πόδαργος Λάμπος Ἄλκιμος Θόας.⁷

- GEAPT** d. Θύρσις ὅδ' ὡς Αἴτνας: ὡς Σικελιώτου αὐτοῦ ὄντος καὶ κατὰ τὴν Αἴτνην νέμοντος. μέλλει δὲ ἄδειν, ὃν τρόπον ὁ

11 Aelian. *Nat. anim.* XI 13 18 Serv. *Verg. Buc.* X 9: est quaedam Theocriti ecloga, in qua suos amores deflere Daphnis inducitur vel, ut alii, quidam pastor Daphnin amore mortuum deflet.

3 ἐπαινεῖ **K**: αἰνεῖ cett. **4** ἀπὸ Αἴτνης—Σικελίας om. **GEAT** τῆς scripsi: τοῦ **K** **5** verba ἐν τῷ περὶ Σικελίας, quae in **K** post Σιμωνίδης δὲ leguntur, traicienda esse vidit Bergk. antea corruptum putabant nomen Simonidis **8** Καλλιπιδανός. **K**: Καλλιπιδανός. cett. **10** ἧς **KT**: οὐ cett. **11** sch. b in **GEAT** et iterum in **K** adhaeret scholio 69 c, unde removi lacunam indicans Ἀπολλόδορος **K**¹ δὲ omisso post θανατοζομένων. habent φησὶν **K**²**GEAT** ἐν τῷ om. **GEAT** **12** θανατοζομένων codd., corr. Jacobs (p. XXXIII) **13** ἐκκοιμιζόμενον τοὺς κ. συνακολουθεῖν scripsi: συνεκκοιμιζόμενον τοὺς κ. ἀκολουθεῖν cod.: τοὺς αὐτοῦ κ. συνεκκοιμιζόμενος ἀκολουθεῖν Ahrens (ap. Ziegl.) **14** τάφον scripsi: τόπον cod. **15** Ἰάμος Ahrens ib.: Ἰάμος cod.: Σάν(ν)ος Aelianus. nomen accentum postulare circumflexum Ahrens recte docuit *De graec. ling. dial. II* 559. quocum convenit, quod equi nomen Σῆμος est in tabula musei Berol. 1820 et in C. J. G. 8155 Λαμπός et Θέων Aelianus **18** ante μέλλει inserunt **GEA** novum l.: καὶ Θύρσιδος ἀδέα φωνά

Δάφνης οὐ δυνάμενος φέρειν τὸν τῆς Ξενίας ἔρωτα — ἔστι δὲ ὄνομα Νύμφης — ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ζῆν.

e. ἀντὶ τοῦ αἰ Νύμφαι τότε οὐκ ἦσαν περὶ Σικελίαν, ὅτε ὁ Δάφνης ἀπώλετο. ἴσως δὲ διὰ τὸ Νύμφης ἐρᾶν ὑπερηφανευούσης αὐτὸν αἰνίσσεται ὡς μηδὲ τῶν λοιπῶν αὐτόθι οὐσῶν.

f. πῆ ποκ' ἄρ' ἦσθ' ὅκα Δάφνης ἐτάκετο: Δάφνης ΡΤ Σικελιώτης τυγχάνων καὶ ἐν Σικελίᾳ ἦν, ὅτε τὰ λοιπῶν ἐπνεεν. ὅτι γοῦν Νύμφης ἦρα ὁ Δάφνης, ἢ δὲ Νύμφη ἀπεστρέφετο αὐτὸν διὰ τὴν πρὸς ἐτέρας γυναῖκας διμιλίαν, αἰνίσσεται, ὅτι οὐδὲ αἰ λοιπαὶ ἐν Σικελίᾳ ἦσαν, ὅτε ὁ Δάφνης ἔθνησκε.

67 a. κατὰ Πηνειῶ: Πηνειὸς ποταμὸς Θεσσαλίας. τὰ ΚΒΕΑΡΤ δὲ τέμπη γενικῶς μὲν τὰ ἄλλα· νῦν δὲ τὸ μεταξὺ τῆς Ὀσσης καὶ τοῦ Ὀλύμπου χωρῖον, ὃ ἔστι περικαλλὲς καὶ ὡσπερ ὑπὸ θείας γνώμης πρὸς τὴν διόρυξιν διηρημένον, δι' ἧς ὁ Πηνειὸς πρὸς τὴν θάλασσαν ῥεῖ. [b.] λέγεται δὲ τοῦτο τὸ χωρῖον ΡΤ τέμπεα Θετταλικά.

c. κατὰ Πίνδω: Πίνδος ὄρος Ἀρκαδίας ἢ ποταμὸς ἢ ΚΒΕΑΡΤ² ὄρος τῆς Περαιβίας ἐγγὺς θαλάσσης.

20 68 a. οὐ γὰρ δὴ ποταμοῖο: οὐ γὰρ τότε τὸ μέγα ρεῦμα ΚΒΕΑΤ εἶχετε ἀντὶ τοῦ οὐκ ᾤκειτε, ὃ ἔστιν οὐκ ἦτε ἐκεῖσε.

b. μέγαν ῥόον εἶχετε Ἀνάπω: τὸ εἶχετε ἀντὶ τοῦ ΡΤ κατοικεῖτε.

1 Ξενίας ΚΤ: Ξενίας cett. ἔστι δὲ ὄν. Ν. om. GEA.
 2 ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ζῆν apographa cod. K: ἐξ . . . τοῦ ζῆν ceteris evanidis K: ἐξέλιπε (ἀπέλιπε T) τὸ ζῆν cett. 4 διὰ τοῦ P ὑπερηφανευούσης K: ὑπερηφανούσης ΡΤ: περιφανοῦς εἰς cett.
 5 αἰνίσσεται scripsi: αἰνισόμενος ΚΓΕΑ: αἰνισομένον ΡΤ
 8 τυγχάνων P: ὑπάρχων T 12 Πηνειὸς—τὰ δὲ om. GAPT
 τὸ δὲ K 13 μὲν om. K 15 ὄρυξιν GEA δι' οὐ ΡΤ
 18 l. om. ΚΓΕΑΤ² ὄρος Ἀρκ. ἢ ποτ. ἢ om. GEAΤ². de Pindo Arcadiae monte non constat. ἢ ποτ. seqq. om. ΡΤ¹ 21 εἶχ. ἀντὶ τοῦ οὐκ ᾤκ. scripsi: ᾤκ. ἀντὶ τοῦ οὐκ εἶχ. K: οὐκ εἶχ. EA: εἶχ. GT

- ΚΘΕΑΡΤ** c. ὁ δὲ Ἄναπος ποταμὸς ἐν Συρακούσαις τῆς Σικελίας. Ἄναπος δὲ εἴρηται ὁ ἄνευ πόσεως ὄν, ὄιον ἀβληγρὸν ὕδωρ ἔχων.
- ΚΘΕΑΤ** d. Ἄναπος ποταμὸς περὶ Σικελίαν παρὰ τὸ τοῖς ποσὶ διαβατὸς εἶναι. 5
- Κ¹⁻²Θ¹⁻²Ε¹⁻²Α¹⁻²ΡΤ¹⁻²** 69a. Ἄκιδος ἰερὸν ὕδωρ: Ἄκιδος ποταμὸς Σικελίας.
- ΚΘΕΑΤ** b. Ἄκιδος παρὰ τὸ ἀκίδι εὐκίενοι τὰ ρεύματα.
- F^m** 72a. δρυμὸς τόπος λέγεται ὁ πολλοὺς ἔχων δρυς.
- ΚΘΕΑΡ^mΤ** b. τινὲς αἰτιῶνται τὸν Θεόκριτον καὶ φασιν ἐν Σικελίᾳ 10
λέοντα μὴ εἶναι. ἀλλὰ προστιθεμένη ἢ ἂν συλλαβὴ λύει τὴν αἰτίαν, ἵνα ἦ: τῆνον ἂν ἔκλαυσεν, εἰ ἐν Σικελίᾳ λέων ἦν.
- ΡΤ** [74.] πολλοὶ οἱ παρὰ ποσσὶ: ὄρα τὴν ἡδονήν. ἀντιφθῆ δὲ τὸ σχῆμα, ἥτις γίνεται οὕτως, ὅταν τις λαλῆ ῥόθην ἄλλην καὶ ἄλλην ἀποκρίνεται. 15
- ΚΘΕΑΤ** 75a. δαμάλαι: αἱ ἤδη δαμασθῆναι δυνάμεναι: πρό-
τιες αἱ μικραὶ καὶ μήπω εἰς ζυγὸν ἔλθοῦσαι.
- Ε⁵** [b.] <δαμάλαι:> μεταπλασμός ἀντὶ τοῦ δαμάλεις.
- ΚΘΕΑΡ^m** 77a. ἦνθ' Ἐρμῆς: ἦλθεν ὁ Ἐρμῆς πρῶτιστος ἢ ὡς
ΚΘΕΑΡΤ νόμος ἢ ὡς φίλος Δάφνιδος ἢ ὡς ἔραστῆς. b. τὸ δὲ λ 20

1 sch. VII 151/52 b 8 Eust. 1053, 3 20 Ahrens *De graec. lingua dial. II* 110 n. 3 v. 78. Hesych. κατατύχει· λυπεῖ, καταπονεῖ.

1 ἐν Συρακούσαις τῆς Σικελίας **ΡΤ**: περὶ τὴν Σικελίαν Συρακούσαις cett. 2 ὡς pro ὁ Call. ὄιον ἀβλ. **Κ**: ἀβλ. **ΓΕΑ**: καὶ βληγρὸν **ΡΤ** 4 Ἄναπος—Σικελίαν om. **Κ** ποταμὸς Ahrens: ποτὲ **ΕΑΤ**: δὲ **Γ** 6 l. om. **Κ¹⁻²Γ²Ε²Α²Τ²** 7 post Σικελίας in **Κ²Γ²Ε²Α²Τ²** legitur ἐνῆ, quod non expedito 11 λέοντας Heinsius 12 ἵνα—ἦν **Κ**: καὶ (om. **ΓΡ**) εἰ ἐγένετο γὰρ ἐν Σικελίᾳ λέων, κάκεινος τοῦτον ἐθρήνησε cett. 19 ἦλθεν ὁ Ἐ. πρῶτιστος **Κ**: πρῶτος Ἐ. ἦλθεν **ΓΕΑ**: om. **Ρ** ἢ ὡς νόμος om. **Κ**

εἰς ἦ τρέπουσιν οἱ Λωριεῖς, ἀλλ' οὐ διὰ παντός, ἀλλ' ὅτε τὸ θ̄ ἢ τὸ τ̄ ἐπιφέρεται, οἶον βέλτιστος βέντιστος, φίλτατος φίντατος, ἦλθεν ἦνθεν.

81 a. ἦνθ' ὁ Πρίηπος: οἰκείως· ἀγροικιὸς γὰρ ἦν ὁ ΚΒΕΑΤ
5 Πρίηπος ὡς καὶ Δάφνις καὶ — ἴσως διὰ τὸ κάλλος — υἷος
Ἀφροδίτης.

b. <ἦνθ' ὁ Πρίηπος:> ἢ ὡς ἐραστής τοῦ Δάφνιδος ἦ ΒΕΑΤ
ὡς υἷος Ἀφροδίτης.

82—85 a. κῆφα: καὶ ἔφη· κατὰ συναίρεσιν καὶ συγκοπὴν. ΚΒΕΑ

10 [b.] κῆφα: καὶ ἔφη· ἔστι δὲ τὸ πάθος ἐκθλιψις <καὶ> τ
κρᾶσις.

c. ἡ δὲ τι κῶρα: τὸ ἐξῆς· αὐτὴ δὲ ἡ κόρη ἀνὰ πᾶσαν ΚΒΕΑΤ
τὴν κρήνην ζητοῦσά σε — διὰ μέσον γὰρ ὁ στίχος τοῦ ἄρχετε.

d. φορήται: μανιωδῶς φέρεται. καθόλου τὰ εἰς ται βή-
15 ματα, ὅταν τῶ ἢ παραλήγηται περισπωμένως, παροξυτονουσι
Λωριεῖς· ὅταν δὲ βαρυτόνως, ὁμοίως ἡμῖν ἐκφέρουσιν.

e. ζάτεισα: Αἰολικὸν τὸ ζάτεισα, διὸ καὶ βαρύνεται. συν-
απτέον δὲ τοῦτο τοῖς ἐπάνω· πάντῃ δὲ πλανᾶται ζητοῦσα αὐτόν.
εἰρωνευόμενος δὲ λέγει πρὸς αὐτόν· αὐτὸς γὰρ μᾶλλον ἐξήτει.

10 Greg. Cor. Dial. dor. 14

14 Ahrens *De graec. lin-*

guae dial. II 28 n. 8

1 μετατρέπουσιν ΓΕΑ ἀλλ' οὐ διὰ παντός, ἀλλ' ΓΕΑ: οὐ
πάντοτε, ἀλλ' ΠΤ: om. Κ ὅτε—ἐπιφέρεται Κ: ὅτε—ἐπάγουτο Ρ:
ὅταν αὐτὸ (αὐτῶ Bast Greg. Cor. 198 Schaefer)—ἐπιφέρεται cett.
τὸ ante τ̄ om. Κ οἶον seqq. om. Ρ 3 ἦλθεν ἦνθεν Κ: οὕτως
καὶ τὸ ἦνθ' Ἐρμῆς' ΓΕΑ(Τ) 4 omisso οἰκείως ΓΕΑΤ ex-
hibent ἴσως—Ἀφροδίτης, deinde ἀγροικιὸς δὲ ὡς Δάφνις
5 Πρίηπος Κ 7 l. addidi ἐρώμενος codd. Wilamowitz monet
veterem scholiastam Priapum venientem fecisse, quod Daphni-
dis amator propter eius formam (διὰ τὸ κάλλος sch. a) fuisset
9 καὶ ἔφη om. Κ 10 add. Call. 13 γὰρ Κ: δὲ ΓΑΤ: om. Ε
τοῦ Κ: τὸ ΕΑΤ: om. Γ 14 μαν. φέρ. om. ΓΕΑΤ λήγοντα
post ται add. ΓΕΑΤ 15 ὅταν—Λωριεῖς ut supra Κ: ὅταν ἐχῆ
τὸ ἦ παραληγόμενον (εἰ παραλήγον Ahrens) καὶ προπερισπωμένον
παροξυτονουσι οἱ Λωριεῖς cett. 16 ὅταν δὲ seqq. uncis Ahrens
inclusit. mihi spectare videntur ad λέγηται et eius generis for-
mas βαρυτόνως Κ: βαρυνόμενον cett. 17 bis ζάτεισα Κ:
ζατοῖσα cett. 19 τοῦτο post πρὸς αὐτόν add. Call.

διὰ τοῦτο καὶ δύσερος. τινὲς δὲ φασιν, ὡς οὐ διὰ τὴν Νύμφην, ἀλλὰ διὰ τὴν τοῦ βασιλέως θυγατέρα, δι' ἣν καὶ ἐπηρώθη.

K f. ζητοῖσα: Αἰολικὸν ἀντὶ τοῦ ζητοῦσα. εἰρωνεύεται δέ· ζητεῖ γὰρ αὐτὸς μᾶλλον, οὐ ζητεῖται ὑπὸ τῆς Νύμφης. ἢ καὶ παρηγορητικὸς ὁ λόγος. 5

g. τὸ δὲ ζητοῖσα οὐκ ἔστι Δωρικόν· εἰ γὰρ ἦν, εἴρητο ἂν ζατοῦσα.

EA h. ζάτοισα βαρέως· ἔστι γὰρ Αἰολικόν, διὸ σημαίνει τὸ ζητοῦσα. εἰ δ' ἦν Δωρικόν, εἴρητο ἂν ζατοῖσα.

P i. ζατοῖσ' ᾧ: γράφεται καὶ χωρὶς κουφίσματος ζάτοισα 10
ἀντὶ τοῦ ζητοῦσα Αἰολικῶς. εἰ δ' ἦν Δωρικῶς, εἴρητο ἂν ζατεῦσα.

KΘEAT k. δύσερὸς τις ἄγαν: δύσκολον ἔρωτα ἔχεις καὶ παντελῶς ἀπροσμηγάνητον. ζητοῦσα γὰρ σε ἡ Νύμφη περιέρχεται. παρηγορηθεὶς θέλων τοῦτό φησι πρὸς αὐτόν. 15

KEAT 86 a. βούτας μὲν ἐλέγευ: βουκόλος ὢν, φησίν, οὐ κατὰ βουκόλους ἐρᾷς. οἱ μὲν γὰρ βουκόλοι πρὸς τὴν τῶν ἀφροδισίων μίξιν ἐγκρατεῖς, τὸνναντίον δὲ λαγνότατοι οἱ αἰπόλοι·

1 Serv. auct. Verg. Buc. V 20: Daphnin . . . , quem mater sua compressa a Mercurio et enixa abiecit. hunc pastores invenerunt inter lauros <et add. *Maaswyck*> Daphnin vocaverunt. quem Pan musicen docuisse dicitur. qui cum et venationis et musices peritissimus esset, adamatus a nympha est; qui etiam iure iurando adstrictus est, ne cum alia concumberet. hic dum boves persequitur, ad regiam pervenit et ob pulchritudinem appetitus cum regis filia consuetudinem miscuit. hoc cum nympha rescisset, luminibus eum orbavit. ille in auxilium patrem Mercurium invocavit. qui eum in caelum eripuit et in eo loco fontem elicit, qui Daphnis vocatur, apud quem quotannis Siculi sacrificant. Philarg., sch. Bern. ib. Serv. auct. Verg. Buc. VIII 68 (v. adn. ad sch. VIII b. 93 a)

1 ὡς **K**: ὅτι cett. 2 καὶ ἐπηρώθη **K**: ἐπηρώτα cett.
6 εἰ γὰρ ἦν εἴρητο Ziegler: ἢ γὰρ εἰ ἦν εἴρηται cod. 9 ζη-
τοῖσα codd. 10 γράφεται καὶ ζάτοισα διχα κουφίσματος P^m
11 εἴρηκεν ἄρα cod., correxi 14 ἀπροσμηγάνητον **GEAT**
15 τοῦτο **T**: τοῦτον cett. πρὸς αὐτόν om. **K** 17 τὴν—μίξιν
K: τὰ ἀφροδίσια cett. 18 τόνν. δὲ λαγν. οἱ αἰπ. **K**: οἱ δὲ
αἰπ. λάγνοι cett.

καὶ ἡ αἰτία, ὅτι καταφρεστέτεροι οὖσαι αἱ αἴγες δελεάζουσι τοὺς αἰπόλους.

b. βούτας μὲν ἐλέγευ: παροιμία τοῦτο ἐπὶ τῶν ἡσύχων **EAT** μὲν πρῶτον καὶ ἡμέρων, ἔπειτα δὲ ἀγρίων. οἱ γὰρ βόες ἡμε-
5 ροὶ εἰσιν· ἀπὸ γοῦν τῶν βοσκομένων καὶ οἱ βόσκοντες αὐτοὺς τοιοῦτοι λέγονται. αἱ δὲ αἴγες ἄγριαι, παρόσον καὶ εἰς τὰ ὑψηλὰ τῶν ὄρων καὶ εἰς κρημνώδεις τόπους νέμονται· ἀπὸ τούτων δὲ καὶ οἱ αἰπόλοι τοιοῦτοι λέγονται.

87. ᾠπόλος: ᾠπόλος ἀντὶ τοῦ ὁ αἰπόλος. γίνεται κατὰ **K**
10 τροπήν τοῦ ὀ καὶ ᾠ εἰς ᾠ μέγα ἢ μᾶλλον ἐν συναιρέσει τοῦ ὀ ᾠ εἰς ᾠ μέγα ᾠπόλος· τὸ δὲ ἰ προσγεγραμμένον. [ἢ αἰπό-
λος ᾠπόλος.]

92/93 a. τῶς δ' οὐδέν: οὕτως εἰπόντων οὐδέν τι ἀπεκρί-
ναιτο ὁ Δάφνης, ἀλλ' ἐσιώπα.

b. τῶς δ' οὐδέν ποτελέξαθ' ὁ βωκόλος: τούτους, **PT**
15 οὐστίνας ἀνωθεν εἴπομεν, ἦτοι τοὺς βούτας τοὺς ποιμένας τοὺς αἰπόλους τὸν Πρίαπον καὶ τοὺς λοιπούς, οὐδέν τι προσ-
εφθέγετο ὁ βουκόλος, ἦτοι ὁ Δάφνης.

c. πικρὸν ἔρωτα: ἀλλὰ τὸν αὐτοῦ ἔρωτα ἐπέριαινε καὶ **KGEAPT**
20 διήνυε μέχρι καὶ τῆς μοίρας.

3 Mant. prov. I 37 9 Georg. Choer. ad Theod. Alex. Can. 324, 4 Hilgard: κρᾶσις δὲ καὶ συναίρεσις, οἷον ὁ αἰπόλος ᾠπόλος, κρηνᾶται γὰρ τὸ ὀ καὶ ᾠ εἰς ᾠ καὶ συναίρεται τὸ ᾠ καὶ ἰ εἰς τὴν ᾠ δίφθογγον. Et. M. 822, 53 (cf. Gen.): ᾠπόλος ἀπὸ τοῦ ὁ αἰπόλος γίνεται κατὰ κρᾶσιν τοῦ ὀ καὶ ᾠ εἰς τὸ ᾠ καὶ συναίρεσις πάλιν τοῦ ᾠ καὶ ἰ εἰς τὴν ᾠ δίφθογγον. 13 Serv. auct. Verg. Buc. X 31: videtur neque obiurgationes neque consolationes recipere obstinate moriturus; nihil enim ad dicta ab eis respondit.

1 καὶ ἡ—οὖσαι **K**: ἐπάγει δὲ τὴν αἰτίαν, ὅτι ἴσως cett.
2 ποιμένας **K** 9 l. ᾠπόλοι in cod., corr. Call. 11 ᾠ ὀ cod.,
tacite corr. Ziegler delevis. Ziegler scripsit, ex parte cum
Call.: τοῦ δὲ ἰ προσγεγραμμένον [ὁ αἰπόλος] ᾠπόλος 15 l. τῶς
δ' οὐδήποι' ἐλέξατο **F** 17 καὶ τοὺς λοιπούς deleri vult
Ziegler Theocr.⁶ 187 19 ἀλλὰ τὸν αὐτοῦ (αὐτὸν **EA**, αὐτ
Reiske) ἔρ.—διήνυε **KGEAT**: διήνυε τὸν αὐτοῦ ἔρ. **F**

- Κ^{1,2}GEAT** d. ἄννε μοίρας: διγῶς τὸ μοίρας. εἰ μὲν γὰρ ἐκτεινόμενον, σημαίνει γενικήν, εἰ δὲ συστελλόμενον, αἰτιατικὴν <τῶν>
Κ πληθυντικῶν Δωρικῶς· [e.] ἐκεῖνοι γὰρ τὰς παρ' ἡμῖν ἐκφερομένας εὐθείας τῶν πληθυντικῶν διὰ τῆς αἰ̄ διαφθόγγου διὰ τοῦ ε̄ς ἐκφέρουσιν. 5
- ΚGEAT** 94 a. Μοῖσαι πάλιν: τὸ πάλιν ἐξ ὑποστροφῆς ἀρχὴν φῶδης ποιούμενός φησιν, αἱ δὲ παράγραφοι διαστέλλουσι τὰς
ΚGEAPT^{1,2} φῶδας. b. τὸ δὲ ἄρχετε καὶ λήγετε ἐπρωδοῦ τάξιν ἐπέχει.
- ΚGEAT** 95—98 a. ἀδεῖα καὶ ἁ Κύπρις γελάοισα: τὸ ἡδεῖα 10
 ἡδέα ποιητικῶς, <ἴν'> ἢ οὕτως· ἡδέα καὶ ἡ Κύπρις γελῶσα. τινὲς ἡ δεῖα, ἡ δέους ποιητικῆ. ἐὰν δὲ γράφεται διὰ τοῦ ἰ, ἡ Διὸς θυγάτηρ.
 b. <λάθρη μὲν γελάοισα>: ἐναντίας εἶπε. θέλει γὰρ εἰπεῖν· φανερῶς μὲν γελῶσα, λανθάνει δὲ βαρυνομένη ἐπὶ τῷ 15
 Δάφνιδι.
- GEAT** c. ἦνθ' ἔ γε μὰν ἀδεῖα: ἦλθεν ἡ ἡδυτάτη καὶ φησι·
 βοῦτα, ὑπ' ἀργαλέου ἐλυγίχθης Ἔρωτος καὶ ἐκάμφθης; οἶον
 Εὐπολις (fgm. 339 Kock Com. att. fgm. I 348)· 'λυγίζεται
 καὶ συστρέφει τὸν αὐχένα'. 20

2 Ahrens *De graec. ling. dial. II* 172 n. 1

1 εἰ — ἐκτεινόμενον — εἰ — συστελλόμενον **Κ¹**: ἐὰν — ἐκτείνω-
 μιν — ἐὰν — συστέλλωμεν cett. 2 πῶσιν post γενικήν add.
Κ²GEAT add. Call. 3 πληθ. Δωρ. **Κ¹**: πῶσιν δηλοῖ **GEAT**:
 om. **Κ²** 5 τῆς ε̄ς cod., corr. Call. 6 M. πάλιν **Κ**: ἀρχετε
 βουκολικῶς γράφεται μοῖσαι **GEA(T)** τὸ et ἐξ ὑποστροφῆς et
 φῶδης om. **GEAT** 7 παραγραφαὶ συστέλλουσι codd., emend.
 Wilamowitz 8 καὶ λήγετε **PT¹**: λήγετε **Κ**: βουκολικῶς (βωκ- **T²**)
 λέγεται cett. 9 ἐπέχει **ΚP**: ἔχει **AT¹**: ἔχειν cett. 10 καὶ ἁ
 Κύπρις in l. om. **Κ** τὴν ἡδεῖαν codd., corr. Wilamowitz
 11 <ἴν'> ἢ scripsi: ἦ **Κ** ἢ οὕτως — ποιητικῆ om. **GEAT**
 14 l. addidi hoc scholium a praecedente seiungens; deesse quae-
 dam Duebner viderat εἶπε **Κ**: βάλεται cett.: βοῦλεται Call.
 15 γελῶσαν Hamaker λανθάνει **Κ**: λανθάνειν cett.: λανθανόν-
 τως Ahrens (ap. Ziegl.) βαρυνομένην **AT** 17 ἡδυτάτη **E**:
 ἡδύτης cett.: ἡδέα <Κύπρις γελῶσα> Call 18 ἐκάμφθης **Κ⁵**
 19 Εὐπ. οἶον codd., transposui

d. <Ἔρωτος ὑπ' ἀργαλέω ἐλυγίχθης> ταῦτα ἐπὶ ΚΘ¹:ΕΑΤ
μυκτηρισμῶ λέγει ἡ Ἀφροδίτη.

e. ἐλυγίχθης: ἐκάμφθης, κατεδέθης. ἐπὶ μυκτηρισμῶ ΡΤ
δὲ ταῦτά φησι.

5 f. λυγιξεῖν: καταδήσειν, τουτέστι περιέσεσθαι τοῦ Ἔρω- ΚΒΕΑΤ
τος ἐκανυῶ· ἴσως γὰρ ὁ Δάφνις μεγαλορρημονήσας εἰς τὴν
θεὸν ταύτην ὑπέσχε τὴν ποιήν.

g. λυγιξεῖν: τὸ βεργλοῖς δήσειν, ἦτοι δήσειν λόγοις [παρὰ
τὸ δεσμεύειν]. καὶ Ὅμηρος (Α 105)· 'δίδη μόσχοισι λόγοισιν'.

10 ἦ κλάσειν· ἀπαλὸς γὰρ ὁ λόγος.

h. λέγουσι δὲ καὶ τὸ ἀμαυρώσειν δηλοῦν· λυγαῖα γὰρ τὰ
σκοτεινά.

i. Ἀμερίας δὲ φησιν ἀγνοῶν· 'λόγος βλάβδος.' ἴσως οὖν ΒΕΑΤ
μαστιγώσειν.

15 k. λυγιξεῖν: κάμψειν, δεσμεύσειν. λυγίξω λυγίξω καὶ ΡΤ
Δωρικῶς λυγιξῶ ἀπὸ τοῦ λόγος τὸ βεργλον καὶ ὁ δεσμός. ἴσως
γὰρ ὁ Δάφνις περιέσεσθαι τοῦ Ἔρωτος μεγαλορρημονήσας
ταύτην ἔπαθε τὴν ποιήν.

8 sch. A Α 105 sch. ι 427 sch. Soph. Trach. 779 sch.
Plat. Rei publ. 405 c Hesych. Phot. Suid. λγ. Eust. 834, 33;
1638, 9 11 sch. τ 306 sch. Apoll. Rhod. I 218; II 671. 1121
Lex. Bachm. 292, 28 Et. M. 47, 12; 91, 26; 571, 20 (cf. Gen.)
Et. Gud. 64, 16 De Stefani; 374, 17. 48 Sturz Et. Or. 7, 23;
11, 15; 91, 8

1 G¹ΕΑΤ verba ταῦτα δὲ ἐπὶ μ. [λεληθῶτα del. Ahrens]
φησιν ἡ Κύπρις post ἐκάμφθης exhibent in sch. c, unde Wila-
mowitz ea eiecit 5 l.: λυγιξεῖν Call.: λυγιξην Κ: τὴν θην τὸν
ἔρωτα cett. καταδήσειν Ahrens: -δήσαι Κ: -δῶσαι cett.
6 ἐκανυῶ om. ΓΕΑΤ 7 ὑπέσχετο Κ ποιήν Κ: τιμωρίαν
cett. 8 l.: λυγιξεῖν T: λυγιξην cett. τὸ β. Duebner: τοῖς β.
codd. δήσειν bis Ahrens: δήσαι codd. del. Ahrens 9 δίδη
om. Κ 10 κλάσειν scripsi: κλάσαι Κ: θλάσαι cett., unde
θλάσειν Hemsterhuys 11 λέγουσι—δηλοῦν Κ: θννατὸν—λέ-
γεσθαι cett. λυγαῖα Toup: λυγὰ ΚΑΤ: λυγὰ G: λόγα E
12 δὲ Duebner: γὰρ codd. ἀγνοῶν post βλάβδος in codd., transp.
Wilamowitz. ἄγνος Ahrens οὖν Ahrens: οὖς codd. 14 μα-
στιγώσει codd., corr. Duebner 15 καὶ Δωρικῶς om. P

- Ε⁵** 1. <ἐλνγλχθης> ἔδραμεύθης· μεταφορική ἢ λέξις ἀπὸ τοῦ λύγου.
- ΡΤ** 102 a. ἤδη γὰρ φράσδει πάνθ' ἄλιος: ἤδη γὰρ πάντα φράσδει, ἦγουν δῆλα πάντα ποιεῖ ὁ ἥλιος.
- b. ἄμμιν δεδύκει: ἡμῖν δέδυκεν.
- ΕΑΡΤ** c. ἄμμιν: ἡμῖν ἦν καὶ τροπῇ τοῦ ἦ εἰς ἅ Λωρικῶς καὶ προσθέσει τοῦ μ̄ Αἰολικῶς καὶ ἐν ὑπερβιβασμῶ τοῦ τόπου ἄμμιν.
- ΚΡΕΑΤ** 105/06 a. οὗ λέγεται τὰν Κύπριν: τὸ οὗ δασύνεται· ἔστι γὰρ ἀντὶ τοῦ ὄπου. λείπει δὲ τὸ καταισχῦναι, ἔν' ἧ τὸ ὄλον· ὄπου ὁ βουκόλος τὴν Κύπριν καταισχῦναι λέγεται.

v. 102. Eust. 1266, 47: ἐντεῦθεν δνάμενος Θεόκριτός φησι τὸ οὐ πάντα τὸν ἥλιον δεδύκειν, ἦγουν οὐ πάσας συντελεισθῆναι τὰς ἡμέρας τοῦ ζῆν. 6 Ahrens *De graec. ling. dial.* I 125 n 5 v. 105/06. Serv. Verg. Aen. II 35: quamquam ... non adsit ... Anchises ... propter caecitatem, ut docet Theocritus. ib. II 687: 'oculus ad sidera' contra opinionem Theocriti, qui eum fulmine caecatum fuisse commemorat. ib. II 649: fulminatus autem est Anchises, quia se cum Venere concubuisse iactabat. ib. Serv. auctus: fabula sane talis est. cum inter aequales epularetur Anchises, gloriatus traditur de concubitu Veneris. quod cum Iovi Venus quæstæ esset, emeruit, ut in Anchisem fulmina mitterentur; sed Venus cum eum fulmine posse vidisset interimi, miserata iuvenem in aliam partem fulmen detorsit, Anchises tamen afflatus igne caelesti semper debilis vixit. Serv. ib. I 617: sed sciendum Anchisen, ut fabula loquitur, pastorem fuisse et cum eo amato Venerem concubuisse. unde Aeneas circa Simoin fluvium natus est; deæ enim vel nymphæ enituntur circa fluvios vel nemora. quod cum iactaret Anchises, adflatus fulmine oculoque privatus est. Mythogr. Vat. I 217; II 195 Plut. Aet. phys. 36 e vers. Longolii (*Moral. V 399 Bernard.*): unde apud Theocritum iocose Venus ad Anchisen a pastore ablegatur, uti apud aculeis propter adulterium commissum pungatur, 'te confer ad Idam etc.' cf. Wilamowitz *Textg.* 232—234

1 ἔδραμεύθης cod. 3 l. om. P 5 δέδυκεν scripsi: δὲ ἔδυκεν P: δὲ ἔδυνε T: ἔδυνεν K⁵ 7 Αἰολικῶς om. ΕΑΡΤ
 9 δασύνεται K: δασυντέον cett. 11 Ἀγγίσης post βουκόλος
 et καὶ τὴν Ἀφροδίτην post Κύπριν add. T e scholio b

b. οὐ λέγεται: λείπει τὸ αἰσχῦναι τὴν Ἀφροδίτην δὲ Ἰδης Ἀγγίσης.

c. ἄλλοι δ' οὐ προσυπακούουσι τὸ αἰσχῦναι.

KREAT

d. ὁ βωκόλος: βουκόλος ὁ Ἀγγίσης ὁ Αἰνείου πατήρ, ὃς ἔκατ' αὐτὴν Ἰδην ἐμίγη Ἀφροδίτῃ καὶ Αἰνείαν ἐγέννησεν.

e. ἔρπε ποτ' Ἰδαν: ἀντὶ τοῦ ἄπελθε πρὸς τὴν Ἰδην. ὡς ἐξῆς ἐπιφέρει· ἔρπε πρὸς τὸν βουκόλον Ἀγγίσην. καὶ Ὀμηρος (E 313): 'ἤ μιν ὑπ' Ἀγγίση τέκε βουκολέοντι.'

f. Ἰδῆ ὄρος Τροίας. δύναται δὲ καὶ πάντα τὰ ὄρη τῆς Ἰδης προσηγορίᾳ καλεῖσθαι ἀπὸ τοῦ Ἰδη ἢ βοτάνῃ ἢ ἀπὸ τοῦ ἰδεῖν καὶ θεάσασθαι· ἀφ' ὑψηλοῦ γάρ τις ἰστάμενος δύναται πόρρω ἰδεῖν. καλεῖται δὲ Ἰδῆ καὶ ὄρος Κρήτης.

g. τῆνυι δρύες· δρύες, ὥστε σκέπειν τῷ Ἀγγίση συνερχομένην αὐτήν· εἰρωνευόμενος δὲ λέγει. τῆνυι ἀντὶ τοῦ ἐκεῖ.

h. ὧδε κύπειρος: ἐνθάδε ταπεινὴ βοτάνη καὶ ἀναπεπταμένος ὁ ἀήρ, καὶ οὐ δυνήσῃ λαθεῖν συνουσιάζουσα.

i. τῆνυι δρύες: ὥστε σκέπειν σε συνερχομένην τῷ Ἀγγίση. ἐνταῦθα δὲ ταπεινὴ βοτάνη καὶ μὴ δυναμένη σκέπειν σε.

k. ὧδε κύπειρος: κύπειρος χαμαλζηλος πόα. τὸ δὲ ἀντὶ τοῦ ἐκεῖ. κύπειρον τινες τὸ παρ' ἡμῶν βούτομόν φασι.

9 sch. XVII 9—12 a sch. A 475 sch. Pind. Nem. X 132 sch. Nic. Ther. 585; Al. 220 Cornut. Theol. gr. comp. 5, 17 Lang Hesych. Ἰδας Hesych. Phot. Suid. Ἰδη Phot. Bibl. 534 a 16 Bekker Ecl. (Cram. An. Ox. II 450, 28) Et. M. 465, 52 (cf. Gen.) Et. Gud. 270, 22. 35 Sturz Eust. 353, 12; 500, 43; 633, 35; 1351, 15

6 ἀντι—ἐπιφέρει om. T ἀντι τοῦ ἄπελθε (ἐπελθε cod., corr. Ziegler) πρὸς K: ἀπῆλθε, δηλοῖ δὲ GEA 7 ἔρπε—Ὀμ. K: ἔρπε ποτ' Ἰδαν (Ἀγγίσην Call.). βουκόλον δὲ τὸν Ἀγγίσην Ὀμ. φησιν cett. 8 βουκολέοντα codd. Theocr. 9 τῆς Ἰδης P: τῆς Ἰδης EA: τῆς Ἰδης τῆ T 18 ἐκείσε post l. add. GEA (T) postea εἰρωνευόμενος seqq. praetermittentes τῷ Ἀγγίση K: τὸν Ἀγγίσην cett. συνερχομένην αὐτήν scripsi: συνερχομένην αὐτῆ K: συνερχόμενον αὐτῆ cett. 16 ἀναπεπταμένος GEA 17 σε om. P συνερχομένην Call.: συνερχόμενον T: συνερχομένην P 19 κύπειρον in l. codd.

- KQEAT** 107. ὃδε καλὸν βομβεῦντι: κατηγορούσας τῆς ἀκρασίας εὐρήσεις τὰς μελίσσας, εἰ πρὸς ἡμᾶς ἦκοις, διὰ τοῦ βόμβου τοὺς ὀδοιπόρους ἐπαγομένας. σμήνη δὲ τὰ τῶν μελισσῶν ἀγγελία. Ἡσιόδος (Theog. 594). 'ὡς δ' ὅταν ἐν σμήνεσσι κατηγορέσσι μελίσσαι.'
- KQEAPT** 109 a. ὠραῖος χῶδωνις: Κινύρον τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ Σμύρνης θυγατρὸς, ἣτις κατὰ μῆνιν Ἀφροδίτης ἠράσθη τοῦ πατρὸς, ὅτι λύσασα τὰς τρίχας οὐδὲ Ἀφροδίτην ἔχειν ἔφη τοιαύτας. καὶ ἐλάνθανε τὸν πατέρα στολιζομένη καὶ συναναμυγμένη ὡς θεράπαινα. ὕστερον δὲ ἐγκυμονήσασα καὶ τεκοῦσα 10 τὸν Ἄδωνιν ἐφωράθη καὶ αἰσχνομένη ἠΐξαστο μεταβαλεῖν εἰς δμώνυμον φυτόν.
- KQEAT** b. ὠραῖος δὲ ἀντὶ τοῦ τρυφερός, ὅθεν καὶ τὸ θρύπτεσθαι ὠραῖζεσθαι φησι Μένανδρος (fgm. 855 Kock Com. att. fgm. III 228). 'ὡς ὠραῖζεθ' ἢ τύχη πρὸς τοὺς βλους.' ἢ ἀκμάζων. 15 Ἡσιόδος (Op. 695). 'ὠραῖος δὲ γυναῖκα τὸν ποτὶ οἶκον ἄγεσθαι.'
- KQEA** 110 a. καὶ πτώκας: τὰς αἰτιατικὰς οἱ Λωρεῖς τῶν εἰς εἰς ληγουσῶν εὐθειῶν τῶν πληθυντικῶν ὁμοίως ταῖς εὐθείαις 20 κ παροξύνουσι καὶ μακρὸν ἔχουσι τὸ ᾧ, θῶας Τρώας' [b.] ὅτι 20 τὰς παρ' ἡμῖν <προφερομένας διὰ τοῦ εἰς> εὐθείας τῶν πλη-

6 Apoll. Bibl. III 183. 184 Anton. Lib. 34 Hygin. 58
 Ov. Met. X 298 Serv. auct. Verg. Buc. X 18; Aen. V 72
 18 Ahrens *De graec. ling. dial.* II 29 n. 10; 231 n. 2

2 ἦκοις K: -εις cett. 3 τοὺς ὀδοιπόρους K: τοῖς ὀδοι-
 πόροις cett. τῶν om. K 4 ὡς δ' ὅπ' Hesiodus 7 θυ-
 γατρὸς GEAPT: θυγάτηρ Μοίρα (Mύρρα Scaliger alii) K
 ἢ K 8 καὶ pro ὅτι K 9 παλιζόμενον GEAPT 10 θερά-
 παινα—ἐγκυμονήσασα—τεκοῦσα K: θεραπαῖνη—ἐγκυμονοῦσα—
 γενῶσα cett. 11 καὶ K: ἐφ' οἷς cett. αἰσθόμενη K μετα-
 βαλεῖν K: μεταλλαγῆναι cett. 14 φησι om. K 15 ὡς om.
 GEAT ὠραῖζεθ' KE: ὠραῖζεσθ' GA: ὠραῖζει θ' T εἰς
 τοὺς K 16 τὴν γυναῖκα GEAT 17 τῶν πληθυντικῶν om.
 GEA ταῖς εὐθείαις om. K 18 ἔχουσι τὸ ᾧ om.
 GEA 21 εἰς 22 ᾧ mutavi

Θηντικῶν ἐκείνοι διὰ τῆς αἰ̄ προφέρουσιν. c. οὕτως ἀξιούσι ὁ
Θεαίτητος καὶ Μουνάτιος καὶ Πτολεμαῖος Ἀριστοῦκου.

112. ὅπως στάση: τινὲς περισπῶσιν, ἀλλ' ἀμαρτάνουσι. **ΚΘΕΑΤ**
τὰ γὰρ ὑποτακτικὰ τῶν φημάτων ὁμοίως ἡμῖν προφέρουσιν οἱ
5 Δωριεῖς, ὡς φησι Λεπτίνης.

[113.] <ἀλλὰ μάχευ μοι:> ἀλλὰ εἰ θέλεις σύ, ὦ Διομήδη, **Ε**⁵
μάχου μοι. ἢ ὁ Δάφνις πρὸς τὴν Ἀφροδίτην φησίν.

115 a. φωλάδες ἄρκτοι: οὐ μάτην οὕτω καλεῖ, ἀλλ' ὅτι, **ΚΘΕΑΤ**
ὡς φησι καὶ Θεόφραστος καὶ Σώστρατος ἐν α' <λέ>γει περὶ
10 ἄρκτων, πολλὸν [χρόνον] αἱ ἄρκτοι φωλεύουσι χρόνον· b. **ἩΕΑΤ**
ὅτι <μόναι> τῶν ἄλλων θηρίων αἱ ἄρκτοι τίκτουσαι φωλεοῖς
ἐπικαθῆνται.

[c.] φωλάδες: αἱ κατάστικτοι.

PT

117 a. Ἀρθέθιοι α: κρήνη ἐν Συρακούσαις. φασὶ διὰ **ΚΘΕΑΤ**

8 Arist. Hist. an. VI 30, 579 a 27; VIII 17, 600 b 1 Aelian.
Nat. an. VI 3 Plin. Hist. nat. VIII 126 Hesych. φωλάδες·
ἐμφωλεύουσαι Suid. φωλ. Lex. Bachm. 411, 11 Eust.
1682, 36 14 Serv. Verg. Buc. X 4: alii dicunt ad Arethusam
nympham Siciliae Alpheum de Elide venire per maria . . . ;
alii dicunt ipsam Arethusam iam in fontem mutatam Alpheum
fugere et de Elide ad Siciliam venire . . . (sch. Dan. add.)
sane dicitur quodam tempore patera aurea in Arethusa inventa,
quam olympionices in Alpheum miserat. et cum Olympiae
hostiae caeduntur, cruor earum in Alpheum infusus in Arethu-
sam exit. Prob. ib. Serv. auct. Aen. III 694 sch. γ 489
sch. Pind. Nem. I 1—3; Pyth. II 12 Ov. Met. V 572 Strab.

2 Βενάτιος cod., correxi 4 οἱ Δωριεῖς **K**: οἶον cett.
8 οὕτω om. **ΘΕΑΤ** φωλάδας post οὕτω add. **K** καλεῖ ἀλλ'
ὅτι ὡς φ. **K**: φ. ἀλλ' ἐπεὶ cett. 9 cf. Theophrasti librum
Περὶ τῶν φωλεύοντων, fgm. 176—178 ed. mai. Wimmer. Σώ-
πατρος **K**. intellegas Sostrati librum Περὶ ζώων, de quo v. Mueller
Fgm. hist. gr. IV 505 b ἐν α' λέγει Duebner: ἐν τῷ α' Adert: ἐνάγει
ΘΕΑΤ: om. **K** περὶ ἄρκτων om. **K** probante Wilamowitzio
10 πολλὸν χρ. αἱ ἄ. φωλεύουσι χρ., ubi χρ. posteriore loco Ziegler
del., **K**: ὅτι πρῶτον (πλεῖστον Ahrens) αἱ ἄ. φωλεοῖς ἐχρῶντο ἢ
φωλεοῦσι χρ. (sunt variae lectiones) cett. 11 add. Call. τί-
κτουσαι Hamaker: τίκτουσι καὶ codd. 13 interpretem inscite
de φολίς cogitasse animadvertit Ahrens, cf. sch. Apoll. Rhod.
I 221 14 ἢ ἐν Σικελίᾳ post Συρακούσαις add. **ΕΑΤ**, unde
Ahrens dedit: ἢ ἐν Σικελίᾳ φηγοῦσα διὰ πελάγους Ἀλφειῶν ἦξεν
5*

πελάγους Ἀλφειὸν ἦκειν <...>, ὡς φησιν Ἴβυκος (fgm. 23 Bergk *Poet. lyr. gr. III⁴ 244*) παριστορῶν περὶ τῆς Ὀλυμπιακῆς φιάλης.

K¹⁻²GEAT b. Ἀρέθουσα: ὅτι Σικελικὴ κρήνη, πρόδηλον· δοκεῖ δὲ ὑπ' Ἀλφειοῦ πληροῦσθαι. ἔστι δὲ καὶ ἐν Εὐβοίᾳ καὶ ἄλλη 5

KGEAT ἐν Σάμῳ <καὶ ἐν Ἰθάκῃ> c. πᾶρ κόρακος πέτρῃ καὶ ἐπὶ κρήνῃ Ἀρεθούσῃ (ν 408). χαριέντως δὲ καὶ Ἐπαφροδίτος (fgm. 1 Luenzner *Diss. phil. Bonn. 1866, 21*) φησιν ἐν τῷ

GEAT περὶ στοιχείων, ὅτι ἀρεθούσας καλοῦσι πάσας κρήνας. d. ἀγνοήσας δὲ Κράτης (*Wachsmuth De Cratete Mallota p. 53*) μετα- 10 γράφει· ἐπὶ κρήνης μελανύδρου' (cf. ν 409).

PT e. χαίρ' Ἀρέθουσα: πηγὴ ἐν Συρακούσαις τῆς Σικελίας, εἰς ἣν εἰσρέει ὁ ἐξ Ἀρκαδίας Ἀλφειὸς ποταμὸς.

KPT 118 a. Θύβριδος: <...> δύβρις κατὰ γλῶσσαν ἢ θάλασσα. τινὲς δὲ Σικελίας ἔφησαν ποταμὸν Θύμβριδα. 15

KGEAT b. Θύβρις ποταμὸς Σικελίας, ἐφ' ᾧ μυθεύονται Ἡρακλῆν <... ὅτε> τὰς ἐκ τῆς Ἐρυθραίας βούς ἐλαύνων ἐνταῦθα ἀρίκτετο· γενομένου δὲ χειμῶνος ἀνυπερβλήτου χῶσαι τὸν ποτα-

VI 270 Paus. V 7, 2 5 Steph. Byz. Ἀρέθουσα Herodian. II 919, 28 Lentz sch. ν 408 Eust. 1746, 56

1 ἦκειν Heinsius: ἦξειν codd. lacunam ind. Ziegler, cf. Servium 2 Ὀλυμπιακῆς scripsi: Ὀλυμπίας codd.: Ὀλυμπίασι Bergk 4 pro ὅτι—πρόδηλον **K¹** exhibet κρήνη Σικελίας αὕτη post δοκεῖ δὲ et ποταμοῦ post Ἀλφειοῦ add. **K¹** 6 καὶ ἐν Ἰθάκῃ add. Meineke Steph. Byz. I 116, plura excidisse videri monet Schimberg *Anal. Aristarchea, Diss. phil. Gryph. 1878, 16* παρὰ vel περὶ codd., corr. Heinsius ἐπὶ τε Hom. 7 δὲ καὶ Ἐπ. φησιν **K**: τοῦ Ἐπαφροδίτου λέγοντος cett. 8 ἐν τῷ περὶ στοιχείων om. **K**, ἐν τῷ περὶ <λέξεων κατὰ> στοιχείων prop. Ahrens, tradita defendit Schimberg 9 πάσας Meineke coll. Steph. Byz. et Herodiano: τὰς codd. 14 lac. indicavi, cf. sch. c δύβρις κατὰ γλ. **K**: Θύβρις κατὰ τινα γλ. **PT** 15 ultima ita leguntur in **PT**: οἱ δὲ φασιν, ὅτι Θύμβρις (Θύβρις **T**) ἐστὶ ποταμὸς Σικελίας 16 Θύβρις **K**: Θύμβρις cett. μυθεύεται Ἡρακλῆς **GEAT** 17 lacuna indicata Ahrens (ap. Ziegl.) praeter ὅτε suppl. ἀλύσθηται. fortasse exciderunt Κεφαλοῖδιον οἰκίσαι vel plura 18 χῶσαι—ποιήσαι **K**: ἐχῶσε—ἐποίησεν cett.

μὸν καὶ ἐπίπεδον ποιῆσαι, ἐφ' οὗ οἱ Κεφαλοῖδιοι δεικνύνται κατοικοῦντες. c. Θεάτης δέ φησι Συρακοσίους ἀπὸ τῆς **BEAT** ὕβρεως (ὀνομάσαι προσθέσει τοῦ θ̄). Ασκληπιάδης δὲ ὁ Μερλεανὸς διὰ τοῦ θ̄ γράφει καὶ φησι 'δύβρις κατὰ γλῶσσαν ἢ 5 θάλασσα.' γράφουσι δὲ τινες κατὰ Θύμβριδος· ἔστι δὲ καὶ οὗτος ποταμὸς Σικελίας.

123 a. ᾧ Πάν Πάν: ποιητικὴ ἐπανάληψις· εἰ μὴ τις **KBEAPT** πιθανεύοιτο λέγων, ὡς ὁ νοῦς ἔστι τοιοῦτος· ᾧ τὸ πᾶν σύ, ᾧ Πάν, ἵνα τὸ μὲν πρῶτον περισπασθῆ, τὸ δὲ δεύτερον ὀξύτο- 10 νηθῆ. b. τὸν δὲ Πᾶνα οἱ μὲν Πηγελόπης καὶ Ὀδυσσεῶς ἢ **KBEAT** 'Ερμῶ, ἄλλοι δὲ Διὸς καὶ Καλλιστοῦς, ἕτεροι δὲ Αἰθέρως καὶ Οἰνηΐδος, ἔνιοι δ' Οὐρανοῦ καὶ Γῆς.

2 Serv. Verg. Aen. III 500 (de Tiberi): ut autem Thybris dicatur, haec ratio est. quodam tempore Syracusani victores Atheniensium ceperunt Syracusis ingentem hostium multitudinem et eam caesis montibus fecerunt addere munimenta civitati. tunc auctis muris etiam fossa intrinsicus facta est, quae flumine admissa repleta munitiorem redderet civitatem. hanc igitur fossam per hostium poenam et iniuriam factam Thybrin (Ybrin *libri*, *corr. Thilo*) vocaverunt ἀπὸ τῆς ὕβρεως. . . . circa Syracusas autem esse fossam Thybrin nomine Theocritus meminit. ib. VIII 330 (de Tiberi): Thybris quasi ὕβρις dictus est ἀπὸ τῆς ὕβρεως, id est ab iniuria; nam amabant maiores ubi aspiratio erat θ̄ ponere. . . . alii ut supra diximus volunt eos, qui de Sicilia venerunt, Thybrin dixisse ad similitudinem fossae Syracusanae, quam fecerunt per iniuriam Afri et Athenienses iuxta civitatis murum. cf. Schwartz *Nachr. d. Ges. d. Wiss. zu Gött., Phil.-hist. Kl. 1904, 297*; Wilamowitz *Textg. 232 not.* 3 Steph. Byz. Θύμβρα 5 Eust. Dion. Per. 350 10 sch. 3/4 c cum loc. sim.

1 οὗ Meineke: ὅν codd. Κεφαλοῖδιοι δεικνύνται Meineke *Vindic. Strab. 71* praeeunte Duebnero, qui Κεφαλοῖδιον latere viderat: Κεφαλοὶ διαδείκνυνται codd. 3 verba ὀνομάσαι προσθέσει τοῦ θ̄ leguntur in cod. gr. 4 bibl. Vict. Em., ὀνομάσαι suppl. Ahrens 4 ipsa Asclepiadis verba agnovit Ahrens κατὰ γλ. ἢ codd., transp. Wilamowitz 5 κατὰ Θύμβριδος scripsi: ἀπὸ Τύμβριδος codd. Θύμβριδος iam Ahrens voluerat restitui 8 ᾧ Πάν om. K 10 ἢ 'Ερμῶ om. K, cf. notam ad sch. 124 a 11 δὲ post ἕτεροι om. K 12 Οἰνηΐδος K: Νηρηΐδος GT: N. ἢ Δινηΐδος A: N. ἢ Δινηΐδος E: Οἰνηΐδος ἦτοι Νηΐδος W. H. Roscher *Phil. 53, 1894, 375 n. 56*

- ΚΕ⁵Α** c. *Λυκαίων: Λύκαιον ὄρος Ἀρκαδίας κληθὲν ἀπὸ Λυ-*
ΚΘΕΑΤ *κάονος τοῦ Πελαγοῦ, ἐν ᾧ καὶ μαντεῖον Πανός· ὁ εἰς δ*
ὄρος <φασίν> ἐλθοῦσαν τὴν Λυκάονος θυγατέρα Καλλιστώ ὑπὸ
Ἐρμού τραφήναι ἄρκτον οὔσαν. ἦν καὶ φησιν Ἄρατος ἐν
οὐρανῷ ἐστηρίχθαι (Phaen. 10). 5
- ΘΕΑΡΤ** e. *εἴτ' ἐσσι κατ' ὄρεα μακρὰ Λυκαίου: ἐπὶ τῷ*
Κ *Λυκαίῳ φασὶ χωρίον καλούμενον [Καλλιστοῦς] <...>* f. *εἰς*
δ φασὶ τὰ εἰσερχόμενα ζῶα ἄγωνα γίνεσθαι.
- Ρ** g. *Λυκαίω: ὄρος Ἀρκαδίας.*
- ΚΘΕΑΡΤ** 124 a. *Μαίναλον: ὄρος Ἀρκαδίας ἀπὸ Μαινάλου τοῦ* 10
Κ *Λυκάονος·* b. *ἔνθα ἡ Ἀταλάντη τῷ Ἰάσωνι παρέσχετο δόρυ*
ξένιον· δεξιτερῇ δ' ἔλεν ἔγχος ἐκηβόλον, ὃ ῥ' Ἀταλάντη
Μα.νάλω ἐν ποτέ οἱ ξεινήμιον ἐγγυάλιξεν' (Apoll. Rhod.
I 769 sq.).

2 Paus. VIII 37, 11 Reinh. Franz *De Callistis fab.*, Leipzig. *Stud. z. class. Phil.* XII 266 sqq. 7 Call. Hymn. I 11—14 cum sch. Paus. VIII 38, 6 Polyb. XVI 12, 7 Plut. Aet. gr. 39, 300 a—c 10 sch. Apoll. Rhod. I 168: *Μαίναλος ὄρος Ἀρκαδίας καὶ πόλις, ἀπὸ Μαινάλου τοῦ Ἀρκάδος, οὗ πατὴρ Λυκάων.* ib. 769: *Μαίναλος δὲ ὄρος Ἀρκαδίας . . . ἀπὸ Μαινάλου τοῦ Ἀρκάδος, ὃς φησιν Ἑλλάνικος (fgm. 60 Mueller Fgm. hist. gr. I 53).* sch. Pind. Ol. IX 88 c Steph. Byz. *Μαίναλος*

2 ante *εἰς lacunam indicari voluit Ziegler* 3 *ὄρος om.*
ΕΑΤ *φασίν* addidi, sed plura intercidiisse videntur 4 *ἐν*
ὄρ. ἐστηρίχθαι Wilamowitz: ἐν δ' ὄρ. ἐστηρίχθη Κ: ἐν ὄρ.
ἡστερίσθαι cett. 6 sch. e a scholio d, cui in libris **ΘΕΑΤ**
praecedit, segregavit Franz 269 ἐπὶ scripsi: ὑπὸ codd.
7 φασὶ χωρίον καλούμενον Duebner ex parte cum Hemster-
husio: φησὶ χωρίω καλουμένον (-ω GT) ΘΕΑΤ: φησὶ χωρίω
Ρ, qui postea vacuum reliquit spatium quinque versibus quin-
denarum litterarum aptum proscrispi adianxi hoc inter-
pretamentum, quod ad templum Iovis Lycaei pertinere Franz
(301 n. 1) monuerat εἰς δν (post τύμβον 125/26 c) cod., correxi
9 λυκαίων et Ἄργους cod. 10 ἀπὸ seqq. om. Ρ τοῦ <Ἀρκά-
δος, οὗ πατὴρ> Λυκάων e sch. Apoll. Buck 40 11 post Λυ-
κάονος add. Κ νισὸ Ἐρμού, quae e scholio 123 b huc illata esse
videntur 12 ἢν οὐο ἐ· cod. . .

125/126 a. Ἑλλίκας δὲ λίπε φίλον: τοῦ ὄρους τὸ ΚΘΕΑΡΤ ἀκρωτήριον παρὰ τὸ ἐπιρρεῖσθαι τοῖς τῶν ὑετῶν καὶ πηγῶν ὕδασιν.

b. Ἑλλίκας δὲ λίπε Ῥίον: Ἑλλίκη ὄνομα πόλεως πρὸς ΡΤ
5 τῷ Ῥίῳ τῷ Ἀχαικῷ.

c. <αἰπύ τε σᾶμα τῆνο Λυκαονίδαο: . . . > ὃ Αἰπύ-Κ του τάφου καλοῦσι. καὶ Ὅμηρος (B 604): Ἐπύτιον παρὰ τύμβον.²

d. ἀγητόν: ἐκπληξιν ἔχον διὰ τὰ ἐν αὐτῷ γινόμενα περὶ Κ⁵ΘΕΑΤ
10 Λυκάονα καὶ Καλλιστῶ <καὶ> Ἀρκάδα.

127. λήγετε: ὡσπερ ἄρχετε, οὕτω λήγετε, ἀντὶ τοῦ ΚΘΕΑΡΤ λήγειν ποιήσατε.

128/129 a. φέρειν: οἱ μὲν κατὰ συναλοιφήν φέρε, εἶτα εὐπάκτοιο τοῦ καλῶς πεπηγότος· οἱ δὲ ἐκπληροῦσι φέρειν,
15 ἀντὶ τοῦ λάμβανε δηλονότι. μελλπνουν δὲ ἢ ἠδύφωνον ἢ ἠδὺ ὀδωδύϊαν διὰ τὸν κηρόν. τὸ δὲ ἐξῆς· τὴν σύριγγα <τὴν> ἐκ κηροῦ εὐπήκτου, περὶ χεῖλος εἰλουμένην ἐν τῷ συρῆσειν.

[b.] <περὶ χεῖλος ἐλικτάν:> ἤγουν τῷ ἐκ τοῦ στόματος Ε⁵ ἐξερχομένου πνεύματι· πρῶτον γὰρ περὶ <τὸ> χεῖλος τῆς σύ-
20 ριγγος ἐλίσσεται τὸ πνεῦμα.

1 sch. T Ξ 154. 225 sch. Apoll. Rhod. I 1165: καὶ τὸ μὲν φίλον ἐστὶν ὄρος ἦτοι ἀκρωτήριον. Hesych. Phot. Suid. δ. Hellad. Chrest. (Phot. Bibl. 534 a 18 Bekker) Et. M. 704, 36 (cf. Gen.) Et. Gud. 493, 6 Sturz

1 τοῦ ὄρους τὸ ἀκρωτήριον om. GEAFT 2 καὶ πηγῶν K: ὄμβροις καὶ τοῖς τῶν ποταμῶν cett. 4 ὄσον in l. P, om. T. scripsi Ῥίον ex sequentibus 5 Ῥίῳ Duker Thucyd. 1731, 154: ὄριῳ codd. 6 lac. ind. Ziegler 7 K tantum διὰ—γινόμενα 10 add. Ahrens Ἀρκάδιον codd., correxi 11 ἄρχετε scripsi ex Apogr. Barb., cf. sch. 64 a: ἄρχεσθε KG: ἠρξασθε cett. οὕτω λήγετε ἀντὶ τοῦ K: οὕτως καὶ cett. 14 ἐκ πλήρους K φέρειν K: φέρε δὴ cett. 15 <sol> ante δηλονότι add. Ahrens verba τὴν σύριγγα, quae in libris post δηλονότι leguntur, traieci post τὸ δὲ ἐξῆς, ubi Call. addiderat <λάβε τὴν σύριγγα τὴν> ἢ—ἢ scripsi: ἦτοι—ἢ KP: ἦδη—ἦτοι cett. 16 ἠδὺ om. GEAFT διὰ τὸν κηρόν om. K τὸ δὲ ἐξῆς K: ἐν (ἐκ T) κηρῷ pro l. cett. 17 εὐπήκτου K: -οιο cett. εἰλουμένου K corr., P 18 ἢ τῷ ἐν τῷ στόματι cod.

- PT 132. φορέοιτε βάτοι: βάτος (< . . .).
- APT 133 a. νάρκισσος: θηλυκῶς λέγεται ἐνταῦθα, παρὰ δὲ Ἀριστοφάνει (fgm. 754 Koek Com. att. fgm. I 571; III 724) ἀρσενικῶς.
 b. ἐπ' ἀρκεύθοισι: ἀρκευθος εἶδος δένδρου, ὅπερ ἐστὶν ἄκανθῶδες, ἢ φυτόν.
- PT c. ἀρκεύθοισι κομᾶσαι: ἀρκευθος εἶδος φυτοῦ ἀκανθῶδους. τὸ δὲ κομᾶσαι ἀντὶ τοῦ ἀναθῆλαι τὰ ἀπαρέμφορα ἀντὶ προστακτικῶν.
- PT 134 a. Ἐναλλα: οἶον ἐνηλλαγμένα. κατὰ τὸ ἄνω ποταμῶν 10 χωροῦσι πηγαί' (Eur. Med. 410).
- APT b. ὄχνας καὶ ἀπίους καὶ ἀγλάδας. ἀγλάδας μὲν διὰ τὸ ἐν τῷ ἐσθιέσθαι ὄχλησιν ἐμποιεῖν, οἰοεὶ ὄγλάδας οὖσας· ὄχνας δὲ ἀπὸ τοῦ ἄγγειν δοκεῖν· ἀπίους δέ, ὅτι πρῶτον ἐν Πελοποννήσῳ δοκοῦσι φῦναι, ἢ ἐλέγετο Ἀπία. 15

8 Eust. 308, 34 12 Et. Gen. (Et. M. 182, 23): ἀγράς· ἢ ἀγρία ἀπίος. εἰρηται δὲ παρὰ τὴν ὄχλησιν τὴν ἐν τῷ ἐσθιέσθαι γινουμένην ὅπ' αὐτῶν. Et. Parv. ἀγλάς (Miller *Mé. de litt. gr.* 321) Et. Gud. 252, 19 De Stefani 14 Et. Gen. (Et. M. 645, 49): ὄχνη· . . . ἢ παρὰ τὸ ἄγγειν. sch. η 115 Eust. 1572, 30; 1963, 15 Et. Gen. (Et. M. 122, 25): ἀπίος· ἢ ὄχνη καλουμένη γενικῶς, ὅτι πρῶτον ἐν Πελοποννήσῳ γέγονεν, Ἀπία δὲ ἢ Πελοπόννησος. Et. Gud. 166, 19 De Stefani Athen. XIV 650 b

1 hoc interpretamentum a subsequente seiunxit Ahrens. suppleas fere ex Et. M. 191, 52: (< ἢ ἀκανθα. εἰρηται κατὰ ἀντίφρασιν· ὁ μὴ ὦν βάτος>). cf. sch. Nic. Al. 267; Eust. 1960, 27
 2 GEAPT exhibent: λέγ. θηλυκῶς [ὡς] ἐστ. νάρκ. καὶ ἀρσ. π. Ἀρ. 5 l. om. K εἶδος—ἐστὶν K: δένδρον cett. 8 εὐκτικὰ ἀντὶ προστακτικῶν rectius gl. cod. Par. 2884 10 ἄνω ποτ. ἰερῶν χ. παγαί Euripides 12 bis ἀγλάδας K: ἀγράδας cett. ἀγρ. post. — ἐμποιεῖν post δοκεῖν leguntur in GEAPT μὲν διὰ K: δὲ παρὰ cett. 13 ὄχλησιν K: ὄχλους GEAT: om. P οἰοεὶ ὄχλ. οὖσας om. GEAPT οἰοεὶ, quod in K ante ἐμποιεῖν est, transposui auctore Duebnero 14 ἄγγειν K: ἄγγεσθαι cett. δοκεῖ K extrema ita in GEAPT: ἀπιοι δὲ δοκοῦσι πρῶτον (πρῶτοι P) ἐν Π. φηῖναι, οἱ ἔλεγον ἀπία

[c.] ἐνεῖκαι: ἀπὸ τοῦ ἐνέκω ἦνεικα καὶ τροπῇ τοῦ $\bar{\eta}$ εἰς κ' $\bar{\xi}$ κατὰ Βοιωτοὺς ἦνειξα.

[d.] ἐνείκοι: ἐνέγκοι, φέροι.

PT

[135.] ὄλαφος ἔλκοι: θηλάζοι.

P

5 136. σκῶπες: εἶδος ὀρνέων κακόφωνον. Ἀλέξανδρός KΘEAPT

(Περὶ ζῴων figm. 13 Wellmann *Herm.* 26, 1891, 550) φησι τοὺς σκῶπας οὐκ ἐπιτερεπῆς τῇ φωνῇ· διὸ καὶ παρ' Ὀμήρῳ (ε 66) φησὶν ὀρθῶς δοκεῖν γράφεσθαι 'σκῶπές τ' ἴρηκές τε', οὐ δεῖν δὲ γράφειν χωρὶς τοῦ σ · οἱ γὰρ σκῶπες <λέγονται, 10 διότι σκαιὰν ὅπα καὶ> φωνὴν ἀφιασι. Καλλιμαχος (figm. 100 c 7 Schneider, II 293) δὲ φησιν, ὅτι φθέγγεται ὡσπερ ἐπισκώπτων τῇ φωνῇ, ὅθεν καὶ οὕτω καλεῖται. Τυραννίων δὲ σκῶπας τοὺς νυκτικόρακας φησιν, οἷον σκίοπας, τοὺς ἐν σκιᾷ ἔχοντας τὴν ὅπα.

15 138. ἀνεπαύσατο: εὐφρόμως τὸ ἀποθανεῖν ἀναπαύ- KΘEAPT
σασθαι ἔφη. καὶ Ὀμηρος (Α 241)· 'ὡς ὁ μὲν αὐθι πεσὼν
κοιμήσατο χάλκεον ἕπνον.'

139/140 a. ἦθ' εἰλ' ἀνορθῶσαι: ἐκ δευτέρου ζῶντα K⁵ΘEAP
παραστήσαι.

20 b. λῖνα: ἦτοι ἐπεπληρώκει τὸ χρεῶν. καὶ Ὀμηρος KΘEAPT
(T 128)· 'γενομένῳ ἐπένησε λῖνω, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.' λῖνον

1 Et. M. 339, 32: ἐνεῖκαι· σημαίνει τὸ ἐνέγκαι· ἔστι γὰρ Ἰω-
νικόν. παρὰ τὸ ἐνέκω ἐνέξω, πλεονασμῶ τοῦ $\bar{\eta}$ ἐνεῖκω ἦνεικα
καὶ τὸ ἀπαρέμφατον ἐνεῖκαι. 5 Athen. IX 391a—d Aelian.
Hist. an. XV 28 sch. ε 66 Eust. 1523, 56 Theogn. Can.
(Cram. An. Ox. II 136, 3) Et. M. 719, 50 (cf. Gen., ex Oro)

1 quid verba καὶ τροπῇ κτλ. hoc loco sibi velint, obscu-
rum 5 εἶδος ὀρν. κακ. om. KΘEAT κακοφώνων P, corr.
Wilamowitz 8 φησι [γράψας del. Ziegler] ὀρθ. δοκεῖν γρά-
φεσθαι K: γράφεται (γράφει GEAT) δοκεῖ φησιν ὀρθ. cett.
9 δεῖν scripsi: δεῖ codd. δὲ γράφειν K: γὰρ φησι cett.
10 σκαιὰν ex Et. suppl. Hemsterhuys, malui addere plura
11 δι' om. GEAPT 12 ὅθεν—καλεῖται K: ὅπερ κάλλιον cett.
Τυραννίων K: -ίδων cett. 13 τοὺς om. K 14 ὅπα K: φω-
νήν cett. 15 ἀνεπαύσατο T: ἐπελ θνήσκει (v. 135) GEAT:
om. K 16 ὡς—πεσὼν om. K 18 K tantum ζ. παρ.
19 παραστήσαι Duebner: -ῆναι codd. 21 τεινομένῳ GEAT
λίνω K: λῖνον cett.

δὲ ἀντ' ἐρίου οἱ ποιηταὶ συνάπτειν (λέγουσι τὰς Μοῖρας), ὅτι τὸ λίνον ἐκ γῆς καὶ αὐταὶ δὲ [αἱ Μοῖραι ἐκ γῆς] ἐπικλώθουσι τοῖς ζώοις τὴν εἰς γῆν ἀνάλυσιν.

E^FP c. τὰ τῶν Μοιρῶν φησι λῖνα τὰ ἐπικεκλωσμένα· καὶ τὰ εἰμαρμένα ἐτελειούτο. 5

PT d. ἔβα δόον· τουτέστιν ἀπέθανε καὶ διὰ τοῦ Ἀχέροντος διήλθε.

K^FE^F e. (ἔκλυσε δῖνα:) ἦτοι περιέσχεν αὐτὸν ἢ τοῦ Ἀχέροντος δίνη.

K^FGEAT 141a. τὸν Μοῖσαις φίλον· καθὸ πρῶτος εὗρατο 10
βουκολικά.

K^F b. (τὸν οὐ Νύμφαισιν ἀπεχθῆ:) ἐπεὶ μὲν τῶν Νυμφῶν αὐτοῦ ἠράσθη.

GEAT c. [φίλον ἄνδρα] (τὸν οὐ Νύμφαισιν ἀπεχθῆ:) ἐπεὶ (περὶ) πάσας οἰκείως διέτριβε. 15

P 143. τό τε σκύφος: ὅπερ ὑπέσχον ποτήριον.

K^FGEAPT^{1,2} 147a. σχαδόνων: σχάδονες τὰ τῶν κηφήνων κηρία.
(...) ὧς φησὶν Ἀριστοτέλης. Θεαίτητος δὲ τοὺς κηροὺς τοὺς

10 Diom. Art. gramm. III 487, 8 Keil: putant autem quidam hoc genus carminis primum Daphnin composuisse. Diod. IV 84, 3 17 Hesych. Phot. Suid. σχαδ. Lex. Bachm. 378, 9 Et. M. 739, 42 (cf. Gen.)

1 συνάπτουσι codd., emendavi. συνάπτειν idem ac νήθειν significare posse negandum videtur Wilamowitzio **2** καὶ αὐταὶ δὲ **EAT**: καὶ αὐταὶ **K**: αὐταὶ δὲ **P**: om. **G** delevi **3** εἰς γῆν **KGEA**: εἰς ἀντῆς (sic) **P**: ἐκ γῆς **T**. Ahrens sententiam multo diversam restituere conatus est: λίνον δὲ οἱ ποιηταὶ ἀντὶ βίου (hoc cum Reinesio), ὅτι συνάπτουσι τὸ λίνον ἐξῆς, ὡσαύτως δὲ αἱ Μοῖραι ἐξῆς ἐπικλώθουσι τὴν ζωὴν καὶ εἰσαύτως ἀναλύουσι **4** **E** non habet nisi τὰ τῶν **M**. ἐπικεκλωσμένα **8** in **K** tantum ἢ τοῦ Ἀχ. **11** βουκολικά **K**: -ῆν cett. **14** l. mutavi **15** ἐπεὶ Xylander (Brubach. a. 1558): ἐπὶ codd. (περὶ) πάσας Heinsius: πάσας codd.: πάσαις Toup **17** l. om. **K** **18** lac. indicavi, cum Aristoteles non favum, sed progeniem apium voce σχαδόνων significaverit, cf. Hist. an. V 22, 554 a 15. 29; 23, 555 a 8; IX 40, 624 a 8, 627 a 30; suppleas igitur e locis sim. ζῶον ἄπερον ἄπουν vel simile quid Ἀριστοτέλης **PT¹**: Ἀριστοφάνης cett. Ahrens intellegit Aristophanem Byzantium, cuius λέξεις Ἀττικαῖς debeatur interpretatio τὰ τῶν κηφήνων κηρία Θεαίτητος δὲ om. **KGEAT²**

ἔχοντας τῶν κηφήνων τοὺς γόνους, οἵτινες ἡδὺ ποιοῦσι βρώμα. οἱ δὲ ποινότεροι ἐπὶ τῶν κηφήνων τῶν ἐσθιόντων τὸ μέλι, ὡς φησιν Ἡσίοδος (Op. 304, cf. 305 sq.)· 'κηφήνεσσι κοθύροις ἔκελος ὀρμήν.'

6 b. ἀπ' Αἰγίλλω: Αἰγίλα δῆμος Ἀττικῆς, <Ἀντιοχίδος> ΚΡΕΑΡ φυλῆς, ἀπὸ τινος ἥρωος Αἰγίλλου. ὅτι δὲ αἱ Ἀττικαὶ ἰσχάδες ἡδίσται, καὶ ὁ Δίων (figm. 13 Mueller Fgm. hist. gr. II 92) μαρτυρεῖ. ἔστι δὲ καὶ Λακωνικὸν χωρίον Αἰγίλλου. τινὲς δέ, ὅτι ἔστι καὶ νῆσος μεταξὺ Κρήτης καὶ Λακωνικῆς.

10 [c.] <ἀπ' Αἰγίλλω> ἀκρωτήριον Λακωνικὸν πλησίον Εἵ Κρήτης.

[149 a.] <ἡνί<: ἰδοῦ. ΚἜ

[b.] <Θᾶσαι> θαύμασαι.

15 150. κράναισι: ἐπὶ κρήναις ταῖς τῶν Ὠρέων δόξεις ΚΡΕΑΡ· αὐτὸ πεπλόσθαι, ἀντὶ τοῦ ἐν ξαρι, ἐπεὶ ἀνθεῖ πάντα τότε.

151 a. ὧδ' ἴθι Κισσαλίθα: ἡ κισσὸν λευκὸν κατανεμο-ΚΡΕΑΡ· μένη. αἰθὼν γὰρ τὸ λαμπρόν· ἐκ δὲ τοῦ λαμπροῦ γίνεται μεταληπτικῶς τὸ λευκόν.

2 Et. M. 524, 48 (cf. Gen.) 5 Steph. Byz. Αἰγίλλιά Athen. XIV 652 b. e (Philemo) Harp. Αἰγίλλισός Paus. IV 17, 1

1 τοὺς τὸν γόνον τῶν κηφήνων ἔχοντας P post οἵτινες add. πρόμονοι K, ἐκτάμονοι GEAT². stultum est additamentum, nisi ante οἵτινες plura interciderit conicias; ut nunc est, οἵτινες ad κηρός pertinere patet 2 κοινότεροι GEAT: -ον cett. post ἐπὶ τῶν Ahrensis exciderit videntur verba ἡδονῆς παρεχόντων (cf. Hesych.) κηφ. τῶν ἐσθιόντων τὸ μ. ΚΡΕΑΤ²: κηρίων ὧν τὸ μ. ἐσθίεται PT¹ ὡς φησιν seqq. om. PT¹, poetae verba etiam K 5 Αἰγίλα—Αἰγίλλου ita in P: Αἰγίλλων τινες τὴν Ἀττικὴν φασιν ἀπὸ Αἰγίλλου ἥρωος Αἰγίλα GEAT: -ος K locum varie tentatum ita dedi, ut Hamaker ex Harpocrate constituit: ἀπὸ φ. τινος KE: ἀπὸ φ. ἀπὸ τινος A: ἀπὸ τινος φ. GT 7 ἡδίσται K: ἡδίσται GEAT: ἡδέαι T Δίωνων Meurs Opp. I 234 D Athenaei loco nisus: Δίων codd. 14 κρήνης τῆς codd., corr. Call. 15 αὐτὸ seqq. om. P αὐτὸ πεπλόσθαι e scholiis Moschopuleis Ahrens: ἀποπεπλόσθαι ΚΡΕΑΤ πάντα τότε EAT: πάντοτε K: πάντα τότε ἦτοι πάντοτε G 16 λευκὴν K

- b. *Κισσαίθα*: ὄνομα αἰλὸς ἐκ τοῦ κισσῶ καὶ τοῦ αἰῶθω.
- EA c. <*Κισσαίθα*> ἢ ταχεῖα αἰξ ἀπὸ τοῦ ταχέως γεννᾶν· κισσῶ γὰρ τὸ γεννᾶ, αἰῶθω δὲ τὸ καίω καὶ ἀνάπτω.
- PT d. *Κισσαίθα*: ἢ πρὸς τὸ γεννᾶν διάπυρος καὶ θερμῆ, ἀπὸ τοῦ κισσῶ τὸ γεννᾶ καὶ τοῦ αἰῶθω τὸ καίω. [εἰ δὲ *Κι- 5*
ναίθα γράψεις, *Κιναίθα* ἐστὶν ἢ πρὸς τὸ κινεῖσθαι διάπυρος ἤγουν ταχεῖα αἰξ, ἀπὸ τοῦ κινᾶ καὶ τοῦ αἰῶθω τὸ καίω.]

VII. Θαλύσια

KBLEAT a. Ἐπιδημήσας ὁ Θεόκριτος ἐν Κῶ ἐφιλιώθη Φρασιδάμῳ καὶ Ἀντιγένει τοῖς Λυκωπέως υἱοῖς. κληθεῖς δὲ ὅπ' 10 αὐτῶν ἐπὶ Θαλύσια Δήμητρος ἄπεισι μετὰ Εὐκλείτου καὶ Ἀμύντου, οὐχ, ὡς Μουνάτιος φησι, μετὰ Φρασιδάμου καὶ Ἀντιγένους τῶν καλεσάντων αὐτούς· λέγει γάρ (v. 2)· 'σὺν καὶ τρίτος ἄμιν Ἀμύντας.'

KBLEAPT b. ἐπιγράφεται μὲν τὸ εἰδύλλιον Θαλύσια· τὰ δὲ πράγ- 15 ματα διάκεινται ἐν Κῶ. ἐπιδημήσας γὰρ ὁ Θεόκριτος τῇ νήσῳ, καθ' ὃν χρόνον εἰς Ἀλεξάνδρειαν πρὸς Πτολεμαῖον ἐπορεύετο, φίλος κατέστη Φρασιδάμῳ καὶ Ἀντιγένει Λυκωπέως υἱοῖς. καὶ κληθεῖς ὅπ' αὐτῶν εἰς ἀγρὸν ἐπὶ Θαλύσια Δήμητρος ἄπεισι

8 sch. V 136/37 b cum loc. sim.

5 sch. V 102/03 e

1 l. et ex seqq. om. K 5 ultima ex id. V huc translata sunt

Tit.: Θ. arg. b, sch. III 8/9 a, sch. VI a. e. 2/3 b, K super scholiis: *Λυκίδας* ἢ Θ. *Amarantus* in Et. Gen. *δικρανώσατε* (v. ad 154): *ὑπόθεσις τῶν εἰς Κομάταν*. Θ. K super verbis poetae: Θ. ἢ *ἐαρινὸς ὄδοιπορὸς* P: τῶν εἰς Κομάταν ἢ *ἐαρινῶν δωρίδι* ἢ *ἐαρινῇ ὄδοιπορίᾳ* L: τὸν εἰς Κομάτα. Θ. ἢ *ἐαρινῶν δωρίδι* ἢ *ἐαρινῇ ὄδοιπορίᾳ* GA: Θ. *δωρίδι* ἢ *ἐαρινῇ ὄδοιπορίᾳ* T: om. E 11 *Θαλύσια* T: *Θυσία* cett. 12 *Μουνάτιος* Ziegler: *Μουνάτος* KGE: *Μενάτος* cett. 13 *αὐτούς* K: *αὐτόν* cett. 16 *δι- 5*
κείται om. PT 17 *ὅτε πρὸς Πτ.* εἰς Ἀλ. ἀπήμει PT

μετὰ Εὐκρίτου καὶ Ἀμύντου. καὶ διηγεῖται, ὡς κατὰ τὴν δδὸν ἐντυγχάνει Ἀνκίδα τῷ Κυθωνιάτῃ ἀπὸ Κρήτης καὶ ὅπως ἀλλήλοις ὁμιλοῦσι καὶ διεξέρχονται τοὺς ἑαυτῶν ἔρωτας. ἦρα δὲ ὁ Ἀνκίδας παιδὸς Ἀγεάναντος Μιτυληναίου, ὁ δὲ Θεόκριτος ἡ Μυρτοῦς ὄνομα. λαμβάνει δὲ ὁ Θεόκριτος λαγωβόλον παρὰ Ἀνκίδα, καὶ οὕτω χωρίζονται ἀπ' ἀλλήλων.

c. προλογίζει ὁ Θεόκριτος.

KP

1 a. ἐς τὸν Ἄλεντα: τόπος ἐν Κῶ ἀπὸ Ἄλεντός τινος ΚQL⁵E⁵ βασιλέως. b. ἔνιοι δὲ τὴν ἄλω παρὰ τὸ ἀηλέσθαι ἐν αὐτῇ ΚΘ
10 τοὺς ἀστάγυας.

c. ἐς τὸν Ἄλεντα: Ἄλεις ἢ δῆμος τῆς Κῶ [οὕτως ὄνο-PT μαζόμενος] ἢ τόπος ἐν Κῶ οὕτως ὀνομαζόμενος ἀπὸ τινος Ἄλεντος. ἔστι δὲ Ἄλεις καὶ ποταμὸς Σικελίας.

2 a. εἴροπορες: κυρίως μὲν ἐπὶ τῶν σκολήκων, κατα-Κ
15 χρηστικῶς δὲ ἐπὶ τῶν νωθεστέρως πορευομένων· νῦν δὲ ἐπὶ τοῦ βαδίζειν εὐθέως παρειλήφραμεν.

b. εἴροπορον: τὸ ἔρπειν κυρίως ἐπὶ τῶν ὄφρων καὶ τῶν BLEAT σκολήκων καὶ ἐπὶ τῶν ἐτέρων ἀπόδων ζῴων λέγεται, κατα-χρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν νωθεστέρως καὶ ἀσπουνδεὶ πορευο-
20 μένων. καὶ Ὀμηρὸς (ρ 158) φησι· <ἤμενος ἢ ἔρπων>. νῦν δὲ ἐπὶ τοῦ βαδίζειν παρειλήφραμεν.

3 a. θαλύσια: ἢ τῶν καρπῶν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς συγκομιδῆ. ΚQL⁵E⁵ καὶ Ὀμηρὸς (I 534)· 'ὄν οὔτι θαλύσια.'

9 sch. 34 c cum loc. sim. 18 V 123 cum sch. 14 Eust.
1841, 28 22 sch. B I 534 Et. M. 442, 13 (cf. Gen.)

1 ὄθεν καὶ διηγ. PT 2 ὅπως PT: πῶς cett. 3 ὁμι-
λοῦσι καὶ PT: ὁμίλων καὶ K: ὁμίλων G: ὁμιλοῦντες cett.
4 μὲν ante A. suppl. Valckenaer 5 κόρης ante M. suppl.
Ahrens ὄνομα, quod Valckenaer delevit, deest e. g. in Laur.
32, 16 6 ἀπ' om. omnes praeter K 8 Ἄλεντος scripsi e
scholio c: Ἄλεντινον codd. 11 Ἄλεις bis scripsi: Ἄλεως codd.
οὔτ. ὄνομ. priore loco del. Paton *The Inscr. of Cos* p. 213, idem
verba ἀπὸ τινος Ἄλ., quae in codd. subsequuntur, transposuit
19 νωθεστέρως scripsi: νωθεστέρων codd.: νωθέστερον Call.
20 καὶ Ὀμ. φ. om. EAT supplevi 23 καὶ Ὀμηρὸς seqq. om.
LE δ οἱ οὔτι Hom.

- K⁹** b. < . . > τὸν τῶν δένδρων καρπὸν ἄφθονον καὶ πολὺν ἀκμάζοντα καὶ δαψιλῆ τὸν ἐπὶ τῆς ἄλλω συνηγμένον καρπὸν. κολακεύει δὲ τὴν Δήμητραν <διὰ τὸ> πολλοῖς ἔτεσι τὴν αὐτὴν εὐθηνίαν ἀξήθηται.
- PT** c. θ α λ ὺ σ ι α: Δήμητρος ἑορτὴ μετὰ τὴν συλλογὴν τῶν 5 καρπῶν. καὶ Ὅμηρος (I 534)· 'θαλύσια γουνοῦ ἄλωης.'
- d. καὶ Φρασίδαμος: οὗτος ὁ καὶ περισσός. τὸ δὲ ἐξῆς· τῇ Δηοῖ γὰρ ἔτευξε θαλύσια ὁ Φρασίδαμος καὶ <ὁ> Ἀντιγένης.
- L^m EAT** 4. τὸ Λυκόπεος Αἰολικῶς προπαροξύνεται· ἐπειδὴ οἱ Αἰολεῖς Ἀχιλλεύς καὶ Πηλεὺς λέγουσι βαρυτόνως, ὁμοίως καὶ 10 τὸ Λυκόπευς, διὰ τοῦτο ἢ τῶν εἰς εὐς γενικὴ παρ' αὐτοῖς προπαροξύνεται.
- K⁹ LEA** 5—9 a. χαῖον: τῶν ἀγαθῶν. χαῖα γὰρ παρὰ Λακεδαιμονίοις τὰ ἀγαθὰ· χαῖον δὲ τὸ εὐγενὲς καὶ ἀρχαῖον, ὁμοίως καὶ 15 τὸ χάον.
- PT** b. εἴ τί περ ἐσθλὸν χαῖον τῶν ἔτ' ἄνωθεν ἀπὸ Κλυτίας: χαῖον λέγεται τὸ ἀγαθὸν παρὰ Λακεδαιμονίοις, χαῖον δὲ τὸ εὐγενὲς ἢ τὸ ἀρχαῖον. ὁ δὲ νοῦς τούτου τοιοῦτος· εἴ τί ἐστὶν ἀγαθὸν ἀπὸ τῶν ἔτι ὄντων ἀρχαίων [ἀγαθῶν] τῶν 20 ἀπὸ τῆς Κλυτίας τε καὶ αὐτοῦ τοῦ Χάλκωνος, οὗτοι εἰσι τὸ ἀγαθὸν ἐκεῖνο, ὁ Φρασίδαμος καὶ ὁ Ἀντιγένης.
- K⁹ LEA** c. ἀπὸ Κλυτίας: Κλυτία ὄνομα κύριον, Εὐρύπυλον τοῦ βασιλέως τῶν Κῶων γυνή, θυγάτηρ δὲ Μέρπος. φησὶν οὖν, 25 ὅτι συγγενεῖς οἱ νεανία Χάλκωνος.

9 Ahrens *De graec. linguae dial.* I 14 n. 13; 13 n. 12
18 Hesych. χᾱῖα χᾱῖος ἀχᾱῖα sch. Ar. Lys. 1157

1 lac. indicavi. ad ea quae supersunt conferas v. 33 sq.
3 δὲ om. K supplevi 6 γοῦν ἄλωησι codd., corr. Xylander
8 addidi 9 Λυκόπεως codd. προπαροξύνεται L: προπαροξύνονται E: παροξύνονται AT 11 αὐτοῖς Call.: αὐτῶν codd.
14 τὰ ἀγαθὰ seqq. om. G χαῖον K: χαῖον LEA καὶ ἀρχ. K:
ἢ τὸ ἀρχ. λέγεται ultimis omissis LEA 18 ἢ τὸ ἀρχαῖον
om. P 19 del. Wilamowitz 22 Κλ. δν. κύρ. om. K

d. *Εὐρύπυλος ὁ Ποσειδῶνος Κλυτίαν γήμας ἐν Κῶ Χάλκωνα καὶ Ἀνταγόραν ἐγέννησεν, ἀφ' ὧν οἱ εὐγενεῖς ἐν Κῶ.*

e. *Εὐρύπυλος ὁ Ποσειδῶνος υἱὸς Κῶων βασιλεύων γήμας P Κλυτίαν τὴν Μέροπος Χάλκωνα καὶ Ἀνταγόραν ἔτεκεν, ἀφ' ὧν οἱ ἐν Κῶ εὐγενεῖς.*

f. *οὗτοι δὲ εἰσιν οἱ ἐπὶ τῆς Ἡρακλέους πολιορκίας τὴν ΚGLEAPT Κῶ κατοικήσαντες καὶ ὑποδεγμένοι τὴν Δήμητραν, καθ' ὃν καιρὸν περιήει τὴν Κόρην ζητοῦσα.*

g. *καὶ σαφέστερον φάναι, τοῦτο βούλεται εἰπεῖν ὁ Θεό-PT κριτος, ὅτι ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου ἀγαθοῦ γένους τῆς Κλυτίας τῆς βασιλίσσης τῶν Κῶων καὶ τοῦ παιδὸς αὐτῆς τοῦ Χάλκωνος καταγονται ὁ Φρασιδάμος καὶ ὁ Ἀντιγένης. οὗτοι μόνοι ἀπὸ πάντων τῶν καταγομένων ἐξ αὐτῶν εἰσιν ἀγαθοί, καθάπερ καὶ οἱ πρόγονοι αὐτῶν. ἦν δὲ ἡ Κλυτία θυγάτηρ Μέροπος:*
 15 *γαμηθεῖσα δὲ Εὐρυπύλῳ τῷ βασιλεῖ τῶν Κῶων ἐγέννησε τὸν Χάλκωνα τὸν τὴν βασιλείαν τῶν Κῶων διαδεξάμενον.*

h. *Χάλκων υἱὸς Κλυτίας καὶ Εὐρυπύλου.* K

i. *Χάλκωνος: ὁ Χάλκων οὗτος ἴσταιται ἐν Κῶ ἀνδριᾶς KBP καὶ ἐκ τοῦ ποδὸς αὐτοῦ ἐκρέει πηγῆ.*

20 k. *Βούρριναν: κρήνην. λέγει τῆς Κῶ. Φιλητᾶς (fgm. 19 KGLEAT Bach, p. 55): 'νάσσατο δ' ἐν προγοῆσι μελαμπέτροιο (< — >)*

1 *Εὐρ. υἱὸς Ποσ. βασιλεὺς γήμας Κλ. τὴν τοῦ Μέροπος ἐν Κῶ G* 2 *εὐγ. τῶν Κῶων G* 4 *Ἀνταγόραν sch. d: Ἀρισταγόραν cod.* 6 *περὶ Εὐρυπύλου δὲ καὶ Κλυτίας ἱστορεῖται ὅτι οὗτοι εἰσιν inc. PT πολιορκίας KGPT: βασιλείας cett.* 8 *in fine add.: ἐπιδημήσας δὲ Θεόκριτος ἐφιλιώθη Φρασιδάμῳ K: ἡ νήσῳ ἐπιδ. ὁ Θ. ἐφ. Φρ. GLEA. verba ab hoc loco aliena ex argumenti a initio petita esse intellexit Buck 35* 13 *οἱ ἀγαθοί P* 18 *ἀνδριᾶς seqq. om. G* 20 *Βουρριν- ubique K: Βουρριν- cett. κρήνην λέγει scripsi: κρήνην μὲν K: κρήνη ἢ Βούρρινα LEAT: om. G Φιλητᾶς G: Φιλιτᾶς LEAT: Φιλίτας, quae forma nominis esse videtur vere antiqua (Croenert Herm. 37, 1902, 212 sqq.), K* 21 *νάσσατο Heinsius 386: δάσατο codd.: δάσατο Kayser Phil. Coi fgm. 1793, 65 μελαμπ. Heinsius: σελαμπ. codd.: σελασκ. Bach hexametri finem interiisse statuit Ahrens, Βορίνης scripserat Heinsius*

Βουρίνης. Νικάνωρ δὲ ὁ Κῶος ὑπομνηματίζων φησί· 'Βούρινα πηγή ἐν τῇ νήσῳ ἐστίν, ἣς τὸ πρόσωπον βοὸς ἐνὶ παραπλήσιον.' ἔστι δὲ βέουσα ἐκ πέτρας διὰ βοὸς κεφαλῆς. ἢ τὴν μεγάλην διὰ τοῦ βουῖ ἐπιτατικοῦ. βούπαις γὰρ καὶ βουγαίος ὁ μέγας· καὶ Ὅμηρος (σ 79)· 'νῦν μὲν δὴ βουγαίε.'

1. ἐκ ποδὸς ἄνυε: ἦτοι ταχέως ἢ ἔξω τῆς πεπατημένης ὁδοῦ. οἱ δὲ φασιν ἐκεῖσε ἐφεστάναι ἀνδριάντα, καὶ ἐκ τοῦ ποδὸς ἐκχεῖσθαι τὴν πηγὴν. ἢ σπουδαίως κατήρτισε τὴν κρήνην, διὸ καὶ ἔφη· εὖ γ' ἐνερεισάμενος πέτρα γόνυ· καὶ ἡμεῖς φαμεν ἐκ ποδὸς οἶον εὐθέως. εἰ μὴ μεταφορικῶς ἔταξε 10 τὸ ἐκ ποδός, οἶον ἐξ ἐδάφους καὶ τῆς πρώτης ὑποστάσεως· καὶ γὰρ Ὅμηρος (B 824) τὰ κατώτατα μέρη τῶν ὄρων 'πόδα νεύατον' φησί. τὸ δὲ εὖ γ' ἐνερεισάμενος <πέτρα γόνυ> συνεκδοχικόν· παντὶ τῷ σώματι τῇ πέτρᾳ ἐπεριδόμενος, ὅθεν ἢ πηγὴ χεῖται. 15

KLEAT m. ἐκ ποδὸς ἄνυε: ἢ ἐκ βάθους ἢ ἀφ' ὕψηλοῦ· πόδες γὰρ τὰ πλησιάζοντα τῇ γῆ τῶν ὄρων.

1 Eust. 309, 2: καὶ παρὰ τῷ Θεοκρίτῳ δὲ Βούρινα· πηγὴ δὲ αὕτη καλουμένη οὕτω διὰ τὸ προτομήν τινα εἶναι ἀπόδοι εἰκονίαν ἐνὶ βοός. 3 sch. ABT N 824 sch. σ 79 Apoll. Lex. Hom. 52, 11 Bekker sch. Apoll. Rhod. I 760 sch. Ar. Plut. 873 Suid. βουλμιᾶ Et. M. 209, 21. 45; 474, 46 (cf. Gen.) Et. Gud. 447, 7 Sturz Eust. 962, 15 Pomp. Fest. De verb. signif. 29, 17 Lindsay 12 sch. B B 824

2 πηγὴ om. K ἣς—παραπλήσιον KG: ἢ τῷ ἀφ' ὕψους καὶ τῆλε β. φ. παραπλήσιος cett. 3 ἔστι δὲ KG: ἢ ἔστι cett.: ἢ ἔστι Duebner: <γράφεται καὶ Βούρειαν> ἢ ὅτι Ahrens 4 τοῦ —ἐπιτατικοῦ tacite Ahrens: τὸ—ἐπιτατικόν codd. 5 ὁ μέγας om. K νῦν μὲν δὴ K: νῦν μὲν G: δὴ νῦν cett.: νῦν μὲν μήτ' εἰς Hom. 8 τὴν πηγὴν KG: τὸ ὄσωρ cett. ἢ (ὅτι add. G) σπ. κατ. τ. κρ. in libris leguntur post διὸ καὶ ἔφη· εὖ γόνυ, transposui 9 ἐπεὶ καὶ ἡμεῖς φαμεν ὅτι ἐκ ποδὸς κατέδραμεν ἦγον ταχέως G 12 πόδα νεύατον sine φησι K: νεύατον φησι πόδα cett. 13 π. γόνυ suppl. Ahrens ex mente Geelii 14 πᾶν τὸ σῶμα K corr. 15 ἢ πηγὴ om. LEAT 16 verba ἀφ' ὕψηλοῦ cum inde a Geelio corrupta putarent, ἐκ βάθους καὶ μὴ ἀφ' ὕψηλοῦ Duebner, ἐκ βάθους ὡς ἀφ' ὄσωροῦ Ahrens proposuerunt. tradita ita intellegas:

π. <εὖ γ' ἐνερειασάμενος πέτρα γόνυ> ὡς γενναίως προσκαθίσας τῇ πέτρῳ. τινὲς δὲ φασιν, ὅτι οἱ στενωποὺς ὀρούσονται τὸ μὲν γόνυ ἐρείδουσι τῇ γῆ, τῷ δὲ ἑτέρῳ ποδὶ τὸ σκαπτόμενον ὑπολαμβάνουσι γῶμα καὶ ὀπίσω αὐτῶν διω-
5 θοῦνται. οὕτως οὖν καὶ οὗτος ἐνερειασάμενος πέτρα γόνυ τῇ συνεργίᾳ θατέρου ποδὸς τὴν κρήνην ἐποίησεν.

ο. Βούρειαν ὅς ἐκ ποδός: ὅτε ὁ Χάλκων ἐβασίλευε ΡΤ τῶν Κῶων, εὐρέθη ἐν τινὶ τόπῳ τῆς Κῶ ἢ πηγῆ, ἣν νῦν ὁ Θεόκριτος λέγει, μὴ πρότερον οὔσα. εὐρέθη δὲ οὕτως. ἀν-
10 ηγγέλθη τῷ βασιλεῖ παρὰ τινος τῶν περὶ ταῦτα δεινῶν, ὅτι ὕδατος ὁ τόπος ἐκείνος ἐνδομυχεῖ. καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτεπιστα-
τήσας τῷ τόπῳ ἠτύουρησεν, ὅσα συνέειπε πρὸς τὴν τοῦ ὕδα-
τος ἔκρηξιν. τοῦτο οὖν δηλοῖ τὸ ὅς ἐκ ποδός ἄνυε κρά-
ναν, ὅτι ὁ Χάλκων διὰ τῶν οἰκείων ποδῶν καὶ δι' αὐτεπιστα-
15 σίας ἤνυσεν, ἥγουν κατειργάσατο καὶ κατώρθωσε, τὴν κρήνην. τὸ δὲ εὖ ἐνερειασάμενος πέτρα γόνυ τοῦτο ἐστίν, ὅτι αὐτὸς ὁ Χάλκων, οὐχὶ ὀρθοστάτην ἰστάμενος, ἀλλὰ οὕτω δεῖσαν κάμψας τὸ γόνυ καὶ καλῶς ἐδράσας καὶ στηρίζας τοῦτο τῇ πέτρῳ τῇ πρὸς τῇ κρήνῃ αὐτοχειρὶ κατεπράξατο τὴν τοῦ ὕδα-
20 τος ἔκρηξιν.

Βούρεια δέ, ὅτι ἀπὸ κεφαλῆς βοῦς ἐκ λίθου πεποιημένης ἐδόκει τὸ ὕδωρ ἐκρεῖν οὕτω τοῦ Χάλκωνος μηχανησαμένου τε καὶ κατασκευάσαντος. ἡ Βούρεια ἢ πολύρρους ἀπὸ τοῦ βου ἐπιτατικοῦ μορίου καὶ τοῦ ῥέω. Νικάνωρ δὲ ὁ Κῶος ὑπο-
25 μνηματίζων Βούρειαν τὴν κρήνην καλεῖ. συμβῆναι γάρ φησιν ἐξ αὐτομάτου καὶ αὐτοφυῶς βοῦς δινὶ παραπλήσιον εἶναι τὸν τόπον, ἐξ οὗ τὴν κρήνην ἐκραγῆναι ὁ Χάλκων ἐποίησεν.

Chalco fontem elicit aut ex solo terrae, ita ut sursum aqua saliret, aut e montis radicibus, ita ut deorsum 'ex alto' caderet.

1 novum l. add. Ahrens, post ὡς K add. ἐκ ποδός, l. ut videtur e scholio m falso repetitum 2 quid στενωποί hoc loco significant, obscurum 7 ἐβασίλευσε T 8 ἣν—λέγει scripsi: ἣς—λέγει codd.: ἣς—μύμνηται Call. 9 οὔσα Call.: οὔσαν T: οὔσης P 18 γόνυ—άνυσε T 21 Βούρειαν T 25 Βούρρειαν Ahrens: Βούρρειν καὶ codd. 26 πλησίον P

ἄλλοι δὲ φασιν, ὅτι ὁ Χάλκων ἀνδριάντα ἔστησεν εἰς τὸν τόπον, ἐν ᾧ τὸ ὕδωρ εὐρέθη, καὶ ἐκ τοῦ ποδὸς τοῦ ἀνδριάντος τὸ ὕδωρ ἐξήρατο. καὶ νοοῦσι τὸ ὕδρ ἐκ ποδὸς ἄνυσσε κρᾶναν καὶ τὸ εὖ ἐνερειαμέμενος πέτρα γόνυ, ὅτι ὁ Χάλκων ἐκ τοῦ ποδὸς τοῦ ἀνδριάντος ἤνυσσε κρήνην Βούρειαν εὖ 5 καὶ καλῶς καὶ ἐπιστημόνως ἐνερειαμέμενος τὸ γόνυ τοῦ ἀνδριάντος ἐν τῇ πέτρᾳ τῇ πρὸς τῇ κρήνῃ. εἰ δὲ τοῦτο οὕτω νοήσεις, νοῆσαι ὀφείλεις καὶ Βούρειαν κρήνην τὴν πολύρρον καὶ πολυχεύμονα. εἰσι δὲ οἵτινες τὸ ἐκ ποδὸς ἐνόησαν τὸ ἔξω τῆς πεπατημένης ὁδοῦ, λέγοντες ὅτι ἡ πηγὴ, περὶ ἧς ὁ 10 λόγος, οὐκ ἦν κατὰ τὴν δημοσίαν ὁδόν, ἀλλ' ἐκτός.

κ^ελ^εε^ερ^ετ p. κατηρεφέες: σκιάδεις, φύλλοις καταστέγοι.

κλ^ε 10 a. κοῦπω: ἀντὶ τοῦ· καὶ οὔπω τὸ ἡμισυ τῆς ὁδοῦ ἠνύσαμεν.

κβλ^εε^ε b. σᾶμα: ὁ τάφος ἀπὸ τοῦ τὸν τόπον σημειοῦσθαι καὶ 15 περιορῶσθαι.

κβλεα^ρτ 11. τὸ Βρασίλα: οἱ γράφοντες διὰ τοῦ δ̄ ἀμαρτάνουσι. ἐγένετο γὰρ Βρασίλας Λάκων τὸ γένος· ὁ Λακεδαιμόνιος δὲ Βρασίλας οὐ τέθαιται ἐν Κῶ, ἀλλ' ἐν Ἀμφιπόλει.

κ^εβλεα^ρτ 12 a. ἐσθλὸν σὺν Μολισαῖσι Κυδωνικὸν εὐρομεν 20

βλεα^ρτ ἄνδρα: ἀντὶ τοῦ ἀγαθὸν καὶ μεμουςωμένον. b. Κυδωνικὸν δὲ ἀντὶ τοῦ Κρητικὸν ἀπὸ τόπου. καὶ Ὀμηρος (τ 176)· 'ἐν δὲ Κρητες μεγαλήτορες, ἐν δὲ Κύδωνες.'

12 Hesych. Phot. Suid. κατηρ. Lex. Bachm. 273, 30
16 Hesych. Suid. σῆμα Eust. 1310, 25 21 sch. Call. H. Dian. 81

12 σκ. φ. om. κ φ. κατ. om. ρτ 13 καὶ om. κ
14 ἠνύσαμεν L: ἠνυκότες K et κ^ε 15 καὶ περ. om. λε
18 γὰρ Βρασίλας κρτ: δὲ Βρασίλας cett. post γένος add. ὁ
δὲ Βρασίλας Κῶς ρτ ὁ Λακ. δὲ Call.: ὁ Μακεδόνιος δὲ κ:
ὁ γὰρ Λακ. λεα: ὁ γὰρ Μακεδ. G: ὁ δὲ ρτ 19 τέθαιται
ρτ: θάπτεται cett. 21 haec tantum in κ: ἀντὶ τοῦ μουςι-
κόμενον, in ρ: ἀγαθόν, μεμουςωμένον 22 Κρητικόν κ^ε ρ^ε
23 ἐν δ' Ἐτεόκρητες Hom. Κύδωνι codd. Theocr.

- c. *Κυδωνιόν*: *Κύδων* ὄνομα ἔθνους. ἔστι δὲ καὶ **KBLUEAT**
πόλις *Κυδωνία* ἀπὸ *Κύδωνος* τοῦ Ἑρμοῦ καὶ Ἀνακαλλίδος.
13/14. <οὐδέ κέ τις μιν> ἠγνοίησεν: ἐκ τοῦ ἑναν- **B**
τίου τὸ ἑναντίον· ὅτι βραδίως ἐπεγινώσκετο, ὅτι αἰπόλος ἦν.
5 16 a. *κνακόν*: ξανθὸν ἢ λευκόν· λευκὸν μὲν ἀπὸ τοῦ **KBLUEAT**
καρποῦ, ξανθὸν δὲ ἀπὸ τοῦ ἄνθους.
b. <λευκὸν ἢ μέλαν,> ὅτι ὁ μὲν κύκλος αὐτῆς μέλας, τὸ
δὲ σπέρμα λευκὸν τῆς κνήκου. ἢ ψαρόν. ἢ πυρρόν· τοιοῦτον
γὰρ τὸ τῆς κνήκου ἄνθος.
10 c. *κνακόν*: κνηκοειδές, λευκὸν ἀπὸ τῆς κνήκου τοῦ σπέρ- **PT**
ματος λευκοῦ ὄντος.
d. *νέας ταμίσιοιο*: προσφάτου πιτύας πνέον. **BLUEAPT**
e. *νέας ταμίσιοιο*: ἡ πιτύα εἴρηται παρὰ τὸ θαμί- **KBLUEAPT**
ζειν, ὃ ἔστι πυκνοῦν, τὸ γάλα περὶ αὐτὴν τρεφόμενον ἢ παρὰ
15 τὰ ταμείων ἀξιούσθαι διὰ τὴν χρῆσιν.

1 sch. Apoll. Rhod. IV 1492: Ἀλέξανδρος ἐν πρώτῳ Κρητι-
κῶν (fgm. 32 Mueller Fgm. hist. gr. III 231) τῇ Ἀνακαλλίδι συν-
ελθεῖν φησι τὸν Ἑρμῆν καὶ τὸν Ἀπόλλωνα, καὶ ἐκ μὲν Ἀπόλ-
λωνος γενέσθαι Νάξον, ἐκ δὲ Ἑρμοῦ Κύδωνα, ἀφ' οὗ ἡ πόλις
Κυδωνία καλεῖται ἐν Κρήτῃ. Steph. Byz. Κυδωνία 5 Diosc.
Mat. med. IV 188 Theophr. Hist. pl. VI 4, 5 Plin. Hist. nat.
XXI 90 Hesych. κνηκόν· τὸ κροκίζον χροῶμα ἀπὸ τοῦ ἄνθους·
ὅτε δὲ ἀπὸ καρποῦ, τὸ λευκόν. κνακόν· λευκόν. πυρρόν· κνη-
κός· λευκός [καὶ εἰδός τι σπέρματος] καὶ πυρρός. κνακός· ψαρός
ἵππος. 18 sch. Nic. Ther. 577; Al. 373 Hesych. Phot. Suid.
θαμίξεις Lex. Bachm. 254, 2

2 Κυδωνία J. B. Koehler *Notae et Emend. in Theocr.* 1767,
28: *Κύδων* codd. Ἀνακαλλίδος Brub. in marg.: Ἀναλλίδος
Call.: Ἀναλλίδας codd. 5 ἢ μέλαν post ἢ λευκόν add. **GU**
7 λευκὸν ἢ μέλαν supplevi ex iis quae **GU** in 16 a praestant
fort. χυλός αὐτῆς scripsi: αὐτοῦ codd. 8 κνήκου scripsi:
κνήκης Toup: κνίδης codd. et **K** quidem addens ὡς λέγεται
κνήκου ἢ ψ. ἢ π., quae in codd. finem scholii faciunt, huc
transposui 9 γὰρ **K**: δὲ καὶ cett. 10 κνήκου scripsi: κνή-
κης codd. 12 πιτύας **PT**: πιθύας (vel -ίας) cett.: πιτύας
Kiessling 14 περὶ αὐτ. τρεφ. om. **P** αὐτὴν Ahrens: αὐτὸν
T: αὐτὸ cett. τρεφόμενον Ahrens coll. E 903 (emend. a Bek-
kero): στρεφόμενον codd. praeter **G**, qui ἀναστρεφόμενον ἢ
παρὰ seqq. om. **LUEA** 15 ταμείων Geel ἡξιούσθαι ultimis
omissis **PT**

U^f f. τάμισος ἢ πιτύα οἶνονεὶ θάμισός τις οὖσα παρὰ τὸ θαμίζειν, ὃ ἔστι πυκνοῦν· καὶ πυκνοῖ γὰρ τὸ γάλα, ὃ ἔστι πήγνυσι, περὶ αὐτὴν τρεφόμενον.

KBLUEAPT g. εἰώθασι δὲ οἱ ποιμένες ἀπορία χειρομάκτρων τυροποιούμενοι ἀποψᾶσθαι οἷς περικείνται δέρμασι. 5

K⁶BLUEAT 17a. γέρων ἐσφίγγετο πέπλος: παλαιός, ἐν μεταφορᾷ τῶν ἡλικιωῶν.

BLUEAT b. γέρων: τριβακὸν ἱμάτιον, ὃ ἔστι παλαιόν.

KBLUEAT 18a. ζωστῆρι πλακερῶ: πλατεῖ· πλακερὸν γὰρ τὸ πλατύ. γράφεται δὲ καὶ πλοκερῶ παρὰ τὴν πλοκὴν καὶ 10 τὴν ὄφην.

PT b. ζωστῆρι πλακερῶ: ἄλλοι πλοκερῶ γράφουσιν. εἴτε δὲ πλακερῶ γράφεται εἴτε πλοκερῶ, ἀντὶ τοῦ πεπλεγμένῳ ἔστιν.

K⁶L⁶U⁶E⁶ c. <ῥοικάν> ἐπικαμπῆ.

KBLUEAP 19/20. σεσαρῶς: ἀντὶ τοῦ ἡρέμα ἐγάλα διεστηκῶς τὰ 15 χεῖλη καὶ μειδιῶν. οὐκ εὖ δὲ κέχρηται τῇ λέξει.

KBLUEA 21a. Σιμιχίδα: οἱ μὲν αὐτόν φασι Θεόκριτον, καθὸ Σιμίχον ἦν υἱὸς ἢ καθὸ σιμὸς ἦν. οἱ δὲ ἕτερόν τινα τῶν σὺν αὐτῷ καὶ οὐ Θεόκριτον διὰ τὸ 'Σιμιχίδα μὲν' Ἐρωτες ἐπέπτα-

15 Galen. ad Hipp. De fract. III 43 (XVIII 2, 597 Kuehn)
17 Aa cum loc. sim.

3 αὐτὸ σρεφόμενον cod. 4 τυροποιούμενοι KP: -όντες cett. 5 ἀποψᾶσθαι KP: ἀποσπογγίζειν τὰς χεῖρας ἀντῶν (ἀντῶν Kiessling) LUEAT: τὰς χεῖρας ἀποσπαννίζειν G οἷς περικ. δέρμασι K: ἐν οἷς δερματίνοισ (δέρμασιν L) εἵμασι περιβέβληνται LUEAT: οἷς περιβέβλ. δερματίνοισ χιτῶσι G: om. P 6 καλ. ἐν μεταφορᾷ K: ἢ μεταφορᾷ ἀπὸ cett. 9 ἢ τῷ πλατεῖ καὶ πλακῶδη (leg. -ει). πλακὸν γὰρ τὸ πλατύ φασι post ὄφην in G πλακερὸν scripsi: πλακὸν codd. 10 δὲ om. KG πεπλεγμένον (leg. -ω) post πλοκερῶ add. G 18 πεπλεγμένῳ E⁶ 15 ἀντὶ— ἐγάλα om. P διεσταλκῶς P et K⁶. Ahrens confert Galeni verba: διαστήσαι δὲ τὰ χεῖλη τῶν ὀδόντων συμβεβλημένων ὀνομάζουσι σεσηρέαναι 16 οὐκ εὖ δὲ κέχρ. Warton: οὐκέτι δὲ κέχρ. KGLUEA: καταχράται δὲ P 17 καθὸ Σ. KG: Σ. γὰρ cett. 18 Σιμίχον GUA: Σιμιχίδου cett. ἔτεροι codd. nostri, corr. Apogr. Barb.

ρον' (v. 96). φασί δὲ τὸν τοιοῦτον ἴσπερ πατριού κληθῆναι, ἀπὸ Σιμιγλίδου τοῦ Περικλέους τῶν Ὀρχομενίων, οἵτινες πολιτείας παρὰ Κῶις τετυχῆρασιν.

b. Σιμιγλίδα, πᾶ δὴ σὺ μεσαμέριον πόδας ἔλκεις: PT
 5 εἰσὶ καὶ πατρωνυμικὰ οὕτως ἀπαραλλάκτως λεγόμενα καὶ ἐπὶ τῶν υἱῶν ὡς καὶ ἐπὶ τῶν πατέρων. ὥσπερ δὲ Θεόκριτος Σιμιγλίδα υἱὸς ὢν Σιμιγλίδαν ἑαυτὸν ὀνομάζει πατρωνυμικῶς· καὶ τὸν Ἀσκληπιάδην τὸν Σάμιον ποιητὴν Σικελίδαν καὶ αὐτὸν καλεῖ παιδᾶ τινος Σικελίδα λεγομένου τυγχάνοντα. ἀλλὰ καὶ
 10 ἐν τῷ εἰδυλλίῳ τῷ οὕτως λεγομένῳ Αἰπολικῷ καὶ Ποιμενικῷ (V) καὶ τὸν Εὐμήδη (v. 134) υἱὸν ὄντα τοῦ Κρατίδα Κρατίδαν φησὶ καὶ αὐτὸν (v. 90. 99). οἱ λέγοντες δὲ Σιμιγλίδαν λέγεσθαι τὸν Θεόκριτον διὰ τὸ εἶναι σιμὸν κακῶς λέγουσιν.

22. σαῦρος: ἀρσενικόν, θηλυκὸν δὲ ἡ σάυρα. φησὶ KBLUEAT
 15 δὲ Ἀριστοτέλης (fgm. 328 Rose, 1532 b 25) περὶ τοῦ ζῴου, ὅτι ξηραίνομενον εἰς ἔχιν μεταβάλλει.

23a. οὐδ' ἐπιτυμβίδιαι: ἢ ὅτι τοῖς τάφοις ἐνδια- K²B²BLUEA
 τριβουσι ἢ ὅτι τὸν τύμβον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρουσι· b. τύμ- KBL
 βος δὲ παρὰ τὸ τύφεισθαι ὃ ἔστι καίεσθαι. c. ἢ παρὰ τὸ KB
 20 τύφω· φλογοειδεῖς γὰρ εἰσιν.

5 sch. Pind. Pyth. VI 5 a. cf. Wendel *Jahrb. f. class. Phil., Suppl.* 26, 1900, 70 6 sch. 40 d 14 immo de hydro id referunt Theophr. Hist. plant. II 4, 4 Nic. Ther. 414 sqq. Geop. XV 1, 21. cf. Val. Rose *Arist. pseudop.* 344 18 Galen. De simpl. med. temp. XI 37 (XII 361 Kuehn): τοῦτο δὲ φασὶ καὶ τὸν Θεόκριτον αἰνίττεσθαι λέγοντα 'οὐδ' ἐπιτυμβίδιαι κορυθαλλίδες ἡλαινόντι· δηλοῦν γὰρ αὐτὸν τὰς τὸν τύμβον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἐχούσας. Et. M. 771, 38 (cf. Gen.) Et. Gud. 537, 33 Sturz Suid. τύμβος

1 <αὐ>τὸν τοιοῦτως Paton *The Inscr. of Cos* 356 πατριόν KG: πατρωιοῦ L: πατραλοιοῦ UEA: πατρωοῦ Hauler *De Theocr. vita et carm.*, *Diss. phil. Frid.* 1855, 6: πατριώτων Hiller *Jahresb. d. class. Altertumswiss.* 34, 275: πατρὸς θετοῦ Meineke. velim: ἀπαραλλάκτως (cf. sch. b) κληθῆναι ἀπὸ <πατρὸς> Σιμιγλίδου 2 πολιτείας K: πολλταῖς U: πολίται cett. 14 ἀρσενικόν KG: -ὡς cett. θηλ. δὲ om. GLUEAT 16 μεταβάλλει K: -εται cett. 18 ἢ ὡσεὶ τύμβ. ἐπὶ κεφ. K² 19 δὲ GL: γὰρ K τύφεισθαι (ad- iecta glossa γρ. τετύφθαι) ὃ ἔστι καίεσθαι KG: τύφω τὸ καίω L

- ΘΥ⁵** d. ἐπιτυμβίδιαι: αἱ ἐπὶ τύμβου διατρέβουσαι ἢ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν ἔχουσαι τάφω παραπλήσιον.
- ΚΒΛΥΕΑ** e. κορυδαλλίδες δὲ παρὰ τὸ κόρυσιν ζοικέναι τὴν κεφαλὴν αὐτῶν.
- ΡΥ** f. αἱ δ' ἐπιτυμβίδιοι κορυδαλλίδες: κορυδαλλίδες ἔνταυθα εἶδος ἐρπετοῦ· λέγονται δὲ ἐπιτυμβίδιοι, ὅτι τάφοις ὡς ἐπιπολὸν ἐνδιατρέβουσιν. εἰ δὲ κορυδαλλίδας τὰ στρουθία νοήσεις, κορυδαλλίδες μὲν λέγονται διὰ τὸ κόρυσιν ζοικέναι τὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν ἀνάστημα, ἐπιτυμβίδιοι δέ, ὅτι ὡσεὶ τύμβον τὸ τοιοῦτον ἀνάστημα ἐπὶ κεφαλῆς ἔχουσι. φέρεται δὲ ἐπὶ τούτων καὶ ἱστορία τοιαύτη· ὅτι πρὸ τοῦ γενέσθαι τὴν γῆν γεγόνασιν αὐταὶ· συνέβη γοῦν ποτε αὐτῶν τὸν πρόγονον ἀποθανεῖν, καὶ γῆς μὴ οὔσης ἐτάφη ὑπὲρ τῆς κορυφῆς τοῦ ἰδίου γόνου· διὸ καὶ ἐπιτυμβίδιοι ἐπεκλήθησαν.
- ΚΒΛΥΕΑΤ** g. ἡλαίνονται: ῥέμβονται, πλανῶνται· ἀπὸ τῆς ἄλλης. ὅμως καὶ αὐταὶ ἡρεμοῦσιν.
- ΘΛΥΕΑΤ** 24. μετὰ δαῖτ' ἄκλητος: <οὐ γὰρ ἄκλητος> εἰ ὕστερῆσει, μοῖραν εὐρίσκει τῶν κρεῶν. ἢ μετὰ δαῖτα κλητός. οἱ γὰρ κεκλημένοι σπεύδουσιν· ἐπὶ δὲ τῶν βραδυνόντων παροιμία· ὅστις ἐπὶ δεῖπνον ὄψε κληθεὶς ἔρχεται, ἢ χαλός ἐστιν, ἢ ἢ οὐ δίδωσι συμβολάς.
- Κ⁵** 25. <λανὸν ἐπι:> ἦτοι ἐπὶ τρύγην.
- ΚΒΛΥΕΑΡ** 26a. πᾶσα λίθος: ἕως διὰ τὴν εὐμουσίαν τοῦ Θεο-

11 Ar. Av. 471 sqq. Galen. l. l. 19 Paroemiographi (Apost. 15 g)

1 ordine inverso ὅτι ἐπὶ τ. κ. ἔχουσι τ. π. ἢ τοῖς τάφοις ἐνδιατρέβουσιν **Υ⁵** 3 κορυδαλλίδες δὲ **Κ**: κορυδαλλίδεσσι cett. παρὰ—τὴν κεφαλὴν αὐτῶν **Κ**: διὰ—τάς κεφαλὰς cett. 6 ἐρπετοῦ **Ρ**: ὀρνέου **Τ** 7 ἐνδιατρ. Reiske: διατρ. codd. 12 γοῦν **Ρ**: δὲ **Τ** 15 verba ἀπὸ τῆς ἄλλης in libris ante πλανῶνται leguntur, transp. Ahrens 17 l. μετὰ δαῖτα κλητός in libris, corr. Ahrens verba sequentia simul adiciens 18 δαῖτ' ἐκλητός codd., corr. Adert 23 τοῦ Θεοκρίτου φησὶ **Υ**: τοῦ Θεοκρίτου ὡς **Κ**: τοῦ Θεοκρίτου τοῦτο εἶπεν ὡς (φ Ahrens) verbo φησὶ post λίθους traiecto **Ρ**: Θεόκλιτος φησὶ cett.

κρίτου φησί και τοὺς λίθους εὐμελῆ ἀποδιδόναι ἤχον προσ-
πταίοντας τοῖς ποσίν.

b. ἀρβύλη δὲ εἶδος ὑποδήματος ἀπὸ τοῦ ἀρμόζεσθαι. KQLUEAT

c. θηλυκῶς ἢ λίθος. και Ὅμηρος (M 287)· 'λίθοι πα-
5 τῶντο θαμειαί.' [d.] και (Z 242—43)· 'δόμον ξεστῆς αἰ- LUEAT
θούσῃσι τετυγμένον', λίθοις δηλονότι ξεσταῖς.

[e.] ἀεῖδει: ᾠδὴν εὐρυθυμον πέμπει. P

29—31 a. τὸ δὴ μάλα θυμὸν ἰαίνει: ἦτοι τὸ εἶναί κ^ε BLUEAT
τινα συριστήν. ἐκ τοῦ ποιητοῦ δὲ ὁ λόγος ἀντι τοῦ· ἐφ' ᾧ
10 δὴ μάλιστα και αὐτὸς τέρομαι.

b. ἔλπομαι: ἐλπίζω, φησίν, ὅτι οὐ παρενδοκιμήσεις ἡμᾶς. K

c. ὁδὸς ἄδε θαλυσιᾶς: γράφεται θαλυσιᾶ· ἐπὶ θα- KQU^εPT
λύσια ἄγουσα ἡμᾶς. <. . .> ἔνθα σῖτον ἐκτρέβουσιν.

33 a. <ὄλβω ἀπαρχόμενοι> ἀπαρχὴν διδόντες τοῦ L^εU^εE^εP^ε
15 ὄλβου και τοῦ πλοῦτου.

b. τὸ δὲ ὄλβου ἀπαρχόμενοι ἀντι τοῦ τῆς ἐπικαρπίας PT
ἀπάργματα <διδόντες>.

34 a. εὐκριθον ἀνεπλήρωσεν ἄλωαν: ἀπὸ μέρους, QUPT
τῆς κριθῆς, τὴν εὐκαρπον παρεδήλωσεν. εὐκριθον δὲ και οὐχί
20 εὔσιτον ἄλωα προσηγόρευσε διὰ τὸ δοκεῖν πρῶτον εὐρεθῆναι

§ sch. Lyc. 271, 26 b Scheer sch. Eur. Or. 140 Hesych.
Suid. ἀρβ. Poll. VII 86 Et. M. 135, 13 (cf. Gen.) Et. Gud.
184, 9 De Stefani Lex. Aἰμ. 620, 19

1 εὐμελῆ K: εὐμελῶς GE: ἐμμελῶς cett. προσπταίοντας
KP: τοὺς προσπταίσαντας cett. 4 ἢ λίθος. και Ὅμ. K: ἐν
Ὅμηρῳ G: και Ὅμ. τοὺς λίθους φησί cett. ποτῶντο KG: -ται
cett. 6 ξεσταῖς secludi vult Ahrens 8 K non habet nisi
haec: ἐκ τ. κ. ὁ λόγος. ἐφ' ᾧ και αὐτὸς τέρομ. 12 l. om.
KGU γράφεται θαλυσιᾶ scripsi: γράφει θαλυσιᾶν K: γράφε-
ται θαλύσιᾶς GU: om. PT ἐπὶ θαλύσιᾶ G Call.: ἐπὶ θαλυσιᾶν
cett. 18 Ahrens haec fere ex Eustathio 772, 25 supplenda
esse censuit: <θαλύσιᾶ· ἐσοτῆ τῆς Δήμητρος ἢ και Ἄλφα λεγο-
μένη ἀπὸ τῆς ἄλω>. Duebner verba extrema ad ἄλωαν v. 34
trahenda duxit ἐντρέβουσι PT 14 ἀπαρχὰς διδόντες reli-
quis omissis P 16 ὄλβου codd., corr. Duebner 17 suppl.
Ahrens 18 ἀνεπλήρωσεν—εὔσιτον ἄλωα om. GU ἄλωαν
Call.: ἄλωα PT 20 τὴν Δήμητρον post προσηγόρευσε add. GU

τὸν τῆς κριθῆς καρπὸν. κριθὴ δὲ ὀνομάσθη διὰ τὸ προκριθῆναι τῶν πρόσθεν καρπῶν ἢ διὰ τὸ τοὺς στάχνας κεκριμένους ἐν αὐτῇ καὶ διακεχωρισμένους ἔχειν τοὺς κόκκους.

L⁵U⁵E⁵ b. <εὐκριθον> εὐκαρπον· παραδηλοῖ δὲ τοῦτο ἀπὸ τοῦ κρείττονος τῶν σπερμάτων. 5

KLUEAT c. ἀλωάν· τὴν ἄλωνα παρὰ τὸ ἀλής· ἐκεῖ γὰρ ἀθροίζουσι τοὺς στάχνας· Καλλιμαχος (fgm. 86 Schneider, II 249)· 'ἐς τὸ πρὸ τείχους ἱερὸν ἀλέες δεῦτε.' καὶ ἄλλ' ἢ θάλασσα ἐντεῦθεν ἢ <παρὰ> τὸ ἀλεῖς τὸ συστραφεῖς.

36 a. τάχ' ὄτερος· Δωρικὴ ἢ συναλοιγὴ· ὁ ἄτερος ὄτε- 10
ρος. τὸ γὰρ ὁ ἕτερος διὰ τοῦ ὄν οὐτερος, ὡς παρὰ Ἡροδότῳ (I 34. 134).

b. τάχ' ὄτερος· ἡμαρτημένως ἐξενήνοχεν ὄτερος <ἄλλον>· ἕτερος γὰρ <ἐκ δυοῖν>, ἄλλος ἐκ πλειόνων. ὁ ἕτερος τὸν ἕτερον διὰ τῆς μουσικῆς ὠφελήσει. 15

KBLUEAPT 37. καπυρόν· ἠδὲν μεταφορικῶς. τὰ γὰρ ἔξοπτα τῶν ἔδεσμάτων ἠδύνει τὴν γεῦσιν.

U⁵E⁵ 38. <ἐγὼ δὲ τις οὐ ταχυπειθής> τοῦτο φησι ταπεινῶν ἑαυτὸν.

1 sch. ABT A 449 (Theophrastus) Choerob. Orth. (Cram. An. Ox. II 227, 2) Et. M. 538, 20 (cf. Gen.) Et. Gud. 346, 33 Sturz Et. Or. 82, 13 e sch. I 46 f; VII 1 b Georg. Choer. ad Theod. Can. 257, 20 Hilgard Et. M. 59, 47; 71, 4; 74, 17 (cf. Gen.) Et. Gud. 99, 23 De Stefani Eust. 772, 28; 948, 22 14 sch. A I 313 Eust. 1573, 48 Ammon. De diff. adfin. verb. 11. 61 Valckenaer

1 διὰ τὸ προκριθῆναι GU: ὅτι μετὰ τὸν σίτον προεκριθῆ cett. 2 τῶν πρόσθεν seqq. om. G πρόσθεν—διὰ U: ἄλλως —παρὰ cett. κεκριμ. ἐν αὐτῇ U: τῆς κριθῆς κεκριμ. cett. 3 τὴν ἄλωνα παρὰ τὸ ἀλής (ἄλις cod.) K: ἄλλως ἀπὸ τοῦ ἀλλῶ τὸ συναθροίξω cett. 8 ἐς LAT: εἰς KE: evan. in U 9 ἢ <παρὰ> scripsi ex Etym.: καὶ codd. τὸ συστρ. K: ἀντὶ τοῦ συστρ. cett. 11 ὡς K: καὶ cett. 13 ἡμαρτ. K: ἐξήμαρτ. cett. ἐξενήνοχεν K: ἐξηνήνοχεν LEA: ἐξήνοχεν UT ὄτερος Call.: ἕτερος K: οὐτερος cett. ἄλλον suppl. Ahrens 14 ἕτερος —πλειόνων desunt in LUEAT ἐκ δυοῖν suppl. Casaubon 261, in K spatium est his verbis aptum 17 ἠδέα sine τὴν γεῦσιν P

39 a. οὐ γὰρ: οὐ μὰ γῆν. ὤμνον κατὰ τῶν στοιχείων. KLUEAT
καὶ Ὅμηρος (Ξ 272): 'χειρὶ δὲ τῇ ἐτέρῃ μὲν ἔλε χθόνα πουλυ-
βότειραν.'

b. κατ' ἐμὸν νόον: κατὰ τὴν ἡμετέραν δόξαν. Ὅμηρος
5 (I 108): 'οὐ τι καθ' ἡμέτερόν γε νόον.'

c. κατ' ἐμὸν νόον: κατ' ἐμὴν κρίσιν. P

40 a. Σικελίδα: Ἀσκληπιάδην φησὶ τὸν ἐπιγραμματο- KLUEA
γράφον. οὗτος γὰρ Σάμιος τὸ γένος. b. Σικελίδας δ' ἔκα- KLUEAT
λεῖτο πατρωνυμικῶς Σικέλου γὰρ υἱὸς ἦν οὕτω καλουμένου.

10 c. Ἀσκληπιάδην φησὶ τὸν Σάμιον τὸν ἐπιγράμματα γρά- LUEAT
ψαντα, οὗ δοκεῖ ἀκουστής γεγενῆσθαι.

d. Σικελίδα: ὡςπερ Σιμιγίδα ἐαυτὸν καλεῖ ὁ Θεόκριτος BPT
πατρωνυμικῶς ὡς υἱὸν Σιμιγίδα καὶ τὸν Εὐμήδην Κρατίδα
υἱὸν ὄντα τοῦ Κρατίδα, οὕτω καὶ νῦν Σικελίδα ὀνομάζει ὡς
15 υἱὸν τοῦ Σικελίδα <Ἀσκληπιάδην> τὸν Σάμιον· οὗ δοκεῖ
ἀκουστής γεγενῆσθαι.

e. νίκημι: Αἰολικῶς εἶπε διὸ οὐ περισπαστέον. τὸ μῖκυ
Αἰολικῶς περιττόν γὰρ πρόσκειται κατ' Αἰολεῖς. ἐκεῖνων γάρ
ἔστι τὸ λέγειν τὸ †πρωῖ† καὶ τὸ †δελιησ† σθον . .
20 τούτοις.

f. Φιλητᾶς Κῶος τὸ γένος, ὡς δὲ τινες Ῥόδιος, υἱὸς κυ^m
Τηλέφου. ἐγένετο δὲ καὶ αὐτὸς ποιητής.

12 sch. 21 b 17 Rich. Meister *Die griech. Dialekte I 1882*,
32 n. 1; 173 n. 2

1 οὐ μὰ γῆν om. LUEAT 2 ἐτέρῃ Hom. μὲν om.
LUEAT πουλυβ. cum Hom. T: πολυβ. cett. 4 ἐμὴν δόξαν
UK^s 7 φησὶ K: φασὶ λέγειν cett. ἐπιγραμματο- . . ὄρον L,
γραμματοφόρον UEA 9 πατρωνυμικῶς KT: -όν cett. 15 add.
Call. 18 περιττόν—Αἰολεῖς K: πρόσκειται περιττόν U ἐκε-
των U: ἐκεῖνον K 19 δελιησ K: δελιε U. postea in K septem
fere litterae expediti neque possunt neque apographorum aetate
potuerunt, in U sequuntur τὸ προ (?) ναι (?) τούτοις re-
liquis item evanidis. Wilamowitz prop.: τὸ πρωῖ πρωῖζε (XVIII 9)
καὶ τὸ εὔδης εὔδησθα coll. Joh. Gramm. *Comp. dial. aeol. II 4*
(Hoffmann *Die griech. Dial. II 1893, 213*) 22 καὶ αὐτὸς π.
K: π. ἄριστος U

- QPT** g. οὐδὲ Φιλητᾶν: ὁ Φιλητᾶς Κῶρος ἦν ἢ ὡς ἔνιοι Ῥόδιος ποιητής, υἱὸς Τηλέφου.
- LUEAT** 41 a. βάτραχος δὲ ποτ' ἀκρίδας: ἤγουν πρὸς τοὺς εἰρημένους σοφοὺς οὐδαμνός εἰμι, καὶ ὥσπερ βάτραχος ἐρῖζει πρὸς τὰς ἀκρίδας οὐδέν, οὕτω κἀγὼ πρὸς αὐτούς. ⁵
- KLUEAT** b. βάτραχος: ὁ μὲν βάτραχος τραχύφωνός ἐστιν, ὅθεν καὶ ὠνόμασται βοάτραχός τις ὢν, ὁ τῇ βοῇ τραχύς· τῶν δὲ ἀκρίδων εἰσὶ τινες, αἱ συρρίζουσιν ἑναρμόνιον.
- QP** c. βάτραχος δέ: τῶν μὲν βατράχων τραχέια ἢ φωνῆ ὡς ἀπὸ τῆς ἔτυμολογίας, τῶν δὲ τετλιγῶν ἑναρμόνιος. ¹⁰
- P** [42.] ἐπίταδες: ἐπιτετευμένως ἢ ἐξεπίτηδες.
- QPT** 43. τάν τοι, ἔφα, κορύναν δωρήσομαι: τὸ ἔφα τοῦ Θεοκρίτου, ὁ δὲ λοιπὸς στίχος τοῦ Λυκίδου.
- KLUEAT** 44. πᾶν ἐπ' ἀληθεία: ὅτι φιλαλήθης πέφυκας. τὸ δ' ἐκ Διός, ὅτι ἀψευδής ἐστὶν ὁ Ζεὺς. Ὅμηρος (A 526): 'οὐ γὰρ ἐμὸν παλινώρετον.'
- 45/46 a. ὡς μοι καὶ τέκτων: οἶον καυχώμενος καὶ ἐπαγγελλόμενος ποιεῖν οἶκον Ὀρομέδοντος ὑψηλότερον ὄρους κεφαλῆς, παντελῶς ἀδυνάτου τῆς πράξεως ὑπαρχούσης. ἢ Ὀρομέδοντα τὸν Πᾶνα συνθέτως, ὃ ἐστὶ βασιλέα τῶν ὄρων ἢ τοῦ ²⁰ οὐρανοῦ.
- K** b. ἢ τὸ Ὀρομέδων γράφεται Εὐρομέδων, ἔν' ἣ ὁ Περσεὺς παρὰ Ἀργείοις.
- KLUEAT** c. ὁ δὲ νοῦς· μισθὸν καὶ τέκτονα, ὃς ἐρευνᾷ δόμον τελέσαι μέγεθος ἔχοντα τῆς τοῦ ὄρους κορυφῆς. ἢ ὄρος ἐν Κῶ ²⁵ ἀπὸ Ὀρομέδοντος τοῦ τῆς Κῶ βασιλεύσαντος. καὶ ὁ Διονύσιος

6 Et. M. 191, 57 (cf. Gen.) Et. Gud. 264, 3 De Stefani
Et. Or. 34, 23 Or. Werf. 613, 8 Epim. (Cram. An. Ox. II 353, 21)
22 Et. M. 687, 36 (Euphorio) Apoll. Rhod. IV 1513 Hesych. *Ἐβρ.*

1 Φιλητῆς libri 4 ἐρῖζει Call.: συρρίζει codd. 11 ἐπι-
τετευμένως Ahrens: ἐπιτεταμένως cod.: ἐπιτεταγμένως vel ἐπι-
τετηθευμένως Duebner 20 σύνθετον K 22 ὁ Wilamowitz:
ὡς cod. 23 παρῶν cod., correxi 26 τῆς Κῶ sine τοῦ K:
τοῦ τῆς Νάξου νήσου cett.: τοῦ τῆς Πύξας vel Φύξας Schwartz
Nachr. d. Gött. Ges. d. Wiss., Phil.-hist. Kl. 1904, 299

τὸν Πᾶνά φησι παρὰ τὸ μέδειν τῶν ὀρῶν, ἄλλοι δὲ τὸν οὐρανόν, ἄλλοι τὸν ἥλιον, ἄλλοι μοιγὸν Ἦρας εἶναι τοῦτον.

d. Ὀρομέδοντος: τοῦ ὄρους τοῦ ὑψηλοτάτου, τοῦ τῶν LUEAT ὀρῶν μέδοντος τῷ ὕψει. ἢ Ὀρομέδοντά φησι τὸν Πᾶνα· ἀγροικὸς γὰρ θεός. ὄρος δὲ αὐτοῦ, ὃ κατοικεῖ, τὸ τῆς Θετταλίας, ὡς προῖων (v. 103) οὗτος λέξει.

e. δόμον Ὀρομέδοντος: Ὀρομέδοντα οἱ μὲν τὸν Πᾶνά BPT φασιν ὡς τῶν ὀρέων μέδοντα κατ' ἕκτασιν τοῦ ὄ· οἱ δὲ τὸν ἥλιον ὡς βασιλεύοντα τῶν τεσσάρων ὀρῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ. τὸ 10 δὲ ἀληθές· Ὀρομέδων ἐστὶν ὄρος ἐν Κῶ ὑψηλότερον τῶν ἐν τῇ Κῶ ἐτέρων ὀρέων, κατ' ἕκτασιν καὶ τοῦτο τοῦ ὄ. ὃ δὲ νοῦς· μισῶ τέκτονας τοὺς καυχωμένους καὶ ποιεῖν ἐπαγγελλομένους οἶκον ἴσον τῇ κορυφῇ τοῦ ὄρους τοῦ Ὀρομέδοντος· τοῦτο γὰρ ἀδύνατον.

15 f. ὅστις ἐρευνεῖ: φιλονεικεῖ. U⁵E⁵BP

[47.] ποτὶ [τὸν] Χίον ἀοιδόν: τὸν Ὀμηρον. K⁵L⁵U⁵E⁵BP

[50.] ὄρη φλε: ὄρα.

[52—56a.] ἀρχὴ τῆς ῥῥῆς. L⁵U⁵E⁵

b. ἔσσειται Ἀγεάνακτι: ἐαυτὸν παρεισάγει Λυκίδας KLUEAT 20 Μιτυληναίου τινὸς ἐρῶντα καὶ τοῦτο εὐχόμενον. ἄδει οὖν ταῦτα εἰς τὸν Ἀγεάνακτα εὐχόμενος αὐτὸν ὑγιᾶ ἀπελθεῖν εἰς Μιτυλήνην, καὶ ὅταν δύνωσιν οἱ ξίφοι καὶ καταφέρηται ὁ Ὀρίων εἰς τὸν ὠκεανὸν καὶ ὁ νότος πνέων ἐλαύνῃ τὰ κύματα, ἐὰν ἐμὲ τὸν Λυκίδαν τοῦ ἐρᾶν παύσῃ.

c. ἔσσειται Ἀγεάνακτι: τὸν Λυκίδαν ὁ Θεόκριτος εἰς- BPT 25 ἀγει ἐρῶντα Μιτυληναίου παιδὸς Ἀγεάνακτος, ὅθεν καὶ εὐχεται,

2 de Eurymedonte v. sch. ABT Ξ 295 (Euphorio) Eust. 987, 14

1 δὲ om. K τῶν οὐρανῶν K, τοῦ οὐρανοῦ Ahrens 2 τοῦ ἡλίου K ἄλλοι τὸν οἶνον L, ἄλλοι τοῦ οἴνου K add. post ἥλιον 5 ὁ Wilamowitz: ᾧ codd.: οὐ Heinsius 20 τούτῳ Reiske, τούτῳ <εὐπλοῖαν> Geel. Ahrens verba ἄδει—εὐχόμενος delenda ducit 22 καταφέρεται K 23 ἐλαύνῃ UE: ἐλάττει cett.

ἵνα εὐπλοῆ, κἄν χειμῶνος νότος τὴν θάλασσαν διαταράττῃ καὶ τῶν ἐρίφων δυνόντων σφοδροὶ χειμῶνες γίνωνται.

KLUEAT d. ἐς Μιτυλήναν: ἐπειδὴ Μιτυληναῖος ὢν μέλλει χωρίζεσθαι εἰς τὴν πατρίδα, φησίν, ὅτι αὐτῷ καλὸς πλοῦς ἔσται, κἄν χειμῶνος πλήη, ὥστε τοὺς μὲν ἐρίφους ἐσπέρας δύ- 5 νειν καὶ τὸν Ὀρίωνα καταφέρεσθαι, τὸν δὲ νότον ταράσσειν τὸ πέλαγος. κατασταθήσεται δέ, φησίν, ὁ χειμῶν, καὶ εὐπλο- ἡσεί ὁ Ἀγεάναξ, ἂν αὐτὸν τοῦ ἔρωτος παύσῃ χαρισάμενος τῆς ὥρας.

K e. χῶταν: δυνόντων γὰρ τῶν δύο ἐρίφων (ἐσπέρας) σφο- 10 δροὶ κατὰ θάλασσαν γίνονται χειμῶνες.

KLUEAT f. ἐφ' ἐσπεριοῖς ἐρίφοις: ὅταν γούν, φησί, τῶν ἐρί- φων ἐσπέρας δυνόντων τὸ πέλαγος νότος ταράσῃ καὶ ὅταν ὁ Ὀρίων εἰς τὸν ὠκεανὸν καταφέρηται, χειμῶνες γίνονται.

U^{MEAT} g. ἠνίκα τὸ ἄστρον οἱ ἔριφοι (δύνει ἐσπέρας), σφοδροὶ γί- 15 νονται χειμῶνες κατὰ θάλασσαν, καὶ ὅτε Ὀρίων δύνει. ἔριφοί εἰσιν ἀστέρες· ὅτε ἀνατέλλουσιν οὗτοι, ἀγριαίνεται ἡ θάλασσα.

U^{EEF} h. αἴκεν τὸν Λυκίδαν ὀπτεύμενον ἐξ Ἀφροδίτας ἰδύσθηται: τὸ αἴκεν ἀντὶ τοῦ ἵνα ἵνα, φησί, τὸν Λυκίδαν ὀπτώμενον ὑπὸ τοῦ ἔρωτος καὶ καιόμενον ἰδύσθηται. 20

KLUEAT 57a. χάλκυνος: Ἀλκυνὸν θυγάτηρ μὲν Αἰόλου καὶ Κα- νάκης, γυνὴ δὲ Κήυκος. Ἀλέξανδρος δὲ φησιν ὁ Μόνδιος

22 Serv., Prob., Brev. Expos., sch. Bern. ad Verg. Georg. I 399 Dionys. Ornith. II 7 cf. Wellmann 515 sq.

1 χειμῶνι **GT** 2 γίνονται **Gail**: γίνονται **codd.** 3 ὁ Ἀγεάναξ **post ὢν add. Call.** 5 κἄν—πλήη **T**: καί—πλέει **E**: καί—πλέοι **KL A**: εἰ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ χειμῶνος πλέοι **U** 7 κατασαλήσεται **L**, καταλαλήσεται **K** εὐπλοῆσει **E**: -σοι **cett.** 8 ἔρωτος **scripsi coll. sch.** 57 e: ἔραστοῦ **codd.**: ἔραν **Call.** 10 **supplevi** 12 l. om. **K** ὅταν—ἐσπερίου (sic) δυνόντων **K**: δυνόντων γὰρ τῶν δύο ἐρίφων ἐσπέρας **cett.** 13 ταράσῃ **K**: -σι **cett.** καὶ om. **K** 15 **suppl. Ahrens** 17 ὅτε ἀνατέλλουσιν **U**: ὅταν ἀνατέλλουσιν **EA**: ὅταν ἀνατέλλωσιν **T** 18 **U E tantum**: ἵνα ὁ Ἀγεάναξ ὀπτούμενον κτλ. καιόμενον, ὀπτώμενον, ἔρωτος **etiam K^e** 21 μὲν Αἰόλου **Reiske**: μαιόλου **K**: μαινόλου **LUAT**: μυνόλου **E** Κανώβης **codd.**, **emend. Wilamowitz** 22 Μόνδιος **K**: Μόνδου **cett.**

(Περὶ ζώων fgm. 23 Wellmann *Herm.* 26, 1891, 552), ὅτι αὕτη θεῶν λέλογχε <...> Νηρηίδων <...> Λευκοθέαν, Παλαίμωνα, Ἀφροδίτην.

b. ἀλκύνες οὖν ἐκλήθησαν παρὰ τὸ ἐν ἀλλί κύνειν. Ἀντίγονός (23 Keller *Rerum nat. script. gr. min.* I 8) φησιν, ὅταν γηράσωσιν αἱ ἀλκύνες, κηρύλους καλεῖσθαι. Ἀριστοτέλης (*Hist. an.* VIII 3, 593 b 14) δὲ διήρησεν ἀλκύνονα καὶ κηρύλον καὶ κορώνην. οἱ δὲ φασιν, ὅτι τὰ ἄρρενα τούτων κηρύλοι καλοῦνται ὅπερ ἀληθές ἐστι. θρηνητικὸν δὲ τὸ ζῶον καὶ παρὰ τοῖς

10 αἰγιαλοῖς νεοττεύει, καὶ τὸ κῦμα ἀφαιρεῖται αὐτοῦ τοὺς νεοτούς. ἰδ' δὲ φασιν ἡμέρας, ὅταν γεννᾶ, εὐδιάξειν, ἄς καλοῦσιν ἀλκνουίδας, ζ' πρὸ τῆς γεννήσεως καὶ ζ' μετὰ τὴν γέννησιν.
c. χάλκύνες: Ἀντίγονός (v. sch. b) φησιν, ὅτι γηρά-**GR**
σκουσαι αἱ ἀλκύνες κηρύλοι γίνονται. τὸ δὲ ζῶον βιοτεύει
15 περὶ τὸν αἰγιαλόν, καὶ τὸ κῦμα ἀφαιρεῖται αὐτοῦ τοὺς νεοσούς. ἰδ' δὲ ἡμέρας φασὶ περὶ τὰς χειμερινὰς τροπὰς εὐδιάξειν, ἄς καλοῦσιν ἀλκνουίδας. εἴρηται δὲ ἀλκῶν παρὰ τὸ ἐν ἀλλί κύνειν.

4 sch. Soph. Trach. 104 sch. Opp. Hal. I 425 Lex. Bachm. 69, 5 Et. M. 66, 29 (cf. Gen.) Et. Gud. 91, 8 De Stefani Et. Or. 13, 5 Eust. 776, 22 immo Antigonus haec refert: τῶν δὲ ἀλκύνων οἱ ἄρσενες κηρύλοι καλοῦνται. ὅταν οὖν ἄπο τοῦ γήρωτος ἀσθενήσωσιν καὶ μηκέτι δύνωνται πέτσασθαι, φέρουσιν αὐτοὺς αἱ θήλειαι ἐπὶ τῶν πτερῶν λαβοῦσαι. ceterum cf. Hesych. Phot. κειρ. Suid. κηρ. sch. Lyc. 145, 33; 146, 23 Scheer sch. Ar. Av. 300 Eust. 776, 39 9 sch. Apoll. Rhod. I 1086: τὸ γὰρ ὄρνειον θαλάσσιον καὶ ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς βιοῦν. λέγεται δὲ καὶ ὁ Ζεὺς ἐφεξῆς πεντεκαίδεκα ἡμέρας ἢ ὡς τινες ἰδ' εὐδινὰς ποιεῖν, ἵνα ἀποκνήσῃ παρὰ τοῖς αἰγιαλοῖς, αἱ ἀλκνουίδες ἡμέραι καλοῦνται, ἑπτὰ πρὸ τοῦ τόκου καὶ ἑπτὰ μετὰ τὸν τόκον. sch. Lyc. 240, 14 Scheer Arist. *Hist. an.* V 8, 542 b 4 Aelian. *Hist. an.* IX 17 Plin. *Hist. nat.* X 90 Pseudo-Plat. *Alcyon.* 1. 2 cum sch. alii

2 haec mutila esse postquam Duebner vidit, Ahrens proposuit: ὅτι αὕτη θεῶν λέλογχε [Νηρηίδων] <φιλίαν· λέγει δὲ> Λευκοθέαν κτλ. casus genetivos restitui iubet Wilamowitz. mihi plura intercidisse videntur 6 κηρύλους καλεῖσθαι K: κηρύλοι καλοῦνται cett. 8 οἱ δὲ—ἐστι om. K 10 νεοττεύει K: νεοττεύον cett. 11 ὅταν γεννᾶ K: περὶ τὰς χειμερινὰς ἡμέρας (τροπὰς Call.) cett.

- KLUEAT** d. ἀλκυνόνες: ὄρνιθες θαλάσσιαι, ὧν τικτουσῶν στρών-
νται ἢ θάλασσα. λέγονται δὲ αἱ ἡμέραι ἐκείναι ἀλκυνόνιδες.
e. στορεσεῦντι: ἀντὶ τοῦ στορέσουσι καὶ στρώσουσι τὰ
κύματα καὶ γαληναῖα ποιήσουσιν, ἐάν με τοῦ ἔρωτος ἐξέλῃται, 5
τὸν Λυκίδα.
- L** 58a. φυκία κινεῖ: φῦκός ἐστι τὸ λεγόμενον βρόον.
L^mUEAT b. φῦκός ἐστι τὸ χορτῶδες τῆς θαλάσσης ἀπόβλημα. οἱ
δὲ φυκίον φασὶ βοτάνην τὴν ἐν τῷ βυθῷ γινομένην, παρὰ τὸ
φύεσθαι. ἕτεροι δὲ φυκία φασὶ τὰ ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς βρούα
κοκκινιοειδῆ. 10
- PT** c. ὅς ἔσχατα φυκία κινεῖ: τὸ φυκίον εἶδος βοτά-
νης ἐστὶ.
- KLUEA³PT** 59. γλαυκαῖς Νηρηΐσι: γλαυκάς τὰς Νηρηΐδας φησὶ
διὰ τὸ ἐν τῇ θαλάσσει διάγειν· οὐ γάρ εἰσι γλαυκαὶ τὸν χορτῶτα.
- LUEAT** 60a. ἐφίλαθεν: τὸ ἐφίλαθεν Λωρικόον ἐστὶν ὡς τὸ 15
ἐκόσμηθεν. [Καλλίμαχος (fgm. [332] Schneider, II 544) δὲ]
προπαροξυντέον.
- GPT** b. ἐφίλαθεν: ἐφιλήθησαν ἢ καὶ φιλοῦνται.
- LUEAT** 62. ὄρια: τῷ Ἀγεάνακτι ἀποπλέοντι εἰς Μιτυλήνην γέ-
νοιτο πάντα τὰ ὄρια, ἤγουν τὰ διὰ φρονίδος ἀντῶ. ἢ ὄρια 20

6 Hesych. Suid. φυκία Lex. Bachm. 410, 4 7 Et. Gen.
(Et. M. 801, 52): φῦκος· τὸ χορτῶδες τῆς θαλάσσης ἀπόβλημα.
οἱ δὲ φυκίον (-ίαν AB) φασὶ βοτάνην τὴν ἐν τῷ βυθῷ τῆς θα-
λάσσης γινομένην (γεν- A), παρὰ τὸ φύεσθαι· φυτὸν γάρ ἐστι
θαλάσσιον. Et. Or. 158, 20 Suid. φῦκος

1 στρώννται K: στορέννται cett. 2 λέγονται seqq. desunt
in UEAT 3 στορέσ. καὶ στρώσ. scripsi: στρώσ. καὶ στορέσ. K:
καταστορέσουσι LUA: καταστορέσουσι E: καταστορέουσι T
4 μὲν pro με K 5 ὁ Λυκίδα K 10 κικινιοειδῆ Dnebner
18 l. om. K 14 εἰσι GPT: φησι cett. λυκαὶ LUEA
KLUEAT addunt in fine verba e scholio 57a ut puto falso
repetita: λέγει δὲ Λευκοθέαν Παλαίμονα Ἀφροδίτην 15 Αλο-
λικόν T 16 quae in libris leguntur sana esse vix possunt.
delevi nomen Callimachi, quod e scholio 70c (ubi LUEA id
praetermiserunt) irrepsisse puto. προπαροξυντέον restitui pro
παροξύνει librorum

πάντα γένοιτο ἀντὶ τοῦ φυλακτικῶ ἀπὸ τοῦ ὠρῶ τὸ φυλάσσω.

[63 a.] <τῆνο κατ' ἄμαρ> καθ' ὃ ῥύσεται με δηλονότι ^{U⁵E⁵}
ὁ Ἀγαμέμνων τῆς ἐρωτικῆς φλογός.

5 b. ἀνήτινον: εἶδος ἐστὶν ἄνθους· ἀνητίνοις δ' ἐχρῶντο **KLUEAT**
στεφάνοις, ὡς Ἀλκαῖος (fgm. 36 Bergk *Poet. lyr. gr. III⁴ 162*)
καὶ Σαμφῶ (fgm. 46 Bergk *ib. 105*). τινὲς δὲ καὶ πᾶν ἄνθος
ἀνηθον παρὰ τὸ ἄνω θέειν.

c. ἀνήτινον ἢ ῥοδόεντα: ἐχρῶντο γὰρ καὶ ἀνητίνοις **ΘPT**
10 στεφάνοις.

[d.] ἀνηθον τὸ μάλαθρον ἦ, ἄνισον δὲ τὸ γλυκάνισον **Γ. Τ**

64 a. φυλάσσω: ἀντὶ τοῦ ἔχων. Ὅμηρος (ε 208): 'ἐν-**KLUEA**
θάδε μοι τότε δῶμα φυλάσσεις.'

b. μὴ ἀποτίλλων τὰ ἐξ αὐτοῦ ἄνθη, ὃ δηλοῖ πεφυλαγμένῳ
15 αὐτῷ χρωμένους.

65 a. τὸν Πτελεατικόν: Πτελέα τόπος ἐν Κῶ ἢ ἐν **KLUEAΘPT**
'Αρκαδίᾳ. ἢ τὸν Θεσσαλικὸν οἶνον.

b. τὸν ὕγελαις καὶ ῥώμης παρασκευαστικόν. ἢ τὸν ἐξ ἀνα-
δενδράδων [δρόσον], παρόσον ταῖς παρακειμέναις πτελέαις ἐμ-
20 πλέκονται. ἢ Ἐφέσιον· Πτελέα γὰρ ἢ Ἐφεσος ἐκαλεῖτο. ἢ τό-
πος ἐν Κῶ ἢ ἐν Ἀρκαδίᾳ. Ὅμηρος (B 594): 'Πτελεὸν καὶ
'Ἐλος.'

5 Athen. XV 674 d Galen. De simpl. med. temp. VI 46
(XI 832 Kuehn) Poll. VI 107 7 Et. M. 107, 13 (cf. Gen.)
Et. Gud. 143, 12; 146, 10 De Stefani Orio Koes. 175, 23
Orio Werf. 611, 8 20 Steph. Byz. Ἐφεσος. Πτελέα

7 Σαμφῶ **K**, Σαμφῶ **L** 8 ἀνηθον Heinsius: ἀνήτινον
codd. θέειν **K**: τείνσθαι ἢ ἴεσθαι cett. 12 Ὅμηρος om.
LUEA ἐνθάδε Ahrens ex Homero: εἰ δέ **K**: ἀ δέ cett.
18 φυλάσσεις **K**: ἔχεις cett. Homerus: ἐνθάδε κ' αὐθι μένων σὺν
ἔμοι τότε δῶμα φυλάσσεις 16 Πτελέα τόπος om. **KLUEA**
17 οἱ δὲ τὸν Θεσσαλικὸν φασιν **GP** 18 ἢ τὸν νοεο δρόσον
deleta Amstel.: ἢ τῆν codd. ἐξ ἀναδενδράδων Ziegler e sch. c:
ἐξ ἀναδένδρων **K**: ἐν ἀναδενδράσι cett. 19 ἀναπλέκονται **K**
21 Κῶ scripsi: αὐτῷ **K**: αὐτῇ cett. Ὅμηρος seqq. desunt in
GP Πτελεὸν καὶ Ἐλος Hom.: Πτελεὸν ἔλαιον **K**: Πτελέην ἔλεος
LUEAT

- LUEABPT** c. ἢ τὸν ἐξ ἀναδενδράδων, αἱ ταῖς πελλεῖαις ἐποχοῦνται.
ἢ ἀπὸ τόπου· ἔστι δὲ ὁ τόπος μέσον Ἐφέσου καὶ Μιλήτου.
- KL⁵U⁵E⁵P** 66. κύαμον· οὐ μάτην φησίν. ὁ γὰρ κύαμος διψοποιός,
καὶ πόσεως χάριν φησίν.
- KLUEAT** 67 a. χά στιβάς· ὑποστρώσομεν καὶ στιβάδα πήχεως. 5
- KLUEAPT** b. στιβάς· στρωμνὴ ἐπὶ τῆς γῆς ἐκ φύλλων πῆχυν
ἔχουσα τὸ ὕψος.
- KLUEA** 68 a. κνύζα τε· τὴν κόνυξαν κνύζαν εἶπεν. ἔστι δὲ
φυτὸν ψυκτικώτατον, ξυθεν καὶ ἐν τοῖς θερμοφοροῖσι ὑπο-
στρωννύουσι τὴν θερμότητα τὴν κατὰ τὰ ἀφροδίσια ἐκ- 10
κόπτοντες.
- APT** b. κνύζα τε· τὴν κόνυξαν λέγει κνύζαν. ἔστι δὲ φυτὸν
παῦον τὰ ἀφροδίσια.
- K** c. ἀσφοδελος φυτόν, παρ' Ὀμήρω λειμών.
- KLUEABPT** d. ἀσφοδελος βοτάνη πλατύφυλλος, ἧς ὁ καυλὸς κα- 15
λεῖται ἀνθέριμος. καὶ Ἡσίοδος (Op. et D. 41)· 'οὐδ' ὄσον
ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλω.' ἀσφοδελὸς δὲ ὁ τόπος ὁ ἔχων
ἀσφοδέλους· Ὀμηρος (λ 539)· 'βῆ δὲ κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα.'
- U⁵E⁵APT** e. πολυγνάπτω τε σελίνω· πολύγναπτον λέγεται, ὅτι 20
οὐλὸν ἔστιν, ὡς καὶ καμπάς τινας ἔχειν.

8 sch. IV 25 b Hesych. κνύζα sch. Nic. Ther. 70
15 sch. λ 539 Hesych. Suid. ἀσφ. Ioann. Philop. Περὶ τῶν
διαφ. τον. 8, 20 Egenolff Ammon. De diff. adfin. verb. 26
Valckenaer Lex. Bachm. 157, 16 Et. M. 161, 12 Et. Or.
2, 4 Zon. 316 Eust. 906, 58; 1698, 21

2 Πτελέα γὰρ πρὶν ἐλέγγο ἢ Ἐφεσος e scholio b post τό-
πον incit L. idem postea: ἔστι καὶ τόπος 3 P ceteris
omissis: οὐ μάτην, ἀλλ' ἐπεὶ διψ. ὁ κύαμος, LUE tantum:
διψ. ὁ κ. 5 <μέχρι> πήχ. Reiske 6 π. ἓνα ἐστοιβασμένη
P, π. ἓνα ἔχουσα τὸ ὕψος T 10 ἐκόπτον Geel 12 T post
φυτὸν add. ψυκτικώτατον πάνν καὶ 18 τὴν ἀφροδίσιαν GP
14 ἀσφοδέλων cod. 16 καὶ Ἡσίοδος cum verbis Hesiodi
om. GP 17 εἰ δὲ ἀσφ. GPT ὁ priore loco om. K, utroque
LUEA 18 Ὀμηρος cum verbis Homeri om. GP βιβᾶα κατ'
ἀ. λ. Hom. 19 UE ceteris omissis: οὐλῶ. ἰστέον, ὅτι seqq.

69. μαλακῶς: ἡδέως, ὡς τὸ 'μαλακῶ δεδμημένος ὑπνω' κ (Hom.).

70a. αὐταῖσι κυλλίκεσσι: οὐ διαιρῶν εἰς μικρά, ἀλλ' κρ ἐν αὐταῖς ἀπνευστί πίνων.

5 b. αὐταῖσι κυλλίκεσσι: τουτέστιν ἡδέως πίνων καὶ κLUEAT ἀθρόως, οὐ διαιρῶν εἰς τὰ μικρότατα τῶν ἐκπωμάτων.

c. τρύγα δὲ τὸν νέον οἶνον. Καλλίμαχος (fgm. 530 κLUEA Schneider, II 675)· 'ἐπὶ τρύγα δ' εἶχεν ἐδωδῆ.'

d. ἐς τρύγα: νῦν τὸν οἶνόν φησιν, ὅθεν ὁ τραγητός. κU⁶

10 e. καὶ ἐς τρύγα: τρυξ κυρίως ὁ νέος οἶνος λέγεται, κατα-θPT χρηστικῶς δὲ καὶ ὁ παλαιός. νῦν δὲ τὸν τραγιαν λέγει.

71a. Ἀχαρνεύς: ἤγουν Ἀττικός· Ἀχάρναι γὰρ δῆμος κLUEAT Ἀττικῶν.

b. Ἀχαρνεύς: δῆμος Ἀττικῆς. P

15 72a. Λυκωπίτας: Αἰτωλός· Λυκόπη γὰρ κόμη Αἰτω-κLUEAθT λίας. ἢ ἀπὸ δήμου· Λυκόπος γὰρ δῆμος Κῶων [Λυκωπί-τας] ἐκ Λυκωπείας (v. 4) ἔχων τὴν κλησιν.

b. Λυκωπίτας: ὁ ἀπὸ Λυκόπη. ἢ δὲ Λυκόπη πόλις θPT Αἰτωλίας.

20 c. ὁ δὲ Τίτυρος: ὄνομα αἰπόλου. τινὲς δὲ παρὰ Λω-κLUEAT ρεῦσι τοὺς Σατύρους <οὔτως> ἀποδεδώκασι λέγεσθαι.

d. Τίτυρος: ὄνομα κύριον ἢ ὁ Σάτυρος. P

73a. ὡς ποκα τᾶς Ξενέας: ὄνομα κύριον. <ἦ> ὡς τὸ LUEAT κενεᾶς· ἀπέδοσαν δὲ τῆς ἐκ Κρήτης ξένης.

7 Galeni Pergameni de Atticissantium studiis testimonia, coll. Guil. Herbst, 1911, 64 sq. 20 sch. III 2 a—d cum loc. sim.

5 καὶ ἐς τρύγα pro l. κ 6 ἀθρόως κ: ἀναπνευστί cett. τὰ μικρότατα UEAT: τὸ μικρότατον κ: τὴν μικρότητα L 7 Καλλ. ἐπὶ om. LUEA 8 ἐδωδῆ Schneider: ἐδωδῆν codd. 10 l. om. G 13 Ἀττικῶν κ: Ἀττικῆς cett. 15 Αἰτωλός κ: αἰπόλος cett. pro Λυκόπη—Αἰτωλίας sch. b insert T κόμη κ: πόλις cett. 16 fort. Λυκόπεια Κῶων Wilamowitz: ἀποί-κων κLUE corr. AT: Ἀττικῆς G: Ἀττικῶν E ante corr.: Αἰτω-λῶν Geel Λυκωπίτας κ: ἦ cett.: delevi adiungens hoc scho- liolum praecedenti 17 ἔχων E: ἐχούσης cett. 21 suppl. Geel ἀποδεδωκότες κ 23 suppl. Ahrens

- KLUEAT b. γράφεται τᾶς ξανθᾶς.
- PT c. Ξενία: μία τῶν Νυμφῶν ἢ Ξενία. ἢ Νύμφη ἢ Ξενία.
ἢ ὄνομα κύριον.
- L⁵U^m d. Μοῦσα ἦν ἢ Ξενία.
- L⁵U⁵E⁵PT⁵ 74. <ἀμφεπονεῖτο:> γράφεται ἀμφεπολεῖτο, ἦγουν 5
ψηλαφῶσα τὸν Δάφνιν.
- K 75 a. Ἰμέρα: γενική πτώσις. ἔστι δὲ ὄνομα ποταμοῦ Σικελίας καὶ πόλις δμώνυμος.
- L⁵U^mE⁵ b. <Ἰμέρα:> ὄνομα πόλεως ἢ ποταμοῦ Σικελίας.
- PT c. Ἰμέρα: πόλις Σικελίας καὶ πηγὴ καὶ ποταμὸς ἀπὸ τῆς 10
πηγῆς ταύτης ἔχων τὴν ἀρχήν.
- L⁵U⁵E⁵ 76/77 a. <κατετάκετο:> καλῶς τὸ τήκειν σημαίνει γὰρ
τὸ κατὰ μικρὸν ὑπορρεῖν.
- KU^m b. Αἶμος ὄρος Θράκης ἀπὸ Αἶμου τοῦ Βορείου καὶ
᾽Ωρειθυίας. 15
- KLUEAT c. Ἄθως καὶ Ῥοδόπη ὀνόματα ὄρων.
- LUEAT d. ἢ Ἄθω: Σοφοκλῆς (fgm. 708 Nauck *Trag. gr. fgm.*²
299). Ἄθως σκιάζει νῦντα Αἰηνίας ἑλός. ὀνόμασται δὲ ἀπό
τινος γίγαντος Ἄθω, ὃς ἦν Ποσειδῶνος καὶ Ῥοδόπης τῆς
Σιτυμόνος. ἀπὸ τῆς μητρὸς γοδὴν τῆς Θράκης τὸ ὄρος, ἀπὸ 20
δὲ τοῦ υἱοῦ τὸ Πελασγικὸν ἐπωνόμασται.
- PT e. Αἶμος καὶ Ῥοδόπη ὄρη Θράκης. <Ἄθως> ὄρος
Θετταλίας, ὃ διέκοψεν ὁ Ξέρξης.
- KP f. Καύκασος ὄρος Σκυθίας.

7 sch. V 123/24 d—f 14 Steph. Byz. Αἶμος 18 sch.
Apoll. Rhod. I 601 19 Steph. Byz. Ἄθως sch. BT 229
23 Herod. VII 22

1 Ξάνθας Ahrens 5 γρ. ἀμφ. ἦγ. GP: ἢ Ξενία cett.
ἀμφεπολεῖτο praestantes in verbis postae 9 ἢ ποτ. Σικ. καὶ
πόλις ἐπόνυμος U, cf. sch. a 16 κύρια pro ὄρων L Θράκης
post ὄρων add. UEAT 18 Αἰηνίας βοός Et. M. 26, 16 cum
reliquis versus huius testibus 19 Ἄθω scripsi: Ἄθω Call.:
Ἄθου T: Ἄρχου EA: ἀρχαίου U: ἀρχοντος L 20 οὖν T
21 Πελασγικὸν coll. Thuc. IV 109 aL. Wilamowitz: πέλαγος codd.
22 add. Kiessling ὄρος seqq. om. T

g. ἐσχατόωντα: ἐν ἐσχατοῖς μέρεσι τῆς γῆς ὄντα.

KPT

h. Καύκασον: Ἄετον φασιν εἶναι ποταμόν, περὶ τοὺς ΚΛΥΕΑ¹ τόπους τοῦ Καυκάσου λάβρως φερόμενον, τὴν χώραν Προμηθεῶς λυμαινόμενον, ὃν ἀπέστρεψεν Ἡρακλῆς· ἐξ οὗ, φασίν, 5 ὁ μῦθος (<...>).

78/79 a. φασίν, ὅτι Θεόκριτος τὰ τοῦ Λάφριδος εἰς τὸν ΚΛΥΕΑ¹ Κομάταν <μετήνεγκεν>. τοῦτον γὰρ ἡ μήτηρ ἐξέθηκε τὸν πατέρα Ἄνακτα εὐλαβουμένη, εἰδυῖα ὅτι οὐ πέσει ὑπὸ τοῦ Χρύσου διακορηθῆναι λέγουσα.

10 b. εὐρέα λάβραξ: Λύκος (fgm. 6 Mueller *Fgm. hist. gr.* II 372) φησὶ τῆς Θουρίας ὄρος Θάλαμον, ὅφ' ὃ ἄντρον τῶν Νυμφῶν· καλοῦσι δὲ αὐτὰς Ἀλουσίας οἱ ἐπιχώριοι ἀπὸ τοῦ

2 sch. Apoll. Rhod. II 1248: ὁ Προμηθεὺς εἰδέσθε ἐν τῷ Καυκάσῳ καὶ ὁ ἀετὸς τὸ ἦπαρ αὐτοῦ κατήσθιεν. Ἀγροίτας δὲ ἐν τῇ γ' τῶν Λιβυκῶν δαπανᾶσθαι φησὶ τὸ ἦπαρ Προμηθεῶς δόξει ὑπὸ τοῦ ἀετοῦ διὰ τὸ τὴν κρατίστην τοῦ Προμηθεῶς χώραν τὸν ποταμὸν τὸν καλούμενον Ἄετον φθεῖρην, ἦπαρ δὲ παρὰ πολλοῖς τὴν εὐκαρπὸν λέγεσθαι γῆν. Ἡρακλέους δὲ ἐξοχτεύσαντος διώρυξι τὸν ποταμὸν τὸν τε ἀετὸν δόξει ὄφ' αὐτοῦ κεραισθαι καὶ τὸν Προμηθεῖα λελύσθαι τῶν δεσμῶν. . . . καὶ Ἡρόδωρος ξένως περὶ τῶν δεσμῶν τοῦ Προμηθεῶς ταῦτα. εἶναι γὰρ αὐτὸν Σκυθῶν βασιλέα φησὶ, καὶ μὴ δυνάμενον παρέχειν τοῖς ὑπηκόοις τὰ ἐπιτήδεια διὰ τὸ τὸν καλούμενον Ἄετον ποταμὸν ἐπικλύζειν τὰ πεδία δεσθῆναι ὑπὸ τῶν Σκυθῶν, ἐπιφανέστατα δὲ Ἡρακλέα τὸν μὲν ποταμὸν ἀποστρέψαι εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ διὰ τοῦτο μεμυθεῖσθαι ἀνηρηκέναι τὸν ἀετὸν Ἡρακλέα, τὸν δὲ Προμηθεῖα λύσαι τῶν δεσμῶν. 7 Serv. auct. Verg. Buc. V 20 (v. ad I 82/85 e) 12 Athen. XII 519 c Aelian. Nat. an. X 88

1 τῆς γῆς om. PT 3 ὄρους post Καυκάσον add. LUEAT
4 ἡ Ἡρα pro Ἡρ. K 5 extrema excidisse sch. Apoll. docet. suppleas indidem haec fere: <ἀνηρηκέναι τὸν ἀετὸν Ἡρακλέα, τὸν δὲ Προμηθεῖα λύσαι τῶν δεσμῶν> 7 μετήνεγκεν ad exemplum scholii IV 34—36 a suppl. Schwartz *Nachr. d. Gött. Ges. d. Wiss., Phil.-hist. Kl.* 1904, 295: μετέθηκε Toup: ἐξέθηκε Call.
8 Ἄνακτα Schwartz: ἐν. codd. Χρῦσον Usener *Rhein. Mus. N. F.* 34, 1879, 434 n. 4: χρυσοῦ codd.: Ἐρμού Lennep *Comment. lat. III. class. Instituti Regii Belg.* 2, 1820, 161 9 διακορησθῆναι UA 10 Λύκος Toup: Λύκος codd. 12 ἀετὸς Duebner: ἀετὸ codd. Λουσιάδας et Λουσιόν Duebner e locis sim. viam monstrante Valckenario *ed. a. 1773*, 9. tradita defendit Schwartz

παραρρέοντος Ἄλουσιου ποταμοῦ. ἐν τούτῳ ποιμὴν ἐπιχώριος δεσπότην θρέμματα βόσκων ἔθουεν ἐπίσυνχα ταῖς Μούσαις. οὐ χάριν δυσχεράνας ὁ δεσπότης εἰς λάρνακα κατακλείσας ἀπέθετο αὐτόν. ἐν τούτῳ ἐδίσταξεν ὁ δεσπότης [βουλευόμενος], εἰ σώσειαν αὐτὸν αἱ θεαί. ἐξηκούσης δὲ διμήνου παραγενόμενος καὶ τὰ ζύγαστρα τῆς λάρνακος διανοίξας ζῶντα κατέληψε καὶ τὴν λάρνακα κηρίων πεπληρωμένην εὔρεν. ἄνακτα δὲ φησι τὸν δεσπότην.

APT c. ἄσει δ' ὡς ποκ' ἔδεκτο: τὶς αἰπόλος καλούμενος Κομάτας — ταῦτόν δέ ἐστιν εἰπεῖν Μενάλκας — τοῦ οἰκείου δεσπότην θρέμματα βόσκων ἐν Σικελίᾳ ἐν τῷ ὄρει τῆς Θουρίας ἔθουε συχνάκις ταῖς Μούσαις. ὁ δὲ δεσπότης αὐτοῦ δυσχεράνας κατέκλεισεν αὐτόν εἰς λάρνακα ξυλίνην περιεάξων εἰ σώξουσιν αὐτόν αἱ Μοῦσαι. δύο δὲ μηνῶν παρελθόντων παραγενόμενος καὶ ἀνοίξας ζῶντα μὲν αὐτόν εὔρε, πλήρη δὲ τὴν λάρνακα κηρίων.

KLUEAT 80. αἰ σιμαὶ λειμωνόθε: οὕτω καλεῖν ἔθος τὰς μελίσσας. τὸ γοῦν πρὸς ὑποδοχὴν τῆς ἐργασίας αὐτῶν ἄγγος σίμβλον καλοῦμεν, ὅπου τὸν κάματον τῶν σιμῶν βάλλομεν, σιμοβόλον τινὰ ὄντα.

10 arg. I d 17 Serv. Verg. Buc. X 7: simae: graecum est nomen, id est pressis naribus . . . quod epitheton Theocritus dat praecipue apibus. Isid. Etym. XII 2, 30 18 sch. Hes. Theog. 594 sch. Apoll. Rhod. I 880; II 133 Heaych. Phot. Suid. σίμβλοι Lex. Bachm. 364, 21 Et. M. 713, 23 (cf. Gen.) Et. Gud. 500, 43 Sturz

2 pro Μούσαις prop. Mueller Λουσίαις, Schwartz Ἄλουσίαις obliti cum ab ipso poeta (v. 82. 92) tum ab interpretibus Musas et Nymphas permutari 4 βουλευόμενος glossema verbi ἐδίσταξεν sensu insolentiore adhibiti esse vidit Geel. ἐν τούτῳ διδάξαι ὁ δεσπ. βουλόμενος (sic UA) prop. Kiessling, cum Ahrens verba ἐν—βουλ. deleri iuberet 5 ἐξηκούσης δὲ διμήνου (διμήνα cod., corr. Ziegler) K: παραδραμόντος δὲ διμηναίου (-αίου T) χρόνου cett. 11 νέμων T 14 σώσειαν T παρελθόντων G: ἐλθόντων PT: διελθόντων Reiske 19 βάλλομεν K: βάλλουσι cett. 20 τινὰ ὄντα K: τι ὄν cett.

81. κέδρον ἐς ἀδειαν: τὴν κιβωτὸν ἀπὸ τῆς ὕλης. P
- 82 a. χέε νέκταρ: αἱ Μοῦσαι γὰρ αὐτὸν ἄδειν ἐποίησαν. δηλοῖ δὲ διὰ τοῦ νέκταρος ὑπερβολικῶς τὴν μελιχρότητα. K LUEAT
 b. κατὰ συνεκδοχὴν ἀπὸ μιᾶς γὰρ τὰς πάσας δηλοῖ. διὰ
 5 δὲ τοῦ νέκταρος τὴν γλυκυφωνίαν ἐδήλωσεν.
 c. ὅτι ἦδε γλυκύ, δηλονότι μουσικὸς ἄριστος. L⁵U⁵E⁵
83. Κομάτα: πέπλασται τὰ περὶ τοῦ Κομάτα ὑπὸ Θεοκρίτου· παρὰ <γὰρ> τοῖς ἀρχαίοις οὐ παραλαμβάνομεν ὑπὸ
 μελισσῶν τρεφόμενον τὸν Κομάταν, καθάπερ ὁ Δάφνης ἱστο-
 10 ρεῖται. <...> 'οὐχὶ κεράσταν, ὅν ποτ' ἐθρέψατο ταυροπάτωρ'
 (Fist. 3).
 84. κατεκλάσθη: ἡ κλείς παρὰ Δωριεῦσι κλάξ λέγεται, K
 ἀφ' οὗ τὸ κατεκλάσθη.
- 85 a. ὦριον: τινὲς τὸν ὄλον ἐνιαυτόν. δύναται δὲ καὶ K LUEAT
 15 οὕτως οὐ πάντως τὸ δωδεκάμηρον λέγειν, ἀλλὰ τὴν τῶν ὥρων
 μεταβολὴν· διαιρεῖται γὰρ εἰς δ'. τὸ γοῦν ἕαρ ὁ Θεόκριτος
 ὦριον εἶπεν, b. τουτέστι τὸν τριμηνιαῖον καιρόν. διὰ γὰρ LUEAT
 τριμηνιαίου καιροῦ πληροῦνται αἱ τέσσαρες ὥραι τοῦ χρόνου.
 ἢ εἰς ὥρας παρεγένου ἢ εἰς δύο μῆνας τοῦ ἕαρος.
 20 [c.] <ἐξέπνευσας> ἐπλήρωσας. K⁵
86. αἶθε: εἶθε. Δωρικὸν τὸ αἶθε, Ἴακὸν δὲ τὸ εἶθε· K LUEAPT
 εὐκτικὸν ἐπίρρημα. τὸ δὲ ἡμεῖς ἀντὶ τοῦ εἶναι Δωρικῶς.
 90. ἐκ τοῦ ποιητοῦ ὁ λόγος. K⁵

21 Ahrens *De graec. linguae dial.* II 185 n. 3 22 *ib.* 323

1 τὴν κιβωτὸν K⁵ 2 γὰρ αὐτὸν ἄδειν K: γὰρ αὐτὸν γλυ-
 κύτατον τραγωδῶν L: τὸν αὐτὸν γλ. τρ. cett. 3 ὑπερβολικῆν
 codd., corr. Wilamowitz 4 συνεκδοχικῶς δὲ ἀπὸ μιᾶς πάσας
 LUEAT 5 τὴν γλυκυφωνίαν ἐδήλ. K: τὸ γλυκύφωνον cett.
 8 παρὰ om. LUEAT suppl. Wilamowitz παραλαμβάνομεν
 puncto post Θεοκρίτου posito Schwartz: παραλαμβάνομενα codd.
 Ahrens ἐποίησ post τρεφόμενον addiderat lac. indicavi, cum
 Fistulae verba non ad Daphnidem pertineant, sed ad Coma-
 tam 10 ἐθρέψατο T: ἐφάψατο cett. 15 οὕτως LT, ἕτος
 coni. Ahrens 16 διαιρεῖται K: διαίρει cett. γὰρ scripsi:
 γοῦν codd.: δὲ Call. 21 Δωρικὸν PT: Δωρικῶς δὲ cett.

- KLUEAT** 92. *Νύμφαι κήμη: ἐν εἰρωνείᾳ ὡς πρὸς αἰπόλον· ἐγρήν γὰρ εἰπεῖν αἱ Μοῦσαι. εἰ μὴ τις παφέργως τὰς Νύμφας ἀκούει Μούσας· οὕτως γὰρ αὐτὰς οἱ Λυδοὶ καλοῦσιν.*
- PT** 93 a. *ἐπὶ θρόνον ἄγαγε φάμα: ἐπὶ τὴν τοῦ Διὸς βασιλείαν· λέγει δὲ τὸν οὐρανόν.* 5
- K⁵** b. *ἄτινα καὶ μέχρι τοῦ οὐρανοῦ ἔφθασαν.*
- KLUEAT** 94/95 a. *δ μέλλω λέγειν, φησί, παρὰ τὰ ἄλλα διενήνοχεν.*
b. *ᾧ τν γεραίρεν: ᾧτινί σε τιμήσω· ἢ δι' οὐδ, ἔν' ἧ γενική.*
- P** c. *ὦ τύ [γεραίρεν]: ἀντὶ τοῦ ὦ φιλῆ σύ.* 10
- KLUEAT** 96/97 a. *ἐπέπταρρον: καθὸ τῶν παρμῶν οἱ μὲν εἰσὶν ὠφέλιμοι, οἱ δὲ βλαβεροί. καὶ γὰρ φησὶν αὐτὸς σφόδρα Μυρτοῦς ἐραῖν. ὁ δὲ Ὅμηρος ἐπ' ἀγαθῶ τὸν παρμῶν φησὶν (ρ 545)· 'οὐχ ὀράας, ὃ μοι νῖος ἐπέπταρρεν.'*
- 8** b. *τὸ ἐπέπταρρόν τινες μὲν λαμβάνουσιν ἐπὶ ἀγαθοῦ, 15 τινὲς δὲ ἐπὶ κακοῦ.*
- KLUEAPT** c. *ἧ γάρ: περὶ ἑαυτοῦ ὁ ποιητῆς ἄδων φησί· τῷ Σιμιχίδᾳ οἱ Ἑρωτες ἐπέπταρρον. τῆς γὰρ Μυρτοῦς τοσοῦτον ἐραῖ, ὅσον αἱ αἴγες κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ ἔαρος. τὸν δὲ παρμῶν ἐπὶ τῇ χείρῳι μοίρα.* 20
- L⁵U⁵E⁵** [d.] *<ἐπέπταρρον> ἐπῆλθον, ἐπὶ κακῶ ἔπεσον καὶ ἐγένοντο· ἢ ἐπὶ καλῶ.*

8 Serv. Verg. Buc. VII 21 (Varro); X 9 Philarg. Verg. Buc. II 46; VII 21 sch. Bern. Verg. Buc. VII 21 Hesych. Phot. Suid. *νύμφαι* Steph. Byz. *Τόρηθος*

8 omissio οὕτως post ἀκούει interpungunt LUEAT 6 ἤγουν οὐρανοῦ U⁵E⁵ 7 τὸ δὲ ἐκ πάντων ἀντὶ τοῦ praem. LUEAT φησί omitterentes 11 οἱ μὲν ὠφελῶσιν, οἱ δὲ εἰσι βλαβ. iidem 12 καὶ γ. φησὶν αὐτὸς—ἐραῖν K: καὶ γ. αὐτὸς—ἐραῖ cett.: del. Ahrens 14 ἔπταρρεν codd. Theocr. 17 ἑαυτοῦ KP: ἀτόθῳ cett. ἄσθε ὁ π. P τῷ K: τὸ P: ὀραῖ τὸ cett. 19 κατὰ τὸν καιρὸν prima manus add. in K, deest una cum τοῦ in cett. τὸν δὲ seqq. om. P

98—102 a. Ἄρατος: ὁ δὲ φιλαίτατος τῶ Σιμιγίδα KLUEAΘPT
Ἄρατος ἐρᾷ παιδός· ἐπίσταται δὲ αὐτοῦ τὸν ἔρωτα Ἄριστις,
ὄνομα δὲ τοῦ παιδὸς Φιλίνος.

b. οἶδεν Ἄριστις: οὗτος κιθαρωδός. τοῦτον δέ, φησί, KLUEAT
5 τὸν Ἄριστιν οὐδὲ ὁ Ἀπόλλων ἐν Πυθοῖ παρὰ τοῖς ἰδίοις τρι-
ποσι κιθαρωδοῦντα ἰδὼν ἀποστραφήσεται οὐδὲ φθονήσει αὐτῶ
ἄδειν ἐκεῖ.

[c.] <μεγαίροι> κωλύει ἀποτρεπόμενος. L⁵U⁵E⁵

d. οἶδεν Ἄριστις: τὰ περὶ Ἀριστιδος διὰ μέσου κει- LUEAΘPT
10 ται. τὸ δὲ ἐξῆς· οἶδεν Ἄριστις, ὡς ἐκ παιδὸς Ἄρατος
ὕπ' ὀστέον αἶθετ' ἔρωτι.

103 a. τὸν μοι Πᾶν: ἐπικαλεῖται τὸν Πᾶνα <ὡς παιδε- KLUEAT
ραστήν>, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς τοιοῦτός ἐστιν. καὶ Καλλιμαχος
(fgm. 412 Schneider, II 585)· Πᾶν ὁ Μαλειήτης τρίπανον
15 αἰπολικόν· Ὀμόλη δὲ Θετταλίας ὄρος, ὡς Ἐφορος (fgm. 71
Mueller Fgm. hist. gr. I 256) καὶ Ἀριστόδημος ὁ Θηβαῖος ἐν
οἷς ἱστορεῖ περὶ τῆς ἐορτῆς τῶν Ὀμολωίων (fgm. 2 Mueller
Fgm. hist. gr. III 309) καὶ Πίνδαρος ἐν τοῖς Ἐπορῆμασι
(fgm. 113 Schroeder Poet. lyr. gr.⁵ I 1, 432).

15 Paus. IX 8, 6. 7 Steph. Byz. Ὀμόλη sch. Eur. Phoen.
1119 Phot. Suid. Ὀμολώιος cf. Radtke Herm. 36, 1901, 44

1 ὁ δὲ φιλ. τῶ Σιμ. Ἄρ. K: ὁ δὲ τοῦ Σιμιγίδου ἑταῖρος Ἄρ.
LUE(A): Ἄρ. δὲ τοῦ Σιμιγίδα φίλος ὦν (ἦν G) cett. 2 ἦρα
GPT ἦδει δὲ GP, ἦδει δὲ καὶ ἠπίστατο T ὁ κιθαρωδός post
Ἄριστις add. GPT 3 τῶ ἐρωμένῳ GP, τῶ ἐρωμένῳ παιδί T
4 Ὀμόλας (sic)· οἶδεν (εἶδεν L) ὁ ἀγαθὸς Ἄριστις. οὗτος δὲ κτλ.
LUEA 5 Πυθοῖ scripsi: Πύθω K: Πυθῶνι cett. 6 ἰδὼν
ἀποστραφήσεται K: βλέπων ἀποστρέφεται cett. φθονήσει αὐτῶ
K: φθονεῖ αὐτὸν cett. 8 κωλύει codd. 9 εἶδεν bis L
τὰ περὶ — κείται desunt in LUEA 10 τὰ δὲ ἐξῆς GPT
11 ὕπ' ὀστέον seqq. om. iidem αἶθετ' Ahrens: ἔθει' L:
ἔθει' γε' UEA 12 addidi e sch. b 13 καὶ Καλλ. cum verbis
poetae om. K 14 Ὀμολιήτης vario accentu codd., recte divisit
coll. Steph. Byz. s. Ἀλγιναν Toup (II p. ult.) 17 Ὀμολωίων
Meurs Graec. feriat. 1619, 218: Ὀμόλων K: Ὀμόρων U: Ὀμή-
ρων cett.

- BP** b. Ὁμόλου ἐρατὸν πέδον: ὁ Ὅμολος ὄρος ἐστὶ τῆς Θετταλίας, ἐνθα τιμᾶται ὁ Πᾶν. εὔχεται δὲ αὐτῷ ὡς παιδραστῆ.
- LUEA** 104. ἄκλητον κείνοιο: ἤγουν καὶ πρὸ τοῦ καλεσθῆναι αὐτὸν παρ' ἑμοῦ ἐμβιβάσαις μου ταῖς χερσὶν αὐτόν, τὸν Φιλῖνον.
- KLUEABPT** 105. ὁ μαλθακός: τρυφερός, ἀπαλός, ἐκ τῆς μάλθης. ⁵
αὐτῆ γάρ ἐστι κηρὸς ἀμόρρη συνηψημένος· χροῖουσι δὲ αὐτῇ
τὰς τῶν σανίδων γομφώσεις. ἀφ' οὗ διὰ τὴν ἔκλυσιν καὶ
τὸ ἐν τῷ βίῳ λουιδόρημα λέγεται.
- 106—108 a. Ἀρκαδικοί: οἱ Ἀρκαῖδες ἐπὶ θήραν ἐξιόντες,
ἂν μὲν εὐτυχήσωσι, τιμῶσι τὸν Πᾶνα, εἰ δὲ τὸ ἐναντίον, σκίλ- ¹⁰
KLUEAT λαις ἐμπαροinouσι, b. παρόσον ὄρειος ὦν τῆς θήρας ἐπιστα-
τεῖ. Μουνάτιος δὲ φησὶν ἑορτὴν Ἀρκαδικὴν εἶναι, ἐν ἣ ὁι
παιδες τὸν Πᾶνα σκίλλαις βάλλουσι, [Χῖοι δὲ] ὅταν οἱ χορ-
ηγοὶ λεπτὸν ἱερεῖον θύσωσι καὶ μὴ ἱκανὸν ἦ τοῖς ἐσθίουσι.
διὸ φησὶ κρέα τυτθὰ παρείη. ¹⁵
- L⁵U⁵E⁵P⁵** c. <μαστίσδοιεν> ὑβρίζοιεν, ὅταν τόχῳσι θήρας ὄλγης.
- LUEAT** d. τῶν ἐφήβων [ἐν Σικελίᾳ] γίνεταὶ ἀγὼν ἐν σκίλλαις· καὶ
οἱ νικήσαντες ταῦρον τὸν ὑπὸ τῶν γυμνασιαρχῶν τιθέμενον
λαμβάνουσιν ἑπαθλον.

⁵ Hesych. Harp. Phot. Suid. μάλθη Bekk. An. 278, 23
Poll. X 58 Herodian. I 311, 30 Lentz Et. M. *574, 34

⁶ συνηψημένος T: συνεψημένος KGP: συμμεμυγμένος cett.
αὐτῆ Call.: αὐτῷ (L)UEA: αὐτό K: τῆ μάλθῃ GPT ἢ ἤλων
pro σανίδων GPT ἀφ' οὗ seqq. in GP inter συνεψημένος et
χροῖουσι, in T utroque loco ἔκλυσιν KGPT¹: ἐκλησίαν cett.
⁸ γίνεταὶ pro λέγεται GPT¹ ¹⁰ εἰ μὲν ἐσθῆρας ἔτιχον, ἐτί-
μων GPT μὴ pro τὸ ἐναντ. GP σκίλλαις ἐμπαροinouσι KUEA:
σκίλλαισι παροinouσι L: σκίλλαις εἰς αὐτὸν παρώνων (-οῖνον T)
cett. ¹¹ ὄρειος ὦν Toup: ὄρων codd. Toupii coniecturam
cod. Barocciano 109 confirmari refert Gaisford ¹³ Μουνάτιος
Ziegler: Μούνατος codd. ¹³ παιδες Jacobs (p. XXXVIII):
παιονες KUEAT: παιοντες L: παιδων <χοροὶ> Buecheler Rhein.
Mus. N. F. 39, 1884, 276 verbis Χῖοι δὲ simul deletis K ante
ὅταν add. τοῦτον βάλλουσι σκίλλαις, quibus verbis receptis ἄλλοι
pro Χῖοι restitui vult Wilamowitz ¹⁴ ἱκανῶς et κρέατα K
17 del. Wilamowitz. fort. ἐν Ἀρκαδίᾳ

109/110 a. εἰ δ' ἄλλως: εἰ δὲ ἄλλως τελέσειας, ὃ Πᾶν, κρητ
τὰ κατὰ Φιλῖνον καὶ μὴ βούλει συνελθεῖν αὐτὸν τῷ Ἀράτῳ,
ἐπὶ κνιδῶν κοιμηθείης.

b. τὸν Πᾶν φασὶ γεννηθῆναι ἐκ τῆς Πηνελόπης συλλα-UEAT
5 βούσης ἐκ τῶν μνηστήρων· διὸ καὶ Πᾶν καλεῖται, ὅτι ἐκ πάν-
των ἐσπάρη. ἕτεροι δὲ λέγουσι τὸν Ἑρμῆν εἰς τράγον μετα-
βληθέντα, καὶ τούτου ἐρασθεῖσα ἡ Πηνελόπη καὶ ἐξ αὐτοῦ
ὄχενθεῖσα ἔτεκε τὸν Πᾶνα· ἔστι δὲ ὁ Πᾶν τραγόπους.

[c.] Πηνελόπη γυνὴ γέγονεν Ὀδυσσεώς. τούτου πλανω- L
10 μένου τὴν πλάνην, ἣν ἐπλανήθη μετὰ τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον,
πολλοὶ τινες ἤλθον μὲν μνηστευόμενοι τὴν Πηνελόπην, ἡ δὲ
ἡμέρας καὶ ἡμέρας ἀνεβάλλετο μηδενὶ θέλουσα γαμηθῆναι διὰ
τὸ περιμένειν τὸν Ὀδυσσεά τὸν ἄνδρα αὐτῆς. πάντες οὖν <συμ- >
φραξάμενοι συγγεγόνασιν αὐτῇ, καὶ ἐγκυμονήσασα ἔτεκε τὸν
15 Πᾶνα. διὸ καὶ Πᾶν καλεῖται, ὅτι ἐκ πάντων ἐσπάρη. ἕτεροι
δὲ λέγουσιν, ὅτι πάντων εὐμορφωτάτη καὶ σωφρονοῦσα ἡ Πην-
ελόπη, διὰ τοῦτο ἠράσθη αὐτῆς ὁ Ἑρμῆς καὶ μετεβλήθη εἰς
τράγον. καὶ ἐκνόησας αὐτὴν μαγείᾳ, ἠράσθη τοῦ τράγου καὶ
ὠχέυθη ὑπ' αὐτοῦ καὶ συνέλαβεν ἐξ αὐτοῦ καὶ ἔτεκε τὸν
20 Πᾶνα. οὗτος δὲ ἔστι Πᾶν ὁ τραγόπους.

d. κνίδη ὑφ' ἡμῶν, ἀκαλήφη δὲ ὑπ' Ἀττικῶν. ἔστι δὲ κLUEAT
καὶ ἀργία κνίδη, ἣς τὸν καρπὸν συλλέγουσιν, ὅταν τὸν πυρὸν
ἄλωσιν. [ἔστι δὲ καὶ ἄργιον λάχανον.]

4 sch. I 3/4 c—f cum loc. sim. 9 Nonnus Abbas ad Greg.
Naz. Orat. I contra Iulianum n. 40 Migne, Patrol. graec. 36,
1008 21 Galeni Pergameni de Atticissantium studiis testi-
monia, coll. Guil. Herbst, 1911, 73sq.

2 εἰς ante τὰ add. K αὐτὸν om. K 4 συλλαβοῦσης
Reiske: συλλαβοῦσαν T: συλλαβάνων cett. 8 ὁ ante τραγ.
addi vult Ahrens 11 μὲν μνηστευόμενοι scripsi: μνηστευόμε-
νοι L: μνηστευσόμενοι Nonn. 12 ἡμέραν ἐξ ἡμέρας Nonn.
13 συμφραξάμενοι Ahrens: συμφρασάμενοι Nonn.: φραξάμενοι L
16 εὐμορφος καὶ σώφρων ἢ ἡ Π. καὶ διὰ Nonn. 18 αὐτῆν
Nonn.: αὐτὸς L 19 συνέλαβεν Nonn.: -λαχεν L 21 δὲ ὑπ'
Ἀττικῶν A: δι' ὑπατικῶν K: δὲ ἀπὸ Ἀττ. U: δὲ ὑπὸ τῶν Ἀττ.
cett. 28 ἄλωσιν Ahrens: ἄλωσιν Reiske: ἄλωσιν codd.
delevi ut repetita e praecedentibus

111 a. εἴης δ' Ἡδωνῶν: ἔθνος Θρακίας. οὕτως δὲ ψυχροτάτη ἐστὶν ἡ Θρακία, ὡς τρόπον τινα ἐργαστήριον ἀνέμων κληθῆναι. Ὅμηρος (I 5). 'Βορέης καὶ Ζέφυρος, τῷ τε Θρήκηθεν ἄητον'.

GPT b. εἴης δ' Ἡδωνῶν μὲν: οἱ Ἡδωνοὶ ἔθνος Θρακικόν, 5
ἐνθα ψυχρὸς πολὺ γίνεται· δυσχειμερον γάρ ἐστι. παρὸ καὶ
τοὺς ἀνέμους ἐν αὐτῷ κατοικεῖν ἐμυθεύοντο.

LUEA 112 a. Ἐβρον: Ἀλκαῖος (fgm. 109 Bergk *Poet. lyr. gr.*
III⁴ 183) φησιν, ὅτι Ἐβρος κάλλιστος ποταμὸς, Διοκλῆς
(ὁ Πεπαρήθιος? fgm. 5 Mueller *Fgm. hist. gr.* III 79) δὲ 10
καταφέρεισθαι αὐτὸν ἀπὸ Ῥοδόπης καὶ ἐξερεύεσθαι κατὰ πύ-
λιν Ἄλνον.

K [b.] <τετραμμένος> γράφεται κεκλιμένος.

LUEAGPT¹⁻² 114 a. Βλέμυες ἔθνος Αἰθιοπικὸν μελανόχρονον· οἱ
αὐτοὶ δὲ τοῖς Τρωγλοδύταις. 15

b. οὐκέτι Νεῖλος ὄρατός: οὐ πᾶν ἐπαληθεύει ἀθάτον
τὸν Νεῖλον εἰπῶν. ὑπὲρ γὰρ τοὺς Βλέμυας οὐκέτι γινώσκειται
ὁ Νεῖλος πόθεν ἔχει τὰς πηγάς.

LUEAT c. Νεῖλος ἀπὸ Νελλεω, ὃς ἔκτισε <...> Ναύκρατιν μετὰ
μάχην· ἢ ἀπὸ τοῦ νέειν λείως, ὃ ἐστὶ <μῆ> κατὰ συστροφὴν· 20
ἢ παρόσον νέαν ἰλὸν φέρει· ἢ ὅτι καὶ ἔτος πλημμυρῶν ὠρι-
σμένον χρόνον νεάζειν δοκεῖ.

19 sch. XVII 98 Strab. XVII 801 Steph. Byz. *Ναύκρα-
τις* Eust. Dion. Per. 222 21 Serv. Verg. Georg. IV 291: novum
enim semper limum trahit, qui efficit fecunditatem; unde et
Nilus dictus est quasi νέαν ἰλὸν trahens. id. Aen. IX 30
Isid. Etym. XIII 21, 7 (e Servio) sch. Lyc. 60, 20 Scheer

2 τρόπον K: τόπον cett. 9 φησιν ὅτι om. K 14 μελα-
νόχαιτον GP οἱ αὐτοὶ seqq. om. GPT¹ 16 οὐ—εἰπῶν de-
sunt in GPT¹ 17 ὑπὲρ γὰρ τ. Bl. οὐκέτι GPT¹: ἢ τ. Bl.
οὐκέτι γὰρ K: ἢ τ. Bl. οὐκέτι LUEA: καὶ τ. Bl. οὐκέτι T²
19 Νεῖλεω Ahrens e sch. XVII 98: Νειλῶς K: Νεῖλον cett.
ἔκτισε Ναύκρατιν Reiske: ἔκτισεν Ἐβκρατιν codd. lac. indicavi,
cum Νεῖλεω non Naucraticum, sed Miletum condidisse dicatur
μετὰ μάχην inter ὃς et ἔκτισε in LUEAT 20 <μῆ> add.
Ahrens συστροφὴν vorticem significare monens

115—118 a. ὕμμες δ' Ἐτείδος: ποιησάμενος τὸν λόγον πρὸς τὸν Πᾶνα ἀπέστρεψε πρὸς τοὺς Ἐρωτας ἐπικαλούμενος αὐτούς.

b. Ἐτεὶς δὲ καὶ Βυβλὶς ὄρη καὶ κρήναι Μιλήτου. KL¹⁻²U²⁻³E¹⁻²A²⁻²
5 Μιλήτου γὰρ, φασίν, <τοῦ Ἀπόλλωνος> καὶ Ἀρείας ἐγένοντο παῖδες Καῦνος καὶ Βυβλὶς, c. ἧς ἐρασθεὶς ὁ Καῦνος ἀπ- KLUEAT
έλιπε Μιλήτον. ἐκεῖνη δὲ μὴ φέρουσα ἀπήγγατο. ταύτης ἡ κρήνη ὁμώνυμος.

d. τὸ ἐξῆς· ὅμεις, ὃ μῆλοισιν ἐρευθομένοις ὅμοιοι Ἐρω-
10 τες, Ἐτείδος καὶ Βυβλίδος νᾶμα λιπόντες καὶ τὰ ἐξῆς, ἐρασθῆναι ποιήσατε τὸν Φιλῆνον.

e. Οἰκεῦντα: ἐν Μιλήτῳ τόπος, <ἐνθα> ἱερὸν Ἀφρο-κ
δίτης.

f. ὕμμες δ' Ἐτείδος καὶ Βυβλίδος: πρὸς τοὺς Ἐρω- GPT
15 τας τὸν λόγον ἀπέστρεψε καὶ φησι· ὃ μῆλοις ὅμοιοι Ἐρωτες, τουτέστιν ἐρυθροί. Ἐτεὶς δὲ καὶ Βυβλὶς κρήναι Μιλήτου, ἐνθα καὶ ἱερὸν Ἀφροδίτης.

[119.] <ὁ δὺςμορος>· ὁ δυσμόρους ἄλλους ποιῶν. L⁶U⁶E⁶P⁶

[120.] πεπαίτερος ἀντὶ τοῦ ἀσθενέστερος, ἀπὸ μετα- L^mU^mE⁶
20 φορᾶς τῶν παρὰ τὸ δέον πεπανθέντων καρπῶν καὶ σηπομένων.

122—124 a. μηκέτι τοι φρουρέωμες: ἀπέστρεψε KLUEAGPT
τὸν λόγον πρὸς τὸν Ἄρατον καὶ φησι· μηκέτι αὐτὸν φυλάσσωμεν ἐπὶ προθύρῳ τοὺς πόδας κατατρέβοντες.

sch. Opp. Hal. I 620 Choer. Orth. (Cram. An. Ox. II 240, 27)
Et. M. 602, 9 (cf. Gen.) Et. Gud. 350, 51; 404, 27. 31. 39
Sturz Et. Or. 108, 23

5 sch. Apoll. Rhod. I 185 sch. Dion. Per. 825 Steph.
Byz. Καῦνος Apoll. Bibl. III 5 Parthen. Narr. am. 11
Conon. Narr. 2 Nonn. Dion. XIII 548 sqq.

2 τὸν λόγον iterum post ἀπέστρ. in K 5 suppl. Ahrens
e locis sim. καὶ Ἀρείας et παῖδες om. KL¹U¹E¹A¹ 6 prim.
Καῦνος Brub. in marg.: Λαῦνος codd. sec. Καῦνος LEA:
Λαῦνος cett. 9 ὃ μάλ(λ)οισιν ἐρευθομένοισιν ὅμοιοι verbis
ὅμεις et Ἐρωτες omissis LUEAT 12 addidi e sch. f, ἱερὸς
Ziegler 22 ἀποστρέφει GPT 24 ἐπὶ τῶν προθύρων GPT

- b. ἄλλον ἀλέκτωρ κοκκύσδων: ὡς ἅμα <τῶ> τοὺς ἀλεκτρούνας ἄδειν παραγενόμενον καὶ φρουροῦντα τὸν Φιλίνον.
- LU⁶E⁶A** c. ὁ νοῦς τοιοῦτος· ἡμεῖς μὲν μέχρι καὶ τοιαῦδε τῆς νυκτὸς φυλακῆς τοῖς αὐτοῦ προθύροις ἐπεμείναμεν· κατὰ δὲ τὸν ὄρθριον ἀλέκτορα καὶ ἄλλος ἔραστῆς τοῖσδε τοῖς προθύ- 5
ροις ἐπιμείνη.
- KLUEAT** 125 a. εἰς δ' ἀπὸ τᾶσδε: ἡμῶν, φησί, εἰς καὶ μόνος Μόλων ἐπὶ ταύτης τῆς παλαίστρας ἀπολέσθω. λέγει δὲ ἢ τὴν παλαίστραν κυρίως, ἐν ἣ ἔγυμνάζετο ὁ Φιλίνος προσλιπαρούντων αὐτῶν, ἢ μεταφορικῶς ὡς καὶ ἡμεῖς φάμεν παλαίστραν 10 τὴν ὄρθριαν.
- b. Μόλων — ὡς Σίμων — Ἀράτου ἀντραστῆς. παλαίστραν δὲ λέγει τὸν ἔρωτα τοῦ παιδός, τὴν κακοπαθειαν.
- c. δύναται δὲ καὶ μολῶν μετοχὴ εἶναι ἀντὶ τοῦ ἐπερχόμενος. 15
- d. Μόλων: ἔξωθεν τοῦτο ἐπιφανεῖ· εἰς δὲ ἀπὸ ταύτης τῆς παλαίστρας ἀπαγγέσθω. ὁ δὲ Μόλων ὀνομαστικῶς εἴρηται. τὴν δὲ προσκαρτέρησιν παλαίστραν εἶπεν.
- GPT** e. ἀλλ' εἰς ἐξ ἡμῶν, ὁ Μόλων — ἢ μολῶν — ἐπὶ ταύτης τῆς παλαίστρας τῇ φυλακῇ κακοπαθεῖτω. παλαίστραν δὲ 20 εἶπε τὴν προσκαρτέρησιν, ἣτοι τὴν πρὸς τὸν ἔρωτα πάλην.
- GP⁶** [f.] ἄρχοιτο παλαίστρας: ἀντὶ τοῦ· ἐπιτηροῖτο τὴν παλαίστραν.

1 ἄλλον ἀλ. κοκκ. **LEA**: ἀλ. **K**: καὶ ὁ ἀλ. λυπεῖ ἡμᾶς **GPT**: ἄλλον ἀλ. κοκκ. λυπεῖ ἡμᾶς **U** ἅμα τῇ ᾠδῇ τῶν ἀλεκτρούνων **GPT** suppl. Ahrens 2 παραγενόμενον Ahrens: παραγενομένων **KLUEA**: ἐγειρομένον cett. φρουροῦντα Ahrens: φρουρούντων codd. 4 ἐπεμείναμεν Ahrens: ἐμείνομεν codd. 6 ἐπιμείνει codd., corr. Gail 8 ταύτης τῆς παλαίστρας **T**: ταύτην τὴν παλαίστραν cett. ἀπολέσθω **K**: ἀπαγγέσθω cett. 10 αὐτῶν, ut Geel voluit, **K** ante corr.: αὐτόν **K** corr.: αὐτῶ cett. ὁ τὴν παλ. codd., transposui 11 ὄρθριαν (scil. ὄραν) **K**: ὄρθριαν cett. 12 ἢ Σίμων codd., corr. Wilamowitz *Herm.*: 40, 1905, 141 Ἀρατος **K** ἀντραστῆς **K**: -αί cett. 14 εἶναι om. **K** ἐπερχ. **K**: μετερχ. cett. 16 ἐπιφανοῦσιν codd., cor-
recti 17 ἀπαγγ. **K**: ἀπαρχ. cett. 20 παλαίστραν scripsi: πάλην codd. 23 ἀγάπης in fine add. **G**

126. γραία τε παρείη: παρὰ Δωριεύσι ἢ μὲν πρώτη LUEA συλλαβὴ δέχνεται, ἢ δὲ δευτέρα μηκύνεται.

127 a. ἄτις ἐπιφθύζουσα: ἦτις ἐπφδαῖς περι ἡμᾶς KLUeAT ἀποδιοπομπήσατο. φθύζειν δὲ τὸ πτύειν Δωρικῶς· εἰώθασι
5 γὰρ αἱ γραῖαι, ὅταν ἐπφδωσιν, ἐπιπτύειν. τινὲς δέ· ὀλιγον χρό-
νον συμπαροῦσα· φθύδιον γὰρ τὸ ὀλιγοχρόνιον κατὰ γλῶσσαν.

b. ἦτις ἐπιφθύζουσα: ἐπιπτύουσα Δωρικῶς· εἰώθασι BP γὰρ αἱ γραῖαι, ὅταν ἐπφδωσιν, ἐπιπτύειν.

128/129 a. ὡς πάρος: ὡς πρότερον, φησίν, ἐπηγγελ- KK^εL^εU^εE^ε
10 λατο. <ἐκ Μοισᾶν:> διὰ τὴν μουσικήν. <ξεινήιον:> δωρεάν.

b. λαγωβόλον, ἦν ἄνωθεν (v. 43) κορύνην εἶπε — ‘τάν κ
τοι, ἔφα, κορύναν δωρήσομαι’ — παρὰ τὸ βάλλειν τοὺς
λαγῶους.

c. ἀδὴν γελάσας ὡς πάρος: ὡς καὶ πρὸ τούτου ἡδὴ BPT
15 γελάσας. τὸ ἐκ Μουσῶν ἀντι τοῦ διὰ τὴν μουσικήν ᾠδὴν,
ἦν ἦσα. <ξεινήιον:> δῶρον.

130/131 a. Πύξας: οἱ μὲν τὸν ἐν Κῶ δῆμον· οἱ δὲ τό- KUEAT
πον, ἐν ᾧ ἱερὸν Ἀπόλλωνος, ἀφ’ οὗ Πύξιος λέγεται.

b. τὴν ἐπὶ Πύξας φέρουσαν ὄδον ἐβάδιζεν.

20 c. Πύξα ὄνομα πόλεως, ἀφ’ ἧς καὶ Φύξιος Ἀπόλλων UEAT
καὶ Πάν.

d. <Πύξα δῆμος τῆς Κῶ> φύξα τις ὦν· ἐκεῖθεν γὰρ
ἔφηνεν Ἡρακλῆς αἴφνης ἐπιθεμένων αὐτῷ τῶν Κῶων.

6 Hesych. φθύδιον 12 sch. IV 49 c 20 Philostr.
Heroic. X 4 22 Plut. Aet. gr. 58, 304 c—e Apoll. Bibl.
II 187 sq.

8 ἐπ’ αἰοδαῖς LUEAT περι ἡμᾶς K: τὰ καθ’ ἡμῶν cett.
5 γὰρ scripsi: δὲ codd. ὀλιγον χρόνον K: ὀλιγω χρόνω cett.
6 φθύδιον Ahrens ex Hesychio, cui Schmidt pro tradita voce
φθίδιον reddidit: ἀμφίβιον codd. 9 ὡς πρότερον φ. ἐπηγ-
γείλατο K: ὡς πρόην ἐπηγγείλατο K^ε: λείπει ἐπηγγέλλετο cett.
10 lemmata inserui ἔδωκεν pro δωρεάν K 16 δῶρον, cui
lemma peculiare dedi, in libris inter διὰ et τὴν legitur
18 Φύξιος Call. 19 Πύξας K: -αν cett. 20 ἀφ’ ἧς U: ἐξ
οὗ cett. Πύξιος T 22 suppl. Ahrens γὰρ om. UEA

- ΘΡΤ** e. τὰν ἐπὶ Πύξαν ἤρχ' ὁδόν: Πύξα δῆμος τῆς Κῶ ἢ τόπος οὕτως ὀνομαζόμενος [ῆ] παρὰ τὴν φύξιν τοῦ Ἑρακλέους τὴν ὑπὸ τῶν Κῶων γενομένην.
- ΚΥΕΑΤ** 133/134 a. ἀδείας: ἔξωθεν δεῖ προσλαμβάνειν τὸ παραγεγόμενοι. ἐπὶ στιβάδος κατεκλιθῆμεν ἀπὸ σχολίου γεγενή- 5
μένης καὶ ἀπὸ φύλλων ἀμπέλου.
- ΚΥΕΑΘΡΤ** b. οἰναρέοισι: κυρίως τὰ φύλλα τῆς ἀμπέλου.
- ΚΥΕΑΤ** c. Φανίας (fgm. 37 Mueller Fgm. hist. gr. II 301) δέ φησιν οἰναρίζειν τὸ περιαιρεῖν τῶν οἰνάρων καὶ τρυγᾶν· δεῖ γὰρ καὶ οἰναρίζειν τὰς ἀμπέλους, ἐπειδὴν πεπαλνωσιν οἱ 10
βότρυες.
- Κ^ε** [137.] <κελαρύξιν:> τὸ μετὰ κελάδων τὴν ῥύσιν ποιῆσθαι.
- ΚΥΕΑΤ** 138 a. τοὶ δὲ ποτὶ σκιαραῖς: σκιὰν ποιούσαις, πολυφύλλοις. ὀροδαμνίδας δὲ παντὸς δένδρου τοὺς κλάδους 15
λέγουσι. Μουνάτιος δὲ ἐτυμολογεῖ 'οἶον οἱ ἐν ὕρει θάμνοι'.
b. αἰθαλίωνες δὲ οἱ αἰθαλώδεις διὰ τὸ αἰθεσθαι ὑπὸ τοῦ ἡλίου.
- ΘΡ** c. τοὶ δὲ ποτὶ σκιαραῖς ὀροδαμνίσιν: παντὸς δένδρου κλάδοι ὀροδαμνίδες λέγονται. 20
- ΚΥΕΑΘΡΤ** d. αἰθαλίωνες: τέττιγες παρὰ τὸ αἰθεσθαι ὑπὸ τοῦ ἡλίου· καὶ γὰρ ὅταν ἐστὶ νότος καὶ καῦμα, τότε φθέγγονται.

7 sch. Nic. Alex. 55 sch. Ar. Pac. 1147 Hesych. Phot. Suid. οἶναρα Tim. Lex. Plat. οἶναρα 12 sch. BT Φ 261

2 [ῆ] recte praeterm. Call. 5 κατεκλιθῆμεν Call.: -ησαν
K: -ησαν AT: -ησα U: -η E ἀπὸ ante σχολίου om. K 6 ἀμπέλων K 7 κυρίως om. GP 8 de auctoris nomine dubitat Wilamowitz, conicias Ἰμερίας 9 οἰνάρων Ahrens: οἰναρέων codd. inde a καὶ τρυγᾶν ipsius Phaniae verba agnoscī vult Ahrens 16 λέγουσι K: λέγει cett. Μουνάτιος K: Μονάτιος cett. ἐτυμολογᾶν K 17 οἱ αἰθαλώδεις om. K 22 ἡλίον K: καύματος cett. καὶ γὰρ seqq. om. GP καὶ—τότε K: ὅταν γὰρ νότος ἐστίν, μᾶλλον cett.

139 a. ὀλολυγών: ἀπὸ τοῦ ὀλολύζειν. ὁ γὰρ Ἄριστο-**KUEAT**
τέλης φησίν, ὅτι πάνυ ὀλολύζει τὸ ζῶον, μάλιστα ἐν τοῖς
ἐλώδεσι τόποις καὶ κατὰ νύκτα. b. [λαλαγεῦντες:] πολλὰ
τῶν ζῴων ἀπὸ φωνῆς τὴν κλῆσιν ἔσχηκεν ὀλολύξω ὀλολυγών,
5 [στάξω σταγών,] ἀείδω ἀηδών, [πλάσσω πλαγγών,] τρύξω
τρυνγών, κοκκύξω κόκκυξ καὶ τὰ τοιαῦτα.

c. ἀ δ' ὀλολυγών: ὀλολυγών εἶδος ὄρνεου. οἱ δὲ ζῶόν **OPT**
τι ἐν βορβορώδεσι τόποις μάλιστα διάγον. ἦ ἢ ἀηδών.

141 a. τὸ δὲ ἀκανθίδες ὄρνεα νεμόμενα ἐπ' ἀκανθῶν. **KUEA**
10 τούτων τὸ αἷμα καὶ τὸ τῶν αἰγιθάλλων μὴ μίσγεσθαι φασιν,
ἀλλὰ ταῦτα διαφωνεῖν.

1 Serv. Verg. Buc. VIII 55: ululae aves ἀπὸ τοῦ ὀλολύζειν,
id est a fletu, nominatae. Eust. 643, 32 2 immo Arist. Hist.
an. IV 9, 536 a 11: καὶ τὴν ὀλολυγώνα τὴν γιγνομένην ἐν τῷ
ῥυδατι οἱ βέτραχοι οἱ ἄρρενες ποιοῦσιν, ὅταν ἀνακαλῶνται τὰς
θηλείας πρὸς τὴν ὄχλειαν. Aelian. Nat. an. IX 13 (cf. VI 19)
Plut. De sollert. an. 34, 982 e Plin. Hist. nat. XI 172 sq.
Hesych. ὄλ. sch. Arat. 517, 27 Maass 3 Herodiano dat
Egenolf *Philol.* 61, 1902, 101 9 Serv. Verg. Georg. III 338:
acalanthis, quam alii lusciniam esse volunt, alii vero carduelim,
quae spinis et carduis pascitur, ut inde etiam apud Graecos
ἀκανθίς dicta sit ab acanthis id est spinis, quibus pascitur.
Isid. Etym. XII 7, 74 (e Servio) Et. M. 45, 9 (cf. Gen., ex Oro)
Arist. Hist. an. VIII 3, 593 a 1: ταῦτα γὰρ πάντα ἐπὶ τῶν ἀκαν-
θῶν νέμεται. ib. IX 1, 610 a 5: πολέμοι — καὶ ἄνθος καὶ
ἀκανθίς καὶ αἰγιθός· λέγεται δ' ὅτι αἰγιθόν καὶ ἄνθον αἷμα
οὐ συμίγνυται ἀλλήλοις (diversa est scholiastae sententia!).
Aelian. Nat. an. X 32 Antig. Car. 106 Plin. Hist. nat. X 206
Plut. De inv. et odio 4, 537 b. c

1 Ἄριστοφάνης **K** 2 ὅτι et μάλιστα om. **UEAT** 3 λαλαγ.
K: ἔχον πόνον cett. delendum esse vidit Adert 4 τὴν κλῆ-
σιν ἔσχηκεν **K**: ἔχει τὴν χρῆσιν (κλῆσιν Call.) cett. 5 exempla
inepta Duebner eiecit πλάσσω Call.: πλήσσω codd. verba
τρύξω τρυνγών post σταγών sunt in **UEAT** 6 καὶ τὰ τοιαῦτα
sumpsi e scholio 141 a 9 τὰ δὲ **K** post ἀκανθίδες codd. ex-
hibent verba καὶ τὰ τοιαῦτα, quae scholio 139 b adieci. κατὰ τὸν
αὐτὸν scil. Aristotelem coni. Ahrens 10 τὸ αἷμα Ahrens: αἰ
μὲν **K**: τὰ μὲν cett. μίσγεσθαι **K**: γάγεσθαι **EA**: γάγεσθαι cum
mi superscr. U 11 διαφωνεῖν Ahrens καὶ ante ταῦτα addens:
ἄφωνα codd.

- KUEAT** b. ἀκανθίς: τὸ ὄρνειον τοῦτο ποικίλον καὶ λιγυρόν. καλεῖται δὲ καὶ ποικίλις διὰ τὴν χροιάν. Ἀριστοτέλης (v. locos ad sch. a cit.) δὲ καὶ Ἀλέξανδρός (Περὶ ζώων fgm. 22 Wellmann *Herm.* 26, 1891, 552) φασὶ διατρέβειν ἐπ' ἀκανθῶν. τοῦτο γοῦν Θεόκριτος ἀκανθίδα εἶπε. 5
- OPT** c. καὶ ἀκανθίδες: αἱ ἀκανθίδες ὄρνεα νεμόμενα ἐπ' ἀκανθῶν. λέγονται δὲ καὶ ἀκανθυλλίδες. εἰσὶ δὲ ποικίλαι τὴν χροιάν, ὅθεν λέγονται καὶ ποικιλίδες. φησὶ δὲ Ἀριστοτέλης (v. locos ad sch. a cit.) αἶμα αἰγίθου καὶ ἀκανθίδος μὴ μίγνυσθαι. 10
- KUEAT** 143 a. θέρους μάλα πλονος: μεγάλως λιπαροῦ ἢ λαμπροῦ. (ὥσδε ν:) μεταφορικόν τὸ ῥῆμα ἀπὸ τῶν εἰς αἰσθησιν πιπτόντων ὄσφραντικῆν.
- UEAT** b. πλονα εἶπε τὸν καιρὸν τοῦ θέρους διὰ τὸ ἐν αὐτῷ συλλέγεσθαι τοὺς καρπούς. 15
144. παρὰ πλευρηῆσι δὲ μῆλα: καλῶς ἔφη τὰ μῆλα ταῖς πλευραῖς περικερμαίνυσθαι. τὸ γὰρ μῆλον τῆς Ἀφροδίτης καὶ τὸ ἐπιθυμητικὸν περὶ τὰ σπλάγγνα εἶναι <δοκεῖ>, τὰ δὲ σπλάγγνα παρὰ ταῖς πλευραῖς.
- K** 146 a. βράβιλα τὰ κοκκύμηλα, ἦτοι Δαμασκηνά. 20
- UEA** b. <βραβίλοισι> καταβρίθοντες: κοκκυμήλοις, ἤγουν Δαμασκηνοῖς.
- KUEA** 147 a. ἐπτάενες: οἱ Ἄττικοι τὸ ἔτος ἕνος λέγουσιν, ἄλειφαρ δὲ τὴν ἀλοιφήν.
- UE⁵** [b.] ἄλειφαρ: ἦτοι ὁ ἐλαιώδης οἶνος. 25

20 *Galenus Pergamensis de Atticissantium studiis testimonia*, coll. *Guil. Herbst*, 1911, 42 sq. 25 *Et. M.* 177, 53 (cf. *Gen.*) al. *Et. Gud.* 95, 54 *Sturz* al. *Lex. Aem.* 623, 47 *Et. Or.* 69, 20 al.

1 τοῦτο ποικ. **K**: ποικ. ἐστὶ **UEA(T)** 7 ποικίλοι **PT**
11 μεγάλως *Ahrens*: μεγάλου codd. ἢ λαμπροῦ *praeterm.*
Amstel. 12 suppl. *Ahrens* τὸ **UEAT**: δὲ **K** 13 ὄσφραν-
τικῶν codd., correxi 18 cum εἶναι *neograecum* in his scholiis
ferri non possit, <δοκεῖ> add. *Ahrens*, ἐστὶ *prop. Reiske*
21 suppl. *Ahrens* 22 οἱ Ἄττικοι **UEA**: Ἄττικόν **K** 25 ἄλ.
om. **U**: ἄλ. δὲ εἶπον ὡσανεὶ ἐλαιώδη οἶνον **K**

c. τετραένες δὲ λίθων: τετραετές· παρὰ Ἀττικοῖς τὸ ΕῖθΡΤ ἔτος ἔνος.

148 a. θαυμάσας τὴν πόσιν τοῦ οἴνου ἔστρεψε τὸν λό- KUEAT
γον πρὸς τὰς Νύμφας καὶ πυνθάνεται αὐτῶν, εἰ αὐταὶ τὴν
5 κρᾶσιν τοῦ οἴνου ἔχουσι.

b. Νύμφαι Κασταλίδες: ἀπὸ Κασταλλας τῆς ἐν Δελ-
φοῖς κρήνης, ἔνθα καὶ διατρίβουσι.

149/150 a. Φόλω κατὰ λάϊνον ἄντρον: οἱ μὲν τὸ
Πήλιον, οἱ δὲ τὴν ἐν Ἀρκαδίᾳ Φολόην· ἐν ἀμφοτέροις γὰρ
10 ᾤκησε Χείρων καὶ Φόλος, ὅφ' ὧν ξενισθέντα τὸν Ἡρακλέα
φασὶ πολλά. (<...> ὁ μέντοι οἶνος ὁ ἀοίδιμος ἐκεῖνος ὁ δοθεὶς
ὑπὸ Διονύσου χαριστήριον, ἀνθ' ὧν αὐτῷ Νάξον προσέειμεν
ὁ Φόλος κρινόμενῳ παρ' αὐτῷ πρὸς τὸν Ἡφαιστον.

b. Φόλω: Φόλου· οἱ γὰρ Δωριεῖς τὴν οὐ εἰς ᾧ τρέπουσι.
15 ποιεῖ δὲ τὸν Χείρωνα συννποδεχόμενον τῷ Φόλῳ τὸν Ἡρακλέα.

c. ἄρά γέ πα τοιόνδε Φόλω: Φόλος ὄνομα Κεν- L^mU⁵E⁵AQP1
ταύρου, ᾧ ἐπιξενωθεὶς ὁ Ἡρακλῆς οἶνον ἔπιε καλὸν ἐκ Διονύ-
σου δοθέντα. συνῆν δὲ αὐτῷ καὶ Χείρων.

151/152 a. Ἄναπος ποταμὸς ἐν Συρακούσαις· τὸν πρὸς K
20 τῷ Ἀνάπῳ ὄντα.

b. τὸν ποιμένα τὸν ποτ' Ἀνάπῳ: Ἄναπος ποταμὸς U⁵E⁵F1
ἐν Συρακούσαις τῆς Σικελίας, οἰνοῖ δ' ἄνευ πόσεως ὧν καὶ
ἀβληχρὸν ἔχων ὕδωρ. c. ποιμένα δὲ [καὶ] Πολύφημον τὸν E⁵PT

Κύκλωπα λέγει, ὃς ἀντὶ λίθων ὄρη ἔβαλλεν ἢ τοὺς ἐν τοῖς
25 ὄρεσι λίθους.

1 Greg. Cor. Dial. dor. 90: τὸ τετραετές τετραένες λέγουσι
(sequitur versus Theocriti). 8 Apoll. Bibl. II 83 sch. Lye.
222, 11 Scheer 21 sch. I 68 c

1 τετραετές Call.: τετραένες GPT: τετράχρονον E 2 ἔτος
ἔνος E: ἐν ἔτος cett. ἐπαι αὐταὶ codd., corr. Wilamowitz
8 κατὰ λάϊνον ἄντρον om. K 9 ἐν Ἀρκαδίᾳ K: Ἀρκαδίαν
cett. 11 lac. ind. Wilamowitz ὁ ἀοίδ. om. U⁵E⁵A T 13 κρι-
νομένῳ Duebner: κρινόμενος codd. παρ' αὐτῷ Kiesling: παρ'
αὐτῶν K: παρ' αὐτὸν cett.: περὶ αὐτῆς Duebnero placuit εἰς K
23 καὶ delevi, τὸν Πολ. Call. 24 τοὺς—λίθους scripsi: τοῖς—
λίθοις codd.

- ΚΥΕΑΤ** d. *λᾶας ἔβαλλε: τοὺς ἐν τοῖς ὄρεσι λίθους, ὡς Δημήτριός φησι τοὺς πεπτωκότας οὐκ οἶδ' ὅπη †φιλότης†.*
- L^mU^mE^f** e. <ὄρεσι λᾶας ἔβαλλε:> ἀντιπτωτικῶς· τοὺς λᾶας τῶν ὄρων ἔβαλλε λιθάζων τὸν Ὀδυσσεά.
- ΚΥΕΑΤ** 153 a. *τοῖον νέκταρ: διὰ τὴν ἡδονὴν τὸν οἶνον εἶπε τοῦ Ὀδυσσεώς.*
- ΥΕΑΤ** b. *τὸ δὲ χορεῦσαι: ἐξ Εὐριπίδου μετήνεγκε τὸ χορεῦσαι τὸν Κύκλωπα.*
- ΚΥΕΑΤ** 154 a. *διεκρυνάσατε: κατ' ἀντίφρασιν ἀντὶ τοῦ ἐκεράσατε, μᾶλλον ἐμεθύσατε.* 1
- ΥΕΑΤ** c. *ῶξαν καὶ θύρας, ἀπὸ δὲ κρήδεμνον ἔλυσαν' καθ' Ὅμηρον (γ 392).*
- E^fΘP** d. *διεκρυνάσατε: διεπληρώσατε, διετελειώσατε ἢ διεκεράσατε.* 1
- L^mU^fE^f** 155/156 a. <Δάματρος ἀλωάδος:> τῆς τὰς ἀλωὰς ποιούσης· λέγεται δὲ καὶ ἀλωίς.
- ΘPT** b. *παρ Δάματρος ἀλωίδος: ἡ Δημήτηρ παρὰ τὴν ἄλωα ἀλωίς λέγεται.*

9 Et. Gen. (Et. M. 273, 38): *διεκρυνάσατε· διεκρυνάσατε (διεκρυν. B; in libris legitur post κάρα, unde huc traxi, cum Ahrens post διακρυνάω transposuisset)· σημαίνει τὸ ἀνεψάσατε. παρὰ τὸ κάρα κρυνάω (κρυνάω B) καὶ διακρυνάω (διακρυνάω AB)· δοκεῖ γὰρ τῶν πίδων ἢ (ἢ τῶν πίδων B) καλυφῆ (cod. Voss., cf. περικαλυφῆ Plat. Leg. XII 942 d; ἀλοιφή AB) κάρα εἶναι. οὕτως Ἀμάραντος ὀπομνηματίζων τὸ εἰδύλλιον Θεοκρίτου, οὗ ἡ ἐπιγραφή Ἀνκίδας ἢ Θαλόσια.*

1 ὡς om. **ΥΕΑΤ** fort. Δ. φησι τοὺς πεπτωκότας οὐκ οἶδ' ὅπη <λίθους Πολυ>φή<μον> βολάς. Demetrii Phalerei esse videtur, sed vereor, ut Kiessling recte haec verba rettulerit ad locum De elocut. 115 7 Cycl. v. 156 Silenus saltasse dicitur, sed conferas v. 508 sqq. 9 κατὰ περίφρασιν—διεκεράσατε **T** 11 ἀνακαλυφθῆναι Ahrens 12 δὲ pro καὶ Call. Hom.: ὤξεν ταμίη καὶ ἀπὸ κρήδεμνον ἔλυσεν 14 ἢ διεκερ. **E**: ἡ ἐκερ. **P**: om. **G** 15 κατὰ μετάθεσιν in fine add. **E**

c. ἄς ἐπὶ σωροῖ: ὅταν δὲ λιμῶντες σωρεύωσι τὸν πυ- KUEAT
ρόν, κατὰ μέσον πηγνύουσι τὸ πτύον. Καλ(λίμαχος)· τὴν
θρινάκην κατέθεντο. τὴν δὲ αἰτίαν εἶπεν ἐκ Τριπτολέμου.

d. πάξαιμι μέγα πτύον: εἰώθεισαν γάρ, ὅτε ἐξέτριψαν E⁵ QPT
5 τοὺς καρπούς, σωροὺς ποιήσαντες πτύον πῆσσειν.

e. ἡ δὲ γελάσαι, ἦγονν ἢ Δημήτηρ. K

f. ἂ δὲ γελάσσαι: γελάσειεν, ἱλαρὰ γένοιτο. L^m U⁵ E⁵ PT

157 a. δράγματα: τὴν Δημητράν φησι μὴ μόνον KUEAT
ἀστάχυς, ἀλλὰ καὶ μήκωνας ἔχειν. διὰ τοῦ ἐν ἀμφοτέροις
10 χερσὶ τὸ δαφυλῆς ἐμφαίνει.

b. δράγματα: τὰ τῶν χειρῶν πληρώματα. K

c. μήκωνας: τοὺς σωροὺς φησιν ἢ τοὺς θημῶνας. E⁵ QPT

d. λέγεται καὶ μήκων ἢ κωδία. Q

e. ἀμφοτέροις: λείπει τὸ χερσίν· μὴ γὰρ τῇ μιᾷ KL⁵ U⁵ E⁵
15 χερσί.

11 sch. B Σ 552 Et. M. 285, 51 (cf. Gen.) sch. X 44 a. b
cum loc. sim. 12 Hesych. μύκων· σωρός, θημών. Greg.
Cor. Dial. dor. 168: τοὺς σωροὺς τῶν ἀχύρων μύκωνας λέγουσι.

1 λιμῶντες Ahrens: λιμῶνται καὶ codd. (in K aberravit
καὶ inter πυρόν et κατὰ) σωρεύει K 2, Καλλίμαχος Bueche-
ler *Rhein. Mus. N. F.* 39, 1884, 276 restituit, cum Callimachi
Aetis novum hemistichium adderet: καὶ codd. 3 θρινάκα
ἦν Buecheler 4 εἰώθασιν EG ὅτε T: ὅταν cett. 7 γελάσειεν,
quod L om., in codd. finem facit 9 διὰ τοῦ—ἐμφαίνει Call.:
διὰ τὸ—ἐμφαίνειν codd. (sed litterae ultimae evan. in K)
ἐν om. K ἀμφοτέροις UEA 12 cum interpretem μήκωνας
et μύκωνας permutasse e locis sim. appareat, μύκωνας scribi
vult Ahrens 13 καρθία cod. 14 ἀμφοτέροις K, corr. tacite
Ziegler λείπει χερσίν ceteris omissis LUE

III. Αἰπολικὸν ἢ Ἀμαρυλλίς

- KGUEAP** a. Ἐπιγράφεται μὲν τὸ εἰδύλλιον τοῦτο Αἰπολικὸν ἢ Ἀμαρυλλίς. ἐπικωμάζει δὲ τις Ἀμαρυλλίδι τοῦ ὀνόματος μὴ δηλουμένου. εἰκάσειε δ' ἂν τις τὸν ἐπικωμάζοντα Βάττον εἶναι· τοῦτον γὰρ αἰπόλον ὄντα δι' ἑτέρου ποιεῖ προσδιαλεγόμενον Κορύθωνι καὶ τὸν ἔρωτα, ὃν ἔσχε πρὸς τὴν Ἀμαρυλλίδα, ἐμφαίνοντα (IV 38—40). τὸ μὲν γὰρ τοῦ ποιητοῦ πρόσωπον οὐκ ἂν εἶη, ὡς ὁ Μουνάτιος φησιν ἐκ τοῦ λέγειν τὸν ἐπικωμάζοντα 'ἢ ῥά γέ τοι σιμός' (III 8). πλανᾶται δὲ καὶ περὶ τοὺς χρόνους <...> τὰ δὲ πράγματα εἶη ἂν ἐπὶ Ἰταλλας περὶ τὴν Κρότωνα [Κρότων γὰρ πόλις Ἰταλλας]. ὄθεν καὶ τὴν Ἀμαρυλλίδα ὑποτίθεται. φέρει δὲ ὁ ἐπικωμάζων μῆλα καὶ στεφάνους δῶρα τῇ Ἀμαρυλλίδι χάριν τοῦ προστεθῆναι. ἢ δὲ οὐδὲ λόγου αὐτὸν ἀξιοῖ· διὸ καὶ δυσθυμεῖ, ὅτι οὐχ ὑπακούει, καὶ τὸν βίον οὕτω καταλύσαι προήρηται. 1
- KGUEA** b. τὸ δὲ εἶδος ἐπικωμαστικόν. | c. λέγει δὲ ὁ Βάττος.

4 sch. IV 38/39 d 10 arg. IV a. b

Tit.: Αἰπολικὸν (Αἰπόλος Ziegler, traditum defendit Ahrens *Philol.* 33, 1874, 399) ἢ Ἀμ. K et in tit. et in argum.: Αἰπόλος ἢ Ἀμ. arg. GUEA: Ἀμ. ἢ αἰπόλος ἢ κωμαστής arg. PT, tit. GP: κῶμος δωριδί. Ἀμ. ἢ αἰπ. ἢ κωμ. tit. UET: κῶμος δωριστί tit. A 2 μὲν om. K τοῦτο om. KP de verbis *Αἰπ.* ἢ Ἀμ. v. supra 3 Ἀμαρυλλίδι KPT: τῆς Ἀμαρυλλίδος cett. 4 εἰκάσειε KPT: εἰκάση cett. 6 ἔσχε K: εἶχε cett. 7 τὸ μὲν—χρόνους desunt in P 8 Μουνάτιος Ziegler: Μουνάτος codd. 10 post χρόνους aliqua intercidiisse vidit Wuestemann *Theocr. Rel.* 1830, XIX; cf. arg. IV c—e 11 περὶ τὴν Κρ., Κρ. γὰρ (δὲ GUEA) πόλις Ἰταλλίας KGUEA: περὶ Κρότωνα τῆς Σικελίας PT. delevi glossam ὄθεν seqq. in P hoc modo truncata leguntur: ὄθεν καὶ τὴν Ἀμαρυλλίδα ὑποτίθησι φέρων αὐτῇ δῶρα καὶ δυσθυμῶν ὅτι οὐχ ὑπακούει. conicias ὅπου 14 οὐδὲ Call.: οὐ codd. δυσθυμῖα τὸν βίον καταλ. πρ. GUEAT 15 προήρηται A corr., Apogr. Barb.: προίρηται cett. 16 κωμαστικόν PT Βάττος scripsi Ahrensi auctore: Κορύθων codd. falso nomine ex id. IV illato

1 a. κωμάσδω: τὸ πρόσωπον οὐκ ἔστι φανερόν τὸ ΚΒΕΑΤ λέγον. καὶ οἱ μὲν φασιν αὐτὸν τὸν Θεόκριτον εἶναι διὰ τὸ σιμὸν καταφαίνεσθαι (v. 8 cum sch.)· οἱ δὲ Βάττον αἰπόλον τινά, ὃν ἐν τῷ Ἀγῶνι εἰσάγει τῆς Ἀμαρυλλίδος ἐρῶντα 5 (IV 38—40)· ἀπρεπὲς γὰρ Θεόκριτον τῆς ἀγῶνας ἐρᾶν, ὥστε καὶ ἐν ἀγῶνι διαίγειν.

b. τὸ κωμάσδω λέγεται ἐπὶ τῶν κατὰ νύκτα εἰς τὰς ΚΒΕΑΡΤ ἐρωμένων ἀπερχομένων. καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ (v. 1040)· 'ἔοικε δ' ἐπὶ κῶμον βαδίζειν.'

10 [c.] <κωμάσδω:> μετὰ φθῆς καὶ μετὰ κώμου συν-^{U⁵E⁵} διαίγω, ἀπέρχομαι.

2 a. καὶ ὁ Τίτυρος αὐτὰς ἐλαύνει: Τίτυρος ὄνομα ΚΒΕΑΤ κύριον. τινὲς δὲ φασιν, ὅτι τοὺς Σειληνοὺς οὐ<κ> οἱ Σικελιώται· ἄλλοι δὲ τοὺς τράγους, ἕτεροι δὲ τοὺς Σατύρους, 15 ἔνιοι ὄνομα πόλεως Κρήτης καὶ ἄλλοι τοὺς προπόλους τῶν θεῶν· τινὲς δὲ καὶ κάλαμον.

b. οὐκ ἔστι δὲ ἄλλο ἢ ὄνομα αἰπόλου τινός. UEAT

c. καὶ ὁ Τίτυρος: τοὺς τράγους τιτύρους λέγουσι· νῦν PT δὲ ὄνομά ἐστιν αἰπόλου κατὰ ἐμφέρειαν τοῦ χαρακτήρος.

12 sch. VII 72 c. d sch. Bern. Verg. Buc. I 1: Tityrus apud veteres Latinos et Graecos intellegitur Satyrus. tityrus Siculorum lingua hircus dicitur vel tityrus lingua Laconica villosus aries appellatur. Serv. Verg. Buc. Prooem. 4, 7 Thilo: Lacorum lingua tityrus dicitur aries maior, qui gregem anteire consuevit. Iun. Phil. Verg. Buc. I, 14 b 19 Hagen: tityrum arietem vel hircum Siculi dicunt. Prob. Verg. Buc. Prooem. 329, 1 Hagen: hircus Libyca (Laconica prop. O. Kern *Herm.* 48, 1913, 319) lingua tityrus appellatur. Hesych. τίτυρος. τράγους Phot. τιτυρίδες Strab. X 466. 68. 70 Aelian. Var. hist. III 4 Eust. 1157, 39 ad Artemidori librum Περὶ Ζωρίδος refert Wendel *Jahrb. f. class. Phil., Suppl.* 26, 1901, 20 n. 46

1 τὸ κωμάσδω πρὸς Κ τὸ λέγον UEA: τὸ λεγόμενον T: om. KG 2 τὸν om. GUEAT, iidem αὐτὸν post σιμὸν repetunt 3 Βάττον UEAT: Βάττον οἶδν KG 4 τῷ Ἀγῶνι Ahrens: τῇ ἀγῶνι codd. 12 l. om. KT κῶ. ὅν. Κ 18 ὅτι τις Σειληνός, οὐ Σικελιώτης libri. dubitanter emendavi 15 προπόλους Κ: προσπ. cett. 18 τράγους Reinesius: ἀργούς codd.

d. τὸν δὲ *Τίτυρον* οἱ μὲν *κύριον*, οἱ δὲ *Σάτυρον* εἶναι φασιν.

KQUEAT 3a. ἐμὴν τὸ καλόν: διὰ τὸ κάλλος ἐμοὶ πεφιλημένε.

UEAT ἢ καλῶς ἀγαπώμενε, ὅ ἐστιν ἄξιε ἀγαπᾶσθαι. b. ἢ τὸ καλὸν ἀντὶ τοῦ *λαν*.

PT c. ἐμὴν τὸ καλὸν πεφιλαμένε: ἡμῶν διὰ τὸ κάλλος πεφιλημένε. ἢ τὸ καλὸν ἀντὶ τοῦ καλῶς. ἢ διὰ τὸ καλὸν [ἢ διὰ τὸ καλῶς] εἶναι.

KQUEA 4a. καὶ ποτὶ τὰν κράναν: οὐκ ἔλαττον τῆς τροφῆς ὀνήνησι τὰ θρέμματα τὸ πιεῖν. Ὅμηρος (*N* 493)· 'πίωμεν' ἐκ βοτάνης.'

KQUEART b. καὶ τὸν ἐνόρχαν: ἢ τὸν τέλειον ἢ ἡμιτομίαν. Ὅμηρος (*Ψ* 147)· 'πεντήκοντα δ' ἔνορχα παρ' αὐτόθι.'

PT [c.] ἢ λάγνον.

K⁵QUEAT 5a. κνάκωνα φυλάσσεο: λευκὸν ἢ πυρρὸν ἀπὸ τῆς κνήκου τοῦ σπέρματος.

PT b. κνάκωνα: τὸν λευκὸν τράγον ἀπὸ τῆς κνήκου τοῦ σπέρματος λευκοῦ ὄντος.

U⁵E⁵ c. κνήκος εἶδος φυτοῦ, οὗ ὁ καρπὸς πυρρακίξων.

KQUEAT d. μὴ τι κορύψη: οὐ περισπᾶται. τὰ γὰρ ὑποτακτικὰ ὁμοίως ἡμῶν οἱ *Δωριεῖς* προσφέρουσι.

e. τὸ δὲ κορύψη ἀντὶ τοῦ κερατῖσθ. τὸ γὰρ κερατίζειν

22 sch. Lyc. 196, 22—26 Scheer: ἐγκορύψεται δὲ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κριῶν· οἱ δὲ κριοὶ εἰώθησαν ἐν τῷ μάχεσθαι τοῖς κέρασι πλήττειν καὶ τοῦτο κυρίως ἐστὶ τὸ κορύπτειν, ὡς καὶ Θεόκριτος 'φυλάσσεο μὴ τι κορύψη'.

3 κάλλος ἐμοὶ **K**: κάλλος **G**: καλὸν εἶναι cett. 4 ἡγουν pro ἢ καλῶς Ahrens 8 delevi 10 πίωμεν **KGE** 11 βοτανῶν **K** 12 ἡμιτομίαν ad ἐνόρχαν spectare Heinsius (316) animadvertit 13 Ὅμηρος seqq. om. **P** ἐνόρχα **K**: ἐνόρχους (-ας **GE**) cett. 14 sch. 4 c, quod in libris scholio 5 b adhaeret (unde λάγνον in **P**) huc pertinere Duebner vidit 15 κνήκων pro λευκὸν **K** τῆς κνήκου Duebner: κνήκου **K**: τῆς κνήκης **T**: τοῦ κνήκους cett. 17 κνήκου Duebner: κνήκης codd. 20 τὰ—ὑποτακτικὰ **K**: τὸ—ὄν cett. 21 προσφέρ. **Apogr. Barb.**: προσφέρ. **KQUEAT** 22 γὰρ pro δὲ **K** altero γὰρ omisso κερατ. κορ. Call.: κορ. κερατ. codd.

κορύπτειν οἱ Ἄττικοι λέγουσι διὰ <τὸ> συντρέχοντας ἀλλήλοις
τοὺς κριοὺς [καὶ] ταῖς κορυφαῖς πλήττειν τε καὶ ῥήγνυσθαι.

f. κορύψη: κερατίση. <κερατίζειν> γὰρ κορύπτειν <οἱ> P
Ἄττικοι λέγουσι διὰ <τὸ> τοὺς κριοὺς ἀλλήλους ταῖς κορυ-
5 φαῖς τύπτειν.

7. τὸν ἔρωτύλον: τὸν ἔρωτικὸν ὑποκοριστικῶς, οὐχ KQUEAT
ὡς τινες κυρίως. παροξύνονται δὲ τὰ τοιαῦτα πλὴν τοῦ
᾽Οξυλος καὶ τοῦ ἑπαῖδ' ὀλοφυρομένη Ἰτυλον' (τ 522): οἶον
ἔρωτύλος, Αἰσχύλος, Δριμύλος, Σιμύλος.

10 8/9 a. ἡ ῥά γέ τοι σιμός: τινὲς διὰ τὸ σιμός τὸν KQUEAP
Θεόκριτόν φασι <κωμάζειν>, ἐπεὶ καὶ ἐν τοῖς Θαλυσίοις (VII
21 al.) Σιμιχίδας ὠνόμασται. πλὴν οὐκ αἰπόλος ὁ Θεόκριτος
οὐδὲ Σιμιχίδας δύναται ἀπὸ τοῦ σιμός εἶναι, ἀλλ' ἀπὸ Σι-
μίχου πατρωνυμικῶς.

15 b. τινὲς δὲ διὰ τὸ σιμός τὸν Θεόκριτον οἴονται κωμά- PT
ζειν, Σιμιχίδην καλοῦντες.

c. προγένειος: ὁ πολλὰς καθεμιμένας τρίχας ἔχων τοῦ KYE⁵
πάγωνος, ἦτοι ὁ πολυγένειος.

d. ἄρα σιμός καὶ πολυγένειός σοι καταφαίνομαι, ὦ νύμφη; K

20 10 a. ἡ νὶ δέ τοι: ἀντι τοῦ ἰδοῦ. δασύνεται τὸ ἠ KQUEAPT
<...> μετὰ ὀξέος τόνου· καὶ γὰρ παρὰ Ἄττικοῖς οὕτω προ-
φερόμενον.

7 Herodian. I 163, 14 sqq. Lentz 10 Prol. Aa cum loc.
sim. 17 Hesych. προγένεος 20 Suid. ἡνὶ

1 διὰ <τὸ> scripsi e scholio f: ὡς codd. συντρέχόντων—
τῶν κριῶν—πληττόντων καὶ ῥήγνυμένων GUEAT 2 deleui
3 supplevi quae uncis inclusa leguntur γὰρ scripsi: ἡ cod.
7 κριοῖον K 8 ᾽Οξυλος Schaefer Greg. Cor. 290: ὄξυλος Hem-
sterhuys et Toup Cur. post. 10: ὄξυνος codd. 10 τὸ σιμός,
quod Meineke³ (7) coniecit, E: τοῦ σιμός G: τοῦ σιμοῦ cett.
11 add. Ahrens 12 ὠνόμαστο P 13 δύναται et εἶναι om.
KP, γίνεται pro δύναται G Σιμίχου KYA: Σιμιχίδου E: τοῦ
Σιμιχίδου P: τοῦ Σιμιχίδου G 14 πατρωνυμικόν K 15 τοῦ
σιμοῦ codd. 18 ἦτοι ὁ πολ. om. UE 20 ἡνὶ pro ἠ Call.
21 lac. indicavi ὀξέος τόνου scripsi: ὄξυτόνου K: τοῦ ὄξυτό-
νου cett. οὕτω Call.: τοῦτο codd. προσφερόμενον G: προσφερό-
μενον P: προσφερόμεθα K: προσφερόμεθα UEAT: προφέρεται Call.

b. τὴν ᾧ θε: ἐξ ἐκείνου τοῦ τόπου. οἱ γὰρ Λαωριεῖς τὸ ἐκείνος τῆνός φασιν.

QUEAPT 11. ἐκέλευ: ἐκέλευσας ἦν καὶ κατὰ ἀποκοπὴν ἐκέλευ. ἢ κέλω λέγεται τὸ προστάσσω, ὁ παρατατικὸς ἐκελόμην ἐκέλου καὶ Αἰολικῶς ἐκέλευ· οἱ γὰρ Αἰολεῖς τὴν οὐ εἰς εὐ τρέπουσιν. ¹

KQUEAPT 12a. θᾶσαι μάν: θέασαι δὴ τὴν λύπην, ἥτις τὴν ψυχὴν μου ἀλγεῖν ποιεῖ. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὄρατῶν ἐπὶ τὰ νοούμενα. Ὅμηρος (α 115)· ὄσσομένος πατέρ' ἐσθλόν.'

UEAT [b.] ἢ θᾶσαι μιν ἀντὶ τοῦ ἔμοῦ.

KUEAT 13a. ἄβομβεῦσα: εὐχεται γενέσθαι μέλισσα, ἢ ἵνα ¹⁰ κεντρῖσας ἀντιδουήσῃ ἢ ὑπὲρ τοῦ λαθεῖν εἰσελθῶν.

b. μέλισσα: παρῶσον ἐπὶ τῶν μῆλων ἕξαιε· μῆλα δὲ πάντα τὰ ἄκρα τῶν δένδρων. Ὅμηρος (I 542)· ἀντήσι δί-
ζησι καὶ αὐτοῖς ἀνθεσι μῆλων.'

c. Ῥοϊκός τις Κνίδιος τὸ γένος ἐν Νίνῳ τῇ Ἀσσυρίῳν ¹⁵ ἰδῶν δένδρον εὐφρυνὲς κεκλιμένον, ἀπὸ δὲ τοῦ χρόνου πίπτειν

12 sch. A I 542 Et. M. 577, 34 (cf. Gen.) Et. Gud. 384, 13; 385, 10. 55; 386, 7 Sturz Et. Or. 102, 29 Eust. 773, 50; 1735, 48 15 sch. Apoll. Rhod. II 477: Χάρων δὲ ὁ Λαμψακηγὸς ἰστορεῖ ὡς ἄρα Ῥοϊκὸς θεασάμενος θρῶν ὅσον οὐκω μέλλουσαν ἐπὶ γῆς καταφύρεσθαι προστάξε τοῖς παισὶν ὀπισθηρεῖσαι ταύτην. ἢ δὲ μέλλουσα συμφθίρεσθαι τῇ δρυὶ Νύμφῃ ἐπιστάσα τῷ Ῥοϊκῷ χάριν μὲν ἔφασκεν εἰδέναι ὑπὲρ τῆς σωτηρίας, ἐπέ-
τρεπεν δὲ αἰτήσασθαι ὅ τι βούλοιο. ὡς δὲ ἐκείνος ἤξελον συ-
γενέσθαι αὐτῇ, ἀπέχετο δοῦναι τοῦτο· φυλάξασθαι μέντοι γε ἑτέρας γυναικὸς ὁμιλίαν παρήγγειλαν, ἔσεσθαι δὲ μεταξὺ αὐτῶν ἄγγελον μέλισσαν. καὶ ποτὶ πεσσεύοντος αὐτοῦ παρίπτατο ἡ μέ-
λισσα. πικρότερον δὲ ἀποφθιγγάμενος εἰς ὄργην ἔτραψε τὴν Νύμφην, ὥστε πηρωθῆναι αὐτόν. sch. Lyc. 172, 20 Scheer Et. M. 75, 26 (cf. Gen.)

1 ἐκείνος γὰρ ἦν post τόπον add. **QUEAPT** οἱ δὲ Δ. iidem ² ἀποβολὴν **P** ante corr. Λαωρικὴν post ἀποκοπὴν add. **T** 4 κέλλω libri, corr. Call. 5 τὴν **G** Call.: τὸ cett. 6 δὲ **UEA**, om. **G** ἥτις **K**: ἢ vel ἢ cett. 7 ἢ μεταφ. seqq. om. **P** 11 ἀντιδουήσῃ **K** ante corr., ἀντιδουήσῃ **G** εἰσελθῶν Reiske: εἰσελθεῖν **K**: εἰσελθῆ cett.: <ἵν> εἰσελθῆ **Tou** 14 αὐτοῖς **Hom.**: αὐτοῖσι(ν) **GUEAT**: αὐτήσιν **K** 15 τὸ γένος et κεκλιμ. om. **GUEAT** 16 καὶ ἀπὸ Call. καταπίπτειν **UEAT**

μέλλον, κάμαξιν ἐνστηρίξας ἐπὶ πλέον μένειν ἐποίησεν. ἡ δὲ Νύμφη θεασαμένη χάριν αὐτῷ ὠμολόγησεν· ἡλικιωτὶς γὰρ ἔφη εἶναι τοῦ φντοῦ. καὶ ἐκέλευσεν αὐτόν, ὅ τι ἂν ἐθέλη, αἰτεῖν. ὁ δὲ τὴν συνουσίαν αὐτῆς ἤτήσατο. ἡ δὲ ἔφη αὐτῷ, ὅτι τὸν καιρὸν τῆς μίξεως ἀφικνουμένη σοι μέλισσα προερεῖ. μήποτε οὖν μέμνηται ὁ Θεόκριτος τῆς ἱστορίας ταύτης διὰ τὸ τὴν μέλισσαν διακονῆσαι πρὸς τὰ ἐρωτικά.

[14 a.] <τὸν κισσόν:> ἀγροικικῆς γὰρ οὔσης τῆς Ἄμα-^{U⁵E⁵P²⁰} ρυλλίδος οἰκίας εἰκὸς καὶ κισσὸν ἔχειν ἐν ἑαυτῇ.

10 b. πτέρεις εἶδος βοτάνης ὁμοίας πτερῶ στρουθοκαμή-^{K⁵U⁵E⁵A⁵P⁵T} λου, ἀφ' ἧς στιβάδες ἐπὶ κλίνης τῶν ἀγροίκων γίνονται διὰ τὴν μαλακότητα καὶ διὰ τὸ ἀποδιώκειν τῇ ὁσμῇ τοὺς ὄφεις.

c. καλεῖται δὲ καὶ βλήχρον.

^{K⁵P⁵T}

[d.] <πτέριν:> βοτάνη συγκαμπτή.

^{K⁵}

15 15. ἡ ῥα λεάλνας· οὐκ ἀφ' ἱστορίας, ἀλλὰ διὰ τὸ ^{K⁵U⁵E⁵A⁵T} ἄγριον. καὶ γὰρ Ἀχιλλεὺς Θέτιδος καὶ Πηλέως, ἀλλὰ διὰ τὸ ἄγριόν φησιν Ὅμηρος (II 34)· 'γλαυκὴ δέ σ' ἔτικτε θάλασσα'.

[17 a.] <κατασμύχων:> λεπτύνων, κάλων, ξάλνων,^{U⁵E⁵} τήκων.

18 Diosc. Mat. med. IV 184 Plin. Hist. nat. XXVII 78
Hesych. βλήχρον sch. Nic. Ther. 39 sch. V 55 a

1 τὸ φντόν post μέλλον add. ^{G⁵U⁵E⁵A⁵T} εὐ στηρίξας Geel
3 ὅ τι Geel, cf. sch. Apoll.: εἴ τι codd. 4 αἰτεῖσθαι ^{U⁵E⁵A⁵T}
post ἤτήσατο add. ^K ὑπὸ μελίση προωῶς (προαγωγός Arog.
Barb.), quae corrupta mihi videntur e verbis ἀφ(ικνουμένη)
μέλισσα προσερεῖ falso iteratis ἔφη δὲ αὐτῷ (-ἢ ^K) ^{K⁵G}
5 τῆς μίξεως et σοι om. ^{K⁵G} προερεῖ scripsi: προσερεῖ ^{K⁵G}:
om. cett.: ἐρεῖ Call. 6 οὖν Call.: γοῦν codd. 7 τὰ ἐρω-
τικά scripsi: τοὺς ἐρωτικούς ^{K⁵G}: τοὺς ἐρωτάς cett. 10 στρου-
θίου ^P post στρουθοκ. in ^K insertum est sch. c 11 ἀφ'
ἧς—μαλακότητα desunt in ^P καὶ ante στιβάδες add. ^{U⁵E⁵A⁵T}
τῶν ἀγροίκων γίνονται ^K: ἐγίνοντο ἐπὶ (ὀπὸ ^G) τῶν ἀγροίκων
^{G⁵U⁵E⁵A⁵T} 12 καὶ διὰ τὸ ἀποδιώκειν ^{K⁵U⁵E⁵A⁵}: ἡ ἀποδιώκει
^{P⁵T} τὴν ὁσμὴν ^{G⁵U⁵E⁵A} 13 βλήχρον Reinesius 17 φησιν
Ὅμηρος post ἔτικτε in ^K δέ σ' ἔτικτε ^K: δέ σ' ἐγείνατο ^A:
δ' ἐγείνατο cett. 19 κατατήκων ^E

- KPT** 18a. τὸ πᾶν λίθος: ὄλη λευκὴ οἶον ἄγαλμα μαρμάρων. ἢ σκληρὰ καὶ ἄτεγκτε ἢ μόνον οὐχὶ ἀπολιθοῦσα τοὺς ὀρθῶντας τῷ κάλλει, οἶον τί φασὶ καὶ περὶ Γοργόνος.
- IUEAT** b. τὸ πᾶν λίθος: ἤγουν σκληρὰ καὶ ἀδαμάντινε διὰ τὸ ἀνηλεῆς καὶ ἀνένδοτον ἢ μόνον οὐχὶ τοὺς προσορθῶντας ἀπολιθοῦσα διὰ τὴν πρὸς τὸ κάλλος ὑπερβολὴν οἶον τὸ περὶ τὰς Γοργόνας.
- KQUEAT** c. εἰ δὲ γράφεται διὰ τοῦ π̄ λίπος, νοητέον οὕτως: εἰς ἣν ὀλισθαίνουσι πολλοὶ διὰ τὸν ἔρωτα: ὀλισθηρὰ γὰρ τὰ λιπαρά. ἢ ἡ βλέπουσα λιπαρὸν τι καὶ λευκόν: Ὅμηρος (γ 408): 10 'λευκοί, ἀποστιβνόντες ἄλοιφῃ'.
- PT** d. ἐὰν δὲ γράφηται λίπος, ἔσται: εἰς ἣν ὀλισθαίνουσι πολλοὶ τῷ ἔρωτι: ὀλισθηρὰ γὰρ τὰ λιπαρὰ χωρῖα.
- [e.] γράφεται καὶ τὸ πᾶν ἔπος.
- KQUEAPT** 21. τὸν στέφανον τίλαι: τὸ ἐξῆς: ἦτοι κατατίλει τὸν 15 στέφανον εἰς λεπτά. στεφάνοις γὰρ ἐχρῶντο ἐν τῷ συμπίσῳ, ὡς φησὶν Ἀριστοτέλης (fgm. 108 Rose, 1495 b 4), εὐτερίαν καὶ ἀφθονίαν αἰνιττόμενοι τροφῶν: στέφαι γὰρ τὸ πληρώσαι, ὡς Ὅμηρος: 'κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο'.
- U⁵E⁵P⁵** [23.] <καλύκεσσι:> τοῖς τοῦ κισσοῦ κορύμβοις. 20
- IUEAT** 24a. ὁ δύσσοος: ὁ δυσχερῶς διακόμενος. λαοσσός

18 sch. ABT A 470 Eust. 1188,47 21 Et. Gen. (Et. M. 292, 38): δύσσοος· Θεόκριτος ὥμοι ἐγώ, τί πάθω, τί ὁ δύσσοος'. παρὰ τὸ σόος, οἶον 'σόον δ' ἀνένευσε μάχης ἐξαπονέεσθαι' (Π 252), ἐν' ἣ ὁ κακῶς σωθισόμενος. ἢ παρὰ τὸ σωῶ, ὃ σημαίνει τὸ διώκω, ὃ

1 ὄλη — μαρμ. K: ἢ γλαυκὴ ὄλη ἢ μαρμ. ἔγ. PT in fine scholii 2 ἢ ἄτεκτος PT 3 οἶον περὶ Γοργόνης λέγουσιν PT 8 εἰ δὲ — οὕτως K: ἐὰν γὰρ γράφ. τὸ πᾶν λίπος, ἔσται cett. 10 χωρῖα post λιπαρὰ add. UEAT 11 ἄλοιφῃ KE: τ' ἄλοιφῃ GUAT: ἀλείφατος Hom. 12 ἔσται T: λείπει P 14 ἔπος ex ΑΠΠΟΣ, hoc ex ΑΠΠΟΣ ortum esse Duebner adnotavit 15 κατατ. τὸν στέφ. εἰς λεπτά K: κατατ. με ἢ (leg. καί, om. G) εἰς τὰ λεπτά ποιεῖς τὸν στέφ. GUEA: τὸν στέφ. κατακόφαι (εἰς add. T) λεπτά (με add. T) ποιήσεις PT 16 στεφάνοις PT: -φ cett. ἐν τῷ συμ. om. P 18 πλ. παρ' Ὁμήρῳ PT 19 poetae verba om. P, δὲ om. KG ποτοῖο in fine add. GUEAT

γὰρ ἡ Ἀθηνᾶ ἡ λαὸν διώκουσα ἢ σφύζουσα. δύσσαρον δὲ οἱ μὲν τὸν κακοδαίμονα, οἱ δὲ τὸν δυσχερῶς σφύζομενον παρὰ τὸ σόος. καὶ Ὅμηρος (A 344)· ὅπως οἱ παρὰ νηυσὶ σόοι μαχέονται Ἀχαιοί·

- 5 b. <ὁ δύσσοος> ὁ δυσχερῶς σφύζομενος. κ^ε
 c. <ὁ δύσσοος> ὁ δυσκίνητος ἀπὸ τοῦ δυσ καὶ τοῦ υ^εε^ερ σεύω τὸ ὄρω.

25/26 a. Ὀλιπς: ἦτοι ἐκεῖθεν ἀλοῦμαι, ὅθεν ὁ ἀλιεύς κ^ευ^ει Ὀλιπς.

- 10 b. βάλτα δὲ ἡ μηλωτή. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ βία ^α καὶ τὸ αἴτης ὁ πτωχός· ἡ δὲ βίας αἰρεθεῖσα τοῦ αἴτου.
 c. <τὰν βάλταν> τὴν μηλωτήν· ἡ δὲ τῆς βίας τῶν υ^εε^ε αἰτῶν αἰρεθεῖσα.
 d. τὰν βάλταν: τὴν μηλωτήν ἢ τὴν διφθέραν, φησίν, ^{PT} ἀπορρήψας εἰς τὴν θάλασσαν ἐκεῖθεν ἀλοῦμαι, ὅ ἐστι πηδήσω, ὅθεν ὁ Ὀλιπς ὁ ἀλιεύς ἀγρεύει τοὺς ἰχθῦς.
 e. Ὀλιπς δὲ ἀπὸ τοῦ λέπω λόπις ὑπερθέσει τοῦ ὀ· κ^ευ^εε^ερ^π

κατ' ἐπέκθεσιν τοῦ β γίνεται σοβᾶ, ἔν' ἡ ὁ κακῶς διακόμενος. οὐτως δὲ καὶ τὸ δορυσόςος καὶ τὸ λαοσόςος τινὲς ἐτυμολογοῦσι (inde ab ὁ κακῶς σωθησόμενος desunt in A). sch. IV 45 c sch. T N 128 sch. BT T 48 sch. Pind. Pyth. XII 42 Hesych. Phot. Suid. λαοσόςος Lex. Bachm. 288, 8 Et. M. 556, 33 (cf. Gen.) Eust. 1111, 60; 1780, 48

6 Eust. 62, 45 14 sch. V 14/16 e. f Greg. Cor. Dial. dor. 103: βάλτην τὴν διφθέραν λέγουσι. Hesych. Suid. βάλτη Poll. X 175 Et. M. 193, 2 (cf. Gen.) Herodian. I 344, 3; II 426, 14 Lentz 17 Greg. Cor. Dial. dor. 104: ὀλιπς λέγεται παρ' αὐτοῖς ὁ ἀλιεύς, ὁ τοὺς λεπιδωτοὺς ἀγρεύων ἰχθῦς. ἀπὸ τοῦ λέπω λεπὶς καὶ ὑπερθέσει τοῦ εἰ ἐλιπς καὶ τροπή τοῦ εἰ εἰς ὀ δλιπς. sch. I 42 b cum loc. sim.

8 ἀπὸ τούτου, ἐκ. ἀλ. GUEA ὄπου κ 11 τοῦ αἴτης cod. βίαν cod. αἰρεθεῖσα scripsi et hic et in glossa subsequente: εὔρεθεῖσα codd. 12 τὴν βίαν libri 17 λέπις cum Gregorio E καὶ ἐν ὄπ. GUEAT, καὶ ὄπ. P inter τοῦ et ὀ suppl. Ahrens e Gregorio: <εἰ ἐλιπς καὶ τροπή τοῦ εἰ εἰς>

Ὀλιπς, ὁ τοὺς λεπιδωτοὺς ἰχθύας ἀγρεύων ἢ ὁ τοὺς ἔλλοπας ἀγρεύων. ἔστι δὲ πεποιημένον ἢ κύριον.

IEAT f. Ὀλιπς δὲ τὸ ὄνομα τοῦ ἀλιέως, ἤγουν παρὰ τὴν λεπίδα τῶν ἰχθύων. ἢ παρὰ τὴν τοῦ σώματος σχέσιν· ὄλπην γὰρ φασὶ τὴν λήκνυτον, ὡς εἶναι παρὰ τὴν σμικρότητα τὸ ὄνομα.

g. Ὀλιπς ὁ τοὺς ἔλλοπας ἀγρεύων, ἐν' ἣ ἐπίθετον τῶν ἀλιέων. ἢ κατὰ διαφορὰν τῶν ἄλλων ἀλιέων· εἰσὶ γὰρ καὶ ἔτεροι, οἱ περὶ τὰ ὄστρεα ἀσχολούμενοι.

IUEA 27 a. καῖκα μὴ ποθάνω· καὶ ἐὰν μὴ ἀποθάνω, φησίν, 10 ὅμως εὐφρανθήσῃ, ὅτι ἔρριψα ἐμαυτόν.

K b. τό γε μὰν τεόν· ἤγουν τό γε σὸν μέρος, ἦτοι κατὰ τὸ σὸν θέλημα, ἠδὲν τὸ θανεῖν μεῖ ἐστὶ σοι. ἢ ὅτι ὄσον περὶ σοῦ ἠδὲν τὸ θανεῖν ἐστὶ μοι.

IEAT c. τό γε μὰν τεόν· τό γε σόν, ἤγουν περὶ σοῦ, ἠδὲν τὸ 15 θανεῖν ἐστὶ μοι. ἢ ὅτι ἠδὲν σοὶ ἐστὶ τὸ θανεῖν με· ἡσθήσῃ γὰρ, ὅτι ἐκινδύνευσα.

IUEAT 29 a. τηλέφιλον· τὸ φύλλον τῆς μήκωνος, ὅπερ τύπτοντες ἐσημειοῦντο τὸν ἔρωτα, εἰ ἀντερῶνται ὑπὸ τῶν ἐρωμένων, οἱ ἐρῶντες. 20

b. βοτάνιον δὲ ἐστὶν ἐν τῇ πλήξει φωνοῦν, σημαῖνον φιλεῖσθαί τινα ὑπὸ τοῦ ἐρωμένου ἢ τῆς ἐρωμένης. εἴρηται δὲ κατὰ κοινωνίαν <τοῦ τ> πρὸς τὸ δ, οἶον δηλέφιλον τι <ὄν>, τὸ δηλοῦν τὴν φιλίαν.

c. ἔστι δὲ φυτάριον τι, ὃ τινες τῶν ἐρωτικῶν τιθέντες 25 ἐπὶ τῶν ὄμων ἢ τῶν καρπῶν ἐπικρούουσι. καὶ ἐὰν μὲν

4 sch. II 156 Athen. XI 495 c Hesych. Suid. ὄλπ.

21 Hesych. τηλέφιλον· φυτόν τι. τινὲς ἀείζων ἄγριον.

1 ἢ ὁ—ἀγρεύων om. GUEAPT 2 PT add. ὄνομα post πεποιημένον et ὄνομα τοῦ ἀλιέως post κύριον 15 περὶ σοῦ scripsi: παρὰ σοὶ codd.

16 ἢ ὅτι—θανεῖν με in codd. post ἐκινδύνευσα, transposui ἡσθήσῃ codd., corr. Ahrens 21 βο-

τάνιον K: βοτάνη GUEA: βότανον T 22 ἢ Ahrens e cod.

Genev.: καὶ codd. nostri τῆς om. K 23 <τοῦ τ> suppl.

Ziegler e sch. e 24 <ὄν> suppl. Call. 25 φίλτρον UEAT

26 τὸν καρπὸν GUEAT

έρυθρὸν <γένηται>, καλοῦντες αὐτὸ ῥόδιον νομίζουσιν ἀγαπᾶσθαι ὑπὸ τῶν ἐρωμένων, τοῦ χρώματος δ' ἐμπροσθέντος ἢ ἔλκωθέντος μισεῖσθαι.

δ. τηλέφιλον: ῥιζὸν τι θαμνώδες, κάτωθεν δὲ ἀνα- **QUEAT**
 5 βραίνει τρικλωνον, τοὺς δὲ κλώνας ἔχει δοχμῆς μείζονας σπιθαμιαίας. τὰ δὲ φύλλα ἔοικε τῷ σπειρομένῳ λατῶ. λοβὸν δὲ ἀφίησιν ἑλικοειδῆ, ἐν ᾧ τὸ σπέρμα· οὗ ἐπιχειομένου ὁ χρῶς ἐξαιμάττεται καὶ τύπους τινὰς λαμβάνει. οὐ μόνον δὲ ἐπὶ τὰς χεῖρας τὸ τηλέφιλον, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τὸν ὤμον τιθέντες,
 10 ἔσθ' ὅτε καὶ ἐπὶ τὸν πῆχυν, ἀπεπειρῶντο τοῦ ψόφου.

ε. τηλέφιλον: τηλέφιλόν ἐστι τὸ φύλλον τῆς μήκωνος. **PT**
 ἄλλοι δὲ βοτάνην ἑτέραν λέγουσιν εἶναι τὸ τηλέφιλον. εἴτε δὲ τοῦτο εἴτε ἐκεῖνό ἐστιν, ἀναλαμβάνεται παρὰ τῶν ἐρώντων τὸ τηλέφιλον, καὶ πληττόμενον εἰ ψόφον ἀπετέλει, ἐδίδου
 15 αὐτοῖς σημειοῦσθαι, ὅτι ἀντερῶνται ὑπὸ τῶν ἐρωμένων. εἴρηται δὲ τὸ τηλέφιλον κατὰ κοινωσίαν τοῦ τ̄ πρὸς τὸ δ̄, οἶονεὶ δηλέφιλον, τὸ δηλοῦν τὸν φίλον.

ζ. ποτεμάξατο: προσήκατο τὸν ἐξ αὐτοῦ γινόμενον ψόφον, **KU⁵E⁵**
 διὰ τὸ μὴ κτύπον ποιῆσαι πρὸς τὸν πῆχυν.

30 γ. πλατάγημα: τὸ πλαταγώνιον. ἔστι δὲ τὸ τῆς μήκωνος φύλλον, ὃ τιθέντες κατὰ τὸν ἀντίχειρα καὶ τὸν λιχανὸν δάκτυλον τύπτουσι τῇ δεξιᾷ, ὥστε πλατάσσειν.

30. ἀλλ' αὐτῶς ἀπαλῶ: τοὺς δακτύλους καλεῖ μεταφορικῶς <πῆχυν — κυρίως γὰρ πῆχυς τὸ> ἀπὸ τοῦ ἀγκῶ-

20 sch. XI 57 b. c Hesych. πλαταγώνιον· τὸ τῆς μήκωνος καὶ ἀνεμώνης φύλλον. id. ἐπλατάγησεν Phot. πλαταγώνιον Suid. πλαταγώνιον et πλατνγίζει sch. Ar. Equ. 830 Poll. IX 127

1 suppl. Call. 5 δοχμῆς Geel: δραχμῆς codd. σπιθαμιαίους prop. Geel, <καὶ> σπιθαμιαίους Ahrens 7 ἐπιχειομένου G 14 καὶ πληττ.—τηλέφιλον desunt in P 18 προσήκατο Geel: προσήκατο codd. τὸν et διὰ seqq. om. K 22 πλατάσσειν cod. Genev. teste Ahrensio: πατάσσειν codd. nostri 24 Ahrens e Suidae glossa πῆχυς supplevit

νος — καὶ φησι· πρὸς τὸν πῆχυν ἐξεμαράνθη ψόφον μὴ ποιήσαν.

31 a. Γροιά: τινὲς ὄνομα κύριον τὸ Γροιά· οὐδέποτε γὰρ τὴν γραϊαν οὕτως φασί. τινὲς δὲ <ἀγροιά,> τὴν ἐπὶ τῶν ἀγρῶν τρεφομένην.

P b. ἀγροιά: ἢ ἐπὶ τῶν ἀγρῶν. ἢ κύριον ὄνομα.

KQUEAT 32 a. ποιολογεῦσα: ἀναλεγόμενη τοὺς στάχνας. ποίαν δὲ ἴσως τὸν πυρὸν κατ' ἐξοχὴν, ἀφ' οὗ καὶ τὸν ἐνιαυτὸν ποίαν ἐκάλεσαν.

UEAT b. ποία κυρίως ὁ πυρός. ἢ ἀπὸ τοῦ ποία ἢ βοτάνη. 1

K c. ἢ πρὶν καλᾶμην συλλέγουσα καὶ σταχυολογοῦσα.

P d. ποιολογεῦσα: ἀσταχυολογοῦσα. κυρίως δὲ ποία ὁ πυρός.

KQUEAT e. παραιβάτις: ἢ ὄνομα κύριον ἢ ἡ παροδίτις.

QUEAT f. ἢ <ῆ> παραπορευομένη [θεὸς ἢ] ἔριθος.

KQUEAT 35 a. ἐριθακίς: μισθώτρια ὑποκοριστικῶς. ἢ ὄνομα 1
κύριον. ἔστι δὲ καὶ ὄρνεον, ἀφ' οὗ τὸ ὄνομα.

PT b. ἐριθακίς: ἢ ἔριθος καὶ μισθία ἢ ὄνομα κύριον.

U⁵E⁵ [c.] <ἐριθακίς:> ἢ περὶ τὰ ἔρια θακοῦσα.

QUEAT 36 a. ἐνδιαθρύπτη: ἀπονοῆ, ἐμβλακεύη, σπαταλᾶς,
τρομφᾶς.

K⁵ b. <ἐνδιαθρύπτη:> ἀκκίλη, κενοδοξεῖς, σπαταλᾶς. 1

U⁵ c. <ἐνδιαθρύπτη:> ἀποσεμνύνη μοι ἦτοι κενοδοξεῖς.

8 sch. Eur. Tr. 20 Hesych. Suid. ποία Et. M. 677, 50
(cf. Gen.) Et. Gud. 472, 17 Sturz Et. Zon. 1563 East.
1851, 50 15 Eust. 412, 41: ὅτι δὲ Θεόκριτος τὴν παρ' αὐτῶν
ἐριθακίδα ἦτοι μισθώτριαν παραιβάτιν λέγει καὶ διὰ τί, ζητη-
τέον ἐκεῖ. id. 1162, 23

1 πρὸς τὸν π. om. GUEAT ἐξεμαλήθη (leg. -μαλάχθη) ET
2 ποιήσας K 3 Γροιά bis K: Ἀγροιά cett. οὐδέποτε K: οὐ-
δέπω cett. 4 supplevi 5 τρεφομένην om. GUEAT 8 τὸν
π. κατ' ἐξοχὴν K: διὰ τὸ τὸν π. κατέχειν cett. 12 ποίος cod.
15 <ῆ> add. Ahrens, idem vocem θεός del. ut dittographia
ortam ex ἔριθος. θεός ἢ ἔρ. om. G 16 ἢ ὄνομα κύριον
om. KG 17 <ἐρίθακος> ante ὄρνεον suppleri vult Ahrens
ἐφ' οὗ Brubach. in marg. 18 post l. add. T: ἡ δοῦλη ἀπὸ τοῦ
ἔριθος ἢ ἀκόλουθος 22 κενοδ. etiam P⁵

37. ἄλλεται ὀφθαλμός μου: δοκοῦσιν ὄψεσθαι τινα ΚΟΥΕΑΤ
τῶν οἰκείων, ἂν ἄλλωνται οἱ ὀφθαλμοί [μου].

38. ἀσεῦμαι: Ἰωνικῶς λυπηθήσομαι, ἀδημονήσω· ἄση κ
γὰρ ἢ ἀδημονία. τινὲς δὲ ἀντὶ τοῦ πλησιάζω.

5 [40—42 a.] ἐντεῦθεν ἄρχεται τῆς ῥόδης. U⁵E⁵

b. Ἰππομένης: Ἰππομένης ὁ υἱὸς <Μεγ>αρέως τῆς ΚΟΥΕΑΤ
Σχοινέως Ἀταλάντης τῆς δρομαίας ἐράσθεις Ἀφροδίτης συν-
εργούσης ἔδραμεν ἐπὶ τὸν ἀγῶνα. ἢ γὰρ ἔδει τὸν ἀγωνιζό-
μενον τῷ δρόμῳ ἠττηθέντα θνήσκειν ἢ παρελθόντα δρόμῳ
10 λαμβάνειν τὴν κόρην. ἔχων οὖν παρὰ τῆς θεᾶς <παραγενο-
μένης> τῷ δρόμῳ μῆλα χρυσᾶ <ἐκ> τοῦ τῶν Ἑσπερίδων κήπου
ἔρριπτεν ἕκαστον αὐτῶν. οὕτως <δὲ> ἀσχολομένης τῆς κόρης
περὶ τὴν τῶν μῆλων συλλογὴν, ἐλείφθη. λαβὼν δ' αὐτὴν
γυναικα μετεμορφώθη εἰς λέοντα ἐν ἱερῷ τόπῳ συνελθὼν αὐτῇ

6 Prob. Verg. Buc. VI 61: Atalantam Schoenei filiam vir-
ginem velocissimam multi petebant. praescriptum est a patre,
ut is haberet, qui cursu superasset, et victus interiret. tunc
indignata Venus esse aliquam, quae foedera ipsius nesciret,
hortata est Hippomenem, ut eam peteret uxorem, deditque tria
mala aurea lecta de arbore, quam Hesperides trans Oceanum
servabant. cum his malis cursum Hippomenes intendit et ita,
ut erat a Venere demonstratum, in latus unum abiecit, lon-
gius item aliud et prope finem tertium. haec dum virgo col-
ligere desiderat universa, victa tradita est uxor Hippomeni.
sed cum impatientius virginitatem eius Hippomenes voluisset

2 οἱ ὀφθαλμοί μου post δοκοῦσιν est in codd., transp.
Duebner μου simul delete 4 interpretes illi ἄσσω = ἀίσσω
in animo habuisse videntur 6 <Μεγ>αρέως scripsi suadente
Duebnero vulgatam fabulae formam secutus: Ἄρεος codd.
7 Ἀφροδίτη συνεργοῦσα Κ 9 ἠττηθέντα θνήσκειν Κ: ἠττη-
θέντα καὶ τῆς ζωῆς στερηθῆναι Υ: ἠττηθῆναι cett. παρελθόντα
Κ: παρα (vel περι) γενόμενον cett. 10 supplēvi e scholio
gemino d verbis τῷ δρόμῳ, quae post κήπου in codd. sunt, si-
mul huc translatis 11 μῆλα—αὐτῶν Κ: χρυσᾶ μῆλα λαβὼν
τοῦ τῶν Ἑσπ. κήπου τῷ δρόμῳ ἔφθασε τρέχειν Υ: μῆλα ἔφθασε
τρέχειν cett. <ἐκ> supplēvi e sch. c 12 οὕτως om. Κ
<δὲ> suppl. Call. 13 περὶ τὴν—συλλογὴν Κ: ἐπὶ τὴν—συλ-
λογὴν GUEA: ἐπὶ τῇ—συλλογῇ T ἐλείφθη et γυναικα om.
GUEAT

UEAT c. ἐγκρατῆς ἐγένετο Ἴππομένης ὁ <Μεγ>αρέως τῆς Ἀταλάντης μῆλα χρυσᾶ λαβὼν παρ' Ἀφροδίτης ἐκ <τοῦ> τῶν Ἑσπερίδων κήπου.

KQUEAPT d. ἁ δ' Ἀταλάντα: δύο Ἀταλάνται εἰσίν, ἡ μὲν Ἀρκαδίας, ἡ δὲ Βοιωτίας. ἡ Σχοινέως τοίνυν θυγάτηρ Βοιωτικῆ οὔσα καὶ δρομαία προέθετο τὸν γάμον αὐτῆς, εἴ τις νικήσει αὐτὴν δρόμῳ. καὶ πολλοὺς θελήσαντας λαβεῖν αὐτὴν νικήσασα ἀνεῖλεν. Ἴππομένης οὖν λαβὼν χρυσᾶ μῆλα ἐξ Ἀφροδίτης [καὶ] παραγενομένης τῷ δρόμῳ ἔρριπτεν ἕκαστον αὐτῶν εἰς τοῦπίσω. ἡ δὲ εὐθέως περὶ τὸν ἕμερον τῶν μῆλων ἐγένετο 1 καὶ ἠττήθη, ὁ δὲ δι' αὐτῶν ἐνίκησεν. ἡ δὲ Ἀρκαδικῆ Ἀταλάντη ἦν τοξότις δεινὴ.

KQUEA e. ὡς εἶδεν: ὅτε εἶδε <...> τῶν μῆλων αὐτοῦ ἐρασθεῖσα.

PT f. ὡς ἴδεν, ὡς ἐμάνη: ἀντὶ τοῦ εὐθέως. καὶ Ὅμηρος 1 (T 16): ὡς ἴδεν, ὡς μιν μάλλον ἔδου χόλος'.

eripere, secesserunt in lucum (locum *codd.*, *corr.* Keil) *Matris* Deum ibique demutati sunt in leones. Philarg., sch. Bern., Serv. ib. Serv. Verg. Aen. III 113 cf. Robert *Herm.* 22, 1887, 448 *Papiri greci e lat. publ. d. Soc. Ital.* 2, 1913, n. 130 4 sch. Eur. Phoen. 150 sch. Apoll. Rhod. I 769 sch. Stat. Theb. VII 267 Apoll. Bibl. III 109

1 <Μεγ>αρέως scripsi ut supra: Ἄρεος *codd.* 2 <τοῦ> suppl. Ahrens 5 post θυγάτηρ PT inserunt verba de fine scholii petita: ἡ μὲν οὖν Ἀρκαδικῆ Ἀταλάντη τοξότις ἦν (δεινὴ add. T) ἡ δὲ 6 οὔσα καὶ δρ. UEA: οὔσα δρ. K: δρ. οὔσα GPT 7 verba λαβεῖν αὐτὴν (τοῦ λαβ. αὐτ. K, om. F), quae in libris post δρόμῳ leguntur, huc transp. Ahrens νικήσασα Reiske: νικήσαι GUEAPT: νικᾶν K 8 λαβὼν χρ. μῆλα ἐξ Ἀφροδίτης KQUEA: συναργὸν ἔχων Ἀφροδίτην καὶ λαβὼν παρ' αὐτῆς μῆλα χρ. PT καὶ παραγ.—ὁ δὲ om. F del. Ahrens 9 παραγενομένης scripsi: περιγεγόμενος *codd.*: προγεγόμενος Ahrens ἐκ τοῦ δρόμου K ἔρριπτεν K rescriptus, sed Arogtr. Barb. ἔρριπτεν exhibet cum cett. 11 ἠττήθη K: ἐλείφη cett. verbis ἡ δὲ Ἀρκαδικῆ seqq. hoc loco omissis PT add. καὶ γυναικα αὐτὴν ἔλαβεν 13 ὅτε Adert: ὅτι *codd.* lac. ind. Ziegler τῶν μῆλων K: τὰ μῆλα cett. ἐρασθεῖσα K: ἠράσθη UEA: om. G 16 ὡς εἶδ' Hom.

[g.] ἐπιμονή τὸ σχῆμα καὶ ἐπανάληψις καὶ ἔστι τῆς γλυ- U⁵E⁵P^m κύττος.

43—45a. τὰν ἀγέλαν χά μάντις <ἀπ' Ὁθρουός KΘ^{1·2}U^{1·2}E^{1·2}A^{1·2} ἄγε> Μελάμπους: Νηλεὺς ὁ Τυροῦς καὶ Κρηθέως τὴν
5 θυγατέρα Πειρῶ ἐκείνω δώσειν ἔφη γυναῖκα τῷ ἐξάξοντι τὰς
βοῦς αὐτοῦ ἀπὸ Ἴφικλου | ἐκ Φυλάκης. Βίας δὲ ὁ Μελάμ- KΘ¹U¹E¹A¹
ποδος ἀδελφὸς ἦρα αὐτῆς σφόδρα. ὁ σὺν Μελάμπους ἔλθων
εἰς τὴν Ἴφικλου χώραν διὰ τὰς βοῦς ἐδεσμεύθη παρ' Ἴφικλου.
μέλλοντος δὲ τοῦ δωματίου, ἐν ᾧ ἦν, πίπτειν μάντις ὦν
10 προεμήνυσεν. ἐφ' ᾧ καταπληγθεὶς ὁ Ἴφικλος ἔλυσεν. ἄγονον
δὲ ὄντα τὸν Ἴφικλον ποιήσας γόνιμον ἔλαβε τὰς βοῦς τρόφω
τοιῶδε (sequitur sch. c).

b. τὰν ἀγέλαν χά μάντις ἀπ' Ὁθρουός: Νηλεὺς ἔχων PT
θυγατέρα Πειρῶ οὐκ ἐδίδου αὐτὴν τιμὴν γυναῖκα εἰ μὴ τῷ συν-
15 τιθεμένω ἀγαγεῖν αὐτῷ τὰς Ἴφικλου βοῦς. Μελάμπους δὲ
θέλων τῷ οἰκείῳ ἀδελφῷ Βίαντι τὴν κόρην δοῦναι τὸν κίν-
δυνον ὑπέστη. συλληφθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν βουκόλων τοῦ Ἴφ-
ικλου ἐν φυλακῇ ἐβλήθη. καὶ ἐκεῖ ὦν ἤκουσε λεγόντων τῶν
σκολήκων ἐλάχιστον εἶναι τὸ περιτεῦον τῆς δοκοῦ εἰς διά-
20 βρωσιν καὶ προμηνύσας τῷ Ἴφικλῷ τὴν τοῦ δόμου πτώσιν
ἐθανυμάσθη ὑπ' αὐτοῦ. καὶ ἤρετο αὐτὸν ὡς μάντιν, πῶς ἂν
παῖδας ποιήσῃ. ἄτεκνος γὰρ ἦν ἐκ τοιαύτης αἰτίας (sequi-
tur sch. c).

c. Φυλάκω τῷ πατρὶ, ἀφ' οὗ καὶ ἡ χώρα Φυλάκη ἐκα- KΘUEAPT

8 sch. Apoll. Rhod. I 118 sch. 1 287. 290 Apoll. Bibl.
I 98—102 24 Eust. 1685, 37: ἐν ὀπομνήματι Θεοκρίτου φέ-
ρεται καὶ ὅτι ἐκτέμνοντι ποτὲ τῷ Φυλάκω ζῶα παρειστήκει παῖς
ὦν Ἴφικλος. ὃν ἐκπλήξει θέλων ὁ πατήρ καὶ ἀνατείνας ἦν κατ-

5 ἐξάξοντι K: ἐξαγαγόντι G² (om. G¹): ἐξάγοντι cett. 9 δω-
ματίου K: δώματος cett. 10 ἄγονον—τοιῶδε K: καὶ ἀπέστειλε
(ἀπέλυσε GEA) σὺν τοῖς βοῦσι καὶ ἔγημε Βίας τὴν Πειρῶ cett.
18 post Νηλεὺς add. ὁ Τυροῦς καὶ Κρηθέως T 14 Πηρῶ F
24 Φυλάκω—ἐκαλεῖτο, τέμνοντι [δένδρον] K: ἐκτέμνοντι δὲ ποτὲ
τῷ Φυλάκω GUEA: ἐκτέμνοντι τῷ πατρὶ Φυλάκω ποτὲ PT. δέν-
δρον in cod. K ex sequentibus irrepisse patet. ζῶα ex Eusta-
thio addi vult Jacobs *Spec. emend. in aut. vet. 1786*, 41

λεῖτο, ἐκτέμνοντι ὁ Ἴφικλος παῖς ὢν παρίστατο· ὃν ἐκπλήξαι ὁ πατήρ θέλων ἦν εἶχε μάχαιραν εἰς τὸ πλησίον δένδρον ἐμπήξαι ᾤρησε, καὶ συνέβη ἐπενεγκεῖν αὐτὴν τοῖς μορλοῖς τοῦ παιδός. ἐπεὶ δὲ ἄγονος ἦν ὁ Ἴφικλος, εὐρών ὁ Μελάμπος τὴν μάχαιραν ἐκέλευσε τὸν ἰὸν ἀποξέσαντα πίνειν. καὶ οὕτως αὐτὸν πατέρα ἐποίησε καὶ λαβὼν τὰς βοῦς διὰ τούτων τῷ ἀδελφῷ Βλαντι τὸν τῆς Πειροῦς γάμον περιποιήσατο.

PT d. ἡ ἱστορία παρὰ Ἀπολλωνίῳ (Argon. I 118 — 121 cum sch.).

GUEAT e. χά μάντις ἀπ' Ὀθρυος: καὶ ὁ Μελάμπος ἤγε τὴν Ἰφίκλου ἀγέλην Νηλεῖ εἰς Πύλον, ἵνα ἄγῃται τῷ ἀδελφῷ τῆν Πειρώ, ἥτις ἔτεκεν Ἀλφεισίβουαν, μητέρα Μελάμποδος Ἰώως ἐτέρου.

PT [f.] ἀπ' Ὀθρυος: οἱ μὲν πόλεως ὀνομά φασιν εἶναι τὸ Ὀθρυος, οἱ δὲ τὴν φυλακὴν. ἤγουν· ἀπὸ τῆς φυλακῆς, ἐν ᾗ ἐφυλάσσοντο οἱ βόες, ἢ ἀπὸ τῆς πόλεως, ἐν ᾗ ἦσαν.

KGUEAT g. Μελάμπος δὲ ἐκλήθη, ὅτι γεννηθεὶς ἐξετέθη παρὰ

εἶχε μάχαιραν, εἶτα εἰς τὸ πλησίον δένδρον ἐμπήξαι θελήσας, ἐπήνεγκεν αὐτοῦ τοῖς μορλοῖς οὕτω συμβάν. Μελάμπος δὲ αὐτὴν ἀνευρών ἐκέλευσε τὸν Ἰφίκλον ξέσαντα τὸν ἰὸν πίνειν. καὶ αὐτὸς ποιήσας οὕτω γίνεσθαι παῖδων πατήρ. Steph. Byz. Φυλάκη 17 sch. Apoll. Rhod. I 121: μήτηρ δὲ Μελάμποδος Δωροίπη, ὡς Διευχίδας. φησὶ δὲ καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ ὀνόματος,

1 παρίστατο K: παριστήκει cett. 2 θέλ. ὁ πατήρ PT εἰς τὸ πλησίον—παιδός K: ταύτην εἰς τὸ πλ. δένδρον ἐκπλήξαι ὀρησάσας συνέβη αὐτῷ ἔπεν. (μεταν. G) τοῖς μορ. GUEA: ἐπήνεγκεν αὐτοῦ τοῖς μορλοῖς καὶ ταύτην εἰς τὸ πλ. δένδρον ἐπήξαι PT 4 ἐπει—Ἰφικλος om. GUEAPT post ἄγονος Call. suppl. ἐκ τοιαύτης αἰτίας εὐρών ὁ M. τὴν μάχαιραν K: ταύτην οὖν (ὁ add. PT) M. ἀνευρών cett. 5 τὸν ἰὸν ἀποξ. K: τὸν Ἰφίκλον ἀποξ. τὸν ἰὸν cett. 6 ἐποίησε καὶ λαβὼν τὰς βοῦς K: ποιήσας παίδων ἔλαβε τὰς βοῦς καὶ GUEA: παίδων ποιήσας ἔλαβε τὰς βόας καὶ τῷ Νηλεῖ ταύτας διδοῦς PT 7 Πηροῦς P περιποιήσεν PT in fine add. ἦρα γὰρ αὐτῆς σφόδρα (οὗτος add. G) GUEA 8 haec verba, quae in libris una cum scholiis 2 d et 8/9 a idyllii argumento adhaerent, ad Melampodis fabulam pertinere vidit Bethe De Theocriti edit. antiquiss., Ind. schol. Rostoch. 1896, 11 15 Φυλάκην Wilamowitz

τῆς μητρὸς Ῥοδόπης ἐν ὑλώδει τόπῳ, παντὸς δὲ τοῦ σώματος
σκεπομένου μόνους ἦν γυμνὸς τοὺς πόδας καὶ ἐξεκαύθη ὑπὸ
τοῦ ἡλίου. διὰ τοῦτο Μελάμπους ἐκλήθη.

h. Ἀλφεισιβολίης: Αἰόλου τοῦ Ἑλληνος Σαλμωνεύς, ΚΘΥΕΑΡΤ
5 ἐξ οὗ Τυρώ, ἐξ ἧς καὶ Κρηθέως Νηλεὺς, ἐξ οὗ Πειρώ, ἐξ
ἧς Ἀλφεισίβοια.

[46.] <Κυθέρειαν:> τὴν Ἀφροδίτην παρὰ τὸ αἰτίαν υ⁵ε⁵
εἶναι τοῦ κύειν.

48 a. ὣστ' οὐδὲ φθίμενόν νιν: ὥστε οὐδὲ τελευ- ΚΘΥΕΑΤ
10 τήσαντα τὸν Ἄδωνιν τοῦ ἰδίου αὐτῆς μαστοῦ χωρῖζει, ἀλλ'
αἰεὶ αὐτῶ καὶ τελευτήσαντι συμπάρεστι. δοκεῖ δὲ ὁ Ἄδωνις
ἐξ μῆνας παρὰ Περσεφόνῃ ποιεῖν, ὁμοίως δὲ καὶ παρὰ
Ἀφροδίτῃ.

b. <ἄτερ μαζοῖο:> ἄνευ τοῦ συγκαθεύδειν καὶ προσ-
15 στερνίζεσθαι.

c. ὣστ' οὐδὲ φθίμενόν νιν: δοκεῖ γὰρ ὁ Ἄδωνις ἐξ P
μὲν μῆνας παρὰ Περσεφόνῃ, ἐξ δὲ παρὰ Ἀφροδίτῃ εἶναι.

d. λέγεται δὲ περὶ τοῦ Ἀδώνιδος, ὅτι καὶ ἀποθανὼν ὁ ΘΥΕΑΡΤ
Ἄδωνις ἐξ μῆνας ἐποίησεν ἐν ταῖς ἀγκάλαις τῆς Ἀφροδίτης,
20 ὡσπερ καὶ ἐν ταῖς ἀγκάλαις τῆς Περσεφόνῃς. τοῦτο δὲ τὸ
λεγόμενον τοιοῦτόν ἐστιν ἀληθῶς· ὅτι ὁ Ἄδωνις ἦγονν ὁ
σίτος ὁ σπειρόμενος ἐξ μῆνας ἐν τῇ γῇ ποιεῖ ἀπὸ τῆς σπορᾶς
καὶ ἐξ μῆνας ἔχει αὐτὸν ἢ Ἀφροδίτῃ, τουτέστιν ἢ εὐκρασία
τοῦ ἀέρος· καὶ ἔκτοτε λαμβάνουσιν αὐτὸν οἱ ἄνθρωποι.

25 49—51 a. ὁ τὸν ἄτροπον: ἄτρεπτον, ἀμετακίνητον, ΚΘΥΕΑΤ

ὅτι τεκοῦσα αὐτὸν ἢ μήτηρ εἰς σύνδενδρον ἐξέθετο τόπον.
συνέβη δὲ τοὺς πόδας αὐτοῦ ὑπὸ ἡλίου μελανθῆναι ἀσπίλους
ὄντας.

4 sch. Apoll. Rhod. 532, 34 Keil sch. Pind. Pyth. IV 190
25 Hesych. ἄτροπον· ἄτρεπτον.

1 ὑλώδει scripsi a scholiasta Apollonii edoctus: ὕψηλῶ
codd.: ψιλῶ Ahrens 2 μόνον K, μόνος G 4 Αἰόλου καὶ
Ἑλλ. Σάλμων FT 5 Πηρώ KP 12 ἐξ μῆνας—ὁμοίως δὲ K:
καὶ μῆνας ἐξ—ὡς cett. 14 l. suppl. Ahrens 18 λέγεται G:
λέγει UEAT: λέγουσι P 25 verbis ἄτρεπτον—ὡς omissis
GUEAT incipiunt a τοῦ Ἐνδυμίωνος

αἰώνιον καθεύδων ὕπνον. φασὶ γάρ, ὡς Ἐνδυμῖανος ἠράσθη ἢ Σελήνη κατὰ τὸ Λάτμιον ὄρος τῆς Καρίας κυνηγετοῦντος. φιλοκύνηγος δὲ ὦν ἡμέρας ὕπνωτε, κατὰ τὰς νύκτας δὲ λαμπούσης τῆς Σελήνης ἐθήρευε διὰ τὰ θηρία κατὰ τοῦτον

1 sch. Apoll. Rhod. IV 57: Λάτμος ὄρος Καρίας, ἐνθα ἔστιν ἄντρον, ἐν ᾧ διετρίβεν Ἐνδυμῖαν, ἔστι δὲ καὶ πόλις ἢ λεγθεῖσα Ἡράκλεια. τὸν δὲ Ἐνδυμῖαν Ἡσίοδος μὲν Ἀεθλίον τοῦ Διὸς καὶ Καλύκης, παρὰ Διὸς εὐληφότα τὸ δῶρον ἴν (Schaefer, ἐν cod.) αὐτῷ ταμίαν εἶναι θανάτου, ὅτε θέλοι δλέσθαι· καὶ Πείσανδρος καὶ Ἀκουσίλλος καὶ Φερεκύδης καὶ Νίκανδρος ἐν δευτέρῳ Αἰτωλικῶν (fgm. 6 Schneider p. 25) καὶ Θεόπομπος ὁ ἐποποιός (Meineke, ἐν ἐποποιείοις cod.). ἐν δὲ ταῖς Μεγάλαις Ἠοίαις λέγεται τὸν Ἐνδυμῖαν ἀνερχθῆναι ὀπὸ τοῦ Διὸς εἰς οὐρανόν· ἔρασθέντα δὲ Ἠρας εἰδώλω παραλοιοσθῆναι [τὸν ἔρωτα del. Keil] νεφέλης καὶ ἐκβληθέντα καταλθεῖν εἰς Αἶδου. περὶ δὲ τοῦ τῆς Σελήνης ἔρωτος ἱστοροῦσι Σαπφῶ καὶ Νίκανδρος ἐν δευτέρῳ Εὐρώπείας (Εὐρώπης cod., fgm. 24 Schneider p. 35). λέγεται δὲ κατέρχασθαι εἰς τοῦτο τὸ ἄντρον τὴν Σελήνην πρὸς Ἐνδυμῖαν. Ἐπιμενίδης δὲ αὐτὸν παρὰ θεοῖς διατρίβοντα ἔρασθῆναι φησι τῆς Ἠρας, διόπερ Διὸς χάλειπῆναντος αἰτήσασθαι διαπαντὸς καθεύδειν. Ἴβυκος δὲ ἐν πρώτῳ Ἠλιδος αὐτὸν βασιλεῦσαι φησι. τινὲς δὲ διὰ πᾶσῃν δικαιοσύνην ἀποδεδωθῆναι φασιν αὐτὸν καὶ αἰτήσασθαι παρὰ Διὸς αἰε καθεύδειν. φασὶ δὲ αὐτὸν οἱ μὲν Σαρτιάτην, οἱ δὲ Ἡλείον. ἔνιοι δὲ ἀναιροῦσι τὸν ἐπὶ τῷ Ἐνδυμῖανος ὕπνω μῦθον. φιλοκύνηγον γὰρ αὐτὸν γενόμενον νύκτωρ πρὸς τῇ σελήνῃ κυνηγεῖν διὰ τὸ ἐξίέναι τὰ θηρία κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν ἐπὶ τὰς νομάς, τὰς δὲ ἡμέρας ἐν σπηλαίῳ αὐτὸν ἀναπαύεσθαι, ὡς τινες οἴεσθαι πάντοτε αὐτὸν κοιμᾶσθαι. οἱ δὲ ἀλληγοροῦσι τὸν μῦθον λέγοντες ὡς ἄρα Ἐνδυμῖαν πρῶτος ἐπεχείρησε τῇ περὶ τὰ μετέωρα φιλοσοφία, παρασχεῖν δὲ αὐτῷ τὰς ἀρομαὶς τῆν σελήνην ἐν τε φωτισμοῖς καὶ κινήσει, δι' ὃ καὶ νύκτωρ σχολάζοντα τούτοις ὕπνω μὴ χρῆσθαι, κοιμᾶσθαι δὲ μεθ' ἡμέραν. τινὲς δὲ τῷ ὄντι φίλυπνόν τινα γεγονέναι τὸν Ἐνδυμῖαν, ἀπ' οὗ καὶ παροιμία Ἐνδυμῖανος ὕπνος· ἐπὶ τῶν πολλῶν κοιμωμένων ἢ ἀμελῶς τι πραττόντων, ὡς δοκεῖν κοιμᾶσθαι. καὶ Θεόκριτος μέμνηται· ἄλατὸς μὲν ἔην ὃ τὸν ἄτροπον ὕπνον ἰάσων Ἐνδυμῖαν'. de allegorica fabulae interpretatione: Germ. sch. Arat. Phaen. p. 201 Breysig Plin. Hist. nat. II 43 Myth. vat. I 229 Fulg. Myth. II 16

2 κατὰ—Καρίας κυνηγετοῦντος K: ἦν δὲ οὗτος κατὰ—Καρίας cett. 3 φιλοκύνηγος—ἐξίέναι ut supra K: φιλοκύνηγος ὦν καὶ τὰς νύκτας λαμπούσης τῆς Σελ. ἐξῆμι πρὸς θῆρας διὰ—ἐξίέναι· τῇ δὲ ἡμέρᾳ ἐκάθευδε cett.

τὸν καιρὸν ἐξίέναι. οὕτως Νικάνδρος (cf. fgm. 24 Schneider in sch. Apoll. infra cit.). μακαρίζω, φησί, διὰ τὸ ἐκεῖνον μὲν φιλεῖσθαι ὑπὸ Σελήνης, ἐμὲ δὲ ὑπὸ σοῦ μισεῖσθαι.

b. Ἐνδυμίων παρὰ τοῖς θεοῖς διατρίβων ἠράσθη Ἥρας.
5 ἐφ' ᾧ χαλεπήμας ὁ Ζεὺς ἐποίησε διαπαντὸς καθεύδειν ἀθά-
νατον. τὸ δὲ ἄντρον, ἐν ᾧ ἐκάθευδεν, ἐν Λάτμῳ τῆς Καρίας.

c. ζαλωτὸς μὲν: Ἐνδυμίωνος ἠράσθη Σελήνη καὶ κατὰ PT
τὸ ὄρος τὸ Λάτμιον τῆς Καρίας κνηγετοῦντι ἐμίγη· καὶ ἀλ-
ληγοροῦσιν, ὡς <...> φιλοκύνηρος ἂν τῇ Σελήνῃ συνεθῆρα
10 νυκτός, ἡμέρας δὲ ὕπνωττεν.

d. Ἰασίωνα: Ἰασίων ὁ Κρής, Κρήτης βασιλεύς, υἱὸς ΚΒUEAPT
ἦν Μίνωος καὶ Φρονίας νύμφης. τούτῳ ἐν λειμῶνι κοιμη-
μένῳ ἡ Δημήτηρ συνῆλθε καὶ ἔτεκε τὸν Πλοῦτον.

e. βέβαλοι: ἀμύητοι, ἀμυστηραστοί, μυστήρια μὴ ΚΒUEAT
15 ἔχοντες. παρεμφαίνει δὲ μυστικὸν τὸν ἔρωτα Ἰασίωνος καὶ
Δήμητρος.

52. τὰν κεφάλαν: ὡς ἡμέραν. πολλὰ γὰρ <Αἰολικά>
σφάζεται παρὰ Συρακουσίοις.

54a. ὡς μέλι τοι: ὅπως τοῦτό σοι ὡς μέλι γλυκὴ ΚΒUEAPT
20 κατὰ βρόχθοιο, τουτέστι τοῦ φάρυγγος, γένηται.

[b.] ὡς μέλι τοι γλυκὴ τοῦτο κατὰ βρόχθοιο γέ- PT
νοιτο: βρόχθος λέγεται τὸ ἐπιλακκὸν μέρος, τὸ μετὰ τὸν
τράχηλον, ποῖον ἦχον ἀποτελοῦν.

11 Hes. Theog. 969 sqq. sch. s 125

1 Nicandri nomen, quod in codd. ad sch. 52 delapsum in-
venitur, huc pertinere vidit Buck (38); cf. notam ad sch. 52
2 μακαρίζων K 8 Λάτμιον codd., corr. Call. 9 lac. indi-
cavi, cum interpretationem allegoricam ipsam interiisse Apol-
lonii scholia satis doceant 11 ὁ Κρής et υἱὸς—νύμφης om.
KGP 13 Πλοῦτον Tricel.: Πλούτωνα codd. nostri 15 post
ἔχοντες add. βέβηλα K μυστικὸν K: μυστηριακὸν cett.
17 ὡς ἡμέραν. οὕτως Νικάνδρος K: Νικάνδρος κεφαλὰν ὡς
ἡμέραν cett. cf. O. Schneider *Nicandr.* 135. Buck verba codi-
cis K οὕτως Νικάνδρος ad Endymionis fabulam suo iure re-
vocavit, v. sch. 49—51 a πολλὰ seqq. om. K <Αἰολικά> vel
simile quid intercidisse monuit Geel

IV. Νομεις

- ΚΘΥΕΑΡΤ** a. <Ἐπιγράφεται> τὸ εἰδύλλιον τοῦτο <Αἰπολικὸν καὶ> Βουκολικόν. ἔστι Βάττος μὲν αἰπόλος, Κορύδων δὲ βουκόλος, οἱ πρὸς ἀλλήλους διαλέγονται ἀμοιβαίως. ὑποτίθεται δὲ τὸν Κορύδωνα βοῦς νέμοντά τινος Αἴγωνος, ὃν φησιν εἰς Ὀλυμπίαν ὑπὸ Μίλωνος τοῦ παλαιστοῦ ἀπαχθῆναι λίαν ἰσχυρὸν ὄντα, ὅπως ἀγωνίσῃται· τὸν δὲ Βάττον ταῦτά τε πυνθανόμενον καὶ λέγοντα, ὅτι κακοῦ ἔτυχον αἱ βόες βουκόλου καὶ εἰσι λεπταί. τὰ δὲ πράγματα ἐν Κρότωνι τῆς Ἰταλικῆς ὑπόκεινται.
- ΚΘΥΕΑ** b. Βάττος αἰπόλος καὶ Κορύδων βουκόλος ἀμοιβαίως πρὸς ἀλλήλους διαλέγονται. τὰ δὲ πράγματα ἐν Κρότωνι τῆς Ἰταλικῆς. αἱ δὲ βόες Αἴγωνος· οὗτος πεπόρευται Ὀλύμπια μετὰ Μίλωνος ἀγωνιούμενος.

Tit.: Νομεις. Βάττος αἰπόλος Κορύδων βουκόλος **Κ*** super scholiis: Νομεις B. καὶ K. G: ἐπιγραφή (om. E) τῶν εἰς Κορύδωνα ἢ νομεις B. καὶ K. ἢ φιλαλήθης ἢ (ἢ om. E) B. UE: βουκολιασταὶ ἢ νομεις. B. K. ὑπόθεσις τῶν εἰς Κορύδωνα. φιλαλήθης ἢ B. P: ἢ ὑπόθεσις τῶν εἰς Κορύδωνα ἢ νομεις B. καὶ K. ἢ φιλαλήθης ἢ B. T: Αἴγων sch. III 1 a: <Αἰπολικὸν καὶ> Βουκολικόν arg. a: deest in A. super verbis poetae **Κ*** falso posuit titulum id. V: ὀδοιπόροι. αἰπολικόν, ποιμενικόν. βουκολιασταὶ δωριδι. αἰπόλος Κομάτας ² <ἐπιγρ.> τὸ εἰδ. τοῦτο <αἰπ. καὶ> βουκ. scripsi: τοῦτο τὸ εἰδ <αἰπ. καὶ> βουκ. Ahrens: τοῦτο τὸ εἰδ. βουκ. **GUEA**: τοῦτο τὸ βουκ. **PT**: τοῦτο βουκολιακόν **K** ³ vulgo post ἔστι interpungitur, quod Ahrens mutavit. ἔστι. Βάττος μὲν αἰπόλος, Κορύδων δὲ βουκόλος **GUEA**: ἔστι. Βάττον μὲν αἰπόλος, Κορύδωνος δὲ βουκολικός **K**: ἔστι. Βάττον μὲν αἰπόλου, Κορύδωνος δὲ βουκόλου **PT**: ἐπι Βάττον μὲν αἰπολικόν, Κορύδωνος δὲ βουκολικόν idem *Philol.* 33, 1874, 399 ⁴ ὅπερ pro πρὸς **K** ἀμοιβ. om. P ⁵ βουκόλου ante τινὸς add. **PT** ⁶ ἀχθῆναι **GPT** ⁸ οἱ β.—λεπτοὶ **KGUE**: ⁹ ἐν Κρ. τῆς Ἰταλικῆς (τῆ Ἰταλικῇ **GUEA**) ὑπόκεινται **KGUEA**: διάκεινται ἐν Κρ. τῆς Σικελίας **PT** ¹⁰ B. [μὲν] αἰπ. καὶ K. βουκ. G: K. αἰπ. καὶ B. βουκ. cett. ἀμοιβαίως πρὸς ἀλλ. scripsi: ἀλκείδου πρὸς ἀλλ. **UEA**: ἀλκείδαι (αι rubro) **K**: πρὸς ἀλλ. **G** **11** Ἰταλικῆς **K**: Σικελίας cett. ¹² οἱ **G** οὗτος—ἀγωνιούμενος **K**: οὗτος δὲ πεπ. εἰς τὴν Ὀλύμπιαν διὰ <τὸ> ἀγωνίσασθαι μ. *M. G*: πεπ. οὗτος εἰς τὰ Ὀλύμπια ἀγωνίσασθαι μ. *M. cett.*

c. οὐ πάντως δὲ ὁ Θεόκριτος γέγονε κατὰ τοὺς αὐτοὺς **K¹⁻²QUEAT** χρόνους τῷ Μίλωνι, ἐπεὶ μέμνηται αὐτοῦ, ἀλλ' d. ἔστι **KQUEAT** πολὺ νεώτερος, εἶγε ὁ Μίλων τὴν ξ' πάλην νικᾷ παιδων, ὁ Θεόκριτος δέ, ὡσπερ ἐδείξαμεν (cf. arg. III a cum adn.), κατὰ
5 τὴν ρκδ' Ὀλυμπιάδα ἤκμαζεν.

e. ἀρχαιότερος οὖν ὁ Μίλων· μέμνηται δὲ αὐτῶν τῶν **KQUEART** πραγμάτων.

3 a. ἡ πᾶ ψε: τὸ ψε οἱ Δωριεῖς ἀντὶ τοῦ σφε· ἦτοι **KQUEA** ἦπου σφε, τουτέστιν ἦπου αὐτὰς ἐφ' ἐσπέρας πάσας ἀμέλγεις;
10 b. εἰώθασι γὰρ οἱ νομεῖς μετὰ τὸ τοῖς δεσπόταις ἀμέλξαι τὸ **KQUEAT** γάλα ὕστερον καὶ ἑαυτοῖς λάθρα ἀμέλγειν.

c. ἡ πᾶ ψε: ἦπου αὐτὰς· τὸ γὰρ ψε ἀντὶ τοῦ σφε **PT** Δωρικῶς.

4 a. ὑφίητι τὰ μοσχία: πῶς, φησί, δύναμαι ἀμέλγειν **KQUEAT**
15 λάθρα, ὅπου γε ὁ πατήρ τοῦ Αἴγωνος ὑποβάλλει τὰ ἴδια;

b. ἀλλ' ὁ γέρων ὑφίητι: ὑφίησιν, ὑποβάλλει. ὁ δὲ **PT** γέρων οὗτος τάχα ἂν εἴη <ὁ> πατήρ τοῦ Αἴγωνος.

[c.] <ὑφίητι:> καλλίστως τέθειται τὸ ὑφίησιν ἀντὶ τοῦ **P^m** ὑποκάτω βάλλει.

20 [d.] μοσχία τοὺς ὑπομαζίους μόσχους φησί. **U⁵E⁵**

3 Paus. VI 14, 5 8 Greg. Cor. Dial. dor. 65: τὸ σφᾶς ψὲ λέγουσιν. ὡς Θεόκριτος· ἦπᾶ ψε κρύβδαν τὰ ποθέσπερα πάσας ἀμέλγεις;· τουτέστιν ἦπου αὐτὰς, τὰς βόας, ἐφ' ἐσπέρας πάσας ἀμέλγεις. ib. 66: τὸ ὁμοῦ ἀμᾶ λέγουσι τρέποντες τὸ οὐ εἰς ᾧ καὶ τὸ ο̄ εἰς ᾧ, ὡς ἐν τῷ ἦπα ἀντὶ τοῦ ἦπου. Apoll. Dysc. Pron. 101, 2 Schneider

1 πάντα **K¹** ὁ et τῷ om. **K²** γέγονε **K²**: λέγει **K¹**: γε-
γονῶς cett. 2 αὐτοῦ ἀλλ' **GUAT**: αὐτῶ ἀλλ' **K²E**: ἀντ' ἄλλων
K¹ ante corr.: αὐτοῦ ἔλλη **K¹** rubro corr. 3 ξ' **K**: ἐβδόμην
(i. e. ξ') cett. παιδων om. **GUEAT** 5 τὴν ρκδ' **K**: ρδ' cett.
6 οὖν ὁ **GUEAT**: καὶ **K**: δὲ **P** Θεοκρίτου post Μίλων add.
PT μέμνηται seqq. om. **P** 9 ἦπου σφε Duebner: ποῦ σφε
codd. ἦπου **KU**: ποῦ **GA**: om. **E** πάσας om. **GUEA** 10 ab
εἰώθασι novum scholium incipit in **GUEAT**, cui lemma prae-
figunt τὰ ποθέσπερα πάσας εἰώθασι **KT**: εἰθίσαν cett.
τοῖς δεσπόταις Ahrens: τοὺς δεσπότας codd. 11 ἑαυτοῖς **K**:
αὐτοῖ cett. λάθρα **KGU**: γάλα cett. 12 l. πα ψέ **P** καὶ
ἄρα post ἦπου add. **T**

- QUEAT** 5. αὐτὸς δ' ἐς τίν' ἄφαντος: ὁ δὲ βουκόλος, φησίν, εἰς τίνα χώραν ᾤχετο ἀφανῆς γενόμενος ἤδη;
- 6 a. οὐκ ἄκουσας: οὐκ ἀναγέγραπται ὁ Αἴγων νευικη-
κὼς Ὀλύμπια.
- QUEART** b. ἐπ' Ἀλφειόν: ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τὴν Ὀλυμπίαν παραρρεῖ 5
γὰρ αὐτὴν ὁ Ἀλφειός.
- UEAT** c. Μίλων: τὸν Κροτωνιάτην Μίλωνα φησιν, ὃν καὶ Ἀριστοτέλης (fgm. 477 Rose, 1556 b 3—9) πολυφάγον φησί. λέγουσι δὲ αὐτὸν εἶναι καὶ ἀνδρείον. ἐβρώθη δὲ ὑπὸ κυνῶν ἔλθῶν γὰρ εἰς ὕρος καὶ εὐρών τινας δένδρον σχίζοντας, σφῆνα 10 δὲ βαλόντας μέσον τοῦ ξύλου, θέλων ἐκβαλεῖν αὐτὸς τὸν σφῆνα ἐκρατήθη ἐκεῖ καὶ οὕτως ἐτελεύτησε.
- QUEAT** 7 a. καὶ πόκα τῆνος: καὶ πότε ἐκείνος ἔλαιον εἶδεν, ὃ κατὰ τὰ γυμνάσια ἀλείφονται; ἥμιστα γὰρ οἱ ἀγροῖκοι ἔλαιον χρῶνται. οὐχ ὥς τινες ἀναγινώσκουσιν ἔλαιόν, ὡς ἀραιόν, 15 ἢν' ἡ σημαῖνον τὸ ἀγρίελαιον, ἐξ οὗ ὁ Ὀλυμπιακὸς στέφανος σύγκειται. ἀγνοοῦσι γὰρ, ὅτι ὁ Ὀλυμπιακὸς στέφανος ἐκ τῆς καλλιστεφάνου ἑλαιας λεγομένης δίδοται, ἥτις (< . . . >) ἀπέχει σταδίων ὀκτώ, ὡς φησιν Ἀριστοτέλης (De mir. ausc. 51, 834 a 12).

20

5 Serv. Verg. Georg. III 19 7 Athen. X 412 e—413 a
17 Paus. V 15, 3 sch. Ar. Plut. 586 Suid. κοτῖνον στεφάνου

1 l.: αὐτὸς ἐστὶν ἄφαντος K: αὐτὸς δ' ἐς τίν' ἄφαντος G: αὐτὸς δ' UEA: αὐτὸς δέ T 4 Ὀλυμπιακά K 5 l. om. KGUEA ἀντὶ—Ὀλυμπίαν PT: Ὀλύμπια K: om. cett. παρ. γὰρ αὐτὴν K: παρ. γὰρ ἐκείσε PT: τὴν δὲ Ὀλυμπιάδα παρ. cett. 18 ἔλαιον εἶδεν, ὃ K: ἑλαία ἐχρήσατο (-ίσαστο ET), ὡς (ὃ G) cett. 15 ὡς ἀραιόν om. GUEAT 17 γὰρ, ὅτι ὁ Ὀλυμπ. στέφανος ἐκ τῆς καλλιστεφάνου K: δέ, ὅτι οὗτος ἐκ τῆς καλλιστέως (-οῦς T) cett. 18 λεγομένης Ahrens: λεγόμενος K: γενόμενος cett. haud pauca excidisse haec quae Aristotelis putantur verba docent: ἐν τῷ Πανθελῶ ἐστὶν ἑλαία, καλεῖται δὲ καλλιστεφάνος· ταύτης πάντα τὰ φύλλα ταῖς λοιπαῖς ἑλαίαις ἐναντία πέφυκεν . . . ἀπὸ ταύτης φυτόν λαβὼν ὁ Ἡρακλῆς ἐφύτευσεν Ὀλυμπίαισι, ἀφ' ἧς οἱ στέφανοι τοῖς ἀθληταῖς δίδονται. ἔστι δὲ αὕτη (h. e. oliva initio commemorata) παρὰ τὸν Πισσὸν ποταμὸν, σταδίου ἐξήκοντα (legas ὀκτώ cum sch. Theocr.)

b. τινὲς ἐλαιὸν ὀξυτόνως ἐκδεχόμενοι τὸν ἐξ ἀγριελαιᾶς **ΘΥΕΑΤ** στεφανοῦσιν οὕτως καλοῦσι.

c. ἔλαιον ἐν ὀφθαλμοῖσιν: ἔλαιον, [ἐν] $\overline{\omega}$ οἱ ἀγωνι- **ΡΤ** ζόμενοι ἀλείφονται. ἢ ἐλαιὸν τὸ ἀγριέλαιον, ὃ ἐστὶ κότινον, $\overline{\omega}$ οἱ νικῆσαντες στεφανοῦνται.

8. κάρτος ἐρίσθεν: γράφεται κάλλος, καὶ ἔστι κάλ- **ΚΘΥΕΑΤ** λιον, ἵνα μὴ διττολογήσῃ βίην καὶ κάρτος λέγων.

9. ἔφαθ' ἅ μάλιστα: τοῦτο ἀμφίβολον· ἢ τὸν Αἴγωνα **Κ** ἔφη κρείττονα εἶναι τοῦ Πολυδεύκουσ ἢ ἐμέ.

10 10 a. σκαπάναν: δίκελλαν ἢ ἄμην· οἱ γὰρ γυμνασταὶ **ΚΘΥΕΑΤ** τούτοις ἐχρῶντο ὑπὲρ γυμνασίας, τῇ σκαπάνῃ σκάπτοντες καὶ τὰ ἄνω μέρη τοῦ σώματος ἀναρρωνόντες [οἱ ἀθληταί].

b. κῶχετ' ἔχων σκαπάναν: σκαπάνῃ ἐστὶ σκαφίον, ὃ **ΡΤ** οἱ Ἀττικοὶ ἄμην λέγουσι. χρῶνται δὲ αὐτῷ πάντες μὲν οἱ **15** ἀθληταί, μάλιστα δὲ οἱ πύκται.

c. εἴκοτι τοιτόθι μῆλα: θρέμματα. λέγει δὲ τούτων **ΚΘΥΕΑΤ** τὰ κρέατα, ἵνα ἔχη κρεωφαγεῖν. ὅτι δὲ μῆλα οὐ μόνον τὰ

10 Hesych. Phot. Suid. σκαπάνη Lex. Bachm. 365, 20
Bekk. An. gr. 301, 25 Phot. σκαφίον 17 sch. T P 550; A T

τοῦ ποταμοῦ ἀπέχουσα κτλ. Hercules igitur secundum Mirabilium auctorem e Pantheo loco quodam sacro prope Plissum in Attica sito olivæ καλλιστεφάνου malleolum Olympiam deportavit, ita ut Olympica illa oliva et Olympicum Pantheon (sch. Pind. Ol. III 60; VIII 12 a) originem ducerent ab Attica. quae narratio, licet satis multum a vulgata fabulae forma differat, cum per se bene intellegatur, reicio cum Ernesto Maass *Deutsche Lit. Zeit.* 16, 1895, 682 quae vel ad Aristotelis vel ad scholiastae locos emendandos prolata sunt (cf. Hemsterhuys *Ar. Phil.* 1744, 185; Lud. Weniger *Der heil. Oelbaum in Olympia, Progr. Gymn. Vimar.* 1895, 17).

2 οὕτως καλοῦσι scripsi: οὐ καλοῦσι codd.: οὐ καλῶς Duebner 3 del. Wilamowitz 6 γρ. καὶ κάλλος (δ add. T) καὶ κάλλιον **ΘΥΕΑΤ** 10 δίκ. ἢ ἄμην **Κ**: ἢ δίκ. ἢ λισγάριον **Γ**: ἤγουν δίκ. ἢ λισγάριον ἢ σκαφίον, δ οἱ Ἀττικοὶ (δ Ἀττικῶς **Υ**, δ Ἀττ... **Α**) ἄμην λέγουσι cett. 11 γυμνασίαν **Κ** 12 ἀναρρωνόντες **Κ**: ἀναδύοντες cett. extrema praeterm. Call., cf. sch. b 17 κρεωφαγεῖν *Apogr. Barb.*: κρεωσφαγεῖν **Γ**: κρέα φαγεῖν **ΘΥΕΑΤ**: κρεωσασχεῖν **Κ**: κρέως ἐσθῆναι vel ἐσθῆναι caute prop. Ahrens

πρόβατα, ἀλλὰ καὶ πάντα τὰ θρέμματα, λέγει Ὅμηρος (P 550)·
 'ἀνθρώπους ἀνέπαυσε ἐπὶ γθονί, μήλα δὲ κήδει'· οἱ γὰρ
 ἀρχαῖοι βοελοὶς ἐγρῶντο κρέασιν.

PT d. μήλα δὲ τὰ πρόβατα. ἐκ δὲ τούτου τὰ κρεατὰ φησιν,
 ἔν' ἔγη τρώγειν.

KQUEAT e. τουτόθι μᾶλα: ἐντεῦθεν μήλα. αὐτὸν δὲ τὸν καρ-
 πὸν τῶν μῆλων λέγει, καθὰ καὶ Μίλων ροιὰν ἔχων ἠγωνίζετο.

11 a. τὸ λυσσᾶν ἴδιον τῶν κυνῶν· ἀλλ' ἴσως λέγει, ὅτι
 πείσει καὶ τοὺς λύκους τὸ παρὰ τὴν συνήθειαν ὑπομεῖναι.
 φησὶν οὖν, ὅτι καὶ τοὺς λύκους ἐκμήναι ἂν ὁ Μίλων, ὅπου 10
 γε καὶ τὸν Αἴγωνα τὸν ἀγροῖκον ἐπὶ τὸν ἀγῶνα ἀποδύσασθαι
 ἠνάγκασεν.

PT b. πείσαι τοὶ Μίλων: καὶ τοὺς λύκους τὰ τῶν κυνῶν
 ἦθη ἀπομάξασθαι καὶ λυσσᾶν πείσει ὁ Μίλων, ἐπεὶ ἐργάτην
 ἀθλήσαι ἔπεισε. 15

U⁵E⁵ c. <λυσσᾶν> ἤγουν τὰ τῶν κυνῶν ἦθη ἀναδέξασθαι.

KQUEA 12. δαμάλαι: αἱ νέαι βόες αἱ εἰς τὸ δαμασθῆναι ἐπι-
 τήδειαι.

KU⁵E⁵ 13. ὡς κακὸν εὔρον τὸν βουκόλον, τὸν Αἴγωνα, διότι
 κατέλιπεν αὐτάς. 20

K 14. λῶντι νέμεσθαι: καὶ οὐκέτι θέλουσι νέμεσθαι,
 δηλονότι ζητοῦσαι τὸν Αἴγωνα.

KQUEAT 15. τὰς πόρτιος: πόρτιος τὰς ἀκμαζούσας βοῦς, ἐφ'

Δ 476; A K 485 Apoll. Lex. Hom. 112, 17 Bekker Hesych.
 Phot. Suid. μήλα Lex. Bachm. 300, 25 Et. M. 584, 3 Eust.
 877, 51 cf. A. Roemer Philol. 70, 1911, 333—37.

2 οἱ γὰρ seqq. post κροσφαγεῖν in libris leguntur, unde
 transposui 6 ἐντεῦθεν K: ἐνταῦθα cett. αὐτὸν δὲ om.
 GUEAT 10 ἐκμήναι ἂν Ahrens: ἐκμήνη ἂν K: ἐκμήναι ἂν
 ποιήση cett. 11 ἀποδ. ἦν. K: κατην. ἀποδ. G: ἐπαποδ. κατην.
 cett. 18 καὶ τὼς λύκως pro lemmatis parte habet T καὶ
 iterum post λύκους in P 19 κακὸν K: σκαιὸν UE ἢ τὸν
 Κορύδωνα post Αἴγωνα add. UE 22 ζητῆσαι cod., corr. Call.
 23 voce πόρτιος omissa τῆς ἀκμαζούσης βοός, ἐφ' ἧς (ἦν G) —
 ἢ τῆς—λούσης GUEAT

ὡς οἶόν τε τοὺς ταύρους πορεύεσθαι, ὃ ἐστὶν ὀχεύεσθαι· ἢ τὰς ἐν τῷ πόρῳ, τουτέστιν ἐν τῇ ὁδῷ, ἰούσας.

16 a. *πρωκας*: τὴν σταγὸνα τῆς δρόσου. *Καλλίμαχος* (H. Apoll. 40sq.) 'ὡς κεν ἐκεῖναι *πρωκας* ἔραζε πεσοῦσαι.'
 5 <...> '† *προίκιον* ἐκδακερος† εἶδαρ ἔδων' (Callimachi fgm. 542 Schneider, II 683).

[b.] μὴ *πρωκα* σιτίζεται: *πρωξ* εἶδος βοτάνης, ἣτις P† ἀναφύει ἅμα τῷ φανῆναι τοὺς τέττιγας. λέγεται δὲ *πρωξ* καὶ ἡ δρόσος.

10 c. <*πρωκας*> *πρωῖν* δρόσον. K⁵

d. *πρωξ* ἡ δρόσος ἀπὸ τοῦ *πρωῖ* πέμπεσθαι. E⁵

[17 a.] <οὐ Δᾶν> οὐ μὰ τὴν Γῆν· οἱ γὰρ Δωριεῖς τὸ U⁵E⁵ γ̄ εἰς δ̄ τρέπουσιν.

b. *Αἴσαρος* ποταμὸς παραρρέων τὴν Κρότωνα. ἔστι KQUEAT
 15 δὲ καὶ ἄλλος, ποταμὸς Σικελίας.

1 sch. B P 4 2 Et. Gud. 476, 35 Sturz Et. Or. 125, 20
 Et. M. 684, 1 3 Greg. Cor. Dial. dor. 93: τὴν σταγὸνα τῆς δρόσου *πρωκα* λέγει ἡ Δωρίς.

1 *πορεύεσθαι* ὃ ἐστὶν ὀχεύεσθαι Wilamowitz: *πορεύεσθαι* ὃ ἐστὶ *στείχεσθαι* Jacobs (XXXV): *στείχεσθαι* ὃ ἐστὶ *πορεύεσθαι* K: *στείχεσθαι* cett. sensu diverso in scholio Homérico est *πορεύεσθαι* καὶ *βαίνειν* 4 *πεσοῦσαι* KGU: *πεσοῦνται* cett. apud Callimachum legitur: ἐν ἄστει δ' ὃ κεν ἐκεῖναι *πρωκας* ἔραζε *πέσωσιν*. alterum versum ab altero primus seiunxit Heinsius (321). cum verba quaedam deesse manifestum sit, de posterioris versus auctore non constat; Toup enim non satis fecisse mihi videtur, cum lacunam una καὶ particula expleret 5 vox *προίκιον* (*προίκαν* G), cum huic loco minime conveniat, multum a vv. dd. vexata est. sufficiat laudasse emendationem Ahrensii, qui, cum aliquam vocis *πρωξ* formam desideraret, *πρωίκιον* adiectivum (*πρωίκιονον* maluit Schneider) ipse sibi finxit. conicias etiam scholiastam *προίκιον* falso derivasse a *πρωξ*, nisi forte in iis quae interciderunt de voce *πρωίξ* egerit. *ἐκδακερος* K (accentus evanuit, ἐκ δ' ἄκας Apogr. Ambr., *ἐκδάκας* Apogr. Barb.): *ἐκδικέρος* (-υκ- G) cett.: *ἐκδυνέως* Casaubon (249), quem vv. dd. omnes secuti sunt. suspicaris ἐκ *δάκερος* coll. Epim. Hom. (Cram. An. Ox. I 121, 1) et Pind. fgm. 122, 3 Schroeder 12 μὰ Γῆν P⁵ 15 δὲ om. KG

- PT c. ἐπ' Αἰσάροιο: Αἰσαρος ποταμὸς διὰ μέσης τῆς πό-
λεως τῶν Κροτωνιατῶν ῥέων εἰς τὴν θάλασσαν.
- KQUEAT 18 a. κώμυθα δίδωμι: κώμυς ἢ δέσμη, ὡς Κρατῖνος
(fgm. 299 Kock *Com. att. fgm. I 99*): 'ὁ δὲ μετ' Εὐδήμου
τρέχων κώμυθα τὴν λοιπὴν ἔχων τῶν ἰπρωων[†]'.
- PT b. κώμυθα: τὸ δεμάτιον.
- KQUEAT 19 a. σκαίρειν κυρίως τὸ σκιρτᾶν, ἀφ' οὗ καὶ σκάρις·
νῦν δὲ τὸ νέμεσθαι. ἔνθεν καὶ σκαρθμὸς ὁ πόνος παρ' Ἀράτω
(Phaen. 281).
- KU^εE^ε b. Λάτυμνον: τῆς Λακωνικῆς ὄρος <ῆ> περὶ Κρότωνα. 10
- PT c. Λάταμνον: ὄρος Κρότωνος. βαθύσκιον δὲ τὸ ἄγαν
σύνδενδρον. γράφεται δὲ καὶ βαθύσχινον.
- KQUEAT 20—22 a. ὁ πύρριχος: τινὲς παραξεντόνως πυρρήχος.
ἔστιν οὖν ὑποκοριστικὸν Αἰολικόν· τὸ γὰρ καθ' ἡμᾶς, πύρ-

8 Hesych. Phot. Suid. κώμυθα Georg. Choer. sch. Theod.
Alex. Can. 224, 9; 331, 13 Hilgard sch. Luc. 215, 2 Rabe
Et. M. 532, 6 (cf. Gen.) 7 Hesych. σκαίρει Athen. VII 324 d
sch. AB N 31 Et. M. 398, 24 (cf. Gen.) Et. Gud. 502, 35
Sturz Et. Or. 148, 36 Eust. 352, 2; 1663, 35

8 κώμυς K: κώμυθος cett. post δέσμη T inseruit sch. b
Κρατῖνος K: Κρατῖνος cett. 4 Εὐδήμου—κώμυθα Meineke
Fgm. com. graec., ed. min. I 75: εὐδήμου—κώμυθος codd.
5 λοιπὴν e coni. G ἔχει Call. πρῶων, id quod πατρῶων significare
Adert suspicatur, UEAT: Τρώων e coni. G: in K perspicuae sunt
litterae exeuntes ων nec praecedentium vestigia non quadrant
in πρῶ. cum vero Apographi Ambrosiani auctor ultra ε primam
articuli litteram progressus non esset, eiusdem libri cor-
rector de suo arbitrio supplevit ᾧ στεφάνω, unde ea quae vulgo
leguntur in Apographum Barberinum et Calliergis editionem
manarunt. 7 σκαίρειν τὸ σκιρτᾶν K: σκαίρει ἀντὶ τοῦ σκιρτᾶ
cett. κυρίως cum Ahrensiō recepi e verbis κυρίως δὲ τὸ σκιρτᾶ,
quae in GUEAT post νέμεσθαι leguntur 8 νέμεσθαι K: νέ-
μεται cett. ἔνθεν tacite Gaisford: ἔνθα K: ἔθεν cett. 10 τῆς
Λακωνικῆς ὄρος K: ὄρος Λακωνικὸν UE et K^ε: τῆς Λευκανικῆς
vel Λευκανίας ὄρος Ahrens. malui addere ἦ 11 Λάταμνος P
βαθύσκιον—βαθύσχινον scripsi e libris UE, qui lectioni βα-
θύσκιον adscribunt glossam ἄγαν σύνδενδρον: -σχινον—-σκιον
P: -σκιον—σκιον T 14 Αἰολικόν KG: -ῶς cett. πύρριχος
καθ' ἡμᾶς Geel, καθ' ἡμᾶς πυρρὸς Ahrens

ριχος [όσκάριος]. τινές δὲ πύρριχον Ἑπειρωτικὸν ἤκουσαν ἀπὸ Πύρρου τοῦ ἐκεῖ βασιλεύσαντος· δοκοῦσι δὲ οἱ βόες ἐκεῖνοι λείψανον εἶναι τῶν Γηρουνηίων.

b. πύρριχος δὲ κατὰ τινὰς ὁ εὐκίνητος ἀπὸ τοῦ πυρός **QUEAT**
 5 εὐκίνητου ὄντος. τινές δὲ τὸν πυρρὸν κατὰ τὴν χροιάν ὀνομάζουσιν.

c. κακοχράσμων γὰρ ὁ δᾶμος: τῶν Λαμπριάδων **KUEAT**
 δηλονότι. ὡς δυσμενῶς ἔχων ὁ Βάττος πρὸς τοὺς φυλέτας
 10 τοὺς Λαμπριάδας φησὶν· εἶθε, ὅταν θύωσι τῇ Ἑρᾷ οἱ δη-
 10 μόται τοῦ Λαμπριάδου καὶ κρέα νέμονται ἢ τοιοῦτον λαχόντες
 θύσαιεν, ἵνα μὴ προσδεχθῇ αὐτῶν ἢ θυσιά ὑπὸ τῆς θεοῦ —
 ἢ ἵνα μὴ προσδεχθῇ ὑπὸ τῶν φυλετῶν τὸ θῦμα — καὶ ζη-
 μιωθῇ [ὁ Λαμπριάδης] ὁ δῆμος, ὡς κακούργου <καὶ> λοιδοροῦ
 ὄντος τούτου τοῦ δήμου — ἢ ὁ Λαμπριάδης, ἐξ οὗ ὠνο-
 15 μάσθη ὁ δῆμος.

d. τοὶ τῶν Λαμπριάδα τοὶ δαμόται: ὁ τῶν Λαμπρι- **PT**
 αδῶν δῆμος ἀπὸ τίνος Λαμπρίου. εἶθε, φησὶν, ὅταν θύωσιν
 οἱ Λαμπριάται τῇ Ἑρᾷ, τοιοῦτον θύσαιεν, ἵνα μὴ προσδεχθῇ
 αὐτῶν ἢ θυσιά ὑπὸ τῆς Ἑρᾶς.

1 Arist. Hist. an. VIII 7, 595 b 18 Plin. Hist. nat. VIII 176
 5 Greg. Cor. Dial. dor. 106: πύρριχος ὁ πυρρὸς λέγεται παρ' αὐτοῖς.

1 delevi vocem miram; σκάρις e scholio 19 a huc irrepssisse videtur πύρριχον Call.: -ος codd. Ἑπειρωτικὸν K: -ός (G): -ῶς cett. 3 adhaerent in codd. verba τῶν Λαμπριάδων δηλονότι, quae Geel post οἱ βόες ἐκεῖνοι, rectius Ahrens post lemma scholii c in K proxime subsequentis transponi iusserunt 5 ὁ πυρρὸς K^s 7 de verbis τῶν Λαμπρ. δηλονότι v. not. ad sch. a 9 τοὺς Λαμπριάδας K: τοῦ Λαμπριάδου cett. οἱ δημ. τοῦ Λαμπρ. om. UEAT, post νέμονται transp. Ahrens 10 τούτων λοχούντες θύσουσιν K 12 ἢ ἵνα—θῦμα om. K 13 ὁ Λαμπριάδης ὁ δ. K: ὁ Λαμπριάδου δ. cett. ὁ Λ. del. Wilamowitz κακούργου λοιδοροῦ K: κακοῦ cett. καὶ add. Wilamowitz 14 ὁ Λαμπρ. om. K duplici modo Theocriti locum explicari posse enarratore putat: aut Battum optare, ut Lampriadarum gens a Iunone puniatur, aut ut ipse Lampriades a gentilibus

- KUEAT** e. *κακοχράσμων*: ἡ ὁ ταῦρος ἢ ὁ δῆμος, ἀντὶ τοῦ κακὸς εἰς χρῆσιν· ἦν γὰρ τάχα κεραιστῆς. τοῦτο δὲ φησι διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν λεπτόν.
- K⁵** f. <*κακοχράσμων*> *πονηρός*, *δύστροπος*.
- P** g. *κακοχράσμων*: *δύστροπος*, *δύσχηστος*, *δυσάρεστος*. 1
- KQUEAT** 23 a. *ἐς στομάλιμνον*: τὰς εἰς θάλασσαν ἐστομωμένας λίμνας οὕτως φασί. καὶ τὴν ἐν Τροίᾳ δὲ Στομαλίμνην πιθανὸν διὰ τοῦτο ὠνομάσθαι.
- PT** b. *ἐς στομάλιμνον*: εἰς στόμα λίμνης ὅν περὶ τὴν Κρότωνα. λέγουσι δὲ καὶ τὰς εἰς θάλασσαν ἐστομωμένας λίμνας. 10
- KU⁵E⁵** c. *ἔς τε τὰ Φύσκου*: ὡς τοῦ Φύσκου ὕδρου νομὰς ἐπιτηδείας τοῖς βουσὶν ἔχοντες.
- U** d. [τῶ Ἴηρα τοιόνδε:] ἰστέον ὅτι νομὰς εἶχεν οὗτος ὁ τόπος καὶ βουσὶν ἐπιτηδειότητας.
- P** e. τὰ Φύσκω: Φύσκος ὄνομα τόπου. 15
- KQUEAT** 24 a. *Νήαιθος* ποταμὸς Κρότωνος. ὠνόμασται δὲ, παρόσον ἐν αὐτῷ νηῆς ποτε λέγουσι κατακαῆναι Ἑλληνικάς.
- PT** b. *Νήαιθος* ὄνομα τόπου ἀπὸ τοῦ ναῦς καὶ τοῦ αἴθω τὸ καίω, ἐν ᾧ πολλὰ νηῆς τῶν Ἑλλήνων ἐφθάρησαν.
- KQUEAPT** 25 a. *αἰγίπυρος*: ἀκανθῶδες φυτόν. 20
- b. *κνύζα*: *κόνυζα*· φυτὸν χορτῶδες, ὃ αἱ Θεσμοφοριάζου-

4 Greg. Cor. Dial. dor. 107: καὶ κακοχράσμων ὁ δύστροπος.
 6 Strab. XIII 595. 597 Eust. 1649, 58 18 sch. Lyc. 297, 10
 Scheer Et. M. 598, 38 (cf. Gen.) 20 Hesych. αἰγίπυρος·
 βοτάνης εἶδος [ἢ κάραβος]. 21 sch. VII 68a cum loc. sim.

2 κεραιστῆς Jacobs (XXXV): κεράστης codd. 7 τὸ ἐν
 Τρ. Call. Στομαλίμνην Casaubon Strab. Rer. geogr. II. 1620
 Comm. 86: στόμα λίμνης codd. πιθανὸν διὰ Ahrens: πιθανῶς
 δὲ codd. 8 ὠνομάσθαι K: ὠνόμαστο GE(A?): ὠνόμασται T:
 evan. in U 9 εἰς στ. λ. P⁵: ὡς στ. λ. PT ὅν T: ὅν P: δ
 tacite Ziegler (100) τὴν Call.: τὸν codd. 10 λέγει codd.
 λίμνας om. P 11 Ταφύσκου bis K 12 τοῖς βουσὶν om. UE
 ἔχοντες K 13 sch. recte ad hunc locum Adert rettulit
 17 Ἑλληνικάς om. K 18 ἀπὸ seqq. om. T 21 κόνυζα K:
 κνύζα GUEAT: om. P ᾧ P

σαι διὰ τὴν ἀγγελίαν στιβαδοποιούνται. δοκεῖ γὰρ ἡ βοτάνη ψυκτικὴ οὖσα ἐπέχειν τὰς πρὸς συνουσίαν ὀρέξεις.

[c.] νόμος τοῖς Ἀθηναίοις κατ' ἔτος τελεῖν τὰ Θεσμοφόρια. PT εἰσι δὲ τὰ Θεσμοφόρια τοιαῦτα' παρθένοι γενναῖαι καὶ τὸν βίον σεμναὶ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς τελετῆς τὰς νομίμους βίβλους καὶ ἱεράς, ὡς ἐδόκει τοῖς Ἀθηναίοις, ὑπεράνω τῶν αὐτῶν κορυφῶν [τὰς βίβλους] ἀντίθεσαν καὶ ὥσανεὶ λιτανεύουσαι ἀπήρχοντο εἰς Ἐλευσίνα. ἡ δὲ Ἐλευσίς ἐστι λιμὴν τῆς Ἀττικῆς.

d. ἡ δὲ μελίτεια εἶδος βοτάνης· τὸ δὲ φύλλον ἔχει K¹² Q¹² M¹² E¹² A¹² T¹² 10 πλατὺ ὡσπερ φακόν. ἔστι δὲ γλυκίζουσα, εἰς ἔλλα φλεγμαίνοντα ἀγαθὴ.

e. μελίτεια: βοτάνη γλυκίζουσα, σισυμβρίῳ ἐμπερής. PT

26 a. φεῦ φεῦ: προεῖρηται, ὅτι κωμικὴ ἢ διασκευὴ· KQUEAT οὐκοῦν ἀκολουθῶς εἴρηται καὶ κωμικοῖς ἀρμόζον καὶ τραγικοῖς.

15 b. βασιεύονται: βήσονται. K⁵ P

28 a. παλύνεται: μολύνεται, ὑπὸ εὐρωτος λευκαίνεται. KQUEAT πάλην γὰρ ἔλεγον τὸ λεπτότατον τοῦ ἀλεύρου, παρὸ καὶ φάλιον λέγεται τὸ λευκόν· 'εἰδυῖαν φάλιον ταῦρον' (Callimachi fgm. 176 Schneider, II 435).

9 sch. V 130 a—c 16 sch. A K 7 sch. Eur. Phoen. 1159; Or. 220; Rhés. 430 Et. M. 650, 1 (cf. Gen.) Et. Gud. 449, 36 Sturz Lex. Aἰμ. 628, 41 Et. Or. 126, 13 Eust. 786, 18

1 στιβαδοποιούσαι GUEA 2 ψυκτικὴ K: ψυκτὴ GUEA: ψυχρὰ PT ἀπέχειν τὰς πρὸς συνουσίας ὀρ. GUEA 4 τοιαῦτα—γενναῖαι Ahrens: ταῦτα—γυναῖκες codd. 7 praeterm. Call. 8 ἀπήρχοντο T 9 verbis ἡ δὲ μελίτεια omissis hoc scholium in codd. adhaeret scholio a, ita ut ad αλγίπυρον vulgo referatur (codd.). cum vero prior scholii pars inde ab initio usque ad φακός post sch. b iterum inveniatur (codd.³), disiecta membra recte me composuisse confido 10 φακόν T¹: φακός cett. γλυκίζουσα scripsi e scholio e: γλυκίζουσα codd. 12 σισυμβρία codd., corr. L. Dindorf Thes. VII 278 14 ἀκολουθῶς K: ἀληθῶς cett. 15 βασιεύονται P βοήσονται K 16 μολύνεται ὑπὸ εὐρ. λευκαίνεται K: ὑπ. εὐρ. παλύνεται ἤγον λεπτύνεται G: ἤγουν ὑπ. εὐρ. λεπτύνεται cett. 17 λεπτότατον K: λεπτόν cett. 18 εἰδυῖαν φάλιον Casaubon (249) ex Et. M. 463, 5: ἡδὲ ἂν φάλιον KG: ἡδὲ ἀνάφαλον UEA: om. T

- Κ** b. λευκαίνεται τοῖς ὑπὸ τῶν εὐρώτων γινομένοις ἀλεύροις ἐν τῷ ἐσθλεσθαι τοὺς καλάμους.
- ΡΤ** c. εὐρώτι παλύνεται: εὐρώς κυρίως ἢ πρασινώδης δμῆλη.
- ΚΒUEAT** d. ἐπάξα: τὸ β' πρόσωπον τοῦ μέσου ἀορίστου οἱ Συ- 5
ρακοῦσιοι διὰ τοῦ ᾠ προφέρονται· ἐνοήσω ἐνοήσα, ἐγράψα
ἐγράψα· ὁμοίως καὶ τὸ ἐπάξα ἀντὶ τοῦ ἐπήξα.
- 29/30 a. τήνα: οὐκ ἐφθάρη, φησίν, ἢ σφριγῆς οὐδὲ με-
μόλυνται, μὰ τὰς Νύμφας, ἐπεὶ ὁ Ἀἴγων ἀπιὼν εἰς τὴν Ὀλυμ-
πιαν ἐμοὶ δῶρον αὐτὴν καταλέλοιπε· δυνατὸς γάρ εἰμι μελ- 10
φδεῖν.
- b. ποτὶ Πῖσαν: ἡ νῦν Ὀλυμπία, ἀπὸ Πίσου τοῦ Ἀφα-
ρέως ἢ ἀπὸ Πίσης τῆς Ἐνδυμίωνος θυγατρὸς.
- ΚΥ^Ε** c. Πῖσα τόπος ἐν Ὀλυμπίᾳ, ἔνθα καὶ Πισαίου Διὸς 15
ἐερόν ἐστι.
- ΡΤ** [d.] μελιγκτάς: τραγωδητής· μελιζω γὰρ τὸ τραγωδῶ.
- ΚΒUEAP** 31 a. Γλαύκας: ἡ Γλαύκη Χία τὸ γένος, κρουματο-
κρποιός. b. γέγονε δ' ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου· ἧς 20
φησι Θεόφραστος ἐρασθῆναι κριόν. ὁ δὲ Πύρρος Ἐρυ-
θραῖος ἢ Λέσβιος, μελῶν ποιητής.
- Θ¹⁻²U¹⁻²E¹⁻²A¹⁻²T** c. τὰ Πύρρω: οὗτος ὁ Πύρρος ποιητὴς ἦν Ἐρυθραῖος,

5 Et. M. 579, 19 (cf. Gen.) 12 Et. M. 673, 13 (cf. Gen.)
sch. Pind. Ol. I 28 d 18 Aelian. Var. hist. IX 39; Hist. anim.
VIII 11

5 δευτέρου ante μέσου add. GUEAT, πρώτου Call. 6 προ-
φέρονται **Κ**: προσφέρουσι cett. 7 ὁμοίως seqq. om. **Κ**
8 φησιν iterum post μεμόλυνται in **Κ**, post ἀπιὼν in cett.
9 ἀπιὼν εἰς **Κ**: ἀπελθὼν [φησι] πρὸς cett. Ὀλυμπιάδα codd.,
correxī 10 καταλέλοιπε **Κ**: κατέλιπε cett. 12 Ὀλυμπία
Reiske: Ὀλυμπιάς codd. 18 ἧς—κριόν Hemsterhuys, v. Ae-
lianum: ἦν—κριοῦ codd. 19 Θεόκριτος **P** ante Πύρρος
novum lemma εὐ δὲ τὰ Πύρρω in **P** 20 μελῶν ποιητῆς
om. **P** 21 τὰ Πύρρω· οὗτος ὁ Π. G²U²E²A²: ὁ δὲ Π. cett.

ὡς φησι *Λυγκεύς*. d. ἐγένετο δὲ κατόπιν *Φιλοξένου* τοῦ **QUEAT**
διθυραμβοποιῦ.

e. <ἀγκρούομαι> ἀναβάλλομαι, ἀπὸ κοινοῦ. **K⁵**

f. <ἀγκρούομαι> ἀντὶ τοῦ ἀνακρούομαι, ἀναβάλλομαι, **P^m**
5 προοιμιάζομαι.

32 a. τάν τε *Κρότωνα*: Ἀκλίνος καὶ Κρότων *Φαίλακος* **KQUEAT**
υἱοί: καὶ ὁ μὲν ἐβασίλευσε τῶν *Κερκυραίων*, ὁ δὲ τὴν ἐν *Σι-*
κελίᾳ ἔκτισε *Κρότωνα*.

[b.] <καλὰ πόλις ἃ τε *Ζάκυνθος*> οὐκ ἐκτείνει ἐν-**U⁵**
10 ταῦθα τὸ ζ. διὰ μέσου τοῦτο.

33 a. ἄῤῥον: [ἄῤῥον] τὸ ἀνατολικόν. **KQ**

b. *Λακίνιον* δὲ τὸ ἀκρωτήριον ἀπὸ τινος *Λακίνου* **KQUEAT**
Κερκυραίου τοῦ ὑποδεχομένου *Κρότωνα* φεύγοντα. διέφερε
δὲ ἡ *Κρότων* τῶν ἐπὶ *Ἰταλίᾳ* πόλεων εὐανδρία καὶ τῇ λοιπῇ
15 εὐδαιμονίᾳ· σαφὲς δὲ ἐκ τούτου καὶ εἰς *παροιμίαν* ἔλθειν·
'μάταια τᾶλλα παρὰ *Κρότωνα* τᾶστεα'.

c. καὶ τὸ ποτ' ἄῤῥον: τὸ πρὸς ἀνατολὰς τῆς *Κροτω-PT*
νιάδος. τὸ δὲ *Λακίνιον* ἀκρωρία τίς ἐστίν, ἔχουσα ἱερὸν
ἼΗρας.

20 34 — 36 a. *Αἴγων* ὀγδώκοντα: εἰς *Αἴγωνα* μετ- **KQUEAT**

6 Diod. Bibl. IV 72 Con. Narr. 3 12 sch. Dion. Perieg.
369: *Λακίνιον* γὰρ τόπος τῆς *Σικελίας*. μέμνηται αὐτοῦ δὲ καὶ
Θεόκριτος. sch. Lyc. 278, 283; 313, 23 Scheer Steph. Byz.
Λακίνιον Serv. auct. Verg. Aen. III 552 18 Mant. prov. II 2
(e scholio)

1 *Λυγγεύς* vel *Λυγγεύς* codd., grammaticum Samium ab
Athenaeo passim laudatum agnovit Toup sch. d in libris
adhaeret scholio a, ita ut ad Glaucom pertinere videatur;
rectum ordinem restituit Geel 6 Ἀκλίνος—Φαίλακος Duker
Thuc. 1731, 212 n. 36: Ἀκλίνος—Αἰακοῦ codd. 7 τὴν om.
QUEAT Ἰταλίᾳ Hemsterhuys 11 ἄῤῥον Ahrens altero loco,
uncis incl. Ziegler 13 ὑποδεξαμένον Call. διαφέρει **K** corr.,
διέφθειραν **K** ante corr. 14 εὐανδρία Toup: ἐν ἀνδρία codd.
15 δὲ post σαφὲς om. **K** 16 Κρότωνα **T**: -ος cett. 20 μετ-
ἡνεγκε **KT**: μετενήνεκται cett.

ἤνεγκε τὰ περὶ τοῦ Μιλησίου Ἀστυνάκτος ἱστορούμενα. φασὶ γὰρ τοῦτου Ἴσθμια νικήσαντα καὶ οἴκοι παραγεγόμενον ἐκ τῆς ἰδίας ἀγέλης τοῦ μεγίστου λαβέσθαι βοὸς τῆς χηλῆς καὶ μὴ ἀνεῖναι, ἕως ὃ ταῦρος ἐλευθερῶν τὸ σῶμα [τῆ] βίᾳ κατέλιπε τὴν ὀπλὴν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. ὀπλὴν δὲ λέγει τὴν χηλὴν. Ἡσιόδος (Op. et D. 489). ‘οὐθ’ ὑπερβάλλει βοὸς ὀπλὴν οὐτ’ ἀπολείπει’.

PT b. ἄπερ ὁ πύκτας Αἴγων: ταῦτα οὐκ ἐπὶ Αἴγωνι ἱστόρηται, ἀλλ’ ἐπὶ Ἀστυνάκτι τῷ Μιλησίῳ.

KU⁶ c. κατεδαίσατο μάξας: ὡς ἔοικε διὰ τὴν ἀδδηφαγίαν ὁ 10 Μίλων τὸν Αἴωνα ἐπὶ ἄθλοισιν προτέτραπται. μάξα δὲ τὸ νεόμακτον καὶ νεοφύρατον ψώμιον.

KQUEAT d. τῆναι καὶ τὸν ταῦρον: ἐκεῖ, φησὶν, ὁ Αἴγων ἐπὶ τοῦ Λακινίου καὶ τὸν ταῦρον ἔδωκε τῇ Ἀμαρυλλίδι, ἐνεγκῶν ἀπὸ τίνος ὄρους καὶ περισπάσας τῆς ὀπλῆς. 15

KQUEA 38/39 a. ὃ χαρίεσσ’ Ἀμαρυλλί: ταῦτά φησιν ἀναμνησθεῖς τοῦ ἔρωτος τῆς Ἀμαρυλλίδος.

PT b. ὃ χαρίεσσ’ Ἀμαρυλλί: ἐπεὶ ὁ Κορύδων ἐμνήσθη τῆς Ἀμαρυλλίδος, ἀνεμνήσθη ὁ Βάττος αὐτῆς· ἦν γὰρ ἐρωμένη αὐτῷ πρὸ τοῦ θανεῖν. 20

KQUEAT c. μόνας σέθεν: ἔλλειπτικῶς· δεῖον εἰπεῖν, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἀποθανούσῃ διετέλεσα ὦν ἐν λύπῃ [εἶναι] ὥσει παντός μοι τοῦ ποιμνίου ἀπολωλός.

1 Athen. X 413 a. b Georg. Sync. Chronogr. 521, 10 Dindorf

3 τοῦ μεγίστου K: τῆς μεγίστης cett. τῆς χηλῆς Ahrens: τῆς θηλείας K: om. cett. 4 ἐλεύθερον KU ante corr. ἀπέβη pro τῇ Ahrens 5 δὲ post κατέλιπε add. K 6 οὐκ ἐπερ θαλάσῳ K 7 οὐτ’ K: οὐθ’ cett. Hesiodus: μήτ’ ἔρ’ ὑπερβάλλων βοὸς ὀπλὴν μήτ’ ἀπολείπων 11 προτετράφθαι K, corr. Apogr. Barb. hoc et seqq. om. U 12 νεόμακτον scripsi ex mente Ahrensii: νεομάλακτον K 18 l. ὃ χαρίεσσα P 21 δεῖον Ahrens: δὲ K: δεῖ cett.: ἔδει Call. 22 διετέλεσα om. U E A T ὦν infinitivo verbo deleto Wilamowitz: ἄν codd. ὥσει Duebner: ἦ εἰ K: ἦ cett.: ἦ Ahrens μόν K

d. ὅσον αἴγες ἐμὴν φίλαι: ἐνταῦθα σαφῆς αἰπόλος ΚΒΥΕΑΡΤ
 ὢν ὁ Βάττος, ὃν εἰκὸς τῆς Ἀμαρυλλίδος ἐρᾶν καὶ οὐ Θεό-
 κριτον. φησί δὲ ὑπερβολικῶς· ὅσον αἴγες φίλαι μοι, τοσοῦτον
 καὶ σὺ οὕσα προσφιλῆς ἀπέσβης, ἤγουν ἀπέθανες. οὗτος ἂν
 5 νοηθεῖται καὶ ὁ καμάζων πρὸς αὐτήν, ὃν φησιν ὁ Θεόκριτος·
 'καμάσδω ποτὶ τὰν Ἀμαρυλλίδα' (III 1).

40 a. <αἰαῖ τῷ σκληρῷ μάλα δαίμονος: . . > διὰ τὸ ΒΥΕΑΤ
 εἶναι πτωχόν.

b. τοῦτο φησι διὰ τὸν θάνατον τῆς Ἀμαρυλλίδος. Κ⁵Υ⁶

10 41. θαρσεῖν χρή: τοῦτο ὁ Κορύδων φησὶ παραμυθού- ΚΒΥΕΑΤ
 μενος, ἵνα μὴ ἀθυμῆ ἐπὶ τῇ τελευτῇ Ἀμαρυλλίδος.

45 a. θαλλόν: πᾶν τὸ τεθνηλὸς θαλλὸν ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι.
 Ἀρχιλόχος (fgm. 29 Bergk Poet. lyr. gr. II⁴ 391). 'ἔχουσα
 θαλλὸν μυρρίνης ἐτέρεπετο'. καὶ Ὅμηρος (ρ 224). 'θαλλὸν τ'
 15 ἐρίφοισι φορῆται'. Ἀθηναῖοι δὲ κατ' ἐξοχὴν θαλλὸν τὴν
 ἐλαίαν φασί.

b. τᾶς γὰρ ἐλαίας τὸν θαλλὸν τρώγοντι: θαλλός ΡΤ
 λέγεται πᾶν τὸ τεθνηλός· κυρίως δὲ ὁ τῆς ἐλαίας βλαστός.

c. τὰ δύσσοα: τὰ δυσδιάκτα ἀπὸ τοῦ δυσκόλως σεύε- ΚΒΥΕΑΡΤ
 20 σθαι καὶ ὀρμᾶν.

1 sch. III a. 1 a 12 Et. Gen. (Et. M. 441, 48): θαλλὸν οὐ
 μόνον τὸν (τὸν om. A, ἀπὸ add. B) τῆς ἐλαίας, ἀλλὰ καὶ πᾶν
 (πᾶν om. B) δὲ θάλλει. Ἀρχιλόχος· 'ἔχουσα θαλλὸν μυρρίνης
 ἐτέρεπετο'. sch. ρ 224 Hesych. Phot. Suid. θαλλός Lex.
 Bachm. 253, 26 Bekk. An. gr. 263, 20 Tim. Lex. Plat. θαλ-
 λός Eust. 1818, 14. 19 sch. III 24 a cum loc. sim.

1 ἐνταῦθα — ὑπερβολικῶς et οὕτως seqq. desunt in P
 2 ὢν Ahrens: ἦν codd. Θεόκριτος Κ 3 ὑπερβατικῶς Dueb-
 ner, ὑπεραιπολικῶς Ahrens post τοσοῦτον add. ἡμᾶς (om. P)
 ἐλύπησας, ὧ Ἀμαρυλλί, τελευτήσασα ἢ τοσοῦτον ΒΥΕΑΡΤ
 4 ἀπέσβης ἤγ. om. ΒΥΕΑΡΤ οὗτος Wilamowitz: οὕτως Κ:
 ὅπως cett. 5 ὢν Wilamowitz: ὅτι codd.: ὅτι <ὄ> Ahrens:
 ὅτε Geel 8 πτωγὰ libri, in quibus hoc amplioris enarratio-
 nis frustulum scholio 45 c adhaeret; correxi 9 τοῦτο φησι
 om. Κ 10 τὸν Βάττον post παραμυθ. add. Call. 14 μυρρί-
 νης Duebner 15 fort. τῆς ἐλαίας 19 ἀπὸ seqq. om. P

- T** [d.] ἡ δύσοα δι' ἐνός σ̄ ἀντὶ τοῦ δυσώδη ἀπὸ τοῦ ἄω τὸ πνέω.
- KQUEAT** e. σίτθ'· ἐπίφθεγμα βουκολικόν· [ἔπερ λέγουσιν] ὁμοίως καὶ τὸ ψίττα. εἰώθασι δὲ λέγειν αὐτὸ οἱ διώκοντες τὰς βοῦς.
- f. λέπαργος· ὁ λευκός, ἢ ὁ λευκοποίκιλος ἢ ὁ λευκόπλευρος. ἀλλ' ὁ μὲν ἀπὸ τοῦ λέπας ἔχειν ἀργόν, ὃ ἐστὶ λευκὸν ἔχειν τὸ δέσμα· ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ λευκός εἶναι κατὰ τὴν λαπάραν.
- PT** g. λέπαργος· ὁ λευκός παρὰ τὸ ἔχειν λέπας ἀργόν, ἡγουν δέσμα λευκόν, ἢ λευκός κατὰ τὴν λαπάραν. 18
- KQUEAT** 46 a. Κυμαίθα· ὄνομα βοῦς ἢ αἰγὸς παρὰ τὴν κόμυθα· ἢ
- QUEAT** ἢ τὰς κόμας αἰθὰς ἔχουσα, τουτέστι ξανθὰς· b. ἢ ἡ ἐγκύμων.
- K⁵** c. <Κυμαίθα> πυρρά.
- T** [48 a.] τουτῶθεν· ἐντεῦθεν.
- KQUE⁵E⁵** b. ἴθ' αὖ πάλιν· ἰδοὺ πάλιν πρόσεισι τοῖς φύλλοις ἢ 15 τοῖς φντοῖς.
- QUEAT** c. ἄδε πόθ' ἔρπει· περισπαστέον· δεικτικῶς γάρ. πότε δὲ βαρύνεται κατὰ τὸ διάφορον.
- 49 a. εἴθ' ἦν μοι ῥοικόν· ἀντὶ τοῦ καμπύλον. καὶ Ἀρχιλόγος (fgm. 58 Bergk *Poet. lyr. gr.* II⁴ 398)· ἄλλα μοι 20 ῥοικός τις εἶη κατὰ κνήμην ἰδεῖν'.

3 sch. V 3 b. c Hesych. σίττα Eust. 855, 26; 1963, 43
 5 Hesych. Phot. λέπ. sch. Nic. Ther. 349 Eust. 1676, 5; 1430, 59

3 βουκολικόν—οἱ desunt in **T** delevi, Call. addere maluit οἱ βουκόλοι 4 διώκοντες **K**: βουκόλοι ἀποδιώκοντες **QUEA**: ἀποδιώκοντος (post ἐπίφθεγμα) **T** 5 ἢ post λευκός om. **K** λευκόποκος pro λευκοποίκιλος Ahrens ἢ ὁ λευκόπλευρος om. **K** 6 ante ἀργόν add. καὶ τὸ **UEA**, καὶ τοῦ **GT** 7 λευκός Duebner: λευκὸν codd.: <εἶναι> λευκὸν Ahrens 11 β. καὶ αἰγ. **K** inter ἢ et ἢ add. παρὰ τὸ αἰθῆ καὶ τοῦ (τὸ Call.) κόμη **UEAT** 11 ἄδε (i. q. ἦδε) πόθ' ἔρπει vult scholiasta, ut Ahrens cognovit: ἄ δε ποθ' ἔρπει **G**: ἄδε ποθ' ἔρπει **UEA**: ἄδέ ποθ' ἔρπει **T** πότε δὲ scripsi puncto antea posito: ποτε καὶ codd. 19 καμπύλον **K⁵** 20 Archilochi verba om. **G** 21 **U** add. in fine ἢ εἴη βᾶττος περὶ λίμνην, quae Ahrens in hunc modum restituit: ἡγουν εἶη βᾶττος (i. e. vatius) περὶ κνήμην. mihi in va-

- b. <φοικόν:> καμπύλον ἢ τὸ ἀπὸ φοιᾶς ῥόπαλον. U⁵
 c. τὸ λαγωβόλον: ᾧ οἱ διαφεύγοντες λαγωοὶ ξύλω QUAEPT
 βάλλονται.
 d. ἢ ὅτι ῥάβδον οὔσαν ὀρθὴν ἐπεύχεται γενέσθαι καμ- QUAEAT
 5 πύλην, ἵνα μὴ ἔγκνον οὔσαν βλάβη τὴν βοῦν.
 50/51 a. θᾶσαι μ' ᾧ Κορύδων: ἀποστροφὴ τὸ σχῆμα. K⁸
 ἀπέστρεψε γὰρ τὸν λόγον πρὸς τὸν Κορύδωνα καὶ φησι·
 θέασαι με πρὸς τοῦ Διός· ἄρτι γὰρ με ἄκανθα ἐπάταξε παρὰ
 τὸ σφυρόν.
 10 b. ἰστέον, ὅτι κατὰ τὸ σιωπώμενον ἀπῆλθεν ὁ Βάττος QUAEAT
 διᾶξαι τὰς βόας καὶ ἀπερχόμενος ἐπάτησεν ἄκανθαν.
 c. ἄρμοι: εἰ μὲν ψιλοῦται, τὸ ἀρτίως σημαίνει· εἰ δὲ KQUEAT
 δασύνεται, τὸ ἤρμοσμένως.
 d. <ἄρμοι:> νεωστὶ καὶ Αἰσχύλος (Prom. 615 Weckl.)· U⁵
 15 ἄρμοι πέπαυμαι τοὺς ἔμους θρηνηῶν πόνους'.
 e. τὸ ὡς δὲ βαθεῖται ἀντὶ τοῦ ὡς μετέωροι καὶ ὑπερ- QUAEAT
 μεγέθεις.

2 sch. VII 128/129 b 12 Et. Gen. (Et. M. 144, 50): ἄρμοι τὸ ἀρτίως ἢ τὸ ἀρμοδίως. οἶον· ἄρμοι που ἀκείνω ἐπέτρηξε λεπτὸς Ἴουλος' (Callim. fgm. 44 Schneider, II 194). Καλλιμαχος (fgm. 280, II 473): ἄρμοι γὰρ Δανάου γῆς ἀπὸ βουγενέως' (βουγενέως Et. M., βουγενέσεως A, corr. Schneidewin Eustathii Prooem. comm. Pind. 39. B om. haec inde a Καλλιμαχος). εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἀρῶ τὸ ἀρμόζω ἤρμαι ἄρμοι. οὕτως Θέων ὁ τοῦ Ἀρτεμιδώρου (inde ab οὕτως om. B). προστίθησι δέ, ὅτι τὸ ἄρμοι ψιλούμενον μὲν σημαίνει τὸ ἀρτίως, δασυνόμενον δὲ τὸ ἀρμοδίως. Μεθόδιος (Μετόδιος A, om. B). Hesych. Suid. ἄρμοι sch. Apoll. Rhod. I 972 Epim. Hom. (Cram. An. Ox. I 163, 15) Eust. 140, 13

r iam Archilocheorum formam εἴη περὶ κνήμην, quam scholiasta margini adscripserat, per errorem assumptum esse videtur nomen Batti personae statim loquentis. περὶ κνήμας legitur in Archilochi versu apud Galenum (XVIII 1, 537 Kuehn) et scholiastam Hippocratis Erotiani vocum Hippocr. collect. n. 42, p. 13 Klein.

4 ἢ ὅτι ῥάβδος ἦν ὀρθή, νῦν δὲ ἐπεύχεται G 5 ad ἔγκνον cf. sch. 46 b 6 παρεπιγραφὴ pro ἀποστροφῇ Duebner e glossa Triclinii 12 νεωστὶ pro ἀρτίως K et K⁵ 18 ἤρμοσμένως T: -ος E: -ον cett. 16 ὑπερμ. K⁵

- ΚΡΟΥΕΑΡΤ** 52. ἀτρακτυλῖς εἶδος ἀκάνθης. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ τὰς ἀγροικικὰς γυναῖκας ἀτράκτους ποιεῖν ἐξ αὐτῶν. ἔνιοι δὲ ἀτρακτυλίδας <εἰς> τὰ ἀγριολάχανα συγκαταλέγουσι.
- Ρ** [53.] ἐτύπαν: ἐτρώθη.
- ΚΡΟΥΕΑΤ** 54 a. ἄδε καὶ αὐτά: περισσὸς ὁ καὶ, ὡσπερ καὶ παρ' Ἰ 'Ομήρῳ (α 10). 'τῶν ἀμόθεν γε θεά, θύγατερ Διός, εἰπέ καὶ ἡμῖν'.
- b. ἐκβαλὼν τὴν ἄκανθαν καὶ δεικνύων αὐτὴν τῷ Βάττω φησὶν· ἦδε καὶ αὐτή.
- 55 a. καὶ ἄλικον ἄνδρα: τὸ ἥλικον πρὸς τὸν ἄνδρα, 10 ἔν' ἧ· μικρὸν ὄν τὸ τύμμα ἥλικον ἄνδρα, τουτέστι μέγαν ἢ ἀνδρεῖον, δαμάζει.
- b. τὸ ἥλικον ἐπίρρημα, ἔν' ἧ· ὅσον τὸ τύμμα καὶ ὁποῖως τὸν ἄνδρα δαμάζει.
- ΚΡΟΥΕΣ** 56 a. μὴ ἀνήλικος: ἀνυπόδητος. ἤλιψ γὰρ ὑπόδημά τι 15 παρὰ τὸ ἐλίσσειν τὸν πόδα· ὄθεν καὶ πέδιλον τὸ ὑπὸ τοὺς πόδας εἰλούμενον.

1 Et. Gen. (Et. M. 165, 11): ἀτρακτυλῖς· εἶδος ἀκάνθης. εἴρηται δέ, ὅτι αἱ τῶν ἀγροικῶν γυναῖκες ἀπ' αὐτῆς τοῦ ἀτράκτους ἐποιοῦν. 13 Hesych. ὀσείχον· ὅσον. ἥλικον. Greg. Cor. Dial. dor. 108: καὶ τὸ ὀσείχον ἀντὶ τοῦ ὅσον. Θεόκριτος· 'ὀσείχον—δαμάσσει'. 15 Hesych.* ἀναλίκος. νηλίπεςοι Phot. νηλίποδες Suid. ἀνήλικος Et. M. 107, 14 (cf. Gen.); 603, 31 (cf. Gen.) Et. Gud. 407, 59 Sturz 16 sch. A B 44 sch. Hes. Theog. 12 Choerob. Orthogr. (Cram. An. Ox. II 247, 15) Et. M. 658, 51 (cf. Gen.) Et. Gud. 456, 40. 45 Sturz Et. Or. 132, 5 Eust. 179, 24; 1413, 34; 1521, 64

1 ἀτρ. εἶδος ἀκάνθης et ἔνιοι seqq. desunt in P ἀκάνθης K: βοτάνης cett. εἴρηται δὲ ΚΥΕΑ: ἀτρακτυλίδας (δὲ add. T) ὀνομάσθησαν PT: om. G τοῦ om. P, τὰς om. K 2 τῶν ἀγροικῶν PT αὐτῆς G 3 suppl. Ahrens συγκαταλέγουσι K: λέγουσι G: φασιν cett. 5 περισσὸν τὸ καὶ K⁵ 9 ἄδε καὶ αὐτά T 10 τὸ ἄνδρα T 11 μικρὸν K⁵ 13 ὅσον Ahrens: ὀσείχον codd. ὅποιον U 15 ἀνυπόδητος K⁵ ἀπέδιλος post ἀνυκ. add. G praetermittens sequentia ἤλιψ—πόδα 16 ποθν UE ὄθεν seqq. om. U, ἔνθεν καὶ πέδ. τὸ τοῖς ποσὶν εἰλημμένον X

b. ἀνάλιπος ὁ ἀνυπόδητος. <...> ἐξ οὗ καὶ πέδιλον τὸ ὑπόδημα. ἀνήλιπος δὲ οἶονεὶ ὁ μὴ ἐλίσσω τὸν πόδα.

57 a. θάμνοι τε καὶ ἀσπάλαθοι: γράφεται καὶ κά- ΚΘΥΕΑΤ
κτοι. κομόωντι δὲ ἀντὶ τοῦ κομῶσιν, ἀκάνθας ἔχουσι· κό-
5 μαι γὰρ θάμνον καὶ ἀσπαλάθου αἱ ἄκανθαί.

b. ἀσπάλαθοι: εἶδος ἀκάνθης, ἧ πληγέντες οἱ ἔλαφοι ΚΘΥΕΑΡΤ
ἀποθνήσκουσιν. ἀσπάλαθος δὲ διὰ τὸ μὴ θραδίως ἀπὸ τῶν
πληγέντων ἀφαιρεῖσθαι.

58 a. μύλλει: ἀντὶ τοῦ φιλεῖ. μυλλὸν γὰρ τὸ διεστραμ- ΚΘΥΕΑΤ
10 μένον, οἱ δὲ γέροντες διεστραμμένοις τοῖς ὄμμασι φιλοῦσιν.

b. γράφεται μύλλει, ἤγουν ἐπι αἰσχροῦς. Κ

c. μύλλει: κάμπτει· ἀλλὰ καὶ ἐλαύνει καὶ περαινέει ἀπὸ ΚΘΥΕΑΡΤ
τῶν ἀλούντων καὶ τῇ κώπῃ τοὺς μύλους ὠθούντων.

d. <γερόντιον> οὐχ Ἑλληνικόν, ἀλλ' ὑποκοριστικόν. ΘΥΕΑΤ

15 e. γέροντα δὲ τὸν πατέρα Αἴγωνος λέγει. ΡΤ

60. ὃ δειλαῖε: οὐχ ὡς λοιδορῶν, ἀλλ' ὑποκοριζόμενος ΚΘΥ⁵Ε⁵
καὶ ὑποκρινόμενος.

6 Et. Gen. (Et. M. 156, 30): ἀσπάλαθος εἶδος ἀκάνθης. Νίκανδρος (immo Θεόκριτος): ἔν γὰρ θρεῖ θάμνοι τε καὶ ἀσπάλαθοι κομούνται'. παρὰ τὸ σπῶ σπάλαθος καὶ ἀσπάλαθος. οὕτως Ἀμάραντος εἰς τὸν Θεόκριτον. Et. Gud. 214, 20 De Stefani 9 Hesych. μύλλει· πλησιάζει. Eust. 906, 53 11 Eust. 1885, 22: τὸ μύλλειν παρὰ Θεοκρίτῳ ἐλέχθη ἐπὶ μιξέως ὁ σαμῆς.

1 lac. indicavi 8 θάμνοι καὶ ἀσπάλαθοι post l. add. ΘΥΕΑΤ κάκτοι Warton: κάκτιοι ΓΕΑ: κάκτιοι Κ: κάτιοι Υ: κάκτιοι Τ 5 θάμνον Κ: θάμνον ΓΕΑΤ: om. Υ 6 αἱ ἔλαφοι Κ 7 ἀσπάλαθος seqq. om. Ρ ἀσπάλαθοι Κ 8 ἀποσπᾶσθαι apographa cod. Κ, sed in hoc ipso legi potest quamvis difficillime ἀφ . . . ρεῖσθαι 9 μύλλει—φιλεῖ om. ΘΥΕΑΤ μύλλει propter sch. b scribendum videtur Ahrensiο μ. γὰρ Ahrens: μ. δὲ Κ: καὶ μ. cett. 10 οἱ δὲ Ahrens: οἱ γὰρ codd. γέροντες—φιλοῦσιν Κ: γέροντες—βλέπουσιν cett.: ἐρῶντες—βλέπουσιν Ahrens 11 fort. μύλλει (ἀπὸ τοῦ μύλου, v. sch. c) 12 κάμπτει ἀλλὰ καὶ om. ΡΤ ἐλ. καὶ περ. ΚΥ: ἐλ. ὠθεῖ περ. ΡΤ: ἐλ. cett. 14 post Ἑλληνικόν ΥΕΑΤ add. δέ. qua re Ahrens commotus est, ut scriberet: <γερόντιον: τὸν πατέρα λέγει τοῦ Αἴγωνος> οὐχ Ἑλλ. δέ κτλ. ὑποκοριστικῶς Κ⁵ 18 λοιδορῶν Κ: -όμενος cett.

ΚΟΥΕΑΤ 61 a. μάνδρα: τὴν τῶν προβάτων δρῆκνήν. γράφεται καὶ ποτὶ τὰν μάκτραν, ὃ ἔστι σκευὸς ξύλινον ἀβακκοειδές, οὗ φουρᾶν εἰώθασιν ἀπὸ τοῦ μάττειν τὰς μάξας ἐν αὐτῇ ἀνόμασται.

Κ⁵Υ⁶Ε⁵ b. <ἄμος ἐνήργει> ἤνικα συνκοιμάζετο.

Ρ^m c. ἤνικα ἐνήργει, δηλονότι συνουσιάζων.

ΚΟΥΕΑΤ 62/63 a. φιλοῖφα: φιλῶν τὸ συνουσιάζειν· οἰφεῖν γὰρ τὸ συνουσιάζειν. οὕτω καὶ παρὰ Ἀλεξανδρεῦσι κόρυφος λέγεται ὁ ὡς κόρη οἰφώμενος.

ΚΟΥΕΑΡΤ b. φιλοῖφα: οἰφεῖν τὸ συνουσιάζειν ἀπὸ τοῦ ὀπι-¹⁰πεύειν. ἔνθεν καὶ οἰφῶλις γυνή' καὶ ἡ παροιμία ἄριστα χωλὸς οἰφεῖ', ἣν φασὶ διαδοθῆναι, ἐπεὶ οἱ χωλοὶ ἐν οἴκῳ καθεζόμενοι συνεχῶς ἀφροδισιάζουσιν. οἱ δὲ φασὶν ἐντεῦθεν

2 Hesych. Phot. Suid. μάκτρα Poll. VII 22 sch. Ar. Plut. 545 Et. M. *574. 11 (cf. Gen.) Et. Gud. 378, 20 Sturz Et. Or. 102, 28 Or. Werf. 615, 17 Eust. 1887, 59 7 Et. Gen. (Et. M. 531, 23): κόρυφος· οἰφεῖν τὸ συνουσιάζειν· ὄθεν καὶ Θεοκρίτος φησὶν 'εὖ γ' ὄνθραπε (ωθραπης AB) φιλοῖφα', φιλῶν τὸ συνουσιάζειν. ἡ τὸν ὡς κόρην οἰφώμενον τουτέστιν ὀχευόμενον. ἡ παρὰ τὸ τὴν (τὴν om. A) τρεῖς ὀφειμένην καὶ ἡπλωμένην ἔχειν οἶον κέρυφος (-ουφός A) τις ὄν· κέρας γὰρ ἡ θρεῖξ. οἱ δὲ κέρας λέγουσι τὸ αἰδοῖον καὶ κέρυφον (-ουφον A) τὸν τὸ αἰδοῖον ἔχοντα ὀφειόμενον καὶ μαλακόν. οὕτως ἐν ὀπι-¹⁰μνήματι Θεοκρίτου. Ὄρος. Eust. 1597, 29 Hesych. φίλοιφος· πασχητής. 10 Et. M. 241, 44 (cf. Gen.): φίλοιφος. σημαίνει δὲ τὸν φιλοσυνουσιαστήν. (cod. V add.: οἰφα γὰρ τὸ συνουσιάζω. καὶ παροιμία ἄριστα χωλὸς οἰφεῖ'). 11 Hesych. οἰφῶλις Paroemiographi (Diogen. II 2 al.) Athen. XIII 568 e Suid. ἄριστα Eust. 403, 6

1 τὴν—δρῆκνήν om. **GUEAT** 2 τὰν—μάκτραν Ahrens ex ed. Calliergis, ubi δρῆκ. ἢ μάκτραν ἢ βάκτραν: τὰν βάκτραν **KT**: τὰ βάκτρα cett. 3 μάττειν **UAT**: μαλάττειν **KG**: μάξαι E 5 συνκοιμάτο **UE** 7 φιλοσυνουσιαστά **T** 8 κόρυφος **K**: κόρυφος **U**: κόρσοφος cett. 9 ὁ ὡς Duebner ex Et.: ὡς **K**: ὁ **GEAT**; ἡ **U** 10 post l. add. φιλοσυνουσιαστά **P**, idem glossa est in **K** ὀπιεῖν Duebner 11 οἰφῶλις **PT**: οἰφῶλις **GU**: ἡ φ.λις **K**: ἡ φιλις **E**. de οἰφῶλις v. Stephanum in Thes. s. οἰφῶν καὶ ἡ παρ. ἀρ. γ. οἰφ. **P**: ἡ παρὰ ἀρ. γ. οἰφ. **G**: ὄθεν καὶ παρ. ἀρ. γ. οἰφ. **UEAT**: εἴπερ ἀρ. γ. οἰφ. παρ. **K**: εἶτα ἀρ. γ. οἰφ. παρ. Ahrens 12 οἱ γὰρ γ.—καθήμενοι **GUEA**

τὴν παροιμίαν διαδοθῆναι. αἱ Ἀμαζόνες ἐπὶν ἄρρεν γεν-
νήσασσι, γῶλὸν αὐτὸ ποιούσιν, ἵνα μὴ ἀνδρείωτερον αὐτῶν
γέννηται· καὶ τοῦτοις ἀνδρωθεῖσι συνίασσι. Σκυθῶν οὖν λε-
γόντων κάλλιον ἔχειν συνεῖναι αὐτοῖς αὐτάς, ἐκείναι φασιν·
5 ἄριστα γῶλοι οἴφουσιν·

c. Σατυρίσκοις: ἀκρατεῖς οἱ Σάτυροι ἐρώτων. λέγεται KQUEAT
δὲ παρὰ τὸ σάθη, σάθη δὲ τὸ μόριον τοῦ ἀνδρὸς λέγεται ὅπερ
καὶ πέος.

d. Ἡ Σατυρίσκοις <ἐγγύθεν ἢ Πᾶνεςσι> τοὺς KQUEA
10 Πᾶνας πλείους φησὶν ὡς καὶ τοὺς Σειληνοὺς καὶ τοὺς Σα-
τύρους, ὡς Αἰσχύλος μὲν ἐν Γλαύκῳ (fgm. 35 Nauck *Trag.*
*gr. fgm.*² 13), Σοφοκλῆς δὲ ἐν Ἀνδρομέδῃ (fgm. 132 Nauck
159). ὅτι οἱ Σάτυροι καὶ οἱ Πᾶνες εὐεπίφοροι πρὸς τὰς
συνουσίας λάγνοι ὄντες, καὶ Καλλιμαχός (fgm. 366 Schnei-

6 Et. Gen. (Et. M. 709, 6): Σάτυρος· παρὰ τὸ σάθη σάθυρος
καὶ (καὶ om. A) σάτυρος ὡς ἄλλη ἀλμυρός· καταφερές γὰρ τὸ
(τὸ om. A) γένος τῶν Σατύρων. Et. Or. 147, 14

1 τὴν παρ. ἐνθένδε βυθῆναι PT 2 ἵνα—γέννηται om. K
αὐτῶν Call.: αὐτὸ codd. 3 καὶ ἵνα ταύταις ἀνδρωθῆν συν-
ουσιάζοι PT 4 κάλλιον Ahrens: καλὸν KQUEA: καλῶς P:
κακῶς T ἔχειν KG: ἔχει PT: om. cett. αὐτοῖς αὐτάς K(U):
αὐτοῖς G: αὐτάς EA: αὐταῖς PT ἐκείνα K 5 γῶλὸς οἴφαι
PT 7 σάθη δὲ τὸ μόριον seqq. om. K λέγ. ὅπερ καὶ π.
scripsi: ὅπερ καὶ π. λέγ. T: λέγ. καὶ πέος GUEA 9 l. deest
in codd. Ἡ Σατυρίσκοις elicui e verbis καὶ Σατυρίσκους, quae in
GUEA ad sequentia trahuntur, cum in K Σατυρίσκους sine καὶ
scholii praecedentis finem faciat. contra Ahrens ab uno codice
K eoque mutilo exorsus scholium c hoc modo constitui vult:
λέγεται δὲ παρὰ τὸ σάθη <σάθηρος> καὶ Σάτυρος (pro Σατυ-
ρίσκους) 10 οἱ ante πλείους add. GUEA, K rubro a sec.

φασιν codd., corr. Ahrens 14 κατάλαγνοι Toup: ^{λα}κάταγνοι
h. e. κάταγνοι corr. in λάγνοι E: καὶ ἀναγνοι K: κάταγνοι GUA:
καὶ λάγνοι Bentley: κατάγνοι L. Dindorf *Thes.* VII 100
καὶ Καλλ. seqq. desunt in K, ἔτι seqq. in A. in Callimachi
verbis constituendis Schneiderum secutus sum. U enim praes-
tat εἴ τί φημι ἄμωρος ἐρημώθη δύναιτο ἐν πεύρῃ, GE etiam
magis perturbata εἴ τί φημι ἄμορον ἐρημώθη (ἐρ. ἄμηρος E)
δύναιται ἐμπείραι. Ahrens numeros choliambicos restituens prop.:
εἴ τι φηρ ἐρημώθην ἄμηρος <εὔμηρον> γυναικίον πεύρᾳ.

der II 566) φησιν· ἔτι φη σινάμωρος ἐρήμω θῆρ δύναι' ἐν πείρῃ'. περι γὰρ τῶν Σατύρων πρόδηλον· και γὰρ τὸ ὄνομα ἀπὸ τῆς σάθης λέγεται.

PT e. ἡ Σατυρίσκοις ἐγγύθεν <ἢ Πάνεσσι>: τοὺς Πᾶνας πλείους φησιν ὡς και τοὺς Σειληνοὺς και τοὺς Σα- 5
τύρους, ὡς Αἰσχύλος μὲν ἐν Γλαύκῳ (v. sch. d), Σοφοκλῆς
δὲ ἐν Ἀνδρομέδῃ (v. ib.). οἱ Σάτυροι δὲ και οἱ Πᾶνες εὐεπί-
φοροι πρὸς τὰς συνουσίας. ὅτι δὲ οἱ Σάτυροι τοιοῦτοι, δῆλον
ἀπὸ τοῦ ὀνόματος· ἀπὸ γὰρ τῆς σάθης πεπολῆται ὁ Σάτυρος,
σάθη δὲ ἡ εἰς τὴν ἐπιθυμίαν ἐκπύρωσις. 10

KUEAT f. κακοκνάμοισιν: ἐπειδὴ <ὡς> αἱ αἴγες ἔχουσι λα-
σίλους πόδας. ἢ ἀπὸ τῶν ὀρῶν τῶν κνημῶν.

KU⁵ E⁵ g. <κακοκνάμοισιν> κακοδέμοις.

V. Αἰπολικὸν και Ποιμενικόν

K a. Αἰπόλος και ποιμὴν ἐπὶ Ἰταλίας ἀλλήλοις διαλέγονται 15
δι' ἀμοιβαίαν δραματικώτερον τοῦ ποιητικοῦ προσώπου μὴ
συνεκφαινομένου. αἰπόλος ὁ Κομάτας Εὐμάρα τοῦ Συβαρ-

16 Serv. Verg. Buc. III 1: dramatico caractere scripta est (ecloga); nam nusquam poeta loquitur, sed introductae tantum personae. ib. IX 1

2 και γὰρ seqq. om. GE 4 τοὺς Πᾶνας—φησιν—Σατύ-
ρους Ahrens: τοὺς Σατύρους—φασιν—Πᾶνας codd. 11 add.
Duebner 12 ἢ T: ἤγουν cett.

Tit.: Αἰπ. και Ποιμ. arg. bc, sch. VII 21 b: ὀδοιπόροι. αἰπ.
ποιμ. βοσκολιασται δωρίδι. αἰπόλος Κομάτας K^r (v. etiam tit.
id. IV): ὀδοιπόρος ἐν δωρίδι. αἰπ. ποιμ. Κομ. και Λάκων. προ-
λογίζει αἰπόλος Κομ. G: ὀδοιπόροι δωρίδι. αἰπ. ποιμ. Κομ. και
Λάκ. U: ὀδοιπ. δωριστί A: βοσκολ. Κομ. (και add. T) Λάκ. δω-
ρίδι. αἰπ. και ποιμ. PT: om. E 15 Ἰταλίᾳ cod., corr. Wilamo-
witz διαλεγόμενοι cod., corr. Ziegler 16 δραματικώτερον <δέ
ἔστι τὸ εἰδύλλιον> Ziegler: δραματικῶς τε cod. 17 Εὐμάρα
cod., corr. Ziegler

του βόσκων τὰς αἴγας, ὁ δὲ Λάκων ποιμὴν Θουριεὺς Σιβύρτα νέμων τὰ πρόβατα. ἔχει δὲ ὁ μὲν Κομάτας κόρην ἐρωμένην Ἄλκίππην, ὁ δὲ ἕτερος <ἐρώμενον> Εὐμήδην.

b. ἐπιγράφεται μὲν τὸ εἰδύλλιον τοῦτο Αἰπολικὸν καὶ UEA
 5 Ποιμενικόν. προσδιαλέγονται δὲ ἀλλήλοις ποιμὴν καὶ αἰπόλος ἐπὶ Ἰταλλας δι' ἀμοιβαίων. δραματικώτερον δὲ ἔστι τὸ εἰδύλλιον τοῦ ποιητικοῦ προσώπου μὴ ἐμφαινόμενον. ἔστι δὲ τοῦ αἰπόλου τὸ ὄνομα Κομάτας Εὐμάρα τοῦ Συβαρίτου νέμοντος αἴγας, τοῦ δὲ ποιμένος Λάκων Θουρίου Σιβύρτα ἐρωμένην
 10 θρέμματα. ἔχει δὲ ὁ μὲν Κομάτας κόρην ἀγαπωμένην Ἄλκίππην τοῦνομα, ὁ δὲ ἕτερος ἐρώμενον Εὐμήδην. ἐρίζουσι δὲ περὶ εὐμουσίας παρὰ Μόρσων κριτῆ, ὃς καὶ τῶ αἰπόλῳ τὴν νίκην ἀπονέμει. ὁ δὲ ἐπὶ τῇ νίκῃ χαίρει καὶ γέγηθεν.

c. ἐπιγράφεται μὲν τὸ εἰδύλλιον Αἰπολικὸν καὶ Ποιμενικόν κ^b α^p
 15 κόν. προσδιαλέγονται δὲ ἀλλήλοις ἐπὶ Ἰταλλας ποιμὴν καὶ αἰπόλος. δραματικώτερον δὲ ἔστι τὸ εἰδύλλιον τοῦ προσώπου τοῦ ποιητοῦ μὴ ἐμφαινόμενον. ἔστι δὲ τοῦ αἰπόλου τὸ ὄνομα Κομάτας, ὃς Εὐμάρα τοῦ Συβαρίτου νέμει αἴγας· τοῦ δὲ ποιμένος Λάκων, ὃς Θουρίου Σιβύρτα νέμει θρέμματα. ἔχει δὲ
 20 ὁ μὲν Κομάτας κόρην ἀγαπωμένην Ἄλκίππην τοῦνομα, ὁ δὲ Λάκων ἐρώμενον Εὐμήδην. ἀλλήλους δὲ προκαλοῦνται περὶ εὐμουσίας ἐρίζοντες καὶ ἔπαθλον τῆς νίκης τίθενται ὁ μὲν αἰπόλος τράγον, ὁ δὲ ποιμὴν ἀμνόν, Μόρσωνα δὲ κριτὴν τῶν ῥῶδων αἰροῦνται. τελεσάντων δὲ τὴν ἄμιλλαν ὁ κριτὴς Μόρσων
 25 τῶ αἰπόλῳ τὴν νίκην ἀπονέμει. ὁ δὲ ἐπὶ τῇ νίκῃ γαῦρος γένόμενος προσδιαλέγεται ταῖς αἰξὶ καὶ τὴν τοῦ τράγου πρὸς τῶν αἰγῶν ὄρεξιν πειρᾶται καταστέλλειν ἐπινίκιον θυσίαν ταῖς Νύμφαις εὐτρεπίζων.

3 supplevi 6 δραμ.—εἰδ. de fine argumenti huc trans-
 tuli 7 μὴ om. EA, superscr. U 9 Συβαρίτου E 16 καὶ τοῦτο
 ante τὸ εἰδ. add. PT, cf. arg. I b 19 Σιβύρτα GP: Σιβύρτα T:
 Συβαρίτου K^b 22 τίθεται K^b 23 ἀρνόν K^b 24 αἰροῦνται
 K^b G: εἰροῦνται P: ποιοῦνται T 26 πρὸς τὰς αἴγας G

KQUEAT 1 a. *Συβαρίταν*: ὄνομα πόλεως ἢ ἀπὸ *Συβάρεως* ποταμοῦ ἢ ἀπὸ τινος οἰκιστοῦ.

b. *Συβαρίταν*: ἀπὸ *Συβάρεως*. πόλις δὲ ἐστὶν αὕτη τῆς Ἰταλίας <Ἀθηναίων> ἄποικος νῦν καλουμένη *Θούριον*.

QUEAT c. τινὲς τὸ αὐτὸ *Θούριον* καὶ *Σύβαριν* καλοῦσι. λέγουσι γάρ, ὅτι ὑπὸ τῶν Κροτωνιατῶν καθηρέθη ἡ *Σύβαρις*: ἐλθόντες δὲ οἱ Ἀθηναῖοι αὐτὴν ᾤκισαν καὶ τῇ πόλει μετήμειψαν τὸ ὄνομα καλέσαντες αὐτὴν *Θούριον* ἀπὸ *Θουρίου* ποταμοῦ ἐκεῖσε ῥέοντος.

PT d. τὸν *Συβαρίταν*: τὸν ἀπὸ *Συβάρεως* πόλεως. *Σύβαρις* δὲ καὶ *Θουρία* ἢ αὕτη. μετὰ γὰρ τὸ καθαιρεθῆναι ταύτην ὑπὸ Κροτωνιατῶν οἱ Ἀθηναῖοι ἐλθόντες ᾤκισάν τε ταύτην καὶ *Θουρίαν* προσηγόρευσαν ἀπὸ τινος κρήνης *Θουρίας*. Θεόκριτος δὲ διστάει καὶ ἄλλην τὴν *Θουρίαν* λέγει καὶ ἄλλην τὴν *Σύβαριν*. λέγει γὰρ παρακατιῶν (v. 72 sq.). 'ἄδε τοὶ ἅ ποίμνα τῷ *Θουρίῳ* ἐστὶ *Σιβύρτα*, *Εὐμάρα* δὲ τὰς αἰγὰς τὸ ῥῆγς, φίλε, τῷ *Συβαρίτῃ*'. [e.] ἰστέον, ὅτι τοῦ μὲν αἰπόλου τὸ ὄνομά ἐστὶ *Κομάτας*, ὃς καὶ *Εὐμάρα* τοῦ *Συβαρίτου* νέμει αἰγὰς: τοῦ δὲ ποιμένος *Λάκων*, ὃς *Θουρίου* *Σιβύρτα* νέμει θρέμματα.

KQUEAT 2 a. *Λάκων* ὄνομα κύριον. ἐκτείνει δὲ τὸ $\bar{\alpha}$ διὰ τὸ **KQUEA** μέτρον. b. ἐτίθεσαν γὰρ οἱ παλαιοὶ τοῖς δούλοις τὰ ὀνόματα ἀπὸ τῶν ἐθνῶν, *Σύρον*, *Λυδόν*, *Καρίωνα*.

5 sch. 72/73 a Strab. VI 263 10 sch. 72/73 b

1 ὄνομα ποταμοῦ ἢ ἀπὸ τινος οἰκιστοῦ [*Συβαρίτου*] **K**: ἢ ὄνομα πόλεως ἀπὸ οἰκιστοῦ τινος ἢ ἀπὸ *Συβάρεως* ποταμοῦ cett. scholium Ambrosianum, quod mutilum esse patet, ceterorum ope explevi 3 in lemmatis loco paulo mutatam posui vocem, quae in cod. **K** scholii praecedentis ultima est, l. et ἀπὸ *Συβ.* desunt in **QUEAT** 4 add. Adert 7 ᾤκισαν Reiske: -ησαν codd. 12 ᾤκισαν Reiske in sch. c: -ησαν codd. 16 *Συβάρτα* **T** 17 iterantur haec ex argumento c ad explicandos versus modo laudatos 19 *Συβάρτα* cod. 21 πρῶτον **K** διὰ τὸ μέτρον om. **QUEAT** 22 δὲ pro γὰρ **K** τοῖς δούλοις Ziegler: τῶν δούλων codd. τὸ ὄνομα **K** 23 *Λυδόν* Ahrens: *Λούλον* codd. 4

c. τὸν Λάκωνα: εἰώθασιν οἱ παλαιοὶ τοῖς δούλοις ὄνό-PT
ματα ἀπὸ τῶν πόλεων τιθέναι, Σύρον, Λάκωνα καὶ Καρίωνα.

d. νάκος χθῆς: Ζηνόδοτος τὸ κώδιον, τὸ μαρσύπιον. **QUEAT**
καὶ νάκος αἰγὸς δορὰν καὶ Ὅμηρος (ξ 530)· 'νάκος ἔλετ'
5 αἰγὸς ὀρειτρόφου'. καὶ Θεόκριτος ἐν τοῖς ἐξῆς (v. 12) αἰγὸς
φησιν.

e. νάκος: κώδιον, ὃ μηλωτὴν φαμεν. **PT**

f. <νάκος> τῆς αἰγὸς τὸ δέσμα. **K⁵**

3 a. <οὐκ ἀπὸ τᾶς κρᾶνας> παρακέλευσις, τουτέστιν· **KQUEAT**
10 ἀπόσθητε, ἐκπορεύεσθε.

b. σίττ' ἀμνίδες: τὸ σίττα καὶ ψίττα βουκολικὰ ἐπι-**QUEA**
φθέγματα· εἰσὶ δὲ ἐπιρρήματα.

c. σίττ' ἀμνίδες: [Περδίκια Ἀγρίπια] σίττα, ψίττα ποι-**PT**
μενικὰ καὶ βουκολικὰ ἐπιφθέγματα. ἔλεγον δὲ ταῦτα διώκον-
15 τες τὰ πρόβατα καὶ τὰς βοῦς.

d. ἀμνίδες: τὰ πρόβατα, μάλιστα δὲ τὰ μικρὰ προ-**KQUEAPT**
βάτια, οἶνονε τὰ ἀμνηνὰ.

e. οὐκ ἐσορῆτε: ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐσορᾶτε. **KQUEAT**

5 a. δῶλε: δοῦλε. δοῦλος καὶ οἰκέτης διαφέρει, ὡς **KQUEAPT**
20 φησι Χρῦσιππος (cf. fgm. 353 Arnim *Stoic. vet. fgm. III* 86)·
οἰκέτης μὲν ὁ ἔτι ὑπὸ κτήσιν ὢν, δοῦλος δὲ <καὶ> ὁ ἀπε-
λεύθερος.

3 sch. ξ 530 Hesych. Phot. Suid. νάκος Et. M. 597, 14
(cf. Gen.) Eust. 1771, 47 11 sch. IV 45 e cum loc. sim.
16 Et. Gen. (Reitzenstein *Gesch. d. gr. Et.* 27, 15) Et. Gud.
116, 4 De Stefani Et. M. 84, 29 19 Athen. VI 267 b: δια-
φέρειν δὲ φησι Χρῦσιππος δούλον οἰκέτου γράφων ἐν δευτέρῳ
παρὶ ὁμοιοῦς διὰ τὸ τοῦς ἀπελευθέρους μὲν δούλους ἔτι εἶναι,
οἰκέτας δὲ τοῦς μὴ τῆς κτήσεως ἀφειμένους· ὁ γὰρ οἰκέτης, φησί,
δοῦλός ἐστι κτήσει καταταγαμένος.

4 νάκην ἔλετ' αἰγὸς ἐυτροφέος Hom. 10 ἐκπορ. om.
QUEAT 11 βουκολικὸν ἐπιφθέγμα codd., correxī 18 haec
translatā esse e scholio 5 c Heinsius (323) vidit 16 πρ. μαλ.
δὲ om. **PT** προβάτια seqq. om. **QUEA** 19 l. om. **K**, l. et
δοῦλε om. **QUEAT** δοῦλον δὲ καὶ οἰκέτην διαφέρειν φ. Χρ.
τῷ τὸν μὲν οἰκέτην — εἶναι, δοῦλον — τὸν ἀπελεύθερον **P**
21 suppl. Ahrens, ne scholium cum Athenaeo pugnaret

- KQUEAT** b. *Σιβύρτα*: *Λωρικῶς* κατὰ τὴν γενικὴν ἀντὶ τοῦ *Σιβύρτου*.
- QUEAT** c. *Συβάρτα* δὲ ὡς *Ἀγρίππα*, *Περδίκκα*. ἔστι δὲ κατὰ μὲν τὸ ἀνάλογον *Συβαρίτης*, κατὰ δὲ *Λωρικῆς Συβάρτης*.
- KQUEAT** 6/7 a. ἀρκεῖ τοι καλάμας: οὐκ ἀρκεῖ σοι, φησί, σὺν ἡ τῶ Κορύδωνι ἐν καλάμῳ φουσᾶν καὶ δι' αὐτὸ ἀρκεῖ ἀυλεῖν ὡς οἱ παῖδες; τοῦτο δὲ χλευαστικόν, ὅτι οὐδὲ ἀυλεῖν οἶδεν, εἰ μὴ τὸ ποππύσδεν καὶ μόνον. καλάμη δὲ τὸ περιλειπόμενον τοῦ σίτου καλαμῶδες καὶ τῆς κριθῆς. ταύτην δὲ νεαρὰν οὖσαν ὑποτεμνόμενοι φουσῶσιν ἐν αὐτῇ καὶ ἀλλήλουςι. 10
- P** b. τί δ' οὐκέτι σὺν Κορύδωνι ἀρκεῖ τοι καλάμας ἀυλὸν ποππύσδεν ἔχοντι: ὁ Κορύδων βουκόλος, οὗ πρόσθε μέμνηται. καλάμη δὲ ἔστι τὸ καταλειπόμενον ἐκ τοῦ θεριζομένου σίτου, ποππύσδεν δὲ τὸ λεπτοτάτως φωνεῖν τινα φουσῶντα τὸν ἐκ τῆς καλάμης ἀυλόν. ὁ δὲ νοῦς· οὐκ ἀρκεῖ σοι, 15 φησί, σὺν Κορύδωνι φουσᾶν καὶ συναυλεῖν αὐτῶ; χλευαστικῶς δὲ φησιν· οὐ γὰρ ἀυλεῖς, ἀλλὰ ποππύζεις.
- U⁵E⁵** c. <ποππύσδεν> συρρίξιν· δι' οὗ δηλοῖ τὸ κακῶς ἀυλεῖν.
- g** 8 a. <ὠλεύθερε> εἰρωνευόμενος τοῦτο ὁ Λάκων εἶπεν. 20
- U⁵E⁵** b. <ὠλεύθερε> εἰρωνικῶς· δοῦλος γὰρ ἦν οὗτος.

1 *Σιβύρτα* K: δῶλε *Συβάρτα* GUA: δοῦλε *Συβαρίτα* E: δῶλε *Συβάρτα*: δοῦλε (cf. sch. a) T *Σιβύρτου* K: *Σιβάρτα* G: *Συβάρτου* UAT: *Συβαρίτου* E 3 *Συβάρτα*—*Ἀγρίππα Περδίκκα* Heinsius, cf. sch. 3c: -ας ter codd. ὡς (G?) Call.: ὁ cett. 5 post l. T add. e scholio b ὁ Κορ. βουκόλος οὗ πρόσθεν μέμνηται. ὁ δὲ νοῦς οὐκ om. KGUEA 6 δι' αὐτὸ KGU: διὰ τὸ EA pro δι'—χλευαστικόν T habet e scholio b: συναυλεῖν αὐτῶ. χλευαστικῶς δὲ φησιν ἀρκεῖ Wilamowitz: ἀρκεῖν codd. Ahrens proscripterat verba διὰ τὸ ἀρκεῖν 7 οἶδας T, εἶδεν G 8 ποππύσδεν K: -εν cett. κάλαμον KUEA καταλειπ. ἐκ τοῦ θεριζομένου σ. T e scholio b 10 in fine add. T indidem: ποππύ(σ)δειν δὲ τὸ λεπτοτάτως φωνεῖν τινα φουσῶντα τὸν ἐκ τῆς καλάμης ἀυλόν 20 εἴρ. το τὸν (?) Λάκωνα εἶπεν scriptum mihi videbatur in libro 21 δοῦλος seqq. om. E

- 10 a. οὐδὲ γὰρ *Εὐμάρα*: πρὸς ὑπερβολὴν ἔφη. λέγει **KUEAT**
δὲ μηδὲ αὐτὸν τὸν δεσπότην *Εὐμάραν* ἐπικεκκοιμησθαι δέρματι.
- b. *Εὐμάρα*: ἀντὶ τοῦ *Εὐμάρει*. **GUEAT**
- c. οὐδὲ ὁ δεσπότης ἔχει δέρμα τι πρὸς τὸ κοιμηθῆναι.
- 5 d. *εὐμάρα*: τινὲς φασιν, ὅτι δέρμα τί ἐστι καὶ οὐκ ὄνομα,
ἔν' ἧ· οὐδὲ γὰρ τῷ δεσπότηι σου *εὐμάρα* ἦν ὥστε ἐνεύδειν.
- e. *Εὐμάρας* κύριον ὄνομα. **P**
- f. *εὐμάρα* τὸ κώδιον. ἢ κύριον ὄνομα. **P^ε**
- 11—13 a. τὸ *Κροκύλος* μοι ἔδωκε: τὸ δέρμα μοι **G²UEAT**
10 ἔχαρίσατο ὁ *Κροκύλος*, σὺ δὲ τοῦτο ἀφήρησας.
- b. *βασκαίνων*: τοῦτο νῦν ἀντὶ τοῦ φθονῶν, λυπού- **KUEAT**
μενος. *βάσκανος* γὰρ κυρίως ὁ <τοῖς φάσει, ἤγουν> τοῖς
ὀφθαλμοῖς καίνων καὶ φθείρων τὸ ὄραθὲν ὑπ' αὐτῶν.
- c. *βασκαίνων*: *βασκαίνειν* ἐστὶ τὸ τοῖς φασὶ καίνειν **P T**
15 ἤγουν βλάπτειν τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ ὄραθὲν.
- 14—16 a. ἄκτιον: τὸν κυνηγόν· ἐπακτῆρες γὰρ οἱ **KUEAT¹⁻²**
κυνηγοί, ὡς φησιν Ὀππιανός (Hal. I 20): 'πολλοὶ γὰρ ἐπ-
ακτῆρων ἀλεωραί'.
- b. *Πᾶνα* <τὸν> ἄκτιον: ἔστι *Πανός* ἱερὸν πλησίον *Κρά-* **KUEAT**
20 *θιδος* ποταμοῦ, ὡς φησι *Φιλοστέφανος* (fgm. 25 Mueller)

2 Greg. Cor. Dial. dor. 72 12 Et. M. 190, 26; 793, 18
(cf. Gen.) Et. Gud. 262, 14 De Stefani Et. Or. 33, 11; 159, 8
16 Et. Gen. (Et. M. 54, 27): ἄκτιον τὸν Πᾶνα Θεόκριτος εἰρηκεν.
ἄκτιος ἦ ὁ θηρατῆρ· καὶ γὰρ ἐπακτῆρες οἱ θηραταί. ἦ ὁ ἐπὶ
ταῖς ἀκταῖς ὑπὸ τῶν ἀλιέων ἰδρυμένος· ἀγευτῆς γὰρ ὁ θεός.
<ἦ ὁ Ἀττικὸς (add. Ahrens),> ὁ ἐν Ἀθήναις τιμώμενος· ἀκτῆ
γὰρ ἢ Ἀττικῆ ἐκαλεῖτο. sch. Opp. Hal. I 20

2 *Εὐμάραν* om. **GUEAT** ἐπικεκκοιμησθαι **K**: ἐπικεκοσμη-
σθαι cett. post ἐπικεκ. add. ἤγουν **GUEA**, *εὐμάρα* ἤγουν **T**
3 *Εὐμάρει* scripsi auctore Ahrensen, qui *Εὐμάρει* τοῦτο dedit
pro *Εὐμαρίτου* librorum **T** in fine add. ἔν' ἧ κύριον ὄνομα
(e scholio e) 6 σου om. **UEAT** 9 **G¹UEAT** non habent
nisi verba [διότι] τὸ (τι **EA**, om. **T**) δέρμα μοι ἔχαρίσατο
11 φθονῶν **P^ε** 12 suppl. Duebner 13 καίνων **K** corr. **T**:
σαίνων **K** ante corr. cett. αὐτῶν **K**: αὐτοῦ cett. 17 ὡς
seqq. om. **K** Oppiani verba om. omnes praeter **G** 20 ὡς
φησι *Φιλοστ.* ante ἔστι in **GEAT**

F'gm. hist. gr. III 32). τινὲς δὲ φασὶ τὸν ὑπὸ ἀλιέων [τὸν] ἐπὶ τῆς ἀκτῆς ἰδρυμένον· φησὶ δὲ καὶ Πίνδαρος (*f'gm.* 98 Schroeder *Poet. lyr. gr. I* 1^b 422) τῶν ἀλιέων αὐτὸν φροντίζαν.

PT¹ c. τὸν Πᾶνα τὸν ἄκτιον: οὗ ὁ ναὸς ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ ἰδρύται.

U^aE^aT d. <ἄκτιον> τὸν περὶ τοὺς πετρῶδεις αἰγιαλοὺς διάγοντα.

K e. τὰν βαλταν: τὰ ἐκ κωδίων συνερραμμένα περιβόλαια καλοῦσι βαλτας, Ἀττικοὶ δὲ σισύρας.

KGEAPT f. τὰν βαλταν ἀπέδυσσα: βαλτα ἢ διφθέρα ἢ ἐκ κωδίων συνερραμμένη. Ἀττικῶς δὲ σισύραν ταύτην φασίν. Ἀριστοφάνης (*Nub.* 10): 'ἐν πέντε σισύραις ἐγκκορδυλημένους'. ἡμεῖς δ' αὐτὰ σισούρνια φάμεν.

K g. ὁ Καλαϊθιδος: πότερον [ἦ] υἱὸς ἢ δοῦλος, οὐ λέγει.

PT h. ὁ Καλαϊθιδος: ὅτι Καλαϊθιδος οἰκέτης, διὸ καὶ οὐ λέγει υἱός.

GEAT i. ἦ κατὰ τήνας: γράφουσι τινες αὐτὸ καὶ ἦ, ἔν ἦ· οὐκ ἔλαβον αὐτήν· ἦ, εἰ ἀφείλον, φθαρομένην.

⁸ sch. III 25/26 d cum loc. sim. Hesych. Phot. σισύρα
Poll. VII 70 sch. Plat. Er. 400 e sch. Ar. Vesp. 738; Av. 122;
Kan. 1459

1 τὸν ὑπὸ ἀλιέων ex Et. Ahrens altero τὸν simul deleto: τὸν Ἀπόλλωνα **KGEA**: τῶν Ἀπολλώνων **T**: expungendum censuit Bergk *Poet. lyr. gr. I* 406 2 καὶ om. **K** 5 **T** altero loco habet: ἄκτιον δὲ τὸν ἐπὶ τῆς ἀκτῆς ἰδρυμένον· (e scholio b, deinde) ὁ γὰρ ναὸς τούτου ἐπὶ κτλ. 10 l. om. **K**
β. ἢ διφθ. (ἔστιν add. **PT**) ἢ ἐκ κωδ. συνερρ. **KPT**: τὰ ἐκ κωδ. συνερραμμένα περιβόλαια ἦτοι τὴν διφθέραν cett. 11 Ἀττικῶς **KEA**: Ἀττικοὶ **GT**: τινὲς **P** αὐτήν **P** Ἀριστ. seqq. om. **P** 12 ἐγκκορδυλημένον **K** 13 σισούρνια **K**: σισύρια **G**: σισούρνια (**E**)**A**: σισύρνια L. Dindorf *Thes. VII* 279: om. **T** 14 πότερον *Apogr. Barb. Call.*: πότερον **K** del. Ziegler 17 cum de vario accentu vocis ἦ agi mihi videretur, in l. ἦ (**ἦ**) **GT**, ei **EA**), deinde ἦ (ἦ codd.) scripsi. Bergk *Zeitschr. f. d. Altert.* 4, 1846, 470 et Ahrens v. l. δόλομαν hoc scholio explicari duxerant; quare ille prop. καὶ <διὰ τοῦ> ὅ, hic καὶ ὅ 18 αὐτήν Adert: αὐτό codd.

k. εἰς Κραῖθιν ἀλοίμαν: Κραῖθις καὶ Σύβαρις ποταμοὶ **KREAT**
περὶ Σύβαριν. ὡς Νυμφόδωρος (fgm. 5 a Mueller Fgm. hist.
gr. II 377) καὶ Θεόφραστός (cf. fgm. 162 Wimmer, ed. a.
1866, 453) φασί, τοῦ Κραῖθιδος τὸ ὕδωρ ξανθίζει. ἡ ποτα-
5 μὸς Κρότωνος· οὗτος δὲ Ἰταλίας. ἡ δὲ κατὰ ἀντὶ τῆς ἀπό.

1. εἰ ἐπιφοροῖν, ἄνωθεν ἀπὸ τῆς πέτρας ἐκείνης ἐκρι-
φείην εἰς τὸν Κραῖθιν ποταμόν. οὐ μάτην δὲ τὸν Πᾶνα ὕμνου-
σιν· εἰώθασι γὰρ οἱ ἐκ πτοίας καὶ μανίας κατακρημνίζειν
ἐαυτοὺς μέλλοντες (< . . >). πάντα δὲ εἰσι ταῦτα Πανικά
10 δείματα.

m. εἰς Κραῖθιν ἀλοίμαν: Κραῖθις ποταμὸς περὶ Σύ-**PT**
βαριν τῆς Σικελίας.

17. λιμνάδας: τὰς ἐν λίμναις διατριβοῦσας. **K**

21/22 a. ἐντὶ μὲν οὐδὲν ἱερὸν: παροιμία ἐπὶ τῶν **KREAT**¹⁻²
15 μηδενοῦς ἄξιων. φησὶ δὲ Κλέαρχος ἐν δευτέρῳ τῶν Παροι-
μιῶν (fgm. 48 Mueller Fgm. hist. gr. II 319), ὅτι Ἑρακλῆς
ἰδὼν ἰδρῦμένον τὸν Ἄδωνιν ἔφη· b. ὁὐδὲν ἱερὸν· οὐ γὰρ **KREAT**
αὐτὸν ἄξιον τιμῆς καὶ ἰδρῦσεως ἔκριεν. c. Διονυσόδωρος
δὲ μεταφορᾶν εἶναι φησιν ἀπὸ τῶν ἱερῶν τῶν τιμαμένων,
20 μηδὲν δὲ ἐχόντων ἱερὸν καὶ σεβασμοῦ ἄξιον.

d. Ἑρακλῆς ἐλθὼν εἰς Δίον πόλιν τῆς Μακεδονίας **KREATP**

11 sch. Dion. Perieg. 416: ἔστι καὶ Σικελίας ὁ Κραῖθις πο-
ταμὸς, ὡς φησι Θεόκριτος. 14 Paroemiographi (Zenob., V 47 al.)

2 ὡς—ξανθίζει **K**: ὁ—ξανθίζειν cett. τὰς τριγὰς suppleri
vult Mueller 5 opponitur Achaiae flumini ἡ δὲ seqq.
om. **K** 6 ἐκριφείην **K**: ἐφφείην cett. 7 τὸν post Κραῖθιν
add. **K** 9 μέλλοντες om. **K** post μέλλοντες, ubi lacunam
Casaubon (258) indicavit, spatium sex litterarum vacuum con-
spicitur in **T** ταῦτα **EAT**: ταῦτα τὰ **G**: τὰ **K** Πανικά **KG**:
Πανός cett. 12 Ἰταλίας **Toup** 15 Κλέαρχος **K**: Κλέανδρος
cett. τὴν παροιμίαν **K** 17 οὐ γὰρ ἔστιν ἄξιος ἰδρ. καὶ τιμ.
ὁ τοιοῦτος, ἦτοι οὐδὲν μέγα **T** 18 καὶ Call., cf. **T**: ἡ **KG**:
om. **EA** ἔκριεν **K**: ἐδοκίμασεν **GEA** Dionysodorus Troezen-
ius esse videtur, quem inter paroemiographos refert Schnei-
dewin Paroem. gr. I p. VII 21 Δίον **PT**: Διδός cett.

εἶδεν ἔκ τινος ἱεροῦ πολλοὺς ἐξιόντας. θέλων δὲ προσκυνῆσαι ἀνέκρινε, τίνος εἴη. μαθὼν δὲ Ἀδώνιδος εἶναι ἔφη· οὐδὲν ἱερὸν ἄντι τοῦ οὐθενὸς ἄξιον, οἷον οὐδεὶς θεῶν ὑπάραξει.

BEAT e. ἔστι μὲν οὐδὲν μέγα, ὡς δ' Ἀσκληπιάδης φησί.

PT f. ἀλλ' οὖν αἴκα λῆς: εἰ βούλει, φησὶν, ἔριφον καταθεῖναι. τῷ δὲ αἴκα ἡ Δωρικὴ διάλεκτος αἰεὶ ἀντι τοῦ ἐὰν κέχρηται· διὸ καὶ ὑποτάσσει.

g. ἐντι μὲν οὐδὲν ἱερὸν: τουτέστιν οὐδὲν τίμιόν ἐστιν ὅπερ ἐπὶ τῶν μηθενὸς ἀξίων εἰωθε λέγεσθαι.

KΘ h. διαείσομαι: διακριθήσομαι, ἕως οὗ ἀπαγορεύσεις νι-10 κηθεὶς ἢ ἕως ἂν ὁμολογήσης.

PT i. ἀλλ' ἄγε τοι διαείσομαι: διακριθῶ. ἔστε κ' ἀπέλιπης: ἕως ἂν ὁμολογήσης.

E⁵ k. <διαείσομαι:> διακριθήσομαι καὶ τραγωδήσω, ἕως οὗ ὁμολογήσεις. 11

K l. <ἔστε κατελίπης:> γράφεται ἀπέλιπης.

KΘEAPT 23. ὅς ποτ' Ἀθηναίαν ἔριν ἤρισεν: ὅς ὦν πρὸς Ἀθηναῖαν ἐρίζεις. παροιμία δὲ ἐστὶν ἐπὶ τῶν τοῖς κρείττοις φιλονεικούντων.

KΘEAT 24 a. εὐβροτον: εὐτραφή· βόσις γὰρ ἡ τροφή, ὅθεν καὶ 12 τὸ αἰγίβοτον καὶ τὸ ἱππόβοτον.

10 Eust. 161, 46: οἷον παρὰ Θεοκρίτου ἔστε κ' ἀπέλιπεν (leg. ἀπέλιπης), ἤγουν μέχρις ἂν ἀπαγορεύσης. 18 Apost. XVII 78: ὅς ποτ' Ἀθηναίαν ἔριν ἤρισεν· Θεόκριτος ἐπὶ τῶν τοῖς κρείττοις φιλονεικούντων. similia conguessit Leutsch ad l.

1 καὶ θέλων εἰσελθεῖν καὶ αὐτὸς ἠρώτησε, τίνος εἴη τὸ ἱερὸν
PT 6 τῷ Geel: τὸ codd. 7 ὑποτάσσει 'cum coniunctivo struit' (Düebner) 10 ἕως ἂν ἀπαγορεύσης G cum utraque scholiastae interpretatio ad veram lectionem ἀπέλιπης pertineat, optimo iure deest in G glossa l, quae in K post νικηθεὶς inserta legitur 17 ποτ' in l. KGP (om. cett.), corr. Heinsius ὅς ὦν—ἐρίζεις et δὲ post παρ. om. KΘ 18 post ἐρίζεις in T interiecta sunt scholia 21/22 a (iterum) et b 19 φιλονεικούντων KGP: ἀντιφερίζοντων EAT: ἀντιφερίζοντων Tricl. τὸ δὲ ὅς ἐπὶ θηλυκοῦ in fine add. P 20 καὶ τὸ—καὶ τὸ G: καὶ τὸ—καὶ T: τὸ—καὶ cett.

- b. ἔρειδε: κατάθου. K⁵E⁵PT
- 25 a. καὶ πῶς ὦ κίναδ' εὖ: Σικελιῶται τὴν ἀλώπεκα ΚΘΕΑ οὕτως. ἔστι δὲ ἀντὶ τοῦ πανοῦργε· τοιοῦτον γὰρ τὸ ζῷον.
- [b.] γράφεται ὦ κίναδεῦ: Σικελιῶται τὴν ἀλώπεκα οὕτως. K⁵
- 5 c. κίναδος ἢ ἀλώπηξ παρὰ τὸ κινεῖσθαι ἐν αἰδοῖ ἢ ΚΘΕΑΤ ἀναιδῶς ἢ παρὰ τὸ κινεῖσθαι ἐν δόλω.
- d. ὦ κίναδε: ἦτοι ὦ πανοῦργε· Σικελιῶται γὰρ τὴν ἀλώ-PT πεκα κίναδον προσαγορεύουσιν.
- 26/27 a. ἐποκίξατο: ἔκειρε, πόκον ἐποίησε· τίς γὰρ ποτε ΚΘΕΑΤ
- 10 ἔκειρε τρίχας ἀντὶ ἐρίων; [ἦ] τοῦτό φησιν, ὅτι αὐτὸς μὲν ἄρνα κατατίθεται, ἐκείνος δὲ ἔριφον, ὃς οὐ ποκίξεται.
- b. ἐποκίξατο: ἔξανεν. PT
- c. τίς ἀντὶ τοῦ χρησίμου τὸ μὴ τοιοῦτον προέκρινε; ET
- d. ἔστι δὲ παροιμία· τίς ἀντὶ τοῦ ἄρνοῦ ἔριφον ἔλαβεν; E⁵PT^m
- 15 e. τίς δὲ παρεύσας: τίς δὲ παρουσίας αἰγὸς πρωτοτόκου PT κύννα βούλεται ἀμέλγειν;
- [f.] <πρωτοτόκου> ἦτοι νέας, πολυγαλάκτου. E⁵
- g. κακὰν κύννα: λιμηράν. κύννα δὲ τὸ πρόβατον ἕσας ΚΘΕΑΤ ἔφη ἐκφανιλίζων αὐτό.
- 20 [h.] <κακὰν κύννα> γεγηρακνῖαν. E⁵
- i. δῆλετ' ἀμέλγειν: βούλεται· οὕτως γὰρ οἱ Δωριεῖς ΚΘΕΑΤ φρασι.

2 Harp. Phot. Suid. κίναδος Bekk. An. gr. 272, 3 sch. Soph. Ai. 103 sch. Ar. Nub. 448 Et. M. 514, 13 (cf. Gen.) Et. Gud. 322, 15 Sturz 14 Apost. XVI 63: τίς τρίχας ἀντ' ἐρίων ἐποκίξατο· Θεόκριτος ἐπὶ τῶν ἀνοήτων. 21 sch. Nic. Ther. 93: Θεόκριτος δῆλεται τὸ βούλεται.

5 κίναδος K: κίναιδος EAT. interpres alterum permiscet cum altero. doctus codicis G auctor hanc medelam adhibuit: κίναιδος δὲ λέγεται ὁ μαλακός. ἄλλως δὲ κίναδος εἴρηται ἢ ἀλώπηξ κτλ. verba ἢ ἀναιδῶς proscripsit Duebner, haec et sequentia Ahrens, quod continerent pravas lectiones varias

7 l. κίναδεῦ P 8 in fine T add. e scholio a: τοιοῦτον γὰρ τὸ ζῷον, πανοῦργον 10 deleui 11 ὃς (cum v. l. ὄν) Wilamowitz: ὄσον codd.: ὅστις Call. 14 ἔστι δὲ παρ. om. P 17 πολυγάλακτος cod. 18 l. et λιμηράν om. K

28—30 a. ὅστις νικασεῖν: ὅστις, φησί, τὸν πλησίον νικήσειν ἐπαγγέλλεται διαφερόντως <ἄδοντα>, καὶ θελήσει ποιεῖν τοῦτο, ἤγουν ἀντ' αἰγὸς κόνα ἀμέλγειν· οἶον καὶ σὺ νῦν ἐμὲ νικήσειν φῆς τὸν τοσοῦτον ἐν ἡδυφρανίᾳ σου διαφέροντα ὅσον τέττιγες σφηκῶν.

PT b. σφᾶξ βομβέων: ὁ σφῆξ, φησί, σὺ ἐμοῦ κατ' ἐναντίον τοῦ τέττιγος τολμᾶς βομβεῖν.

K⁵E⁵ c. <σφᾶξ:> εἶδος μελίσσης ἣγον ἀποτελοῦν.

K d. ἔριφος: εἰ ὁ ἔριφος οὗτος οὐκ ἐξισοῦται τῷ ἀμνῷ, ἀλλὰ τίθημι τράγον. ἴσοπαλῆς: ἴσος ἐν κλήρῳ· πάλος γὰρ ὁ κλήρος. ἢ ἐκ τοῦ πάλη.

KEA 31 a. μὴ σπεῦδε: μὴ ἐπείγου ὥσπερ ὑπὸ φλογὸς καιόμενος. παροιμία· μὴ σπεῦδε, οὐ γὰρ ἐπὶ πυρὸς βέβηκας.

GEA b. μὴ σπεῦδ', οὐ γὰρ τοι πυρὶ θάλπειαι: ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐπὶ πυρὶ βέβηκασαι.

PT c. μὴ σπεῦδ', οὐ γὰρ τοι πυρὶ θάλπειαι: παροιμία ἐστίν· μὴ σπούδαζε, οὐ γὰρ ἐπὶ πυρὸς βέβηκας.

E⁵PT 32 a. τεῖνδ' ὑπὸ τὰν κότινον: τὸ τεῖνδε ἀντὶ τοῦ τῆδε καὶ ἐνταῦθα Δωρικῶς.

K⁵BE⁵ b. καὶ τάλσεα: οἱ σύνδενδροι τόποι παρὰ τὸ εἰς ὕψος ἄλλεσθαι.

E⁵PT 33. ψυχρὸν ὕδωρ τουτί: καὶ τὸ τουτί ἀντὶ τοῦ ἐνταῦθα.

GEA 34 a. γὰρ στιβάς: στιβάδα λέγει νῦν τὴν βοτάνην· κυ-

10 Hesych. Phot. Suid. ἴσοπαλῆ Lex. Bachm. 263, 22

20 Eust. 1193, 16; 1564, 7; 1624, 7; 1891, 41

2 add. Wilamowitz καὶ Ahrens: ἢ codd. 3 ποιεῖν EAT: εἰπεῖν KG ἤγουν—ἀμέλγειν scripsi: ὡς—ἀμέλγειν Ahrens: δε—ἀμέλγει (-ειν G) codd. αἶγα K 5 σφήκας K 9 ἐξισοῦται Ahrens in adn.: ἀξιοῦται cod.: <ἴσ>αξιοῦται Toup 10 ἴσος ἐκ κλήρου E⁵ 15 ἐπὶ Ahrens: ἐπὶ codd.: ἐν Duching 18 ἀντὶ τοῦ ἐνταῦθα Δωρ. relicui. missis: ἐνταῦθα codd. iam K⁵ P⁵: 22 ἐνταῦθα ἢ ταῦτα λα.

ρίως δὲ στιβάς ἢ στρωμνή. τὸ δὲ ἄδε [λαλεῦντι] ἀντι τοῦ
ὡδε τροπῇ Λωρικῇ τοῦ ὦ εἰς ᾠ.

b. ποία χά στιβάς ἄδε: ποία ἢ βοτάνη, στιβάς δὲ ἢ PT
ἐπὶ τῆς γῆς στρωμνή. τὸ δὲ ἄδε ἀντι τοῦ ὡδε Λωρικῶς τροπῇ
5 τοῦ ὦ εἰς ᾠ.

[c.] καὶ ἀκρίδες: ἀκρίδες λέγονται τὰ πωλία τὰ καθ-
ήμενα εἰς τὰ ἄκρα τῶν δένδρων καταχρηστικῶς· κυρίως γὰρ
αὐτὰ τὰ ἄκρα τῶν δένδρων.

36/37 a. ὅν ποκ' ἔονται: ταῦτά φησιν ἐπὶ τῷ τὴν χάριν KGEAT
10 [εἰς ἄμιλλαν αὐτῶ συνεληλυθέναι] (<...> παρ' αὐτοῦ διδαχθέντι,
ὡς καὶ προκαλεῖσθαι αὐτὸν εἰς ἄμιλλαν.

b. ἂ δ' αὖ χάρις ἐς τί ποθ' ἔρπει: ἀντι τοῦ εἰς οἶον PT
ἢ χάρις τῆς εὐεργεσίας κατηνέχθη.

38 a. θρέψαι καὶ λυκιδεῖς: ἐκθρέψειεν ἂν τις καὶ KGEAT
15 λύκων ἐγγόνους καὶ κύνας ἐπὶ τῇ λύμῃ τῇ αὐτοῦ, ὡς καὶ γὰρ
τοῦτον ἐδίδαξα ἐπὶ ἀχαριστία. b. ἔστι δὲ τὸ τοῦ Ἰσοκρά- GEAT
τους (Ad Demon. 29) 'κακὸς ποιῶν εὖ'.

c. θρέψαι κύνας: παροιμία ἀπὸ τοῦ Ἀκταίωνος τοῦ KGEAPT
ὑπὸ τῶν ἰδίων κυνῶν βρωθέντος· τάσσεται δὲ ἐπὶ τῶν ἀχα-
20 ριστούντων τοῖς εὐεργέταις. [d.] οὗτος γάρ, ὡς φασιν, τὴν EAT
Ἄρτεμιν ἰδὼν γυμνὴν, ἐκείνη αἰδεσθεῖσα λύσσαν τοῖς κυσὶν
ἐμβάλλει, κακείνον κατέφαγον.

19 Apost. VIII 92 a

1 del. Ahrens ἀντι τοῦ ὡδε om. EA 9 τῷ om. GEAT
10 delevi verba εἰς ἄμιλλαν αὐτῶ συνεληλυθέναι, cum varia lectio
esse videantur eorum quae sequuntur: προκαλεῖσθαι αὐτὸν εἰς
ἄμιλλαν. suppleas fere ἀπογενέσθαι Λύκωνι τῷ διδαχθέντι
Reiske: -έντα Apogr. Barb. Call.: -έν K: -εἰς cett. 15 τῇ ante
λύμῃ om. KEA 16 ἀχαριστία K: ἀριστεία cett. τὸ τοῦ
Ahrens: τοῦτο G Call.: τοῦ EAT Σωκράτους codd., corr.
Duebner propter haec Isocratis verba: κακὸς εὖ ποιῶν δημοῖα
κρίσει. τοῖς τὰς ἀλλοτρίας κύνας σιτίζουσιν. 19 ἀναρεσθέντος
79 K

πάθη· λόρδωσις γάρ ἐστι τὸ ἔμπροσθεν, ὕβωσις τὸ κατὰ τὴν κεφαλὴν πρὸ τῆς ῥάχεως πάθος, κύρτωσις δὲ τὸ μέσον τῆς ῥάχεως.

- e. ὕβδς ὁ κυρτὸς καὶ <ὕβδν> τὸ ἄρρεν αἰδοῖον. P^m
 6 [44.] <Ἔστατα:> διὰ τὸ μέλλειν μοι ἤττηθῆναι. E⁵
 45 a. τηρεῖ: ἐκείσε οὐ βαδιούμαι ἢ εἰς ἐκείνον τὸν τό-GEAT
 πον καὶ οἶκον.
 b. τουτῶ δρῦες: ἐνταῦθα. K⁵GEAP⁵T
 46. σμήνεσι: ταῖς καταδύσει τῶν μελισσῶν. K
 10 48/49 a. λαλαγεῦντι: λιγυρῶς ἄδουσι. KE⁵
 b. καὶ ἅ σκιὰ οὐδὲν ὁμοία: ἢ παρ' ἐμοὶ σκιὰ οὐδὲν KGE⁵PT
 ὁμοία τῇ παρὰ σοὶ σκιᾷ.
 c. κώνοις: στροβίλοις κυρίως, καταχρηστικῶς δὲ τοῖς KGET
 καρποῖς.
 15 50 a. ἀρνακίδας: τὰς τῶν ἀρνῶν δοράς. KQP
 b. τῆδε πατησῆς: ἐκ περιουσίας ὡς καὶ πατεῖν. GE⁵
 51 a. ὕπνω μαλακώτερα: τὸ 'μαλακώτερα τοῦ ὕπνου' GEAT
 ἐν καιρῷ· τοιοῦτον γάρ τι χροῖμα ὁ ὕπνος.
 b. ταὶ δὲ τραγεῖαι: αἱ δοραὶ τῶν τράγων. P
 20 c. <ταὶ δὲ τραγεῖαι:> ἤγουν τὰ δέρματα τῶν ἐρίφων. E⁵
 53/54 a. στασῶ δὲ κρατῆρα: <...> παρόσον ἔλαιον KGEAT
 ἐπλήθησι ταῖς Νύμφαις· αὐταὶ γὰρ ἐκθρέψασαι τὸν Ἀρισταῖον
 ἐδίδαξαν τὴν τοῦ ἔλαιου ἐργασίαν καὶ μέλιτος, ὡς φησὶν Ἀρι-
 στοτέλης (fgm. 468 Rose, 1555 a 15).

4 Hesych. Phot. Suid. ὕβδς Lex. Bachm. 393, 6 Greg. Cor. Dial. dor. 101: τὸν κυρτὸν καλοῦσιν ὕβδν. 18 Galeni Pergameni de Atticissantium studiis testimonia, coll. Guil. Herbst, 1911, 106 sq. sch. 102/103 b 22 sch. Apoll. Rhod. II 498

1 κατὰ ex Et. M. Bast Greg. Cor. 285 Schaefer: μετὰ cod.
 4 supplevi 6 GEAT exhibent τηρεῖ τούτω (τουτὶ T) δρῦες·
 ἐκείσε, ἐνταῦθα οὐ βαδ. (οὐ βαδ. om. EAT) ἢ εἰς κτλ., quae
 Ahrens recte disiunxit 10 λειλεγυέντι K 11 l. om. K οὐχ
 GE 12 σκιᾷ om. GEPT 17 τὰ μαλακώτερα ἐν (τῷ add. G)
 καιρῷ τοῦ ὕπνου libri, emend. Ahrens 21 lac. indicavi.
 Ahrens prop. στασῶ δὲ καὶ· πάρισον epanaphoram στασῶ —
 ita notari ratus

- BLEAT** [b.] λευκοῖο γάλακτος: οὐχ ὡς μέλαν ὄν γάλα τοῦτο φησι λευκόν, ἔν' ἣ κατὰ διαφορὰν ἐκείνου, ἀλλ' ὡς φύσει παντὸς λευκοῦ γάλακτος· ἐπίθετον γὰρ τοῦτο αὐτοῦ ἐστίν, ὥσπερ καὶ τοὺς Αἰθιοπας φύσει ὄντας ἀμαυροὺς καὶ ὀνομαστί [μὲν] ἄλλως καλούμενον ἓνα ἕκαστον αὐτῶν Αἰθιοπά 5
φραμεν.
- P** [c.] στασῶ δὲ κρητῆρα: θύσω.
- Q** 55 a. ἀπαλὰν πτέριν: μαλακὸν χόρτον τὸν λεγόμενον βλάχνον.
- P** b. πτέρεις χορτάριον τι μαλακόν. 10
- K⁵PT** 56/57 a. γλήχων': εἶδος βοτάνης.
- L⁵E⁵** [b.] γλάχων τὸ βλισκούνιν.
- c. <ὑπεσσεῖται:> ἀντὶ τοῦ ὑποστρώματα εἶεν τῶν χιμαῖων ἦτοι τῶν αἰγῶν τὰ δέρματα.
- Q** d. <ὑπεσσεῖται:> ὑποστρωθήσεται δέ σοι τὰ τῶν αἰγῶν 15
δέρματα ἀπαλότερα καὶ τῶν νέων προβατείων.
- KBLEAT** 58 a. γαυλώς: ἀγγεῖα χυτροειδῆ γαλακτοδόχα, ἐν οἷς πήσσουσι τὸ γάλα· παρὰ καὶ εἴρηται πλεονασμῷ τοῦ ὕ, ἄτινα καὶ ἀμολγέας καλοῦσι.
- BLEA** b. γαῦλος εἶδος πλοίου, γαυλὸς ἀγγείου. 20
- E⁵PT** c. γαυλός: παρὰ τὸ γάλα. εἶδη δὲ εἰσὶν οἱ γαυλοὶ ἀγείων ποιμενικῶν.
- KBLEAT** 59 a. σκαφίδας: ἀγγεῖα, εἰς ἃ κατετίθεσαν τὰς μελικηρίδας.

8 sch. III 14 c cum loc. sim. 12 sch. Nic. Al. 128
17 sch. 104 sch. ι 223 sch. Ar. Av. 598 Hesych. Suid. γαυλ.
Bekk. An. 280, 21 Et. M. 222, 25 (cf. Gen.) Et. Gud. 120, 52
Sturz Ioann. Philop. Περὶ τῶν διαφ. τον. 9, 35 Egenolff
Eust. 1625, 3; 1626, 8

1 scholia codicis L incipiunt a verbis λευκόν, ἔν' ἣ τοῦτο
Ahrens: οὕτω codd. 4 τοὺς Αἰθ. GT: τὸ Αἰθ. cett. 5 del.
Wilamowitz Αἰθιοπα G: -ας cett. 10 τὸ cod. 11 γλήχων'
P: βλήχων T 12 γλάχος codd., tacite corr. Gail βλισκού-
νιον E 15 ὑποστρώσεται G, rectum dant K⁵E⁵P⁵ 17 γα-
λακτοδόχα Toup 18 παρ' οὗ K 28 ἀγγεῖα om. K

b. πλέα κηρία: τὰ κηρία μέλιτος ὄντα πλήρη, [ἐν] ἄ
εἰσι μελικηρίδες.

61 a. πατέων: λείπει χώραν. τοῦτο ἐκ τῆς παροιμίας· κ
‘Σπάρταν ἔλαχες, Σπάρταν κόσμει’ (Euripidis fgm. 723 Nauck
5 *Trag. gr. fgm.*² 588).

b. τὰν σαυτοῦ πατέων: τοῦτο ἀπὸ τῆς παροιμίας· P
‘Σπάρταν ἦν ἔλαχες κόσμει’ (v. sch. a). λέγει δὲ τὸ χωρίον
ἦτοι τὸν τόπον.

c. τὰν σαυτοῦ πατέων: τουτέστιν ἐπὶ τῆς οἰκείας χά- BL⁵E⁵
10 ρας βεβηκώς.

63. ποτιδεύομαι: προσχηζώ. K⁵L⁵E⁵P

64. ἐρείκας: εἶδος φυτοῦ.

65 a. <ξυλοχίζεται> γράφεται ξυλοχίσδεται· ξυ- K⁵QLEA
λεύεται, ξύλα τέμνει. ἔστι δὲ καὶ παροιμία· ‘δρυὸς πεσοῦσης
15 πᾶς ἀνὴρ ξυλεύεται’.

b. ξυλοχίζεται: τέμνει. K⁵L⁵E⁵P

68/69 a. τὸ δ’ ὦ φίλε: σὺ δέ, ὦ Μόρσων, μὴ μοι πρὸς K⁵QLEAT
χάριν ὀμιλήσης καὶ παρὰ τὸ δίκαιον τὴν νίκην χαρίσῃ, μήτε
μὴν περιῦδης ἀδικούμενον.

20 b. <μήτ’ ὦν τύγα τοῦτον> ὀνάσης: βλάβης, ἀδικήσης. K

c. <τύγα>: τὸ γὰ ἐπέκτασις. K⁵E⁵

71. τῷδε χαρίξῃ: ἐν χάριτι κρίνης. P

72/73 a. δρῆς φίλε τῷ Συβαρίτα: τὴν Θουρίαν ταυ- QLEAT
τὴν φασιν εἶναι τῇ Συβάρει, ἄλλοι ἐτέραν καὶ ἐτέραν.

18 Append. Prov. II 1: δρυὸς πεσοῦσης πᾶς ἀνὴρ ξυλεύεται·
γράφεται καὶ ξυλοχίσδεται Δωρικῶς. Paroemiographi alii
(Apost. VI 36) 28 sch. 1 c

1 [ἐν] ἄ scripsi: ἐν ᾧ codd.: ἐν οἷς Duebner. Toup ante ἐν
suppl. <σκαφίς ἀγγεῖον>, Ahrens tradita interpretatur ‘quo
circumscribuntur μελικηρίδες’. 3 λείπει χώραν K⁵, λείπει
deest in scholio 11 προσχηζώ P: χηζώ cett. 12 ξύλου P
13 γράφεται G: γράφει K: om. cett. 16 ξυλοχίζει P 19 περι-
ίδης K: περιίδης cett. 24 G add. in fine: πλησίον μέντοι
ἀλλήλων εἰσίν

- PT b. ἄδε τοι ἅ ποίμνα τῷ Θουρίῳ ἐστὶ Σιβύρτα, Εὐμάρα δὲ τὰς αἴγας ὄρησ φέλε τῷ Συβαρίτα: ἄλλη Σύβαρις καὶ ἄλλη Θουρία· οὗτος γὰρ διῆστησι.
- KGLEAT 74. μὴ τὺ τις ἠρώτα: τοῦτο ὁ Λάκων φησὶν ἀγανακτῶν ἐπὶ τῷ προπετεῖ καὶ περιέργῳ τῆς γλώσσης αὐτοῦ. 5
78/79 a. [εἶα λέγ', εἴ τι λέγεις] <τὸν ξένον ἐς πόλιν αὐθις ζῶντ' ἄφες:> ἔτι καὶ νῦν τοῖς δι' ὄχλου τινὲ γινομένοις εἰδῶθαμεν τοῦτο λέγειν· ἄνες ποτὲ τὸν ἄνθρωπον. λέγει δὲ [τοῦτον] τὸν ξένον τὸν παρακληθέντα κρίνα.
- EAT b. ζῶντ' ἄφες: τοῦτό φησι θέλων σκῶψαι αὐτὸν τὸν αἰπόλον, ὡς ἀηδὲς τι μέλλει λέξαι καὶ ἴσως ἂν ἐκ τῆς ἀηδίας καὶ ὁ Μόρσων ἠμιθνήσ γενήσεται ἢ καὶ τέλος θάναθ. ἢ ζῶντ' ἄφες ἀντὶ τοῦ ταχύν, ἀπὸ τοῦ ζέω· τοὺς γὰρ ταχεῖς ζέοντας καὶ θερμοὺς λέγουσι. ταῦτα δὲ φησὶν ὁ Λάκων ὡς διαλεγόμενου τοῦ αἰπόλου τῷ Μόρσωνι. 15
- PT c. καὶ τὸν ξένον ἐς πόλιν αὐθις ζῶντ' ἄφες: τουτέστιν, ἵνα μὴ ὑπὸ τοῦ μέλους ὥσπερ ὑπὸ τῶν Σειρήνων κρατηθεῖς ἀπόληται. τοῦτο δὲ εἰρωνικῶς φησὶν.
- P [d.] ὃ Παιάν: ὃ τοῦ θαύματος.
- GLUEAPT 80/81. ταὶ Μοῦσαι με φιλεῦντι: ἀρχὴ τῆς φῶδης 20
Κομάτα. φησὶ δὲ αὐτὸν μᾶλλον ὑπὸ τῶν Μουσῶν φιλεῖσθαι ἢ τὸν Δάφνιν.
82. καὶ γὰρ ἔμ' Ὀπόλλων: εἶτα ὁ Λάκων λέγει· καὶ γὰρ ἐμὲ ὁ Ἀπόλλων φιλεῖ.
- KGLUEAT 83 a. τὰ δὲ Κάρνεα: Πράξιλλα (fgm. 7 Bergk *Poet.* 25
lyr. gr. III⁴ 568) μὲν ἀπὸ Κάρνου φησὶν ὠνομάσθαι τοῦ

1 sch. 1 d 25 ad sch. a—d cf. Kalkmann *Pausanias der Perieget*, 1886, 211—213; Wentzel *Ἐπικλ. θεῶν, Diss. rh. Gott.* 1889, VII 27. 36

4 l.: ut supra K: τῷ Θουρίῳ ἐστὶ Συβάρτα cett. 5 περιέργῳ Reiske: παρέργῳ codd. αὐτοῦ om. GLEAT 6 rectum l. revocavi 7 τινὲ K: τινὸς cett. γενομένοις K 9 del. Willmowitz 21 ἐαυτὸν PT μᾶλλον om. GLUEA 25 Πράξιλλα Hemsterhuys et Warton: Πραξιλλας codd. 26 Κάρνου K: Κάρνης G: Καρνίου (vel -είου) cett.

Λιδός και Εὐρώπης υιοῦ, ὃς ἦν ἐρώμενος τοῦ Ἀπόλλωνος· Ἀλκιδῶν (fgm. 103 Bergk *ib.* 67) δὲ ἀπὸ Καρνέου τινὸς Τρωϊκοῦ· Δημήτριος (fgm. 2 Gaede *Demetrii Scepsii quae supers.*, *Diss. phil. Gryph.* 1880, 18) δὲ ἀπὸ τοῦ κρᾶναι, ὃ ἐστὶν ἐπιτελέσαι. φησὶ γάρ, ὡς Μενέλαος στρατεύσας εἰς Ἴλιον ἠϋξαστο τιμῆσαι αὐτόν, ἐὰν κρηγήνῃ.

b. Κάρνεα: Κάρνεια ἐορτὴ τελουμένη τῷ Καρνείῳ Ἀπόλλωνι κατὰ τὴν Πελοπόννησον, ἀπὸ Κάρνου μάντεως, ὃς ἐφησε τοῖς Ἡρακλείδαις· ἀπὸ δ' αὐτοῦ Κάρνειον Ἀπόλλωνα προσ-
10 ἀγορεύουσιν. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Θεοπόμπῳ (fgm. 321 Grenfell-Hunt *Hellenic Oxyrh.*)· ὅτι τὸν αὐτὸν καὶ Δία καὶ Ἡγήτορα καλοῦσιν Ἀργεῖοι διὰ τὸ κάκεινον ἠγήσασθαι τοῦ στρατοῦ. τὸν οὖν Κάρνον οἱ Ἡρακλεῖδαι ἀπέκτειναν κατερχόμενοι εἰς Πελοπόννησον ὑπολαβόντες κατάσκοπον εἶναι τοῦ στρατεύμα-
15 τος· ὃν ὕστερον ἐτίμησαν ὑπὸ λοιμοῦ φθειρόμενοι.

c. οὗτος ὁ Κάρνος μάντις ὃν εἶπετο τοῖς Ἡρακλείδαις **KGLUEAF** ἄσσημα τοῦτοις μαντευόμενος· ὄντινα ἐκτραπέις εἰς τῶν Ἡρακλειδῶν, Ἰππότης ὄνομα, λόγῃ βαλὼν ἀπέκτεινε. δι' ὃν λοιμοῦ ἐπεκράτησε τὴν Πελοπόννησον. ἀπειθόντες δὲ ἔλαβον
20 χρησμὸν ἐξ Ἀπόλλωνος τιμῆσαι Κάρνειον Ἀπόλλωνα· καὶ τοῦτο ποιήσαντες ἐπαύσαντο τοῦ λοιμοῦ. ταύτην οὖν τὴν ἐορτὴν

1 τοῦ Ἀπόλλωνος **K**: τῷ Ἀπόλλωνι cett. 3 τραγικοῦ **K**
5 τελέσαι **LEAT**, τελειῶσαι **U** 6 κραινή **Call.**, κρᾶνη **Ahrens**
7 post ἐορτὴ add. Δωρικῶς (**G**)**LUEA**, Δωρικὴ **T** Κρανία et
Κράνειον **LUEA** 8 ἐχρησε **T** 10 Θεοπέμπτῳ **KGE**
11 ὡς Δία **Ahrens** 12 κάκεινον **KU**: Κρανειον **GLEA**:
Κάρνον **T** 13 κατερχόμενοι **Ziegler** pro -ον codicis **K** ut
antea ἀπερχόμενοι **Duebner** pro -ον ceterorum 15 ultima
inde ab ὃν post sch. 97 a habet **G** λοιμοῦ **GLT**: λιμοῦ cett.
φθειρόμενοι **KGT**: -ον cett. 16 praem ἢ μάλλον **KGLUEA**:
τὰ δὲ Κάρνεα καὶ δὴ ἐφέρεται· ἐορτὴ Ἀπόλλωνος Καρνείου. Κάρ-
νεα δὲ ἐλέγετο ἀπὸ τινος Κάρνου **F(T)** εἶπετο **PT**: εἶπε cett.
17 εἴσημα **PT** 18 διὸ **P** λιμὸς **K**, **T** ante corr. 19 ἐγένετο
(ἐγένετο **T**) ἐν τῇ Πελοποννήσῳ **PT** post ἐπεκράτησε **Ahrens**
haec fere intercidisse putat: <κατὰ τὸν στρατὸν τῶν Ἡρακλει-
δῶν καὶ ἠνάγκασεν αὐτοὺς ἀπολιπεῖν> 21 λιμοῦ **K**

μέχρι τοῦ παρόντος καὶ οὗτοι καὶ οἱ μετοικήσαντες ἐκ Πελοποννήσου εἰς ἑτέρας πόλεις διὰ τὸν λοιμὸν ἐπιτελοῦσιν.

GLUEAT d. τὰ δὲ Κάρνεα: ἔστιν ἑορτὴ Διὸς Κάρνεια ὀνομαζομένη. παρ' Ἑλλήσι δὲ τελεῖται διὰ τὸ τὸν δούρειον ἵππον ἐκ κρανείου εἶναι ξύλου.

KQL^sU^sE^s 85 a. καὶ μ' ἁ παῖς ποθορεῦσα: ἡ Ἀλκίππη· αὕτη γάρ ἐστιν ἐρωμένη τοῦ Κομάτα.

KQUEAT b. ποθορεῦσα: Αἰολικόν· ὄφειλε γὰρ ὀρῶσα διὰ τοῦ ᾠ τῆς δευτέρας συζυγίας.

PT c. καὶ μ' ἁ παῖς ποθορεῦσα: καὶ με ἡ ἐρωμένη προσβλέπουσα.

KQL^sU^sE^s d. 'τάλαν' λέγει: ὄκτειρε γὰρ ἰδοῦσα καὶ εἶπεν· ᾠ τάλαν, πάσας μόνος ἀμέλγεις;

KQUEA 86/87 a. τὸ φεῦ φεῦ ἐπὶ θαύματι κεῖται.

QU^sE^sP b. φεῦ φεῦ: θαυμαστικὸν ἢ σχετλιαστικόν.

KQUEAPT c. ταλάρως δὲ καλαθίσκους, ἐν οἷς τυροῦται τὸ γάλα.

KQU^s d. περὶ αὐτοῦ δὲ τὸν λόγον ποιεῖται ὁ Λάκων τῆς κακοεννοίας ἐαυτὸν παιδοπίπτην εἰσάγων.

UEAT e. ἐν ἄνθεσι: ἐν ἄνθει τῆς ἡλικίας χαίρει. τοῦτο δὲ εἶπεν ὡς ὄντος αὐτοῦ παιδεραστοῦ.

16 Hesych. Phot. Suid. τάλ. Poll. X 125

1 μέχρι τοῦ παρόντος om. **PT** 2 ἑτέραν χώραν ἐπετέλουν διὰ τὸν λοιμὸν **PT** λιμὸν **K** pro διὰ τὸν λοιμὸν conl. εἰς τὸ λοιπὸν Geel, ἀεὶ τὸ λοιπὸν Ahrens 3 fort. post ἑορτῆ supplenda: Ἀπόλλωνος ἀπὸ Κάρνου τοῦ. Ἀπόλλωνος pro Διὸς scribi vult Kalkmann l. l. 213 4 δούρειον **GT**: θούρειον (vel -ιον) cett. 7 ἐστιν om. **K** 8 ὄφειλε seqq. om. **K** ὀρῶσα **T**: ὄρησα **GUEA** 9 ᾠ Adert: ἡ codd. Ahrens praetuliit: ὄφειλε γὰρ ᾠσα διὰ τὸ εἶναι κτλ. 12 καὶ εἶπεν seqq. om. **LUE** 13 μόνος **K** 14 θαύμα . . . ultimis evanidis **K**, θαύματος **K^s** 15 ἐπίρρημα σχετλ. sine θαυμ. **G** ἢ σχετλ. om. **P** 16 **G** in fine add. ἡ τὰ ἀγγεῖα ἐν οἷς πεπήγασι (leg. πηγνύασι) τὸν τυρόν 17 κακοεννοία **K**: κακοεῖα **U**: Λακωνική **G**: κακῆ ἐννοία ut Apogr. Barb. tacite Ziegler 18 παιδοπίπτην Ziegler: -πίπονα **K**: -πίπτειν **GU**

f. τὸ μὲν ἕξω· τοῖς ἄνθεσι τοῦ τυροῦ τὸν παῖδα τοῖς **ΚΥΕΑΤ**
 χεῖλεσι παραγρῖει. τὸ δὲ ἕσωθεν· ἐν τοῖς ἀνθώδεσι τόποις
 τὸν ἄνηβον παῖδα μολύνει ἀντὶ τοῦ βινεῖ.

88 a. βάλλει καὶ μάλοισιν: ἀντὶ τοῦ· πειράται με εἰς **ΚΥΕΑΤ**
 5 ἔρωτα ἐπαγαγέσθαι· τὸ γὰρ μῆλα βάλλειν ἐπὶ τούτου ἔτασσον.

b. ἡ Κλεαρῖστα: ἡ Ἀλκίππη ἡ ἐρωμένη αὐτῶ ὡς θυ-**ΡΤ**
 γάτηρ Κλεαρῖστου.

[89 a.] <ποππυλιάσδει:> ἀπὸ τοῦ ποππύζω παραγωγόν. **U⁵ E⁵ P⁵**

[b.] ποππυλιάσδει: ποππύζει. **ΡΤ**

10 [90.] λειός ὑπαντῶν: ἡδύς.

91 a. <ἐκμαίνει:> τουτέστιν ἀνάπτεσθαι ποιεῖ με ὑπὸ **L⁵**
 τοῦ ἔρωτος.

b. <ἐκμαίνει:> ἐρᾷ· τὸ πολὺ δὲ τοῦ ἔρωτος δηλοῖ διὰ **U⁵ E⁵**
 τοῦ ἐκμαίνει.

15 c. ἐκμαίνει: ἐκμαίνεσθαι ποιεῖ. **PP^m**

92 a. συμβλητὰ ἀντὶ τοῦ συγκρίσεως ἄξια. λέγει δὲ τὴν **ΚΟΥΕ⁵ E⁵**
 διαφορὰν τῆς θηλειᾶς ἀπὸ τοῦ ἄρρενος.

b. οὐ συμβατὰ, οὐ συγκρίσεως ἄξια. **P**

c. κυνόσβατος: φυτόριον ὅμοιον ζοιδίῳ ἔχον τὸν καρ- **ΚΥΕΑΤ**
 20 πόν. ἔστι δὲ μεταξὺ θάμνον καὶ δένδρον, παρόμοιον ταῖς
 ζοαῖς, <τὸ δὲ φύλλον> ἀκανθῶδες· οὕτως φησὶ Θεόφραστος
 (Hist. plant. III 18, 4). ἔστι δὲ ὁ κυνάκανθος.

3 Hesych. μολύνει· μιάνει, ἀναφύρει, πίμπλησι. 4 Hesych.
 Phot. Suid. μῆλω βαλεῖν sch. Ar. Nub. 996 Diogen. VI 63
 16 Suid. συμβλητὰ 19 Athen. II 70 d Diosc. Mat. med. I 94

5 μῆλα **K**: μῆλοισι **G**: μῆλον cett. τούτου Ahrens: τού-
 τοις codd. 6 Ἀλκίππη **T**: λευκή **P** ἡ ἐρωμένη, ὄνομα **K⁵**
 16 οὐ συμβεβλημένα, ἀσύγκριτα **E** 18 σύμβατα cod., correxi
 19 Theophrasti verba haec sunt: τὸ δὲ κυνόσβατον τὸν καρπὸν
 ὑπὲρ ἄνθρον ἔχει καὶ παραπλήσιον τῶ τῆς ζόας· ἔστι δὲ θάμνον
 καὶ δένδρον μεταξὺ καὶ παρόμοιον ταῖς ζόαις, τὸ δὲ φύλλον
 ἀγνώδες (v. l. ἀκανθῶδες). ζοιδίῳ Ahrens: ζοιᾶ ex Athenaeo
 Warton: ζόδῳ (-ον **T**) codd. hoc defendit Diebner verbis ἔχον
 τὸν καρπὸν post δένδρον traiectis; confundi enim, ut Salma-
 sius Exerc. de homonymiis hyl. iatr. 1639, 24 recte observasset,
 κυνόροδον et κυνόσβατον una descriptione 21 ζοδέαις **K**
 suppl. Ahrens οὕτως **K**: ὡς cett. 22 ἔστι seqq. om. **K**

- Ε^{PT}** d. κυνόςβατος: ἄγριον ῥόδον.
- ΚΒUEAT** e. ἀνεμώνα: τὴν ἀνεμώνην Νικανδρός (fgm. 65 Schneider p. 68) φησιν ἐκ τοῦ Ἀδώνιδος αἵματος ἐνῆναι. Κρατεύας (cf. Wellmann *Abh. d. Ges. d. Wiss. zu Gött., Phil.-hist. Kl. N. F. 2, 1897, 30*) δὲ δύο φησί, τὴν μὲν ἄνθος 5 ἔχουσαν μέλαν, τὴν δὲ φοινίκιον. Σωσίβιος (fgm. 21 Mueller *Fgm. hist. gr. II 629*) δὲ παρὰ Λάκωσι τὰς ἀνεμώνας φαινίδας καλεῖσθαι φησι.
- PT** f. ἀνεμώνα: ἄνθος ἄνοδμον, ὃ φασιν ἀναδοθῆναι ἐκ τοῦ αἵματος Ἀδώνιδος. 10
- U^E** [g.] <ἀνεμώνα> ὁ πετεινὸς καλούμενος, ὃς ἐστι βοτάνη, ἤγουν ἡ κουτζουνάδα.
- QUEAT** 93 a. πρὸς ῥόδα: ῥόδον παρὰ τὸ θάπτον ἀπορρεῖν· ῥωῶδες γὰρ ἐστὶν ἤτοι συντόμως φθειρόμενον. ἢ <ἀπὸ τοῦ 15 ῥεῖν> ἀπ' αὐτοῦ τὴν ὄδμην ἢ ἀπὸ τοῦ ὄζω.
- ΚΒL^EUEAT** b. τῶν ἀνδηρα: νῦν ἀντὶ τοῦ ἄκρα· τῶν γὰρ ῥόδων τὰ ἄκρα καὶ πρωτεύοντα φύονται ἐν ταῖς αἰμασιαῖς. κυρίως δὲ ἄνδηρα τὰ ἐπάνω τῶν ὀχετῶν τῶν ὕδατων, ἤγουν τὰ χεῖλη τοῦ ποταμοῦ, παρὰ τὸ ἄνω τῶν διερῶν εἶναι· διερὰ γὰρ τὰ 20 δίνυρα.
- PT** c. τῶν ἀνδηρα παρ' αἰμασιαῖσι πεφύκει: ὄντινων, τῆς κυνοσβάτου καὶ τῆς ἀνεμώνης, τὰ ἄνθη ἢ τὰ φυτά. κυ-

13 Clem. Alex. Paed. II 71 15 Et. M. 705, 8 (cf. Gen.)
 Et. Gud. 493, 42 Sturz Et. Or. 140, 24 16 Hesych. Harp.
 Phot. Suid. ἐνδ. Et. M. 101, 39 (cf. Gen.) Et. Gud. 136, 7
 De Stefani Et. Or. 15, 20 sch. Nic. Ther. 576 sch. Opp.
 Hal. IV 319 sch. Lyc. 210, 16 Scheer Herodian. II 476, 2
 Lentz

8 φηῆναι Apogr. Barb. Call. Κρατεύας K: Κρατίδας cett.
 8 καλεῖ sine φησι K 12 ἤγουν seqq. om. U 14 ἢ seqq. om.
 UEAT supplevi 16 L non habet nisi: ἄνδηρα ἄκρα. ἄνδηρα
 κυρίως τὰ χεῖλη τοῦ ποταμοῦ ἀπὸ τοῦ ἄνω εἶναι διερὰ τῶν γὰρ
 —αἰμασιαῖς extrema sunt in libris, retrahi iussit Geel 17 post
 φύονται add. ἢ φαίνονται GU ἐν om. omnes praeter U κυ-
 ρίως γὰρ K rescr. 19 διερὰ seqq. om. EAT 20 ὄγρὰ GU

ρίως δὲ ἀνδρα τὸν ξυγρον τόπον καὶ τὰ τῶν ποταμῶν ἀναχώματα γίνωσκε.

[d.] φυλάσσει: γράφεται καὶ πεφύκει. K

94/95 a. οὐδ' ἀκύλοις: ταῖς τῆς πρίνου βαλάνοις: **KQUEAT**
 5 ἀκύλος γὰρ ὁ τῆς πρίνου καρπός. αἱ μὲν γὰρ ἄκυλοι λεπτόσαρκοι, φησί, καὶ ξηραί, αἱ δὲ <ὀρομαλίδες> ἠδεΐαι. φησὶν οὖν, ὅτι ὁ μὲν Κρατίδας μελίχρους, ἡ δὲ Κλεαρίστη ἀειδής.

b. ὀρομαλίδες: τὰ ὄρεα μῆλα. Ἀσκληπιάδης δὲ ὀρομαλίδες γράφει· ἔστι δὲ τὰ συνακμάζοντα τοῖς μήλοις σῦκα.

10 c. αἱ δὲ μελιχραί: τινὲς οὕτως ἐρμηνεύουσιν· αἱ μὲν **QUEAT**
 ἔχουσι λεπτὸν λέπυρον· αἱ δὲ μελιχραί, ἦγουν χροῖαν ἔχουσαι μέλιτος, κιτρινοειδῆς· ὁ δὲ καρπὸς τῆς πρίνου κοκκοειδῆς ἔστι. ποιεῖ οὖν ὁ Λάκων τὴν μὲν Κλεαρίσταν κιτρινοειδῆ καὶ οἶονεϊ ἄμορφον, τὸν δὲ Κρατίδαν κοκκοειδῆ καὶ οἶονεϊ εὖ-
 15 μορφον.

d. ἄκύλος ὁ καρπὸς τῆς πρίνου. ὀρομαλίδες ὄρεα **P**
 μῆλα. λεπτὸν ἀπὸ πρίνοιο, παχὺ δὲ πρὸς τὰς ὀρομαλίδας.

96. φάσσα: ὄνομα ὀρνέου. Ἀλέξανδρος δὲ φησιν **KQUEAT**
 ὁ Μύνδιος (Περὶ ζώων fgm. 19 Wellmann *Herm.* 26, 1891,

5 *Galenī Pergamēni de Atticissantium studiis testimonia, coll. Guīl. Herbst, 1911, 17 sq.*; adde: Theophr. Hist. plant. III 16, 3 Plin. Hist. nat. XVI 19 sch. Nic. Al. 260 sq. Eust. 1657, 13 8 Greg. Cor. Dial. dor. 76: ὀρομαλίδες λέγονται παρ' αὐτοῖς τὰ ὄρεα μῆλα. Amm. De diff. adfin. vocab. 14 Valck. Eust. 878, 18; 1713, 33 18 Athen. IX 394 d

1 ἀναχώματα Io. Bernh. Koehler *Notae et emend. in Theocr.* 1767, 24: ἀναχωρήματα codd. 4 ταῖς—αἱ μὲν **K**: τοῖς—οἱ μὲν cett. τῆς πρ. bis Herbst: τοῦ πρ. codd. 6 ξηραί **K**: ξηροί **GUEA**: σκληροί **T** <ὀρομ.> supplevi ex mente Calliergis ὀριμαλίδες δηλονότι addentis 7 μελιχρός Ahrens codd. ἀειδής vel ἀηδής 8 ὄρεα **KG**: ἄγρια cett. et **K** ὀρομαλίδες Ahrens *Philol.* 7, 1852, 443: ὀρομαλίδες **K**: ὀρομηλίδες **G**: ὀρομλ **EAP**: ὀμόλ **UP**: διὰ τοῦ μεγάλου ω **T** e falsa compendii interpretatione 9 τοῖς μήλοις σῦκα Ahrens l. l.: τοῖς σύκοις μῆλα codd. 12 τῆς πρ. Herbst: τοῦ πρ. **T**: τοῦ πρίνου **UEA**: om. **G** κοκκοειδής Ahrens: κροκοειδής codd. 14 κροκοειδῆ **ET** 18 δὲ om. **K**

552), ὅτι ἡ μὲν φάσσα ὑποκύνειον ἔχει τὴν κεφαλὴν καὶ μᾶλλον γε ἐμπόρφυρον, τῶν τε ὀφθαλμῶν λευκῶν ὄντων τὸ ἐν αὐτοῖς μέλαν στρογγύλον ἔχει.

97 a. ἀρκεύθου: ὄνομα δένδρου ἀκάριου. φησὶ γὰρ ὁ Θεόφραστος (Hist. plant. I 9, 3), ὅτι 'τῶν ἀγρίων' ἐστὶν ἑλάτη, πεύκη, ἄρκευθος, μῖλος, θύια καὶ ἦν Ἀρκάδες καλοῦσι φελλόδρον'.

PT b. ἐκ τᾶς ἀρκεύθου: ἡ ἄρκευθος εἶδος φυτοῦ ἀκανθώδους.

KQUEA 98 a. ὀππόκα πεξῶ: ἐντεῦθεν καὶ πόκος· ἐτίθεσαν οὖν ἐπὶ τοῦ ξάλειν.

E^{CP} b. πεξῶ: κουρεύσω.

KQUEAT 99 a. τὰν πέλλαν: τὴν πορφυρᾶν οἶν, τὴν μέλαιναν. τὴν γοῦν τοῦ σώματος ἐπιφάνειαν, ἥνικ' ἂν δι' ὑποδρομὴν αἵματος μελαίνηται, πέλλωμα καλοῦσιν· ὃ τῇ Ἀφροδίτῃ συμβεβηκέναι φησὶν Ὀμηρος (E 354)· 'μελαίνετο δὲ χροὰ καλόν'.

PT b. τὰν οἶν τὰν πέλλαν: τὴν μέλαιναν. τὴν γὰρ τοῦ σώματος ἐπιφάνειαν, ὅτε ὑφ' αἵματος μελανθῇ, πελιδνωμα καλοῦμεν.

10 Et. M. 679, 48 (cf. Gen.) Et. Gud. 478, 14 Sturz Et. Or. 129, 11 13 Greg. Cor. Dial. dor. 105: πέλαν τὴν πορφυρᾶν οἶν φασί, τὴν μέλαιναν. <τὴν (add. Ahrens puncto antea posito)> γοῦν τοῦ σώματος ἐπιφάνειαν, ἥνικα ἂν δι' ὑποδρομὴν αἵματος μελαίνηται, πέλλωμα καλοῦσι. Et. M. 659, 9 (cf. Gen.): πέλον γὰρ τὸ μέλαν· καὶ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ σώματος, ἥνικα ἂν ὑποδρομὴν αἵματος δέξηται καὶ μελαίνηται, πελιδνωμα καλοῦμεν. Et. Gud. 458, 27; 461, 9 Sturz

1 ὑποκύνειον K 4 ὄν. δένδρου ἀκ. et γὰρ om. GUEAT 6 μῖλος Ahrens e Theophr.: μελία KG: μελία cett.: σμίλαξ Reinesius θύια καὶ ἦν Ἀρκάδες Reinesius: οἷα καὶ ἡνάσσα ἦν codd. 7 post φελλόδρον add. ταῦτα ὀνόματα δένδρων GU 10 πόκος G: πόκα cett. 11 ξάλειν KU corr.: ξέειν GU ante corr. EA 13 τὴν πορφ. οἶν τὴν μέλ. K: τὴν πορφ. οἶν, τὴν σκοτεινὴν, τὴν μέλ. G: σκοτεινὴν, μέλ., πορφ. cett. 15 πέλλωμα GUEA: πελιδνωμα T: πε...μα K, quod Apogr. Barb. falso explevit in πέλλωμα συμβεβηκέναι Apogr. Barb.: συμβεβηκεν. ναί K: συμβεβηκε. καί cett. 16 μελαίνετο K: -ταί cett.

- c. τὰν πέλλαν: σκοτεινήν, μέλαιναν. K
100. σίττι' ἀπὸ τᾶς κοτίνω: τοῦτο μεταξὺ τῆς ᾠδῆς KQUEAP:
ἐπεφώνησε πρὸς τὰς ἀλγας· ἀναχωρεῖτε τῆς ἀγροελαίου.
- 102/103 a. οὐκ ἀπὸ τᾶς δρυός: ἀπόσθητε, φησίν, KQUEA:
5 ἀπὸ τῆς δρυός καὶ κατὰ τοῦτο τὸ μέρος βόσκεσθε τῆς Ἰτα-
λίας, ἐνθα τὸ ὄρος ὁ Φάλαρος πρὸς ἀνατολὰς κείμενον. Ἀσκλη-
πιάδης δὲ φησι χωρίον τὸ <καὶ> νῦν καλούμενον Φάλαρον.
b. Κώναρος: ὁ κριὸς διὰ τὸ τὰ κέρατα ἔχειν τραχέα καὶ
περιφερῆ ὡς κώνους ἦτοι στροβίλους.
- 10 c. ὁ Κώναρος: ὁ κριὸς παρὰ τὸ κέρατα ἔχειν κωνοειδῆ. PT
d. ἂ τε Κιναιῖθα: τοῦτο τῆς οἰός ἐστιν ὄνομα. τινὲς KQUEAT
δὲ τὴν ἐνκίνητον ἀκούουσιν· [αἰθὼν γὰρ τὸ πυρῶδες] αἰθεῖ
γὰρ ἐν κινήσει ὡσπερ τὸ πῦρ. ὅθεν Ὀμηρος τοὺς λέοντας
αἰθωνάς φησι.
- 15 e. Κιναιῖθα: ἡ πρὸς τὸ κινεῖσθαι διάπυρος, ἦγουν ἡ PT
ταχεῖα οἷς, παρὰ τὸ κινῶ καὶ τὸ αἰθῶ τὸ καίω.
[f.] τουτί: ἐνταῦθα. P
[g.] ὡς: οὕτως ὡσπερ. K
- h. Φάλαρος: ὄνομα ὄρους εἰς ἀνατολὴν κειμένου. KQUEAT
- 20 i. ὡς ὁ φάλαρος: φάλαρον λέγει τὸν λευκὸν κριόν. καὶ PT
Ὀμηρος (N 799) κύματα 'φαληριόωντα' λέγει τὰ λευκαί-
νόμενα.
k. <φάλαρος: ὁ> λευκὸς ἦ ὁ φολιδατός. U⁵E⁵P⁵
l. <φάλαρος:> ἦγουν ὁ φολιδατός ἦ τὸ ὄρος τῆς Ἰταλίας. L⁵
- 25 104. <γαυλός:> τὸ γαλακτοδόχον ἀγγεῖον.

9 sch. 48/49 c cum loc. sim. 15 sch. I 151 d 20 sch.
VIII 27 a cum loc. sim. 25 sch. 58 a cum loc. sim.

2 l.: σίττι' ἀπὸ τᾶς κοτ. (F)T: ὡδα νέμσθε cett. 3 ἀγρο-
ελαίου KP: -αίας cett. 4 l. falsum σίττι' ἀπὸ τῆς κοτίνω K
7 suppl. Jacobs (XXXVI) 11 τοῦτο UEAT: τοῦτο ὡσπερ G:
οὕτως ὡσπερ K. particulam ὡσπερ traieci post κινήσει, ubi
Ahrens ὡς suppleverat οἰός KG: αἰγός cett. 12 del. Ahrens
αἰθεῖ, quod Geel coniecit, G: δαίει cett. 19 ἀνατολὴν KG:
-ας cett. κείμενον KGT 20 post κριόν add. φαλόν (leg.
φάλιον) γὰρ τὸ λευκόν T 23 ἦ seqq. om. P 25 ἀγγεῖον E⁵

- KΘEAT** 105 a. ἔργον Πραξιτέλεως: δύο φασὶ Πραξιτέλεις, τὸν μὲν ἀρχαιότερον ἀνδριαντοποιόν, τὸν δὲ νεώτερον ἀγαλματοποιόν. οὗτος δὲ ἦν ἐπὶ Δημητρίου τοῦ βασιλέως, περὶ
- UEAPT** οὗ φησιν ὁ Θεόκριτος. b. ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν θαναμαστὸν λέγει τὸ ὄνομα τοῦ τεχνίτου ὡς ἐξάκουστον. 5
- U⁶E⁶** [c.] <τᾶ παιδί.> τῇ ἐρωμένῃ Κλεαρίστῃ.
- P** [d.] τᾶ παιδί δέ: τῇ Ἀλκίππῃ.
- GEAT** 106 a. κύων φιλοπολίμνιος (<ὃν λύκος ἄγγει>: κυρίως ἐπὶ τοῦ ζῴου ἀκουστέον· ἢ ἐπὶ τοῦ ἱμάντος τοῦ περιδεδεμένου τοῖς τραχήλοις τῶν κυνῶν. 10
- b. ὃς λύκος ἄγγει: πνίγει καὶ βέγγει ποιεῖ. <φιλοπολίμνιος> ἐν τῇ φροντίδι τοῦ φυλάσσειν τὰ θρέμματα· δοκεῖ δὲ ὄνομα εἶναι κυνός.
- KΘEAT** 109 a. ἐντὶ γὰρ αὔαι: ξηραί, ὄριμοι. γράφεται καὶ ἄξαι· ἐν τοῖς ἀγγείοις γὰρ ἐπειδὴν τι καταλειφθῆ ξηρανθῆν, ¹¹ ἄξα λέγεται. γράφεται καὶ αὐται, ἴν' ἢ μόναι.
- PT** b. ἐντὶ γὰρ αὔαι: γράφεται καὶ ἄξαι· καὶ γὰρ τὸ καταλειφθῆν ἐν τοῖς ἀγγείοις ἄξα λέγεται.
- L⁶** c. <αὔαι> πέπειροι, ὄριμοι, ἔτοιμοι πρὸς τὴν τρύγην.
- E⁶** d. <αὔαι> πέπειροι, τουτέστιν ὄριμοι καὶ ὄσον εἰκὸς ¹² θερμανθεῖσαι τῷ ἡλίῳ.
- KΘEAT** 110/111 a. ὀρῆτε τὸν αἰπόλον: οὕτως φησὶν· ὡς ὀρᾶτε

4 Serv. Verg. Buc. III 37: laus ab artifice. 11 Hesych.
 ἄγγει Moer. 190, 29 Bekker 15 Hesych. Phot. ἄξα Lex.
 Bachm. 85, 21

1 l. om. **K** δύο φασὶ Πρ. om. **UEAT** 4 ἀρχαίον **UEAT**
 cf. Wilh. Vollgraß *Praxitéle le jeune*, *Bull. de corr. hell.* 32,
 1908, 236 sqq. 4 θαναμάσιον **PT** 5 ὡς ἐξάκουστον om.
UEA 8 scholium ad v. l. ὃν λύκος pertinere Duebner per-
 spexit 9 τοῦ ἱμάντος τοῦ περιδεδεμένου Ahrens: τῷ ἱμάντι
 (τοῦ ἱμάντος G) τοῦ περιδέσμον codd. 11 λύκων **GE** πνίγει
 Ahrens e scholio Moschopuleo et lexicographis: *νικᾶ* codd.
 addidi ex mente Aderti, qui ultima inde a δοκεῖ ad φιλο-
 ποιίμνιος spectare vidit 14 ὄριμοι om. **GEAT** 16 ἄξα
 λέγεται Geel: ἐξάλλεται codd. γράφεται sqq. om. **EAT** αὔται
 Heinsius: αὔται **KG** 17 αἴξα bis codd. 19 πέπειραι **K⁶**

τὸν αἰπόλον παρερεθίζοντά με εἰς ἄμιλλαν, οὕτω δὴ καὶ ὑμεῖς ἐρεθίζετε τοὺς θεριστάς εἰς ἐργασίαν.

b. οὕτως χθῦμες: οὕτως καὶ ὑμεῖς εἰς ἔριν ἄγετε τοὺς P θεριστάς.

5 c. θῆν καὶ ἐπιπολύ· ἢ τὸ θῆν ἀντὶ τοῦ δῆ. PT

112/113 a. τὰς δασυκέρκως: τὰς πολυτρίχους ἐχούσας KGEAT οὐράς· κέρκος γὰρ ἡ οὐρά.

b. μισέω τὰς δασυκέρκως: τινὲς οὕτω κατὰ τὸ ἔσω LEAT νοούμενον λέγουσι· μισῶ τοὺς ἄνδρας τοὺς ἐνήλικας καὶ δασυ-
10 πύγους, οἱ φοιτῶντες διὰ τῆς νυκτὸς τὰ τοῦ Μίλωνος ἔα-
γρίζοντι, ἤγουν ἐσθίουσι, δηλονότι ὑπ' αὐτοῦ βινούμενοι.
γράφεται δὲ Μίλων τὸ μι ἰ. ἀλώπηξι δὲ εἵκασε τοὺς τοιοῦ-
τους ὡς πανούργους καὶ δολερούς.

c. ἔαγρίζοντι: τὰς ἔαγας ἀναλέγουσιν. οὕτως δὲ ἔαγας KGEA
15 Ἀττικῶς διὰ τοῦ ᾱ.

d. δι' ἀλληγορίας ὁ Κομάτας φησὶν, ὅτι ὁ Λάκων ἐν KGEAPT τοῖς Μίλωνος κατὰ πᾶσαν ἐσπέραν πορευόμενος περαινέται.

e. ἔαγρίζοντι: τὰς ἔαγας ἀποτρώγουσι. KGLEA

f. αὐτὰ Μίλωνος ἀεὶ φοιτῶσαι: λείπει χωρία. τὰ P
20 ποθέσπερα: τὰ δοτικά. ἔαγρίζονται: λυμαινονται, τρυ-
γῶσι.

g. <τὰ Μίλωνος;> ἀμπελόφυτον τόπον, τὰς ἀμπέλους. L⁵ E⁵

114/115 a. καὶ ὁ ἕτερος ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐννοίας ἐμφαί- KGLEAPT
ων τοὺς περαινόντας αὐτὸν κατὰ τὴν σκαδά φησὶν.

14 Hesych. ἔαγα Eust. 1485, 59 (Aelii Dionysii fgm. 292 Schwabe); 1633, 40

1 παρεθίζοντα codd., corr. Heinsius 2 post ἐρεθίζετε
T add. e scholio b εἰς ἔριν ἄγετε 3 οὕτως οὐχ ὕμες cod.
in l. 5 δῆ E⁵ 7 leguntur interserta πλήρεις τριχῶν post
οὐράς in EAT 12 γράφεται—i post δολερούς traiecit Ahrens
14 ἀναλέγοντι οὕτως. ἢ GEA 16 ἀλληγορικῶς GEA φησὶν,
ὅτι ὁ Λάκων om. KGEA 17 τοῖς PT: ταῖς cett. πορευόμε-
νος περαινέται PT, hic superscripto πορευέεται: πορευόμενος G:
πορευόμεναι EA: περαινόμενος K 23 ἀλληγορεῖ post ἐννοίας
add. PT 24 πορευόντας T αὐτὸν KGLEA: τὸν Κομάταν
PT σκαδά φησὶν LEA: σκαδά φησὶν K(G?): σκαδά φῶσιν PT

- Κ^ε Ε^ε Ρ** b. ὀπανέμιοι: ὀπαέριοι.
- Κ** [116/117 a.] γράφεται ἢ ῥα μέμνα.
- ΚΒΛΕΑΡΤ** b. ὄτ' ἐγὼ τῷ κατήλασα: τὰς προειρημένους ἐμφάσεις διὰ τούτου βεβαίως λέγων· ἢ οὐ μέμνη, ὅτε σε ἐπέρανον κατ' ἐκείνην τὴν δρῶν, τὸ δὲ σεσαρῶς πρὸς ἐκείνην κικκλίξεν; 5 τοῦτο δὲ μεταφορικῶς εἴρηται ἀπὸ τῆς ἐν τῇ θύρᾳ κικκλίδος. ἔστι δὲ κόραξ σιδηροῦς ἐμπύπτων εἰς τὸ μέσον σιδηροῦν καὶ ἐπικροτῶν τὴν θύραν.
- ΚΒΛΕΑΤ** c. κικκλίξεν: προσεδονοῦ· ἀπὸ τοῦ κίγκλου οὕτως καλουμένου ὀρνέου, ὃ νῦν σεισοπυγίδα καλοῦσιν, ἀπ' οὗ ἡ λέξις 10 μετήνεκται. κικκλίξεν δὲ τὸ κινεῖν τὴν ὀσφύν φασιν. ὥσπερ δὲ παρὰ τὸ γνῶ γίνω, οὕτως παρὰ τὸ κλῶ κίγκλω καὶ κίγκλος.
- ΡΤ** d. ἐκικκλίξεν προσεδονοῦ φησι· ἀπὸ μεταφορᾶς [τοῦ κόλου] τοῦ κίγκλου, ὃν ἔνιοι καλοῦσι σεισοπυγίδα, ὅθεν καὶ 15 τὸ κινεῖν τὴν ὀσφύν κικκλίξεν φασίν.
- ΚΒ** 118/119 a. τοῦτο μὲν οὐ μέμναμαι: τὸ μὲν, ὡς σὺ

9 Et. M. 513, 10 (cf. Gen.): κικκλίξεν τὸ περιάξεν καὶ κίγκλος [ὄρνιθάριον· ἢ κικκλῖς (delevi)] ὄρνις λεγομένη πυκνὰ τὴν ὀφρᾶν κινῶσα, ἣν ἐν τῇ συνηθείᾳ ἔνιοι σεισοπυγίδα καλοῦσιν. ib. 268, 1 Et. Gud. 321, 25 Sturz Greg. Cor. Dial. dor. 96: τὸ κικκλίξεν ἐπὶ τοῦ κινεῖν τὴν ὀσφύν. ὥσπερ γὰρ παρὰ τὸ γνῶ γίνω, οὕτως καὶ παρὰ τὸ κλῶ κίγκλω. Galen. ad Hipp. De art. I 66 (XVIII 1, 412 Kuehn) Hesych. Phot. Suid. κίγκλος Hesych. διακίγκλισον Ecl. (Cram. An. Ox. II 454, 21) sch. Luc. 167, 8 Rabe sch. II 17 cum loc. sim.

1 ἀέριοι **Ρ** 4 διὰ τούτου **ΚΡΤ**: δι' αὐτοῦ cett. ἢ οὐ μέμνη **Κ**: ἢ οὐ μεμνήσομαι **ΛΑ**: ἢ οὐ μέμνημαι **Ε**: ἢ οὐ μνησθῆναι **Γ**: ὅτι οὐ μέμνησαι **ΡΤ** 5 τὸ **ΚΒ**: σὺ cett. πρὸς ἐκείνην om. **GLEAPT** κικκλίξεν **Κ**: ἐλυγίζου. κικκλίξεν (**Λ**) **ΕΑ**: μετεκίνου (κατεκίνου **Τ**, ἀντεκινῶ Ahrens) καὶ ἐσαλεύου. (σὺ ποκ' ἐκικκλίξεν add. **Τ**) κικκλίξεν (κίγκλ. **Τ**) λέγεται τὸ σαλεύσθαι καὶ κινεῖσθαι **ΡΤ**: om. **Γ** 8 ἐπικροτῶν Geel: ὀποκροτῶν Brodaeus *Epigr. graec. libri VII annot. ill.* 1549, 196: ἐπικροτῶν **Γ**: ὀποκροτῶν **ΡΤ**: ἀποκροτῶν cett. 10 σεισοπυγίδα sch. d: -πυγίην **Κ**: -πύγην (i. e. -πύγιον auctore Ahrensio) cett. 11 μετενήνεκται **Κ** ὥσπερ γὰρ **Τ** 12 καὶ post οὕτως add. **LEAT** 14 del. Wilamowitz

φής, πεπεράνθαι με οὐ μέμνημαι· ἦνίκα μέντοι δήσας ὁ Εὐ-
μάρας ἐνταῦθα εὐμελῶς καὶ εὐτόλμως σε ἐμάστιξεν, ἀκρι-
βῶς οἶδα.

b. Εὐμάρας ἐκάθηρε: περὶ οὗ μοι εἶπας, οὐ μέμνημαι· LEAT
5 τοῦτο δὲ γινώσκω, ὅτι ὁ δεσπότης σου δήσας σε ἐπύγιξεν,
ὑπερ δηλοῖ τὸ ἐκάθηρε. ἢ ἐκάθηρεν ἀντὶ τοῦ ἔτυπτε καὶ
ἐξέδερε. καὶ Ἀριστοφάνης (fgm. 911^b Koek Com. att. fgm.
III 726): 'πέδοι τὰς πλευρὰς ἐκάθηρεν'.

c. ὅκα μάν ποκα τεῖνδέ τυ δήσας Εὐμάρας ἐκά- PT
10 θηρεν: ὅτε δὲ ὁ Εὐμάρας ὁ σὸς δεσπότης δεσμήσας σε
ἐμαστίλωσεν, ἀκριβῶς ἐπίσταμαι.

[d.] γράφεται ὅκα μάν ποκα τίν τοι δήσας. K

[e.] ἐκάθηρεν: ἐπαίδευσεν, ἐμαστίλωσεν. PT

120 a. ἤδη τις, Μόρσων: ὦ Μόρσων, φησί, ἤδη τις KΘ
15 μέλλει λυπεῖσθαι παρ' ἡμῶν οὐχ ὕβρισθεις· ἢ οὐχὶ παρήσθου
πρότερον τοῦτον ὕβρισαντα;

b. παρήσθεν: ὡς οὐκ ἐνεγκὼν τὴν ὕβριν μέλλει λαιδο-
ρεῖσθαι καὶ προσημáινεται τούτου αὐτοῦ λαμβάνων Μόρσωνα
μάρτυρα τὸν κριτήν, τοῦ προὔβρισθαι πρῶτος αὐτός.

20 [c.] οὐχὶ παρήσθεν: οὐκ ἐνόησας. PT

121 a. σκίλλας ἰὼν γραίας: ὁ λόγος πάλιν πρὸς τὸν KGLEAP1
Λάκωνα. ἄξιός εἰ, φησί, μᾶλλον ἀπελθεῖν εἰς τὰ μνημεῖα καὶ
τὰς γεγραμμένας σκίλλας τίλλειν ἢ περὶ ἐμοὶ ἐρῆζειν· αὐτὰ γὰρ
παντελῶς ἄχρηστοί εἰσιν. καλοῦνται δὲ σκυλλοκρόμνα.

2 Greg. Cor. Dial. dor. 95: τὸ ἐκάθηρεν ἀντὶ τοῦ ἐμάστιξε
λαμβάνει.

2 εὐτόνωσ G 7 ἐξέδειρε Reiske 8 πέδοι scripsi: πέδει
codd., quod non feliciter defendit Sternbach *Wien. Stud.* 8, 1886,
256: παιδί Wilamowitz: ἐσπόδει Jacobs (XXXVII): σποδῶν
Ahrens καὶ ante ἐκάθηρεν add. LT 15 παρήσθου scripsi:
παρήσθεν Ziegler: παρήσ G: παρήσχον K 16 πρότερον K
18 προσημáινεται G: προσέτι μáινεται K 20 παρήσθα codd.
21 ὁ δὲ νοῦς προ ὁ λόγος—Λάκωνα P 23 post γεγρ. add. καὶ
παλαιὰς καὶ ξηρὰς GLEAT ἢ παρ' K αὐτὰι seqq. om. P
24 ἀχρηστοί K καλοῦνται seqq. desunt etiam in KGL σκυλλο-
κρόμνα Call.: σκυλλοκρόμνα T: σκυλλοκρόμνα EA

- K^Θ** b. γραίας: οὕτως ἢ ὕβρις· γεγηρακυίας καὶ σκληρωθείσας τῷ χρόνῳ σκίλλας ἔλθοις εἰς τινα τόπον τίλλων. φησί δὲ τοῦτο ὡς ἐπίπνον καὶ μοχθηρόν.
- L¹⁻²ET** c. σκίλλας ἰὼν γραίας: τοῦτο φησί κατὰ τὸ ἔσω νοούμενον· ἀπελθὼν τίλλε, φησί, τὰς παλαιὰς τρέχας τοῦ τάφου σου, ἧγουν τῆς πυγῆς σου.
- PT** d. σκίλλας ἰὼν γραίας: σκίλλα εἶδος βοτάνης πάντη ἀγρήστου. γραίας δὲ τὰς γεγηρακυίας καὶ ξηράς.
- K^ΕL^ΕE^Ε** e. <σκίλλας> φυτὸν λυσσῶδες.
- PT** [f.] τίλλοις: κόπτοις. 10
- L^ΕE^Ε** [122.] <κνίζω> τιτρώσκω, λυπῶ, καθάπτομαι.
- K^ΘLEAT** 123/124a. κυκλάμινος βοτάνιον ἔστι ποιῶδες, λεπτόρριζον, ὅπερ χλιανθὲν ποιεῖ πρὸς χίμετα. οἱ δὲ τὸν τῆς κομάρου καρπὸν, ὅνπερ ἕαν τις πολὺν φάγη κεφαλαλυεῖ.
- K^Θ** b. κυκλάμινος οὐχὶ πάντως χαλεπῶς ὀρύσσεται. ἀλλ' ὡσπερ ἀπειροκάλως ἐκεῖνος κατηράσατο, οὕτω καὶ οὗτος ἀπὸ τοῦ παραπεσεῖν εἰς τὴν κυκλάμινον.
- PT** c. τὰν κυκλάμινον: ἡ κυκλάμινος βοτάνη ἔστι παντελῶς ἄγρηστος.
- K^Θ** d. Ἰμέρα: ποταμὸς Σικελίας. τοῦτο δὲ φησί διὰ τὸ ποτὲ μὲν ἄλυκας, ποτὲ δὲ γλυκέας ἔχειν <πηγάς. ἔστι δὲ καὶ πόλις ὁμώνυμος,> δι' ἧς ῥέει <ὁ ποταμὸς>.

18 Diosc. Mat. med. II 164, 4; I 122 Galen. De simpl. med. temp. VII 39 (XII 34 Kuehn) Plin. Hist. nat. XXVI 155 Phot. κνκλ. 20 sch. VII 75 a—c

2 τίλων Ahrens (ap. Ziegl.) φησί seqq. om. G 3 τῆς—ξηρᾶς P 10 τίλλε καὶ κόπτοις T 11 τιτρ. et καθ. om. L 12 βοτάνιον K: βοτάνη G: βότανον cett. ἔστι ποιῶδες om. LEAT. K post ποιῶδες, G post περιώδης (sic) λεπτόρριζος inserunt: χιμέθλας θεραπεύειν δυνάμενον (δυναμένη G), quae Ziegler suo iure deleuit 13 οἱ δὲ seqq. om. LEAT 16 ὡσπερ scripsi: ἐπεὶ codd. ἀπειροκάλως Wilamowitz: ἀπειρολόγως G: ἀπερολόγως K 17 παραπεσεῖν scripsi: παραπεσόντος codd. παραπεσόντος ἀπὸ τῆς κυκλάμινον Ziegler 21 Ahrens (ap. Ziegl.) op.: <πηγάς> ἔχειν <τὴν χώραν,> δι' ἧς ῥέει

e. κατὰ μὲν τι μέρος ἄλυκόν, κατὰ δέ τι πότιμον. κρή-
νην δέ τινες Ἰταλλας φασίν εἶναι.

f. <Ἰμέρα> ὄνομα ποταμοῦ. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα πόλεως L⁵E⁵
Σικελίας.

5 g. ἐς τὸν Ἄλεντα: ὁ Ἀλεις ποταμὸς Ἰταλλας, ὁ δὲ Κρα-PT
θις ποταμὸς περὶ Σύβαριν. εὔχεται δὲ διὰ τὴν ἐρωμένην.

125 a. πορφύροις: βλύζοις. PT

b. <πορφύροις> κεκραμένος εἴης. K⁵L⁵E⁵

c. σία: λάχανον ὅμοιον σελίνῳ ἐν αὐτῶ τῶ ὕδατι τρε- KΘ
10 φόμενον.

d. τὰ δέ τ' οἷσια: ἀνθύλλια εἰσι παντελῶς ἄκαρπα, πρὸς BLEA
τοῖς ποταμοῖς φνόμενα.

e. τὰ δέ τοι σία: σίον βοτάνη τίς ἐστὶν ἄκαρπος. καὶ PT
Ἵμφρος (ε 72): ἄμφι δὲ λειμῶνος μαλακοῦ σία· τὸ γὰρ Ἴον
15 ἐν τοῖς λειμῶσιν οὐ πέφυκε γίνεσθαι, ἀλλὰ τὸ σίον.

126 a. φέιτω <χά Συβαρῖτις>: πηγὴ Ἰταλλας περὶ KLI⁵E⁵
Θούριον.

b. φέιτω χά Συβαρῖτις ἐμὴν μέλι: πηγὴ ἐν Σικελίᾳ. PT

[127 a.] ἄ παῖς: ἡ δούλη. P

20 b. τᾶ κάλπιδι: καὶ ἡ ἐμή, φησίν, ἐρωμένη τῇ ὕδρῳ KΘ
τὸ φέον ἀπὸ τῆς κρήνης μέλι ἀντλήσοι.

c. <τᾶ κάλπιδι> τῇ κάλπιδι ἦτοι τῶ καδδαρίῳ.

d. τᾶ κάλπιδι: κάλπις ἡ ξύλινος ὕδρα.

e. <κάλπιδι> ἀγγεῖον ὕδροφόρον. PT

E⁵

9 Hesych. σίον· λάχανον ἐμφορὸς σελίνῳ. Athen. II 61 c
Diosc. Mat. med. II 127 Plin. Hist. nat. XXII 84 Eust.
1524, 40

5 Ἄλες codd. ποταμὸς Ἰταλίας K⁵L⁵E⁵ post Ἰταλίας
add. T Ἰμέρα πηγὴ Ἰταλίας, quae est glossa in P 6 ποταμὸς
περὶ Σύβαριν L⁵E⁵ 11 αἰθύλλια codd., corr. Call. 13 σία
pro σίον in codd. 14 λειμῶνες μαλακοὶ Ἴον Hom., ubi σίον
a Ptolemaeo Euergeta commendatum esse Athenaeus auctor
est 16 suppl. Ziegler πηγὴ scripsi cum K⁵: ποταμὸς KLI⁵E⁵
22 ἦτοι seqq. om. K

KBLEAPT 128/129 a. κύντισος, αἴγυλος, σχῖνος θάμνοι, οὓς ἐπινέμονται αἱ αἴγες.

K b. πατέοντι: ἢ ἐσθίουσι ἢ πατοῦντι.

c. κέοντι: βόσκοντι θάμνον.

PT [d.] κόμαρος εἶδος δένδρου.

[e.] ἐν κομάροισι κέονται: κείνται καὶ καθέζονται.

GLEA 130 a. πάρεστι μὲν ἃ μελίτεια: μελίτεια εἶδος βοτάνης οὕτως ὀνομαζομένης· ἔστι δὲ γλυκῶδης.

PT b. ἃ μελίτεια: ἤγουν ἢ μελιτόεσσα· ἔστι δὲ ἡ μελίτεια εἶδος βοτάνης γλυκιζούσης.

K^s c. <μελίτεια:> εἶδος ἄνθους γλυκῶδους.

KBLEA 131 a. ῥόδα κισθός <...> περὶ τε τὰ γόνατα τῶν τράγων καὶ τὸν πῶγωνα πησσόμενα. b. ἔστι δὲ κισθός εἶδος βοτάνης ἀνθοφορούσης ἰοικὸς ῥόδοις κατὰ τὸ ἄνθος.

PT c. καὶ ὡς ῥόδα κισθός ἐπανθεῖ: κισθός ἔστιν εἶδος βοτάνης ἀνθώδους ἰοικυίας ῥόδοις. ἐν ἑτέροις δὲ ῥοδάκισσος γράφεται ἐν μέρει λόγου. ἔστι δὲ καὶ αὕτη τῶν θάμνων, γλυκῶδες ἄνθος προιεμένη. περὶ τὰ γόνατα δὲ τῶν τράγων καὶ τὸν πῶγωνα πῆσσεται.

7 sch. IV 25 d e 12 Herod. III 112 Diosc. Mat. med. I 97, 3 Galen. De comp. med. 1 (XII 425 Kuehn) Plin. Hist. nat. XII 73, 74; XXVI 47 13 Theophr. Hist. plant. VI 2, 1

8 ὀνομαζόμενον G ὅτι γλυκ. ἔστι Adert G add. in fine: τὸ φέρβεσθαι· ὁ Θεόκριτος τὰς δευτέρας συζυγίας δέξοναι. quae non expeditio 9 μελιτόεσσα scripsi non sine dubitatione: μελίτεια P: om. T 10 γλυκιζούσης Xylander in ed. a. 1558: -υζούσης codd.: -αζούσης Ahrens 12 ῥόδα κισθός ex mente Ahrensii scripsi: ῥόδα κισθός K: ῥοδακισθός GA: ῥόδον κισθός L: ῥόδος κισθός E lac. ind. Ziegler. patet interpretem egisse de ladano, quod e genere quodam cisthi exortum hircorum pascantium barbis genibusque villosis adhaerescere auctores supra allati tradunt 13 κισθός cod., correxi 15 κισθός bis T 16 ἀνθώδους Salmasius Exerc. de homonymiis hyl. iatr. 1689, 8: ἀπανθώδους codd. ῥόδω Salmasius ib. ῥοδάκισσος in verbis poetae Aldus 18 v. notam ad sch. a

136/137 a. οὐ θέμιτόν: ὡς οὐ θέμις κίσσας ἀηδόνι KGL^sU^sE^sF^sT
φιλονεικεῖν οὐδ' ἔποπας πρὸς κύκνους, οὕτως οὐδὲ σὲ πρὸς
ἐμέ. σὺ δὲ ἔοικας φιλονεικός τις καὶ φίλερις εἶναι.

b. κίσσα εἶδος ὀρνέου ἀμούσου, ἐπιθυμητικοῦ, ποι- KGLUEAT
5 κίλου. ὄθεν τὸ κισσῶν ἐπὶ τῶν γυναικῶν παραλαμβάνουσι,
παρόσον αἱ γεννώσαι ἀηδίζονται πρὸς τὸ ποιεῖν (<...>).

c. οὐδ' ἔποπας: ἔποψ εἶδος ὀρνέου κακοφώνου. PT

d. φιλεχθήης: εἰς ἔχθος καὶ μῖσος ἄγων τοὺς φίλους. KPT

[138/139 a.] παύσασθαι κέλομαι: κρῖνει. P

10 [b.] τὴν δὲ Κομᾶτα δωρεῖται Μόρσων τὰν PT
ἀμνίδα: σοὶ δὲ τῷ νικήσαντι δίδωσι τὸ ἔπαθλον.

141/143 a. φριμάσσειο: φριμαγμῶν ἀποδίδου μεθ' KGLUEAT
ἡδονῆς, τουτέστι βρενθύνου καὶ ἐναβρύνου, ὃ πᾶσα ἀγέλη.
πεποιημένη δὲ ἡ λέξις τοιοῦτος γὰρ δοκεῖ εἶναι ὁ ἦχος τοῦ
15 πταρμού τῶν αἰγῶν.

4 Arist. Hist. an. VII 4, 584 a 18 Alex. Aphr. Probl. II 73
Paul. Aeg. I 1, ed. a. 1538 p. 3 Soran. Gyn. 48; 215, 8 Rose
Aët. XVI 10 Mosch. De mul. pass. 13, 2 Dewez sch. Ar. Pac.
497 Et. M. 515, 38 (cf. Gen.) Et. Gud. 177, 1. 4; 323, 20
Sturz Et. Or. 89, 27 Epim. (Cram. An. Ox. II 381, 24)
Choer. Epim. Psalm. 148, 25 Gaisf. sch. I 151 c d 18 Greg.
Cor. Dial. dor. 94: τὸ βρενθύνεται φριμήσσειται (leg. βρενθύνεσθαι
φριμάσσεισθαί) φρασι.

1 ὡς οὐ θέμις K: ὡσπερ οὐ πρέπον ὑπάρχει GLUE: ὡσπερ
ἀπεσπῆς ὑπάρχει PT κίσσας ἀηδόνι scripsi: κίσσαν ἀηδόνας
K: ἀηδόν (compendio GUE, -α L, -ες P, -ος T) κίσσας (-αν T)
cett.: κίσσαν <πρὸς> ἀηδόνας Heinsius 8 σὺ δὲ seqq. om. P
φίλερις K: δόσσει cett. εἶναι om. K 4 in K discissa le-
guntur quae reliqui recte coniunxerunt: τὸ κισσῶν seqq. ad-
haerent scholio 128/129 a, κίσσα—ὄθεν ἐπὶ τῶν γυναικῶν scho-
lio 128/129 b ἀμούσου om. K ποικίλου Ahrens ex Alexandro,
Paulo, Moschione: μιμηλοῦ codd. 5 τῶν γεννωσῶν post γενν.
add. Toup παραλαμβάνουσι K: παραλαμβάνειν G: προσλαμβά-
νειν T: παραλαμβάνει cett.: τὸ συλλαμβάνειν ex. Et. Ahrens
6 αἱ γενν. KGL: αἱ μὴ γενν. U: μὴ γενν. cett.: ἐγκυμονοῦσαι
Ahrens ποιεῖν om. K spatio 18 circiter litterarum vacuo re-
lictio. qua de causa lac. indicavi. πρὸς τὸ <οὔτω> ποιεῖν prop.
Kiessling, πρὸς τὰ τοιαῦτα Duebner, πρὸς τὰ ποιά Ahrens
9 κρῖνω cod. 10 τὴν T: τοὶ P 11 δίδαμι T

b. φριμάσσεο: οὐ κυρίως τῇ λέξει κέρχεται. φριμαγμός μὲν γάρ ἐστι κυρίως ἢ τῶν ἵππων <φωνή>, βληγῆ δὲ αἰγῶν καὶ προβάτων. τῷ αὐτῷ ἀμαρτήματι περιπέπτωκε καὶ Εὐπόλις ἐν Αἰξίν (fgm. 17^b Kock Com. att. fgm. III 719).

PT c. φριμάσσεο: τουτέστι μεθ' ἡδονῆς σκίρτα, ἐπαίρου, ἵ πᾶσα ἀγέλη. τὸ δὲ φριμάσσω ἀπὸ τοῦ ἤχου τῶν αἰγῶν ὀνοματοποιεῖται. τὸ δὲ φριμάσσω λέγεται ἐπὶ τῶν ἵππων· κατὰ ὀνοματοποιῶν δὲ τοῦτο ἀπὸ τοῦ ἤχου.

L⁵E⁵ d. <φριμάσσεο:> ἐπὶ τῶν ἵππων τὸ φριμάσσεσθαι· νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ σκίρτα, ἴστασο ἐν ἡδονῇ. 10

KQL⁵U⁵E⁵ e. καχαξῶ: ἀντὶ τοῦ· καὶ ἐγὼ σὺν ὑμῖν καταγελᾶσω τοῦ Λάκωνος.

K [f.] <κῆγὼν γὰρ ἴδ' ὤς:> γράφεται κῆγὼ μὲν ἴδ' ὤς. [g.] <ὠδέ ποκ' ἦδη:> γράφεται ὅτι ποκ' ἦδη.

K⁵P 144 a. ἀνυσάμην: ἐκτησάμην. 15

KQL⁵U⁵E⁵ b. ἀλεῦμαι: ἐκ περιχαρείας, φησίν, ὃ αἴγες, εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναβήσομαι.

P c. ἐς οὐρανὸν ὕμμιν ἀλεῦμαι: εἰς οὐρανὸν σὺν ὑμῖν πηδήσω.

KQLU⁵EAT 145 a. κερουχίδες αἱ κεροφόροι, κερουλίδες αἱ 20 οὐλα κέρατα ἔχουσαι, κερουλκίδες αἱ ἀπὸ τῶν κεράτων ἐλκόμεναι.

PT b. κερουχίδες: κέρατα ἔχουσαι ἢ κεκρατημέναι τοῖς κέρασιν.

1 Amm. De diff. adf. verb. 144 Valck. 5 Hesych. φριμάσσεται· σκιρτᾷ. ἐπεγείρεται. ὀφρυᾶται. βομαίνει. 21 Hesych. κερουλκός sch. Call. H. Dian. 179

2 suppl. Valckenaer Anim. ad Ammonium 1739, 226 αἰγῶν K: βοῶν cett. 3 τῷ seqq. om. EAT 4 hoc idem scholium Kock falso adscripsit ad fgm. 30 (I 264) 8 κατὰ—ἤχου P: καλεῖται δὲ ὁ τρόπος ὀνοματοποιεῖται T 10 σκίρτα, ἴστασο ἐν ἡς. U⁵ ἡσυχία libri, correxi 11 L haec tantum habet: νῦν γελᾶσω τοῦ Λάκωνος μέγα post ὕμμιν add. GUE 18 εἰδῶς cod. 19 πηδήσω P⁵: πηδῶ P in scholio 20 κερουχίδες τρισσῶς γράφεται praem. GLUEA

147—150 a. ὁ λευκίτας: πεποιήται τὸ ὄνομα ἀπὸ τῆς KQLUEA· λευκότητος τοῦ τράγον. ὡς ἀπὸ τοῦ μέσος μεσίτης καὶ ὀδὸς ὀδίτης, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ λευκὸς λευκίτης.

b. κορυπίλος ὁ κέρασι πλήττων. K^U^F

8 c. οὗτος ὁ λευκίτας ὁ κορυπίλος: ἡ ἀπότασις τοῦ BLUEI λόγου πρὸς τὸν τράγον ἐπιτρέχοντα ταῖς αἰξὶ καὶ τοῖς κέρασι τύπτοντα, μάχμιον. λευκίτας δὲ ὁ λευκὸς παραγωγῶς ὡς ἀπὸ τοῦ ὀδὸς ὀδίτης, κορυπίλος ὁ κεράστης ἢ ὁ τοῖς κέρασι πλήττων.

10 d. ὁ κορυπίλος: ὁ πλήκτης ἀπὸ τοῦ κορύπτω. πρὸς PT τὸν τράγον δὲ τοῦτο φησὶν ἐπιτρέχοντα ταῖς αἰξὶ καὶ τοῖς κέρασι τύπτοντα.

e. φησὶν οὖν· ἐὰν τολμήσης ὀχεῦσαι, πρηνὴ με θῦσαι KQLUEA¹ ταῖς Νύμφαις ἦν ἐνίκησα ἀμνὸν τὸν Λάκωνα, θλάσω σου τὰ
15 αἰδοῖα.

f. εἴ τιν' ὀχευσεῖς: εἴ τινα ἀναβιβάσειας. K^Q^U

g. φλασῶ τυ: θλάσω Δωρικῶς. L⁵U⁵E⁵F

h. καλλιερῆσαι: θῦσαι.

i. ὅδ' αὖ πάλιν: ὁ τράγος, φησί, πάλιν τὰς αἴγας PT
20 τύπτει. ἀλλὰ ἐὰν οὐ θλάσω σε, γενομένην ἀντὶ Κομάτα Μελάνθιος.

k. <ὅδ' αὖ πάλιν:> λείπει τὸ ὀχεύει. K⁵L⁵U⁵E⁵

l. ἀλλὰ γενοίμαν: ἀλλ' ἐὰν μὴ σε θλάσω, γενομένην KQLUEAT ἀντὶ τοῦ Κομάτα Μελάνθιος καὶ κολασθείην ὥσπερ ἐκείνος ἀπὸ
25 Εὐμαίου καὶ Φιλοτίου ἐν τοῖς Ὀδυσσεύς οἴκοις (χ 474sqq.).

m. τὸν παρ' Ὀμήρω φησὶ Μελάνθιον. ἦν γὰρ δοῦλος LUEAPT τῶν μνηστήρων τῆς Πηνελόπης.

1 initium usque ad τράγον om. LT, postea T incipit ὥσπερ δὲ παράγεται ἀπὸ τοῦ 7 ὡς ἀπὸ τοῦ ὀδὸς ὀδίτης in libris leguntur ante ἦ, transp. Adert 8 κεραιστής Ahrens 12 τύπτοντα P: πλήττοντα T T add. e scholio c: ὁ λευκίτας δὲ ὁ λευκὸς παραγωγῶς 14 ἦν K: ὄν cett. 16 ἐμβιβάσειας E⁵ 17 Δωρ. om. P 25 Φιλοτίου Heinsius (331): Φιλοτίος KG: Φιλοτίος ἐγὼ cett. 26 Ὀμήρω T: Ὀμήρου P: Ὀμηρον cett. ἦν seqq. om. P

VI. Βουκολιασταί. <α'>

- ΚΘΛΥΕΑΤ** a. Προσδιαλέγεται Ἄρατῳ τινὶ φίλῳ ἑαυτοῦ ὁ Θεόκριτος, οὗ μέμνηται καὶ ἐν τοῖς Θαλυσίοις (VII 98): "Ἄρατος", λέγει, 'ὁ τὰ πάντα φιλαίτατος' καὶ πάλιν (122): 'μηκέτι φρουρέω-
μες ἐνὶ προθύροισιν, Ἄρατε'. δύναται δὲ οὗτος εἶναι ὁ τὰ 5
Φαινόμενα γράψας· συγχερόνικε γὰρ τῷ Θεόκριτῳ καὶ εἰκὸς
- ΚΘΛΥΕΑ** <φίλους> ἀλλήλων γενέσθαι. b. διὰκείνται δὲ δύο ἄνδρες ἄδοντες ἐν Σικελίᾳ, Δαμοίτας καὶ Δάφνης, συνελάσαντες τὰ θρέμματα εἰς ἓν κατὰ μεσημβρίαν. ἄδουσι δ' ἀμφοτέροι τὸν Πολυφήμου τοῦ Κύκλωπος ἔρωτα τὸν ἐπὶ Γαλατείᾳ μερισά-
μενοι τὴν ὑπόθεσιν. καὶ ὁ μὲν Δάφνης [τὸν Κύκλωπα] μι-
μεῖται τινα διαλεγόμενον πρὸς αὐτὸν περὶ τῆς Γαλατείας, ὁ δὲ Δαμοίτας τὸν Κύκλωπα ὑποκρινόμενος ἀποκρίνεται οἶους ἂν Πολύφημος λόγους ἔφη πρὸς τοὺς ὑπ' ἐκείνου εἰρη-
μένους.

15

Tit.: Βουκ. ΚΥ ante arg. a: Βουκ. Δαμοίτας καὶ Δάφνης
PT: Βουκ. δωρίδι. Δαμ. καὶ Δάφνης GEA: Βουκ. δωρ. Δαμ. καὶ
Δάφνης. προλογίζει Θεόκριτος καὶ ὁ Ἄρατος U super verbis
poetae: Δαμ. καὶ Δάφνης. δωρίδι. Θεόκριτός φησι πρὸς τὸν
Ἄρατον K super verbis poetae: om. L α' add. Wilamowitz
Buc. p. XII 2 Ἄρ. τινὶ φίλ. ἑαυτοῦ ὁ Θ. K: ὁ ποιητῆς Ἄρ. τινὶ
τοῦνομα φίλ. ἑαυτοῦ U: ὁ ποιητῆς Ἄρ. GLEA(T) 3 καὶ
om. K λέγει K: δ' cett. 4 φρουρέωμες K: -έωμες T: -έωμεν
cett. 5 ἐνὶ K: παρὰ vel περὶ GLEAT: παρὰ superscripto
ἐνὶ U: ἐπὶ Theocr. l. l. δύναται seqq. desunt in GLUEA.
δύναται δὲ om. K spatio vacuo relicto 6 συγχερ. seqq.
om. T γὰρ scripsi: δὲ K 7 suppl. Ziegler κείνται—
ἄνδρες K 8 συνελ.—μεσημβρίαν [ἄδοντες] UEA: συνελ.—ἐν
[θήρους ὄντος κατὰ μεσημβρινὸν ἄδοντες] θέρους ὄντος μεσημ-
βρίας L: θέρους ὄντος μεσημβρίας G: om. K 10 τοῦ Πολ.
Κύκλ. τὸν ἔρωτα K μερισάμενοι—Γαλατείας desunt in K
11 del. Duebner 12 verba ὁ δὲ Δαμ. seqq. in GU iterum le-
guntur post arg. f 13 τὸν Κύκλ. ὑποκρ. om. KG²U² ἀπο-
κρίνεται οἶους ἂν Π. λόγ. scripsi: (τὸν Κύκλ. ἀποκρίνεται) ἀπο-
κρινόμενος οἶους ἂν ὁ Π. λόγ. Ahrens: οἶους ἂν Π. ἀποκρινό-
μενος λόγ. K: οἶους ἂν λόγ. ὁ Π. ἀποκρινόμενος G²U²: om. una
cum iis quae sequuntur cett. 14 τοῖς—εἰρημένους K

c. *Δάφνις* καὶ *Δαμοίτας* θέρους ὄντος μεσημβρίας εἰς ἔν **KU**
 τὰ θρέμματα συνελάνουσι καὶ ἀμοιβαίως τὴν περὶ Κύκλω-
 πος ἄδουσιν ὑπόθεσιν. τοῦ δὲ *Ἀράτου*, ᾧ προσφώνει, καὶ
 ἀλλαχόθι μνημονεύει, ἐνθα πρὸς *Ἀγεάνακτα* τὸν *Μιτυληναῖον*
 5 ὁμιλεῖ (VII 98). "Ἄρατος ὁ τὰ πάντα φιλάτατος". καὶ *Δάφνις*
 μὲν ἀρχὴν τῆς ᾠδῆς ὡς πρὸς τὸν *Πολύφημον* φησιν· ὁ δὲ
Δαμοίτας τὴν ἀπόδοσιν ποιούμενος ἀποκρίνεται ἐκ τοῦ *Πο-*
λυφήμου προσώπου δῆθεν. τὰ δὲ πρᾶγματα ὑπόκεινται ἐν
Σικελίᾳ.

10 d. *Δαμοίτας* καὶ *Δάφνις* θέρους ὄντος μεσημβρίας εἰς ἔν **PT**
 τὰ θρέμματα συνελάνουσι καὶ ἀμοιβαίως τὴν περὶ *Κύκλωπος*
 ὑπόθεσιν ἄδουσιν. καὶ ἀρχεται μὲν τῆς ᾠδῆς ὁ *Δάφνις* ὡς
 πρὸς τὸν *Κύκλωπα*· ὁ δὲ *Δαμοίτας* τὴν ἀπόδοσιν ποιούμενος
 ἀποκρίνεται ἐκ τοῦ προσώπου τοῦ *Πολυφήμου* δῆθεν. τὰ
 15 πρᾶγματα ἐν *Σικελίᾳ*. e. τοῦ δὲ *Ἀράτου*, ᾧ προσφώνει, καὶ **P**
 ἐν τοῖς *Θαλυσιόις* [καὶ ἀλλαχόθι] μνημονεύει (VII 98 seq.).
 δύναται δὲ καὶ οὗτος εἶναι ὁ τῶν *Φαινομένων* ποιητής.

f. *Δοῦρις* (fgm. 43 Mueller Fgm. hist. gr. II 479) φησι **KG¹²LUEA**
 διὰ τὴν εὐβοσίαν τῶν θρεμμάτων καὶ τοῦ γάλακτος πολυπλή-
 20 θειαν τὸν *Πολύφημον* ἰδρῦσασθαι ἱερὸν παρὰ τῇ *Ἄϊτῃ* *Γα-*
λατειᾷ· *Φιλόξενον* δὲ τὸν *Κυθήριον* (*Poet. lyr. gr. III⁴ 609*)
 ἐπιδημήσαντα καὶ μὴ δυνάμενον ἐπινοῆσαι τὴν αἰτίαν ἀνα-
 πλάσαι, ὡς ὅτι *Πολύφημος* ἦρα τῆς *Γαλατειᾷς*.

3 προσφώνει arg. e: προσεφώνει **KU** 4 ἀλλαχόθι arg. e:
 ἀλλαχόθεν **KU** 5 *Δάφνις* scripsi: δῆθεν **KU** 6 *Πολύφημον*
 scripsi: αἰπόλου codd.: *Κύκλωπα* Ziegler 7 verba τὴν ἀπό-
 δοσιν ποιούμενος in codd. post φησιν leguntur, transposui coll.
 sch. 20/24 a ἀπόδοσιν arg. d: ἀπότασιν **K**: ἀπόφασιν **U** ἐκ
 τοῦ *Πολυφήμου* [φησὶ] πρ. δῆθεν **U**: ἐκ τοῦ αἰπόλου πρ. δῆθεν
 [τοῦ *Κύκλωπος*] **K**: ἐκ τοῦ πρ. τοῦ *Κύκλ.* Ziegler 8 τὰ δὲ
 seqq. om. **U** 9 *Σικελίᾳ* Ziegler ex arg. d: *Ἰταλίᾳ* **K** 13 verba
 τὴν ἀπόδοσιν ποιούμενος post *Κύκλωπα* sunt in codd., trans-
 posui ut in sch. c 15 καὶ scripsi: τοῦ **P**: praeterm. Call.
 16 del. Ahrens 18 praem. ἀλλὰ κάθησαι (v. 8) **K**, ἡ *Γαλάτεια*
 (v. 6) **G²** *Δοῦρις* cod. Par. 2763: *Δούρις* **G¹**: *Θούρις* cett.
 22 νοῆσαι **K** 28 ὡς om. **G^{1,2}** Call.

- K⁵** 1. τοῦτό φησιν ὁ ποιητῆς πρὸς τὸν Ἄρατον.
- GLUEAT** 2/3 a. Ἄρατε: πρὸς τὸν Ἄρατον τὸν ποιητὴν τὸν τὰ Φαινόμενα γράψαντα· ἰσόχρονος γὰρ ἦν Θεοκρίτῳ. ἄλλοι δὲ φασί· πρὸς τινὰ οὕτω καλούμενον.
- PT** b. ποκ' Ἄρατε: εἰκὸς τὸν ἀστρονόμον Ἄρατον εἶναι· καὶ γὰρ ἰσοχρονῆει ὁ Θεόκριτος αὐτῷ. οὐ μένηται ἐν Θαλυσίοις (VII 98). Ἄρατος δ' ὁ τὰ πάντα φιλαίτατος ἀνὴρ τήνῳ'.
- KGLUEAPT** c. ἦς δ' ὁ μὲν αὐτῶν: ἦν δὲ τῶν ἀδόντων ὁ μὲν ἄρτι τὸ γένειον χροάζων, ὁ δὲ πληρώσας τὸ γένειον ταῖς θριξίν.
- KQU^r** d. πυρρός: ὁ ἀρτίχρους. Εὐριπίδης (Phoen. 32). ἄρτιχρυσαις γένυσιν ἔξανδροόμενος. ὁ δ' ἡμιγένειος: ὁ ἦδη παγωνίτης. Παρμένων· παῖδ' οὔτε γένυσιν πυρρὸν οὐδ' ὀπηνήτην'.
- K** 4a. Θέρεος μέσῳ ἡματι: μεσοῦσης ἡμέρας ἢ ἐν μεσαι-
τάτῳ τοῦ Θέρους.
- GLUEAT** b. Θέρεος μέσῳ ἡματι: ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸ μέσον τοῦ
θέρους, ὅτε τὰ κυνοκαύματα.
- c. κατὰ τὸ μεσημβρινόν, ὃ τῆς ἡμέρας ὅλης κανυματω-
δέστατόν ἐστιν.
- QU⁵** 5. πρῶτος δ' ἤρξατο: οὕτω παρὰ τοῖς πολεμοῦσιν.
Ὅμηρος (H 284). Ἰδαί, Ἐκτορι ταῦτα κέλευ'. Αἴαντα <γὰρ>
προυκαλέσατο <εἰς> μάχην.

5 ὃ συγχερονίκει ὁ Θ. T 8 l. om. K 9 χροάζων
KGL, χροάζων U 11 πυρραῖς Eur.: πυρραῖος codd. Theocr.
12 γένυσιν G: γενέσεσιν KU ἔξανδροόμενος G: ἔξανδροόμενον
U: om. K verba ὁ ἦδη παγ., quae in libris post ἀρτίχρους
leguntur, huc transp. Kreussler *Observ. Theocr. [III], Progr. Mispn.* 1870, 6 13 Parmenontem Byzantium primus agnovit
Haupt *Opusc. III* 545: Παρμενίσκος codd. verba poetae om.
U οὔτε γένυσιν Buecheler *Rhein. Mus. N. F.* 39, 1884, 275:
οὔτε γένειον KG: οὐ γένειον Haupt. Ahrens (ap. Ziegl.) prop.:
παῖδ' οὐτ' ἔτι γένεια πυρρὸν οὐδ' ὀπηνήτην <πάλαι> 17 κατὰ
τὸ om. GUEAT 19 κανυματωδέστερον codd. 21 οὕτω
scripsi: τοῦτω G: οὕτος U 22 Ἰδαί, Ἐκτορα ταῦτα κηλέστε
(μυθήσασθαι) Hom. Αἴαντα seqq. discerni non possunt in U;
in G vidi Αἴαντος προκαλέσατο μάχην

6 a. βάλλει τοι: ὡς πρὸς παρόντα τὸν Κύνκλαπα δια-κ λέγεται.

b. ὁ ποιητῆς <ἐκ> προσώπου τοῦ Δάφνιδος. L⁵U⁵E⁵

c. ἡ Γαλάτεια: <Γαλατεία> ἰερὸν ὁ Κύνκλαψ ἰδρύσατο BLUEA
5 ἐκ τοῦ ἔχειν αὐτὸν πολλὰ πρόβατα καὶ ἀπ' αὐτῶν κεκτῆσθαι
τὸ γάλα πολύ.

7 a. μάλοισι: μηλοβολεῖ εἰς ἔρωτα ἐπαγαγέσθαι βου-κωυ
λομένη. δυσέρωτα δὲ εἶπε, παρόσον οὐκ ἐπέτυχεν αὐτῆς.

b. τὸν αἰπόλον ἄνδρα καλοῖσα: τὸν ποιμένα. ἀντὶ BLUEAT
10 γὰρ τοῦ εἰπεῖν ποιμένα καταχρηστικῶς εἶπεν αἰπόλον, ἐπεὶ
[καὶ] ὁ Κύνκλαψ ποιμὴν ἦν, ἢ ἐπεὶ καὶ αἴγας ἐνεμεν ὁ
Κύνκλαψ. καὶ Ὅμηρος (ι 184) 'μῆλ', ὄϊές τε καὶ αἴγες'. τῶς
γούν τὸ αἰπόλος ἀντὶ τοῦ ποιμένος εἴρηται.

8. καὶ τὴν νιν οὐποθ' ὀρησθαι: καὶ σὺ αὐτὴν οὐ PT
15 βλέπεις. ἢ ποθορησθαι ἀντὶ τοῦ προσβλέπεις.

9—12 a. ἄδ' ἴδε τὰν κύναι: τινὲς χωρὶς τοῦ δε, ἐκ-κω
τεινουςι δὲ τὸ ι, ἵνα ἀντανυμία τυγχάνη δεικτική. τὸ ἐξῆς·
τὰν κύναι βάλλει — εἰς ἄλλα <δερχομένα>, ὥστε τὰ λοιπὰ
διὰ μέσου.

20 b. τὰν ὄτων ἔπεται σκοπός: <..>

c. ἄ τοι τῶν ὄτων: ἢ καὶ ἦτις. τὸ δὲ σκοπός ἀντὶ PT
τοῦ φυλάκισσα.

[d.] ἔχουσι τὰς κύναις οἱ ποιμένες πρὸς ἀποτροπὴν τῶν L⁵
λύκων.

25 e. βαῦσδει: ὄλακτεῖ. KL⁵E⁵

f. τὰ δὲ νιν καλὰ κύματα φαίνει: τὴν Γαλάτειαν. K
ἐὰν δὲ ὡς ἔν τισι φαίνει, τὴν κύναι.

8 ἐκ tacite add. Gail 4 suppl. Ahrens 11 del. Wila-
mowitz ἐπεὶ καὶ ὁ Κύνκλαψ αἴγας ἐνεμεν LA 13 αἰπόλος
GU: αἰπόλον AT: αἰπόλ LE^{sp} ποιμένα T 16 verba τινὲς—
δεικτική aberrarunt in G post sch. 13/14 a 18 τὸν κύναι
codd., tacite corr. Ziegler suppl. Ziegler. in K hoc loco
inserta inveniuntur quae litteris b et e signavi ὥστε seqq
om. G 19 μέσου K, tacite corr. Ziegler 25 γ νει ἐπὶ
LE 27 φαίνη cod., corr. Ziegler

- L^ε** g. <φαίνει:> γράφεται καὶ φαίνει, ἵνα νοηται τὴν κύμα.
- K^θ** h. τὰ δέ νιν καλὰ κύματα: αὐτὴν τὴν Γαλάτειαν φησιν ἐπιτρέγουσαν ἡσύχως κινουμένου τοῦ αἰγιαλοῦ [εἰς] τὴν θάλασσαν ἐμφανίζειν. ἢ ὡς περ ἐν κατόπτρῳ δεικνύει αὐτῆς τὴν μορφήν ἢ θάλασσα.
- LU^εFA** i. τὰ δέ νιν καλὰ κύματα: ἴσως ἢ σκιὰ αὐτῆς ἐπὶ τοῦ ὕδατος ἐτυποῦτο. ἢ ἤχου τινὸς γινομένου ἐκ τοῦ δρόμου αὐτῆς εὐαίσθητος τῇ ἀκοῇ ἐγένετο τῶν κυμάτων ἡσυχαζόντων.
- QLUEAT** k. ἐπ' αἰγιαλοῦ θείοισαν: μετωνυμικῶς ἀπὸ τῆς θαλάσσης γαλήνης πρὸς τὴν Γαλάτειαν τρέπεται, καὶ λέγει, ὅτι
- QLUEA** ἐπάνω καὶ αὐτῇ τῶν κυμάτων βαίνει. l. τὸ δὲ καχλάζω ἐπὶ τοῦ ὕδατος, τὸ δὲ παφλάζω ἐπὶ τοῦ πυρός.
- K** m. καχλάζοντα: καχλάζειν κυρίως τὸ κύμα λέγεται τὸ ἐπὶ τοὺς κάκληκας φερόμενον. κάκληκες δὲ εἰσιν αἱ χερμάδες λίθοι.
- QU^ε** n. ἄσυχια καχλάζοντα: διὰ τὴν τῆς θαλάσσης γαλήνην <ἡσύχως> ψοφοῦντα, ἡχοῦντα, ἐκ μεταφορᾶς τῶν καχλήκων. κάκληκες δὲ εἰσιν οἱ χερμάδες λίθοι, οἵτινες ὑπὸ παλιφορίας ἐλκόμενοι ἤχον ἀποτελοῦσιν, ὡς δοκεῖν καχλάζειν. ὁ τρόπος ὀνοματοποιᾶ.

12 sch. Opp. Hal. II 586 Et. Gud. 456, 19 Sturz 20 sch. Apoll. Rhod. II 570: καχλάζοντος· ποιδὸν ἤχον ἀποτελοῦντος. Et. M. 494, 12 (cf. Gen.) Et. Gud. 308, 46 Sturz

3 τὰ δέ νιν om. K αὐτῆς τῆς Γαλατείας φ. ἐπιτρεχούσης G
 4 scholiastam αἰγιαλὸν de maris prope litus aestuantis superficiei accepisse Ahrens docuit εἰς del. Ahrens tradito καὶ simul in ἢ mutato 5 δεικνύεις (leg. -ειν)—τὴν θάλασσαν G
 10 Γαλάτεια scholiastae propter nominis similitudinem γαλήνην significare videtur; cf. Eust. 1.31, 5, quem cons. ad Apollodori librum Περὶ θεῶν referat Reinhardt, *De theologia capita duo*, Die 1. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

ο. καχλάζοντα: ἀντι τοῦ ἡχοῦντα. ὁ δὲ τρόπος ὀνοματο- ΡΤ
ποιτα. ἢ καχλάζειν τὸ ψοφεῖν τὸ κύμα φερόμενον ἐπὶ τοὺς
κάχληκας.

13/14 a. φράξεο: ὄρα, μὴ προσαλλομένη τῇ Γαλάτειά ΚΘ
5 ἢ κύων σπαράξῃ <τὸν καλὸν χρῶα>.

b. φράξεο, μὴ τᾶς παιδός: φώνησόν σου τὴν κύνα, ΡΤ
μὴ πως τὴν Γαλάτειαν καταδαίσηται. τὸ δὲ ἐπὶ κνάμαισιν
ὀρούση ἀντι τοῦ κνήμαις ἐπιπηδήση.

[c.] <φράξεο:> ἢ βουλευού περὶ τούτου ἢ ἐπίταττε Λ⁵Υ⁶Ε⁸
10 τῇ κυνί.

15/16 a. ἀ δέ: ἰδοῦ, ἔφη, καὶ αὐτὴ ἡ Γαλάτεια διαθρῦ- Κ
πτομένη πάρευσιν ὡς ἀκανθίνη χαίτη, ἣν θέρος φρύγει. χαίτη
γὰρ τῆς ἀκάνθης ὁ πάππος.

b. διαθρύπτεται: ἀντι τοῦ [εἰπεῖν ὡς]· οὕτως ἐστὶ τρυ-
15 φερά, ὡς εἰπεῖν τινα ὅτι διαλύεται.

c. διαθρύπτεται, φησίν, <ὡς> τὰ λευκὰ τῶν ἀκανθῶν τῶ ΘΥ
θέρει ἡγουν τῇ μεσημβρίᾳ. οὕτως ἐστὶν ἀπαλή, ὡς εἰπεῖν
τινα ὅτι διαλύεται.

d. ὡς ἀπ' ἀκάνθας: λέγει [δὲ] τῆς κινάρας τὰ φύλλα, Κ
20 ᾧ φασιν <. . . ἦ> οἱ πάπποι τῆς κινάρας.

e. ἀ δὲ καὶ αὐτόθι τοι διαθρύπτεται: ἡγουν BLUEAT
αὐτόθεν ἐστὶ τρυφερά φυσικῶς καὶ κόπτεται, ὥστε διαθρύ-
πτονται αἱ σάρκες αὐτῆς.

f. ταὶ καπυραὶ χαῖται: αἱ κεκαυμένα ὑπὸ τοῦ ΚBLUEAPT
25 ἧλλου, διὰ τὴν λευκότητα.

15 Lex. Bachm. 194, 8 Suid. διαθρύπτεται

4 τὴν Γαλάτειαν ταύτην G 5 κατασπαράξῃ δὲ τὸν καλὸν
χρῶα E⁶, unde scholium explevi 7 καταδαίσηται T: καται-
θήσηται P: κατεδέσηται Ahrens: καταδάσηται Ziegler Jahrd. f.
cl. Phil. 125, 1882, 829 12 πάρευσιν scripsi: πρόεισιν cod.
14 delevi 16 addidi 17 ἡγουν — ὡς evanuerunt in U
οὗτος—ἀπαλός G 18 διαλύεται scripsi: διαθρύπτεται codd.
19 delevi 20 ᾧ φασιν Apogr. Barb., ἄφα cerni potest in K.
postea aliquid intercidisse patet 24 καπυρὸν δὲ λέγει τὸ ἐκ-
κεκαυμένον ὑπὸ G τοῦ om. K post ἧλλου deesse aliquid
Ahrensio visum est

- JEAPT** g. <χαῖται:> τὰς <τῆς> κινάρας φησίν· χαῖται γὰρ οἱ πάπποι τῆς κινάρας. h. θέλει οὖν εἰπεῖν, ὅτι ἐπικλάται καὶ διαθρύπτεται ὡς πάππος κινάρας.
- PT** [i.] λέγονται δέ, οἶμαι, χαῖται διὰ τὸ κόμαις ἑοικέναι.
- KBU^F** 17 a. καὶ οὐ φιλέοντα: ἐναυῦθα τὸ ἐρεθιστικὸν καὶ ἵπανουῶρον αὐτῆς σημαίνει· τὸ γὰρ φιλοῦντα φεύγειν, οὐ φιλοῦντα δὲ διώκειν κακοήθους. ὁ νοῦς· καὶ ἐπειδὴν αἰσθηται <σε>, ὃ Πολύφημε, φιλοῦντα, φεύγει καὶ οὐ προσδέχεται, μισοῦντα δὲ διώκει καὶ εἰς πόθον ἄγειν πειράται.
- UEAT** [b.] φιλέοντα: εἰ μὲν πρὸς τὴν Γαλάτειαν ἀποτελεῖς τὸν λόγον, ὀφείλεις νοεῖν, ὅτι τοῦ ἐρωμένου οὐκ ἐρᾷ, τοῦ δὲ μὴ ἐρωμένου ἐρᾷ· εἰ δὲ πρὸς τὴν κῦνα, τὸν φιλοῦντα φεύγει καὶ τὸν μὴ φιλοῦντα διώκει.
- KBU** 18/19 a. κινεῖ λίθον: καὶ λίθινον, φησίν, ἄγαλμα δύναται εἰς ἔρωτα ἐπισπᾶσθαι· τὴν δὲ τοῦ κάλλους ὑπερβολὴν θαναμάζει.
- b. ἡ γὰρ ἔρωτι: ὃ Πολύφημε, φησίν εἰρωνευόμενος, ἐρᾷ σου ἡ Γαλάτεια, καὶ πάντως εἰς τὸ συμπεῖσαι σε μονονουχὶ τὸν ἀπὸ γραμμῆς λίθον κινεῖ, ὡς ἡ παροιμία φησί. καὶ μὴ θαναμάσης, εἰ οὕτως ἀμόρφον ὄντος ἐρᾷ σου· ἐν γὰρ τῷ ἔρωτι καὶ <τὰ μὴ καλὰ καλὰ πέφανται>. τὸν ἀπὸ γραμμῆς ἐπὶ τὸν αὐτῆς ἔρωτα μεταφέρεισθαι ποιεῖ.
- c. καὶ σε ὥσπερ λίθον ὄντα τὴν ψυχὴν ὡς ἀπὸ γραμμῆς

19 Paroemiographi (Diogen. V 41, ubi v. locos sim.)

1 add. Ahrens τὰς κιν. φ. om. PT 2 θέλει—καὶ omissis P praem. l. ἃ δὲ καὶ αὐτόθι 3 οἱ πάπποι PT 6 τὸ γὰρ—κακοήθους om. GU 8 suppl. Call. προσδέχεται G 13 φιλέοντα priore loco codd. 14 λίθινον GU: λίθον K 15 εἰς ἐρ. δόν. αὐτὴν ἐπισπᾶσθαι (G)U 18 μονονουχὶ Piccolos: μόνον καὶ codd. 19 κινεῖ scripsi pro κινούσα lib-antiqua, inde a Gaisfordio lacuna post παροιμία (praet. omnia. omnia) indicabatur 20 ἀμόρφον ὄντος εἰ ἐρᾷ. . . . supplavi Duebneri auctori . . . ἀπὸ G: τὸν . . . λίθον post γραμμῆς add. . . ὄντα τὴν ψυχὴν (τύχη . . . ὄντα τὴν ψυχὴν ὡς ἀπὸ γραμμῆς)

κινεῖ καὶ ἔλκει πρὸς ἑαυτήν. μεταφορικῶς δέ ἐστιν ἡ γραμμὴ κυρίως γὰρ ἐστὶ γραμμὴ ἢ τῶν δρομέων σπάρτη.

d. λίθον: τὸν ὡσπερ λίθον στερεὸν ὄντα τὴν ψυχὴν ὡς **UEA1** ἀπὸ γραμμῆς καὶ τέχνης τινὸς κινεῖ ἐπὶ τὸν ἑαυτῆς ἔρωτα.

5 e. τὸν ἀπὸ σφενδόνης λίθον κινεῖ θέλουσα ποιῆσαι σε **UEAT** ἔραν αὐτῆς.

f. γραμμὴν τὴν τοῦ δακτυλλοῦ περιφέρειαν λέγει. **L⁵U⁶E**

g. μήποτε δὲ ἀπὸ τῶν πεσσῶν ἢ μεταφορά. μέσην γὰρ **UEA1** τιθέασιν οἱ παλζοντες ψῆφον, ἧς οὐχ ἄπτοιται, εἰ μὴ τέλειον
10 ἠττώμενοι αὐτῆς ἄψαινο· λίθον οὖν τὴν ψῆφον. οἶον τὸν ἔρωτα εἰς ἔσχατον παριστᾶ κίνδυνον.

h. καὶ τὸν ἀπὸ γραμμᾶς κινεῖ λίθον: ἤγουν καὶ τὰς **LUEA1** ἀψύχους στήλας κινεῖ πρὸς τὸν αὐτῆς ἔρωτα.

i. καὶ ὅταν προσποιῆ σὺ μὴ φιλεῖν αὐτήν, πάντα κάλων
15 κινεῖ καθελκύσαι <σε> πρὸς ἔρωτα. ἡ δὲ λέξις μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν παιζόντων τὸ κοινολέκτως λεγόμενον ζαρκίον. ἐκείνοι γὰρ ὅταν πολλὰ ποιήσαντες οὐ δύναται ὁ ἕτερος νικῆσαι τὸν ὁμοπαίκτηρα, κινεῖ καὶ τὸν ἀπὸ γραμμῆς λίθον, ἤγουν τὸν οὕτω βασιλέα καλούμενον.

20 k. καὶ τὸν ἀπὸ γραμμᾶς κινεῖ λίθον: γράψαι τὸ **PT** ξέσαι οἱ παλαιοὶ ἔλεγον. ἀπὸ γοῦν τοῦ γράφειν τοῦ δηλοῦντος τὸ ξέειν γίνεται γραμμὴ ἢ λάξευσις. λίθον οὖν ἀπὸ γραμ-

1 αὐτήν G post ἑαυτήν GU pro lemmate novo iniciunt verba καὶ τὸν ἀπὸ (ἐπὶ U) γραμμῆς. reliqua ita leguntur in iisdem: κυρίως δὲ ἐπιγραμμὴ (ἐστὶ γραμμὴ Duebner) ἢ τῶν δρ. σπ. μεταφ. δὲ εἰρηται 3 ὡσπερ scripsi: ὡσπερ εἰ Ahrens: ὅπερ G: ὕστερον cett. τὴν ψυχὴν Ahrens: τῆς ψυχῆς codd.
5 θέλουσα, quod Adert voluit, U superscr.: θέλων U pr. m. cett. 7 δακτυλλοῦ περιφέρειαν Duebner e Photii Lexico s. σφενδόνη: δακτύλον ἐμφέρειαν codd. 8 μεταφορά scripsi: μεταστροφὴ GU: om. cett. 10 ἄψαινο GT: ἄψοινο EA: ἄπτοινο U 15 suppl. Call. ἡ δὲ λέξις Call.: αἱ δὲ λέξεις codd. 16 ἐκεῖ Ahrens cum cod. Genevensi 17 πονήσαι Geel δύνανται EA Call.: οὐ δύνανται ἕτερος νικῆσαι, νοῦσι κτλ. 18 ὁμοπαίκτηρα Scaliger (ap. Gaisf. et Tott. ὁμοῖον παίκτηρα (L) **UEA1**

μῆς ἐνταῦθα λέγει τὸ λίθινον ἄγαλμα. ὁ δὲ νοῦς· δύναται ἢ Γαλάτεια καὶ τὸ λίθινον ἄγαλμα εἰς τὸν ἑαυτῆς ἔρωτα ἐπισπάσασθαι δι' ὑπερβολὴν τοῦ κάλλους.

K 1. ὁ Πολύφαμε· καὶ σύ, ὦ Πολύφημε, δύσμορφος ὢν εὐμορφος εἶναι νομίζῃ ἐρώσῃ τῇ Γαλατείᾳ. τοιοῦτος γὰρ ὁ 5 ἔρωσ' ἀποβιάζει τὴν διάνοιαν τῶν ἐρώντων.

PT m. ἡ γὰρ ἔρωτι πολλακίς, ὦ Πολύφαμε, τὰ μὴ καλὰ καλὰ πέφανται· μὴ θαύμαζε, φησίν, ὦ Πολύφημε, εἰ ἔρῳ σου ἢ Γαλάτεια ἀμόρφου ὄντος.

L^m U^s E^s A n. μὴ καλὰ καλὰ· ἦγονν σὺ <μῆ> καλῶς ὢν καλῶς 10 φαίνῃ.

o. ἀμόρφου σου ὄντος ἐρῶ ἢ Γαλάτεια.

KBU^s 20—24 a. τῷ δ' ἐπι Δαμοίτας· ὁ Δαμοίτας ᾄδει ὡς ἐκ προσώπου τοῦ Πολυφήμου τὴν ἀπόκρισιν τοῦ λόγου ποιούμενος καὶ φησὶν· εἶδον, ὡς λέγεις, τὴν Γαλάτειαν, καὶ οὐκ 15 ἔλαθῆ μου τὸν ἔνα ὀφθαλμὸν καὶ γλυκύν, ἐν ᾧ περ νῦν ὄρῳ καὶ εἶη μοι μέχρι τέλους ὄραν

PT b. τῷ δ' ἐπι Δαμοίτας· ἐπὶ τῷ Δάφνιδι δέ, ἦγονν μετὰ τὸν Δάφνιν. τὸ δὲ ἀνεβάλλετο ἀντὶ τοῦ ἐπροοιμιάζετο.

LU^m EA c. ἀναβάλλω γ' σημαίνει· ἀναβάλλω τὸ ἐνδύομαι, ἀνα- 20 βάλλω τὸ ὀφθαλμῷ καὶ ἀποστρέφομαι, καὶ τὸ ἀνακρούω ὡς ἐνταῦθα.

PT [d.] ἀναβάλλω σημαίνει δ'· τὸ ἐνδύομαι ὡς τὸ 'ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον' (Psalm. 103, 2)· τὸ προοιμιάζομαι ὡς τὸ 'ἀνεβάλλετο καλὸν ἀεῖδεν' (α 155)· τὸ ἀνα- 25 κρούω ὡς τὸ 'καὶ οἱ μὲν τέττιγες μουσικὴν ἀνεβάλλοντο σύν-

23 Orus Περί πολυ. λέξ. (Reitzenstein Gesch. d. gr. Etym. 339)

2 ἀτῆς **T** 10 suppl. Ahrens καλῶς φ. **A**: κακῶς φ. cett. 15 verba καὶ οὐκ ἔλαθε seqq., quae in **U** desiderantur, pro novo scholio sunt in **G** lemmate οὐ μ' ἔλαθε praemisso 19 ἐπροοιμιάζετο **U^s E^s** 23 ordo definitionum in **T** hic est: τὸ προοιμιάζω (sic)—τὸ ἀνακρούω—τὸ ἐνδύομαι—καὶ τὸ ἀνακρούομαι κτλ. τὸ ὀφθαλμῷ **T** 24 ὡς τὸ ἱμάτιον **P** 26 post ἀνακρούω **T** add. καὶ ἀναπέμπω (ἀναπέμπω Hemsterhuys) καὶ om. **P**

τονον' (Aphthon, Progymn. 1, Rhet. gr. II 21, 15 Spengel).
καὶ τὸ ἀπαρνοῦμαι ὡς τὸ ἀναβολὴν ποιῶμαι τοῦδε τοῦ
πράγματος'.

[e.] γράφεται καλὸν ἀεῖδειν.

5 f. εἶδον ναὶ τὸν Πᾶνα: ἀντὶ τοῦ μὰ τὸν Πᾶνα. P
g. κοῦμ' ἔλαθ' οὐ τὸν ἐμὸν <τὸν> ἔνα: λείπει τὸ
ὀφθαλμόν, ἀντὶ <τοῦ> μὰ τὸν ἐμὸν τὸν ἔνα ὀφθαλμόν.

h. ὁ μάντις ὁ Τήλεμος: οὗτός ἐστιν ὁ Τήλεμος ὁ KBL⁵U⁵PT
παρ' Ὀμήρω (ι 509) Ἐὐρυμίδης, ὃς μαντοσύνην ἐκέκαστο,
10 ὃς ἐμαντεύσατο αὐτῷ, ὅτι ὑπὸ τῶν χειρῶν Ὀδυσσεὺς τυφλω-
θήσεται. i. ὁ νοῦς· ὁ δὲ μάντις ὁ Τήλεμος ὁ τὰ ἀπενκτά K⁵
μοι μαντευσάμενος ἀπενκταίαν συμφορὰν ἀντ' ἄλλου κλήρου
τοῖς ἑαυτοῦ παισὶ καταλίποι. ἦν δὲ Κύπριος ὁ Τήλεμος.

k. αὐτὰρ ὁ μάντις ὁ Τήλεμος: ὁ μάντις, ὃς μοι εἴρηκε BLUEAT
15 τυφλωθήναι, αὐτὸς τυφλωθεῖη παρὰ τῶν παιδῶν αὐτοῦ. τοῦτο
δὲ εἴρηκεν, ἐπειδὴ ὁ τοιοῦτος μάντις εἴρηκει αὐτῷ τυφλωθή-
σεσθαι ὑπὸ Ὀδυσσεὺς.

l. ὁ παρ' Ὀμήρω Τήλεμος Εὐρύμου ἐμαντεύσατο Πολυ-
φήμῳ τῷ Κύκλωπι ἐκ χειρῶν Ὀδυσσεὺς ἀμαρτήσεσθαι ὅπω-
20 πῆς (ι 512).

m. ἐχθρὰ φέρει ποτὶ οἶκον: ἐχθρὰ φυλάξει τοῖς BL⁵UEAT
τέκνοις αὐτοῦ. ἐμαντεύσατο γὰρ τῷ Πολυφήμῳ (ι 512).
'χειρῶν ἐξ Ὀδυσσεὺς ἀμαρτήσεσθαι ὅπωπῆς'.

n. ἐχθρὰ φέρει ποτὶ οἶκον: τοῦτό ἐστιν ὑπερ' λέγει, LUEAT
25 ὅτι τὰ ζηθέντα μοι παρὰ τοῦ μαντέως κακὰ ἀντιστραφεῖσιν
αὐτῷ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτοῦ.

5 μὰ U⁵ 6 λείπει ὀφθαλμόν L⁵U⁵E⁵ 7 μὰ τὸν ἐμὸν
ὀφθαλμόν K⁵ 8 L ceteris omissis haec praestat: ὁ παρ'
Ὀμήρω Τήλεμος Εὐρύμαχος, ὃς μαντοσύνην ἐκέκαστο 9 Εὐρύ-
μαχος PT 10 αὐτῷ ὅτι ὑπὸ τῶν χ. Ὀδ. τυφλωθήσεται (GU)PT:
ὕπο χ. Ὀδ. τυφλωθήναι (-ήσεσθαι Geel) K 11 ἀπενκτά K.
ἀπεχθῆ G 12 μαντευόμενος K 13 ἦν seqq. desunt in K
18 Εὐρυμάχου cod., correxī 21 post ἐχθρὰ lac. ind. Ahrens
22 Κύκλωπι post Πολυφήμῳ add. UEAT 23 Ὀδυσσεὺς cod.
Theocr.

- KL⁵U⁵E⁵** 25 a. κνίξων: καὶ ἐγὼ αὐτὸς κνίξω αὐτὴν οὐδόλωσ προσβλέπων καὶ ἀντιλυπῶ· λείπει δὲ τὸ αὐτήν.
- B** b. ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐγὼ κνίξω: κνίξω αὐτὸς αὐτήν. οὐποθ' ὀρῆμαι: οὐδόλωσ προσβλέπω αὐτὴν ἀνακοπήν ποιούμενος λυπῶν. 5
- P** c. ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐγὼ κνίξων: ἀντὶ τοῦ λυπῶν. τὸ δὲ οὐποθ' ὀρῆμαι ἀντὶ τοῦ μὴ βλέπειν προσποιουμαι.
- K** 26/27 a. γυναῖκ' ἔχεν: ἀλλ' ἐγὼ ἐτέραν ἔχω· ἢ δὲ ζηλοτυπεῖ με καὶ διαφρεῖται. τὸ δὲ ὅ Παιάν διὰ μέσου.
- BU⁵** b. ἀλλ' ἄλλαν τινά: ἀλλὰ λέγω' ἄλλην τινὰ γυναῖκα 10 ἔχω, διὰ τοῦτο οὐκ ἐπιστρέφομαι αὐτῆς.
- P** c. ζηλοῦ μ', ὅ Παιάν: ἀντὶ τοῦ ζηλοτυπεῖ με.
- KBLUEAT** 28 a. οἰστρεῖ: τὸν οἰστρον τοῦ μύωπος Σώστρατος (cf. *Egm. hist. gr. IV 505^b*; Wellmann *Herm. 24, 1889, 565*) διαστέλλει. οἰστροὶ δὲ εἰσι πολέμιοι τοῖς βουσίην· ὅταν γὰρ 15 δάκνωσιν αὐτούς, οἰστράν ποιοῦσι καὶ τρέχειν πολλὴν ὄδον ἐν τοῖς πεδίοις καταλιπόντας τὸν νομόν. μεταφορικῶς οὖν φησι καὶ τὴν Γαλάτειαν οἰστράν καὶ δρομαίαν ἔρχεσθαι πρὸς τὰ ἄντρα καὶ τὰς ποιμένας τοῦ Κύκλωπος.
- BLUEAT** b. οἰστρεῖ παπταίνουσα: ἤγουν <ἔρωτιᾶ ὡς> ὑπὸ 20 οἰστρου πεπληγμένη.

18 sch. Apoll. Rhod. I 1265: Σώστρατος δὲ ἐν τῇ τετάρτῃ παρὶ ζῶων διαστέλλει τὸν μύωπα τοῦ οἰστρου. Hesych. οἰστρος sch. Lyc. 151, 9 Scheer sch. γ 299 Eust. 1928, 15 Serv. Verg. Georg. III 146. 148

1 καὶ ἐγὼ αὐτὸς κν. αὐτήν οὐδόλωσ πρ. καὶ ἀντιλυπῶν (sic)
K: ἀλλὰ καὶ ἐγὼ οὐδόλωσ προσβλέπων (-ω U) αὐτήν ἀντιλυπῶ
 (ᾶν U) cett.; quibus U add. ἀλλὰ καὶ ἐγὼ αὐτὸς κνίξω αὐτήν
 2 λείπει seqq. om. LUE 3 κνίσσω altero loco cod. 9 ζη-
 λοτυπεῖ L⁵U⁵E⁵ 10 τινὰ γυν. G: γυν. οὐκ U 18 οἰστρεῖ K
 τὸν οἰστρ. τ. μ. Σ. διαστ. KG: διαστ. τὸν οἰστρ. ἀπὸ τ. μ. cett.
 15 ὅσπερ ἐστὶ πολέμιος K 16 οἰστράν K: οἰστρεῖν cett.
 17 ἐν τοῖς — νομόν K: μετὰ βοῆς cett. μεταφ. — οἰστράν K:
 καὶ τὴν Γαλ. οὖν οἰστρεῖν φησὶν ὁ Θεόκριτος κατὰ μεταφορὰν
 cett. verbis sequentibus praetermissis 20, ἔρωτιᾶ supplevi
 ex L⁵U⁵E⁵, ὡς add. Ahrens

c. οἰστρῆ παπταίνουσα: ἤγουν ἀκολασταίνει. τὸ δὲ P παπταίνουσα ἀντὶ τοῦ περιβλέπουσα.

29/30 a. σῖγα δ' ὑλακτεῖ νιν: ἀντὶ τοῦ· σιγῆ καὶ ἡρέμα KQU ὑποψιθυρίζει καὶ αὐτῇ τῇ κυνὶ περὶ ἐμοῦ τινα, ἐπεὶ κάγω
5 ἠνίκα ἤρων αὐτῆς, ἔσαινεν ἢ κύων καὶ κατεθώπενε προσ-
έχουσα τὸ εὐγγος τοῖς ἰσχυοῖς αὐτῆς. τὸ δὲ ὑλακτεῖν οὐ κυ-
ρίως, ἀλλὰ καταχρηστικῶς· ἴδιον γὰρ κυνῶν. τινὲς δὲ ὑλα-
κτεῖν γράφουσιν, ἔν' ἑλλιπές ἦ τὸ ἐπέτρειψεν. οἱ δὲ προστα-
κτικὸν ὑλάκτει, ἔν' ἦ· καὶ τῇ κυνὶ εἶπεν· ὑλάκτει.

10 b. σῖγα δ' ὑλακτεῖν νιν: λείπει τὸ ἐπέταξα, <ἔν'> ἦ· KQUPT
ἐπέταξα καὶ τῇ κυνὶ σιγᾶν καὶ μὴ ὑλακτεῖν.

c. γράφεται σιγᾶ δ' ἄ τε κύων νιν ὑλακτεῖ, ἦσυχα K
δηλονότι.

[d.] ὅταν μὲν ὡς ἐπίρρημα κέηται, ὀφειλομένον <προ>περι-
15 σπώμενον ποιεῖν· ὅταν δὲ προστακτικῶς ἐκδιδῶται, ὡς μακρῶν
οὐσῶν καὶ τῶν δύο συλλαβῶν παροξυτόνως.

e. ἐκνουζεῖτο: κνουζηθμός λέγεται ἢ τῶν κυνῶν KQL^mU^fU^mEAPT
ἄσημος ὑλακῆ. φησὶν οὖν, ὅτι παραγενομένην ἔσαινεν τὴν
Γαλάτειαν.

17 sch. II 108/109 b Hesych. κνύζα Hesych. Suid. κνου-
ζηθμός sch. π 163 sch. Ar. Vesp. 977 Et. Gud. 331, 50
Sturz Et. M. 522, 47

1 ἀκολασθαίνει cod. 3 ἀντὶ τοῦ σιγῆ εναν. in K, σιγᾶ
Aprogr. Barb. 4 ὑποψιθυρίζει K: ὑλακτεῖν ἐπιφωνεῖν G: ὑλα-
κτεῖ καὶ ἐπιφωνεῖ U αὐτῇ K: αὐτόν GU 5 προσέχουσα
scripsi: προσέχουσα K: προσάγουσα GU 8 ἔτρεψεν U, ἔτρε-
ψα G 9 εἶπεν ὄλ. om. G, ὄλ. etiam K 10 in G desunt
omnia usque ad κυνί l. om. KU λείπει καὶ τὸ KU λείπει
τὸ ἐπέταξα U^sE^s post prius ἐπέταξα add. (καὶ U) τῇ κυνὶ
σιγᾶν KU <ἔν'> ἦ scripsi: ἦ K: ἤγουν PT: om. U 14 sup-
plevi. pertinet sch. ad voces σίγα et σίγα differendas 17 l.:
ἐκνούζοιτο K: ἐκνουζᾶτο G: om. cett. κνουζήθμός λέγ. GU^m, om. K
18 φησὶν οὖν seqq. non exstant nisi in K παραγενομένην K,
correcti

- KL⁵U⁵E⁵** f. ἐκνυζειτο: ἐκαναχίζετο ἢ κύων.
- KPT** g. ποτ' ἰσχία: πρὸς τὰ ἰσχία αὐτῆς ἐφώλλετο.
- KΘLUEA¹²PT** h. ποτ' ἰσχία: τὸ στόμα ἀναμέσον τῶν ἰσχίων ἔχουσα· οὕτω γὰρ κοιμῶνται οἱ κύνες.
- ΘL^mU^rEA** i. ἰσχίον ἐστὶ τὸ ὑπὸ τὴν ὀσφίν ὀστέον, εἰς ὃ ἔγκει- 5
ται τὸ ἱερὸν ὀστοῦν, ὅπερ καὶ γλοντὸς καλεῖται καὶ κοτύλη παρὰ τὸ κοῖλον εἶναι. κοτύλαι δὲ λέγονται αἱ ἐν τοῖς ἰσχίοις κοιλότητες, εἰς ἃς αἱ κεφαλαὶ τῶν μηρῶν ἀρμόζονται.
- PT** k. ἰσχία λέγεται τὰ ὑπὸ τὴν ὀσφίν ἐξ ἑκατέρων τῶν
μηρῶν ὀστᾶ, ἐν οἷς ἔγκειται τὸ ἱερὸν ὀστοῦν. ἔχουσι δὲ τὰ 10
τοιαῦτα ὀστᾶ τὰ λεγόμενα ἰσχία κοιλότητάς τινας, εἰς ἃς αἱ
κεφαλαὶ τῶν μηρῶν ἀρμόζονται. αἱ δὲ κοιλότητες αὗται καὶ
γλουτὰ λέγονται καὶ κοτύλαι παρὰ τὴν κοιλότητα. τὸ δὲ
ῥύγχος καταχρηστικῶς ἐπὶ τοῦ κυνὸς νυνὶ λέγεται· κυρίως
δὲ ἐπὶ τῶν ὀρνέων. 15
- KΘ** l. ῥύγχος τὸ καλούμενον ῥάμφος, ἢ ῥίς τῶν ὀρνέων.
- ΘLEA** m. ποτὶ ῥύγχος ἔχουσα: ῥύγχος κυρίως ἐπὶ τῶν ὀρ-
LEAT νέων, νῦν δὲ καταχρηστικῶς ἐπὶ τῶν κυνῶν λέλεκται. n. λέ-
γεται δὲ νῦν ῥύγχος τὸ ἄκρον τῆς ῥινὸς τοῦ κυνός.
- L⁵U⁵E⁵** o. ῥύγχος τῶν ἰχθύων καὶ τῶν χοίρων, ῥάμφος τῶν 20
ὀρνέων.
- K** 32 a. <ἄγγελον:> τὸν ἀπαγγελοῦντά μοι περισσόν τι
παρὰ αὐτῆς.

5 sch. ABT E 306 Hesych. Phot. Suid. ἰσχίον Hippocr. De locis in hom. (II 110 Kuehn) Athen. XI 479 b Hesych. Suid. κοτύλη 14 Hesych. Phot. Suid. ῥάμφος Lex. Bachm. 358, 1 sch. Ar. Av. 348 Eust. 1467, 18

1 ἐκἀμπτετο verbis ἢ κύων omissis K 2 ἐφώλλετο K: ἐπήδα PT 3 l. om. KPT οὐδέ (εὐδὲ Wilamowitz) ante τὸ στόμα add. K αὐτῆς post ἰσχίων add., οὕτω seqq. om. PT 5 hoc scholium evanuit in L exceptis verbis ultimis inde ab εἰς ἃς εἰς δ—ὀστοῦν om. UEA ἔκινται G, correxi 7 κοῖλον εἶναι G: κοιλότητα UEA κοτύλαι—κοιλότητες om. UEA 10 μηρῶν Pierson Moer. Att. Lex. 193: μερῶν codd. 17 l. om. G 22 l. evan. in K, Apogr. Barb. falso praefixit verba ἔστα κ' ὁμόσση περισσόν K: πρέσσον Apogr. Barb.: πρέπον Call.: τερπνόν Geel 28 περι cod.

- b. κλεῖω: κλείσω. KL⁵U⁶E⁶
33. ἀντά μοι στορέσειν: ἡ διακονήσιν ἐμοί· ἢ KLEAPT
ἀντι τοῦ γνησία μοι γυνή εἶναι.
34. οὐδ' εἶδος: εὐμορφον ἑαυτὸν ποιῆ ἔπαινων τὸ K
εἶδος αὐτοῦ.
35. ἦ γὰρ πρᾶν: καὶ γὰρ πρῶην καταπτρισάμην ἐν KL⁵U⁶E⁶
τῇ θαλάσση.
- 36—38 a. κῶρα: κόρη, ὁ ὀφθαλμός. K
- b. ὡς παρ' ἐμὴν: τοῦτό φησι, παρόσον οἱ κατὰ φύσιν KBLEAPT
10 μονοφθαλμοὶ τοῖς οὐ μονοφθάλμοις ἄμορφοι δοκοῦσιν εἶναι
καὶ οὐχ ὁμοίως κρῖνουσιν ἐκότεροι τοὺς ἀνομοίους τῇ φύσει.
- c. τῶν δὲ ὀδόντων τὴν φαιδρότητα λευκότεραν τῆς Πα- K⁹
ρίας λίθου ἀπέφηνεν ἢ θάλασσα. d. γράφεται δὲ καὶ τοῖς K⁹U
δὲ τ' ὀδοῦσι, δοτικῇ ἀντι γενικῆς, ὡς τὸ (Γ 16) 'Τρωσί
15 μὲν προμαχίζεν' ἀντι τοῦ τῶν Τρώων. Δωρικὸν τὸ ἕθος.
- e. τῶν δὲ τ' ὀδόντων: τῶν ὀδόντων ἢ λευκότης λευ-PT
κοτέρα ἐδείκνυτο Παρίας λίθου. Παρία γὰρ ἐστὶ λίθος λευκή.
- f. Παρίας: εἶδος λίθου. K
- 39 a. ἔπτυσα κόλπον: τὸ νεμεσητὸν ἐκτρεπόμεναι ποι-^{K⁹}
20 οὔσι τοῦτο, καὶ μάλιστα αἱ γυναῖκες. Καλλίμαχος (fgm. 235
Schneider, II 477): 'δαίμων, τῇ κόλποισιν ἐπιπτύουσι γυ-
ναῖκες'.
- b. τρεῖς ἐς τὸν ἐμὸν ἔπτυσα κόλπον. ποιούσι γὰρ τοῦτο PT
μάλιστα αἱ γυναῖκες.

§ οἰκία K 4 εὐμορφον dubitanter scripsi: εὐφωχρον
cod. 6 πρῶην, quod Duebner coniecit, videbar mihi legere
in K: πρῶτον cett. ἐν τῇ θαλάσση K: εἰς τὴν θάλασσαν cett.
10 τοῖς οὐ μονοφθάλμοις om. K⁹G 11 καὶ οὐχ ὁμοίως K⁹G:
οὐχ ὁμοίους (-ως T) γὰρ cett. ἀμφοτέρω PT τῇ φύσει LEA:
τὴν φύσιν PT: om. K⁹G 12 φαιδρότητα K: λευκότητα G
13 ἀπέφηνεν K 14 τ' Ziegler: τοῖς codd. τὸ om. K
15 προμαχίζεν GU in syllaba Δω- desinunt scholia codicis
21 poetae verba om. G δαίμων Bentley et Toup τῇ Jacou.
Anim. in epigr. Anth. gr. II 3, 112: τι K ἐπιπτύουσι Iact⁹
Phil. 4, 1849, 479

- Κ** 40 a. ἃ γραία με: Εὐρυτιώνην τὴν <Τι>μάνδρον θυγατέρα καὶ Κοτυτῶ ἐτίμησαν οἱ Ἡρακλεΐδαι διὰ τὸ συναγωνίσασθαι εἰς τὴν τῆς Πελοποννήσου κάθοδον, ὡς οἱ περὶ Ἰππόστρατον (fgm. 2 Mueller *Fgm. hist. gr. IV 432*) ἀποφαίνουσιν. 5
- GLEAPT** b. ἃ γραία με Κοτυταρίς: ἀπὸ τῆς παρὰ Λωριεῦσι τιμωμένης Κοτυτοῦς ὀνόμασται Κοτυταρίς. ἦσαν δὲ Τιμάνδρον θυγατέρες Κοτυτῶ καὶ Εὐρυτιώνη, ἃς ἐτίμησαν Ἡρακλεΐδαι διὰ τὸ συναγωνίσασθαι αὐτοῖς κατὰ τὴν εἰς Πελοπόννησον ἄφιξιν. 10
- Κ** c. Κοτυταρίς παρὰ τὸ Κοτυτῶ, ἣν τιμᾶσι Κορινθιοὶ τάχα δὲ παρὰ τὸν κότον πεποιήται· δύσκολοι γὰρ οἱ γέροντες καὶ πικροί. Ἀριστοφάνης (Eqm. 42)· Ἀἴμος πυκνίτης, δύσκολον γερόντιον’.
- ΚGLEA** d. ἔστι Κοτυτῶ Λωρικῆ θεός, παρ’ ἣν ὀνόμασται καὶ αὐτῆ. 15
- GLEA** e. ἡ δὲ Κοτυταρίς ὀνόμασται ἀπὸ τοῦ κότου· ἔτοιμοι γὰρ εἰς κότον οἱ γέροντες.
- PT** f. ταῦτα γὰρ ἃ γραία με Κοτυτταρίς: ὄνομα κύριον. [ἦ] παρὰ τὸν κότον ἴσως πεποιήται· καὶ γὰρ οἱ γέροντες ὀξύθυμοί εἰσιν. 20
- L^{SE}PT** 41. παρ’ Ἰπποκλίωνι: Ἰπποκλίων ὄνομα κύριον ἢ ὄνομα τόπου.

1 sch. Pind. Ol. XIII 56 b

1 Τιμάνδρον et Κοτυτῶ scripsi e scholio Pind.: μάνδρον et Κτώαν **Κ** 7 Κοτυτοῦς et Κοτυτῶ codd., corr. Ahrens ὀνόμ. Κοτυτ. om. **PT** Τιμάνδρον et Εὐρυτιώνην scripsi: Τιμάνδρεως et Εὐρύθμις codd. 11 Κοτυταρίς (sic) in cod. post Κοτυτῶ (sic), transposui 13 cum Zieglero versum dedi, qualis apud poetam legitur. **Κ**: δημοπύκτοι δύσκολοι γέροντες 15 Κοτυτῶ **Κ** ἣν **Κ**: ἦς cett. καὶ αὐτῆ om. **GLEA** 20 ἡ delevis; spectat ad alterum ἦ, quod in iisdem libris scholio b praefixum est 22 l.: παρ’ Ἰπποκλώνα **T**: om. **P** ὄνομα κύριον, ἢ γενική τοῦ Ἰπποκλώαντος (**L**) **E**

46 a. νίκη μὲν οὐδ' ἄλλος: ἀντὶ τοῦ· οὐδέτερος ἐνίκη-κθ
σεν. προδέδεικται δέ, ὅτι καὶ φησι (VII 36 cum sch. b)·
'τάχ' ὄπιος ἄλλον ὀνάσει'.

b. ἀνήσατοι: ἀντὶ τοῦ ἀήττητοι ἐφαμύλλον γενομένης κ
5 τῆς μάχης, ἀνίκητοι.

c. νίκη μὲν οὐδ' ἄλλος: ἀντὶ τοῦ· οὐ γὰρ πρὸς τινος θLEAT
ἠττήθησαν. ἀνήσατοι δὲ ἀντὶ τοῦ ἀήττητοι, ἀνίκητοι·
τουτέστιν οὐδεὶς αὐτοὺς ἐνίκησεν.

d. <ἀνάσσατοι:> ἤγουν ἰσοπαλεῖς ἢ ἀνίκητοι. ε⁵

10

VIII. Βουκολιασταί. <β'>

a. Τὰ μὲν πράγματα ἐπὶ Σικελίας, ὁ δὲ λόγος ἐκ τοῦ ΚΥΕΑΘΡΤ
ποιητικοῦ προσώπου. εἰσὶ δ' ἐρῶντες ἀλλήλοις Δάφνης βου-
κόλος καὶ Μενάλκας ποιμὴν εἰληφότες κριτὴν αἰπόλον· ἔπαθλα
δὲ τεθείκασιν τὰς σύριγγας.

15 b. τὰ πράγματα ἐν Σικελίᾳ, ὁ δὲ λόγος ἐκ τοῦ ποιητικοῦ ΚΥΕΑΤ
προσώπου. Μενάλκας καὶ Δάφνης εἰς ἔριν βουκολικῶν ἁμαρ-
των καταστάντες εἴλοντο κριτὴν τινα, οὗ τὸ ὄνομα σεσιώπηται,
ἔπαθλα δ' ἐτίθεισαν τὰς ἰδίας σύριγγας. προσέτι δὲ <τὸν>
κριτὴν ὁ Δάφνης εὖ μάλα ἕσας προσηγάγετο μαθητεῦσαι
20 ἑαυτῷ. Σωσίθεος (Nauck *Trag. gr. fgm.*³ 821) δὲ Δάφνην

2 προδέδεικται (προσδ. G) seqq. desunt in K 3 ταχύ-
τερος G 5 ἀνίκητοι postea adiectum 6 l. om. G οὐδὲ G

Tit.: B. ΚΥΕΑΤ ante arg. b: B. Δάφνης καὶ Μενάλκας
ΚΡΤ: Δ. καὶ M. L: Δ. UE: om. GA β' add. Wilamowitz
Buc. 18 καὶ om. K ἔπαθλα arg. b: -ον KGPT: om. U¹
cum seqq. cett. 15 λόγος Call.: νοῦς codd. 18 ἔπαθλα h
-ον cett. <τὸν> κριτὴν Ahrens: κριτῆς codd. Duebner m¹ 111
ὁ κριτῆς Δάφνην εὖ μάλα ἕσαντα 20 ἑαυτῷ Ahrens: ἑαυ-
UEAT: αὐτόν K

< . . . > γενόμενον, ὅφ' οὗ νικηθῆναι Μενάλκων ἄδοντα Πανὸς κρίναντος, γαμηθῆναι δὲ αὐτῷ καὶ Νύμφην Θάλειαν. Ἀλέξανδρος δὲ φησιν ὁ Αἰτωλὸς (fgm. 5 Meineke *Anat. Alex.* 250) ὑπὸ Λάφυδος μαθεῖν Μαρσύαν τὴν ἀθλητικὴν.

UEAT 3. ἔνηβοι μὲν οἱ πεντεδεκαετείς καὶ πορρωτέρω ἄνηβοι 5
δὲ οἱ κατωτέρω [δωδεκαετείς].

K 6a. ἐπλουρε βοῶν: ἀντὶ τοῦ ὧ φύλαξ τῶν μυκημέ-
νων βοῶν.

UEAT b. μυκητῶν ἐπλουρε βοῶν: ἐπίσκοπε, φύλαξ. ὡς καὶ
᾽Ομηρος (ν 405) ᾽ὄς τ' ὄϊων ἐπλουρος' καὶ (N 450) ᾽ὄς πρῶ- 10
τον Μίνωα τέκε Κρήτη ἐπλουρον'. γίνεται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ
τοῦ ὠρῶ τὸ φυλάσσω.

ERT c. μυκητῶν ἐπλουρε βοῶν: ἀντὶ τοῦ μυκητῶν βοῶν
ἦτοι μυκητικῶν.

KRP d. λῆξι μοι ἀεῖσαι: θέλεις συγκριθῆναι μοι ταῖς ὠδαῖς; 15

L⁵U⁵ [7a.] ἀξιωματικὸς ὁ λόγος.

K b. ὄσον θέλω: ἐφ' ὅσον ἂν θέλω.

9. συρικτά: μεγαλόφωνε, μέγαρα συρξίζειν δυνάμενε.

1 sch. 93 a Serv. auct. Verg. Buc. VIII 68: alii hunc Daphnin Pimpleam amasse dicunt. quam cum a praedonibus raptam Daphnis per totum orbem quaesisset, invenit in Phrygia apud Lityersem regem servientem, qui hac lege in advenas saeviebat, ut cum multas segetes haberet peregrinos advenientes secum metere faceret victosque iuberet occidi. sed Hercules miseratus Daphnidis venit ad regiam et audita conditione certaminis falcem ad metendum accepit eaque regi caput amputavit. ita Daphnin a periculo liberavit et ei Pimpleam, quam alii Thalam (ithalam *cod. Leid., corr. Jahn*) dicunt, reddidit; quibus dotis nomine aulam quoque regiam condonavit.
7 sch. A N 450 sch. ν 405 Eust. 1774, 33

1 lac. ind. Meineke l. l. post Πανὸς in libris leguntur verba καὶ Νυμφῶν, quae primus transposuit et paulo mutata ad Θάλειαν rettulit Buecheler *Rhein. Mus. N. F.* 39, 1884, 275
4 ἀθλητικὴν Meineke l. l.: ἀλιευτικὴν K: λυρικὴν cett. 5 πεν-
τεκαιδεκαετείς ET 6 delevi, δωδ. καὶ κατωτέρω T 10 ὄς
τοὶ ὄων Hom. 15 δι' ὠδῆς GP 16 ἀξιωματικῶς λέγει U
17 ἐφ' ὅσον Ziegler: ἐφοῖον cod.

- 10 a. οὐποτε νικασεῖς: οὐποτε με νικήσεις, οὐδ' εἰ διαρραγείης ἄδων, παρὰ τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ. ἢ· οὐδὲ ἐὰν ἀποθάνης ἢ [ἐὰν] ἀπάγῃ.
- b. <οὐδ' εἴ τι πάθοις:> τὸ λεγόμενον <ἐν> τῇ συν- L⁵
5 ηθείᾳ· οὐδ' ἐὰν σχισθῆς, οὐδ' εἰ διαρραγείης ἄδων.
- c. οὐδ' εἴ <τι> πάθοις τύγ' αἰλίδων: οὐδὲ ἐὰν πάθῃς E⁵ GP
<τι> αἰλίδων. τοῦτο ἡμεῖς φαμεν· οὐδ' εἰ διαρραγείης αἰλίδων.
11. χρῆσθεις δ' ὦν: ἀντὶ τοῦ· βούλει ἔργοις μαθεῖν, K
ὅτι σου κάλλιον ἄδω;
- 10 13 a. ἄρκιος εἶη: τίς ἄθλος ἡμῖν ἀρκέσει, καὶ τίνα κα-
ταθήσομεν [ἡμῖν] ἀντὶ τῆς νίκης;
- b. <ἄρκιος:> ἀξιόχρως. K⁵
- 14 a. ἰσομάτορα: ἴσον τῇ μητρὶ, τουτέστι μέγαν. KL⁵ E⁵ GP
b. ἰσομήτορα: † ἰσόγαιον†. K
- 15 15/16. μᾶλ' ἀριθμεῦντι: ἀριθμοῦσιν ὁ πατήρ μου καὶ θ
ἡ μήτηρ μου.
- 18 a. ἐννεάφωνον: ἐννέα φθόγγους ἔχουσαν ἢ τὴν ἐξ K
ἐννέα καλάμων συγκειμένην.
- b. <ἐννεάφωνον:> τὴν ἀπὸ ἐννέα καλάμων συγκειμένην L⁵ U⁵ E⁵ P
20 ἢ ταῖς ἐννέα φωναῖς ἀρμόζουσαν· ἐννέα γὰρ πᾶσαι αἱ φωναί.
- 19 a. ἴσον κάτω: ἢ ἰσόχειλον ἢ τετράγωνον. K
b. <ἴσον κάτω, ἴσον ἄνωθεν:> ἰσόμηκες ἔχουσαν τὸ E⁵
κάτω καὶ τὸ ἐπάνω.
- c. λευκὸν κηρὸν ἔχουσαν ἴσον κάτω ἴσον ἄνωθεν: K
25 τουτέστιν ἴσον κηρὸν. τετράγωνον οἶσαν δηλοῖ τὴν σύριγγα.
εἰ γὰρ τοσοῦτον εἶχε κηρὸν <κάτω> ὅσον ἄνωθεν, δηλονότι

2 prius ἢ legitur ante παρὰ, transposui 3 ἐὰν delevi, ἢ
<οὐδὲ> ἐὰν prop. Ahrens 4 add. Duebner 5 οὐδ' εἰ
seqq. U⁵ 7 τοῦτο GP: ὅπερ E εἰ E: ἐὰν GP αἰλίδων om.
GP 9 κάλλιον ἄδω Geel: κάλλιον εἰμί cod.: κρείσσων εἰμί
caute Ahrens 11 delevi 19 τὴν—συνημέτην ἢ ταῖς—φωναί
L: ταῖς—φωναί ἢ τὴν—συνκειμένην UE: ἐννεάφθογγον τὴν—
συνκειμένην P 24 composui scholium in codice hoc modo
discissum: λευκὸν κηρὸν ἔχουσαν· τουτέστιν ἴσον κηρὸν. ἴσον
κάτω ἴσον ἄνωθεν· τετράγωνον κτλ. 26 supplēvi

τὸ σχῆμα τετράγωνον ἦν. προτίθησι <δὲ> τὴν τετράγωνον ὡς τιμωτέραν τῆς τριγώνου· ἡ γὰρ τρίγωνος ἐξ ἀνίσων καλάμων, ἐπὶ μέντοι τῆς τετραγώνου δεῖ θαναμάζειν ἴσων ὄντων πανταχόθεν καλάμων.

L⁵U⁶E⁶P 23. συνέπαξα: συνέπηξα, συνήρμοσα. 5

K 26 a. τῆνόν πως: ἀντὶ τοῦ ἄγε δὴ πως ἐκείνον ἐφ' ἡμᾶς καλέσωμεν.

UEAT b. τῆνόν πως ἐνταῦθα τὸν αἰπόλον: λείπει τὸ σκόπει, ἵν' ἡ σκόπει ἐὰν καλέσωμέν πως, ἤγουν τινὶ τρόπῳ, τὸν αἰπόλον ἐκείνον. 10

c. ἔλλειπτικῶς· τῆνόν πῶς ἐνταῦθα τὸν αἰπόλον, νοητέον ἕξωθεν κραζόμεν.

d. ἦν καὶ ἰδὸν Ἀττικῶς, ὡς καλέσωμεν.

L⁵U⁶ e. <ἦν καλέσωμερς> ἐθειλήσωμεν καλέσαι κρῖνειν.

KUEAΘPT 27 a. κύων ὁ φάλαρος: φάλιος, λευκός. καὶ Ὅμηρος 15
(N 799) τὰ κύματα [φαληριόωντα] λέγει τὰ λευκαινόμενα 'κυρτὰ φαληριόωντα'. [τὸ] φαλιὸν δὲ καὶ βαλιὸν λέγουσι καὶ τὸν ἐν τῷ μετώπῳ λευκὸν <τι> ἔχοντα ὁμοίως.

15 sch. V 102/103 i sch. BT N 799 sch. A Γ 362
Hesych. φάλαρος: φάλιος, φαλακρός, λευκομέτωπος. id. φαληριόωντα Phot. Suid. φάλαρα Et. M. 787, 1. 8 (cf. Gen.)
Et. Gud. 338, 59; 548, 34 Sturz Et. Or. 159, 19 Eust. 601, 10; 960, 50; 424, 8; 1850, 7

1 τετράγωνον et priore loco et posteriore nec non τριγώνου compendiis mathematicis in archetypo expressa fuerunt, quae librarius male intellexit. loco priore pro τετράγωνον nunc legitur ἦ (fuit figura quadrata superscripto signo syllabae ex-euntis pervulgato), posteriore non superest nisi compendium ὄ; ubi figura triquetra fuit signo casus genetivi superscripto, sola restat terminatio οὐ προτίθησι scripsi: προστιθέασι cod. addidi 5 συνέπηξα om. LUE 18 ὡς E: ἄς cett. 15 φάλαρος K ὁ ante λευκός add. K 16 τὰ ante κύματα et κυρτὰ φαλ. om. UEAGPT deleui 17 τὸ (delevi) φ. δὲ GPT: τὸ δὲ φ. K: τὸ φ. cett. καὶ τὸν ἐν τ. μ. λ. ἔχοντα ὁμοίως K: καὶ τὸν ἐν τ. μ. ἔχοντα λ. ὄμμα (δ^μ UA) UEA: ἐπὶ τῶν ἔχόντων τὸ λ. ἐν τ. μ. GPT 18 suppl. Ziegler, τι λευκὸν Ahrens in iis, quae GPT praestant

b. <φάλαρος: φάλιος,> λευκός· ἐξ οὗ καὶ φαλακρός ὁ **Λ**⁵
ἔχων φάλιον κάρα.

[c.] <φάλαρος:> γράφεται φίλαρος. **K**

30 a. *λυγκτά*: κράκτα· τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ *λύζειν*. Κα-
5 *λίμαχος* (fgm. 512 Schneider, II 663)· ‘*λύζων δ’ ἄν’ ὄρος*’.
λυγκτά δὲ ὡς τὸ ‘νεφεληγερέτα Ζεὺς’.

b. *λυκτάς*: <λιγύφθογγος> *λύζειν* γὰρ τὸ *λιγυφωνεῖν*, **U^rE^mAT**
κυρίως δὲ ἐπὶ γυναικῶν. Δωρικὴ δὲ ἔστιν ἡ κλίσις.

c. *λυκτάς*: παρὰ τὸ *λύζω λύζω λυκτάς*, ἤρουν συρικτής· **ΘPT**
10 ἔστι δὲ Δωρικὴ ἡ κλίσις.

33 a. *ἄγκεα*: ὡς πρὸς ἔμψυχον ὁ λόγος· ποιητικὸν δὲ **K**
ἔστι τὸ ἔθος. ἄγκη δὲ τὰ τῶν ὀρῶν κοιλώματα. οἱ δὲ τὰ
μετέωρα διὰ τὸ ἄνω κεῖσθαι· καὶ Ὅμηρος· ‘καὶ ἄγκη ποιήεντα’.

b. *ἄγκεα* καὶ *ποταμοί*: γλυκύτες τὸ σχῆμα, ὅτε τοῖς **UEAT**
15 ἀψύχοις ὡς ἐμψύχοις προσδιαλέγονται. ἄγκη δὲ τὰ κοῖλα
τῶν ὀρῶν.

c. *ἄγκεα* καὶ *ποταμοί*: πρὸς τὰ ἄγκη καὶ τοὺς ποτα- **ΘPT**
μοὺς λέγει ὡς πρὸς σωματοειεῖς θεοὺς, ὅπως τὰ θρέμματα
αὐτοῦ μεινωσιν ὅλα. ἄγκη δὲ τὰ κοῖλα τῶν ὀρῶν.

20 [d.] *ἄγκεα* ἀπὸ τοῦ ἄγω τὸ κλῶ, τὰ συγκεκλασμένα οἶον· **T**

e. *θεῖον γένος*: ἢ ὅτι *Τηθύος* εἰσὶ καὶ Ὀκεανοῦ, ὃς **K**
‘γένεσις πάντεςσι τέτυκται’ (**Ξ** 246), ἢ ὅτι ἀεικλήνητοι τυγχά-
νουσι, παρὰ τὸ *θεῖον*.

f. *θεῖον* δὲ *γένος* τὸ τῶν ποταμῶν λέγει, καθὸ ἐκ **UEAΘPT¹³**
25 *Τηθύος* καὶ Ὀκεανοῦ ἢ ἐκ *Διός*, ὡς Ὅμηρος.

12 Et. M. 10, 46 Et. Or. 19, 13 sch. δ 337 28 Et. M.
453, 42 (cf. Gen.)

7 l. om. **UET** supplevi ex **U^rE^s** 8 κλήσις **E**, λέξις **A**
9 *λύζω* **T**: *λύξω* **G**: *λυξέ* **P** *λυκτάς* om. **PT** ἤγ. συρ. om. **G**
12 ὀρῶν Ziegler: ποταμῶν cod. 13 ἄγκεα Hom. 14 ἄγκεα
—ἄγγη **T** ὅτε scripsi: ὅτι codd. 15 προσδιαλέγεται Call.
17 ἄγκεα et ἄγγη ubique in sch. c et d 20 τὰ συγκεκλασμένα
Call.: τὸ -ον cod. οἶον τὰ σ. Geel 22 πάντ. γέν. τέτ. **K**
24 τοὺς ποταμοὺς **ΘPT²** 25 spectare videtur ad *διπετέος*
ποταμοῖο **II** 174 al.

UEAT g. τὸ δὲ μέτρον ἐλεγείων καὶ ἠρωϊκῶν.

35. ἐκ ψυχᾶς: ἢ ἦσε μέλος ἐκ ψυχῆς ἢ βόσκοιτ' ἐκ ψυχῆς, ἦγον ζέοντι πόθῳ καὶ μετὰ ἐπιμελείας καὶ μὴ ἀνειμένως.

K 36. μηδὲν ἔλασσον ἔχοι: καὶ αὐτοῦ τὰ πρόβατα μηδὲν ἔλασσον τῶν ἐμῶν τρέφονται. 5

37/38 a. αἴπερ ὁμοιον: εἴπερ ὁμοίως ἀεῖδει ταῖς ἀηδόσιν ὁ Δάφνης, ἀντὶ τοῦ· εἴπερ ἀληθῶς οὕτως ᾄδει ὡσπερ <αἰ> ἀηδόνες.

b. ταῖσιν ἀηδονίσιν: εἰκεν οὕτως ἀκριβῶς ᾄδειν ὡσπερ αἰ ἀηδόνες. 10

KUEABPT 41—44 a. πάντα ἔαρ: ὄπου, φησὶν, ἡ ἐρωμένη αὐτοῦ περιπατεῖ, ἐκεῖ πάντα ἔαρ καὶ πάντα νομαὶ εἶσι καὶ τὰ θρέμματα ἐκτρέφεται· ὅταν δὲ ἀπέλθῃ, ξηραίνεται καὶ ὁ ποιμὴν καὶ αἰ βοτάναι.

K b. ἢ <παντᾶ> ἀντὶ τοῦ πάντη καὶ πανταχοῦ. 15

UEAT c. τὸ δὲ πάντη Δωρικῶς παντᾶ περισπωμένως.

d. τὸ δὲ οὐθᾶτα πηδῶσιν, ὅτι πληροὶ διὰ τῶν θηλῶν τὸ γάλα.

e. τρέφεται: ἢ τὰς ἀμνάδας καὶ τοὺς ἀμνοὺς ὑπὸ τῶν οὐθᾶτων τρέφεσθαι <λέγει>· ἢ τὰ νέα ἦγον μικρὰ τῶν ποιμνίων τρέφονται καὶ αὖξονται· ἢ τὰ ἀρτίφρυτα τῶν βοτανῶν αὖξονται.

L^s U^s E^s [f.] <ἀφέρπη> ἐκεῖθεν πόρρω γενήσεται.

KUEABPT 45—48. ἐνθ' ὄϊς: ὁ Δάφνης λέγει ἀντιπαραβάλλον ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐννοίας, ὅτι ὄπου ἂν ὁ ἐρώμενός μου βαλῆναι MI- 25

2 35. Hesych. ἀμνάδας· παρθένους ἢ πρόβατα.

3 ἦγον ζέοντι πόθῳ L^s 5 ἐμῶν scripsi: ἐμοῦ cod.
8 addidi 9 οὕτως cod., corr. Wilamowitz 11 ἐνθα καὶ ἡ
ἐρωμένη μοῦ ἐστὶ, φησὶν GP 12 ἐκεῖ πάντα om. K 13 ἐκ-
τρέφεται GP T ξηραίνεται K: ἀποξηραίνεται cett. 14 ἡ βο-
τάνη GP 15 supplēvi 16 Δωρικῶς K^s 17 πλήθει codd.,
correxī 20 suppl. Amstel. 21 τρέφεσθαι καὶ αὖξεσθαι
Amstel. 24 λέγει ἀντιπαραβ. ἐπὶ τ. αὐτ. ἐνν. GP: λέγει παραβ.
ἐπὶ τ. αὐτ. ἐνν. λέγων K: πάλιν ἐπὶ τ. αὐτ. ἐνν. παραβ. (ἀντι-
παραβ. T) λέγει cett. 25 μου KGP: μοι cett.

λων, πάντα αὔξει, καὶ σμήνη καὶ δένδρα καὶ θρέμματα· ὅταν δὲ χωρισθῆ, καὶ ὁ βουκόλος ξηρὸς γίγνεται καὶ αἱ βόες.

49 a. ὦ τράγε τᾶν λευκᾶν ἄνερ ἀργῶν: καταχρηστικῶς ὡς ἄνδρα τῶν ἀργῶν τὸν τράγον φησίν.

5 b. ὦ βᾶθος ὕλης: ἀντὶ τοῦ ὑψηλόν. Ὅμηρος (B 147)· κ 'ὡς δ' ὅτε κινήσει Ζέφυρος βαθὺ λήιον ἐλθῶν'.

51/52 a. ἴθ' ὦ κόλε καὶ λέγε: πρὸς τὸν τράγον φη- KUEAQPT σίν· ὦ κολοβέ, ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ ἐστὶν ὁ Μίλων. ἔπελθε σὺν καὶ λέγε αὐτῷ, ὅτι καὶ Πρωτεύς θεὸς ὢν φώκας ἔνεμε καὶ μετὰ δυσόδμων ζῶων ἀνεστρέφετο. καὶ σὺ σὺν μὴ ὑπερη- 10 φάνει διὰ τὴν τῶν τράγων ὁσμὴν ἐλθεῖν πρὸς με.

b. ἐν τήνῳ γὰρ τήνος: ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ (<...>) ἀπελ- K θῶν (<...>) πρὸς τὸν τράγον [τὸν βουκόλον] ὁ λόγος.

c. ὦ κόλε: ἀντὶ τοῦ ὦ κολοβέ· λέγεται γὰρ κόλος ὁ μὴ 15 ἔχων κέρατα τράγος. καὶ Ὅμηρος (II 117) 'κόλον ὄρνυ'.

d. κόλος δὲ λέγεται ὁ τράγος ὁ μὴ ἔχων κέρατα. UEAP

e. Μίλω δὲ εἶπεν ἀντὶ τοῦ Μίλωνι· καὶ γὰρ τὴν εὐ- UEAPT θεΐαν οὐχ ὁ Μίλος ἔφη, ἀλλ' ὁ Μίλων· 'ἔνθ' ὁ καλὸς Μίλων βαίνει' (v. 47).

3 Serv. Verg. Buc. VII 7: vir gregis abusive; nam tantum hominum est. Philarg., sch. Bern. ib. 14 sch. AT II 117 sch. Nic. Ther. 260 Hesych. κόλον Et. Gen. χαλός (Reitzenstein, Gesch. d. gr. Etym. 247) Et. M. 816, 24 Et. Or. 164, 4 Philem. Lex. 208 Osann Eust. 1049, 16

1 ἐὰν δὲ ἀπέλθῃ GPT 2 καὶ ὁ β. ξ. γίγνεται [καὶ αἱ βο- τάναι (delevi)] καὶ αἱ βόες K: καὶ ὁ β. ξ. γίγνεται καὶ οἱ βόες U(E)A: ἀποξηραίνονται καὶ ὁ β. καὶ αἱ βόες cett. in fine add. διὰ τὸ ὅπ' αὐτοῦ βόσκασθαι [τὰ ὅπ' αὐτοῦ] U 7 l. ὦ τράγε τᾶν λευκᾶν ἀργῶν K πρὸς—φησίν om. UEAGPT 8 ὦ καλέ (κόλε Buck 26)—ἔπελθε σὺν K: ὦ κολοβέ, ἔπελθε σὺν UEA: ἐλθέ, ὦ κολοβέ τράγος οὐ ἐστὶν ὁ Μίλων GP: ὦ κολοβέ τράγος, ἔπελθε σὺν, οὐ ἐστὶν ὁ M. T 9 καὶ Πρ. GPT: Πρ. καὶ K: ὁ Πρ. cett. 10 καὶ μετὰ K: οἶον μετὰ UEAT: μετὰ GP δυσωδῶν UEA σὺν om. K 11 ὁσμὴν UEA πρὸς ἡμᾶς ἦτοι πρὸς ἐμὲ τὸν Μενάλκην GPT 12 frustula scholii cuiusdam, quod antecedenti simillimum fuit. lacunas Ziegler indicavit, τὸν βουκ. ipse seclusi 15 τράγος deleri vult Ziegler, sed cf. schol. d 17 καὶ γὰρ seqq. om. P

K 53—56 a. μή μοι γᾶν: οὐδέν μοι, φησί, τούτων ἡδὺ οὔτε Πέλοπος ἀρχὴ οὔτε χρυσίου πλήθη οὔτε ταχύτερον ἀνέμων εἶναι ἢ τὸ ἔχειν ἐν ἀγκάλαις τὸν Μίλωνα.

b. ἀντάρκης τις ὁ Δάφνης ἦδεται ἐν ταῖς ἀγκάλαις ἔχων τὸν ἐρώμενον ὑπὸ τῆ πέτρα, ἀφορῶν τὴν Σικελικὴν ἄλα καὶ 5 τὴν οἰκίαν.

QPT c. ἀλλ' ὑπὸ τᾶ πέτρα: ἀλλ' εὐφραίνομαι σε ἐν ταῖς ἀγκάλαις ἔχων ὑπὸ τῆδε τῆ πέτρα, ἀφορῶν τὴν Σικελίαν.

KUEAQP d. οὐκ ἀνιστορήτως δὲ τοῦτο ὁ Θεόκριτός φησι· καὶ Ἑρμησιάναξ (fgm. 2 Bach *Phil. Coi, Herm. Col. atque Phan.* 10 *rell.* 112) γὰρ λέγει τὸν Δάφνιν ἐρωτικῶς ἔχειν τοῦ Μενάλκα. ἀλλ' ὁ μὲν ἐπ' Εὐβοίας τὰ περὶ αὐτοῦ διατίθεται, οὗτος δὲ ἐπὶ Σικελίας.

K 57 a. ὕδασι δ' ἀνύχμος: τοῖς ὕδασι δ' ἀνύχμος κακός ἐστιν, ὅτι ἀποξηραίνεται καὶ ἀφανίζεται. 15

P b. δένδρεσι μὲν χειμῶν φοβερὸν κακόν, ὕδασι δ' ἀνύχμος: ἀποξηραίνεται γὰρ ὄντος ἀνύχμοῦ.

KUEAQP 58 a. ὕσπληγξ: ἡ πάγη· κυρίως δὲ ἡ τῶν δρομέων ἀφετηρά. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ φοβερὸν κακόν.

QPT b. ἀγροτέροις δὲ λίνα: τοῖς δὲ ἀγριμαίοις τὰ δίκτυα. 20 ἀπὸ κοινοῦ τὸ φοβερὸν ἐστὶ καὶ κακόν.

E^s [c.] <ἀγροτέροις:> τοῖς ἐν τῷ ἀγρῷ οὖσιν ἢ ταῖς πέρδιξι καὶ τοῖς λοιποῖς.

1 56. Hesych. σύννομα· σύνδρομα, ὁμόφρονα. 18 Hesych. Phot. Suid. ὕσπληγξ

3 ἐν Wilamowitz: ὄπ' cod. 4 ἦδεται—ἔχων scripsi: <ὄθησιν καὶ λέγει> ἦδασθαι—ἔχων Ahrens (ap. Ziegl.): ἦδασθαι—ἔχοντα cod. 5 ὑπὸ τῆ πέτρα, ἀφορῶν—ἄλα Ahrens l. l.: ὄπερ τὴν πέτραν, ἀφορᾶν—ἀλλὰ cod. 6 <ποίησιν> post οἰκίαν suppleri vult Ahrens l. l. 8 ἐπὶ codd., correxi 9 δὲ **K**: διὰ **GPT**: om. cett. ὁ Θ. καὶ ὁ Ἑρμ. λέγουσι τὸ τὸν Δ. **GPT** 11 γὰρ om. **K** Δάφνιν **KGPT**: Δαμοίταν cett. πρὸς τὸν Μενάλκα **GPT** 12 αὐτῶν **GP**, αὐτὸν **T** ἐπιτίθεται **K**, τίθεται **GPT** 18 ἡ πάγη **K**: παγίδων γένος **UEA**: σίδος παγίδος cett. 19 ἀφρῆσι **K** post ἀφ. add. ὁ κάγκελλον ἡμεῖς φραμεν **GPT** ἀπὸ seqq. hoc loco om. **GP** 20 ἀγριμαίοις codd. 22 ἀγρομένοις cod. in verbis poetae

59. κακὸν ἀνδρὶ παρθενικῆς πόθος διὰ τὸ ἐρᾶν, μὴ κ
 ῥαδίως δὲ τυγχάνειν.

[63.] τοκάδες αἱ μητέρες τῶν ἐρίφων. U⁶E⁵

65 a. ὃ Λάμπουρε κύον: Λάμπουρος ἢ λευκὴν οὐρὰν κ
 5 ἔχων ἢ ἐπιμελῶς φυλάσσων ἐγκειμένον μετὰ τοῦ λάμπειν καὶ
 τοῦ ὠρεῖν, ὃ ἔστι φυλάσσειν, ἢ παρὰ τὸ λαμπουρίδι ἴσον
 εἶναι, ἐπειδὴ κύνες εἰσὶν ἀλώπηξιν ὅμοιοι· λαμπουρίς γὰρ ἢ
 ἀλώπηξ.

b. ὃ Λάμπουρε κύον: ὄνομα κυνὸς ἀπὸ τοῦ λαμπρὰν U⁵E⁵ΘPT
 10 ἔχειν τὴν οὐρὰν ἤγουν πυρρὰν ἢ ἀπὸ τοῦ λίαν φυλάσσειν.

66 a. οὐ χρῆ κοιμᾶσθαι βαθέως: τοῦτο ἀπὸ τοῦ UEAT
 'Ομήρου ὁ Θεόκριτος ἔσχε. φησὶ γὰρ ἐν τῷ δευτέρῳ τῆς Ἰλιά-
 δος (B 24): 'οὐ χρῆ παννύχιον εὐδειν'.

[b.] σὺν παιδί: οἱ γὰρ παῖδες μὴ εἰώθασι τῶν ποι-
 15 μνίων ἐπιμέλειαν ποιῆσθαι προσήκουσαν, ἀλλ' ἀμελεῖν ἢ
 ῥαθυμοῦντες ἢ παιγνίοις ἀσχολούμενοι· οἱ δὲ ἔνηβοι κρεῖτ-
 τωνα τὴν ἐπιμέλειαν ποιοῦσι, ὥστε καὶ τοῖς κυσὶ κοιμωμένοις
 οὐ φροντὶς αὐτῶν.

67/68 a. καὶ ὑμεῖς οἷες μὴ ὀκνεῖτε εἰς κόρον βόσκεισθαι. κ
 20 ἂν γὰρ πλῆθος πάλιν γένηται καὶ φυῆ βοτάνη πολλή, οὐ
 καμείσθε τότε.

b. οὐ μὴ κακοπαθήσητε, ὅταν πάλιν αὐτὴ ἀναβλαστήσῃ.

c. οὐτι καμείσθ' ὅκκα πάλιν ἄδε φύεται: οὐ μὴ U⁵E⁵ΘPT
 καταπονηθῆτε νεμόμεναι, ὅταν νέα βοτάνη πάλιν φυῆ.

25 d. <οὐτι καμείσθ'> οὐ καμείσθε τὴν πόαν <νεμόμεναι> U⁵E⁵
 ὡς μὴ οὐσαν.

5 ἐπικειμένον cod., emend. Wilamowitz 6 λαμπουρίδι
 ἴσον Geel: λάμπουρις ἴσως cod. 7 λάμπουρις Call.: -ος cod.
 10 ἤγουν Ahrens: ἢ codd. ἢ ἀπὸ seqq. om. UGPT 12 δευ-
 τέρῳ A: πρώτῳ codd. 14 εἰώθασι μὴ codd., transposui 16 verba
 οἱ δὲ—ποιῶσι perperam secludebantur inde a Geelio 18 αὐ-
 τῶν scripsi ex mente Duebneri: αὐτοῦ (scil. τοῦ ἐπιμέλειαν ποι-
 εῖσθαι) Ahrens e cod. Genev.: αὐτ' ep. UEA: αὐτοῖς T 21 κα-
 μεῖτε cod., correxi 22 ὅταν Ziegler: ὅπως cod. 24 κακο-
 πονηθῆτε P ὅταν seqq. om. UE 25 κάμετε codd.

ΚΥΕΛΘΡΤ 72 a. *σύνοφρος κόρα*: συγκεκολλημένας ἔχουσα τὰς ὄφρῦς, τουτέστιν εὐόμματος καὶ συνετή. κόρην δὲ λέγει τὴν ἐρασθεῖσαν αὐτῷ Νύμφην.

U⁵E⁵ [b.] <σύνοφρος>: μελανόφρος· δοκεῖ γὰρ καὶ τὸ σκοτεινότερον πύκνωσιν ἔχειν. 5

U^mE^mΘΡΤ¹⁻³ 73. *καλὸν καλόν*: καλὸν τὸν εὐεῖδη λέγει· κάλλος γὰρ ἐστὶ συμμετρία μελῶν καὶ μερῶν μετ' εὐχροίας.

K 74 a. *οὐ μὰν οὐδὲ λόγων*: ἀλλ' οὐδὲ λόγον αὐτῇ ἀπεκρίθην, οἷον οὐδὲ τὸ τυχόν. δοκεῖ δὲ τὸ ἔπος ἡμαρτησθαι ἐνταῦθα· ἐνθεν οἱ μὲν γράφουσιν οὐδὲ λόγον ἐκρίθην 10 ἄτοπον, πικρὸν αὐτῶ, τουτέστιν οὐδὲ σκαῖον λόγον ἀπεκρινάμην αὐτῇ, οὔτε τῶν πρὸς τὸ λυπηρὸν οὔτε τῶν πρὸς ἡδονήν <οἱ δὲ...>.

ΘΡΤ b. τὸ πικρὸν αὐτῶ: ὅπερ, τὸ μὴ ἀποκριθῆναί με, πικρὸν ἦν αὐτῇ. τινὰ δὲ τῶν ἀντιγράφων τὸν πικρὸν ἔχουσιν, 15 ἐν' ἧ' οὐ μὴν οὐδὲ ἀπεκρίθην αὐτῇ οὐδὲν πικρὸν ὧν λέγεται. εἰς ταύτην γὰρ καλῶς εἰποῦσαν οὐδὲν ἔδει πικρὸν ζηθῆναι. καὶ κρεῖττον ἂν εἶη, εἰ τὸν πικρὸν γράφοιτο· ἀπαιτεῖ γὰρ καὶ τὸ μέτρον.

Θ 81. *ὡς οἱ παῖδες ἄεισαν*: τοῦτό ἐστι τοῦ ποιητοῦ καὶ ἐστὶ τὸ σχῆμα παραβατικὸν καὶ ἀνακεφαλαίωσις.

K 84. *λάσδεο*: ἄθλον δὲ ἡ σύριγξ αὐτοῖς [ἐπίκειται καὶ] πρόκειται, ἦν ἐπιδίδωσιν ὁ κριτὴς τῷ Δάφνιδι ὡς νικήσαντι.

6 Plotin. De pulchr. 50 d cum nota Creuzeri

1 *δασσίας ἔχ. τὰς ὄφρ. συγκεκ.* **UEAT** *συγκεκαλυμμένας* **K**
2 καὶ **K**: ἦ cett. 6 **UET³** haec: τί ἐστὶ κάλλος; *συμμετρία*
κτλ. κάλλος seqq. om. **G** 11 *ἐκρίθην* scripsi: *ἀπεκρίθην*
Call.: ἀπεκρίθη cod. 12 *αὐτῶ* scripsi: -ῆ cod. *verba οὕτε*
τῶν πρὸς τὸ λυπ.—ἡδονήν ad οὐδὲ τὸ τυχόν trahi vult **Dueb-**
ner 13 lac. indicavi 16 ὧν **Ahrens**: ὡς codd. 21 *περασμ.*
τικόν cod. 22 del. **Ziegler**

86 a. οἱ μὲν χρώματος εἶδος τὴν μυτάλην, οἱ δὲ ὄνομα ἤκουσαν, οἱ δὲ τελευταίαν· Καλλίμαχος (fgm. 498 Schneider, II 655)· 'θήκατο ἴμη εἰς' αἷμα πιεῖν μύταλον.'

b. τήναν τὰν μυτόλαν: μυτόλαν αἰγὰ φησι τὴν μὴ ^{L⁵UEAΘPT}
5 ἔχουσαν κέρατα.

87 a. ἄτις ὑπὲρ κεφαλαῖς: ὑπὲρ τὰ χεῖλη τοῦ ἀμολ- KUEA γέως πλήρη τὸν ἀμολγέα ποιεῖ. ἀμολγεὺς δὲ ἀγγεῖον δεκτικὸν γάλακτος.

b. ὑπὲρ κεφαλαῖς δὲ ἀντὶ τοῦ· ἕως κεφαλῆς γεμίζει τὸν ^{ΘPT}
10 ἀμολγέα.

c. ἦτις γεμίζει πάντα μέχρι καὶ τῆς στεφάνης. ^{U⁵E⁵}

88/89 a. ὡς μὲν ὁ παῖς: ἀναστρέψας εἴρηκεν. ἡ γὰρ K σύνταξις αὐτῆ· ὡς ἂν ἄλοιτο ὁ ἀμνὸς πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ, οὕτω καὶ ὁ Δάφνις ἠσθθεῖς ἐπὶ τῇ νίκη ἤλατο.

b. τάττεται δὲ ἐναλλάξ, πρότερον τὸ ὡς ὁ νεβρὸς ἄλλεται ^{L⁵}
15 ἐπὶ τὴν μητέρα, <εἶτα τὸ> οὕτω καὶ ὁ παῖς ἐχάρη.

c. ὁ παῖς ἐχάρη καὶ ἀνάλατο: ὁ παῖς, ἤγουν ὁ Δάφνις. ^Θ
τὸ σχῆμα ἀντιστροφῆ.

d. καὶ πλατάγησε: καὶ τὰς χεῖρας ἐκρότησε. ^{U⁵E⁵ΘP¹}

20 90/91 a. ὡς δὲ κατεσμύχθη: καὶ τοῦτο ἀντέστραπται K ὁμοίως· ὡς ἂν γάμφ νύμφη λυπηθεῖη, οὕτω καὶ ὁ Μενάλκας ἠττηθεῖς ἐλυπήθη.

b. κατεσμύχθη οἶον κατεσβέσθη <τὸν θυμὸν> καὶ ^{K⁷UEAΘP¹}
ἐν αὐτῷ ἐκάη καὶ ἐλυπήθη. ἀνετράπετο δὲ ἀντὶ τοῦ [οἶον].

25 ἐξελύθη ὑπὸ λύπης.

2 Hesych. μίτυλον. μύτιλον Herodian. I 162, 15 Lentz

3 πῶν Wilamowitz *Textg.* 3 n. falsam quam Ziegler deli-
neaverat compendii imaginem recte interpretatus 4 l. om.
^{UEA} ἄκρων ^{GPT} 7 ἀμολγεὺς seqq. om. ^{UEA} 13 post
ἄλοιτο in cod. αὐτῷ, quod in αὐτοῦ mutatum post μητέρα tra-
ieci 16 suppl. Ahrens 17 καὶ ἀν. post Δ. in cod. 18 ἀντί-
στροφον cod. 19 καὶ τὰς χ. om. ^{UE} 23 κατεσμύχθη et
καὶ ἐν αὐτῷ et καὶ om. ^K supplevi dubitanter κατεκάη
^{GPT} 24 delēvi

UEAT c. *νύμφα γαμηθεῖσ' ἀπάχοιτο: οὕτως ἔλυπαιτο ὁ Μενάλκας, καθὰ καὶ νύμφη ἢ ἄρτι πρῶτον γαμηθεῖσα ἀπάχοιτο. λυποῦνται γὰρ αἱ τοιαῦται διὰ τὸ κατὰ τὸν καιρὸν ἐκείνον πόνῳ τιτρώσκεισθαι.*

GP⁵T d. *οὕτω καὶ νύμφα: οὕτω καὶ νεοστὶ παρθένος γαμηθεῖσα λυπηθείη.*

KUEAQPT 93 a. *καὶ Νύμφαν ἄκρηβος: ἱστοροῦσι γὰρ αὐτὸν ὑπὸ τινος ἀγαπηθῆναι Νύμφης, ἣν Σωσίθεος (Nauck *Trag. gr. fgm.*³ 821) Θάλειαν καλεῖ. παρακελευσαμένης δὲ αὐτῆς ἄλλη γυναικὶ μὴ ὀμιλεῖν, μὴ τηρήσας τὴν παραίνεσιν αὐτῆς ἑμισθῆθη αὐτῇ. ὅθεν ὁ μὲν Θεόκριτός φησι τὴν Νύμφην ἀποστῆναι ἀπ' αὐτοῦ, αὐτὸν δὲ ἀντιμεταλαμβάνοντα τὸν ἐκεῖνης ἔρωτα ὑπὸ λύπης μεταλλάξαι τὸν βίον (I 64 seqq.): ἐκτὸς εἰ μὴ αὐτὸν μὲν φησιν ἀπειπασθαι αὐτήν, ἄλλης δ' ἐρασθῆναι 'ὥς ποκα τὰς Ξενίας ἠράσασατο Λάφρις' (VII 73). οἱ δὲ λοιποὶ φησι τυφλωθῆναι αὐτὸν καὶ ἀλώμενον κατακρημνισθῆναι.*

GP⁷T b. *καὶ Νύμφαν ἄκρηβος: Νύμφην τὴν Ξενίαν λέγει. ἄκρηβος δὲ ὁ ἀρχὴν ἔχων τῆς ἡλικίας.*

7 Serv. auct. Verg. Buc. VIII 68: hunc (Daphnin) igitur cum nympha Nomia amaret et ille eam sperneret et Chimaeram potius sequeretur, ab irata nympha amatrice luminibus orbatum est, deinde <in> lapidem versus. nam apud Cephaloeditanum oppidum saxum dicitur esse, quod formam hominis ostendat. cf. adn. ad VIII b et I 82/85 e

8 ἀγαπηθέντα K 9 ταύτης δὲ παρακελευσαμένης αὐτῷ GP(T), παρασκευασάμενος δὲ αὐτῇ K 10 ἄλλην γυναικὰ μὴ ὀμιλεῖν K, μὴ ἄλλη γυναικὶ ὀμιλεῖν GP τηρήσας K: τηρήσας UEAT: ποιῆσαι GP αὐτῆς om. GP 11 ἑμῶ. αὐτῇ om. UEAGPT 12 ἀντιμεταλαμβάνοντα Wilamowitz: ἀντιμεταβάλλοντα UEAT: ἄρτι μεταβαλόντα K: ὀπομεταβαλόντα GP 14 αὐτὸν—αὐτήν Call.: αὐτήν—αὐτόν K: αὐτόν—αὐτόν UEAT: αὐτόν—αὐτῆς GP ἀποσπασθαι GP 15 Ξενίας G 16 τυφλωθῆναι KT: τυφλωθέντα cett. 18 Ξενίαν Warton 19 τὴν ἡλικίαν PT ἀρχὴν ἔχων ἡλικίας ἦτοι νέος U⁵E⁵

IX. Βουκολιασταί. <γ'>

Τὰ μὲν πράγματα ἐπὶ Σικελίας ὑφίστανται. παρακα- KLUEAGPT^{1,2}
 λοῦνται δὲ ὑπὸ συννομέως Δάφνης καὶ Μενάλκας, ὅπως
 ἀλλήλοις ἀντάσωσιν. οὐδὲν δὲ ἔχει πρὸς τὸν Μενάλκην τοῦ-
 5 τον ὄντα Σικελὸν <τὰ> ὑπὲρ Μενάλκου Χαλιιδέως, ὃν φησιν
 Ἐρμησιάναιξ (fgm. 3 Bach, *Phil. Coi, Herm. Colorh. atque*
Phan. rell. 112) ἐρασθῆναι τῆς Κρηναίας Εὐλίπης καὶ διὰ
 τὸ μὴ τυγχάνειν αὐτῆς κατακρημνισθῆναι.

1/2 a. νομεύς τις προλογίζει ὁ καὶ κριτής. L⁵U⁵E⁵A⁵P⁵T⁵

10 b. τὸ δὲ ἐξῆς οὕτως· βουκολιάζεο Δάφνι, συναρ-UEAT
 ξάσθω δὲ Μενάλκας. τὸ δὲ βουκολιάζεο, τουτέστι βου-
 κολικὴν φωνὴν λέγει. ἰστέον, ὅτι ἡ τὸν αὐτὸν ὄν προεῖπε
 Μενάλκην καὶ πάλιν φησί — τότε γὰρ ἴσως ἔνευε μῆλα
 (VIII 2), νῦν δὲ βόας — ἢ ἕτερον Μενάλκην βουκόλον.

15 [c.] <ἐφεψάσθω> ἀποκρινέσθω ἐξ ἀμουβῆς. L⁵U⁵E⁵

[d.] συναψάσθω δὲ Μενάλκας: συναργάτης ἔστω. P

3 a. βουσίην ὑφέντες: ταῖς βουσίην, θηλυκῶς· τοὺς KUEA
 μόσχους ταῖς βουσίην ὑφέντες, ἦτοι ὑποβαλόντες.

b. ὑπὸ στείραιοι δέ: ἡ ὑπὸ ἀντὶ τῆς ἐπί, ἢ ἡ· KUEAT
 20 ἐπὶ στείραιοι τοὺς ταύρους ἀφέντες, — ἵνα τέκωσιν, ὥς τινες·
 στείρας δὲ εἶπε τὰς οὐπω τετοκυίας.

Tit.: B. Δάφνης καὶ Μενάλκας KLUGPT: B. Δ. καὶ Μ.
 προλογίζει ὁ ποιμὴν EA γ' add. Wilamowitz Buc. 2 ὑφ-
 ἴστανται KL: κείνται UEAT²: om. cett. παρακ. (ἐγκαλοῦνται
 T²) δὲ ὑπὸ συνν. Δ. καὶ Μ. KUEAT²: νομεύς δὲ ἔστιν, ὃς δαίται
 Δάφνιδος καὶ Μενάλκα cett. 4 ἔχοι GP τοῦτον seqq. de-
 sunt in LGPT¹ 5 suppl. Schaefer ὃν K: οὐ cett. 6 Ἐρ-
 μησιάναιξ KT²: -ᾶναιξ cett. 7 Κρηναίας K: Κυρηναίας cett.:
 Κρηναίας Wilamowitz Herm. 14, 1879, 162, lectionem codicis K
 defendit Rohde *Der griech. Roman*² 84 8 ἐπιτυγχάνειν—
 κατακρημνίσαι UEAT² 10 συναψάσθω Ahrens 12 ᾠδὴν
 Adert 18 ὑποβάλλοντες K 20 ὑφέντες K ἵνα—τινες om.
 UEAT

- UEAT** c. < . . . > αἱ γὰρ εἰς ἅπαν ἄτοκοι στεῖραι καλοῦνται ἢ διὰ τὸ στερεὸν εἶναι τὸ σῶμα ὡσανεὶ ὑπὸ τόκων μὴ ἐκλυόμενον ἢ παρὰ τὸ ἐστερηθῆσθαι γόνου.
- K** 4. χοῖ μὲν ἄμα: καὶ οἱ ταῦροι ἄμα ταῖς βουσίην ἔποιοντο ἐπὶ τὰς φυλλάδας. 5
- KUEAT** 5 a. μηδὲν ἀτιμαγελευντες: μηδαμῶς καταλείποντες τὴν ἀγέλην. τοὺς γὰρ καταλιμπάνοντας τὸ κοινὸν τῆς ἀγέλης καὶ καθ' ἑαυτοὺς νεμομένους οὕτω καλοῦσιν.
- L⁵U⁵E⁵** [b.] <ἀτιμαγελευντες:> καταφρονοῦντες τῆς ἀγέλης.
- PT** [c.] μηδὲν ἀτιμα γελευντες: μὴ ἄτιμα χαίροντες. 10
- K** 6 a. Ἐν ποθ' ἔν: Ἐν πρὸς ἔν ᾠδάριον, τουτέστιν ἀμοιβαδῖς. ἢ ἔμποθεν ἀντὶ τοῦ ποθέν, ὡς εἶναι τὸ πλήρες· ἔμποθεν παρασκευασμένος μέλος. Ὅμηρος (α 10)· ἔδ' ἄμωθεν γε θεά'. ἀλλ' οὐδὲν ἔχει τὸ ἀμωθεν σύνεγγυς.
- L⁵U⁵E⁵** [b.] <ἄλλωθεν:> ἀπὸ τῆς ἄλλης ἀρχῆς ἢ ἀπὸ τοῦ 15 ἄλλου μέρους.
- L⁵U⁵E⁵** [7.] ἀρχὴ τῆς ᾠδῆς.
- KL⁵U⁵E⁵** 9 a. στιβάς: ἢ ἐκ χόρτων κατάστρωσις αὐτοσχέδιος. εἴρηται παρὰ τὸ συμπεπιλωσθαι καὶ καταπεπατησθαι.
- KP⁵** b. νένασται: ἐξήπλωται. 20
- L⁵U^mE⁵P** c. νένασται: ὑπέστρωται, σεσῶρευται ἀπὸ τοῦ νῶο νῶο τὸ σωρεύω.
- PT** 10/11. τὰς μοι ἀπ' ἄκρας λίσυ κόμαρον τραγοί-

2 Et. M. 727, 10 (cf. Gen.) Et. Gud. 510, 24 Sturz Et. Or. 141, 3; 147, 26 7 sch. Luc. 199, 2 Rabe Hesych. Suid. ἀτιμ. Lex. Bachm. 160, 8 11 Greg. Cor. Dial. dor. 77: τὸ ἔμποθεν ἔμποθεν λέγουσι. Θεόκριτος· ἐμὴν δὲ τὴν βωκολιάζεν ἔμποθεν'. ἔνιοι δὲ ἀντὶ τοῦ ποθέν ἐξελάβοντο τὴν λέξιν ταύτην. ἢ ἔν πρὸς ἔν ᾠδάριον, τουτέστιν ἀμοιβαδῖς. 19 Eust. 861, 1; 1395, 37; 1553, 39

1 lac. indicavi, conicias intercidiisse οὐ καλῶς vel simile quid ἢ Tricl.: εἶτα **UEAT** 6 καταλιπόντες et καταλιπόντας **UEAT** 12 cod. ita: ἢ ἀντὶ τοῦ ἔμποθεν παρασκ. μέλος, ὡς εἶναι τὸ πλήρες ποθέν. corr. Ziegler Gregorio collato 18 αὐτοσχέδιος seqq. om. **LUE** 21 ὑπέστρωται om. **P**

σας: τῶν βοῶν αὐτοῦ φησί τινας κατακρημνισθῆναι ὑπὸ τοῦ λιβός. ἢ δὲ σύνταξις· ἀπὸ ἄκρας σκοπιᾶς.

13. ὅσσον ἐρῶντι πατρὸς μύθων ἢ ματρὸς ἀκούειν: λείπει τὸ παίδες. τὸ δὲ ἦ ἀντὶ τοῦ καί.

5 14. τὸ οὕτως περισπᾶται, ὡς ἀξιό Μουνάτιος, τὸ δὲ κ χωρὶς τοῦ σ οὔτω οὐκέτι.

15 a. Αἶτνα μᾶτερ: τὴν Αἶτνην φησί μητέρα Μεν-ΚΥΕΑ ἀλκου, καθότι ἐν αὐτῇ διέτριβε· καὶ Ὅμηρος (Θ 47) τὴν Ἴδην φησί 'μητέρα Θηρῶν'.

10 [b.] <Αἶτνα μᾶτερ:> ἐν Σικελίᾳ γὰρ τὰ πράγματα. L⁵U⁵E⁵

16/17 a. ὅσσ' ἐν ὄνειρῳ: ὡς εἰ ἔλεγε περιουσίαν ΚΥΕΑΤ ἀφθονον· τοιαῦται γὰρ αἱ ὄνειρωκτικαὶ φαντασίαι. καὶ παρ' Ὀμήρῳ (I 385) ἔνιαι ἐκδόσεις οὕτως ἔχουσιν· 'οὐδ' εἴ μοι τόσα δοίη, ὅσα ψεύδονται ὄνειροι.'

15 b. <ὅσσ' ἐν ὄνειρῳ:> ἤγουν εὐτυχῆς εἰμι· εὐδαιμονοῦσι γὰρ ὡς ἐπὶ πολὺ τοῖς ὄνειροις οἱ ἄνθρωποι. L⁵U⁵E⁵Θ

c. ἔχω δὲ τοι ὅσσ' ἐν ὄνειρῳ: ἀπὸ τῆς παροιμίας· ΘΡΤ ὅσσ' ἐν ὄνειρῳ φέρειν.

19 a. χόρια ζεῖ: ἀντὶ τοῦ <ἐν> τοῖς ἀνθραξι τοῖς ἀπὸ ΚΥΕΑΤ 20 δρυός. χόρια δὲ τὰ τῶν ἐμβρύων ἀγγεῖα. εἰδῶσιν γὰρ ἐν γάλακτι καταπλάσσοντες καὶ ξηραίνοντες ὀπτᾶν, εἴτα ἐσθίειν ταῦτα, ἃ καὶ χόρια προσαγορεύουσι. <...> '†κρατὶ ὑοστρό-

20 Galen. Περὶ σπέρμ. I 7 (IV 538 Kuehn) Hesych. Suid. χόρ. Lex. Bachm. 416, 19 Poll. II 223 Athen. XIV 646 e

4 λείπει οἱ παίδες E⁵ 12 ὄνειρωκτικαὶ L. Dindorf *Thes. V 2017*: -ωτικά codd. 13 ἔνιαι—ἔχουσιν desunt in U⁵E⁵A⁵T ἔνιαι Wilamowitz: ὅτι αἱ K 14 ὅσα ψάμαθός τε κόνης τε cum Homero K 19 ἀντι—ἀγγεῖα desunt in U⁵E⁵A⁵T; U⁵: τοῖς ἀνθραξι τοῖς ἀπὸ δρυός suppl. Call. 20 ἐν γάλακτι καταπλ. scripsi: ἐν γῆ καταπλ. ΚΥΕΑ: ἐγκαταπλ. T: ἐν <τούτοις> γάλα πήσσαντες Ahrens 21 ἐσθίειν K: -λοισι cett. 22 lac. indicavi. e verbis corruptis Cratini nomen elicuerunt Hemsterhuys et Toup, cf. fgm. 326 Kock *Com. att. fgm. I 109* ὑοστρόφοιο K: νεοστέφοι U⁵E⁵A: νεοστέφει T

φοιο γέννας† χόρια τ' ἐμβρύων τε πλήρη. ἔμβρονον γὰρ ἀπὸ τοῦ ἐν ἑαυτῷ τὴν βορὰν ἔχειν ἢ ἀπὸ τοῦ βρούειν καὶ ἀΰξασθαι, χόρια δὲ καλοῦσι τοὺς ὑμένας, οὓς πληροῦσι τοῦ ἀμειχθέντος γάλακτος, ἐσθλοῦσι δὲ θέντες ὑπὸ τὸ πῦρ.

L^mU^mE^fABPT b. χόρια ζεῖ: χόρια τὰ ἀγγεῖα τῶν ἐμβρύων ἢ αἱ ἀπὸ τῶν ἐντέρων πλεκόμεναι χορδαί.

KUEAT 20/21 a. φαγοί: εἶδος δρυός. εἴρηται δέ, ὅτι πρὸ τῶν Δημητριακῶν καρπῶν τὰς βαλάνους ἤσθιον ἢ πηγούς τινας παρὰ τὸ εὐπαγεῖς εἶναι. εἰσὶ δὲ δρυὸς γένη ε'· φηγός, ἡμερίς <ἢ καὶ> ἐτυμόδρυς, <αἰγίλωψ, πλατύφυλλος> καὶ ἀλίφλιος. 10

E^fBP b. ἔχω δέ τοι οὐδ' ὄσον ὄραν: οὐδόλωρ ἔχω φροντίδα τοῦ χειμῶνος.

1 sch. BT P 56 sch. T Ψ 266 sch. Pind. Nem. XI 1
Et. M. 334, 13 (cf. Gen.) Et. Gud. 183, 43 Sturz Or. Werf.
613, 43 Et. Or. 56, 6 (Soranus) Eust. 1095, 15; 1299, 43;
1627, 27 7 Serv. Verg. Buc. I 1: antea homines glandibus
vescebantur, unde etiam fagus dicta est ἀπὸ τοῦ φαγεῖν.
Philarg. ib.: fagi, idest cuius arboris fructu antiqui vescebantur,
quam Graeci φαγὸν appellant. Serv., Brev. Expos., sch.
Bern. ad Verg. Georg. I 8 Isid. Etym. XVII 7, 28 sch. ABT
H 22 Eust. 594, 34; 664, 45; 1859, 33 Et. M. 791, 25 (cf.
Gen.) 9 Theophr. Hist. plant. III 8, 2: γένη μὲν οὖν οἱ μὲν
τέτταρα ποιοῦσιν, οἱ δὲ πέντε. διαλλάττονσι δ' ἔνια τοῖς ὀνόμασιν,
οἷον τὴν τὰς γλυκείας φέρονσαν οἱ μὲν ἡμερίδα καλοῦσιν,
οἱ δ' ἐτυμόδρυν. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπ' ἄλλων. ὡς δ' οὖν οἱ
περὶ τὴν Ἰθὴν διαιοῦσι, τὰδ' ἐστὶ τὰ εἶδη ἡμερίς, αἰγίλωψ,
πλατύφυλλος, φηγός, ἀλίφλιος, οἱ δὲ εὐθύφλιον καλοῦσιν.
Plin. Hist. nat. XVI 16—24 sch. Nic. Ther. 413

1 γέννας Basil. a. 1541 πλήρη K: πλήθη cett. 2 ἐν ἑαυ-
τῷ τὴν om. K βρούειν K: ἐμβρούειν cett.: <ἔσω>βρούειν ex Et.
M. Ahrens ἀΰξασθαι UEA 4 ὀπὲρ T 5 τὰς K: τοὺς
cett. 9 αὐτοῖς post εὐπαγεῖς add. UEAT ἡμερίς Kiessling
κμερίς codd. supplementa e Theophrasti loco supra laudato
asciuit Ahrens 10 καὶ ἀλ. K: ἀλ. καὶ cett. ἀλίφλιος I. B.
Koehler Notae et emend. in Theocr. 1767, 37: ἄλιφλιος K:
ἄλιφλιος UEA: ἄλιφος T UEAT add. in fine ἀμυλος, h. e.
lemma scholii c falso iteratum

c. ἄμυλος εἶδος τι ἄρτου, ἐκ τῶν σιτανίων λεγομένων ΚΥΕΑΤ πυρῶν γενόμενος.

d. ἄμυλος δὲ ὁ ἄρτος ὁ ἄνευ μύλου γενόμενος· ἀποβρέχοντες γὰρ τὸν πυρὸν ἀποθλίβουσι.

e. οὐκ ἔχω δὲ <οὐδὲ> μικρὰν φροντίδα χειμῶνος, ὥσπερ UEAT οὐδὲ νωδὸς ἀνήρ καρύων καὶ καρυδίων παρόντος αὐτῶ ἀμύλοιο ἦτοι πλακοῦντος. ἐν γὰρ τῷ πλακοῦντί εἰσι καὶ κάρυα.

f. <ἀμύλοιο> ἀπαλὴ βρωσίς. U⁵E⁵P⁵

[g.] <ἀμύλοιο> ἀπαλῆς τροφῆς ἦγουν κουρκούτης. L⁵

h. <ἀμύλοιο> τοῦ λεγομένου ἀποθέριμου· χωρὶς μύλου L⁵E⁵ γὰρ γίνεται.

23 a. κορύναν: ῥόπαλον. εἴρηται παρὰ τὸ κάρυα ἢ παρὰ κ τὸ ἄκρον· βαρύτερον γὰρ κατὰ τὸ ἄκρον μέρος. Ζμερίας δὲ φησι κορδύλην, σκυτάλης εἶδος. Θεόφραστος (Hist. plant. III 5, 1) δὲ τὴν ἐλάτη ἐμφυομένην ἴσως φησὶ καὶ τραχυνομένην <...> [ἀπὸ τοῦ ἢ κορύνη].

b. κορύνη τὸ ῥόπαλον. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ κάρυα L⁵U⁵E⁵AΘPT <ἢ παρὰ τὸ ἄκρον>· βαρύτερον γὰρ ἔστι περὶ τὸ ἄκρον.

20 c. ῥόπαλον δὲ ἔστιν ἀμυντήριον ἐτερορρεπές, ἐξ ἐνὸς μέρους ΘPT ῥοπήν ἔχον καὶ βάρος.

24. αὐτοφυῆ: ἐκ φύσεως ἐπιμαμπῆ καὶ οὐκ ἐξ ἐπιτε- KU⁵E⁵ χνήσεως.

1 Diosc. Mat. med. II 101, 1 Plin. Hist. nat. XVIII 76
Et. M. 87, 42 18 Et. M. 531, 31 (cf. Gen.) Et. Gud. 339, 1
Sturz Eust. 672, 10 15 Hesych. κορδύλη 20 sch. Apoll.
Rhod. I 1195 sch. AB A 559 Et. M. 705, 23 (cf. Gen.)
Et. Gud. 294, 53; 493, 52 Sturz Eust. 672, 12; 862, 47; 1815, 10

1 σιτανίων Hemsterhuys: σιτανίων K: σατνίων cett. γενομένων pro λεγ. K 8 praem. ἄλλως E: ἀλόως UA: ἀλοῦς T ἄμυλος—γενόμενος om. K 5 add. tacite Casaubon (263) 18 παρὰ τὸ ἄκρον ἢ παρὰ τὸ κάρυα cod., correxi 15 κορδύλην Ahrens (ap. Ziegl.): κοτύλην cod. ἐλάτη scripsi: ἐλαίαν τὴν cod. 16 de τραχυνομένην dubito 17 lac. indicavi deleui 19 Callierge praeceunte supplevi e scholio a

- ΚΥΕΑΤ** 25 — 27 a. στρόμβον καλὸν ὄστρακον: στρόμβος κογχύλη ἀπὸ τοῦ συνεστράφθαι. τούτου δέ, φησί, τὸ κρέας αὐτὸς ἐπασάμην μετὰ ε' μερισάμενος, ὅτε ἔλαβον αὐτόν.
- Κ** b. ἐν Ἰκαρλαίσι: Ἰκάρια πέτραι νῦν οὐκ ἂν λέγοντο αἱ περὶ Ἰκαρον τὴν νῆσον, ὀνομάζονται δ' ἂν τινες ἴσως καὶ 5 περὶ Σικελίαν· ὁ γὰρ λέγων ἀγορεύς Σικελός.
- Ρ** c. πέτραις ἐνὶ Καρλαίσι: ταῖς πρὸς τῇ Καρλα νήσῳ.
- L⁵U⁵E⁵** [d.] <πέντε ταμῶν πέντ' οὐσίην:> ἦτοι σὺν πέντε ἄλλοις νομεῦσι τοῦτον καταβροχθίσας.
- L⁵U^mE⁵** [e.] <ἐκαναχήσατο:> ἐγέλασε χαρίεν ἐπὶ τῷ τοῦ κόχλου 10 ὄστράκῳ.
- g** [f.] ἐκαναχήσατο: χαρίεν ἔλεγεν, ἐγέλασεν.
- ΚΥΕΑΤ** 28 — 30 a. βουκολικαὶ Μοῦσαι: ταῦτα ὁ νομεὺς ἢ Θεόκριτος λέγει. ὃ Μοῦσαι, τὸ μέρος τῆς ψῆδης τῆς παρ' ἡμῖν ἐκφήνατε, μήπως μου ἐπὶ γλώτταν φλύκταιναι φύονται. 15 ἐκεῖνο γὰρ γίνεται τοῖς μηδὲν πρᾶγμα εὐλόγως κρινουσιν.
- g** b. βουκολικαὶ Μῶσαι: ὁ λόγος ἐκ τοῦ νομέως.
- L⁵** c. ἐπιστροφή τὸ σχῆμα. πρὸς τὰς Μούσας.
- gPT** d. μηκέτ' ἐπὶ γλώσσας ἄκρας: ὁ λόγος πρὸς τὴν Μοῦσαν. ἰδίως δὲ τὸν λόγον ποιησάμενος πρὸς πάσας εἰς 20 μίαν κατέκλινεν. ἢ ὁ λόγος πρὸς τὸν Δάφνιν, ὃ καὶ κρεῖττον.
- L⁵U⁵E⁵** e. <μηκέτ' ἐπὶ γλώσσας ἄκρας:> πρὸς τὸν Μενάλκην.

2 κογχύλη **K**: κογχύλιον cett. τούτου **T**: τοῦτο **UEA**: τοῦτ cum accentu utroque **K** rescr. 3 ἐπασάμην **UEAT** ὅτε seqq. om. **UEAT** 5 Ἰκαρον Ahrens (ap. Ziegl.): Πάρον cod. ὀνομάζονται cod., corr. Wilamowitz αἱ περὶ Σικ. post νῆσον in **K**, corr. et transp. Wilamowitz 10 ἐκελάθησ Jacobs *Spec. emend. in aut. vet.* 1786, 41. Geelio scholiasta legisse videtur ἐγκαγγάσατο vel εὐ καγγάσατο 13 ὁ λόγος ἐκ τοῦ συννομέως ἢ ἐκ τοῦ Θεοκρίτου **UEAT** 14 μέλος **KT** 15 ἐκφήνατε Amstel.: ἐκφάνατε codd. φλύκταινα φύεται **UEAT** 16 ἐκεῖνο Ziegler: ἐκεῖ **K**: ἐν ἐκεῖνοῖς **UEA(T)** γὰρ om. **K** γίνεται **K**: εἴωθε γίνεσθαι cett. εὐλόγως Geel: εὐλογον codd. κρινουσιν **K**: κινουσι cett.

f. ὀλοφυγγῶν ἢ ἐπὶ τῆς γλώττης φλύκταινα. λέγουσι ΚΥΕΑΤ δὲ αὐτὴν οἱ Ἀττικοὶ ὀλοφυκτίδα. ὅταν αὕτη γένηται ἐπὶ τῇ γλώττῃ, εἰώθασι λέγειν αἱ γυναῖκες, ὡς ἀποτεθεῖσάν σοι μερίδα οὐκ ἀπέδωκας.

5 33—36 a. τὰς μοι πᾶς <εἴη> πλειῖος δόμος: τῆς ΚΛ^μΥ^εΕ^α ᾧδῆς καὶ τῆς μουσικῆς, φησί.

b. οὔτε γὰρ ὕπνος οὔτ' ἕαρ ἕξαπίννας γλυκε- Λ^μΥ^εΕ^αΡΤ ῥώτερον: οὔτε ὁ ὕπνος ἡμῖν γλυκύτερος οὔτε τὸ ἕαρ τὸ ἕξαίφνης ἐλθὼν τοσοῦτον γλυκύ, ὅσον ἢ μουσουργία.

10 c. οὓς μὲν ὀρητε: τουτέστιν, οἷς μὲν ἔστε φίλοι, ᾧ ΥΕΑΤ Μοῦσαι, χαίρουσιν ἐκεῖνοι.

d. τοὺς δ' οὔτι: ἤγουν τοὺς σοφοὺς οὐδὲν τι παρα-ΥΕΑ Τρέπει τοῦ δέοντος.

e. τοῦσδ' οὔτι ποτῶ δαλήσατο Κίρκη: ποτῶ τῶ κυ-ΘΡΤ 15 κεῶνι. δαλήσατο δὲ ἀντὶ τοῦ ἔθελξε· δαλεῖς γὰρ εἰσὶν οἱ ἀμαθεῖς.

f. δαλήσατο: τὸν Ὀδυσσεᾶ σοφὸν ὄντα οὐ κατέθελξε ΚΥΕΑΤ τὰ τῆς Κίρκης φάρμακα· τοὺς δὲ ἐταίρους ἀγνώμονας ὄντας

1 Hesych. ὀλοφυγγῶνα· φλυκτὶς ἐπὶ τῆς γλώττης. 2 Phot. ὀλοφυκτὶς· οἶον ἐπινυκτὶς ἢ δοδιτήν. ὅταν δὲ ἐπὶ τῆς γλώττης τοῦτο γένηται, λέγουσιν αἱ γυναῖκες, ὡς ἀποτεθεῖσάν (ὡς ἀποθεῖς τις Ahrens, ὅσα ποθεῖς τις cod.) σοι μερίδα <οὐκ addidi> ἀπέδωκας (ἀπέδωκεν Ahrens, ἐπέδωκεν cod.). δοκεῖ δὲ ταῦτα ἐπιγίνεσθαι τῇ γλώττῃ καὶ ὅταν ἄπερ ἀπόντος φίλου μὴ καλῶς (ἀπόντος καλοῦ ἢ καλῆς cod., corr. Ahrens Phil. 33, 1874, 390) διαλέγηται. Hesych. ὀλοφυκτὶς 15 Hesych. δαλῖς (leg. δαλῆς)· μαρῶς. 18 Eust. 10, 18: κατὰ γὰρ τὸν εἰπόντα σοφόν, οὓς οὐ προσορῶσιν αἱ Μοῦσαι, τοῦτους 'ποτῶ δηλήσατο Κίρκη', τουτέστι τοῦτους ἢ θηριώδης ἀλογία ἔβλαψεν.

1 ὀλοφυγγῶν ἢ φλυκτώδης ἐστὶ φύσκα ΥΕΑΤ, τὴν ἐπὶ γλώσσης φλύκταιναν L^s 2 ὀλοφυκτίδα ΚΕ ante corr. Α: ὀλοφυκτίδα ΥΕ corr. Τ 4 ἀπέδωκας Κ: ἀποδεδώκασιν, quod Ahrens negatione deleta recepit, cett. 5 l. restitui auctore Ahrensio: τὰς μοι πᾶς· πλείων δόσις Κ: πλείων δόσις ΛΥΕ: τὰς μοι πλείος· πλείων δόσις Α 7 l. om. ΥΑΓ 8 γλυκερώταρος ΓΡΤ τὸ ἕξαίφνης—γλυκύ om. ΛΥΕΑ 13 finem scholii deesse putat Ahrens 15 ἔθελξε Ahrens, cf. sch. f: ἐθίδαξε codd. 17 σοφὸν ὄντα Κ: φησὶν ὄντινα cett. 18 δὲ om. Κ

καὶ ἀπερικέπτους ἀπεθηρίωσεν ὁ κυκεών. συώδεις γὰρ ἦσαν
καὶ ἀμαθεῖς καὶ ὑπὸ τῆς Κίρκης δυνάμενοι τῷ ποτῶ μετα-
ΚΥΕΑ μορφωθῆναι εἰς ἄλογα ζῶα· g. συώδεις γὰρ εἰσιν οἱ ἀμαθεῖς.
P⁵ h. <οὔς γὰρ ὄρευντι:> διὰ τὸν Ὀδυσσεά τοῦτό φησι.
οὔς δὲ οὐχ ὄρεῶσι, τοῦτους ἔβλαψεν ἡ ἀμαθία.

5

X. Ἐργατῖναι ἢ θερισταί

ΚΛΥΕΑΘΡΤ a. Ἄθλων, ἐν ᾧ χωρῖον διάκειται τὰ πράγματα. Μίλων
δ' ἐστὶ καὶ Βάττος ἐν τῷ θερίζειν προσδιαλεγόμενοι ἀλλήλοις.
ἐρᾷ δὲ ὁ Βάττος Βομβύκης αὐλητρίδος, Πολυβώτου τινὸς εἴτε
θυνατρός εἴτε θεραπαινίδος, καὶ ἐπὶ τούτῳ ὁ Μίλων ἐρεθίζει 10
ΚΥΕΑΘΡΤ αὐτὸν ὡς βραδέως θερίζοντα. b. τοῦ δὲ Βάττου τὴν [μὲν]
αὐτοῦ δυσθυμίαν εἰπόντος ὡς Βομβύκης ἐρῶ καὶ διὰ τοῦτο
κάμνω τὴν ψυχὴν, ὁ Μίλων προσπαίρων αὐτῷ τὴν φίλην
αὐτοῦ μάντιν καλαμαίαν φησίν, ἐπεὶ καὶ μέλαινα καὶ λεπτή
καὶ ἀνάκωλος· τοιαῦται δὲ καὶ ἐν ταῖς χώραις αἱ ἀκρίδες. 15
Βάττος δὲ ἐπὶ τούτοις μήτι μεγαλορρημονεῖν ἔφησεν αὐτῷ·
τυφλὸν γὰρ οὐ μόνον τὸν Πλοῦτον, ἀλλὰ καὶ τὸν Ἐρωτα τὸν
ἀκρίτως προϊόντα λέγεσθαι. ὑπερεθισθεῖς δὲ ὁ Βάττος ὑπὸ

3 ἄλογα Schaefer (ap. Kiessl.), quocum conveniunt et Eust.
et sch. rec. in cod. Paris. 2833: ἄλλα codd. γὰρ K: δέ cett.

Tit.: Ἐ. ἢ Θ. ΚΛΥΕΑ: Ἐ. ἢ Θ. Βάττος (καὶ add. T) Μίλων
GPT 7 ἄδ.—πράγματα om. LΥΕΑ εἰ ἐν γ. διάκειται τὸ
ἄσμα GPT 8 διαλεγόμενοι GPT 9 Βομβύλης K Πολύ-
βου K 10 θεραπαινίδος K: θεραπαινίης cett. ἐρεθίζει αὐτ.
ὡς βρ. θερ. K: ἐρεθίζων αὐτ. ὡς βρ. θερ. σκάπτει GPT: ὡς βρ.
θερ. αὐτ. ἔσκαπτε cett. 11 τὴν—δυσθυμίαν et καλ—ψυχὴν
om. ΥΕΑGPT del. Valckenaer 12 ὡς K: ὅτι GPT: om.
cett. Βομβύλης K 14 καὶ λεπτή om. K 15 δὲ bis om. K
16 ἐπὶ τούτοις μήτι μεγαλορρημονεῖν ἔφησεν K: μὴ μεγαλορρη-
μονεῖν (-ήση G, -ῆς P, -ᾶν T) ἐπὶ τούτῳ ἔφη cett. 17 τυφλὸν
—τὸν Πλοῦτον K: τυφλός—ὁ Πλοῦτος cett. τὸν Ἐρωτα τὸν
ἀκρ. πρ. scripsi: τὸν ἀκρ. πρ. Ἐρωτα Fritzsche (ed. mai. I 320):
τὸν ἀκρ. πρ. K: ὁ Ἐρως cett. 18 λέγεσθαι scripsi: λέγειν K:
om. cett. ὑπερεθισθεῖς K, ἐρεθισθεῖς GPT

Μίλωνος εἰς τὴν ἐρωμένην αὐτοῦ ἀπήγγειλεν ᾠδὴν. παυσαμένου δὲ αὐτοῦ τῆς ᾠδῆς ἀναδέχεται ὁ Μίλων καὶ ὡς πρέπουσαν ἐργάτη ᾠδὴν εἴρηκε περιέχουσαν τὰ περὶ τοῦ Λιτινέρου τοῦ Μίδου υἱοῦ, ὃν Ἡρακλῆς ἀνεῖλε πολλοὺς ἀναιροῦντα ἐν
5 τῷ θερίζειν. παραινεῖ δὲ αὐτῷ λοιπὸν τὸν κατ' αὐτὸν ἔρωτα διηγείσθαι κατὰ τὸν ὄρθρον τῇ μητρὶ.

1—3 a. βουκαῖος: ὁ ἐπὶ ἡμιόνων κομίζων τὰς ὕλας ἦ κ ὁ ἀροτῆρ ὁ τοῖς βοῦσι τέμνων καὶ καίνων τὴν γῆν. [λέγεται ὑποκοριστικῶς.] εἰρησθαι δὲ τὸν βουκόλον ὑποκοριστικῶς
10 <φασιν>, οἱ δὲ τὸν θεριστήν.

b. βουκαῖον οἱ μὲν τὸν θεριστήν ἀπὸ τοῦ βου ἐπιτα- UEABPT
τικοῦ καὶ τοῦ καίνω τὸ κόπτω καὶ θερίζω, ὁ μεγάλως καίνων ἢ σὺν βοῇ καὶ ᾠδῇ. τινὲς δὲ τὸν βουκόλον. βέλτιον δὲ τὸν ἀροτῆρα ἀκούειν, τὸν σὺν τοῖς βοῦσι καίνοντα τὴν γῆν. Δι-
15 φίλος (ὁ Λαοδικεύς, cf. Athen. VII 314d) δὲ ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Νικάνδρου Θηριακῶν κύριον ὄνομα τὸν Βουκαῖον λέγει.

c. τὸ δ' ἐξῆς· ὃ ταλαίπωρε θεριστά, τί πεπονθῶς οὔτε KUEAPT
τὴν τάξιν ὡς πρότερον διατηρεῖς οὐθ' ἔμα τῷ πλησίον θερίζεις, ἀλλὰ καθυστερεῖς;

8 Et. Gen. (Et. M. 207, 30): βουκαῖος. Νικάνδρος (Μένανδρος codd., corr. Sylburg) οἶον (Ther. 5)· 'βουκαῖός τ' ἀλέγοι καὶ ὀροῖτυπος'. καὶ Θεόκριτος· 'ἐργατῖνα βουκαῖε'. σημαίνει δὲ τὸν ἀροτριαστήν, τὸν τοῖς βοῦσι καίνοντα τὴν γῆν, τουτέστι κόπτοντα καὶ σκίζοντα. sch. Nic. Ther. 5 Hesych. βουκαῖος sch. ABT N 824 Eust. 962, 10

1 παυσαμένου — εἴρηκε in libris post θερίζειν leguntur, transposui παυσάμενος δὲ UEAGPT 3 ἐργασίαν (leg. -α) K τοῦ Λιτινέρου τοῦ K: τὸν Λιτινέτην τοῦ GP: τὸν Λιτινέσην (-την T) τὸν cett. 4 Δείμας pro Μίδου K rescr. 5 δὲ K: τε cett. αὐτῷ Valckenaer: αὐτὸν K: om. cett. κατὰ ταύτην K 8 καίνων Ziegler: κινῶν cod. delevi 10 supplēvi, lac. Ziegler statuerat 11 ἤκουσαν post θεριστήν add. GPT ἀπὸ — ᾠδῇ om. GP 14 καὶ τέμνοντα post γῆν add. GPT 17 ταλαίπωρε K: ἐπίπνευε cett. πέπονθας UEAPT 18 τῷ K ante corr. UT: τὸ K corr. cett. λήιον post πλησίον add. UEAPT

KUEAT d. ὄγμον: τὴν αὐλακα παρὰ τὸ διοιχθῆναι τὴν γῆν. οἱ δὲ τὴν τάξιν, οἱ δὲ τὸν ὄρχον, οἱ δὲ τὸν χόρτον. κυρίως δὲ ἢ ἐπ' εὐθείας τομῇ τῆς αὐλακος, καὶ ἔστιν ὄγμος ὁλον ἀπὸ τοῦ διοίγεσθαι τὴν γῆν ὑπὸ τοῦ ἀρότρου. νῦν δὲ κεῖται ἢ λέξις ἐπὶ τῆς εἰς εὐθὺν τάξεως τοῦ θειρισμοῦ, ὡς Ὅμηρος (A 68) 5
'ὄγμον ἐλαύνει'.

QPT e. οὐ τεὸν ὄγμον: ὄγμος κυρίως ἢ [ἀπὸ] τοῦ ἀρότρου τομῇ, ἤγουν ἢ αὐλαξ, ἀπὸ τοῦ διοίγεσθαι τὴν γῆν ὑπὸ τοῦ ἀροτριῶντος. νῦν δὲ κεῖται ὁ λόγος ἐπὶ τῆς κατ' εὐθὺν τάξεως τοῦ θειρισμοῦ. 10

L^s f. <ὄγμος> ἢ ἐπίστιχος φυτεία ἀπὸ τοῦ οὔγειν καὶ ἀνοίγειν.

P g. ὄγμος ἢ τάξις, ὁ ὄρχος. ἄλλοι δὲ ὄγμον τὸ γεωργικὸν ἐργαλεῖόν φασιν.

K^sL^sU^sE^sP h. οὐθ' ἔμα λαοτομεῖς τῷ πλατίον: τὸ λήϊον τέ- 15
μνεις, θερλίεις.

K^mL^sU^sE^sP^s 4. <κάκτος:> εἶδος φυτοῦ ἀκανθώδους ἀπὸ τοῦ κατα-
καίνω τὸ λυπῶ.

K 5/6 a. ποιός τις: πῶς, φησίν, οὐκ ἀργότερος ἔση προϊού-
σης τῆς ἡμέρας, ὅποτε νῦν ἀρχόμενος τῆς ἐργασίας οὐκ ἀπο- 20
τέμνεις τῆς αὐλακος οὐδέν;

UEAT b. ποιός τις δέλλαν τε: ποταπὸς ἔση κατὰ μεσημβρίαν

1 sch. BT Σ 546 sch. Soph. Phil. 163 sch. Nic. Ther.
571 sch. Opp. Hal. I 625 Et. M. 618, 34 (Gen., cf. Reitzenstein
Gesch. d. gr. Etym. 25 n. 68) Et. Or. 114, 28 Eust. 831, 57;
1161, 54

1 διηνοίχθαι **K** 2 ὄρχον **K**: ὄρ lac. insequente **A**: ὁ cum
lac. **U**: ὄρδιον **T**: om. **E** οἱ δὲ τὸν χόρτον deleri vult Dueb-
ner 3 ἐπ' εὐθὺν τοῦ ἀρότρου τομῇ **UEAT** καὶ om. **K**
4 ἀρότρου **K**: ἀροτριῶντος cett. 5 εἰς om. **UEAT** ὁ μὲν
pro Ὅμηρος **K** rescr. 6 ὁ ἐλαύνει **K**: ὁ ἐλαύνοντες ἀνδρός
μάκαρος κατ' ἄρουραν **UEA(T)** ἐλαύνωσιν Hom. 7 prae-
term. Tricl. 11 οἴσαι cod., corr. Duebner 15 τὸ λ. τέμνεις
θερ. **P**: τὸ λ. τέμνεις **LUE**: θερ παρὰ τῷ 1 τέμνεις **K** 17 ἀπὸ
seqq. om. **K^sL^sU^s**

καὶ δειλην, ὅς νῦν ἀρξάμενος οὐ μειοῖς καὶ ἔλαττοῖς τὸν στίχον τοῦ θέρους; τὸ γὰρ ἀποτρώγεις τοῦτο δηλοῖ.

c. ποταπὸς ἔση προοιούσης ἡμέρας, ὅτε νῦν βαθυμεῖς τῆς L^m E⁶ AT ἐργασίας ἀρχόμενος, καὶ εἴπερ σε καὶ τὸ καῦμα ἐκλύει περὶ
5 τὴν δειλην;

7 a. ὀψαμαῖτα: ὁ μέχρις ὀψὲ θερίζων καὶ μὴ ἐνδοῦς. K

b. Μίλων ὀψαμαῖτα: τουτέστι μέχρι ὀψίας θερίζων καὶ UEA κακοπαθῶν καὶ μὴ ἐνδιδοῦς. τοῦτο δὲ φησιν, ἐπεὶ οὗτος ἐν ἀρχῇ τοῦτον εἶπεν ἐκλελύσθαι.

10 c. Μίλων ὀψαμαῖτα: ἐπεὶ ὁ Μίλων ἐν ἀρχῇ τὸν Βάττον BPT εἶπεν ἐκλελύσθαι, ὀψαμάτην τὸν Μίλωνα ὁ Βάττος καλεῖ, τουτέστι μέχρι ὀψίας θερίζοντα καὶ μὴ ἀποκάμνοντα.

[d.] <ὀψαμαῖτα:> νωθρέ, ὀψὲ καὶ βραδέως ἀμῶν· ἢ L⁵ U⁵ E⁶ ὄψιμε καὶ γηραιέ.

15 e. ἀτεράμνου: λιθίνης, ἀναισθήτου. ἀτεράμνους γὰρ K φασὶ πέτρας τὰς σκληρὰς καὶ μὴ τειρομένας, καὶ ἀτεράμνα ὄσπρια τὰ ἀνέψητα.

f. πέτρας ἀπόκομμ' ἀτεράμνου: ἀντὶ τοῦ λίθινε καὶ UEA σκληρότατε· ἀτεράμνους γὰρ τοὺς σκληροῦς φασὶ, τοὺς μὴ
20 τέρενας καὶ ἀπαλούς· οἶον πέτρινε.

g. πέτρας ἀπόκομμ' ἀτεράμνω: οἶον πέτρινε, λίθινε, BPT σκληρότατε· ἀτεράμνους γὰρ τὰς σκληρὰς πέτρας φασὶν, ἐπεὶ τέρεν τὸ ἀπαλόν.

[8.] οὐδέποτε σοὶ συνέβη ἔρᾶν ἀπόντος; L⁵ U⁵ E⁶

25 9. τίς δὲ πόθος: οὐδὲ εἰς ἐργάτη ἀνδρὶ ἔρωσ καὶ ἐκτός K τοῦ προκειμένου ἔργου γίνεται πόθος. ὑποβάλλει δὲ τὸ τοῦ

15 Galeni Pergameni de Atticissantium studiis testimonia, coll. Guil. Herbst, 1911, 26sq., ubi add. Theophr. Hist. plant. II 4, 2

1 ὅς Heinsius: ἧς codd. 3 ὅτε Call.: ὅτι codd. 4 lac. inter καὶ et εἴπερ ind. Ahrens ἐκλύσει Tricl. 18 ἢ ὄψιμε γηραιὲ καὶ μέχρι τῆς ὀψίας ἀμῶν L 18 τειρομένας Call.: τειρομένας cod.

Εὐριπίδου (fgm. 895 Nauck *Trag. graec. fgm.*² 647): 'ἐν πλησμονῇ γὰρ Κύπρις, ἐν πεινώσει δ' οὐ.'

KL⁵U⁵E⁵ 11 a. χαλεπὸν, φησίν, ἐντέρων κύνα γεῦσαι· εἰ γὰρ εἰθίσται, καὶ τοῖς θρέμμασιν αὐτοῖς ἐπιχειρεῖ. ἔστι δὲ παρομιῶδες· χαλεπὸν ἐργάτας ἄνδρας ἔρωτος πειραθῆναι. 5

UEA⁸BPT b. χαλεπὸν χορίω: ὡσπερ, φησίν, ὁ γευσάμενος χορίου κύων δυσασποδιωκτός ἐστιν, οὕτω καὶ ὁ ἀγροῖκος ἐρωτικοῦ

L⁵U⁵E⁵BPT πάθους γευσάμενος. c. παροιμία δὲ ἐστὶν ἐπὶ τῶν γευσάμενων ἀθέτου τινός, δυσασποσπάστως δὲ ἐχόντων· d. χαλεπὸν ἐργάτην ἄνδρα ἔρωτος πειραθῆναι. 10

K 12. σὺ μὲν, φησίν, ἀπείρατος ἔρωτος τυγχάνεις, ἐγὼ δὲ ἐρῶ ἰά' ἡμέρας ἤδη.

13 a. ἐκ πίθου: ἡ παροιμία ἀπὸ τῶν ἀφθονα ἐχόντων· εἰσικας, φησίν, ἐκ περιουσίας ζῆν.

UEA b. ἐκ πίθου ἀντλεῖς: τοῦτο εἰρωνευόμενός φησιν οἶον· 15 ἐκ περιουσίας καὶ πλήρους πίθου ἀντλεῖς, ὥστε σε ἐρᾶν, καὶ οὐκ ἐκ λαγῆνων· ἐγὼ δὲ ἔχω οὐδ' ἄλλης ὄξους.

BPT c. ἐκ πίθου ἀντλεῖς: οἶον οὕτως ἐν περιουσίᾳ ζῆς, ὥστε σε καὶ ἐρᾶν. ἢ εἰρωνευόμενός φησιν· ἐκ περιουσίας, ἀπὸ πλήρους πίθου ἀντλεῖς καὶ οὐκ ἐκ λαγῆνου· ἐγὼ δὲ οὐδὲ ὄξος ἔχω. 20

K [d.] ὄξος ἄλλης: πλάνης θεράπενμα.

14 a. τοιγάρτοι: τουτέστιν ἀπὸ σπόρου <τὰ> πρὸ τῶν θυρῶν ἐκεκόσμητο ἐπιμελείας τυγχάνοντα, νῦν δὲ οὐχ ὁμοίως διὰ τὴν ἐπὶ τῇ ἐρωμένῃ λύπην. τοῦτο οὖν φησι δεῖγμα τοῦ ἐρᾶν, τὸ ἀσκάλευτον εἶναι καὶ ἀγεώργητον ἀπὸ τοῦ σπόρου 25 τὸ πρὸ θυρῶν.

4 Paroemiographi (Greg. Cyp. III 97 al.) 18 Apost. VI 93 f

3 χαλεπὸν—γεῦσαι om. LUE 4 εἰθίσται Wilamowitz: αἰσθηται codd. 5 ἐργάτην ἄνδρα LUE 8 γευσάμενος om: UEA 9 ἐρετοῦ codd., correxi 14 ζῆν apographa, evan. in K 20 λαγῆνου scripsi: λάγνου P: λαγῆνων T: om. G 21 interpretatio absurdissima lectionis corruptae ἄλλης 22 ἀπὸ σπ. <τὰ>—ἐκεκόσμητο scripsi: ἀπὸ σπ.—κεκόσμηται cod. <πάλαι> ἀπὸ σπ.—<πάντα μοι> κεικόσμητο dubitante Ahrens (s. sigl.) 2a τὰ πρὸ θυρῶν Wilamowitz

b. <διά> ταύτην, φησί, τὴν αἰτίαν, ἐξ οὗ σπόρος γέγονε, ἄσκαλα πάντα, τουτέστιν ἡμελημένα πάντα [δι' ἔρωτα].

c. τοιγάρτοι πρὸ θυρῶν [πρὸ θυρῶν] μοι: τοιγαρο-UEAT οὖν διὰ τὸ ὑπὸ τοῦ ἔρωτος ἐκλύεσθαι με ἀπὸ τοῦ σπόρου ἔτημέλητά μοι πάντα, οὐ μόνον τὰ πόρρω, ἀλλὰ καὶ τὰ πρὸ τῶν θυρῶν.

d. πάλαι, φησίν, ἀπὸ τοῦ σπόρου πάντα μοι ἦν καλά, UEABPT οὐ μόνον τὰ ἔνδον, ἀλλὰ καὶ τὰ πρὸ τῶν θυρῶν· νῦν δ' οὐδὲν διὰ τὸν ἔρωτα, ἀντὶ τοῦ· νῦν οὐ μόνον τὰ πόρρω, 10 ἀλλὰ καὶ τὰ πλησίον τῶν θυρῶν μου ἔτημέλητα μένει διὰ τὸν ἔρωτα.

e. τὸ δὲ ἄσκαλα ἀπὸ τοῦ σκαλῆς· σκαλῆς δὲ ἔστι γεωργικὸν ἐργαλεῖον.

f. ἄσκαλα, τουτέστιν ἀναροτριαστα, καὶ τὰ προαύλια· 15 πρῶην γάρ, φησίν, εἶχον ἀφθονα· νῦν δὲ καὶ τὰ πρὸ θυρῶν μοι ἀσκάλευτα πάντα διὰ τὴν ἐπὶ τῇ ἔρωμένη λύπην.

g. ἤγουν ἐρῶντός μου καὶ τὰ σύνεγγυς ἀκατέργαστα L^εU^εE^εP^ε πάντα καὶ ἀκόσμητα.

15/16 a. ἡ Πολυβώτου με, φησί, λυμáινεται θυγάτηρ ἦ κ 20 θεράπεινα, ἣ πρῶην ἡμῖν θερίζουσι παρ' Ἰπποκόωνι οὗτω καλουμένην προσήλυει. τινὲς δὲ πολυβώτην τὸν πλούσιον.

b. τῶν παλῶν: ταῦτα ὁ Μίλων ἐρωτᾷ, εἶτα ὁ Βάττος UEAT ἐπάγει· ἃ Πολυβώτα. δύναται δὲ καὶ αὐτὸς λέγειν ὄλον τὸν στίχον, ἔν' ἧ· τίς ἄρα σε, ὦ πολυβώτα, ὦ πλούσιε, συνεκδο-

14 14. Hesych. ἄσκαλα· ἀκάθαρτα.

1 restitui quae supra leguntur. cod.: ἄσκ. π. τουτ. ἡμελ. ταύτην φ. τὴν αἰτ. ἐξ οὗ σπ. γέγ. τουτ. ἡμελ. πάντα δι' ἔρ., Ziegler: ἄσκ. π. τουτ. ἡμελ. πάντα δι' ἔρ. ταύτην φ. τὴν αἰτ. ἐξ οὗ σπ. γέγ. 4 ἐκλύεσθαι Gaisford: ἐκλύεσθαι codd. ἀπὸ σπόρου, ἤγουν ἀφ' οὗ ἔσπειρα, ἔτημέλητά εἰσι πάντα τὰ χωράφια μου καὶ ἀσκάλιστα, οὗ T 10 καὶ τὰ πλησίον UEAT: οὐδὲ τὰ πρὸ cett. ἔτημέλητα μένει UEAT: εἰσιν ἐσπαρμένα ἀλλὰ ἄσπορα μένουσι cett. 12 τὸ δὲ ἄσκ. ἀπὸ τ. σκ. om. UEAT γηπονικὸν GPT 15 ἀφθονίαν et ἄσκαλα GPT 16 διὰ seqq. om. GPT

μικόν. πολυβώτην δὲ εἶπεν αὐτὸν διὰ τὸ πλεοναχῶς βωτεῖν· ὡ πολυβῶτα, πολλοὺς ἔχων βόας. οἱ δὲ ζητοῦσι τὸ Πολυβώτου πότερον θυγάτηρ ἢ θεράπαινα. καὶ μὴν ἔνιοι δὲ πολυβώτην προσηγόρευον τὴν πλουσίαν.

ΘΡΤ c. ἃ Πολυβώτα: ἀπὸ τοῦ Βάττου ὁ λόγος. ἄδηλον δέ, 5 πότερον θυγάτηρα ἢ θεράπαιναν τοῦ Πολυβώτου (λέγει). ἢ τοῦ Πολυβώτου οὖν, φησί, λυμαίνεται με, ἥτις πρώην θερίζόντων ἡμῶν παρ' Ἰπποκλίωι ἠΐλει.

ΚΙ^ΕΥ^ΕΤ 17 a. εὔρε θεὸς τὸν ἀλιτρόν: δοκεῖ καὶ τοῦτο παρομιώδες ἐπὶ τῶν διδόντων δίκην τῆς ἀμαρτίας. ὁ δὲ νοῦς· 10 ἀμαρτωλὸν σε ὄντα δικαίως μετήλθε τὸ θεῖον περιπεπτωκότα οἷς ἐπεθύμεις κακοῖς.

ΘΡΤ b. εὔρε θεὸς τὸν ἀλιτρόν: τοῦτο παρομιμία ἐστίν· [καὶ] εὔρε θεὸς τὸν αἴτιον καὶ [τὸ] ἔχεις ἄπερ ἐπεθύμεις.

Κ 18 a. ἡ καλαμαία: ταύτην οἱ μὲν γραῦν σέριφον, οἱ δὲ 15 ἀρουραίαν ὀνομάζουσιν. ἔστι δὲ ἀκρίς (ἐν τῇ καλάμῃ γινόμενή) καὶ καλεῖται μάντις. ἴσως δ' ἐκ τούτου τὴν ἰσρην καὶ διεφθινηκυῖαν ἢ τὴν ἐπιβλαβὲς καὶ χαλεπὸν ὄρῳσαν, ἔν' ἧ' ἀκρίς σοι ἀντὶ γυναικὸς χρηματισθήσεται, τουτέστι λυμανεῖται καθάπερ (ἧ) ἀκρίς ἢ καλαμαία. 20

9 Hesych. ἀλιτρόν· ἀμαρτωλόν, ἄδικον. 15 Zenob. II 94: γραῦς σέριφος (ἔριφος V)· Ἀπολλόδωρός (fgm. 198 Mueller *Fgm. hist. gr.* I 463) φησιν, ὅτι ἔστι τις παρομιώδης λεγομένη σεριφία (ἔριφος V) γραῦς, ἣ ἐν παρθενίᾳ γεγρακυῖα. οἱ δὲ ἀπὸ τῆς ἀκριδος· τὴν γὰρ ἀρουραίαν ἀκριδα ὀνότινων μάντιν λεγομένην κατὰ Σικελίαν γραῦν σέριφον (ἔριφον V) καλεῖσθαι ἢ γραῦν σεριφην (ἔριφον V). λέγουσι δέ, ὅτι εἰ τινι ἐμβλέψῃ ζῶν, κακὸν τι ἐκείνῳ γίνεται. Hesych. γραῦς ἔριφος Suid. γραῦς σέριφος 16 Hesych. καλαμαία· εἶδος ἀκριδος, ἣν καὶ μάντιν καλοῦσι. id. μάντις

1 βωτεῖν Ahrens collatis Suida s. v. et Hesychio s. βωτεῖν: πολυβωτεῖν codd. 8 μὴν ἔνιοι Ahrens: Πηνελόπη codd. δὲ post καὶ μὴν mirum 4 προσηγόρευον scripsi: -ευσ UEA: -ευσ T: -εὔσθαι Ahrens 6 suppl. Call. 9 παρομιμία pro δοκεῖ—παρομιώδες L U E T 11 ἀμαρτωλῶ σοι ὄντι—περιήλθε—παρπέπτωκας L U E T 13 deleui, παρομιμία εἰσί e conl. Call. 14 fort. ἄδικον 15 σέριφον scripsi e locis sim.: ἔριθον cod. 16 sup. i 20 (ἧ) ἀκρ. ἢ καλαμαία Ziegler: ἀκρ. τῇ καλαμαίᾳ cod.

b. τὰν νύκτα: μάντις καλαμαία ἀντὶ τοῦ ἀρουραία. ἔστι UEA γὰρ ἀκρις λεγομένη μάντις ἐν τῇ καλάμῃ γινομένη. ἴσως οὖν Θεόκριτος ἰσχνὴν εἰπεῖν θέλων καὶ διεφθινηκυῖαν τοῦτο φησιν.

c. μάντις τοι τὰν νύκτα χροῖζεται ἅ καλαμαία: τὸ GPT
5 καλαμαία ἀντὶ τοῦ ἀρουραία. ἔστι δὲ ἀκρις ἐν τῇ καλάμῃ γι-
νομένη καὶ καλεῖται μάντις. νῦν οὖν τὴν ἰσχνὴν φησι καὶ
διεφθινηκυῖαν ἢ τὴν ἐπιβλαβὲς καὶ χαλεπὸν ὄρωσαν.

d. ἡ καλαμαία: ἡ ἐπὶ καλάμῃ ἐστῶσα καὶ γινομένη. K

e. Ἀρισταρχος ἐν ὑπομνήσει Λυκούργου Αἰσχύλου KUEAΘPT
10 (Nauck *Trag. gr. fgm.*² 40) φησὶ τὴν ἀκριδα ταύτην, εἴ τι
ἐμβλέψει ζῶν, τούτω κακὸν τι γίνεσθαι. f. ἔστι δὲ χλωρὰ UEAΘPT
καὶ περιμήκεις τοὺς ἐμπροσθίους πόδας ἔχουσα καὶ λεπτοὺς
καὶ συνεχῶς αὐτοὺς κινῶσα· οὐ γὰρ ὡς ἡ κοσκινόμεναις.

g. τὴν νύκτα: ἡ μάντις ἢ καλαμαία κατὰ τὴν νύκτα UEA T
15 χροῖξεῖται καὶ πλησιάζει τῷ χρωτὶ, τοὶ καὶ σοῦ· ἀντὶ τοῦ·
ἡ εἰκονῆα τῇ καλαμαίᾳ μάντει συνευνασθήσεται σοι. τινὲς
φασιν εἰκάσαι τὴν Βομβύκην τῇ ἀκριδι ταύτῃ διὰ τὸ καὶ τὴν
ἀκριδα μέλαιναν εἶναι καὶ αὐτὴν τὴν κόρην Σύραν.

h. μάντις καλαμαία διὰ τὸ μὴ λευκὴν εἶναι ὡς οἱ
20 Σύροι καὶ οἱ Αἰγύπτιοι.

i. μάντις τοι: σκόπτει τὴν ἐρωμένην τοῦ Βάττου καὶ
ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ὅτι ἀκρις συγκοιμηθήσεται σοι, ἢ ἐστὶν ἰσχνὴ
καὶ λεπτὴ καὶ μέλαινα, λέγει ὅτι μάντις καλαμαία. τὴν ἀκριδα
οὖν φησι καλαμαίαν, [ἢ] ὅτι ἐν καιρῷ καλάμης ἐσθλεὶ τὸν

8 διομένη cod., correxi 9 Ἀριστοφάνης K verba ἐν—φησι
omittens Ἀρισταρχος γὰρ ἐν ὑπομνήματι Λυκούργου τὴν ἀ-
κριδα φησὶ ταύτην GPT 10 εἴ τι ἐμβλέπει (correxi e Ze-
nobia) ζῶν, τοῦτο κακὸν γίνεσθαι K: εἰ προβλέπει (προσβλέπει
Call.) τι τῶν ζῶων, τούτω (τοῦτο E) κακὸν γίνεται UEA: εἰ
προβλέπει (ἀποβλέπει G, προσβλέπει T) τι (τι P) τῶν ζῶων,
ἐκείνω κακὸν τι γίνεσθαι cett. 12 περιμήκης UEA μακροῦς
post πόδας addentes ἐμπροσθεν GPT 13 οὐ γὰρ seqq.
om. GP 15 πλησιάζει UEA χροῖ T 16 μάντει Duebner:
-τις codd. 18 αὐτὴν καὶ codd., transposui; ὡς ante Σύραν
suppleri vult Ahrens 21 σκόπει—τῷ Βάττω codd. nostri, corr.
Tricl. 24 ἢ praeterm. Phav. Lex. s. χροῖζεται

στάχυν· τὴν αὐτὴν δὲ καὶ μάντιν, ἣ ὅτι προμαντεύεται λιμὸν φαινομένη, ἣ ὅτι κακόχρους καὶ πρασίζουσα [οὔσα] οἷς ἂν ἐντρανίσῃ ζῷοις κακὸν προμηνύει.

UEA BPT 19 a. τυφλὸς δ' οὐκ αὐτὸς ὁ Πλοῦτος: τυφλὸν τὸν Πλοῦτόν φασι, ἐπειδὴ τοὺς πλουτοῦντας ὀρώμεν πηροῦσθαι τὴν διάνοιαν. Δῆμητρος δὲ καὶ Ἰασίωνος αὐτόν φασι, ἐπεὶ τῇ τῶν καρπῶν εὐφορίᾳ ἰάται τὴν ἔνδειαν ἡμῶν.

b. ὑπὸ Διὸς δ' ἐπηρώθη, ὡς φησιν Ἀριστοφάνης (Plut. 87—91), ἵνα μὴ βλέπων ἐπὶ τοὺς δικαίους μόνους ἐρχηται. οἱ δὲ τυφλὸν αὐτὸν διὰ τὸ ἄκριτον.

UEA c. τυφλὸς δ' οὐκ αὐτός: ὁ Δῆμητρος καὶ Ἰασίωνος υἱός.

K 20 a. ὠφρόντιστος: ὁ μηδενὸς φροντίζων Ἔρω.

b. φησὶν· ἔλπιζε καὶ σὺ περιπεσεῖν ἔρωτι[κῶς] καὶ μὴ μεγαλορημόνει.

21 a. τὸ λᾶον: κατὰ τεμνε, θέριζε. λᾶον δὲ τὸ λήϊον Δωρικῶς διὰ τοῦ ᾠ.

L⁵U⁵E⁵ b. <κατὰβαλλε τὸ λᾶον:> τὸ λήϊον τέμνε ἐκθερίζων.

K 22/23 a. καὶ τι κόρας: καὶ τι, φησί, μέλος ἀνάκρουσον καὶ ἀναφώνησον τῇ κόρῃ· οὕτω γὰρ ἦδιον ἐργάση.

L⁵U⁵E⁵BPT b. καὶ τι κόρας φιλικὸν μέλος ἀμβάλευ: καὶ τι σο φιλικὸν μέλος εἰς τὴν κόρην ἀνάκρουσον.

P 24 a. Μοῦσαι Πιερίδες, συναείσατε τὴν ῥαδινὰν μοι: ἄρχεται τῆς ᾠδῆς ὁ Βάττος.

K^m b. ἀρχῇ ᾠδῆς βουκόλου.

K c. συναείσατε: σὺν ἐμοὶ ᾄσατε ἢ ἐπιπνεύσατε ᾄσαι.

d. ῥαδινὴν: τὴν ἰσγνήν· ἀκρίδι γὰρ αὐτὴν παρέβαλεν ὁ Μίλων.

U⁵E⁵P⁵ e. <ῥαδινὰν:> τρυφεράν.

2 del. Toup 3 ἐνατενίσῃ Hemsterhuys alii 4 τυφλὸς δ' om. UEA 5 ἐπεὶ οἱ πλουτοῦντες πηροῦνται GPT 6 Ἰασίωνος Brubach.: Ἰάσωνος codd. fort. scholiasta ipse haec nomina confudit 7 εὐφορία UEA: περιουσία GP: περιουσία ἢ εὐφορία T 8 ὑπὸ δὲ Διὸς αὐτόν πηρωθήναι φασι ὡς καὶ Ἀρ. GP(T) 11 Ἰάσωνος libri, corr. Adert 12 ἔρωσ Apogr. Barb.: ἔρωτος K 13 del. Wilamowitz 17 τέμνων codd., correxi

26/27 a. Σύραν καλέοντι: δηλονότι μέλαινάν πως Κ
τυγγάνουσαν τὴν χροιάν· τοιούτους γὰρ εἶναι τοὺς Σύρους
ὡς τοὺς Αἰγυπτίους, μέλανας.

b. Σύραν καλέοντί τυ πάντες: διὰ τὸ ἥμιστα λευκὴν **OPT**
5 αὐτὴν εἶναι· οἱ γὰρ Σύροι μέλανες. ἀλιόκαστον δὲ τὴν
ὕπὸ ἡλίου κεκαυμένην.

c. μελίχλωρον: οἶον μελίχρουν ἡρέμα καὶ οὐ λαν μέ- Κ
λαιναν· οἱ μὲν ἄλλοι Σύραν, ἐγὼ δὲ μελίχλωρον ἀποκαλῶ.

d. ἐγὼ δὲ μόνος μελίχλωρον: οἱ μὲν ἄλλοι Σύραν **OPT**
10 αὐτὴν καλοῦσιν, ἐγὼ δὲ μελίχλωρον, οἶον μελίχρωτα ἡρέμα
καὶ οὐ λαν μέλαιναν.

e. <μελίχλωρον:> μελίχρουν καὶ οὐ λαν μέλαιναν. **L⁶U⁶E⁶**

28 a. ἡ γραπτὰ δάκινθος: τὴν γραπτὴν δάκινθὸν φα- **KUEAT**
σιν ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ Αἴαντος ἀναδοθῆναι· διὰ τοι τοῦτο
15 ἔχειν ἐγγεγραμμένον αἰ αἰ, τὴν ἀρχὴν τοῦ ὀνόματος τοῦ
Αἴαντος. εἰς ὃ Εὐφορίων (fgm. 38 Scheidweiler *Diss. phil.*
Bonn. 1908, 40) ἀπιδῶν εἶπε·

ἴπορφυρέη δάκινθε, σὲ μὲν μία φῆμις αἰοιδῶν

ῥοιτείης ἀμάθοισι δεδουπότος Αἰακίδαο

20 εἴαρος ἀντέλλειν γεγραμμένα κωκύουσαν·

b. <γραπτὰ> δάκινθος: διὰ τὸ ἐγγεγράφαι τὸ αἰ αἰ. **UEAT**
εἶναι δὲ σύμβολον τῶν ἐπὶ τῷ Αἴαντι μυθολογουμένων· φῦναι
γὰρ ἐκ τοῦ αἵματός φασι αὐτοῦ τὴν δάκινθον, ὅτε ἐμάνη
ἐπὶ Τροίᾳ περιπέσων τῷ ξίφει.

s sch. Nic. Ther. 797

6 ὑπὸ ἡλίου κεκαυμένον **K^m** 10 μελανόχρωτα codd., cor-
rexī 11 μέλαιναν **G**: μέλαινα **T**: μέλανα **P** 12 μελίχρουν
sch. c: μελάχρουν codd. 16 ὃ Εὐφορίων Toup: τὸν Εὐφο-
ρίωνα codd. 17 ἀπιδῶν **K**: φείδων cett. 18 δάκινθος **K**
σὲ **K**: σοι cett. φῆμις Hemsterhuys *Lucian. I 240*: φημι **K**:
φάτις cett. 19 ροιτείης Brubach.: ροιτεῖν **T**: ροιτεῖς **UA**:
φυτοῖς **E**: φητοῖς **K** Αἰακίδαο **K**: -δα cett. 20 ἀντέλλειν
K: ἀνατέλλειν cett. γεγραμμένα **K**: -ω cett. κωκύουσα **K**
21 suppl. Ahrens

- BP T** c. καὶ τὸ ἴον μέλαν ἐντὶ καὶ ἅ γραπτὰ ὑάκινθος: τὴν ὑάκινθον φασιν ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ Αἴαντος εἶναι τοῦ ἐν Τροίᾳ μανέντος· διὰ τοῦτο ἔχειν ἐγγεγραμμένην αἰ αἰ, τὴν ἀρχὴν τοῦ ὀνόματος τοῦ Αἴαντος. διὰ τοῦτο οὖν καὶ γραπτὴν αὐτὴν νῦν εἶπεν. 5
- L⁵** d. γραπτὴν λέγουσι τὴν ὑάκινθον, διότι ἐν τῷ καιρῷ, καθ' ὃν ἐφονεύθη ὁ Αἴας, ἀνεδόθη βοτάνη καὶ εἶχε γραπτὸν τὸ αἰ αἰ.
- Θ** [e.] τὸν ὑάκινθον τὸ αἶμα τοῦ Αἴαντος ἔβαψε λευκὸν ὄντα.
- E⁵A** [f.] ἔσχον δὲ καὶ τοῦτο· ὅταν ἔμελλον πλεῖν οἱ Σαλαμῖνιοι, 10 ἔγραφον τὴν ὑάκινθον ἐν τοῖς ἰστίοις εἰς ἀνάμνησιν τοῦ Αἴαντος.
- K** 29 a. τὰ πρῶτα λέγουσι: ἐν τοῖς στεφάνοις τὸ ἴον καὶ τὴν ὑάκινθον.
- UEAT** b. λέγουσι: τὰ πρῶτα ὁμῶς λέγουσιν, οἶον πρωτολογου- 15 σιν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐν τοῖς ὑποκριταῖς πρωτολόγων.
- K⁵L⁵U⁵E⁵BP T** 30 a. ἅ αἰξ τὸν κύτισον: ὁ κύτισος φυτόν, ὃ νεμόμεναι αἰ αἰγες γάλακτος πλήθουσιν.
- K** b. ἀπὸ κοινοῦ τὸ διώκει, ἐπιζητεῖ.
- K⁵L⁵U⁵E⁵BP** 31 a. ἅ γέρωνος: ἀρχομένου γὰρ τοῦ σπόρου αἰ γέ- 20 ρανοὶ φαίνονται.
- BP⁵** b. μεμάνημαι: ἐρωτικῶς διάκειμαι.
- K** 32/33 a. αἰθε μοι ἦς: εἶθε ἐκεκτήμην τὰ Κροίσου· ἀμφοτέροι ἂν ἦμεν ὥσπερ χρυσοὶ τῇ Ἀφροδίτῃ ἀνακείμενοι.
- L⁵U⁵E⁵BP⁵** b. χρύσειοι ἀμφοτέροι κ' ἀνεκείμεθα τῇ Ἀφρο- 25 δίτῃ: ἦτοι στήλας ἡμῶν ἀμφοτέρων χρυσαῖς ἐποίησαμεν (ἂν) καὶ ἀνεθέμεθα τῇ Ἀφροδίτῃ.

17 sch. Nic. Ther. 617 sch. Bern. Verg. Buc. I 79: cytisum: herba est lacti(s) habundantiam suggerens.

10 ἔσχον—τοῦτο om. E εἶχον A, correxi 15 λέγουσι τὰ πρ. scripsi ex mente Ahrensi: λέγονται τὰ πρ. UE A: τὰ πρ. λέγουσι T 16 πρωτολόγων Piccolos: προλόγων codd. 20 τοῦ om. KGP 23 ἐκεκτήμην Apogr. Barb.: -οίμην K 24 περί-χρυσοι caute Wilamowitz 26 ἡμῶν ἀμφοτέρων cod. Par. 2835 Gailio teste: ἡμῶν ἀμφοτέρων LUE: ἡμῖν ἀμφοτέροι GP addidi

34/35 a. τοὺς ἀυλοὺς: σὺ μὲν ἄν, φησίν, ἀυλοὺς ἢ κ
 ῥόδον ἢ μῆλον εἶχες, ἐγὼ δὲ καλὸν εἶδος ὡς ἂν σχῆμα λαβῶν
 ὀρχηστοῦ καὶ ὑπ' ἀμφοτέροις τοῖς ποσὶν ὑποδήματα.

b. ὀρχούμενον δ' ἐγὼ ἐν τῇ εἰκόνι ἐποίουν ἐμαυτὸν ΚΥΕΑΘΡΤ
 6 ἔχοντα Λακωνικά ὑποδήματα.

c. ἡ ἐμὴ στήλη ἐφαίνετο ἂν ἔχουσα σχῆμα ὀρχηστοῦ καὶ ΥΕΑΘΡΤ
 ἐν τοῖς ποσὶ φοροῦσα ὑποδήματα <Λακωνικά>.

d. ἀμύκλαι εἶδος ὑποδήματος ἀπὸ Ἀμυκλαίου <τινὸς> ΚΥ^εΕ^εΘ
 τὸ πρῶτον εὐρόντος.

10 e. σχοῖμι δ' ἐγὼ καὶ καινὰς ἐπ' ἀμφοτέροισιν ΘΡΤ
 ἀμύκλας: ἀμύκλαι εἰσι Λακωνικά ὑποδήματα.

36 a. οἱ μὲν πόδες: ὁ νοῦς· φημί διὰ τὴν ὑπερβολὴν Κ
 τῆς εὐμορφίας τοὺς πόδας σου ὡς ἀστράγαλον γεγλύφθαι.
 τοῦτο δὲ εἶπε, παρόσον οἱ ἀστράγαλοι ὀρθοὶ εἰσι καὶ λεπτοὶ
 15 καὶ εὐρυθμοί.

b. οἱ μὲν πόδες ἀστράγαλοι τευ: οἱ μὲν πόδες σου ΥΕΑΘΡΤ
 ἀστράγαλοι εἰσιν, οἷον εὐρυθμοὶ καὶ ὀρθοὶ καὶ λευκοὶ ὡς οἱ
 ἀστράγαλοι τῶν κυβερνόντων.

[c.] <ἀστράγαλοι:> οἱ ἀστέρος δίκην ἀγλαῖζοντες. ΘΡ^m

20 37 a. τρύχνος: βοτάνη ἱκανῶς μαλακή. τάσσεται δὲ ἐπὶ Κ
 τρυφερότητος.

b. ἃ φωνὰ δὲ τρύχνος: εἶδος βοτάνης. τάσσεται δὲ ΥΕΑΘΡΤ
 καὶ ἐπὶ τρυφερότητος· τρύχνος γὰρ λάχανον ἱκανῶς μαλακόν.

11 Hesych. ἀμυκλαῖδες Phot. ἀμυκλαῖδες Poll. VII 88
 Suid. ἀμύκλαι

2 εἶδος scripsi: ἄνθος cod. 4 praem. γράφεται καὶ
 σχῆμα δ' ἐγὼ GPT ὀρχούμενον Duebner: -ος codd. 7 add.
 Ahrens 8 Ἀμυκλαίου om. Κ addidi 9 τὸ πρ. εὐρ. Υ:
 τοῦ πρ. εὐρ. Ε(Θ): τοῦ εὐρ. πρ. Κ 12 φημί caute proposui:
 οὐ cod. 13 ὡς Ziegler: εἰς cod. 14 fort. λευκοί, v. sch. b
 16 l. ἀστρ. τευ ΥΕΑ 17 καὶ ὀρθ. GPT: ἀντὶ τοῦ ὀρθ. cett.
 καὶ λ. ΥΕΑ: ἢ λ. cett. post λευκοί G inseruit sch. c 18 τῶν
 κυβ. om. GPT 20 στρυχνός cod., corr. Ziegler 22 ! καὶ ἄλλοι
 ΥΕΑ

- UEAT** c. εἰπεῖν: ἀντὶ τοῦ ἀγνοῶ, εἰ μὴ ἄρα ἀμείλικτον αὐτὸν ἔχεις, ὡς μὴδὲ εἰπεῖν τινα ἀξίως.
- K** 38—40 a. Βοῦκος: ὁ Βουκαῖος, ὄνομα κύριον· παρὰ δὲ Νικάνδρῳ (Ther. 5) ὁ βουκόλος. ὄντως δὴ καλὰς συντιθεῖς ἀοιδὰς ἐλάνθανες ἡμᾶς, ὧ Βουκαῖ· ὡς γὰρ ἄριστα τοῦ 5 κάλλους ἐστοχάσω τῆς ἐρωμένης. τὸ γὰρ ἀρμονίας τοῦτο σημαίνει, τῆς ἐρωμένης· τῆς ἡρμωσμένης, ὅ ἐστι φιλουμένης, οὗ τὸ ἐναντίον ἀνάρσιον.
- UEAAPT** b. ἡ καλὰς ἄμμε ποῶν ἐλελήθει Βοῦκος ἀοιδὰς: τοῦτο ὁ Μίλων εἰρωνευόμενος ἐν ἤθει φησί. συγκέκοφε δὲ 10 τὸ ὄνομα, τὸν Βουκαῖον Βοῦκον εἰπὼν ὑποκοριστικῶς.
- K** c. ὡς εὖ τὰν ιδέαν: ταῦτα λέγων ὑβρίζει αὐτόν, ὡς φανερὸν ἐκ τῆς ἐπαγωγῆς· οἴμοι τοῦ πάγωνος. γυμνότερον γὰρ αὐτὸν ἐλοιδορήσει, παρόσον ἐργάτης ὢν οὐ δεόντως ἐρῶ. τοὺς δ' εὐήθεις σκώπτουσι μάλιστα ἐκ τῶν γενεῶν. 15
- APT** d. ὡς εὖ τὰν ιδέαν τὰς ἀρμονίας ἐμέτρησεν: καὶ τοῦτο κατ' εἰρωνείαν· ὡς εὖ τὸ τῆς ἀρμονίας εἶδος ἐρρῦθμισεν ὁ βουκαῖος.
- L⁵U⁶E⁵PT⁶** [e.] ἱκανῶς τὴν τραγωδίαν ἐποίησε καὶ ἀρίστως αὐτὴν ἤρμωσεν. 20
- UEAAPT^{1,2}** f. τῶ πάγωνος: τὸ τῆς εἰρωνείας ἐξέφηεν ὁ Μίλων καταγελῶν αὐτοῦ, ἐπειδὴ ἐρωτικὸν ἔδει ἐργάτης ὢν.
- UEAAPT** 41/42 a. θαῖσαι δὴ: ὁ λόγος ἐκ τοῦ βουκαίου. δυνατὸν δὲ καὶ τὸν ἕτερον ταῦτα λέγειν.
- G** [b.] θαῖσαι δὴ: καὶ ἄκουσον. καὶ ἔστι τὸ σχῆμα αἰσθη- 25 σις ἀντὶ αἰσθήσεως.

1 ἀμείλικτον Duebner: ἀμίλικτον Call.: ἀμίλικτον T: ἀμίλικτον cett. 9 l. ἄμμι UEA 10 τὸ δὲ βουκαῖος ὄνομα. ὁ βοῦκος, συγκ. τὸ ὄνομα UEA 12 ἐαυτόν cod. 20 συνήρμοσε G L add. ἡ ἄριστα τοῦ κάλλους ἐστοχάσατο τῆς ἐρωμένης e scholio a 22 ὅτι PT² 23 l. om. UAPT δυνατὸν δὲ λέγειν ταῦτα καὶ τὸν βουκαῖον ceteris omissis PT 25 ἄκου-
 26

c. ὁ δὲ *Λιτυέρσας* ἦν *Μίδου νόθος παῖς*, γεωργὸς δὲ ὢν UEA
 τοὺς παριόντας *θερίζειν ἠνάγκαζε* καὶ κατὰ τὴν ἐσπέραν συν-
 ἀπέτεμε τοῖς δράγμασιν αὐτῶν τὰς κεφαλὰς. ὃν ὁ *Ἡρακλῆς*
 ὕστερον ἔκτεινε. d. τοῦτον δὲ φησιν *Ἀπολλόδωρος* (fgm. 37 UEA
 5 *Mueller Fgm. hist. gr. I 434*) ὦδὴν εἶναι *θεριστῶν λέγων*
 οὕτω· *καθάπερ ἐν μὲν θρήνοις Ἰάλεμος, ἐν δὲ ἕμνοις Ἴουλος,*
ἄφ' ὧν καὶ τὰς ὦδὰς αὐτὰς καλοῦσιν, οὕτω καὶ τῶν θεριστῶν
ὦδὴ Λιτυέρσας.

e. *θίασαι, φησί, καὶ ταύτην μου τὴν τραγωδίαν, ἦν UEA B*
 10 *περὶ τοῦ Λιτυέρσου μέλλω ᾄσαι. οὗτος δὲ ὁ Λιτυέρσης οἰκῶν*
Κελαινάς τῆς Φρυγίας τοὺς παριόντας τῶν ξένων εὐωχῶν
ἠνάγκαζε μετ' αὐτοῦ θερίζειν. εἶτα ἐσπέρας ἀποκόπτων τὰς
κεφαλὰς αὐτῶν τὸ λοιπὸν σῶμα ἐν τοῖς δράγμασι συνειλῶν
ἦδεν. Ἡρακλῆς δὲ ἀναιρήσας αὐτὸν κατὰ τὸν Μαλανδρον
 15 *ποταμὸν ἔρριψεν, ὅθεν καὶ νῦν οἱ θερισταὶ κατὰ Φρυγίαν*
ἄδουσιν αὐτὸν ἐγκωμιάζοντες ὡς ἄριστον θεριστήν.

f. εἶτα ἐξῆς ἄδων ὁ Βάττος τὴν τοῦ *Λιτυέρσου ὦδὴν UEA*
φησὶ· Δάματερ πολύκαρπε.

g. *Δάματερ πολύκαρπε: αὕτη ἐστὶν ἡ τοῦ Λιτυέρσου PT*
 30 *ὦδὴ, τὸ Δάματερ πολύκαρπε.*

44 a. *σφίγγετ' ἀμαλοδέται: ἀπέστρεψε τὸν λόγον ἄσας. K*
ἀμαλοδέται δὲ οἱ τὰς ἀμάλας συνδέοντες. ἀμάλη δὲ συν-

1 Sosithei fgm. 2 Nauck *Trag. gr. fgm.*² 821 sqq. 6 Eust.
 1164, 10: πολλὰι ὄδαί ἦσαν, οἷον Ἴουλος ἢ τῶν ταλασιουργῶν ἢ
 ἐριουργῶν καὶ λιτυέρσης ἢ τῶν θεριστῶν, ὡς ἔστι καὶ παρὰ Θεο-
 κρίτῳ εἰρεῖν. 10 Hesych. Phot. Suid. *Λιτ.* 22 Hesych. Suid.
ἀμαλλοδ. sch. B Σ 553 Apoll. Lex. Hom. 29, 4 Bekk. Eust.
 1162, 25 Et. Gen. (Reitzenstein *Gesch. d. gr. Etym.* 13, 8)
 Et. M. 76, 44

1 *Λιτυέρσας* passim scripsi: *Λυτι-* codd. ἦν *Μίδου* Adert:
κώμιδος codd. 2 *παριόντας* Duebner: *παρόντας* codd. 9 *μον*
 om. GPT ἦν *περὶ τοῦ Λ. UEA*: τοῦ *Λ.* ἦν cett. 10 ὄκει G(P)T
 11 post *Φρυγίας* add. *υἱὸς τυγχάνων νόθος τοῦ Μίδου, γεωργὸς*
δὲ ὢν GPT e sch. c 12 *ἀποτέμων* GPT 14 *Ἡρ. δὲ ὕστερον*
τοῦτον ἀποκτείνας ἔρριψεν εἰς τὸν Μ. ποταμὸν GPT 16 in fine
 add. *τοῦτον δὲ καὶ Ἀπολλόδωρός φησὶ* GP e sch. d δὲ
 scripsi: ὡς cod. <*ἀμαλοδετήρης*> post ὡς add. Ziegler

ἔστηκεν ἐκ δραγμάτων ρ' ἢ καὶ σ', δράγματα δὲ εἰσὶν ὅσα δ
θερίζων λαμβάνει ἐν τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ, παρὰ τὸ δράττειν.

UEAQT b. σφίγγετ' ἀμαλοδέται: ἀπέστρεψε τὸν λόγον πρὸς
τοὺς ἐπομένους καὶ τὰ θεριζόμενα συνδεσμοῦντας. δράγματα
δὲ ἔστι τὰ πληροῦντα τῶν σταγύων τὴν ἀριστεράν· ἔνθεν καὶ 5
δραχμή, ἢ πληροῦσα τὴν χεῖρα τῷ κέρματι.

U^c c. ἀμαλοδέτης ὁ τὰς ἀμάλας δεσμῶν ἤγουν τὰ κοινῶς
δεμάτια.

K 45 a. σύκιννοι: παρειμένοι, ἀσθενεῖς· τοιοῦτον γὰρ τὸ
ξύλον τῆς συκῆς, ἄγονον ὡς ἐντεριώνην ἔχον. 10

UEA b. σύκιννοι ἄνδρες: ἀσθενεῖς, ἀχρεῖοι ὡς καὶ τὸ τῆς
συκῆς ξύλον.

QPT c. μὴ παριῶν τις εἴποι· σύκιννοι ἄνδρες: σύκιννοι
οἱ ἀσθενεῖς καὶ ἀχρεῖοι, ὅτι τὸ τῆς συκῆς ξύλον ἀσθενὲς καὶ
ἀδύνατον. ὅθεν καὶ συκίνη ἐπικουρία ἢ ἀσθενής. 15

P d. ἀπώλετο χούτος ὁ μισθός: ἤγουν, δι' ὃν νῦν ἐργά-
ζονται.

L^cU^cE^c e. <ὁ μισθός> ὁ δοθησόμενος ὑμῖν.

K 46/47 a. ἅ τομά: φησὶ δεῖν ἀπεστραμμένην τοῦ ἀνέμου
κεῖσθαι ὑπὲρ τοῦ μὴ διατινάσσεσθαι καὶ ἐπὶ πλέον αὔξεσθαι· 20
οὕτω γὰρ ἂν λιπαρὸς διαμένοι ὁ καρπός.

UEAQT b. ἅ τομά: παρατετηρημένως λέγει τοὺς τὰς ἀμάλας
θημοθετοῦντας οὕτω τιθέναι ὥστε τοὺς στάχνας ἐμπνεῖσθαι
ὕπὸ τοῦ ζεφύρου ἢ βορέου· τὸν γὰρ κόκκον ἐνδοτέρω ὄντα
οὕτω συμβάλει πιαλεσθαι ἐμπνεόμενον. 25

1 Hesych. δράγμα· ὅσον περιλαμβάνει τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ ὁ
θερίζων. id. δράγματα sch. VII 157 b cum loc. sim. Eust.
832, 15; 1162, 24; 136, 10; 421, 26 Et. M. 613, 16 (cf. Gen.) ·
Et. Gud. 151, 58 Sturz 9 Hesych. Phot. Suid. σύκιννον sch.
Ar. Plut. 946 Et. M. 733, 11 15 Macar. VII 82

3 σφίγγετ' om. UEA 5 τὰ om. UEA 6 ἢ δραχμή
U(E)A 15 verba ὅθεν — ἀσθενής a PT omissa in G post
ἀχρεῖοι leguntur; transposui Callierge praeunte 16 δι' ὃν
Ahrens: διὸ cod. 19 ἀπεστραμμένον (sic) cod., corr. Wilamo-
witz 28 θημοθετοῦντας UEA 25 συμβάλει om. UEA

c. κόρφυος: τοῦ ἐκ τῶν ἀμαλῶν συγκειμένου θημῶνος. PT

d. τᾶς κόρφυος: τοῦ σωροῦ τοῦ σίτου. ὅταν γὰρ τὰ UEAQPT δράγματα δεθῆ, τοὺς στάχνας σωρεύουσι πρὸς ἀλλήλους νε-
νευκότας, τὰ δὲ κῶλα αὐτῶν, ἃ τινες αὐλοὺς καλοῦσιν, ἕξω
5 τετραμμένα ἔωσιν, ὅπως διὰ τῶν αὐλῶν ὁ σίτος διεπιζόμενος
συμπύπτη τε καὶ ἄβροχος καὶ ἄσηπτος διαμείνη.

e. ἡ ζέφυρον: ἡ σύνταξις οὕτως· ἡ τομὴ ὁμῖν τῆς κόρ-
θνος βλεπέτω ἐς βορέαν ἄνεμον ἢ ἐς ζέφυρον.

48—51 a. σίτον ἀλοιῶντας: ἑτέρα παραλήσεις· δεῖ KUEAQPT
10 τοὺς μὲν ἀλοιῶντας μεσημβρίας ἀλοῶν διὰ τὸ ἐπιτήθειον εἶναι
τὸν καιρὸν· τοὺς δὲ ἀμῶντας ἄρτι λευκαινόμενης τῆς ἡοῦς
ἄρχεσθαι τοῦ ἀμητοῦ, λήγειν δὲ ἐπισκιαζομένης ἤδη τῆς γῆς
ἐκκλίνοντας τὸ καῦμα, τουτέστι τὸ μέσον τῆς ἡμέρας ἡρε-
μοῦντας.

15 b. τὸ μεσημβρινόν: ἀντὶ τοῦ μὴ ἐν μεσημβρίᾳ καθεῦ- UEAQPT
δειν ἀλλ' ἐνεργεῖν. ἐπιτήθειος γὰρ ἔστιν ὁ καιρὸς πρὸς τὸ
ἀλοῶν· φρύγοντος γὰρ τοῦ ἡλίου τὴν καλάμην τὸ ἄχρον συμ-
βαίνει λεπτότερον γίνεσθαι.

c. οἱ ἐν ἄλλωνι συντριβόντες τὸν σίτον φεύγουσι τὸν L⁵U⁵E⁵
20 ὕπνον.

d. καλάμη τὸ κατωτέρω τοῦ στάχνος, ὅσον τε σὺν τῷ QPT
στάχυϊ τέμνεται καὶ ὅσον ἐν τῇ γῇ ἄτητον ἀπολιμπάνεται.

e. ἄρχεσθαι δ' ἀμῶντας: οὐκ ἀσκόπως· ὁ γὰρ κορυ- K
δαλλὸς περὶ τὸ λυκόφως ἐξέρχεται εἰς τὰς νομάς, ὅτε καὶ τοῖς
25 θειρισταῖς προιέναι συμβουλεύει. τότε συμβαίνει τοὺς ἀστά-
χνας ἀπὸ τῆς δρόσου τηρεῖσθαι.

2 τῆς (sic) σωροῦ τοῦ σίτου. ὅταν γὰρ UEA: κόρφον τὸν
σωρὸν λέγει. ὅταν δὲ cett. 3 νενευκ. UEA: ἔσωθεν GP: νε-
νευκ. ἔσωθεν T 5 τετραμμένα Ahrens: τετραμμένους UEA:
ἔστραμμένα cett. ἔωσιν om. UEA 6 συμπύπτηται (emend.
Wilamowitz) UEA: πιαίνηται cett. καὶ ἄβροχος seqq. om. GP
7 ἡμῖν cod. 9 ἐτ. παρ. om. UEAQPT 10 μὲν om. K
διὰ—καιρὸν om. GPT 12 ἐπισκιαζούσης K 13 ἐλιυνύειν δὲ
τὸ καῦμα GPT ἡρεμοῦντας scripsi: ἡρεμεῖν codd. 15 ἀντὶ
—ἐνεργεῖν om. GPT 16 ἐπιτηθειότατος—ὁ μεσημβρινὸς καιρὸς
—φλέγοντος γ. τ. ἡλίου τηρικαῦτα τῆν κ. GPT

- UEA** f. κορδαλλῶ: ὁ γὰρ κορδαλλὸς κατὰ τὸ ἀμφίλυκον ἵπταται ἐπὶ τὰς νομάς.
- KUEABPT** g. ὁ κορδαλλὸς καὶ πρῶτος τῶν ὀρνέων εἰς τὰς νομάς ἔρχεται καὶ τελευταῖος ἐπὶ κούτην ἔπεισιν.
- L⁵U⁵E⁵** h. <καὶ λήγειν εὐδοντος> εὐδοντος τοῦ κορδαλλοῦ ἵ ἀναπαύσασθαι.
- K** 52/53 a. εὐκτός: ζηλώσατε, φησίν, ὧ γεωργοί, τὸν τοῦ βατράχου βίον καὶ ἀφθονίαν ἑαυτοῖς καρπῶν περιποιήσασθε, ὅσην ἔχει ἐκεῖνος ἀφθονίαν τῶν ὑδάτων.
- UEABPT** b. εὐκτός ὁ τῷ βατράχῳ, παῖδες, βίος: μακάριος. 10 ἐπισκώπτει δὲ τὸν ἐργοδότην ὡς μὴ παρεχόμενον αὐτάραξη.
- K** 54/55 a. κάλλιον ὠπιμελητά: πρὸς τὸν Βουκαῖον ταῦτά φησιν ὅτι, ὧ πλούσιε καὶ φιλάργυρε, καλὸν ἂν εἴη συνήθη ἐργάτην σε ὄντα καὶ γεωργὸν φρακὸν ἔψειν καὶ τούτω τρέφεσθαι, μὴ τρῖβειν δὲ κύμινον, ὃ δεῖγμα τρυφῆς ἐστὶ, μήπως δι' ἀπειρίαν τὴν χεῖρα πληγῆς.
- UEAT** b. ὠπιμελητά: ὁ λόγος πρὸς τὸν ἐπιστάτην τῶν θεριστῶν ὀλίγην τροφήν αὐτοῖς παρεχόμενον.
- GPT** c. κάλλιον ὧ' πιμελητά: τὸ ὧ' πιμελητὰ ἀντὶ τοῦ ὧ' ἐργοδότα, ὃν δὴ ἐργοδότην φιλάργυρον φησι. 10
- KUEABPT** d. καταπρίων τὸ κύμινον: τοῦτο παρ' ὑπόνοιαν — ἔδει γὰρ εἰπεῖν τὸ κρέας —, καθὼ εἰώθασι τοὺς ἄγαν φειδωλοὺς κυμινοπρίστας λέγειν.

28 Arist. Eth. Nic. 4, 3, 1121 b 21 Poll. III 116 sch. Ar. Vesp. 1348

2 ἐπὶ τὰς νομάς Piccolos: ἐπὶ νομῇ Duebner: ἐν νομῇ Adert: ἐν διανομῇ codd. 3 τῶν ὀρνέων om. K εἰς K: ἐπὶ cett. 4 ἔρχ. K: καθίπταται UEA: ἀφικνεῖται cett. ἐπὶ κούτην ἔπεισιν K: εἰσέρχεται εἰς τὴν κούτην UEA: ὑποστρέφει cett. 7 γεωργοί—ἀφθονίαν—καρπῶν K rescr.: γεωπόνοι—ἄφθονον—καρπῶν apographa 10 l. ὁ τῷ β. UEA 11 αὐτάραξες ποτὸν παρεχ. GPT 12 βουκαῖον tacite Ziegler: βουκόλον cod. 14 τούτω τρέφεσθαι Ahrens (ap. Ziegl.): τοῦτον τρέφασθαι cod. 19 τὸ ἐπιμ. codd., corr. Ahrens 21 l.: καταπρίων K: τὸ κύμινον UEA. omisso lemmate GPT exhibent: τὸ δὲ τὸν φρακὸν ἔψειν παρ' ὑπόνοιαν κτλ. 22 lac. post κρέας indicari Ziegler vult καθὼ seq. desunt in GP καθὼ εἰώθασι τοὺς ἄγαν φειδωλοὺς κυμινοπρίστας λέγειν UEA T

56—58 a. ταῦτα χρῆ: ὁ λόγος ἐκ τοῦ Μίλωνος, τινὲς κ
δὲ φασιν ὑπὸ τοῦ Βουκαίου λέγεσθαι τοὺς στίχους. ἔδει σε,
φησίν, ὦ Βουκαῖε, μνημονεύοντα τοῦ θείου Λιτιέρσου ἐπ'
ἔργον τὸν νοῦν ἔχειν καὶ μὴ πρὸς ἔρωτα.

5 b. μοχθεῦντας: ἤγουν ἐνδέχεται τοὺς θερίζοντας τοῦ UEAT
θερισμοῦ φροντίζειν καὶ μὴ τοῦ ἔρωτος. ὁ λόγος ἐκ τοῦ Μί-
λωνος, οἱ δὲ καὶ τοῖς ἐπάνω ταῦτα συνάπτουσι.

c. ταῦτα χρῆ μοχθεῦντας ἐν ἀλίῳ: τινὲς ἐκ τοῦ ΜΙ-^{GPT}
λωνος λέγουσιν εἶναι τὸν λόγον ἀπὸ τοῦ ἡ καλὰς ἄμμε
10 ποῶν ἐλελήθει βοῦκος ἀοιδᾶς (v. 38) μέχρι τέλους τοῦ
εἰδυλλίου. τινὲς δὲ λέγουσιν, ὅτι ἐκ τοῦ Μίλωνος ἐστὶν ὁ
λόγος τὸ ἡ καλὰς ἄμμε ποῶν μέχρις ὧμοι τῷ πάγωνος,
ὃν ἀλιθίως ἀνέφυσα (v. 40): τὸ δὲ μετὰ ταῦτα, ἤγουν τὸ
θαῖσαι δὴ καὶ ταῦτα <τὰ> τῷ θείῳ Λιτιέρσα (v. 41),
15 λέγουσι λέγειν τὸν Βάτιον μέχρι τοῦ μή τι τὰ μῆς τὴν χεῖρα
καταπρίων τὸ κύμινον (v. 55): τὸ δὲ ἐξῆς ὡς ἀπὸ τοῦ
Μίλωνος, ἤγουν τὸ ταῦτα χρῆ μοχθεῦντας καὶ τοὺς μετὰ
ταῦτα δύο στίχους.

d. φιλέργῳ, φησίν, ἀνδρὶ ταῦτα προπεδέστατον λέγειν. κ
20 τὸν δὲ σὺν ἔρωτα, ὦ Βουκαῖε, διηγού σῆ μητρὶ ἐν τῷ θαλάμῳ
ἀντ' ἄλλου σπουδαίου.

e. λιμηρὸν ἔρωτα: πτωχόν. περὶ τοῦ ἔρωτός σου, ὦ κ^{GPT}
Βουκαῖε, καθῆκόν ἐστὶ τῇ μητρὶ σου λέγειν ἐν κοίτῃ κατὰ τὸν
ὄρθρον κειμένη ἢ ἀνισταμένη ὄρθρου, μὴ νῦν ἐμοί.

2 βουκόλου cod., correxi 4 ἔρωτα tacite Ziegler: ἔρωτας
cod. 12 ποιῶν GP 14 suppl. Call. 19 προπεδέστατα
Ziegler 22 πτωχόν hoc loco om. GPT addentes in fine τὸ
δὲ λιμηρὸν ἀντὶ τοῦ πτωχόν τοὺς ἔρωτας K 28 Βουκαῖε K:
Βάττε cett. προσῆκον GPT κατὰ—κειμένη om. K

XI. Κύκλωψ

LUEAT

[Ἐκ παιγνίων λάμβανε διδασκαλίαν
λόγον στορεσθῆν τυγχάνειν παθημάτων.]

LUEAT

a. Ὑπόκειται Πολύφημος ὁ Κύκλωψ ἐρῶν τῆς Γαλα-
τείας καὶ παρηγορῶν τὸν ἐπὶ τῇ Γαλατείᾳ ἔρωτα δι' ᾧδῆς. 5

KLU

EAT

b. προσδιαλέγεται δὲ ὁ Θεόκριτος Νικίᾳ τινὶ ἰατρῷ Μιλη-
σίῳ τὸ γένος, οὗ καὶ ποιημάτων φέρεται ἀντιγεγραμμένον

KLU

AGPT

c. [ὑπὸ] πρὸς Θεοκρίτου Κύκλωπα, οὗ ἡ ἀρχή

ἦν ἄρ' ἀληθὲς τοῦτο, Θεόκριτε· οἱ γὰρ Ἐρωτες
ποιητὰς πολλοὺς ἐδίδαξαν τὸ πρὶν ἀμούσους. 10

ἔγραψε δὲ καὶ ἐπιγράμματα ὁ αὐτός. γέγονε δὲ συμφοιτητῆς
Ἐρασιστράτου τοῦ Ἰουλιήτου, ὡς φησι Διονύσιος ὁ Ἐφέσιος
ἐν τῇ τῶν ἰατρῶν ἀναγραφῇ.

AGPT

d. ὑπόκειται ὁ Κύκλωψ παρηγορῶν ἑαυτοῦ τὸν ἐπὶ τῇ
Γαλατείᾳ ἔρωτα δι' ᾧδῆς. προσδιαλέγεται δὲ ὁ Θεόκριτος 15

9 Plut. Quaest. conv. I 5, 1, 622 c

Tit.: K. arg. c, XIII a: K. καὶ Γαλάτεια KLUET: K. ἡ Γ.
GP: om. A 4 Πολ. ὁ Κύκλ. Valckenaer: ὁ Πολ. Κύκλ. LUEA:
ὁ Κύκλ. T verba ἐρῶν—καὶ eici vult Ahrens 5 παρηγορῶν
recepti Ahrensis auctore ex arg. d: ποιῶν codd: ποιμαίνων
Meineke 6 δὲ ὁ om. K 7 τὸ γένος οὗ καὶ om. LUEAT
ποίημά τι K φέρεται—Κύκλωπα om. K 8 ὑπὸ Θ. πρὸς codd..
corr. Meineke 9 γὰρ post ἦν add. omnes praeter K Θεόκριτος
Ad. Th. Arm. Fritzsche *De poet. gr. buc.*, *Diss. phil. Giss. 1844*, 4,
καὶ pro οἱ Bentley *Opusc. phil.* 470 10 πολλοὺς ποιητὰς K,
πολλάκι ποιητὰς Call. τὸ Dilthey *Coni. crit. in Anth. gr.*, *Ind.*
schol. Gott. 1891/92, 14: τοὺς codd. 11 ἔγραψε K: γέγραψε
cett. καὶ om. K ἐπιγράμματα KE: ἐπιγραμμάτων cett.
ὁ αὐτός Buecheler *Rhein. Mus. N. F.* 39, 1884, 275: ἑαυτοῦ K:
ἐπ' αὐτοῦ Gercke *ib.* 42, 1837, 602: om. cett. una cum verbis
γέγ. δὲ συμφ. 12 τοῦ Ἰουλιήτου Buecheler: τοῦ ποιητοῦ K:
ἰατροῦ Μιλησίου cett. ἡ ante ὧς add. K ὁ Ἐφ. om. K
13 ἀγρῶν K ἀναγραφῇ K: ἀνατροφῇ cett.

ιατρῶ Νικία Μιλησίῳ τὸ γένος, ὃς συμφοιτητῆς γέγονεν Ἐρασιστράτου ἰατροῦ ὄντος καὶ αὐτοῦ. μέμνηται δὲ τοῦ Νικίου καὶ ἀλλαγῶ (XIII 2; XXVIII) ὁ Θεόκριτος.

1—3 a. οὐδὲν ποττὸν ἔρωτα: οὐκ ἔστι <πρὸς> τὰ τοῦ κ
5 ἔρωτος ἄλλη οὔτε ἔγχριστον φάρμακον οὔτε ἐπίπαστον εἰ μὴ αἱ Μοῦσαι. ταύταις καὶ ὁ Κύκλωψ τὸν εἰς τὴν Γαλάτειαν ἔρωτα παρηγόρει.

b. οὐδὲν ἔρωτός μοι δοκεῖ φάρμακον πεφυκέναι εἰ μὴ L^UEAGPT ἡ παιδεία καὶ αἱ Μοῦσαι. ταύταις γὰρ ὁ Κύκλωψ πρὸς δι-
10 αγωγὴν τοῦ ἔρωτος τῆς Γαλατείας ἐχοῖτο. καὶ Φιλόξενος (fgm. 7 Bergk *Poet. lyr. gr. III*⁴ 611) τὸν Κύκλωπα ποιεῖ παραμ-
θούμενον ἑαυτὸν ἐπὶ τῷ τῆς Γαλατείας ἔρωτι καὶ ἐντελλόμε-
νον τοῖς δελφίσιν, ὅπως ἀπαγγέλλωσιν αὐτῇ, ὅτι ταῖς Μούσαις τὸν ἔρωτα ἀκείται. καὶ Καλλίμαχος (Erig. 46, 1. 3 = Anth.
15 Pal. XII 150, 1. 3).

ᾧς ἀγαθὸς Πολύφαμος ἀνεύρατο τὰν ἀοιδάν,
αἱ Μοῦσαι τὸν ἔρωτα κατίσχανον.

3/4 a. τὸ διὰ μούσης καὶ ψῶν ἄγειν τὸν ἔρωτα κοῦφόν L^UU^FEAP
τέ ἔστι καὶ ἡδύ· τὸ δὲ περιγενέσθαι σοφίας οὐ βῆδιον.

20 b. κοῦφον δὲ τι: τὸ κατὰ φιλοσοφίαν ἔραν κουφό- KUEAGPT
τητα παρέχει τῷ πάθει.

c. ἤγουν· <οὐ> συντόμως γίνεται ἡ σοφία καὶ [σύν- UEAGPT
τομον] τὸ μουσικὸν εἶναι τινα.

d. εὐρεῖν δ' οὐ βῆδιον: τὴν σοφίαν λέγει, ὅτι οὐκ KUEAGPT
25 ἔστιν εὐχερὲς περιγενέσθαι παιδείας.

4 supplevi 5 ἔγχριστον φάρμακον — ἐπίπαστον scripsi:
-ω -ω -ω cod. Ziegler lacunam post ἐπιπᾶστω indicare maluit
13 αὐτῇ Reiske: αὐτῷ UEA: αὐτοῦ L: αὐτὸν cett. 14 ἀνακει-
ται GP 16 ἀγαθᾶν—ἐπαιδᾶν Anth. 17 κατίσχανον Brub.:
κατίχανον codd. Theocr.: κατισχαινόντι Anth. 20 ἔραν K:
τῷ ἔρωτι cett. κουφότητα Duebner: κουφότατον codd. 21 τὸ
πάθος Call. 22 addidi, cf. sch. d <περι>γίνεται scil.
τοῦ πάθους Ahrens del. Ahrens 24 φιλοσοφίαν T 25 εὐχε-
ρῶς K περιγενέσθαι KT: περιγίνεσθαι cett. παιδείας K:
σοφίας UEAGP: φιλοσοφίας T

υ' e. εὐκόλον ἐστι, φησί, τὸ δι' ᾧδῆς θεραπεῦσαι τὸν ἔρωτα·
εὐρεῖν <δέ> τινα ἔχοντα μούσαν καὶ ᾧδήν, ἤγουν σοφίαν,
<οὐ> ῥάδιον.

L⁵U⁶E⁵F^m f. χωρὶς παιδείας οὐ κατορθοῦται.

κ 7 a. οὕτω γοῦν ῥάϊστα: τοῦτον, φησί, τὸν τρόπον καὶ 5
ὁ παρ' ἡμῖν Κύκλωψ καθ' ἑαυτὸν ᾄδων ἐπεκουφίζετο πολὺ
τοῦ ἔρωτος τῆς Γαλατείας.

UEAGPT b. οὕτω γοῦν ῥάϊστα: ῥᾶον γὰρ διῆγε καὶ ὁ παρ'
ἡμῖν Κύκλωψ διὰ τῶν ᾧδῶν. τὸ δὲ παρ' ἡμῖν ἐπὶ τῆς Σι-
κελλίας φέρει, καθὸ καὶ Συρακούσιός ἐστι. δοκεῖ δὲ τισιν, ὅτι 10
καὶ ἡ πλάνη τοῦ Ὀδυσσεῶς περὶ Σικελίαν πού γέγονε.

κ⁵ c. <διᾶγ'> ἔφερε καὶ ὑπέμεινε.

κ 10/11 a. ἤρατο δ' οὐ μάλοις: οὐκ ἤρατο ὥστε μῆλα
διδόναι ἢ ῥόδα ἢ ἕτερόν τι εἰς τὸ καλλωπίζειν, ἀλλὰ μανλαῖς
εἰς ἔκστασιν φερούσαις. 15

KUEAGPT b. ἤρατο δ' οὐ μάλοις: ἠράσθη δὲ οὐκ ἐλαφρῶς καὶ [τῶν]
κατὰ μέρος αὐτῆς, <οὔτε κικίννων> οὔτε ῥόδων οὔτε μῆλων·
μῆλων μὲν τῶν ἐπὶ τῆς ὄψεως, ῥόδων δὲ τῆς γυναικείας ἥβης,
ὅτι τὸ γυναικεῖον μόριον καὶ ῥόδον καὶ ῥοδωνιάν φασιν, ὡς
Κρατῖνος ἐν Νεμέσει (fgm. 109 Kock Com. att. fgm. I 48). 20

κ c. ὡς γ' ἐσθλῶν τοῖς σιτίοισιν ἤδομαι,
ἅπαντα δ' εἶναι <μοι> δοκεῖ ῥοδωνιά
καὶ μῆλα καὶ σέλινά καὶ σισύμβρια·

19 Hesych. ῥόδον. ῥοδωνιά

2 supplevi 5 ῥάϊστα Ziegler: οὐκέστι cod. 6 ἐπεκου-
φίσε cod., mutavi 8 ῥᾶον scripsi Ahrensis auctore: ῥάδιον
codd. 16 l. et δὲ om. K τῶν ante κατὰ deleui, τῶν ante
ἐπὶ deest in UEAGPT 17 supplevi 19 K verba ὅτι — φασιν
una cum verbis Κρατῖνος et Νεμέσιον (sic) et καὶ ῥοδιάν καὶ
μῆλα καὶ σέλινά καὶ σισύμβρια (sic) e scholiis b et c iteratis ante
sch. a praebeo, unde huc traxi ὅτι τὸ γυν. μόρ. καὶ ῥόδον καὶ
ῥοδιάν φησι (corr. Ziegler) K: παρόσον καὶ ῥοδωνιάν αὐτὴν ἔσθ'
ὅτε λέγει (λέγουσιν Hemsterhuys) cett. 21 ὡς γ' scripsi: ὡς
γοῦν K: ὡστ' οὖν Apogr. Barb. σιτίοισιν Meineke Fgm. com.
gr. II 83: σιτίοις cod. 22 μοι, quod Heinsius (854) supplevit,
fuisse videtur in libro, ubi nunc legi nihil potest

d. κικίνων δὲ τῆς κόμης, ὡς καὶ ὁ κωμικός (Ar. fgm. 218 KUEA
ib. I 447).

‘λεῖος ὡσπερ ἔγγελος
χρυσοῦς ἔχων κικίνους’.

- 5 e. ἀλλ’ ὀρθαῖς: ὀρθὸν πρᾶγμα τὸ ἀληθές φησι· γενι- κ
κῶς. ὡς γὰρ ἠράσθη εἰς ἄκρον μανίας ἐλληκῶς, οὐ κατὰ
μέρος, φησίν, ἠρατο <τῶν> περὶ τὸ πρόσωπον καλῶν μῆλων,
ἀλλ’ οὐδὲ τοῦ ῥόδου· οὕτω γὰρ καλεῖται τὸ μόριον τῆς γυ-
ναϊκός.
- 10 f. ἀλλ’ ὀλοαῖς μανίαις: ἤγουν εἰς ἄκρον μανίας L⁵U⁵E⁵GP^m
[ἐνόμιζε], τουτέστι γενικῶς ἐπεμάνη αὐτῆς. ἢ <ὀρθαῖς:>
τεταμέναις ἰσχυραῖς.

12. αὐταί: ἀντὶ τοῦ μόναι. Ὀμηρος (Θ 99). ‘Τυδείδης κ
δ’ αὐτὸς περ ἑῶν’ ἀντὶ τοῦ αὐτόματος καὶ μόνος. Καλλιμαχος
15 (H. Apoll. 6). ‘αὐτοὶ νῦν κατοχῆς ἀνακλίνασθε θυράων.’

14. αὐτοῦ: αὐτόθεν ἐκ τοῦ αἰγιαλοῦ καταλειπόμενος καὶ
τὴν Γαλάτειαν ἀείδων κατετήκετο μὲν τῷ ἔρωτι, παρεμυθεῖτο
δὲ τῇ ᾠδῇ.

17. <φάρμακον:> τὴν διὰ τῆς ᾠδῆς παραμυθίαν λέγει. L⁵U⁵E⁵GP^m

20 20. πακτᾶς: ἤγουν τυροῦ πεπηγότος· ὃ οἱ Ἀττικοὶ τρο- UEAPT
φαλίδα καλοῦσι.

21 a. μόσχω γαυροτέρα: γαυροτέρα τοῦ μόσχου, ἢ L⁵U⁵E⁵GP^m
σκιοτῶσα καὶ ἀγαλλομένη πλέον μόσχου ἢ λαγνοτέρα τούτου.

1 κικίν- utroque loco codd., corr. Duebner κικίνους ταῖς
κόμαις UEA 3 λείος Wilamowitz ex Athen. VII 299 b: λέγει
K: κέρηται cett. 7 ἠρατο—μῆλων (μῆλον tyrothetiae deberi
videtur) Ahrens (ap. Ziegl.): κρατεῖ—μελῶν cod. supplevi
10 μανίας scripsi: καρδίας codd.: <ἐκ> καρδίας Ahrens
11 ἐνόμιζε glossam esse ad ἀγείτο pertinentem et ultimis verbis
veram lectionem ὀρθαῖς explicari Duebner vidit ἢ seqq. post
ἐνόμιζε leguntur in codd., transp. Wilamowitz τεταμένως ἰσχυ-
ρῶς GP 15 ἀνακλίνεσθε πύλων Callim. 16 καταλειπό-
μενος—ἀείδων Ahrens (ap. Ziegl.): καταλαμπόμενος—ιδῶν cod.
20 τροφ. Call.: τροφ. codd. 22 γαυρ. τοῦ μόσχου et ἢ λαγ-
τούτου om. LUEP ἤγουν σκιερ. LUE

- Κ** b. φιαρωτέρα: λαμπροτέρα, καθαρωτέρα· φιαρόν γὰρ τὸ λαμπρόν.
- c. φιαρωτέρα — γράφεται σφριγανωτέρα — <ὄμφακος ὠμᾶς>, ὃ ἔστι νέας παρθένου· ὄμφαξι γὰρ ἀπεικάζουσι τὴν ὄραν. 5
- L⁵U⁶E⁶A** d. φιαρωτέρα ὄμφακος ὠμῆς: φιαρόν τὸ εὐσθενές· ἤγουν λαμπροτέρα ἢ στρυφνοτέρα.
- UEARPT** 24. λύκον πολιὸν ἀντὶ τοῦ λευκόν. οἱ γὰρ λύκοι αἰθαλώδεις τὴν χροιάν· ἐπεὶ οὖν ἐκ μέλανος καὶ λευκοῦ εἰσι τὰ τοιαῦτα, εἶπε καταχρηστικῶς τοὺς λύκους λευκοῦς. ἢ πο-
λιούς ἀντὶ τοῦ παλαιούς.
- Κ** 28. οὐδ' ἔτι πα νῦν: οὐ δύναμαι παύσασθαι ἔξ ἐκείνου τοῦ χρόνου, καθ' ὃν εἶδόν σε, οὔτε μετὰ τοῦτο οὔτε μέχρι τοῦ νῦν.
- KL⁵U⁶E⁶AP^m** 31. ὄφρῦς: παρὰ τὸ τοὺς ὄπας φυλάττειν καὶ ῥύε-
σθαι, ὡπορὺς τις οὔσα.
- U⁶EAT** 37. οὐ χειμῶνος ἄκρον: ἤγουν ἐν τῷ μεσαιτάτῳ τοῦ χειμῶνος, ὥστε ἄκρον ἐνταῦθα ἢ ἀκμή τοῦ χειμῶνος. ἢ ἄκρον λέγει τὸ τέλος μὲν τοῦ φθινοπώρου, ἀρχὴν δὲ τοῦ χειμῶνος.
- Κ** 38/39 a. τὴν τὸ φίλον γλυκύμαλον: αὐτὴν λέγει τὴν 20
Γαλάτειαν τὴν προσφιλεῖ ἑαυτῷ μῆλον χαριέστατον. ὁ δὲ νοῦς·
συρρίζω δὲ ὡς οὐδεὶς τῶν Κυκλώπων ὁμοῦ σέ τε, ὦ Γαλάτεια,
τὸ χαριέστατον ἐμοὶ μῆλον, καὶ ἐμαυτὸν ἄδων.

1 Hesych. Phot. Suid. φιαρόν 8 sch. ABT K 334
Eust. 809, 38 Et. M. 680, 28 15 Melet. (Cram. An. Ox. III
69, 26) Joh. Maur. 165 (Reitzenstein *Gesch. d. gr. Et.* 178)
Et. M. 644, 34 (cf. Gen.) Et. Gud. 444, 24. 33 Sturz Et. Or.
117, 6 (Soranus) sch. Opp. Hal. I 258 Eust. 144, 42

3 σφιγγανωτέρα cod., corr. e Call. Ziegler supplēvi
6 εὐσθενές E: ἀσθενές cett. 15 παρὰ τὸ τ. ὄπ. ρ. ὡπορὺς τις
οὔσα ἢ παρὰ τὸ τ. ὄπ. φυλάττειν καὶ ρ. K, qui correcturam
exempli sui pro altera explicatione habuit: ὡπορὺς τις οὔσα,
ἢ τ. ὄπ. ἑνομένη καὶ φυλάσσοις cett. 17 l. om. UET
21 ἑαυτῷ μῆλον χαριέστατον scripsi: ἑαυτοῦ τοῦ μῆλον χαριστέ-
ραν cod.: ἑαυτοῦ ceteris deletis Ziegler

b. γλυκύμαλον: ναί, φησίν, οὕτω συρίζειν ἐπίσταμαι UEABPT
ὡς οὐδείς τῶν Κυκλώπων, ὕμνων σὲ τὸ προσφιλέστατόν μοι
γλυκύμαλον, ἤγουν τὸ γλυκὺ μῆλον.

c. γλυκύμηλον δὲ ὡς μελίμηλον· ἔστι γάρ τι μῆλον KUEABPT
5 γένος. Σαπφώ (fgm. 93 Bergk *Poet. lyr. gr. III*⁴ 120):
'γλυκύμαλον ἐρεύθεται ἄκρω ἐπ' ὄσδω.'

41 a. πάσας ἀμνοφόρους: γράφεται καὶ μαννοφόρους. K
μάννος δὲ ἔστιν ὁ περιτραχήλιος κόσμος· μανιάκια ἐχούσας,
τουτέστι χρυσᾶ περιτραχήλια.

10 b. ἀμνοφόρους: ἀμνίδας καὶ βρέφη φερούσας. ἢ μαν- UEAT
νοφόρους. μάννος δὲ ἔστιν ὁ περιτραχήλιος κόσμος, τὸ λε-
γόμενον μανιάκιον.

c. σκυμνοὺς ὀξύτωνος ἐπὶ ἄρκτων, βαρυτόνωνος δὲ ἐπὶ K
λεόντων.

15 d. καὶ σκυμνῶς τέσσαρας: σκυμνοὺς τῆ· τάσει ὡς UEABP
μωρούς, ὅταν ἐπὶ ἄρκτων ὡς νῦν· ἐπὶ δὲ τῶν λεόντων σκύμνοι
κυρίως λέγονται ὡς φίλοι.

42 a. ἀφίκευσο: οὕτω Συρακούσιοι τὴν ὄο πλεονάζουσι K
συλλαβὴν, ἥπερ κάθουσο στεφάνουσο ἀντὶ τοῦ κάθου στεφάνου.

20 b. ἔξεις: γράφεται ἐξῆς, ἤτοι· εἰς τὸ μέλλον οὐδὲν L⁵ U⁶ E⁶ QP^m
χειρὸν ἡμῖν γενήσεται.

43. τὴν λευκὰν δέ: τὴν θάλασσαν προσρήγνυσθαι τῆ K

4 Diosc. Mat. med. I 115, 3 8 Poll. V 99 18 sch. AT
Σ 319 sch. Eur. Hec. 205; Or. 1213. 1385 Jo. Philop. Περὶ
τῶν διαφ. τον. 16, 25 Egenolff Et. M. 720, 21 Et. Gud. 505,
35 Sturz

2 σὲ Ahrens: δὲ UEAGP: om. T 4 μελίμηλον Geel: με-
λίλων codd. τι UEAG: τοι P: τοῦ K: om. T 6 γλυκύμα-
λον Call: γλυκὺ μᾶλλον T: γλυκὸ μᾶλλον GP: γλυκὺ τι μᾶλλον
cett. ἐρεύθεται sch. Hermog. *Rhet. gr. VII* 983 Walz: ἐρεύ-
γεται codd. Theocr. ὡς ante ἄκρω add. UEAGPT ἐπ' ὄσδω
UEAP: ἐπ' οὐδω T: ἐς πόδω G: σποδῶ K 8 ἐχούσας scripsi:
ἐχουσαι cod. Ziegler lac. ante μανιάκια statuere praeoptavit
10 l. om. UE 15 καὶ σκυμνῶς om. UEP σκυμνοὶ et μωροὶ
Ahrens 19 ἥπερ in libro legitur post l. scholii 43, transpo-
sui 20 γρ. ἐξῆς om. LUG

γη. τὸ δὲ ὀρεχθεῖν παρὰ τὸ <ὀρέγεσθαι ἤγουν> ἐκτείνεσθαι.
 Ὅμηρος (Z 466). 'παιδὸς ὀρέξατο'. γράφεται ἔρεχθεῖν.

45. ῥαδιναί: λεπταὶ καὶ εὐφθαρτοὶ παρὰ τὸ ῥαεῖν.
 Ὅμηρος (ε 221). 'εἰ δ' αὖ τις ῥαίησι θεῶν'. ἢ <ῥαδινὸν τὸ>
 εὐάγων διὰ τὸ ἐν ἀπαλότητι <ῥᾶον δινεῖσθαι ἤγουν> εὐ- 5
 στρεπτον <εῖναι>.

ΚΥ^ΕΑΤ 46. ἔστι μέλας: οὐκ ἀσκόπως· παραδίδωσι γὰρ ὁ Κρα-
 τεύας καὶ ἄλλο γλευκόν, οὗ τὸν καρπὸν πινόμενον πρὸς παιδο-
 ποιῖαν φησὶ συντελεῖν. τινὲς δὲ φασὶ τριψάντα τὸν καρπὸν
 οὕτω διδόναι πιεῖν. 10

Ε^Ε [49.] τίς ἀντὶ τούτων κύματα καὶ θάλασσαν θέλει ἔλθεσθαι.

Κ 52. ὑπὸ τεῦς: ὡς ὑπὸ τοῦ ἔρωτος τὴν ψυχὴν ἔφη
 καλεσθαι.

54—56. ὦμοι ὅτι: ὁ νοῦς οὗτος· φεῦ, ὅτι μὴ ἐτέχθη
 καὶ ἔφην ἰχθύς, ὡς ἂν διαδύς κατεφλησά σε· καὶ τὴν χεῖρα 15
 ἐφλησα ἂν, εἰ μὴ τὸ στόμα ἤθελες.

Υ^ΕΑΡ^ΜΤ 57 a. μήκων· λέγεται <καὶ> ἡ κεφαλὴ μήκων καὶ ἡ
 ἀνθοφόρος βοτάνη.

Κ b. [ἡ μάκων· ἀπαλάν] <πλαταγώνια:> τῆς μήκωνος
 τὰ φύλλα, ἢ παρὰ τὴν πλατύτητα ἢ παρὰ τὸ πλαταγεῖν, ὃ ἔστι 20
 κτυπεῖν· 'χερσὶ τε συμπλατάγησεν, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπε
 (Ψ 102)'. παρατιθέντες γὰρ τῶ ἀντίχειρι οὕτω τὰς τῶν ἐρω-
 μένων ἐτεκμαίροντο ἐκ τοῦ ψόφου φιλίας.

1 sch. T Ψ 30 Eust. 1285, 63 4 Apoll. Lex. Hom. 138,
 10 Bekker Eust. 1316, 63 sch. rec. ad l. 339, 11 Ahrens
 8 Theophr. Hist. plant. IX 18, 5 Diosc. Mat. med. II 179 Plin.
 Hist. nat. XXIV 78 19 sch. III 29 g cum loc. sim.

1 ἔρεχθεῖν cod., corr. Ziegler supplēvi ex Eustathio
 (ὀρέχθεον ἀντὶ τοῦ — ὀρέγοντο ἦτοι ἐξεστίνοντο), locum mutil-
 lum esse Ziegler animadverterat 4 supplementa locis simili-
 bus debeo 7 γὰρ K: δὲ cett. Κρατεύας Reinesius alii:
 Κρατίνος codd. 9 τινὲς seqq. om. ΥΕΑΤ μετὰ τὸ τριβῆναι
 antea post καρπὸν inserentes fort. τριβέντα — διδοσθαι, δε-
 δόχθαι pro διδόναι Ahrens (ap. Ziegl.) 14 οὕτως cod.
 17 supplēvi ἡ om. ΥΕΑΤ 19 l. mutavi

Ϟ. πλαταγώνια: τὰ τῆς μήκωνος καὶ τὰ τῆς ἀνεμῶ-**ΚΥΕΑΡ**^Ϟ
νης φύλλα ἀπὸ τοῦ πλατάσσειν, ὃ ἔστι ψοφεῖν. τιθέντες γὰρ
αὐτὰ κατὰ τὸν ἀντίχειρα καὶ τὸν λιγανὸν δάκτυλον καὶ τύ-
πτοντες τῇ ἐτέρῃ χειρὶ, ὥστε ψοφεῖν, οὕτω σημειοῦνται, εἰ
5 ἀγαπῶνται ὑπὸ τῶν ἐταίρων, ἀποπειρώμενοι τοῦ τῆς πλατα-
γῶνος ψόφου, εἰ εὐψόφως ἐπικρουσθεῖη.

58/59. ἀλλὰ τὰ μὲν: ἐν θέρει τὰ κρύνα, ἐν χειμῶνι αἱ **ΚΥ^ϞΕΑ^Ϟ**
μήκωνες καὶ τὰ πλαταγώνια αὐτῶν, ὥστε οὐκ ἔστιν εὐρεῖν τὰ
δύο κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν.

10 60/61. νεῖν: νήχεσθαι, κολυμβᾶν. ἕαν τις ἐνθάδε πλέων **ΚΥΕΑΡ**^Ϟ
ἔλθῃ ξένος, κολυμβᾶν μαθήσομαι.

63/64 a. ἐξένθοις Γαλάτεια: τοῦτο φησιν· εἴη ἂν περὶ-**Κ**
θριν <σε>, ὃ Γαλάτεια, ἐξελθοῦσαν ἐπιλαθέσθαι μὲν τῆς θα-
λάσσης, ἔρωτι δὲ τῷ πρὸς ἐμὲ παρακαθέζεσθαι μοι, ὥσπερ
15 ἐγὼ σοί.

b. <λάθοιο:> ἐπιλάθοις εἰσελθεῖν εἰς τὴν θάλασσαν. **L^ϞU^Ϟ**

67/68 a. ἃ μάτηρ: ἡ Θόωσα. Ὅμηρος (α 71)· ‘Θόωσα **ΚL^ϞU^ϞE^Ϟ**
δὲ μιν τέκε μήτηρ.’

b. <ἀδικεῖ με:> ὅτι προσελθοῦσα οὐδέποτε χρήσιμόν τι **Κ**
20 περὶ ἐμοῦ διείλεκται.

Ϟ. ἃ μάτηρ ἀδικεῖ με: ὅτι οὐ μαστροπεύει μοι. αὕτη **ΥΕΑΡ**^Ϟ
ἂν εἴη Φόρκυος θυγάτηρ ἡ Θόωσα, καθῶς φησιν ὁ ποιη-
τῆς (α 71 sq.).

1 τὰ τῆς ante ἀνεμ. om. **K** 2 πλατάσσειν H. Stephanus
Thes. III 356 a e Suida: πλάσσειν codd. Theocr. 3 αὐτὰ
Call.: αὐτὸ **ΥΕΑΓΡΤ**: om. **K** καὶ τύπτοντες—οὕτω **K**: τύπουσι
—καὶ οὕτω cett. 5 ἐταίρων **K**: ἐρωμένων cett. ἀποπειρώ-
μενοι scripsi coll. sch. III 29 d: τεκμαιρόμενοι Duebner: ὥσπερ
καὶ ἀπὸ codd. τοῦ τῆς **ΥΕΑΡ**: τῆς τοῦ **G**: ταύτης τῆς **K**:
τῆς **T** 6 ἡ pro εἰ **K** εὐψ. **K**: ἀψ. cett. ἐπικρουσθεῖς **K**,
—ἕσται prop. Wilamowitz 8 πλαταγ. **K**: φύλλα cett. ὥστε
seqq. om. **ΥΕΑΤ** 10 νεῖν νήχ. κολυμβᾶν **K**: νῦν μὲν ὃ κόρη
(κόριον **T**)· νῦν (μὲν add. **PT**) ὃ κόρη cett. 11 ἔλθοι **K**
12 περὶθριν Wilamowitz: παθεῖν cod. 13 <σε>—ἐξελθοῦσαν
scripsi: ἐξελθοῦσα cod. 17 ἡ Θόωσα om. **K** 18 μιν **K**: μ^Ϟ
cett. τέκε νόμφη Hom. 19 l. addidi 21 μς. **Υ^ϞΕ^ϞΑ**

- κ** 70/71 a. φλασῶ: προσποιήσομαι, φησί, κεφαλαλεῖν, ὡς ἂν λυπηθῆ καὶ αὐτὴ ἡ Γαλάτεια.
- U^εEABPT** b. φ α σ ῶ τ ἄ ν κ ε φ α λ ἄ ν: προφασισθῶ καὶ πρόφασιν ποιήσομαι, φησί, κεφαλαλεῖν· οὐ γὰρ τοῦ ἔρωτός μου ἡ μήτηρ φροντίζει. 5
- κ** 72—74 a. ὦ Κύκλωψ: ὥσπερ συστραφεῖς καὶ ἀναστρέφας τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῆς ἐκστάσεως πρὸς ἑαυτὸν διαλέγεται· ποῦ τὰς φρένας, ὦ Κύκλωψ, ἐκπεπετασμένας ἔχων μετέωρος εἶ; ἐὰν ἀπελθὼν ἐπ' ἐργασίαν τραπῆς καὶ τυροβόλους πλέκῃς καὶ τοῖς θρέμμασι τροφήν συνάξῃς, πολὺ μᾶλλον εἶναι **10** δόξεις νουνεχέστερος.
- L^εU^εE^ε** b. <τὰς φρένας ἐκπεπότασαι:> τῶν φρενῶν ἀπέπτῃς.
c. <μᾶλλον ἔχοις νοῦν:> εἰς φρόνησιν πλείονα ἔλθοις.
- κ** 75 a. τὰν παρεοῦσαν: ὁ νοῦς· τί πρὸς ἀμυχανίαν τρέπη; Ἡσίοδος (fgm. 219 Rzsch, ed. a. 1902, 400)· 'νή- **15** πιος, ὅς τὰ ἔτοιμα λιπῶν [τὰ] ἀνέτοιμα διώκει'. ἡ παροιμίαν· 'τὸν θέλοντα βοῦν ἔλαυνε.'
- UEABPT** b. τὰν παρεοῖσαν ἄμελγε: κατὰ τὴν παροιμίαν· 'τὸν θέλοντα βοῦν ἔλαυνε', ἤγουν τὴν ἀγαπῶσαν φίλει.
- κ** 78 a. κιχλίζοντι: σφόδρα γελῶσι καὶ διαχέονται. τῶν **20** δὲ κατὰ μίμησιν ἢ φωνῇ τοῦ κατ' ἀρχὰς χ̄ τραπέντος εἰς π̄.
- UEABPT** b. [πολλὰ συμπαίσειεν με] <κιχλίζοντι:> γελῶσι δὲ πᾶσαι, ἐπὶ ἀκούσσομαι αὐτῶν. ἴσως δὲ καταγελῶσιν αὐτοῦ.

16 Mant. prov. III 14 **20** Hesych. Phot. Suid. κιχλισμός
Bekk. An. gr. 271, 30 Clem. Alex. Paed. II 46 (186, 2 Staehlin)
Et. M. 516, 17

2 λυπηθείη cod., tacite corr. Ziegler **3** πρόφασιν GP:
πρόφατον T: πρόσφατον cett.: προσποίητον Ahrens **4** φησί
scripsi: φωνῆν UEAT: φωνεῖν GP: delendum censuit Duebner
6 ἀναστρέφας scripsi, in K discerni non potest nisi á ψας:
ἀλήθας arographa **9** ἀπελθὼν Aogr. Barb.: ἐπελθὼν K
τραπῆς—πλέκοις—δόξη cod., corr. Wilamowitz **16** λείπων
K, corr. Aogr. Barb. τὰ ante ἀν. deest apud ceteros auctores
hunc versum laudantes **22** l. traditum falsum esse Ahrens
vidit **23** καταγελῶσιν αὐτοῦ Ahrens: καταγελῶσαι αὐτοῦ.
UEAGP: καταγελῶμαι αὐταῖς T

79 a. κήγών: δῆλον ὅτι οὐκ ἀηδῆς εἰμι, ὅπου γε καὶ κ
κόραι με φιλοῦσιν.

b. <κήγών τις φαίνομαι εἶναι:> ἤγουν τῶν ἐπισή- L^s U^s E^s
μων εἰμι καὶ ὀνομαστῶν.

5 80 a. οὕτω τοι Πολύφαμος: ὁ λόγος πρὸς τὸν Νικίαν. κ
ἀστείως δὲ τὸ ἐποίμαινεν ἐπὶ τοῦ ποιμένος ἀντὶ τοῦ μετε-
χειρίζετο.

b. οὕτω τοι Πολύφαμος: πρὸς Νικίαν ὁ λόγος ἐκ UEAΘPT
τοῦ ποιητοῦ, ἤγουν· οὕτως ὁ Πολύφημος, φησί, μετεχειρίζετο
10 τὸν ἔρωτα.

81 a. μουσίδων: τῇ σοφίᾳ τῶν Μουσῶν ἄδων. UEAΘP

b. ῥᾶον δὲ διᾶγεν: ῥᾶον δὲ διῆγεν ἄδων ἢ εἰ χρυσίον KUEAΘPT
εἶχε δοῦναι, ὅπως πείσῃ τὴν Γαλάτειαν.

c. χρυσὸν ἔδωκεν: ἀντὶ τοῦ εἶχε δοῦναι τῇ Γαλατείᾳ E^s A
15 εἰς τὸ πείσαι.

XII. Ἀίτης

a. Ἐπιγράφεται μὲν τὸ εἰδύλλιον Ἀίτης, γέγραπται δὲ κLUEAΘPT
Ἰάδι διαλέκτῳ. ὁ δὲ λόγος ἐκ τοῦ ποιητικοῦ προσώπου πρὸς
ἐρώμενον· ὅθεν καὶ τὸ ἐπίγραμμα Ἀίτης, ἐπειδὴ τοὺς ἐρωμέ-

19 Et. M. 43, 1 (cf. Gen.): αἴτης ὁ ἐρώμενος παρὰ τὸ ἄειν,
ὃ ἔστι πνέειν· ὁ εἰσπνέων τὸν ἔρωτα τῷ ἐραστῇ· φησὶ γὰρ γί-
νεσθαι τὸν ἔρωτα ἐκ τοῦ εἰσπνεῖσθαι ἐκ τῆς μορφῆς τοῦ ἐρω-
μένου· ὅθεν καὶ εἰσπνήλας καλοῦσι τοὺς ἐραστὰς οἱ Λάκωνες.
ἢ αἴτης κυρίως ὁ μέσος, ὁ μῆτε θρασὺς μῆτε ἰταμὸς· ἴτης οὖν,
αἴτης ὁ μὴ ἴτης, ὃ ἔστιν ἰταμὸς, ἀλλὰ θυμῆρης ὡς ὁ ἐραστῆς.
ἢ ὁ ἄμα τινὲ ἴων, τοῦ ἄ τὸ ὁμοῦ σημαίνοντος. οὕτως Μεθ-

2 με tacite Ziegler: μὲν cod. 12 εἰ om. K 13 ἄδε
(leg. ὅδε vel ὄδε) post εἶχεν add. K ὅπερ K

Tit.: ἄ. arg. a: ἄ. ἐρώμενος ἰάδι K super scholiis: ἄ. (καὶ
add. K) ἰακὸν τῇ κοινῇ ἰάδι K super verbis poetae, LUAT:
om. EGP 17 ἐπιγράφεται GP αἴτης Ziegler: αἰείτης ubi-
que K: αἴτας cett. 19 ὅθεν καὶ (τὸ add. T) ἐπίγραμμα ἄ.
KLUAT: ἐπιγράφεται δὲ οὕτως GP ἐπεὶ καὶ GP, ἐπειδὴ
καὶ T

νοὺς αἴτιας ἔνιοι καλοῦσιν ὡς <οἱ> Θεσσαλοί. καὶ γὰρ Ἀλκμᾶν (fgm. 125 Bergk *Poet. lyr. gr. III*⁴ 73) τὰς ἐπεράστους κόρας λέγει αἴτιας· οἱ δὲ αἴτιας τοὺς ἐταίρους· φασὶ δὲ τινες λέγεσθαι τοὺς ἀγαθοὺς, οἷον μὴ ἴτας ἀντὶ τοῦ μὴ ἰταμούς· ἢ αἴτης ὁ συναίτης καὶ σύμπνοος. εἰ δὲ ἐπὶ ἐρωμένον τάσσοιτο, αἴτης ἂν λέγοιτο ἀπὸ τοῦ εἰσάειν καὶ εἰσπνεῖν τὸν ἔρωτα τῷ ἀγαπῶντι.

ἐκτίθεται δὲ πῶς ὁ ἔρων <...> καὶ οὐ φεῖδεται θεασάμενος τοὺς τοῦ ἐρωμένου χαρακτηρισ, εὐχεται δὲ τῶν δύο ψυχῶν ἀρμογὴν αὐτοῖς γενέσθαι καὶ φιλίας ἀσφάλειαν μέχρι τέλους παραμένουσας, ἵνα καὶ μετὰ θάνατον οἱ μεθ' ἡμᾶς 10 φημισώσι τὴν ἐν ἀμφοτέροις ὁμόνοιαν, λέγοντες ἡμᾶς ἐκ τοῦ χρυσοῦ γένους πεφυκέναι τοὺς δύο, οἵτινες ἀμοιβὴν φιλίας ἐπνευσαν πρὸς ἀλλήλους. καὶ τοὺς Μεγαρεῖς ἐπαινεῖ ἐπὶ τῷ τετιμημέναι Διοκλέα ἐμπροσθέντος πολέμου ὑπερασπίσαντα τοῦ ἰδίου ἐρωμένου καὶ ὑπὲρ [τῆς] ἐκείνου τελευτήσαντα· ὄθεν 15

ὀδιος. Et. Gud. 57, 19 De Stefani Lex. Aίμ. 617, 46
 Choerob. Orth. (Cram. An. Ox. II 173, 1) Hesych. αἴταν Phot.
 αἴταν Suid. αἴτης Lex. Bachm. 85, 9 Eust. 732, 24; 1500,
 29; 1547, 18 sch. 12/16 b cum loc. sim.
 2 Et. M. 43, 40 (cf. Gen.) Et. Gud. 58, 3. 11 De Stefani
 Choerob. Orth. (l. l. 173, 4) Suid. αἴτια

1 addidi 2 τοὺς κόρους GP, τὰς ἐπ. χορδὰς Meineke ex
 arg. b, ubi videas 3 αἴτιας Ahrens: αἴτιας codd. ἐταίρους
 μεταθέσει τοῦ ἀντιστοίχου ἢ αἴτιας οἷονεὶ μὴ ἰταμούς G(F)
 τινες λέγεσθαι K: γενέσθαι LUEAT 4 ἢ om. K 5 συναί-
 της καὶ σύμπνοος K: συναίτης (-αίτης T, -α^τ cp. UA) καὶ συμ-
 πολίτης LUEAT: σύμπνοος καὶ συναίτης καὶ συμπορευτής GP
 εἰ—λέγοιτο om. GP αἴτης ἂν λέγοιτο K: λέγεται LUEAT
 6 πνεῖν GP 7 ἐκτίθεται GP lacunam verbo quodam lau-
 dandi explendam censeo. verba καὶ οὐ φεῖδεται, quae in K
 desunt, a vv. dd. varie tentata sunt ἐνθεασμοῦ pro θεασάμε-
 νος Ahrens 9 αὐτοῖς om. K 10 γένους pro τέλους GP
 οἱ μετ' αὐτοὺς φημ. αὐτῶν τὴν ὁμ. λέγ. ἐκ GP 12 πεφ. τοὺς
 δύο Wilamowitz: πεφ. τοὺς δὲ KLUEAT: αὐτοὺς γεγενῆσθαι GP:
 πεφ. τοιοῦσδε Ahrens οἵτινες GP: εἰ τινες K: ἢ οἵτινες LUEAT:
 ἢ εἰ τινες A 13 post ἀλλ. add. διὰ τὴν πρὸς ἀλλήλους φιλίαν
 LUEAT 14 ἐμπροσθέντος πολέμου post Διοκλέα scripsi coll.
 sch. 27/33 e: ἐμπροσθέντα εἰς πόλεμον (εἰς πόλ. ἐμπ. LV) codd. post
 τελευτήσαντα 15 τῆς delete τελευτήσαντα restitui: τελευτήσῃς

τοὺς Μεγαρεῖς θάψαι αὐτὸν δημοσίᾳ καὶ τιμᾶν ὡς ἥρωα· ἀγῶνά τε ἐπ' αὐτῷ ποιεῖν, ἐν ᾧ τοὺς καλοὺς περὶ φιλήματος ἀγωνίζεσθαι, τὸν δὲ καταφιλήσαντα αὐτῶν ἥδιστα τοῦτον ὑπὸ τοῦ κριτοῦ στεφανοῦσθαι.

- 5 b. Ἐρατοσθένης ἄτην τὸν ἐταῖρόν φησιν, Ἀλκμᾶν (v. LUEAT supra) δὲ τὰς ἐπεράστους κόρας αἰτίας φησιν.

1 a. ἡοὶ ἤλυθες: ἐν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, ἀφ' οὗ οὐκ εἶδόν UEAGPT σε. καὶ συντάσσεται οὕτως· ὦ φίλε κοῦρε, σὺν νυκτὶ τρίτῃ καὶ ἀοῖ ἤλυθες.

- 10 b. ἤλυθες, ὦ φίλε κοῦρε, σὺν νυκτὶ τρίτῃ καὶ ἀοῖ τρίτῃ, ἤγουν μετὰ τρεῖς ἡμέρας καὶ νύκτας.

2 a. οἱ δὲ ποθεῦντες: οἱ δὲ ἐρῶντες, εἰ μίαν ἀπο- KUEAGPT λειψθῆ ὁ ἐρῶμενος ἡμέραν, τὸν πάντα αἰῶνα τῆς αὐτοῦ παρουσίας ἐστρεφῆσθαι νομίζουσι καὶ ὥσπερ καταγεγραμμέναι.

- 15 b. οἱ δὲ ποθεῦντες: οἱ ἐρῶντες ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἀπο- UEAGPT δυρόμενοι γηρῶσιν.

c. ἔστι δὲ παρὰ τὸ Ὀμηρικόν (τ 360): ἄψα γὰρ ἐν KUEAGPT κακότητι βροτοὶ καταγρᾶσκουσιν.'

1 sch. 27/33 f sch. Ar. Ach. 774

codd. ὑπὲρ τῆς ἐκ. τελευτῆς ἐμπεσόντα εἰς πόλεμον (ἀποθανεῖν) Meineke, ὑπὲρ τῆς ἐκ. <σωτηρίας> τελευτῇ ἐμπεσόντα [εἰς πόλ.] Ahrens

1 οἱ M. LUEAT ἢ pro δημ. καὶ GP 2 ἐπ' αὐτὸν K φιλήματων GP 3 τὸν δὲ seqq. om. LUEAT αὐτῶν Call. cum sch. 27/33 f: αὐτὸν K: τινα GP ἥδιστα sch. 27/33 f: ἥδιστον KGP 5 Ἐρατοσθένης restitui pro librorum verbis ὑπόθεσις Ἐρατοσθένους, quae in LUEA huic, in T praecedenti argumento praefixa leguntur. vocem ὑπόθεσις praetermissi, quippe quae inscriptio sit argumenti alioquin ab omnibus iure neglecta 6 ἐπεράστους κόρας αἰτίας scripsi: αἰτίας χορδᾶς ἀπεράστους (ἐπ- T) codd. αἰτίας vel αἰτίας ex Etymologico Duebner Bergk Ahrens revocaverunt; κόρας ex arg. a repetii, quamvis χορδᾶς mendum sit ita inveteratum, ut iam Suidas et Etymologici auctor ante oculos habuerint 12 ἀπολειψθῆ ὁ ἐρῶμενος ἡμ. K: καὶ μόνην (-ον P) ἡμ. τοῦ ἐρωμένου ἀπολειψθῆ (-ληψθῆεν GPT) cett. 13 τὸν—ἔστ. K: τὴν πᾶσαν ζωὴν ἐν τῆς αὐτοῦ (-ὦν GPT) παρ. cett. 14 καὶ seqq. om. ΠΕΑΑΤ

- κ** 8/9 a. τόσσον ἔμ' εὐφρανας: πρὸς τὴν ὑπερβολὴν τῆς διαφορᾶς ἀπέδωκεν. ἔστι γὰρ τοιοῦτον ὅσον τόδε διαφέρει, τοσοῦτον καὶ σὺ φανείς ἐμὲ ἠΰφρανας, ὥστε καλλίων εἶ παρῶν ἢ ἀπῶν.
- UEABP** b. τόσσον ἔμ' εὐφρανας: ἡ σύγκρισις κακῆ. ὠφείλε 5 γὰρ εἰπεῖν ὅσον ἕαρ χειμῶνος διαφέρει, τοσοῦτον εἶ καὶ σὺ γλυκύτερος.
- KL^mU^rT** c. σκιερὰν ὑπὸ φαγόν: ἐπαινέσειεν ἄν τις ἐκ τῆς παραβολῆς τὸν ποιητὴν· παραβάλλει γὰρ τῷ μὲν πόθῳ τὸ καῦμα, τὴν δὲ παρουσίαν τοῦ ἐρωμένου φηγῶ κατασκιαζούσῃ. 10
- UEABPT** d. σκιερὰν δ' ὑπὸ φαγόν: ὡς ἄν τις, φησί, φλεγόμενος ὑπὸ τοῦ ἥλλου εἰς σκιὰν φηγοῦ παρέλθῃ, οὕτω καὶ γὰ σοι προσανεπαυσάμην ἀσμένως.
- κ** 10/11 a. εἴθ' ὀμαλοί: ὁ νοῦς· εἴη ἡμᾶς ἐξ ἴσου φιλεῖν, ὅπως ἂν καὶ τοῖς μετὰ ταῦτα ἀνθρώποις ὑμνηθῶμεν. 15
- UEABPT** b. εἴθ' ὀμαλοί: εἶθε, φησὶν, ἐνεγῶρει ὁμοιον γενέσθαι τὸν εἰς ἀλλήλους ἡμῶν ἔρωτα, ἵνα καὶ ἐπὶ τῶν μεταγενεστέρων περιβόητος ἡμῶν ἢ φιλία ἦ.
- L^sU^eE^s** c. <ἐπ' ἀμφοτέροισιν Ἐρωτες> ἦτοι <ἦ> κατὰ τοὺς ἀμφοτέρους φίλια. 20
- UEABPT** d. ἐπ' ἐσσομένοις δέ: ἐπὶ πᾶσι δὲ τοῖς ἐσομένοις καὶ μέλλουσιν ἔσεσθαι, ἦτοι τοῖς μεταγενεστέροις, γενοίμεθα αἰοδή, ἦτοι ἄκουσμα.
- κUEABPT** 12—16 a. δοιῶ δὴ τινε: τοῦτο ὡς πρὸς τοὺς προγενεστέρους· ἵνα οἱ μεταγενέστεροι τῆς φιλίας ἡμῶν μνησθέντες 25 λέγωσιν ὅτι δύο πρὸ ἡμῶν ἐγένοντο ἀνθρώποι, ἕτερος μὲν ὑπὸ Λακώνων λεγόμενος εἰσπνηλος, τουτέστιν ἐραστής, ἕτερος δὲ ὑπὸ Θεσσαλῶν αἴτας, τουτέστιν ἐρώμενος· οὔτοι δ' ἀλλήλους ἐξ ἴσου ἐφίλησαν τοῦ χρυσοῦ γένους ὡς ἔοικεν ὄντες.

1 ἔμ' Aogr. Barb.: με K rescr. 8 ἐπαινέσειεν Aogr. Barb.: -ση K: -σοι U: -σει LT 10 φηγῶ κατασκιαζούσῃ scripsi: φηγόν -σαν K: δρῶν -ση LUT 17 ὑπὸ codd., correxi 19 ἡ addidi 20 φίλος L, φίλ U^{op} 26 λέγουσιν GP 27 εἰσπηλος K: εἰσπνίλος UAG: ἰσπνίλος EPT

b. εἴσπνηλος: παρὰ Λάκωσιν. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ εἰσάειν K καὶ εἰσπνεῖν τοῖς ἀγαπῶσι τὸν ἔρωτα. ὁ νοῦς· δύο δὴ τινες ἄνδρες ἐπ' ἴσης ἀλλήλους ἐφίλησαν, ὁ μὲν εἰσπνηλος, τουτέστιν ἐραστής, ὡς Λακωνίζων εἶποι(ᾶν) ἀνήρ, ὁ δὲ αἰτής, τουτέστιν ἐρώμενος, ὡς πάλιν φαίη ἂν ἀνὴρ Θεσσαλός.

c. εἴσπνηλος ἀπὸ τοῦ εἰσπνεῖσθαι.

UEPT

d. Ἀμυκλαῖσδων: ὁ τῆς Ἀμυκλαίων χρώμενος διαλέκτω KUEAPT ἀντὶ τοῦ Λακωνίων. οὗτοι γὰρ φασιν ἐμπνεῖν τὸ ἐρᾶν, Ἀμύκλαι δὲ πόλις Λακωνική.

10 [e.] Ἀμυκλαῖσδων δὲ φησι κατὰ μετάθεσιν τοῦ ᾠ·UEAPT Ἀμυκλιάζων.

f. ἴσφ ζυγῶ: ἀντὶ τοῦ ὁμοίως. ἀπὸ δὲ τοῦ ζυγοῦ μετῆνεται, ὅτι ἴσον ἐστὶ καὶ μὴ ἑτερορρεπές, ὥστε μὴ γεγονένα ἐτέρου ροπήν τινα ὑπὸ τοῦ σταθμοῦ.

15 17—21 a. <τοῦτο:> τὸ φημιλεσθαι ἡμᾶς τοῖς μετα- L⁵U⁵E⁵P⁵ γενεστέροις.

b. ἀθάνατοι: εἴη τινά, ᾧ ἀθάνατοι, †μετάθεσιν εἰς τὰ K

1 Et. Gen. (Et. M. 306, 22): εἰσπνήλης· ὁ ἐρώμενος. Καλλιμαχος (fgm. 169 Schneider, II 430): 'μέμβλετο δ' εἰσπνήλαις, ὁπότε κοῦρος ἴοι φωλεὸν ἠὲ (ἢ codd., corr. Tittmann) λοστρόν'. ὁ ὑπὸ τοῦ ἔρωτος εἰσπνεόμενος· Λακεδαιμόνιοι γὰρ εἰσπνεῖν φασὶ τὸ ἐρᾶν. ἢ παρὰ τὸ ἐπεσθαι τοῖς ἐρωμένοις, ἐπνήλης (ἐσπνήλης A) τις ἂν καὶ εἰσπνήλης. Et. Gen. (cod. A in altera glossarum serie): εἰσπνήλης· ὁ ὑπὸ τοῦ ἔρωτος εἰσπνεόμενος. Georg. Choerob. ad Theod. Alex. Can. 166, 33 Hilgard arg. a cum loc. sim. 7 Serv., Prob., sch. Bern. ad Verg. Georg. III 345

4 εἶποι ἂν Ziegler: εἴπη cod. 5 Ἀμυκλαῖσδων cod., corr. Schultz e sch. a 6 εἴσπνιλος codd. 9 Λακωνική K: -ῆς cett. 10 Ἀμυκλαῖσδων—Ἀμυκλιάζων scripsi: μυκλαῖσδων—Ἀμυκλιάζων (hoc om. P) codd.: μυκλαῖσδων—(ἀντὶ τοῦ) Ἀμυκλιζων Tricl. 12 ὁμοίω P ἀπὸ—ἑτερορρεπές vulgo post σταθμοῦ, transposui 13 ὅτι UEA: ἔτι P: εἴ τι T ὥστε μὴ Duebner: ὡς μήτε codd.: ὡς μήτι Ahrens 14 ἐτέρου ροπήν scripsi: ἐτέραν ροπήν Geel: ἐτέρου τρόπον UE: ἕτερον τρόπον APT: ἑτερόρροπον delete τινα Ahrens 17 μετὰ διηκόσια ἐτη tacite Ziegler, exspectares μετὰ διακοσίας γενεάς

ἐτη[†] εἰς Ἄιδου κατιόντα ἀπαγγεῖλαι μοι, ὅτι ἡ σὴ διάθεσις καὶ τοῦ ἐρωμένου παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις θρυλλεῖται. βούλεται δὲ λέγειν, ὅτι εἴη τὴν διάθεσιν ἡμῶν συμπαρατείνεσθαι τῷ παντὶ αἰῶνι.

UEAGPT c. ἀθάνατοι: προσληπτέον τὸ ὧ ἕξωθεν ἐπὶ κλητικῆς, **5** ἔν' ἧ' εἰ γὰρ τοῦτο ὧ Κρονίδα Ζεῦ γένοιτο, εἰ ὧ ἀγήρω ἀθάνατοι, ἤγουν ὧ Ζεῦ καὶ ὧ ἕτεροι θεοὶ μὴ γηράσκοντες καὶ ἀθάνατοι.

d. εἰ γὰρ ἀγήρω ἀθάνατοι: νοητέον ἕξωθεν ἡμεῖς. τοῦτο δὲ οὐχ ὡς θεοὺς αὐτοὺς εἶναι φησιν, ἀλλ' ὡς καὶ τοῖς 10 μεταγενεστέροις διὰ μνήμης εἶναι καὶ ἄδεσθαι καὶ μὴ ἐπιλησθῆναι.

e. εἰ γὰρ ἀγήρω ἡμεῖς, ὧ ἀθάνατοι, ἤγουν διὰ μνήμης ὑπάρχοιμεν.

K f. ἀνέξοδον: παρόσον οὐκ ἔστιν ἐπανελθεῖν εἰς φῶς **15** τοὺς ἐν Ἄιδου.

KUEAGPT 23/24 a. ἐγὼ δέ σε: ἐγὼ δέ σε ἐγκωμιάζων — λέγει δὲ πρὸς τὸν ἐρώμενον — [ὄτι] οὐδὲν ψεύσομαι περὶ σοῦ οὐδὲ ἐπάνω τῆς ῥινὸς ψεῦσμα γεννήσω· εἰώθασι γὰρ ἔνιοι τὰ ἐπάνω τῆς ῥινὸς κείμενα καὶ φνόμενα ψυδράκια καλεῖν ψεύσματα, **20** καὶ εἶναι ταῦτα τῆς περὶ τὸν ἔχοντα ἄνθρωπον αὐτὰ ψευδολογίας σημείων.

K b. ψεύδεια: τοὺς ἐπὶ τῆς ῥινὸς φνομένους ἰόνθους Σικελιώται ψεύσματα ἔλεγον <ὡς> τοὺς ψεύστας διελέγγοντας· τούτους δὲ φύεσθαι τοῖς φιλοψεύσταις τῶν ἀνθρώπων. ἰόνθος **25**

25 sch. ξ 50 Suid. ἰόνθος Et. M. 473, 17 (cf. Gen.)
Et. Gud. 279, 50 Sturz East. 1750, 10

7 θεοὶ οἱ μὴ **GPT** 14 ὑπάρχοιμεν Reiske: -ομεν codd.
17 ἐγκωμιάζω **K** 18 τὸν ὅμοιον **GP** praeterm. Call.
19 ψεύδος **G** ἢ μᾶλλον φύσω post γεννήσω add. **UEAGPT**
20 κείμενα καὶ om. iidem ψεύδους (sic) **G** 21 αὐτὰ pro ταῦτα **K**
τῆς — αὐτὰ om. **UEAGPT** 24 ψεύσματα scripsi:
ψεύδεια (— διελέγγοντα) Ahrens (ap. Ziegl.) adstipulante Kai-
belio Com. gr. fgm. I 1, 218: ψευστάς (α *ψευστή) Buecheler
Rhein. Mus. N. F. 30, 1875, 47: ψεύστας cod. suppl. Ahrens

δέ ἐστιν ὁ παραγινόμενος κατὰ τὸ ἄνθος τῆς ἡλικίας· <ἦ>
εἴρηται [δὲ] παρὰ τὸ ἄνθος οἶον μολυσμός τις τῆς ὕψεως· οἱ
δὲ ὄνοθος, ὃν διὰ φαυλότητα ὀνόσαιτό τις.

c. <ψεύθεα ῥινός:> φύσκει ἐπὶ τῆς ῥινός λεπταὶ αἱ λε- UEAT
5 γόμεναι ἰουθοὶ ὡς κατὰ τὸ ἄνθος τῆς ἡλικίας γινόμεναι, ὡς
ψυδράκια ἐκάλουν· καὶ οἱ Σικελιώται τὸν ταῦτα ἐκφύσαντα
ψευδηγόρον ἐσημαίνοντο εἶναι. ἰουθος δὲ λέγεται παρὰ τὸ
ὄνοθος οἰονεὶ μολυσμός τις τῆς ὕψεως.

25. ἦν γὰρ καὶ τι δάκνης: ἐὰν γὰρ καὶ δηκτικόν τι UEAGPT
10 καὶ λυπηρόν δράσης, ὡς καὶ ὁ λόγος 'ὁ τρώσας ἰάσεται'.

26 a. ἔχων δ' ἐπίμετρον: ὑπὲρ τὸ μέτρον, τῷ ἐπιμετρῆ- K
θέντι περισσευμα. θέλει δὲ λέγειν ὅτι διπλάσιον τῆς λύπης
ὠφέλησας. οἱ δὲ μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ἀλεύρων.

b. <διπλάσιον:> περισσοτέραν ὠφέλειαν.

L⁵U⁵E⁵

15 27—33 a. Νισαῖοι Μεγαρήεις: τοὺς πλησίον τῆς KUEAGPT
'Ἀττικῆς Μεγαρέας Νισαίους καλεῖ. ἐπίνειον γὰρ Μεγαρέων
ἢ Νισαία, ἀφ' οὗ Νισαῖοι καλοῦνται οἱ Μεγαρεῖς· καὶ αὐτὸ
ἐκλήθη ἀπὸ Νίσου τοῦ Πανδίωνος. τάχα δ' ἀπὸ τοῦ συνοι-
κήσαντος αὐτῷ Μεγαρέως τοῦ Ποσειδῶνος <οἱ Μεγαρεῖς ὀνο-
20 μάσθησαν>).

b. <ἀριστεύοντες ἐρετμοῖς:> ναυτικοὶ γὰρ εἰσι. μαρ- K

10 Mant. prov. II 28 cum nota Leutschii 17 Paus. I 39,
4—6 Plut. Quaest. gr. 16, 295 a Steph. Byz. Νισαία

1 ἦ addidi δὲ delete, cum tria mihi videantur veriloquia
3 ὄνοθος Ziegler: ὁ νόθος cod. 4 l. add. Call. 5 ὄνοθαι E
15 τοὺς πλησίον—καλεῖ K: Νισαίους τοὺς πρὸ (πρὸς Kiessling)
τῆς Ἀττικῆς cett. 16 ἐπίνειον—οἱ Μεγ. om. K 17 Νισαία
Warton: Νισαία UEA: Νισαία GPT καὶ αὐτὸ ἐκλήθη K: ὀνο-
μάσθησαν δὲ cett. 18 τάχα δ' ἀπὸ τοῦ desunt in UEAGPT
συνοικήσαντος K: συνοικήσαντες G: συμβοικήσαντες UEA P: συμ-
βοσκήσαντες T: συνομίσαντος Amstel. 19 αὐτοῖς K Μεγ.
τοῦ Ποσ. om. UEAGPT adiecit haec Ahrens (ap. Ziegl.)
21 membra scholii disiecta composui; verba ναυτικοὶ γὰρ εἰσι
adhaerent scholio 26 a, cetera in scholio 27 a post Πανδίωνος
inserta leguntur. supplevi quae uncis inclusa sunt

τυρεῖ δὲ αὐτοῖς <καί> Σιμωνίδης (fgm. 199 Bergk *Poet. lyr. gr. III*⁴ 523) <τήν> ναυτικήν.

UEAΘPT c. ἀριστεύοντες: καὶ Σιμωνίδης (v. supra) ἐπαινεῖ τοὺς Μεγαρεῖς.

κ d. ὁ δὲ νοῦς· ὧ Νισαῖοι Μεγαρεῖς, εὐδαιμονοῦντε διὰ τοῦτο, ὅτι τὸν Ἀθηναῖον φιλόπαιδα Διοκλέα καταφυγόντα πρὸς ἡμᾶς μείζον ἢ τοὺς ἄλλους ξένους ἐτιμήσατε.

e. αἰεὶ οἱ: Εὐμόλπου . . . ἐπιστρατεύσαντος τῇ Ἀττικῇ ἐπ' Ἐλευσίνοσιν φυγῶν Διοκλῆς εἰς Μέγαρα ἦκε, καὶ ποτε πολέμου καταλαβόντος τοῦ ἑαυτοῦ ἐρωμένου ὑπερασπίσας ἐκείνῳ μὲν ἔσωσεν, αὐτὸς δὲ ἀπέθανεν· ὅθεν αὐτὸν ὡς ἥρωα σέβονταί οἱ Μεγαρεῖς.

UEAΘPT f. οἱ κείοι τε: μακαρισθείητε, ὅτι ὑπερβαλλόντως Διοκλέα ἐτιμήσατε. οὗτος γὰρ Ἀθήνηθεν φεύγων εἰς Μέγαρα, φιλόπαις ὑπερφυῶς ὢν, ἐν τινι μάχῃ ἠρίστευσε καὶ ὑπερασπίζων τινὸς ἐρωμένου ἐκείνῳ μὲν ἔσωσεν, αὐτὸς δ' ἐτελεύτησεν. ὅθεν τοὺς Μεγαρεῖς θάψαι αὐτὸν καὶ τιμᾶν ὡς ἥρωα ἀγωνά τε αὐτῷ ποιεῖν, ἐν ᾧ τοὺς καλοὺς περὶ φιλημάτων ἀγωνίζεσθαι· τὸν δὲ καταφιλήσαντα αὐτῶν ἡδίστα, τοῦτον ὑπὸ τοῦ κριτοῦ ὡς κρείττω στεφανοῦσθαι.

κ 35—37 a. ἡ που τὸν χαροπὸν: τὸν Γανυμήδην παρέλαβεν ὡς θεὸν καὶ τὰ περὶ γλυκύτητα τῶν φιλημάτων εἰδὸτα. ἔστι δὲ ὁ νοῦς οὗτος· δοκεῖς μοι ὄντως, ὧ μακάριε κριτά, ἐπικαλεῖσθαι πολλὰ τὸν Γανυμήδην σύνθρονον σαντῶν πολλαῖς γίνεσθαι ἀξιῶν, ὡς αὐτοῦ παρόντος ἄξιος εἶης τῶν φιλημάτων κριτής, καὶ τὸν μυθεύομενον Λύδιον λίθον τοῦ χρυσοῦ

s arg. a cum loc. sim.

s octo fere litterae evanuerunt 13 l. οἰκείοιτε T: οἰκείητε G: οἰκοίσιτε cett. 17 ὅθεν et quae sequuntur ex arg. a repetita sunt 19 αὐτῶν UEA: αὐτοῦ F: αὐτὸν T: om. G 20 ὑπὸ τοῦ κριτοῦ Ahrens ex arg. a: ἐπ' αὐτοῦ codd. 23 οὗτος cum ω super o cod. 24 σύνθρονος tacite Ziegler σαντῶ Wilamowitz: τούτῳ cod. 25 φιλημάτων scripsi: φιλομένων cod. 26 τὸν μυθεύομενον Λύδιον Ziegler: τὴν μυθευομένην Λύδιαν cod.

τῆς ὕλης [ὄντως] κριτὴν ἀποδειῖσαι τὸ σὸν ἀντικρὸν στόμα. τοῦτον γὰρ δὴ φασιν ἐν Πακτωλῷ τῆς Αὐδίας ὄρει τὴν γένεσιν ἔχοντα δεδημιουργῆσθαι ὑπὸ τῆς φύσεως εἰς δοκιμασίαν [τοῦ χρυσοῦ] ἀνθρώποις τῆς ἐν τῷ χρυσοῦ διακειμένης ἀρετῆς· ὃ δὴ
5 τὸ σὸν, ὃ φίλε, παραβάλλειν δοκῶ μοι στόμα καὶ τὸν ἐπὶ φανλό-
τητι χρυσοῦ λίθον Αὐδιον τὸ σὸν στόμα εἶναι φαλῆν ἂν ἀληθῶς.

b. Γαννυμήδεα: εὐχεται, φησίν, ὁ κριτῆς τῷ Γαννυμήδει, **UEAΘPT**
ἐν' ἐπιτήδειον ἔχη τὸ στόμα πρὸς τὸ δικάζειν τὰ φιλήματα
οὕτως ὡς ἡ Αὐδία λίθος δοκιμάζει τὸν χρυσόν, εἴτε καλὸς εἴτε
10 καὶ μῆ. <ἔστι δὲ> ἡ λεγομένη χρυσίτις· <Αὐδία δὲ λέγεται>
ὡς τοῦ λίθου τούτου παρὰ Αὐδοῖς εὐρισκομένου. τὸ δὲ ἐξῆς
οὕτως· εὐχεται τῇ Αὐδίᾳ πέτρα ἴσον ἔχειν τὸ στόμα, ἣτινι
οἱ ἀργυραμοιβοὶ τὸν χρυσόν δοκιμάζουσιν.

XIII. Ἔλλας

15 a. Ἐπιγράφεται τὸ εἰδύλλιον Ἔλλας. πάλιν δὲ τῷ Νικίᾳ **KLUEAΘPT**
προσδιλέγεται ὡς καὶ ἐν τῷ Κυκλωπὶ (XI 2). ἐπιτίθεται δὲ
τὰ περὶ τὸν Ἔλλαν καὶ Ἡρακλέα· τοῦ μὲν Ἔλλα τὴν ὑπὸ τῶν
Νυμφῶν ἀπαργήν, τοῦ δὲ Ἡρακλέους τὴν πλάνην καὶ τὴν
ὑπὲρ τοῦ Ἔλλα βάσανον. b. εἴρηται δὲ Δωριδί διαλέκτῳ. **ΘPT**

2 Theophr. De lapid. (fgm. II 45—47 Wimmer ed. a. 1866, 346) Plin. Hist. nat. XXXIII 126

1 del. Wilamowitz, cf. p. 256, 23 2 simili vitio laborat Theophrastus, qui lapidem Lydium ἐν τῷ ποταμῷ Τυόλῳ inveniri refert 3 proscripsi 4 διακειμένης apographa: δεικνυμένης K resc. 5 φανλότητι Wilamowitz: φιλότητι cum a super ti cod. 6 (τοῦ-)χρυσοῦ Ziegler: χρυσόν cod. 9 εἴτε κ. εἴτε T: εἴτε κ. ἔστιν UEAG: ἄτε κ. ἔστι P 10 supplavi locum ex mente Ahrensii, in UEA vacuum ante ὡς spatium conspicitur χρυσίτις Ahrens collato Hesychio s. v.: χρυσᾶ codd. 11 τοῦ λίθου τούτου—εὐρισκομένου Amstel.: τοῦς λίθους τούτους—εὐρισκομένους codd.

Tit.: Ἔλλας arg. a, sch. Apoll. Rhod. I 1236: Ἔλλας Δωριδί K: Θεοκρίτου Ἔλλας Δωριδί LUEAT: om. GP 15 τὸ παρὸν εἶδ. GPT Ἔλλας ubique codd., emend. Call.

UEABP 1/2a. οὐχ ἀμῖν, φησί, μόνοις τοῖς θνητοῖς τὸν Ἔρωτα ἔτεκεν, ὅστις ποτέ ἐστιν, ἀλλὰ καὶ Ἡρακλῆς ἠράσθη. ἐπεὶ δὲ τὰ τῆς [ὑπὸ τῶν Νυμφῶν] γενέσεως τοῦ Ἐρωτος εἰς πολλὰ διαλλάττει, διὰ τοῦτό φησι· ᾧτινι τοῦτο θεῶν τέκνον ἐγεντο.

5

κ b. τὸ οὐχ ἀμῖν περισπᾶται· ἔχει γὰρ διαστολὴν πρὸς τὸν Ἡρακλέα. ὁ δ' ἀναδιπλασιασμός ἐρῶντος ἔχει μίμησιν.

c. ἀμφιβάλλει, τίνος νιδν εἶπη τὸν Ἔρωτα. Ἡσιόδος (Theog. 116—120) μὲν γὰρ Χάους καὶ Γῆς, Σιμωνίδης (fgm. 43 Bergk *Poet. lyr. gr.* III⁴ 408) Ἄρεος καὶ Ἄφρο- 10 δότης, Ἀκουσίλαος (fgm. 3 Diels *Fgm. d. Vorsokr.* II³ 207) Νυκτός καὶ Αἰθέρος, Ἀλκαῖος (fgm. 13^B Bergk *l. l.* 152) Ἴριδος καὶ Ζεφύρου, Σαπφῶ (fgm. 132 Bergk *l. l.* 131) Γῆς καὶ Οὐρανοῦ καὶ ἄλλοι ἄλλων.

4. οἱ θνητοί: ἀντὶ τοῦ ἐφήμερον ζῶμεν βίον. παρα- 15 τηρητέον δέ, ὅτι κἀνταῦθα δεύτερον περὶ τοῦ αὐτοῦ λέγει μι-

7 sch. Apoll. Rhod. III 26: Ἀπολλώνιος μὲν Ἀφροδίτης τὸν Ἔρωτα γενεαλογεῖ, Σαπφῶ δὲ Γῆς καὶ Οὐρανοῦ, Σιμωνίδης δὲ Ἀφροδίτης καὶ Ἄρεος: 'σκέτλιε καὶ δολόμηδες Ἀφροδίτας, τὸν Ἀρη δολομηγᾶνα τέκεν'. Ἴβυκος (fgm. 31 Bergk *Poet. lyr. gr.* III⁴ 247) <...> ὁ δὲ Ἡσιόδος ἐκ Χάους λέγει τὸν Ἔρωτα. ἐν δὲ τοῖς εἰς Ὀρφικά (fgm. 67 Abel, p. 180) Χρόνου (Zoega, κρόνου cod.): 'αὐτὰρ Ἔρωτα Χρόνος (Zoega, κρόνος cod.) καὶ πνεύματα πάντ' ἐτέκνωσε'. Serv. Verg. Aen. I 664: secundum Simonidem, qui dicit Cupidinem ex Venere tantum esse progenitum; quamquam alii dicant ex ipsa et Marte, alii ex ipsa et Vulcano, alii vero Chai et primae rerum naturae eum esse filium velint. Diog. Laert. IV 26. 27 Apollodori est, cf. Hefermehl *Studia in Apoll.* Περὶ θεῶν fgm. *Genev., Diss. phil. Berol.* 1905, 30 n.

8 del. Wilamowitz ut repetita e p. 257, 17 7 ἐρῶντος Ziegler, cf. sch. 4: ἐρωτωντος cum o super altero ω (i. e. ἐρωτωντος correctum in ἐρωτος) cod. 8 ἀμφιβάλλει—εἶπη scripsi: ἀμφιβάλλουσι—εἶπε (hoc praetermittitur inde a Call.) cod.: ἀμφιβάλλουσι, τίνος νιδν τὸν Ἔρωτα <χεῖ νομίζειν> Wilamowitz *Antig. von Kar., Phil. Unt.* IV 70 11 Ἀκουσίλαος Call.: -ίλλας cod. 13 Ἴριδος Gaisford: Ἐριδος cod. Γῆς Blomfield *Mus. Crit. I, 1826, 14*: Ἀφροδίτης cod., quod loco Pausaniae IX 27, 3 defendi posse Neue *Sapph. fgm.* 1827, 97 et Bergk arbitrantur: Ἀφροδίτης <ἢ Γῆς> Wilamowitz l. l.

μούμενος τὸν ἐρῶντα. πέφυκε γὰρ ὁ Ἔρωσ τὴν περὶ <τοῦ>
αὐτοῦ μνήμην τοῖς ἐρῶσιν ἐμβάλλων.

6 a. λῖν τὸν λέοντα ἀπὸ εὐθείας τῆς λῖς. καὶ Ὅμηρος **UEAQRPT**
(A 480): 'ἐπὶ τε λῖν ἤγαγε δαίμων' καὶ (O 275): 'λῖς
5 ἠγγένειος'.

b. ὅς τὸν λῖν: ἱστορεῖται λέοντας ὄφ' Ἡρακλέους δια-
φθαρῆναι τὸν Ἐλικώνιον, τὸν Λέσβιον, τὸν Νεμειῶν.

c. λῖν: τὸν ἐν Νεμέα, οὗ καὶ τὴν δορὰν ἐφόρει. **L⁵U⁶E⁶QP^m**

7—9 a. Ἔλα: τὸν Ἔλαν Σωκράτης (fgm. 11 Mueller K
10 Fgm. hist. gr. IV 499) νιδὸν Ἡρακλέους φησίν, Ἀπολλώνιος
δὲ ὁ Ῥόδιος (I 1213 al.) Θειοδάμαντος, <Νίκαν<δροσ (fgm. 48
Schneider, p. 57) δὲ> Κήνκος, Εὐφορίων (fgm. 87 Scheid-
weiler Diss. phil. Bonn. 1908, 61) δὲ Πολυφήμου τοῦ Πο-
σειδῶνος ἐρώμενον [καὶ ἄλλοι ἄλλων].

15 b. ὅσσα μαθῶν: Ἀριστοφάνης φησὶν ὑπὸ Ῥαδαμάνθους
παιδευθῆναι τὸν Ἡρακλέα, Ἡρόδωρος (fgm. 4 Mueller Fgm.
hist. gr. II 29) δὲ ὑπὸ τῶν βουκόλων Ἀμφιτρούωνος, τινὲς δὲ
ὑπὸ Χείρωνος καὶ Θεσπίου.

9 sch. Apoll. Rhod. I 1207: Σωκράτης ἐν τῷ πρὸς Εἰδόθεόν
φησὶ τὸν Ἔλαν ἐρώμενον Πολυφήμου καὶ οὐχ' Ἡρακλέους γε-
νέσθαι. I 40: τὸν Πολύφημον Ἐλάτου παιδα εἶπεν Ἀπολλώνιος,
Σωκράτης (Ἰσοκράτης cod., corr. Meineke) δὲ καὶ Εὐφορίων
Ποσειδῶνος.

1 supplevi 2 ἐμβάλλειν cod., correxi 6 Call. post
ἱστορεῖται add. γὰρ, quod in γ' mutavit Rob. Unger Theb.
parad. I 1839, 401 λέοντας Call.: -α cod. 7 Νεμειῶν cod.,
corr. Heinsius 11 Θειοδάμαντος Hemsterhuys: Θεοδάμαντος
Brubach. in marg.: Φιλοδάμων cod. Νίκανδρος δὲ Hemster-
huys: καὶ cod. 12 Εὐφορίων Call.: Εὐφορίδης cod. 13 Πο-
λυφήμου Hemsterhuys: Εὐφήμου cod., quod Kiessling defendere
conatur scholio Pind. Pyth. IV 35 14 ἐρώμενον Brubach.: ἐρω-
μένον cod. verba, quae loco mota esse Duebner indicaverat,
Ahrens circumsaepsit ut repetita e sch. 1/2 c 15 Aristophanis
Boeoti fragmentum (cf. Fgm. hist. gr. IV 337 sqq.) falsa Calliergis
lectione adducti Aristotelis reliquiis inseruerunt (fgm. 475 Rose,
1556 a 26) 16 Ἡρόδωρος Hemsterhuys: Ἡρόδοτος cod. 18 Θε-
σπίου scripsi collatis Diod. Sic. IV 29; V 15; Apoll. Bibl. II 65. 66.
Θεσιάδος K: Θεσιάδου Apogr. Barb.: Θεσιάδου Hemsterhuys

UEABPT c. φορεῦντος: ἡ τοῦ ἔχοντος τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς πεπλεγμένας, ἐν ᾗ τὸ φοροῦντος ἀντὶ τοῦ φέροντος καὶ ἔχοντος· ἡ τοῦ τούτους πλοκάμους φοροῦντος, ἤγουν ἐνδυομένου καὶ περιβαλλομένου· ἴσως γὰρ ἂν φαλακρὸς ἦν, περιεβάλλετο δὲ ἄλλοτριας τρίχας τῆ κεφαλῆ.

d. Ἔλας παῖς ὑπῆρχε Θειοδάμαντος τοῦ Δρύοπος.

e. μαθῶν: ὁ Ἡρακλῆς. πεπαιδευθῆναι αὐτόν φασι οἱ μὲν ὑπὸ Ῥαδαμάνθου, οἱ δὲ ὑπὸ βουκόλων Ἀμφικτύωνος, <οἱ δὲ ὑπὸ Χείρωνος> καὶ Θεσπίου.

ΚΥΕΑΒΡΤ 10—13 a. χωρὶς δ' οὐ: οὐδέποτε, φησὶν, ὁ Ἡρακλῆς αὐτοῦ ἐχωρίζετο, οὔτε μεσοῦσης τῆς ἡμέρας, οὔτε ταῖς ἑωθιναῖς ὥραις, οὔτε τὸν καιρὸν, καθ' ὃν οἱ νεοσσοὶ οἱ ἐν οἰκῇ ματὶ τινι ὄντες ἀποβλέπειον εἰς τὴν κοίτην, περυσσομένης τῆς μητρὸς καὶ λοιπὸν ἀναχωρούσης, τὴν τελευταίαν ἐκδεχόμενοι τροφήν.

Κ b. ὀρθάλιχοι: οἱ νεοσσοί. ἢ στρουθῶν γένη. θρηνητικὸν δὲ τὸ ζῶον ἐλπιδι τροφῆς.

UEABPT c. ὀρθάλιχοι: νεοσσοὶ μικροί, μηδέπω πετόμενοι. μινυροὶ δὲ ἀντὶ τοῦ μινυρίζοντες καὶ λεπτῇ φωνῇ θρηνοῦντες.

ΚΥΕΑΒΡΤ d. σεισαμένας: περυσσομένης, ὅπως ὑπὸ τὰς πτέρυγας τοῦς νεοσσοῦς λάβη.

6 sch. Apoll. Rhod. I 131: Ἔλας· οὗτος Ἡρακλέους ἐρώμενος, υἱὸς δὲ Θειοδάμαντος τοῦ Δρύοπος. καὶ Μνασέας μὲν οὕτως. Ἑλλάνικος δὲ Θειομένη ἀντὶ Θειοδάμαντος ὀνομάζει. 18 Hesych. Phot. ὀρθάλιχοι· οἱ μήπω (μηδέπω Phot.) πετόμενοι νεοσσοί.

2 τὸ φορ. Call.: καὶ φορ. **EAT**: διαφοροῦντος **GF**: om. **U**
4 περιεβέβλητο **T** 6 Θειοδάμαντος scripsi: Θεοδάμαντος
Crispinus: Θεοδήμαντος codd. Δρύοπος Geel: Δρύαπος **G**:
Δρύοπον **UEAF**: θρητόμον **T** 9 suppl. Ahrens Θεσπίου
scripsi ut supra: Θεσιάδου **G**: -άδος **F**: -άδους **T**: -άδ cp. cett.
11 οὐδὲ μεσοῦσης τ. ἡμ. οὐδὲ τ. ἑ. ὥραις **K**: οὔτε πρῶτ' οὔτε
μεσοῦσης τῆς ἡμέρας cett. 12 οὔτε κατὰ τὸν καιρὸν Tricl.
13 περυσσομένης **K**: περιπτυσσομένης cett. 18 μηδέπω Ahrens
e cod. Paris. 2884: μηδέποτε codd. nostri 20 περιπτυσσο-
μένης **T** ἅπαντας pro ὑπὸ τὰς **K** reser., rectum habent apo-
grapha 21 λάβοι **GF**

e. πέτευρον: ἐπίμηκες ξύλον. ἔνιοι τὴν δοκόν, οἱ δὲ κ
πηκτὸν ὀριθοτροφεῖον.

f. πέτευρον δὲ σανίδιον λεπτὸν καὶ τεταμένον, ᾧ εἰς **UEABPT**
τοὺς ὀρόφους ἀντὶ τῶν κεράμων πολλοὶ χρῶνται. οἱ δὲ αἰθα-
5 λόεν πέτευρον τὴν δοκὸν λέγουσιν, ὡς καὶ Ὅμηρος· ἀυτῆ
δ' αἰθαλόεντας (χ 239) ἀνὰ ῥῶγας μεγάραιο (χ 143)?

g. τινές φασιν αἰθαλόεν εἰπεῖν τὸ πέτευρον διὰ τὸ αἴτιον
εἶναι αἰθάλης. ἢ ἀπὸ τοῦ αἰθεσθαι λίαν οὕτως αὐτὸ ἔφη.

14 a. ἔως κατὰ γνώμην ὁ παῖς, τὴν Ἡράκλειον γνώμην **K**
10 τε καὶ καλοκάγαθίαν, διδαχθείη.

b. <κατὰ θυμόν:> κατὰ τὴν ἰδίαν βούλησιν. **L⁵U⁶E⁶P^m**

15 a. ἀυτῷ δ' εὔ ἔλκων: ἔαντῷ δ' εὔ βιῶν, ἐπ' εὐδοξία **K**
τῆ ἔαντοῦ ζῶν. ἢ ψιλῶς τὸ ἀυτῷ, ἔν' ἢ τῷ Ἡρακλεῖ.

b. ἀυτῷ δ' εὔ ἔλκων: ἀντὶ τοῦ ἀυτόθεν· ὡς παρα- **UEABPT**
16 τόθεν ἐκ νεότητος καλῶς ἔλκων καὶ κατὰ μηδὲν ἐλαττούμενος
μηδὲ ἔλλειπων ἀνήρ γένοιτο. εἴρηται δὲ μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν
βοῶν τῶν ἐκ νέου εἰδισμένων καλῶς ἔλκειν.

18 a. πασᾶν ἐκ πολλίων: ἐξ ἐκάστης πόλεως οἱ πρῶτοι **K**
συνηθροίσθησαν ἐν τῇ Ἄργοι Ἰάσονι.

20 [b.] <ὦν ὄφελός τι:> παρ' ὦν βοήθειά τις. **L⁵U⁶E⁶**

[19.] <Ἰαολκόν:> εἰς τὴν Μαγνησίαν.

20. Μιδεῖα πόλις Ἄργους, οἱ δὲ κάμην αὐτὴν φασιν. **UEABPT**
Ἄργεῖα δὲ καὶ ἡ Ἀλκμήνη.

22/23 a. ἄτις Κυανεῶν: Καρύστιος ὁ Περγαμηνός **KU⁵EAP^T**
25 (fgm. 16 Mueller *Fgm. hist. gr. IV 359*) φησι Κυανέας μὲν
ὑπ' ἀνθρώπων, ὑπὸ δὲ θεῶν Φόρκου πύλας καλεῖσθαι. Τι-

1 Hesych. Phot. Suid. πέτευρον Poll. X 156. 57 22 Steph.
Byz. Μίδεια Eust. 270, 45

4 κεραμίων **T** 5 ἀυτοὶ **GPT** 6 αἰθαλόεντος Hom.
10 διδαχθείη tacite Ziegler: -θῆ cod. 11 οικίαν **L**
14 ἀυτόθι codd., corr. Duebner ὡς παραυτόθεν Ahrens: ὡσπερ
αυτόθιν codd. 19 τῆ Ἄργοι Wilamowitz: τῷ ἱερῷ cod.
22 Μίδεια Ahrens 26 Φόρκον Meineke *Men. et Philem. rell.*
1823, 141: Ὀρκον codd. καλεῖσθαι **K**: κεκλήσθαι cett.

- μοσθένης (fgm. 26 Wagner *Die Erdbeschr. d. Tim. von Rhodus, Diss. phil. Lips. 1888, 69*) δὲ φησιν ἀπὸ τοῦ Ἰερού ὡς κε' σταδίου εἶναι νησίδιον σκοπελῶδες, καλεῖσθαι δὲ τὰς τούτου κ ἄκρας Κυανέας. b. καὶ τὸ μὲν νησίδιον τῆς Εὐρώπης, ἢ δὲ ἄκρα τῆς Ἀσίας, ἀπέχουσι δ' ἀλλήλων σταδίου κε'. 5
- ΚΥΕΑΡΤ c. συνδρομάδων: διὰ τὸ συντρέχειν καὶ συνέρχεσθαι ἀλλήλαις καὶ συνθραύειν τὰς διαπερώσας ναῦς. μόνην δὲ φασὶ τὴν Ἀργῶ προνοίᾳ τῆς Ἀθηναῶν διαβεβηκέναι.
- κ d. ἀφ' οὗ τό τε: ὥσπερ εἰμαρμένον ταῖς Συμπληγάσι πέτραις, ὡς, εἰ διαβαλῆ τις ἄπαξ αὐτὰς ἀβλαβῆς, καὶ τὸ 10 μετὰ ταῦτα μηδένα τι πάσχειν δεινόν. ἐξ ἐκείνου οὖν τοῦ χρόνου, ἀφ' οὗ ἢ ἢ Ἀργῶ διέβη, ἔστησαν τῆς συνδρομῆς.
- ΥΕΑΡΤ e. ἦν δὲ πεπωμένον ταῖς Συμπληγάσι πέτραις, ὡς, εἰ διαβαλῆ τις μία ναῦς αὐτὰς ἀβλαβῶς, ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου στήναι. διὸ καὶ ἔστησαν τῆς Ἀργοῦς διαβάσης. 15
- Ε⁵Α f. συνδρομάδων: συνέκρουον γὰρ αἱ Συμπληγάδες πέτραι, ἦγον αἱ Κυανέαι, τὰς ναῦς. μετὰ τὸ περαιωθῆναι δὲ τὴν Ἀργῶ ἐκεῖσε ἔπαυσαν.
- ΚΥΕΑΒΡΤ 24. Φᾶσις πόλις καὶ ποταμὸς ἐν Κόλχοις δμῶννμος, παρ' οὖν Ἑλληνας Μιλησίων ἄποικοι. 20
- κ 25—28 a. Πελειάδες: αἱ Πλειάδες. φησὶ Καλλιμαχος (fgm. 381 Schneider, II 572), ὅτι τῆς βασιλίσσης τῶν Ἀμαζόνων ἦσαν θυγατέρες (ἑπτὰ), αἱ Πλειάδες καὶ Πελειάδες προσηγορεύθησαν. πρῶτον δ' αὐταὶ χορεύειαν καὶ παννυχίδα συνεστήσαντο παρθενεύουσαι. ὁ δὲ νοῦς· καθ' οὖν, φησὶ, καιρῶν 25 ἀνατέλλουσιν αἱ Πλειάδες θάλλει τε πᾶσα ἢ γῆ ταῖς βοτάναις τοῦ ἔαρος, τηλικαῦτα τοῦ ἀπόπλου ἐφρόντιζον. τὰ ὀνόματα

4 Strab. VII 319 sch. Lyc. 363, 17 Scheer 19 Steph. Byz. Φᾶσις

2 ὡς κε' Wilamowitz e sch. b: ὡς εἰς ι' K: ὡσεὶ cett.
 8 καὶ pro verbis σκοπελῶδες καλεῖσθαι δὲ K 11 μηδέν cod., corr. Wilamowitz 19 πόλις ἢ ποτ.—ὄν K: ποτ. καὶ πόλις—ἦν cett. 23 suppl. Wilamowitz καὶ idem: αἱ cod.

τῶν Πηλεϊάδων· Κοκκυμῶ, Γλαυκία, Πρωτίς, Παρθενία, Μαΐα, Στουρυγία, Λαμπαδάω.

b. θεῖος ἄωτος: ἄωτος τὸ ἀπάνθισμα τῶν ἡρώων, οἶον οἱ πρωτοὶ τῶν ἡρώων.

5 c. Πελεϊάδες: περὶ ἀνατολήν, φησί, τῶν Πελεϊάδων UEAΘPT ἤρξαντο στέλλεσθαι τὸν πλοῦν καὶ ἀνάγεσθαι οἱ ἡρώες εἰς Κόλχους. ἔστι δὲ ὁ καιρὸς ἀρχομένου τοῦ θέρους, διὸ καὶ ἐπήγαγε τετραμμένον εἶαρος, τουτέστι λήξαντος.

d. θεῖος ἄωτος: τὸ θεῖον ἀπάνθισμα τῶν ἡρώων. καὶ 10 εἴρηται ἄωτος ἀπὸ τοῦ ἄειν, ὃ ἔστι πνεῖν καὶ ὀδωδέειν.

29. <νότῳ τρίτῳ ἄμαρ ἀέντι:> διὰ τριῶν ἡμε- κ^m L^s U^s E^s P^m ρῶν νότου πνέοντος.

30 a. εἴσω δ' ὄρμον: καθωρμίσθησαν ἐν τῇ Προπον- KUEAΘPT τίδι κατὰ τὴν Κίον, τὴν νῦν καλουμένην Προῦσαν, ἔνθα τὰ 15 κατὰ τὸν Ἔλαν ἦν [ἔνθα] καὶ Ἑρακλῆς ἀπὸ τῶν ἡρώων ἀπελείφθη.

b. Κιανῶν: <Κιανοὶ> οἱ τὴν Κίον κατοικοῦντες γεωργοί. κ ἔστι δὲ πόλις τῆς Μυσίας, ἣ νῦν καλουμένη Προῦσα ἀπὸ τοῦ <τῶν> Βιθυνῶν βασιλέως Προῦσιου. Κλος δὲ ἀπὸ Κίου τοῦ 20 υἱοῦ Ὀλύμπου, ἀφ' οὗ τὸ ὄρος ὁ Ὀλυμπος.

c. <Κιανῶν:> τῶν κατοικούντων περὶ τὴν Κίον ἀν- L^s U^s E^s P^m θρώπων.

[31.] σπουδαίως σύρουσι.

32. κατὰ ζυγὰ δαῖτα πένοντο: ἤγουν σύνδυο εἰς L^s U^s E^s P^m 25 τὰ περὶ τροφήν ἡσχολοῦντο.

10 Et. M. 117, 50 (cf. Gen.) Eust. 949, 1; 1429, 9 14 Strab.

2 Στ. et A. nomina suspecta 3 altero loco ἄωτος (ἄωτον cod.) deleri vult Ziegler ἀπ. τῶν ἡρώων Duebner: ἀπ. τῶν ἀνθῶν cod. 9 l. om. UEP 14 ὅθεν τὰ GP 15 ἦν Wilamowitz: ἦ codd. ἐνθεν GP, del. idem 16 ἀπελείφθη K: κατέλειφθεν UEAP: κατατέλειφθεν G: κατελείφθη T 17 suppl. Call. 18 τῆς νῦν καλουμένης Προῦσης cod., emend. Ziegler 19 suppl. Call. Βιθυνῶν Warton et Toup: Ἀθηνῶν cod. 21 κατοικ. om. LUP 23 hunc interpretem sū ῥύοντι legisse subveniente Duebnero Ahrens indagavit; exspectares εἰ ῥύονται 25 τὸ LUE

- κ** 34 a. στιβάδεσσιν<ῶνειαρ>: τὸν λειμῶνα, παρόσον ἐποίουν τὰς στιβάδας ἐκ τῆς ἐν τῷ λειμῶνι φουμένης ἄλης. στιβάδα δὲ καλοῦσι τὴν ἐξ ὕλης χορτώδη κατάστρωσιν.
- ℒ⁵U⁶E⁵F^m** b. <μέγα στιβάδεσσιν ὄνειαρ> ἐπιτήδειος εἰς στρωμνὴν. 5
- ℒ⁵U⁶E⁵G^Fm** 37. ἀστεμφεῖ Τελαμῶνι: τῷ στερεῷ καὶ ἐμβριθεῖ τὴν ψυχὴν, ἀκαμπτεῖ καὶ σκληρῷ οἴονεῖ ἀστρεφεῖ.
- ℒ⁵U⁶E⁵F^m** 39. ἄγγος ἀπὸ τοῦ ἄγεσθαι ἐν αὐτῷ τὸ ὕδωρ.
- κ** 40 a. ἡμένη ἐνὶ χώρῳ: ἀντὶ τοῦ ἐν ταπεινῷ τόπῳ ἀπὸ τοῦ ἦσθαι τὸ καθέζεσθαι μεταφορικῶς. 19
- UEABPT** b. θρίον κυρίως τὸ τῆς συκῆς φύλλον παρὰ τὸ εἰς τρία διεσχισμένον εἶναι, τρίον καὶ θρίον. ἀπ' αὐτοῦ καὶ θρίαμβος· οἱ γὰρ παλαιοὶ προπομπὴν ποιοῦντες φύλλα συκῆς ἐκρέμων τῇ προπομπῇ καὶ ἔβαινον.
- κ** 41 a. κυάνεόν τε χελιδόνιον: ἦτοι κυανοῦν καθ' ἑαυτό. 15 ἔστι δὲ εἶδος φυτοῦ πολύφυλλον μελανόχροιον. καλεῖται δὲ χελιδόνιον, ὅτι ἅμα τῇ παρουσίᾳ τῆς χελιδόνος ἀνθεῖ.
- b. ἀδιάντων: εἶδος ὅμοιον πηγάνῳ, τὰ φύλλα ἔχον μικρότατα, λιπαρὰ δὲ καὶ μέλανα, τὰ κλωνία σπιθαμαῖα τὰ μέγιστα. καυλὸν δ' οὐκ ἔχει οὐδὲ ἄνθος οὐδὲ καρπὸν, ῥίζαν δὲ 20 ἄγρηστον καὶ λεπτήν. καλεῖται δὲ οὕτως παρὰ τὸ μὴ δεύεσθαι

XII 564 Steph. Byz. Προῦσα sch. Apoll. Rhod. I 1177. 1346

Et. M. 512, 37 (cf. Gen.) Eust. Dion. Per. 805

8 Et. M. 6, 51 (cf. Gen.) Et. Or. 14, 17 11 Et. M. 455, 20. 45 (cf. Gen.) Et. Gud. 264, 38; 265, 10 Sturz Et. Or. 72, 18 Hesych. Phot. Suid. θρία Suid. θρίαμβος sch. Ar. Equ. 950 sch. Nic. Al. 495. 347 Epim. (Cram. An. Ox. II 376, 13) Ecl. (ib. 449, 1) 16 Theophr. Hist. plant. VII 15, 1 Diosc. Mat. med. II 180 Plin. Hist. nat. XXV 90 sch. Nic. Th. 857 18 Theophr. Hist. plant. VII 14, 1 Diosc. Mat. med. IV 134 Plin. Hist. nat. XXII 62 sch. Nic. Th. 846 21 Hesych. Phot. ἀδιάντων Lex. Bachm. 29, 15 Eust. 1231, 27

1 suppl. Call.

8 ἄγεσθαι restitui ex Et.: ἄγγεσθαι P: ἔγγεσθαι cett. vocem ἄγγος potius explicantes 10 τὸ καθ. Apogr. Barb.: τοῦ καθ. verbis τοῦ ἦσθαι superscripsit κ 15 κυανοῦν scripsi: κυανὸν cod. 18 εἴς; scripsi: ἄνθος cod. 19 τὰ κλωνία in cod. est nota ἵκανον ἰδ. τραπεσοῦσι

ὑδατι, ἐπεὶ, ἐὰν ἐπιχεύηται ὕδωρ ἐπὶ τῶν φύλλων, οὐ μένει, ἀλλ' ὀλισθαίνει· δεῦσαι γὰρ τὸ βρέξιαι.

c. χελιδόνιον: φυτᾶριον πλατύφυλλον, μέλαν ὡς ἡ **UEAQP** χελιδών, <ἦ> ὃ ἅμα τῷ φανῆναι τὴν χελιδόνα ἀνθεῖ.

5 d. καὶ τὸ ἀδλιαντον δέ ἐστι διαπαντὸς ἄβροχον καὶ ταχέως **UEAP** ὡς ξηραίνόμενον, κἂν ὕδωρ αὐτῷ ἐπιβληθῆ καὶ ἐπιχεθῆ, διολισθαίνει.

e. ἔστι δὲ ὅμοιον πηγάνῳ, τὰ φύλλα ἔχον μικρότατα καὶ **UEAQP** μέλανα. καυλὸν δ' οὐκ ἔχει οὐδὲ ἄνθος οὐδὲ καρπὸν, ῥίζαν
10 δὲ μόνον ἄχρηστον καὶ λεπτήν.

f. τὸ ἀδλιαντον βοτάνη ἐστὶν αἰεὶ ἄβροχος. ὄθεν καὶ τὸ ὄνομα, ἀπὸ τοῦ ᾧ στερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ διαίνω τὸ βρέχω, ἦγονν τὸ μηδόλως βρεχόμενον διὰ τὸ εἶναι ὀρθόν τι καὶ ὄξυ καὶ γλίσχρον.

15 42 a. εἰλιτενῆς <ἄγρωστις>: ἡ εἰλουμένη ἀπὸ τῆς **K** βλαστήσεως κισσοειδῶς. ἔστι δὲ πρασοειδῆς βοτάνη.

b. <εἰλιτενῆς> ἄγρωστις: ἡ συνεστραμμένη, καθὸ εἰ- **UEAPT** λεῖται ἐπὶ μῆκος καὶ περιπλέκεται τοῖς φυτοῖς κισσοειδῶς. ἄγρωστις δέ ἐστιν ἡ παρὰ τοῖς γεωργοῖς ἀγρία καλουμένη.

20 c. τὴν ἄγρωστιν ἄλλοι φασὶ βοτάνην πρασοειδῆ, ἣν ἰδιωτικῶς φασὶ κολλητζίδαν.

15 Et. Gen. (Et. M. 299, 17): εἰλιτενῆς (-γενῆς Δ) ἄγρωστις· Θεόκριτος· 'καὶ εἰλιτενῆς ἄγρωστις'. ἡ ἐν τοῖς ἔλσει τεινομένη (γινόμενη codd., em. Meineke)· ῥίζοβόλος γὰρ καὶ (ἡ codd., corr. Wordsworth) ἐπιπολὺ δεικνυμένη, πλεονασμῷ τοῦ ἰ (in cod. A desunt verba Θεόκρ. — ἄγρωστις et ῥίζοβόλος seqq.) Et. Gen. (Et. M. 330, 38) cit. ad sch. I 30 b Hesych. <ε>ἰλιτενῆς· κισσοῦς ἄκαρπος. sch. Soph. Ant. 826 19 Hesych. Suid. ἄγρωστις Eust. 1553, 36

3 ὡς ἡ **GP**: ὡσεὶ cett. 4 suppl. Hemsterhuys τὴν χελιδόνα Reiske: τῆ χελιδόνι codd. 6 κἂν Piccolos: καὶ codd. 10 μόνην **UEA** 15 addidi 17 suppl. Call. 19 verba ἄγρωστις—καλουμένη alteram scholii partem praecedunt in U 21 κολλητζίδαν T: -ίδα cett.

- κ 43. χορὸν ἀρτίζοντο: συνέβη, φησί, καθ' ὃν καιρὸν ἦλθεν ἀντλήσαι, τότε τὰς Νύμφας αὐτόθι χορεῖαν συστήσασθαι.
- UEAΘPT 44. δειναὶ θεαὶ <ἀγροιώταις>: παρόσον φόβον ἔσθ' ὅτε αὐτοῖς ἐγγεννώσῃ τε καὶ ἐπάγουσιν, ὅθεν καὶ νυμφολήπτους τινὰς φαμεν [καὶ οἱ νυμφόληπτοι]. 5
- UEAΘP 45. <ἔαρ θ'> ὁρώουσα: Ἰαρόν καὶ ἡδὺ βλέπουσα, ἀπὸ τῆς περὶ τὸ ἔαρ τερπνότητος.
- UEAPT [46 a.] κρωσσὸς τὸ ἀγγεῖον — μέγα, κρωσσὸς δὲ ὁ τοῦ πύργου καὶ ὁ τοῦ ἱματίου — μικρόν.
- L⁵U⁵E⁵P⁵ b. ἐπέβαλε τῷ ὕδατι πολυχώρητον ὕδριαν. 10
- κ 47. πᾶσαι ἔφυσαν: ὁ μὲν κατένευσεν ἀντλήσαι, καὶ πᾶσαι τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἐπελάβοντο.
48. πασῶν γὰρ ἔρωσ: πάσας, φησὶν, ὁ πρὸς αὐτὸν πόθος εἶχεν εὐθύς. συμφωνεῖ δὲ τῇ ἀρπαγῇ καὶ Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος (I 1234 sqq.) καὶ Νίκανδρος (fgm. 48 Schneider, 15 p. 57). ὁ μέντοι Ὄνασος ἐν Ἀμαζονικοῖς φησὶν αὐτὸν εἰς τὴν κρήνην πεσεῖν καὶ ἀποθανεῖν.
- κ 49—52 a. [Ἀργεῖω ἐπὶ παιδί:] κατηνέχθη, φησὶν, ὁ

8 Eust. 600, 23; 603, 22; 976, 28 10 Hesych. πολυχανδέα: πολλὰ χωροῦσαν. 13 sch. Apoll. Rhod. I 1236: Θεόκριτος ἐν τοῖς Βουκολικοῖς ἐν τῷ Ἔλα ἐπιγραφόμενω ὑπὸ πασῶν φησὶν αὐτὸν τῶν Νυμφῶν ἠεπάσθαι. Ὄνασος δὲ ἐν τῷ α' τῶν Ἀμαζονικῶν πεσόντα τὸν Ἔλαν φησὶν ὑποβρύχιον γενέσθαι. καὶ Νίκανδρος ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Ἐτεροιομένων ὑπὸ πασῶν φησὶν αὐτὸν ἀρπαγῆναι Νυμφῶν. ὁ δὲ Ἀπολλώνιος ὑπὸ μίξ. ib. I 1207: Ὄνασος ἐν πρώτῳ Ἀμαζονικῶν ἀληθέστερον τὴν ἱστορίαν ἐκτίθεται, οὐχ ἠεπάσθαι αὐτὸν ὑπὸ Νυμφῶν, ἀλλὰ κατηνέχθαι εἰς κρήνην καὶ οὕτως ἀποθανεῖν. Philarg. Verg. Buc. VI 48: alii dicunt eum aquatum ad puteum sive fontem isse ibique praecipitem lapsum periisse. quidam vero a nymphis adamatum raptum esse ac nunquam apparuisse. sch. Bern. ib. Serv. Verg. Aen. I 619

* ypl. Ahrens 5 praeterm. Call. 6 suppl. Call.
v <α'> Ἀμαζονικῶν 19 l. falsum seclusi

- Ἔλας εἰς τὸ ὕδωρ, ὡς ἀστὴρ ἄνωθεν ἐξ οὐρανοῦ κατενεχθείη, ὃς σύμβολον γένοιτ' ἂν ναύταις ἀνδράσι δεξιῶ πλοῦ καὶ παραινετικὸς ὡς πρὸς τὸ συμπαρασκευάζεσθαι τὴν ταχίστην τὸν ἀπόπλου. κατὰ καιρὸν δέ φησι καὶ προσφόρως τῷ πράγματι.
- 5 b. πυρσὸν ὠνόμασε τὸν ἀστέρα τὸν Ἔλαν προφαίνων δηλονότι· καὶ ὁ Ἔλας πῦρ ἦν ἄντικρος ἐπιφανεῖς ταῖς Νόμφαις ἐρωτικῶς φλέγων αὐτάς.
- c. κουφότερ' ὦ παῖδες· εὐλύτα καὶ εὐτρεπῆ ποιεῖτε ΚΥΕΛΘΡΤ τὰ ἱστία· οὐριον γὰρ ἐπιγενήσεται πνεῦμα — ὡς τοιοῦτου ὄντος
- 10 σημεῖου, ἐπὶ πύση ἀστῆρ.
54. παρεψύχοντ' ἐπέεσσι· παρεμυθοῦντο χαριέντως. ΚΛ^εΥ^εΕ^ε βουκολικῶς τὸ παρεψύχοντο ὡς ἐπὶ τῶν πηγῶν.
- 56 a. ὄχετο Μαιωτιστί· ἀντὶ τοῦ Σκυθιστί· Μαιῶται Κ γὰρ ἔθνος Σκυθικὸν παροικοῦν τὴν Μαιῶτιν λίμνην, τοξί-
15 κώτατον. Σκυθικοῖς δὲ ὄπλοις ἐχρήσατο Ἡρακλῆς, ὡς φασιν Ἡρόδωρος (fgm. 5 Mueller Fgm. hist. gr. II 29) καὶ Καλλίμαχος (fgm. 365 Schneider, II 566).
- b. ὄχετο Μαιωτιστί· ἦτοι Σκυθιστί· Μαιῶται γὰρ οἱ ΚΥΕΛΘΡΤ Σκύθαι οἱ παροικοῦντες τὴν Μαιῶτιν λίμνην. ἐχρήτο δὲ ὁ
20 Ἡρακλῆς τοῖς Σκυθικοῖς τόξοις διδαχθεὶς παρὰ τινος Σκύθου Τευτάρου.
- 58—60 a. ἀραιά· λεπτή, ἀσθενής. οὐχ ὡς κατὰ φύσιν ΚΛ^μΥ^εΕ^μΑΤ ἀσθενῆ φωνὴν τοῦ Ἔλα ἔχοντος, ἀλλ' ἢ ἐν βάθει ὄντος ἢ ὑπὸ τῶν Νυμφῶν κατεχομένου.
- 25 b. εἶδετο πόρρω· ἄγαν ἐγγὺς ὢν πόρρωθεν ἐδόκει ΚΥΕΛΘΡΤ

20 Lycophr. 56 sch. Lyc. 40, 27; 169, 4 Scheer

2 δεξιὸς πλοῦς cod., emendavi 3 συμπαρασκευάζεσθαι
scripsi: ζῆν παρασκευάζεσθαι cod. 8 καὶ om. Κ εὐτρεπῆ
ΚΓΡΤ 11 ΛΥ(Ε) haec: παρ. χαρ. δὲ ὡς ἐπὶ πηγῆς φησιν
16 Ἡρόδωρος Hemsterhuys: Ἡρόδοτος cod 19 οἱ ante πε-
ριοικ. om. ΥΕΑΡΤ 22 λεπτ. ἀσθ. om. ΑΤ, inter lineas ha-
bent ΛΥΕ 23 ἀλλ' ἢ ἐν β. ὄντος ἢ ὑπὸ τ. Ν. κατεχομένου
(corr. Brubach. in marg.) Κ: ἀλλ' ἐν β. ὄντος τῷ (τὸ ΥΤ) κατ-
έχεσθαι ὑπὸ τ. Ν. cett. 25 ὁ ἄγαν Κ πόρρω ΚΕΤ

ἀκούειν διὰ τὸ λεπτήν αὐτοῦ καὶ ἀμαυρὰν φέρεσθαι τὴν φωνήν.

- κ** c. <τρὶς — τρίς:> ἢ ὁμοίου τὸν Ὅταν ἢ αὐτὸς ὁμοιοῦτο.
L⁵U⁵E⁵P^m d. <ἤρυνγε:> ἀνέπνεεν· ἐρυνγὴ γὰρ ἡ πνοή.
κ 62—65 a. νεβρῶ φθεγξαμένας: οὐκ ἤρτηται, <ἀλλὰ> 5
καθ' ἑαυτό. διασαφημιστίον δὲ οὕτω· νεβροῦ φθεγξαμένου
λέων τις κατ' ὄρος ἤσθημένος καταλιπὼν τὴν εὐνὴν δέξιος ἂν
ἐπιδράμοι πρὸς τὴν βορὰν ἐπειγόμενος· τοιοῦτῳ δὴ τῷ θυμῷ
καὶ Ἡρακλῆς τότε συσχεθεὶς περιήει τὴν ὕλην τὸν Ὅταν
ἀναζητῶν. 10
UEAP b. ὡσπερ νεβροῦ φθεγξαμένης ἐκ κοίτης λέων ἀκούσας
σπεύδει ἐπὶ τὴν ἐτοίμην τροφὴν αὐτοῦ.
L⁵U⁵E⁵P^m 67. <ὔστερα:> τῷ Ἡρακλεῖ τῆς ἀναζητήσεως τοῦ Ὅτα.
κ 68. ναῦς μὲν γ' ἄρμενα: ἐν... ναῦν Ἀργῶ φησι κατα-
σκευάσασθαι. ἡ μὲν ναῦς τὰ σιτία καὶ τὰ προσήκοντα φέρου- 15
σα μετέωρα τῶν ἐνότων.
69. ἰστία δ' ἠῖθεοι: τὰ δὲ ἰστία μεσούσης νυκτὸς ἐξε-
κάθειρον, ἐξήπλουον μένοντες τὸν Ἡρακλέα· τὸ γὰρ ἐξαπλω-
σαι ἐκκαθῆραι λέγουσιν.
70. ὃ δ' ἄ πόδες: ὁ δ' Ἡρακλῆς, ὅπου οἱ πόδες αὐτὸν 20
ἦγον, ἐκεῖ ἐπορεύετο.
72. οὕτω μὲν κάλλιστος: ἐπειδὴ, φησί, ἐλείφθη παρὰ
τοῦ Ἡρακλέους, ὁ Ὅτας ἐναρθμιός ἐστι τοῖς θεοῖς.
UEAPT 73. λιπονάυταν: καθάπερ λιποτάκτην.
U⁵E⁵P⁵ [74 a.] <ἠρώησε:> κατέλειπεν, ἐξέφυγεν, ἀπὸ τοῦ ἐρωῆσαι.
KUEAPT b. τριακοντάζυγον Ἀργῶ: λ' ἔχουσαν καθέδρας ἐρε- 25
τῶν, ὡς ξ' εἶναι τοὺς πλέοντας.

1 φαίνεσθαι **K** 3 l. addidi ἀπὸ cod., correxi 5 add.
Vahlen *Opusc. acad.* I 306 6 ἐαντόν cod., tacite corr. Ziegler
13 l. falsum ἀλώμενος dat **G** 14 locus evanidus. videtur mihi
legere πρῶ γρ (formae cuiusdam vocis χρόνος compendium)
πρῶτ. εκ... , apographa nihil nisi πρῶτ habent 17 ἐξεκά-
θαιρον tacite Ziegler: -ηρον **K**: -ηραν *Apogr. Barb.* 24 λειπο-
bis **UEAP** 25 ἀπὸ seqq. om. **UP** ἐρωῆσαι *Brubach. in marg.*
ἀραιῶσθαι **E** 27 ὡς ξ' εἶναι ἐρετῶν τοὺς καθέδοντας τοὺς
(καὶ pro τοὺς **T**) πλ. **PT**

75 a. πεξῶ δ' ἐς Κόλχους: τοῦτο ἰδίως ὁ Θεόκριτος κ λέγει, ὅτι πεξῆ ἦλθεν εἰς Κόλχους, τῶν ἄλλων λεγόντων μὴ παραγενέσθαι, ἀλλὰ κατὰ βουλὴν τῆς Ἥρας ἀπολειφθῆναι, ἵνα δόξῃ Ἰάσων κατωρθωκέναι τὸν ἄθλον.

6 b. πεξῶ δ' εἰς Κόλχους: ἰδίως πεξόν φησι τὸν Ἡρακλέα **NEAPT** εἰς Κόλχους ἐλθεῖν. ἡ γὰρ πολλὴ κατέχει δόξα, ὅτι βουλῆ Ἥρας ὑστέρησεν Ἡρακλῆς ὑπὲρ τοῦ τὸν Ἰάσωνα κατορθῶσαι μόνον δοκεῖν τὸν εἰς Κόλχους πλοῦν καὶ μὴ ἐξιδιοποιήσασθαι τὸν ἄθλον αὐτοῦ.

10 c. Μναςέας (fgm. 31 Mueller Fgm. hist. gr. III 154) κ Κόλχους φησι κληθῆναι ἀπὸ Κόλχου τοῦ Φάσιδος.

II. Φαρμακεύτρια

a. Ἐπὶκεῖται Σιμαίθα Δέλφιδος Μυνθίου τινὸς ἐρῶσα, **KEAΘ** ὃν παιδικοῖς προσλιπαροῦντα ἐν παλαιστρα ἢ Σιμαίθα φίλ-
15 τρους τε καὶ φαρμάκοις διὰ τινος θεραπευμένης Θεστυλίδος ὑπο-
διακονουμένης ἔφ' ἑαυτὴν πειρᾶται μεταφέρειν, ἐπικαλουμένη
τὴν τε Σελήνην καὶ τὴν Ἐκάτην ὡς ἐπὶ τῷ ἔρωτι συμβαλλο-
μένας νυκτερινὰς θεάς. τὴν δὲ Θεστυλίδα ὁ Θεόκριτος ἀπει-

2 sch. Apoll. Rhod. I 1289 Apoll. Bibl. I 117. 18

1 ἐς Κόλχους tacite Ziegler: ἐν Κόλχοις cod. 3 παρα-
γίνεσθαι cod., corr. Ziegler 8 καὶ post δοκεῖν in libris,
transp. Call.

Tit.: Φαρμακεύτρια Athen. XI 475 e; Eust. 1767, 20: Φ-αι
δαρίδι K: Φ-αι δαρίδι. ποιεῖται τὸν λόγον πρὸς τὴν δούλην A:
Φ-α Serv. Verg. Buc. VIII 1. 21: Φ-α δαρίδι GP: om. E
18 Μυθίου K 14 παιδικοῖς KG: -ῶ cett. προσλιπαροῦντα
scripsi: προλιπαροῦσα G: ἐκλιπαροῦσα K: προσταλαιπαροῦντα
cett. 16 ἔφ' K: ὅφ' cett. μεταφέρειν K: μετὰγειν cett.
17 ὡς—θεάς om. K

ροκάλως ἐκ τῶν Σώφρονος μετήνεγκε Μίμων (fgm. 5 Kaibel *Com. gr. fgm. I 1, 155*) <...>.

KEA b. [καὶ μ' ἅ Θευμαρίδα:] <...> πρὸς τὴν Σελήνην καὶ τὴν Ἐκάτην φησί. ταύτας γὰρ συνεργοὺς εἰς τὴν περὶ τοῦ ἔρωμένου φαρμακείαν παραλαμβάνει. τὴν δὲ τῶν φαρμάκων ὑπόθεσιν ἐκ τῶν Σώφρονος Μίμων (fgm. 4 Kaibel *ib. 154*) μεταφέρει ὑπο τε το ... ὀφιγγα ὄροο .. ποτὲ βληθέν†.

E^s 1 a. <δάφναι:> συνετέλουν γὰρ αἱ δάφναι ταῖς γοητείαις.
b. <φίλτρα:> τὰ πρὸς φίλιαν ὀτρύνοντα φάρμακα.

KEAG 2 a. στέφον: στεφάνωσον. κελέβη δὲ ἐστὶ ποτήριον 10 ξύλινον κυλικῶδες. Εὐφορίων ἐν Ποτηριοκλέπτη (fgm. 8 Scheidweiler *Diss. phil. Bonn. 1908, 25*): ὅστις ἐμὴν κελέβην Ἀλυβῆδα μούνος ἀπήύρα†. Ἀλύβη ἐστὶν ὄνομα πόλεως.
b. οἶδος ἀώτω: προβάτου ἄνθει ἀντὶ τοῦ ἐρίω. ὡς συνεργῶντος δὲ τούτου πρὸς τὰς φαρμακείας τερατεύεται. 15

10 Et. M. 502, 14

2 lacunam, quam Duebner post ἀπειροκάλως statuerat, ad finem argumenti reieci; expectatur enim, ut, quid in Thestylidis persona vituperandum sit, expressis dicatur verbis 3 hoc scholium, quod in libris ad v. 69 vel 70 refertur, argumenti fluxisse viderat iam Bethe *De Theocriti edd. antiquiss., Ind. schol. Rost. 1896, 11* l.: καὶ μ' ἅ Θ. (v. 70) K: φράξέ μεν τὸν ἔρωθ' ὄθεν ἔνετο πάντα Σελάνα (v. 69) E(A) 4 συνεργεῖν εἰς τὰ — φάρμακα K rescr., apographa dant vulgatam lectionem κατὰ τοῦ ἔρωμ. Piccolos 5 Φαρμακευτριάων Duebner, traditum defendit Kaibel 6 Σώφρονος Adert: εὐφορίωνος codd. 7 quae post μεταφέρει in K rescripta leguntur, desunt in EA. ἀπὸ τὲ τὸν στροφίγγα κτλ. apographa. latent fortasse ipsius Sophronis verba 8 γοητείαις Sanctamandus: γοητείας cod. 9 φίλιαν cod. Genevensis teste Aderto: φίλον E 10 στέφον τὴν κελέβην· στεφάνωσον τὴν κεφαλήν (κελέβην Call.) EAG κελέβη δὲ ἐστὶν ὄνομα πόλεως· ἐστὶ δὲ καὶ ποτήριον κτλ. K omissis ultimis inde ab Ἀλύβη 11 ἐν ποτηριοκλέπτη ἢ ὁ ποτηριογλύπτης EA(G): ὁ ποτηριογλύπτης K 12 ἐμὴν K: ἐμεῦ cett. 13 μούνος Steph. Byz. s. Ἀλύβη: μόνον codd. Theocr. Ἀλύβη Hemsterhuys: ἄλλως κελεύη EAG 15 θεραπεύεται K

3. καταθύσομαι: γράφεται και <καταθήσομαι, ἤγουν> καταμαγεύσω· δεσμεύειν γάρ φασιν αἱ φαρμακίδες, ὅταν πρὸς κατοχὴν τινα παρ' αὐταῖς καταμαγεύσωσιν.

6. <ἀνάρσιος> ὁ εἰς φιλίαν ἀνάρστος. E⁵

5 10 a. <ἐκ θυέων> ἐκ τῶν θυσιῶν, μαγειῶν· θύος γὰρ τὸ θῦμα.

b. ἀλλὰ Σελάνα: Πίνδαρος (fgm. 104 Schroeder *Poet.* K^{EA} G *lyr. gr.* I⁵ 423) φησιν ἐν τοῖς κεχωρισμένοις τῶν Παρθενείων, ὅτι τῶν ἐραστῶν οἱ μὲν ἄνδρες εὐχονται <παρ>εῖναι Ἥλιον, 10 αἱ δὲ γυναῖκες Σελήνην.

c. ταῖς ἔρωτι κατεχομέναις τὴν Σελήνην ἀνακαλεῖσθαι σύνηδες, ὡς και Εὐριπίδης ποιεῖ τὴν Φαίδραν ἐν τῷ Καλυπτομένῳ Ἰππολύτῳ (Nauock *Trag. gr. fgm.*³ 491). παρ' ἦν δὲ αἰτίαν τοῦτο ἔπραττον, ἔνιοι φασιν, ὅτι ἐπειδὴ σιγηλὴ ἢ 15 νύξ, δεῖ δὲ τοῖς κλεπτομένοις ἔρωσι σιγῆς και νυκτός. Μένανδρος (fgm. 739 Kock *Com. att. fgm.* III 209)· ὦ νύξ, σὺ γὰρ δὴ πλείστον Ἀφροδίτης· ἢ ὅτι και ἡ Σελήνη περὶ ἐρωτικά τινα ἐνενοσήκει, παρὸ και ταῖς τῷ αὐτῷ πάθει κεχημέναις συμπράσσει· τὰ γὰρ περὶ Ἐνδυμίανα πρόδηλα. ἢ ὅτι 20 διάπυρος ἢ θεός, και τὸ πάθος δὲ τοιοῦτον, εἰ και ἡπεδανὴ ταῖς φλοξίν', ὡς φασιν.

11/12 a. ἦσυχαι, δαῖμον: σοὶ γὰρ καλὸν ὕμνον προσ- K^{AG} μνησῶ, ὦ Σελήνη, και τῇ Ἐκάτῃ. χθονίαν δὲ τὴν Ἐκάτην

2 Harp. Suid. καταδεδέσθαι 22 sch. a et b ad Apollodorum Atheniensem refert Hefermehl *Studia in Apoll.* περὶ θεῶν fgm. *Genev., Diss. ph. Berol.* 1905, 27, n. 5

1 γράφ. και om. K suppl. Hamaker, Toup *Cur. post.* 6 καταθήσομαι pro καταμαγεύσω reponi voluerat 9 παρεῖναι Bergk *Poet. lyr. gr.* I⁵ 314: εἶναι codd. και ante Ἥλιον add. E^{AG} 11 τὰς—κατεχομένας—μετακαλεῖσθαι K 12 ποιεῖ K: φησὶ cett. κατακαλυπτομένῳ EG 15 καλυπτομένοις A ante corr., G ἔρωτι EA 17 δὲ pro δὴ K 19 τὰ δὲ K 20 ἢ (ὁ *Progr. Barb.*) και K ἡπεδανὴ Ahrens: -ὄν K: -οὐ cett. 22 ἀκαλὸν (Hesych. s. v., *Et. M.* 44, 29) vel ἡκαλον (*Et. M.* 424, 16) cautissime prop. Ahrens 23 και Ἐκάτῃ K

φησί, παρόσον Περσεφόνης τροφός, ἢ παρόσον <νερτέρων> πρύτανιν αὐτὴν τέθεικε Σώφρων (fgm. 7 Kaibel *Com. graec. fgm. I 1, 155*).

EAΘ b. τᾷ χθονίᾳ θ' Ἐκάτα: τὴν Ἐκάτην χθονίαν φασὶ θεὸν καὶ νερτέρων πρύτανιν, καθὰ καὶ Σώφρων (v. supra, 5 cf. ib. p. 161). Ἦσαν μιχθεῖσαν Διὶ γεννησάμενοι παρθένον, ὄνομα δὲ αὐτῇ θέσθαι Ἄγγελον. ταύτην δὲ μετὰ τὴν γέννησιν [ὑπὸ] ταῖς Νύμφαις δοθῆναι παρὰ τοῦ Διὸς τρέφεσθαι. αὐξήθεισαν δὲ κλέψαι τὸ τῆς Ἦρας μύρον, ᾧ τὸ πρόσωπον αὐτῆς ἐθάς ἦν χρεῖσθαι, καὶ δοῦναι Εὐρώπῃ τῇ Φοίνικος θυγατρὶ. αἰσθο- 10

UEAG μένην δὲ | τὴν Ἦραν ἐφορμησάμενην βουλομένην αὐτὴν κολάσαι. τηλικαῦτα μὲν τὸ πρῶτον εἰς γυναικὸς τετοκυίας οἶκον καταφυγεῖν, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς ἄνδρα νεκρὸν φέροντας. ὅθεν τὴν μὲν Ἦραν ἀποστῆναι, τὸν δὲ Δία τοὺς Καβείρους κελεύσαι ἀναλαβόντας καθάραι αὐτὴν. ἐκείνους δὲ ἐπὶ τὴν Ἀχερουσίαν 15 λίμνην ἀπαγαρόντας ἀγνίσαι. ὅθεν τὴν θεὸν ἀποκεκληρωθῆσθαι τοῖς τεθνεῶσι καὶ καταχθονίοις φασίν.

KUEAG c. τᾷ χθονίᾳ Ἐκάτα: Καλλιμαχος (fgm. 556 Schneider, II 691) κατὰ λέξιν ὧδέ φησιν 'τῇ Δήμητρι μιχθεῖς ὁ Ζεὺς τεκνοῖ Ἐκάτην διαφέρονσαν ἰσχυρὴ καὶ μεγέθει τῶν θεῶν'. ἦν 20 ὑπὸ γῆν πεμφθῆναι ὑπὸ τοῦ πατρὸς πρὸς Περσεφόνης ζήτησιν <... διὸ> καὶ νῦν Ἄρτεμις καλεῖται καὶ Φύλαξ καὶ Ἀρδοῦχος καὶ Φωσφόρος καὶ Χθονία.

18 sch. c Apollodoro dat L. Malten *Herm. 45, 1910, 550*
n. 1 22 Hesych. φυλάδα

1 <νερτέρων> πρύτανιν Adert: πρυτανσιον K: -εῖαν Δ(G)
2 τέθεικε Σώφρων K: κέκληκε AG 7 ὑπὸ del. Jacobs (p. XXXIV),
φασὶ in eius loco ponit Brub. in marg. 9 ἐθάς Ahrens:
ἠθάς Duebner: ἔθος AG: ἠ θεός E 11 καὶ ante ἐφ. add.
UEA 18 Καλλ.—φησιν om. UEAG 19 κατὰ λέξιν ὧδέ
φησιν Reitzenstein *Incd. poet. graec. fgm. III, Ind. lect. Rost.*
1892/93, 23: κατὰ λέξιν φησιν οὕτως Schneider: καταλέξω δὲ
φησὶ K 20 τῶν θεῶν om. K 21 ἀναζήτησιν UEAG
22 verba φησίν. διὸ suppl. Reitzenstein, φασιν Schneider ad-
diderat cf. Malten l. l. 549 Φύλαξ K: φυλακῆ cett. 23 ἢ
Xθ. pro καὶ Xθ. K

δ. τὰν καὶ σκύλακας: διὰ τὸ σκύλακας ἐκφέρεσθαι **UEAG**
 δειπνα τῆ Ἐκάτης. Ἀριστοφάνης ἐν *Λαιταλεῦσι* (fgm. 204
 Kock *Com. att. fgm. I 443*): 'τί δαί; κυνίδιον [λεπρὸν] λευ-
 κὸν ἐπρίω τῆ θεᾶ εἰς τὰς τριόδους;'

5 13. ἡρία: οἱ τάφοι κοινῶς παρὰ τὸ ἐνηρεῖσθαι τῆ γῆ· ἡ **KUEAG**
 παρὰ τὴν ἐπιγεομένην τοῖς νεκροῖς ἔραν, ὅ ἐστι γῆν.

14. δασπλήτι: ἡ οὐκ ἂν τις πελάσειεν· ἡ διὰ τὸ δα-
 ἐπιτατικὸν πολυπέλαστε· ἡ ἀντι τοῦ πολεμικῆ, ἔν' ἔγκειται ἡ
 δαῖς, τουτέστιν ἡ μάχη· ἡ ἢ προσπελάζουσα ταῖς δασί, τουτ-
 10 ἐστι φωσφόρος, ἐπεὶ ἡ αὐτὴ ἐστι τῆ Σελήνη.

1 sch. Lyc. 45, 25 Scheer (Sophr. fgm. 8 Kaibel *Com. gr. fgm. I 1, 155* Hesych. ἀγάμα Ἐκάτης. *Ἐκ. ἔγ. Lex. Bachm. 10, 17; 22, 8* Plut. *Aet. Rom. 68, 280 b* 5 *Et. Gen. (Reitzenstein Ind. lect. Rost. 1892/93, 25, cf. Et. M. 437, 11)*: ἡρία· διάφορος τόνος διάφορον ποιεῖ σημαίνόμενον. ἐάν μὲν προπαροξύντως, σημαίνει τὰ ἔρια κατὰ ἔκτασιν. ἐάν δὲ παραξύντως ἡρία, σημαίνει τοὺς τάφους παρὰ τὴν ἔραν τὴν γῆν. τὸ παλαιὸν γὰρ ἐν τοῖς κοιλάμασι τῆς γῆς ἔθαπτον μῖτε σιδήρω μῖτε χαλκῷ κερημένοι. ἡ παρὰ τὸν ἀέρα, ἤγονν τὸν σκότον τὸν ἐπικείμενον τοῖς τεθνεῶσι. Θεόκριτος (<... (poetae versum excidisse probavit Wilamowitz *Textg. 128 n. 1)* . . .) 'πάντα δένδρεα καὶ ἡρία κευκῶτων'. καὶ Καλλιμαχος· 'τίνος ἡρίον ἴστατε τοῦτο'. *Et. Gud. 248, 52* Sturz *Et. Or. 70, 24* sch. *T Ψ 126* sch. *Apoll. Rhod. I 1165* Hesych. *Harp. Phot. Suid. ἡρία* 7 *Et. Gen. (Et. M. 249, 6)*: δασπλήτις· ἡ Ἐρινός. Καλλιμαχος (καλὸν codd., corr. Schneider fgm. 534, II 677): 'δασπλήτη Κοροιβός'. σημαίνει δὲ κυρίως τὸν δυσπροσπέλαστον, ὃ οὐκ ἂν τις προσπελάσει διὰ τὸν φόβον. <ἡ> παρὰ τὸ δᾱ <ἐπιτατικὸν καὶ τὸ πελάζω add. V, ἡ τὴν ὄργην falso AB> ἡ μεγάλως προσπελάζουσα, ἡ ἄγαν χαλεπὴ [ἐν del. Sturz] οἷς ἂν προσπελάσῃ. ἡ δασπλήτις λέγεται ἡ Ἐρινός παρὰ τὸ πλήσσειν τοὺς ἀμαρτωλοὺς. Θεόκριτος δὲ Ἐκάτης αὐτὸ εἶναι ἐπίθeton λέγει. *sch. o 234* *Apoll. Lex. Hom. 56, 20 Bekker Eust. 1780, 59* sch. *Nic. Th. 610*

8 λεπρὸν interpretamentum vocis λευκὸν esse docuit Sternbach *Wien. Stud. VIII 1886, 257*, cum Toup ex parte contraria λευκὸν eiecisset 5 κοινῶς om. **K** ἐνηρεῖσθαι Piccolos: ἐνηρεῖσαι codd.: ἐνεῖρθαι Ahrens 6 γῆν ἢ ἐστιν ἱερά **UEAG** 7 ἡ—πελάσειεν **K**: ἡ ἦν—διαπελάσειεν cett. 8 πολεμικῆ **K**: -ἦν cett. 9 ἡ ante ἡ προσπ. om. **UEAG** ταῖς δασί **K**: τὰς δάδας cett. 10 φωσφορικῆ **K**

15/16 a. φάρμακα: ἔτι καὶ νῦν ἐν τῷ Σεληναίῳ ὄρει ὄλμους δεικνύουσι τῆς Μηδείας καὶ Κίρκης, ἐν οἷς ἔκοπτον τὰ φάρμακα.

b. Περιμήδης: αὕτη ἐστὶν ἡ παρ' Ὀμήρῳ (Α 741) Ἀγαμήδη, ἥ τόσα φάρμακα εἶδεν, ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθῶν'. 5

17. Ἰνυξ: ὄρνεον Ἀφροδίτης, ὃ αἱ φαρμακίδες συνεργὸν ἔχουσι πρὸς τὰς μαγείας. εἰς γὰρ τροχὸν κήρινον ἐμβалоῦσαι καὶ διὰ ἱμάντος ἐκατέρωθεν ἀνάψασαι τοῦτο, περιστρέφουσαι βρομβοῦσι τὸν κυκλίσκον ὅπερ πυρᾶς ἐπάδουσαι ὃ βούλονται· ὃ δὲ ἀναδινύμενος ἡσύχως τήκεται. ἐπιλέγουσι δὲ αὐτῷ εἰ 10 τύχοι· ὡς οὗτος τήκεται ὃ βόμβος, οὕτω καὶ ὃ ἐμοῦ ἐρῶν τακίη. λέγουσι δὲ καὶ αὐτὸν τὸν ἔρωτα ἀπὸ τοῦ ἐνότος ζῶον Ἰνυγα, ὡς φησι καὶ Πίνδαρος (Nem. IV 35). < . . > καθά φησιν Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζῶων (Hist. an. II 12, 504 a 12) μικρῷ μείζον σπίζης αὐτὸ λέγων ἢ κιναιδίον ἢ 15

6 sch. Pind. Pyth. IV 381 a. b; Nem. IV 56 sch. Lyc. 125, 31 Scheer sch. Opp. Hal. I 565 Hesych. Phot. Suid. Ἰνυξ Et. Gen. (Et. M. 479, 55) Et. Gud. 285, 10 Sturz Lex. Αἰμ. 625, 52 Dion. Ornith. I 23 sch. Aristid. Panath. 307, 17 Dindorf Nic. Greg. ad Syn. Cyr. De insomn. 360 Reines. Tzetz. Chil. XI 578 15 sch. V 116/117 c. d cum loc. sim.

2 ὄλμους K: ὄρμους cett. 5 ἐκαμήδη K Περιμήδη λεγομένη post Ἀγαμ. add. UEAG εἶδεν Brub. ἶδεν K: om. cett.: ἦδη Hom. 7 verba εἰς γὰρ (mutata in αἰ γὰρ) — τακίη ad v. 28 pertinere Adert indicat τρ. κήρινον Adert: κηροῦ τρ. G: τρ. κηρὸν cett. 8 διὰ ἱμάντος, quod Adert coniecit, G: διάμματος EA: διάμματα K: δι' αἵματος U ἐτέρωθεν K 9 ὅπερ πυρᾶς scripsi: ὅπερ πυρᾶς UEAG: περὶ πυρᾶν K ὃ βόβλονται om. KG 10 ἀναδινύμενος K 11 τύχοι G: -η cett. καὶ Δέλφις ἐρῶν ἐμοῦ K 12 ἐνότος UEAG: ἐντός K: ἐντός ἢ ἀπὸ τοῦ ἐνότος G: ἐνέντος Hemsterhuys 13 lac. ind. Ahrens simul ex parte explens verbis < ἢ Ἰνυξ ὄρνεον εἶδος > 14 φ. καὶ Ἄρ. UEAG 15 μικρῷ UEAG: μικρῶν G: μορίων K μείζων EA σπίζης Heinsius (308): σπίνης EA: πίνης KU: ἢ πίνης G αὐτὸν K 'μικρῷ μείζων σπίζης' (sunt verba Aristotelis), αὐτὸ λέγων < . . > prop. Wellmann Herm. 26, 1891, 513 κιναιδίον Hemsterhuys: κινάδος codd.: κιναιδος Heinsius

φερονόμως σεισοπυγίς καλεῖται διὰ τὸ πανταχοῦ στρέφειν καὶ λυγίζειν [τὸν ἀνέχονα ἢ] τὴν πυγὴν. ἢ <παρὰ> τὴν Ἰουγγα, ἣν φησι Καλλιμαχος (fgm. 100°, 8 Schneider, II 293) Ἰχοῦς θυγατέρα, φαρμακεύειν δὲ τὸν Δία, ὅπως ἂν αὐτῇ μιχθῇ·
 5 ὅθεν ὑπὸ Ἡρας εἰς ὄρνιθάριον αὐτὴν μεταβληθῆναι καὶ συνεργεῖν ταῖς φαρμακείαις.

18 a. ἄλφιτά τοι: εἰώθασιν αἱ φαρμακίδες κεχρησθαι κ ἀλεύροισι.

b. ἄλφιτά τοι πρῶτον πυρὶ τάκεται: ὡς τῶν μα-UEAG
 10 γεουσῶν ἄλφια θουσσῶν. ταῦτα δὲ καὶ θυλήματα ἔλεγον. τάκεται δὲ τυφεται, θυμιᾶται. γράφεται δὲ καὶ κάεται.

19. <πᾶ τὰς φρένας:> ποῦ παρηνέχθης τὰς φρένας, ὡς κ μὴ χωρῆσαι;

20 a. ἄρά γε καὶ σοί, βδελυρά, ἐπέστη τῆς πεπωμένης
 15 τὸ τέρμα;

b. ἦρά γέ τοι, μυσαρα: ἄρά γε, μυσαρα [ὦ ἐπίπονε], UEAG
 καὶ σοί τὸ τέρμα τῆς εἰμαρμένης πάρεστιν; ἐξεπτοημένη γὰρ οὐ διακονεῖς μοι. τὸ δὲ τιν ἐπίλαρμα τέτυγμα: κατα-
 γέλαστός εἰμι καὶ παρὰ σοί.

20 21. < . . > ἵνα [σε] διὰ τῶν φαρμάκων διαφθείρω < . . >. κ

10 Hesych. Phot. Suid. θυλήματα Lex. Bachm. 258, 11
 sch. Ar. Pac. 1040

1 φερονόμως Wellmann e Tzetzae l. l.: παρ' ἐρωμένων K: παρὰ Ῥωμαίοις cett. καλουμένη K 2 del. Ahrens, ἢ τὴν πυγὴν om. KG supplevi τὴν om. K 3 ἣν scripsi: ὡς codd. Ἰχοῦς K: ἠχοῦς cett. 4 <ἐπὶ Ἰοῖ> post Δία addi vult Ahrens, ὅπως ἂν [αὐ]τῇ <Ἰοῖ> prop. Kuester ad Suid., ὅπως ἂν αὐ τῇ <Ἰοῖ> Schneider αὐτῶ (-ῆ G) μιχθείη KG 5 μεταβληθῆναι K: -βαλεῖν cett. 10 δηλύματα libri, corr. Heinsius 11 καίεται EG 12 l. add. Ziegler 13 χωρῆσαι scripsi: χωρησας cum ου super η apographa: evan. in K 14 Geel huius scholii auctorem mendosam invenisse lectionem putat καὶ τιν ἐπι τέρμα τέτυκται; 16 ὦ ἐπίπονε glossam esse ad δειλαία v. 19 pertinentem Duebner vidit 20 scholiastam explicasse puto, quare Thestylidi ut nomen Delphidis pronuntiet praecipiat

- 23—26 a. δάφναν: . . . <δαλ>εσθαι φωνήν ἀφιέναι·
 καιομένη γὰρ μέγα ἤχει.
- UEAQ b. αἶθω· χάς αὕτη λακεῖ: ἡ δάφνη ψοφεῖ αἰθομένη
 καὶ ἔστιν ὡς δαοφώνη, <ἡ φωνοῦσα> ἐν τῷ δαλεσθαι.
- KUEAQ c. οὕτω τοι καὶ Δέλφεις: ὡς αὕτη ἡ δάφνη πυρωθεῖσα 5
 καθάπαξ ἠφάνισται, οὕτω καὶ ὁ Δέλφεις ἐν φλογὶ τοῦ ἔρωτος
 διαφθαρεῖ τὸ σῶμα.
- UAG d. σάρκ' ἀμαθύνει: ἄμαθον ποιήσει, ἀφανίσει· ἄμαθος
 δὲ ἡ κόνις.
- U⁵E⁵ e. <ἀμαθύνουσι> ξηρανθεῖη, σποδὸς γένοιτο. 10
- KUEAQ 28 a. σὺν δαίμονι τάκω: ἦτοι τῇ Σελήνῃ ἢ τῷ Ἐρωτι
 ἢ τῷ ἐαυτῆς δαίμονι, ὡς Μένανδρος (fgm. 550 Kock Com.
 att. fgm. III 167) φησι· 'δαίμων ἀνδρὶ συμπαρίσταται εὐδύς
 γινομένῳ'. περιβόητον δὲ καὶ τὸ Σωκράτους δαιμόνιον.
- UEA b. σὺν δαίμονι: σὺν τῇ Σελήνῃ· πρὸς ταύτην γὰρ φησι 15
 <ἐν τῷ> μαγεύειν.
- KUEAQ 29. ὁ Μύνδιος: Μύνδος πόλις Ἀρκαδίας, ἔνθεν ἦν ὁ
 νεανίας. οἱ δὲ Καρίας φασὶ τὴν Μύνδον.

1 Et. Gen. (Et. M. 250, 35): δάφνη· τὸ φυτόν, δαοφώνη τις
 οὔσα, ἢ ἐν τῷ δαλεσθαι φωνοῦσα· ἤχει γὰρ καιομένη. μαρτυρεῖ
 Θεόκριτος· 'χάς αὐτὰ λακῆ μέγα κάκηνρῖσασα (-αῖσα A, om.
 inde a μαρτυρεῖ B)'. Et. Gud. 135, 25 Sturz Eust. 24, 46
 s sch. AB I 593 Apoll. Lex. Hom. 27, 11 Bekker Eust.
 777, 21 sch Lyc. 46, 10 Scheer sch. Nic. Th. 154 Hesych.
 ἀμαθύνει Et. Gen. (Reitzenstein *Gesch. d. gr. Et.* 17, 6) Et.
 Gud. 105, 1 De Stefani Et. M. 75, 57

1 decem circiter litterae plane evanuerunt 4 ὡς δαοφώνη
 scripsi: ἢ δαοφώνη Ahrens: ἢ δάφνη codd.: ἢ δάφνη <ὡς
 δαοφώνη> Duebner suppl. Duebner 5 l. ἐγὼ δ' ἐπὶ Δέλφινι
 (sic) K ὡς αὕτη K: ὅσπερ cett. 6 τοῦ ἔρωτος om. K
 10 ξηρανθῆ codd. 14 γενομένῳ ceteri auctores hunc versum
 laudantes 15 l.: σύνδεσμον codd., corr. Duebner 16 sup-
 plevi 17 in voce Ἀρκαδίας desinunt scholia codicis G Ἀρκα-
 δίας e Καρίας corruptum putat Duebner. quem secutus oi δὲ
 seqq. Ahrens uncis inclusit ἔνθεν Gaisford: ἐνθα codd.

30 a. ῥόμβος ὁ χάλκεος: χαλκοῦν ἔφη ῥόμβον τὴν ΚΥΕΑ [αἰολ] ἐκ τοῦ κηροῦ καὶ τοῦ πτηνοῦ ἔνγγα διὰ τὴν στερεότητα καὶ δύναντα τῶν φαρμάκων. τὸν δὲ ῥόμβον οἱ Ἀττικοὶ ῥύμβον καλοῦσι.

5 b. <ῥόμβος> ἄτρακτος, ὁ χαλκοῦς τροχὸς ἢ ὁ στερεός. U⁶E⁶

33/34 a. κινήσεις ἀδάμαντα: τινὲς ἀδάμαντα τὸν ΚΥΕΑ Πλοῦτον — βέλτιον δὲ τὸν Πλούτωνα λέγειν — διὰ τὴν στερεότητα τῶν πόνων. κινήσεις δέ, τῇ φαρμακίῳ τὸ κατορθοῦν παρέχουσα.

10 b. οὐχ ὅτι ἐν τῷ Ἄιδῃ ὁ ἀδάμας ἐστίν, ἀλλὰ τὸν πάνυ UEA σκληρόν φησιν. εἰ γὰρ ὁ ἐπὶ γῆς ἀδάμας οὕτω σκληρὸς, πολλῶ μᾶλλον ὁ ἐν Ἄιδῃ.

c. ἀδάμαντα ἢ τὸν λίθον ἢ τὸν ἀδάμαντα σίδηρον.

d. ἀδάμαντα: τὸν Πλούτωνα, καθὼ σκληρὸς καὶ ἀδάμα- ΚΥΕΑ
15 στός ἐστιν.

e. καὶ τὸν ἐν Ἄιδῃ <κινήσεις ἀδάμαντα>: ἀμεί- UEA
λικτον· ‘δηθῆτω’ Αἰδης τοι ἀμείλικτος ἢδ’ ἀδάμαστος’
(I 158).

2 sch. Apoll. Rhod. I 1134: ῥόμβος τροχίσκος, ὃν στρέφουσιν ἱμάσι τύποντες καὶ οὕτως κτύπον ἀποτελοῦσι. τινὲς δὲ ῥύμβον αὐτὸν καλοῦσιν, ὡς καὶ Εὐπολις ἐν Βάπταις (fgm. 72 Kock Com. att. fgm. I 274) καὶ (οὕτως pro καὶ prop. Keil) Αἰδύμος (fgm. 38 Schmidt p. 69) ib. IV 143 Hesych. ῥόμβος. ῥύμβος sch. Clem. Al. Protr. 302, 28 Staehlin Et. M. 706, 26 (cf. Gen.) Eust. 1387, 47 id. ad Dion. Per. 1184 7 sch. Ar. Plut. 727

1 τὸν αἰολ τοῦ κηροῦ sine ἐκ Κ: τὴν ἐκ τοῦ κηροῦ τοῦ αἰόλου cett. delevi vocem αἰολ, quam ex ἄλλως ortam esse suspiceris; ἐκ τοῦ κηροῦ τοῦ εἰώλου prop. Ahrens 4 ῥύμβον E: κόρυμβον cett. 7 Πλοῦτον βέλτιον δὲ τὸν Πλούτωνα λέγειν K: Πλούτωνα βέλτιον δὲ κυρίως ἀδάμαντα cett. 8 κινήσεις seqq. om. UEA κινήσαι K, corr. Wilamowitz; Ziegler lacunam post δέ indicaverat 14 ἀδάμαντα τὸν Πλ. K: ἢ (καὶ add. EA) τὸν Ῥαδάμαντα ἤγον τὸν Πλ. cett. 16 supplevi 17 δηθῆντα hoc loco codd. Theocr., sed δηθῆτω lemmati praefixum legitur ἀμείλικτος Hom.

KUEA f. ἐν Ἄιδου ἀδάμαντα ἀκουστέον τὸν στερρότατον. ταῦτα δὲ ἀναφέρει ἐπὶ τὸν Δέλιδα καὶ φησι· τὴν ψυχὴν αὐτοῦ δόνησον, καὶ εἴ τι στερεμνιώτερον ἔχει τοῦ ἐν Ἄιδου ἀδάμαντος. ἦν δὲ πρὸ τούτου Ἐκάτην ἐκάλεσε, ταύτην νῦν Ἄρτεμιν λέγει διὰ τὸ ὑπεῖναι τινα κοινωσίαν ταῖς θεαῖς. ⁷

35/36 a. Θέστυλι, ταὶ κύνες: πρὸς τὴν παιδίσκην φησὶ τεκμαιρομένη ἐκ τῶν ὠρυγῶν τῶν κυνῶν, ὡς τῆς θεοῦ κατὰ τὰς τριόδους πεφηνύλας. διὸ προστάσσει ὡς τάχος χάλκωμα λαβοῦσαν ἡγεῖν, ὅτι οὐκ ἔλαθεν αὐτὴν φανεῖσα. ἰδρύνοντο δὲ τὴν Ἐκάτην ἐν ταῖς τριόδοις, ὅτι ἐπὶ τῶν καθαρμάτων ¹⁰ καὶ μισμάτων ἡ θεός. ἔνιοι δὲ φασὶ Φεραίας τῆς Αἰόλου καὶ Αἰδὸς παῖδα αὐτὴν γεγονέναι καὶ ὑπὸ τῆς μητρὸς εἰς τριόδον ἐρρίφθαι, τῶν δὲ Φέρητος βουκόλων <Ἔνα> ἀναλαβόμενον ἐκθρέψαι· διόπερ τὰς τριόδους ἱεράς τῆς θεοῦ νομισθῆναι. ἰδρύνοντο δὲ αὐτὴν καὶ πρὸ τῶν θυρῶν, ὡς φησὶν Αἰσχύλος ¹⁵ (fgm. 388 Nauck *Trag. gr. fgm.*² 113)· ‘δέσπων’ Ἐκάτη τῶν βασιλείων πρόδρομος μελάθρων’. τὸν δὲ χαλκὸν ἐπήγουν ἐν

⁹ ea quae sequuntur e mimo quodam Sophronis sumpta esse probarunt L. Cohn *Zu den Paroem., Bresl. phil. Abh. II 2, 1887, 71* et Wilamowitz *Herm. 34, 1899, 206* ¹¹ sch. Lyc. 341, 7 Scheer ¹⁷ ib. 45, 29 *Plut. De fac. in orbe lun. 944 b*

1 τὸν ἐν Ἄιδῃ στερρότατον **UEA**, τὴν ἐν Ἄιδου στερρότητα **K**. verba ἐν Ἄιδου ab Ahrensis remota infra interserui ² τοῦ Δέλιδος **UEA** ³ fort. εἰ [τι] στερεμνιωτέραν, τι del. iam Ahrens ⁴ ἀδάμαντος Ahrens: σώματος codd. ⁵ ὑπεῖναι Jacobs (p. XXXIV): ὑπομῖναι codd. αὐταῖς (ταῦταις Ahrens) post κοινωσίαν add. **UEA** ⁷ ὡς, quod in codd. ante ἐκ est, ante τῆς θεοῦ collocavit Ahrens ⁸ χάλκῳ μάλα pro χάλκ. λαβοῦσαν **K** ¹¹ ὅτι pro φασὶ **K** ¹³ αὐτὴν iterum ante ἐρρίφθαι in **K** <Ἔνα> ἀναλαβόμενον Wilamowitz: ἀναλαβόμενων **K**: ἀνελομένων cett. ¹⁷ πρόδρομος, ut Geel coniecit, cod. bibl. Bodl. Can. gr. 86 teste Gaisfordio: πρόδρομος codd. nostri ἐπήγουν Hemsterhuys: ἐπήδον codd.; defendit Heyne *Apoll. Bibl.*³ 1803, 401 interpretatus ‘fecerant accinere’: ἐπήγον Reinesius: ἐπήρον Ahrens in adn.: ἐπαιον Korae *Plut. Vit. parall. II 1810, 408*

ταῖς ἐκλείψει τῆς σελήνης καὶ ἐπὶ τοῖς κατοικομένοις, ἐπειδὴ ἐνομιζέτο καθαρτικὸς εἶναι καὶ ἀπειλαστικὸς τῶν μiasμάτων. διόπερ πρὸς πᾶσαν ἀφοσίωσιν καὶ ἀποκάθαρσιν αὐτῶ ἐχρῶντο, ὡς φησι καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ θεῶν (fgm. 36 Mueller 5 *Fgm. hist. gr. I 434*).

b. ὡς τάχος ἦχει: ἀντὶ τοῦ ψόφει, κροῦε, ἐπεὶ ὁ τοῦ UEA χαλκοῦ ἦχος οἰκείος τοῖς κατοικομένοις· φησὶ <δ> Ἀπολλόδωρος (v. supra) Ἀθήνησι τὸν ἱεροφάντην τῆς Κόρης ἐπικαλουμένης ἐπικρούειν τὸ καλούμενον ἦχεϊον· καὶ παρὰ Λάκωσι 10 βασιλέως ἀποθανόντος εἰώθασιν κρούειν λέβητα.

40/41 a. ὅς με τάλαιαν: ὅστις με ἀνθ' ἧς ἔχειν K ἐπηγγεῖλατο γυναικὸς γαμετῆς αὐτοῦ εἶναι ἀναίσχυντον πεποίηκε τὴν ταῖς παρθένους συνοικοῦσαν σωφροσύνην διαφθέρασαν· οὐ γὰρ ἐκπαρθενος, ἀλλ' ἔτι κόρη οὔσα τῷ Δέλφιδι 15 κεκοινῶνῃκεν.

b. ἀντὶ γυναικός: ὅς με τὴν ἀθλίαν ἀντὶ κοσμίας γυν- UEA ναικὸς ἀναιδῆ καὶ οἶον μαινάδα ἐποίησεν ἀπολέσας τὴν αἰσχύνην· τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ ἀπάρθενον. <ῆ> ὅστις με ἀντὶ γαμετῆς γυναικὸς ἀπαρθένευτον ἐποίησε καὶ ἄκοσμον.

20 [c.] τὸ ἦμεν ἀντὶ τοῦ εἶναι ἐκ τοῦ ἔμμεναι γίνεται ἐκβολῇ τοῦ πρώτου μ̄ καὶ τροπῇ τοῦ ε̄ εἰς ἦ καὶ ἀποκοπῇ τῆς αἰ διφθόγγου.

43 a. ἐς τρεῖς ἀποσπένδω: παρόσον τέλειός ἐστὶν ἀριθμὸς KEA ὁ τρεῖς, ἀρχὴ ὧν καὶ μέσον καὶ τέλος. <...> ἔστι φύσει 25 τρίγωνος.

23 Arist. De caelo I, 268 a 12 cf. Usener *Dreiheit, Rhein. Mus. N. F. 58, 1903, 1 sqq.*

1 ἐπὶ K: ἐν cett. κατοικομένοις K 2 καθαρτικὸς Korraes: καθαρός codd. 7 suppl. Wilamowitz 9 κρούειν prop. Duebner ἦχεϊον Call.: οἰκείον codd. Λάκωνος codd., corr. Call. 14 ἔτι κόρη οὔσα Ziegler tacite: ἡ κορηθεῖσα cod. Δέλφιδι cod. 18 add. Ahrens με Call.: μιν codd. 20 ἦμεν Call.: -εσ codd. 23 l. om. K 24 μέσον Ahrens e cod. Genevensi: μέση K: μέσα cett. lac. indicavi

UEA b. μέχρι τριῶν τοῦτο ἐποίει διὰ τὸ τέλειον εἶναι τὸν ἀριθμὸν τῶν τριῶν.

KEA 45/46 a. τόσσον ἔχοι: Θησεὺς ἀρπάσας Ἀριάδην τὴν Μίνως καὶ ἀπάρας εἰς Δίαν νῆσον τὴν νῦν καλουμένην Νάξον, κατὰ Διονύσου βούλησιν λήθη τινὶ χρησάμενος ἀπέλιπεν αὐτὴν καθεύδουσαν.

b. πολλαὶ δὲ εἰσι νῆσοι Δῖαι καλούμεναι, ἥ τε πρὸ τῆς Κρήτης, οὗ εἰκὸς συμβῆναι τὰ περὶ τὴν Ἀριάδην, καὶ ἡ ὀνομασθεῖσα Νάξος καὶ ἡ περὶ Μῆλον καὶ ἡ περὶ Ἀμοργὸν καὶ ἡ τῆς Κέω χερρόνησος καὶ ἡ τῆς Πελοποννήσου. 10

48/49 a. ἵππομανὲς φυτόν: οὔτε φυτόν ἐστὶν οὔτ' ἐν Ἀρκαδίᾳ γινόμενον, ἀλλὰ τὸ ἐπιφνόμενον τοῖς πάλοις κατὰ

7 Steph. Byz. Δία· Δία . . . νῆσος καὶ πόλις Πελοποννήσου περὶ τὸ Σκύλλαιον . . . εἰσι καὶ δ' νῆσοι Δῖαι λεγόμεναι· α' ἡ Νάξος, β' ἡ πρὸς Μήλω (Berkel, Μιλῆτω libri), γ' ἡ πρὸς Ἀμοργῷ (Holstenius, Σαμοσῶ R, Σαμοσῶ AV), δ' κατὰ Κνωσσὸν Κρήτης. 11 Serv. Verg. Georg. III 280: scit lectum esse apud Theocritum (Hesiodum codd., corr. Maaswyck, cf. Hesiodi fgm. 232 Rzsch, ed. a. 1902, 403) herbam esse quandam, quae hippomanes vocatur quasi ἵππου μανία; si enim eam comederint equi, furore quatuntur. unde nunc adiecit 'vero quod nomine dicunt'; nam vult illam herbam abusive hippomanes dictam, quod possint equi furere et alia quacumque ratione. re vera autem hippomanes dicit esse virus defluens ex equarum inguinibus quo tempore feruntur amoris furore, ut sit hippomanes virus natum ἀπὸ τῆς μανίας τῆς ἵππου. quibus add. scholiasta Danielis: 'vero nomine' quoniam Theocritus herbam dicit nasci in Arcadia, qua gustata equae in libidinem ardescunt, et Theophrastus (v. supra) carunculum in fronte equini pulli. Prob. Verg. Georg. III 282 Serv. Verg. Aen. IV 516 Aelian. Nat. an. XIV 18 Plin. Hist. nat. VIII 165; XXVIII 181 Hesych. Phot. Suid. ἵππομανές cf. A. Thieke Die (!) Hippomanes des Pferdes, Diss. vet.-med. Giss. 1911.

1 μέχρι τρίτου Ahrens εἶναι scripsi: καὶ διὰ codd. καὶ δυνατὸν ἀριθμοῦ τοῦ τρίτου (τρεις Ahrens) coni. Geel 4 νῆσον om. K 7 καὶ ἑτεροι post δὲ add. EA 8 οὐ Ahrens: ὡς K: ἐν αἰς οὐκ cett. μόνη post συμβ. add. EA ὄνομ. K: μετονομ. cett. 10 Νέω χερρόνησον K τῆς ante Πελοπ. om. K 11 οὔτε φ. ἐστὶν om. K 12 γινόμενον EA: φνόμενον K

τὴν γένεσιν ἐπὶ τοῦ μετώπου σαρκίον, ὅπερ συντελεῖ πρὸς φίλτρα, ὡς Ἀριστοτέλης (Hist. an. VI 22, 577a 9; cf. VI 18, 572a 21; VIII 24, 605a 2) καὶ Θεόφραστος (cf. fgm. 175 Wimmer ed. a. 1866, 460).

5 b. Κρατεύας φησὶν ἔχειν τὸ φυτὸν καρπὸν ὡς σικνοῦ ἀγρίου, μελάντερον δὲ τὸ φύλλον, ὥσπερ μήκωνος ἀκανθώδους. οὐ μέντοι προστίθῃσιν, εἰ πρὸς φίλτρα συμβάλλεται.

c. Ἴππομανές φυτόν: ἀπλούστερον ὁ Θεόκριτός φησι EA φυτὸν Ἴππομανές· οἱ γὰρ περιττοὶ καὶ πολυπράγμονες οὐ φασὶ 10 φυτὸν εἶναι, ἀλλὰ τοὺς ἀποτικτομένους πώλους ἔχειν τι φυτόμενον ἐπὶ τοῦ μετώπου γλοιώδες, ἔλαττον ἰσχάδος, ὃ καλεῖται Ἴππομανές. ἀποτρώγουσι δὲ αὐτὸ καὶ ἀπολείχουσιν εὐθὺς αἱ ἵπποι. καὶ εἰ τοῦτο ποιήσωσι, φιλοστοργοῦσι τὰ ἔκγονα· εἰ δὲ μὴ, ἀπεχθαίρουσι καὶ οὐ προσέονται. διὰ τὸ φυσικῶς οὖν 15 συμβάλλεσθαι τι πρὸς φιλοστοργίαν οἱ Ἴπποφορβοὶ ἀφαιροῦσιν αὐτό, καὶ αἱ φαρμακίδες χρῶνται αὐτῷ πρὸς τὰ φίλτρα. φασὶ δὲ ὅτι, εἰ αἰσθῶντο τῆς ὀσμῆς αἱ ἵπποι, ἐκμαίνονται πρὸς τὸν ἔχοντα αὐτό. διὸ καὶ οὕτως φασὶν Ἴππομανές.

d. [καὶ πῶλοι μαίνονται:] ἴσως φυτὸν αὐτὸ ἔφη ὁ 20 Θεόκριτος οἰοεὶ φῦμα διὰ τὸ ἐπιφύεσθαι τοῖς πῶλοις, ὡς φησὶν Ἀριστοτέλης (v. sch. a). λέγει γὰρ καὶ Ἀρχιλόχος (fgm. 42 Bergk *Poet. lyr. gr.* II⁴ 393) τὸ φῦμα φυτόν· ἔσθλην γὰρ ἀκλὴν οἶδα τοιούτου φυτοῦ [ἴασιν] ἀντὶ τοῦ φύματος.

50/51 a. ὡς καὶ Δέλφιν Ἰδοίμι: ἀπὸ κοινοῦ τὸ μαι- 25 νόμενον· ὡς αἱ ἵπποι μαίνονται ἔχοντός τινος τὸ Ἴππομανές.

[b.] <λιπαρῶς ἔκτοσθε παλαιστρας>· ἔνθα ἀλείφον- 26 ται ἔλαιον καὶ μετὰ ταῦτα παλαίουσιν.

1 σαρκίον om. EA συντελεῖ K: συνεργεῖ cett. 3 καὶ Θεόφρ. om. EA 5 σικνοῦ—ἀκανθώδους K: συκῆς—ἀκανθῶδες cett. 7 συμμαχεῖται E, συμάχεται A 8 ἀπλουστέρας E 18 οὕτως φασὶν scripsi: οὕτως φησιν codd. 19 l. praeterm. Call. 23 ἀκλὴν Bergk glossa ἴασιν simul deleta: ἄλλην codd. οἶδα ἄλλην E ἴασιν H. Stephanus *Thes. VIII 1172*: εἴκασιν codd.: ἄκησιν Ruhnken (ap. Gaisf.) 25 ὡς καὶ codd., correxi

- ΚΕΑ** 53/54 a. τοῦτ' ἀπὸ τῆς χλαίνης: τοῦτο, φησί, παρα-
 διδοῦσα πυρὶ καὶ ἄκοντα διὰ τῆς μαγγανείας αὐτὸν ἐλθεῖν
 ἀναγκάσω.
- ΕΑ** b. ὡγὼ νῦν τίλλοισα: ἤγουν ἀφ' οὗ ἐγὼ ἢ ὁ ἐγὼ κατα-
 τίλλουσα. τὸ ὀ καὶ εἰς ω μέγα κινᾶται. 5
55. αἰαῖ ξρωσ: δακνομένη ὑπὸ τοῦ ξρωτος ἀπέστρεψε
 τὸν λόγον πρὸς αὐτόν. ἀνιαρὲ δὲ ἀντὶ τοῦ ἀνιαιοποιέ.
- ΚΕΑ** 56 a. βδέλλα: αἱ βδέλλαι καὶ ἐν λίμναις γίνονται καὶ ἐν
 ποταμοῖς, προσαγόμεναι δὲ τῇ σαρκὶ τὸ αἷμα ἐκθηλάζουσιν.
 εἴρηται δὲ παρὰ τὸ βδάλλειν, ὃ ἐστὶν ἀμέλγειν· Νικανδρος 10
 (Al. 262). 'ἢ ἐ σῦγε βδήλαιω νέον γλάγος.'
- ΕΑ** b. ὡς λιμνητὶς ἄπαν ἐκ βδέλλα: ὡς λιμναία βδέλλα,
 παρὰ τὸ βδάλλειν καὶ οἶον ἐξαμέλγειν τὸ αἷμα· τὸ γὰρ ἀμέλ-
 γειν Ἀττικοὶ βδάλλειν λέγουσι.
- ΚΕΑ** 58. σάυραν: διαλυοῦσα καὶ θυμουμένη τὸ διὰ τῆς σαύ- 15
 ρας ποτὸν (εἰς τὸ) αὔριον ὑπισχνεῖται. ἔστι δὲ αὕτη δύσκηρ-
 κος. ἀποκτανθεῖσα δὲ καὶ ξηρανθεῖσα καὶ τριβεῖσα σὺν ἀλ-
 φίτῳ ἐν ποτῶ δίδεται. μεμύθεται γοῦν, ὡς καὶ τοῦτο τῶν
 φίλτρων ἐστὶν ἔν.
- ΕΑ** 59—62 a. νῦν δὲ λαβοῖσα: καὶ νῦν λαβοῦσα ταῦτα τὰ 20
 φάρμακα πῖσον καὶ κρύψον ὑπὸ τὴν αὐτοῦ φλιάν καὶ λέγε
 ἐφαπλοῦσα περὶ τῶν Δέλφιδος ἀχέων.

12 Et. M. 192, 25 (cf. Gen.) Et. Gud. 264, 25 De Stefani
 Et. Or. 35, 24 Moer. 192, 15 Bekker Epim. (Cram. An. Ox.
 II 352, 1)

2 τῆς μ. Κ: τὰς μ. cett. αὐτὸν om. ΕΑ 5 ε̄ καὶ ὀ Ε
 9 τῇ σαρκὶ τὸ αἷμα ΕΑ: τῶ αἵματι Κ 10 βδάλλειν Call.:
 βδέλλειν ΕΑ: βδέλλω Κ 11 ἢ σῦγε βδέλλαι (βδέλλα ΕΑ) ἐὸν
 codd., corr. Heinsius (p. 310) 14 Ἀττικῶς Ε 15 διαλέγουσα
 ΕΑ θυμουμένη Geel: ἐνθυμ. codd. αὐτῶ post σάυρας add.
 ΕΑ 16 supplevi 17 δὲ post ἀποκτ. om. Κ συντριβεῖσα
 καὶ ξηρ. Κ 18 ἐν ποτῶ om. Κ γοῦν Κ: γάρ cett. 21 πῖσον
 καὶ scripsi, cf. notam ad sch. e: ζήμωσον καὶ codd.: ζύμωσον
 καὶ Gail: ζημιώσοντα Ahrens αὐτοῦ Duebner: αὐτὴν codd.
 22 ἐφαπλοῦσα (scil. τὰ φάρμακα) Α: om. Ε ἐπαναδιπλοῦσα (τὰ)
 περὶ τῶν Δέλφιδος ὀστέων Ahrens coll. v. 21

- b. θρόνα: Θεσσαλοὶ μὲν τὰ πεποικιλμένα ζῶα, Κύπριοι ΚΕΑ
δὲ τὰ ἀνθινὰ ἱμάτια, Αἰτωλοὶ δὲ τὰ φάρμακα, ὡς φησι
Κλειταρχος (glossographus, cf. Mueller *Script. rer. Alex.*
Maghi 74).
- 5 c. θρόνα δὲ τὰ φάρμακα ὑπὸ τῶν Αἰτωλῶν, Ὅμηρος
(X 441) δὲ τὰ ῥόδα παρὰ τὸ ἄνω θορεῖν ἐκ τῆς γῆς.
- d. θρόνα τὰ θραύοντα τὸν νοῦν ἢ τὰ θροῦν ποιοῦντα Ε^m A
ἐν τῷ νοῖ.
- e. ἀπόμαξον: γράφεται ἀπόμορξον· ἀπόκρυψον . . . Κ
10 ὑπόκρυψον < . . . > ἀπὸ τῶν μασσόντων· τοῦ διύγρου γὰρ συ-
στραφέντος πάντα μασσει.
- f. καθυπέρτερον: καθυπέρτερον τῆς παστάδος κρύψον ΕΑ
τὰ φάρμακα.
- g. φιλιᾶς: γράφεται φιλλίαις, τουτέστιν· ἂ πρὸς φιλίαν ΚΕΑ
15 καὶ ἄκοντα τὸν Ἀέλφιν ἐλκύσει.
- h. ἄς ἔτι καὶ νῦν: ἕως ἔτι ἐνδέχεται καταδεθῆναι αὐτόν.
- i. <ἐπιφθύζουσα> ἐπιπτύουσα, ἐπάδουσα ἡσύχως. Ε^f
65. τίς μοι κακὸν ἄγαγε <τοῦτο>: ὡς πολλῶν ὄντων ΕΑ
τῶν περὶ αὐτὴν κακῶν.
- 20 66—68 a. ἦνθ' ἂ τωῦβούλοιο: ἄρχεται διηγεῖσθαι, ΚΕΑ
ὅπως ἐνέπεσεν εἰς τὸν ἔρωτα. φησὶ δὲ οὕτως· ἦλθεν ἡ τοῦ
Εὔβουλου θυγάτηρ Ἀναξὼ κληρονομήσασα τῆ Ἀρτέμιδι καὶ
πομπὴν ἐπαγομένη τῆ θεῶ. αὐτὴ δὲ παρακληθεῖσα ὑπὸ φίλης

1 sch. AT X 441 sch. Lyc. 224, 2; 370, 20 Scheer sch.
Nic. Th. 936. 438 Eust. 1278, 45 17 Eust. 1392, 42: τὸ παρὰ
Θεοκρίτῳ ἐπιφθύζειν ἀντὶ τοῦ ἐπιπτύειν γοητευτικῶς. ib.
1482, 43

2 ἀληθινὰ Κ 5 θρόνα—Αἰτωλῶν om. ΕΑ 6 ῥόδα e
θρόνα corruptum esse perperam indicat Spitzner *Hom. Π. I 4*,
1836, 210 propter Eustathii verba τὰ ἐκ γῆς ἀναθορόντα ὀνή-
σιμα φάρμακα ἄνω θείειν Κ 9 ἀπόμαξον in cod. legitur
super ἀπόμορξον. post ἀπόκρυψον plus quam 25 litterae inter-
ierunt; Ziegler expeditisse sibi visus est τὰ φάρμακα. ante
ὑπόκρυψον vestigia mihi exstare videntur verborum ἢ ὀπο-
πίεσον, quae in eodem libro inter lineas leguntur 14 ὁ Κ
ἡμῖν post φιλίαν add. ΕΑ 18 supplevi 21 ἐξέπεσεν ΕΑ

ἐπὶ θεῶν τῆς πομπῆς ἦλθε, φησί, καὶ ἰδοῦσα τὸν Δέλφιν ἠράσθη αὐτοῦ. εἰώθασι γὰρ τῇ Ἀρτέμιδι κληροδοεῖν αἱ μέλουσαι γαμεῖσθαι ἐπὶ ἀφοσιώσει τῆς παρθενίας, μὴ νεμεσηθῶσιν ὕπ' αὐτῆς.

b. κληροδόρος: τὰ μυστήρια ταῦτα Ἀθήνησι πολιτεύονται. ἐκκληροδοοῦν δὲ τῇ Ἀρτέμιδι αἱ ὄραν ἔχουσαι γάμου ὥσπερ ἀπολογούμεναι περὶ τῆς παρθενίας τῇ θεῷ, ἵνα μὴ ὀργισθῇ αὐταῖς μελλούσαις τὸ λοιπὸν φθειροῦσθαι. καὶ παρὰ Μενάνδρῳ (sgm. 40 Kock Com. att. fgm. III 15) αἱ κληροδοεῖσαι ἐπικαλοῦνται τὴν Ἀρτεμιν ἀξιούσθαι συγγνώμης, ὅτι διεκορήθησαν.

EA c. τῇ δὴ πόκα πολλὰ μὲν ἄλλα: ἐν τῇ πομπῇ, φησίν, ἄλλα τε θηρία ἐπόμπευσε καὶ λέαινα.

E⁵ [d.] <θηρία πομπεύεσκε> ἐπεὶ κυνηγέτις ἡ Ἀρτεμις.

K⁵EA 70—72 a. ἡ μακαρῖτις: ὡς μετηλλαχίας τὸν βίον ἦδη. 15

KEA b. κατεύξατο: ὄρκισε. φησί δὲ ὅτι προεγράπην ὑπὸ τροφῶν εἰς θεῶν ἐλθεῖν τῆς πομπῆς, καὶ οὕτω συμβέβηκεν ἰδεῖν με τὸν Δέλφιν.

c. ἁ μεγάλοιτος: ἡ μεγάλως δυστυχῆς. οἶτος γὰρ οὐ μόνον ὁ θάνατος, ἀλλὰ καὶ πᾶν τὸ δεινόν, ἐν ᾧ <οἶ> ἄδειται. 20 μεγάλοιτος οὖν ἡ μεγάλως ἀθλία καὶ δυστυχῆς. τοῦτο δὲ φησι, διότι ἐπέισθη προελθεῖν ἐπὶ τὴν θεῶν.

19 Eust. 1186, 48: ἐπεὶ ταύτων οἶτος καὶ μόρος . . . ἀκολούθως παρὰ Θεοκρίτῳ μεγάλοιτος καίτοι ὁ πᾶν δυστυχῆς ληφθέντος τοῦ οἶτου εἰς τύχην ὁμοίως τῷ μόρῳ. ib. 696, 21 Et. Gen. (Et. M. 619, 26): οἶτος· θρηῆνος, μόρος, θάνατος· παρὰ τὸ οἶ καὶ μοι στεναγμοῦ ἐπίρρημα παρὰ καὶ τὸν μόχθον δηλοῖ ὄρος. ἡ παρὰ τὸ οἶσω οἰστός καὶ ἀποβολὴ τοῦ ὄ οἶτος. Et. Gud. 423, 10 Sturz Et. Or. 113, 8

2 εἰώθεισαν δὲ καὶ EA 10 ἐπικαλοῦνται Meineke Fgm. com. gr. IV 1841, 82: ἐπικαλεῖσθαι codd.: <εἰώθασιν> ἐπικαλεῖσθαι Duebner: ἐπικαλεῖσθαι—ἀξιούσι συγγνωμονήσασαι Ahrens 15 ἦδη om. K 16 ὄρκωσε EA προεγράπην Adert: προεγράφη EA: προεγράφη K 19 οὐ μόνον—δυστυχῆς EA: ὁ δεινός K 20 add. Duebner 22 διότι ἐπέισθη K: ὅτι ἐπέισθη cett. προσελθεῖν Reiske: προσελθεῖν codd. ἐπὶ om. EA

74 a. <κάμφιστεилаμένα> καὶ ἀμφιστεилаμένη, περι- UE A
στεилаμένη, ἀντὶ τοῦ ἀναλαβομένη, ὅ ἐστι ζωσαμένη.

b. ξυστίδα: τινὲς περιβόλαιον λεπτόν . . . λινούν, ᾧ κ
χρῶνται οἱ ἀρματηλάται· εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ξύεσθαι.

5 c. ξυστίδα: τινὲς περιβόλαιον λεπτόν ἀπὸ τοῦ τὸν χροῦν KUEA
ἀπεξύσθαι· d. ἢ, ὡς ἕτεροι, ἀπὸ τοῦ ξύειν τὸν χρῶτα. UE A

76 a. ἤδη δ' εὔσα: ἤδη δὲ οὔσα κατὰ μέσον τῆς ὁδοῦ,
ἢ καὶ ὅπου τὰ Λύκωνος — γράφεται εἰς τὰ Λύκωνος —,
προσληπτέον δὲ τὰ οἰκήματα.

10 b. <ἤδη δ' εὔσα:> οὔσα κατὰ τὴν μέσην ὁδόν. <ᾗ τὰ κ^ε
Λύκωνος:> λείπει οἰκήματα.

[78.] <ἔλιχρύσιοιο:> εἶδος φυτοῦ, οὗ τὸ ἄνθος χρυ- U^ε E^ε
σοειδές.

80. ὡς ἀπὸ γυμνασίοιο καλόν: ὑγιεινὸν γὰρ ἐστὶν KUEA
15 ἢ παλαιστρα. πόνον δὲ νῦν τὴν ἐν τῇ παλαιστρα γυ-
μνασίαν.

82 a. <θυμὸς λάφθη:> εἰς ἔρωτα αὐτοῦ ἦλθον ἦτοι ἐλι- U^ε E^ε
ποψύχησα λῖαν.

[b.] <θυμὸς λάφθη:> ἐπέφθη, ἐβλάβη, ἀνήφθη, συν-
30 εστάλη.

83/84. <τὸ δὲ κάλλος ἐτάκετο:> ἦγουν ὠχρὰ γέγονα,
οἷον οὐδὲ μικρὰν διάγνωσιν εἶχον τῆς πομπῆς ἢ τέρωψιν.

85 a. ἐξάλαπαξε: γράφεται ἐξεσάλαξεν, ἔν' ἢ ἐξέσεισε, κ
διέφθειρεν.

§ Hesych. Phot. Harp. Suid. ξυστ. Lex Bachm. 311, 24
Bekk. An. gr. 284, 14 Tim. Lex. Plat. ξυστίδες sch. Plat.
Rei publ. 420 e sch. Clem. Al. Paed. 333, 21 Staehlin 12 sch.
I 30 b cum loc. sim.

§ περιζωσαμένη, ἀναλαβομένη K^ε § post λεπτόν in cod.
15 fere litterae evanuerunt, sed initio legere mihi visus sum
καὶ ἐπ' ἐρ, quae suppleas καὶ ἐπ' ἐργασίαν ἱκανόν § ξυστίδα:
τινὲς UE A: ἢ K τοῦ om. K χροῦν Duebner: χρῶν codd.
§ ἀπεξύσθαι K: ξύεσθαι cett. § γρ. ᾗ τε A. placuit Dueb-
nero, γρ. ὡς (ubi) τὰ A. Ahrensis 15 νῦν et τῇ om. K
19 ἐπέμφθη codd., corr. Wilamowitz 22 τῆς seqq. om. U

- Κ⁵UEA** b. ἐξάλαπαξε: διέσυρεν, ἐκτὸς φροντίδος καὶ γνώμης
UEA ἐποίησε. c. λάπαθα παρὰ τοῖς Ἀπτικοῖς τὰ κενώματα καὶ
 λάπαθος βοτάνη, ἢ κενωτική ἐστίν.
- Κ** 88 a. θάψω: γλωρὸς ἢ ξανθός. θάψος δὲ ἐστὶν εἶδος
 ξύλου, ὃ καλεῖται σκυθάριον, ὡς φησι Σαπφώ (fgm. 167 5
 Bergk *Poet. lyr. gr.* III⁴ 138). τούτῳ δὲ τὰ ἔρια βάπτουσι.
 τινὲς τὸ Σκυθικὸν ξύλον. Ἀσκληπιάδης δὲ φυτὸν τι γλωρὸν,
 ὅθεν καὶ τὴν θαψίαν πρὸς τὰ ὑπάπια· βάπτεσθαι δὲ ἐκ ταύ-
 της τὰ κροκοειδῆ.
- UEA** b. πολλάκι θάψω: γλωρὸς ἢ ξανθός. θάψος γάρ ἐστι 10
 ξύλον τι, ὃ καλεῖται καὶ Σκυθικὸν ξύλον, ὡς φησι καὶ Σαπφώ
 (v. sch. a.). τούτῳ δὲ τὰ ἔρια βάπτουσι καὶ ποιουσί μῆλινα
 καὶ τὰς τρίχας ξανθίζουσιν. ἔστι δὲ τὸ παρ' ἡμῶν λεγόμενον
 χρυσόξυλον.
- U⁵** [89.] <ἔρρευν:> ἔπιπτον· τὸ ε̄ καὶ ὀ Δωρικῶς εἰς εὔ. 15
 [90—92 a.] <ἦς:> Αἰολικὸν τὸ σ̄ ἀντὶ τοῦ ῥ̄.
- Κ** b. καὶ ἐς τέλος οὐκ ἐπέρασα: πανταχοῦ ἀπελθοῦσα,
 φησί, καὶ πάσης ἐπαοιδῆς τυχοῦσα ὅμως οὐκ ἐκουφίζομένη
 τοῦ ἔρωτος, ἀλλ' εἶπεν ὁ χρόνος, ἐγὼ δ' οὐδὲν εὗρισκον ἴαμα.
- U⁵E⁵A** c. ἄτις ἐπῆθεν: ἦτις ἐπωδὰς ποιεῖν οἶδεν. ἐπαρθὴ λέγε- 20
 ται καὶ ἡ γοητεία, ὅτι τὸ αὐτὸ πολλάκις ἡ γοητεύουσα λέγει.
- UEA** d. ἀλλ' ἦς οὐδέν: ἀλλ' οὐκ ἦν οὐδὲ τοῦτο τοῦ ἔρωτος
 ἀπαλλάττον με· ὁ δὲ χρόνος, ἦγονν ὁ καιρὸς τοῦ ἔρωτος,
 παρήρατο.

2 sch. B E 166 sch. δ 176 Eust. 423, 41; 1490, 62 Epim.
 Hom. (Cram. An. Ox. I 17, 4; 77, 30) Athen. VIII 362f Hesych.
 Phot. Suid. λάπ. Lex. Bachm. 64, 25 Et. M. 57, 17 (cf. Gen.)
 Et. Gud. 80, 2. 5. 21 De Stefani; 192, 4 Sturz Tzetz. Hes. Op.
 187 8 Theophr. Hist. plant. IX 20, 3 Diosc. Mat. med. IV
 153, 4 Plin. Hist. nat. XIII 126

1 διέσυρεν om. Κ 2 ἀλάπαθα et ἀλάπαθος EA 4 ξαν-
 θός sch. b: ξηρός cod. 5 ὡς sch. b: ἦ cod. 8 ὑπάπια
 Salmasius *Exerc. de homon. hyl. iatr.* 1689, 59 b E: ἐπάπια
 cod. 12 μῆλινα Call.: μάλλινα codd. 20 ἦτις E: ἦτοι UA
 22 τοῦτο U: τι τὸ cett. 28 χρόνος—καιρὸς Ahrens: καιρὸς—
 χρόνος codd.

[e.] <ἀλλ' ἤς οὐδὲν ἐλαφρόν:> παροιμία ἐπὶ τῶν Ε^ε ζητούντων τι καὶ μὴ εὐρισκομένων.

94. χοῦτω τᾶ δούλα: καὶ τὸ τελευταῖον, φησίν, ὡς οὐ-κ δὲν ἦν παραμύθιον, ἐξεῖπον τὸν ἀληθῆ λόγον τῇ δούλῃ, ὅτι
 5 με ὁ ἕρως πολλὰ βαρύνει.

[95.] ὑπερβατὸν κατὰ διακοπὴν λέξεως· ἔστι δ' ὅτε κατὰ Ε^ε διακοπὴν ἐννοίας γίνεται τοιοῦτον σχῆμα.

96/97. ἀλλὰ μολοῖσα: ἐξελθοῦσα, φησίν, ἐπὶ τὴν παλαί-κ
 στραν τήρησον αὐτόν.

10 99. φράξιο: συνεχῶς ἐπικαλεῖται τὴν Σελήνην ἢ ὡς συνεχρὸν πρὸς τὰς μαγείας ἢ ὡς καὶ αὐτὴν ἐρασθεῖσαν Ἐνδυμίωνος.

100 a. κῆπεί κά νιν: καὶ ἐπειδὴν αὐτόν μόνον ὄντα ΚΥ^ε Ε^ε γυνῶς, ἡσυχῇ νεύσον [αὐτόν].

15 b. ἡσυχα: Μουνάτιος παρῶξυνε τὸ ἡσυχα, ἢν' ἢ ἀντὶ Κ τοῦ ἡσύχως. ἀγνοεῖ δέ, ὅτι τὰ εἰς ἁ οὐδέτερα πληθυντικά ἀντὶ ἐπιρρημάτων πολλακίς λαμβάνονται, οἷον φίλα ἀντὶ τοῦ φίλως, ὅσα ἀντὶ τοῦ δσίως.

101 a. <ἀφαγέο τᾶ δε:> ἀφηγοῦ τῆς ἐνταῦθα φερού-Κ^ε
 20 σης ὁδοῦ.

b. τὸ τᾶδε, εἰ μὲν περισπᾶται, ἔστιν ἀντὶ τοῦ ἡγεμόνευε UEA τῆδε καὶ ταύτῃ τῇ ὁδῷ· εἰ δὲ ὀξύνεται, ἀντὶ τοῦ ἀφηγοῦ καὶ διηγοῦ τάδε καὶ ταῦτα.

107. κοχύεσκε: κατεφέρετο καὶ δαψιλῶς ἔρρει ὁ ἰδρώς,
 25 ὁμοίως ταῖς καθύγρασις δρόσοις. κόχως γὰρ ὁ δαψιλῆς ῥοῦς· ὠνοματοποιεῖται δέ.

108/109 a. οὐδέ τι φωνᾶσαι: οὐδὲ ἐπὶ τοσοῦτον ἀφεί-Κ
 ναι φωνῆν ἡδυνάμην συσχεθεῖσα τῷ φόβῳ, ἐφ' ὅσον ἀφίησι

24 Hesych. κοχυδεῖ Eust. 1095, 18

4 ἐξειπόσης cod., tacite corr. Ziegler 18 αἰτόν priore
 loco om. K, posteriore del. Call. 21 ἔστιν cod. Genev. teste
 Aderto: ἔστω UEA 24 δαψιλῶς ἔρρει Κ^ε 28 τῷ φόβῳ
 scripsi: τῇ φωνῇ cod.

τὰ ἀρτίτοκα βρέφη παρ' ὕπνου ἐγειρόμενα καὶ καθελκόμενα καὶ γογγύζοντα καὶ καλοῦντα τὴν μητέρα.

UEA b. κνυξεῦνται: κυρίως [ἐπὶ τῶν ὀρνέων, καταχρηστικῶς δὲ καὶ] ἐπὶ τῆς ἡσύχου καὶ ἀσῆμου ὕλακῆς τῶν κυνῶν· καὶ ἐνταῦθα οὖν ἀντὶ τοῦ ἀναρθρον φωνὴν προῖενται ὀνειρώσ-
ονται.

U^εEA c. κνυξεῦνται: ἐν τῷ κοιμᾶσθαι ἄσημον καὶ ἀναρθρον ἀποτελοῦντα φωνὴν· ὑποψιθυρίζουσι γὰρ φαντασιαζόμενα.

K 110 a. ἀλλ' ἐπάγαν: οὕτως ὡς ἴση καὶ ὁμοία γενέσθαι τὸ ὄλον σῶμα δαγῦδι.

UEA b. <ἐπάγην δαγῦδι> καλὸν χροῖα: κρυστάλλω ὁμοία **KUEA** ἢ στήλῃ. c. ὅμοιον τῷ παρ' Ὀμήρω (P 434). 'ἀλλ' ὥστε στήλῃ μένει ἔμπεδον.'

KUEA d. δαγῦδες Ἀφροδίτης ἀπεικονίσματα.

K e. δαγῦδές εἰσι νύμφαι, αἷς κοσμοῦνται αἱ κόραι.

UEA f. ἀλλ' ἐπάγην δαγῦδι: ἀντὶ τοῦ ἄφωτος γέγονα ἀπὸ πάντων τῶν μερῶν ὁμοία δαγῦδι. δαγὺς δὲ ἐστὶ κοροκόσμιόν τι, ᾧ αἱ παρθέναι κοσμοῦνται. καλοῦσι δὲ αὐτὸ καὶ νύμφην· οἱ δὲ πλαγγόνα, ὡς Ἀττικοί, ἀπὸ τοῦ πεπλάσθαι ἐκ κηροῦ.

g. δαγὺς κόσμος † ἐγκάρδιος† ἐστὶ γυναικῶν <...> καὶ στέφανος περισφίγγων τὴν κεφαλὴν καὶ πεπηγῶς ἐπ' αὐτήν.

3 sch. VI 29/30 e cum loc. sim. 17 Hesych. δατύς (l. δαγύς). κάχαρις. Phot. πλαγγών sch. Lyc. 366, 6 Scheer sch. Clem. Al. Protr. 314, 20 Staehlin 19 sch. Call. H. Dem. 92

1 παρ' ὕπνου Ziegler: πρὸς ὕπνον cod. καὶ καθ. (scil. τοὺς μαστοὺς) scripsi: ἢ καθ. cod. 3 l.: κνυξεῦνται scripsi momente Jacobsio (p. XXXIV): φωνεῦντα codd. haec spuria iudicavit Ahrens ut male translata e sch. VI 29/30 m 7 hoc scholium potius ad lectionem κνυξεῦντα pertinere vidit Ahrens 11 supplēvi 14 δαγύδας Ἀφρ. ἦγον ἀπεικόνισμα **UEA** 15 δ. εἰ. αἱ κοσμούμεναι ταῖς κόραις νύμφαι cod., correxi 16 ἀπὸ—μερῶν om. **EA** 18 verba ὦ—κοσμοῦνται, quae Ahrens deleverat, traieci; in libris leguntur post δαγῦδι 21 ἐγκάρδιος **UE**: ἐγκάρσιος, quod praefert L. Dindorf *Thes. III* 57, **A**: ἐπικάρδιος prop. Geel: ἐγκόρσιος temporibus adaptatus Ahrens lac. indicavi, descriptionem sigilli ex parte interisse puto

112. ὄστοργος: εἰ μὲν κατὰ συναλοιφήν, προπαροξύ-κ
 τονον ὁ ἄστοργος, εἰ δὲ ἐν ἐπιθέσει, παροξυτόνως· τόργος
 γὰρ ὁ γύψ. βέλτιον δὲ τὸ πρῶτον.

114—116 a. τόσον ἔφθασας: τοσοῦτον προέφθασας, ΚΥΕΑ
 5 φησί, μεταπεψμαμένη με πρινή ἐμὲ ἐθέλοντι ἔλθειν πρὸς σέ,
 ὅσον ἐγὼ προέλαβον Φιλῖνον τρέχων.

[b.] πρᾶν: πρῶην καὶ ἐκβολῆ τοῦ ᾠ πρῆν καὶ τροπῆ U⁵E
 τοῦ ἠ εἰς ᾠ πρᾶν.

118/119 a. ἦλθον: ἦλθον γὰρ ἂν σοι καὶ μὴ μετα-κ
 10 πεψμαμένη αὐτόματος, ναὶ τὸν γλυκὺν Ἐρωτα, διὰ ταύτης
 τῆς νυκτός.

b. ἢ τρίτος: ἀντὶ τοῦ β' <ἢ γ'> ἦγον, ὥστε εἶναι τρίτος
 ἢ τέταρτος φίλος.

c. ἢ τρίτος ἢ τέταρτος: εἰ γὰρ μὴ ἀπεστάλη πρὸς με, UEA
 15 ἦλθον ἂν ἐγὼ πρότερος νυκτός, νῆ τὸν Ἐρωτα, ἢ τρίτος ἢ
 τέταρτος ὑπάρχων σοι προσφιλής· τουτέστιν ἐπεκώμασα ἂν σοι
 μετὰ δυοῖν ἢ τριῶν.

[d.] <ἢ τρίτος ἢ τέταρτος:> τοῦτο εἶπεν ὁ Δέλφισ, ὅτι U⁵E⁵
 ἦρα ἢ Σιμαίθα καὶ ἄλλων τινῶν.

20 120 a. μαῖλα μὲν: Καλλιμαχος ἐν τῷ περὶ Λογάδων (fgm. K
 XXI Schneider, II 283) τὸν Διονύσου στέφανον ἐκ μήλων
 εἶναι φησιν, ἐξ ὧν καὶ τὸν Ἴππομένην λαβεῖν Ἀφροδίτης αἰ-
 τησαμένης, ὡς Διόδωρος ὁ ποιητῆς ἐν Κορινθιακοῖς.

2 Hesych. Phot. Suid. τόργος

2 ἐν ἐπενθέσει cod., correxi 4 τόσον — μεταπεψμαμένη
 UEA: πρᾶν ποκα' μετέπεψας K 7 κατὰ συγκοπήν τοῦ ᾠ U
 καὶ τροπῆ seqq. om. U 18 β' scripsi addito ἢ γ': δεύταρον
 Progr. Barb.: in ipso cod. K lapsu librarii β abiit in κ 14 post
 ἀπεστάλη Ahrens add. ἢ δούλη e glossa byzantina, ἀπεστάλκεις
 conii. Piccolos 15 πρότερος idem significare videtur ac supra
 αὐτόματος, dubitarunt de eo Geel et Ahrens 18 ἐπεκώμασα
 (-αν E)—μετὰ τριῶν ἢ τεσσάρων EA 22 αἰτησάμενον Schneider
 23 Κορινθιακοῖς cod., corr. Schneider. fort. Diodorus intellegitur
 ὁ Ἐλαίτης, cuius elegiae laudantur ad Parthenii Narr. am. 15

KUEA b. μᾶλα μὲν ἐν κόλποισι <Διωνύσοιο>: τὰ ἐράσματα καὶ ἔρωτος ποιητικά, καθὸ <τὰ> ὑπὸ Ἀφροδίτης διδόμενα τῷ Ἰππομένει μῆλα ἐκ τῶν Διονύσου, ταῦτα δὲ εἰς ἔρωτα τὴν Ἀταλάντην ἐκίνησεν, ὡς φησιν ὁ Φιλιτᾶς (fgm. 15 Bach, p. 50). 'τά οἱ ποτε Κύπρις ἔλοισα μῆλα Διωνύσου δῶκεν ἀπὸ κροτάφων.'

K 121 a. λεύκαν Ἡρακλῆος: <Ἐρατοσθένης ἐν πρώτῳ> Ὀλυμπιονικῶν φησι τὸν Ἡρακλέα κατελθόντα εἰς Ἄϊδου εὐρεῖν παρὰ τῷ Ἀχέροντι φυομένην τὴν λεύκην καὶ αὐτῇ ἀναστῆφασθαι, ἣν Ὀμηρος ἀχερωῖδα καλεῖ.

b. ἀνδρὸς ἐστὶ τεχνικοῦ καὶ συνετοῦ τὰ ἐρωτικά ἐρασθεῖσαν γυναῖκα μὴ παντελῶς ἀποστρέφεσθαι — ἡ γὰρ ἀμφὶ τούτων ἄγνοια μῖσος ἀπεργάζεται —, μεταδιδόναι δὲ καὶ λόγων μᾶλλον ἐνίοτε τῇ ἐρώσει καὶ πως ὑποφαίνειν αὐτὸν καὶ ἐρῶντα. ἐκ μὲν γὰρ τοῦ παντελῶς ἀποστρέφεσθαι καταλύσις ἐστὶ τοῦ ἔρωτος, ἐκ δὲ τοῦ δοκεῖν πως ἀντιφιλεῖν καὶ παρέχειν ἐπιβία μίξεως τῇ ἐρώσει ἀΰξησης μᾶλλον τοῦ πόθου. τοιοῦτον δὴ τινα καὶ τὸν Δέλφιν δεικνυσιν ὁ ποιητικὸς λόγος ἡμῖν.

UEA c. λεύκαν Ἡρακλήος: ἐστεφανωμένος δέ, φησί, λεύκη ἐληλύθει διὰ τὸδε ταύτη, ὅτι ἀθλητικὸς τις ὁ Δέλφιος ἐστίν

7 sch. AB N 389 Harp. Phot. Suid. λεύκη Serv. auct. Verg. Buc. VII 61 cf. C. Boetticher *Der Baumkultus d. Hellenen* 1856, 441

1 supplevi **UEA** add. post l.: μῆλα ἔχων ἐν κόλποις, post ποιητικά: λέγοι δ' ἂν τοῦτο, post Διονύσου: οἷς στεφανοῦνται (οἷς στεφανοῦται Warton, ἣν στεφάνου καὶ Ahrens) 2 <τὰ> add. Ahrens 3 τῶν scripsi: τοῦ codd. ταῦτα δὲ eici vult Duebner 4 Φιλιτᾶς (corr. in Φιλιτᾶς **UE**) **UEA**: Φιλιτᾶς **K** 5 ἔλοῦσα **K** Διωνύσου Casaubon (p. 249): Διονύσοιο **K**: Διωνύσου cett. 6 Ὀλυμπιονίκος, quod ne nomen quidem est, cod.; supplementa debentur Duebnero revocanti ad Eratosthenis fragmenta 19 sqq. Mueller *Herod. ex rec. Dind. 1844, App. 203* εὐρεῖν Call.: ἐλθεῖν cod. 7 αὐτῇ ἀναστῆφασθαι Ahrens (ap. Ziegler): αὐτὸν ἀναστῆφασθαι cod. 17 τῇ ἐρώσει ἀΰξησης Ziegler: τῆς ἐρώσεως ἀΰξησης **K** rescr.: καὶ ἔρωτος ἀΰξησης Apogr. Barb.

ὡς καὶ Ἡρακλῆς, ὃς τὸ φυτὸν ἀπὸ τοῦ ἐν Ἴδιου Ἀχέροντος εἰς ἀνθρώπους ἐκόμισε.

122. πορφυρέαισι περιζώστραισι: πορφυροῖς λημνί-**KUEA** σκοις καὶ ταινίαις περιειλημένον ἔχων τὸν τῆς λεύκης στέφανον.

5 124—128. καὶ μ' εἰ μὲν κ' ἐδέχεσθε: καὶ εἰ μὲν ἐδέχεσθέ με, ἐκάθειδον ἂν ἀκούμενος, καὶ εἰ μόνον τὸ στόμα σου ἐφίλησα — καὶ ταῦτα ἂν καλῶς εἶχεν ἡμῖν· ἄριστος γὰρ τῶν ἡλικιωτῶν εἰμι — εἰ δὲ ἀπώσασθε, τότε ἂν τὴν βίαν προσήγουν.

10 133/134 a. καὶ Λιπαραίου Ἡφαίστου: Λιπάρα τόπος· **UEA** ἦγουν τοῦ ἐν Λιπάρα πυρός.

b. λιπαραίου: λιπαραῖον πῦρ τὸ εὐτραφές καὶ μὴ λεπτόν, **U^rEA** ἀλλ' ἐκ περιουσίας. ἢ ἄλλως· τὸ λιπαρᾶς ὄλης ἐπιδραξάμενον, οἶον δάδων καὶ ἐτέρων τοιούτων.

15 140/141 a. ταχὺ χρώς: καὶ ταχέως ἐμαλάχθημεν χρω-**KUEA** τισθέντες ἀλλήλοις.

b. <χρῶς ἐπὶ χρωτί:> σχῆμα σεμνότητος. **U^sE^f**

c. καὶ τὰ πρόσωπα: τοῖς τε προσώποις ἐπυριάθημεν διὰ **UEA** τὴν ἐνέργειαν.

20 143. ἐπράχθη τὰ μέγιστα: τὰ τῆς συνουσίας. ἴσως δὲ **KUEA** ταῦτό φησιν, ὃ, τι ἐψιθυρίσδομεν ἀδύ (v. 141).

144—149. κούκῆτι τῆνος: καὶ οὐδὲν ἀλλήλοις ἐνεκαλέσαμεν. ἀλλ' ἦλθέ μοι, φησί, περὶ τὸν ὄρθρον ἢ Μελιξοῦς καὶ Φιλίστας [ἦ] τῆς ἐμῆς αὐλητριδος μήτηρ καὶ εἶπεν, ὅτι

25 Δέλφισ ἐρᾷ.

150—153 a. εἶπέ μοι, φησίν, ἀγγείλασα τοῦτο μόνον, **KU¹⁻²E¹⁻²A¹⁻²**

15 Eust. 624, 63: τὸ παρὰ Θεοκρίτω λεχθὲν ὡς ἐν λόγῳ σεμνῶ τὸ ἐπὶ χρωτί χρώς ἐπεπαίνετο, ἦγουν ἐρωτικῶς ἐμαλάσασετο.

4 περιειλημένον codd., corr. Ahrens 20 ἴσως **K**: ἴσα cett. 21 ταῦτό φησιν, ὃ, τι scripsi: ταῦτά φησιν, ὅτι codd. ἐψιθυρίσδομεν **K**: -ζομεν cett. 22 καὶ om. **K** 24 ἢ alterum deesse dicitur in cod. Par. 2835 et in cod. Genev. 26 **U²** rubro colore l. ἀτὰρ τόσον praem. Ahrens

ὅτι ὁ Δέλφις ἐν συμποσίῳ τοῦ ἐρωμένου χάριν κυάθους συνεχῶς ἀκράτου ἐπεχείτο καὶ τὸ τέλος καταλιπὼν τὸ συμπόσιον ἄγχο λέγων στεφανώσειν αὐτοῦ τὸν οἶκον. εἰώθασι γὰρ οἱ ἐρῶντες
KU¹E¹A¹ τῶν ἀγαπωμένων πλεονας κυάθους ἐπιχειῖσθαι. b. Καλ-
 λμαχος (Ep. 29, 1. 2 = Anth. Pal. XII 51, 1. 2)· ‘ἔγχει καὶ 5
 πάλιν εἰπὲ „Διοκλέος“. οὐδ’ Ἀχελῷος κείνου τῶν ἐρῶν αἰσθά-
U¹E¹A¹ νεται κυάθων.’ c. τοῦ γὰρ ἐρωμένου ὁ ἐραστής τοῖς ἐκ τοῦ
 δαιτυμόνος διδομένοις ἀγγελίοις οἶνον ἔβαλλεν.
KUEA d. ἀτὰρ τόσον αἰὲν ἔρωτος ἀκράτου: ὑπὸ ἔρωτος
 κατείχεται καὶ ἔρυνε σε. 10

156. ὄλπαν: ὄλη κυρίως ἢ δερματίνη λήκυθος, δι’ ἧς ἔστιν ὀπιπεύεσθαι τὸ ἔλαιον. νῦν δὲ ἴσως τὴν χαλκῆν φησι λή-
 κυθον διὰ τὸ Δωρίδα φάναι ἀντὶ Κορινθίας· τὰ γὰρ Κορίνθια
 χαλκώματα διαβεβόηται.

158. ἦ ῥ’ οὐκ ἄλλο: ἐπαποροῦσα ἠθικῶς φησιν· ἄρα 15
 οὐκ ἔχει ἄλλο τι τερπνὸν καὶ ἡμῶν ἐπιλέλησται;

KUE 159/160. καταθύσομαι: καταδήσω, φησίν, αὐτὸν τοῖς
 φαρμάκοις. ἐὰν δὲ τι λυπῇ με, κρούσει τὴν Ἄιδου πύλην,
 τουτέστι καταχειριοῦμαι αὐτόν.

11 Et. Gen. (Et. M. 623, 2): ὄλιπς . . . σημαίνει δὲ τὴν λή-
 κυθον. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ οἶνον εἰλαιόπιν (εἰλαιόπιν A) τινὰ
 εἶναι διὰ τὸ δι’ αὐτῆς ὀπιπεύεσθαι (ὀπιπεύεσθαι B) τὸ ἔλαιον.
 sch. III 25/26 f cum loc. sim.

1 τῆς ἐρωμένης **K** κυάθους **K**: κυάθου **U¹E¹A¹**: σούφου
U¹E¹(A²) 3 γὰρ **U¹E¹.²A²**: δὲ cett. χάριν post ἐρῶντες add.
U¹E¹A² 4 ἐπεχειῖσθαι **U¹E¹A¹** 6 Διοκλέους ὁ δ’ **U¹E¹A¹**
 κείνου Anth. Pal.: ἐκείνου **KU¹A¹**: ἐκείνος **E²** αἰσθάνεσθαι **K**
 7 τοῦ γὰρ ἐρωμένου scripsi: τὸν γὰρ ἐρώμενον codd.: τῷ γὰρ
 ἐρωμένῳ Adert: <διὰ> γὰρ τὸν ἐρώμενον Piccolos: τὸν γὰρ ἐρώ-
 μενον <ὀνομάζων> Ahrens. de cottabo dici videtur, cf. Athen.
 XV 668 b 9 ἔρωτος in l. om. **K** ἀκράτως **UEA** 11 κεραιτήν
 J. H. Voss Ann. u. Randgl. 1838, 175 12 ὀπιπεύεσθαι Alberti
 Hesych. II 1766, 747: ὀπήσασθαι **K**: ὀπήσασθαι cett. τὸν οὐ-
 λέον **K** 13 ἀντὶ Κορινθίας **K**: ἐπὶ Κορινθίαν cett. 14 δια-
 βεβόητο **K** 15 ὅτι οὐκ ἔχει τι ἄλλο **K** 17 καταθύσομαι—
 φαρμάκοις om. **UE** l. αἰ δὲ τι κῆμέ reliquis praemittentes
 19 μεταχειριοῦμαι. **K**

161/162 a. τοιαῦτά φημι δραστήρια φάρμακα ἔχειν, ὧ κ
δέσποινα Σελήνη, μαθοῦσα παρὰ τινος ἀνδρὸς Ἀσσυρίου ἔμοι
προσφιλοῦς.

b. Ἀσσύριοι ἔθνος Περσικὸν ἀκριβὲς εἰς μαγείαν, μεταξὺ
5 ὃν Τίγριδος καὶ Εὐφράτου. μέχρι δὲ τούτων τῶν ποταμῶν
Σαρδανάπαλος ἐξέτεινε τὰ ὄρια.

c. Ἀσσυρίῳ, δέσποινα: παρὰ Ἀσσυρίου τινὸς φησι τὰ ΚΥΕΑ
φάρμακα μεμαθηκέναι. δέσποιναν δὲ τὴν Σελήνην φησί.

[d.] <δέσποινα:> ὧ Σελήνη. <Ἀσσυρίῳ παρὰ ξεί-ΥΕΑ
10 νοιο: παρὰ> τοῦ φίλου μου Ἀσσυρίου.

163. τρέπε πάλους: πρὸς δύσιν τρέπε. δοκεῖ γὰρ ἐπ-κ
ἔχειν τὴν Σελήνην διὰ τῆς μαγείας.

165/166 a. εὐκῆλοιο: τὸ ἐξῆς· ὧ ἀστέρες εὐκῆλου Νυ-ΚΥΕΑ
κτὸς κατὰ τὴν ἄντυγα ὀπαδοί.

15 b. ἐπὶ γὰρ ἄρματος ὀχεῖται ἡ Νύξ. Εὐριπίδης (fgm. 114 κ
Nauck Trag. gr. fgm.² 393). ὧ Νύξ ἱερά, ὡς μακρὸν ἵπ-
πνευμα διώκεις ἀστροειδέα νῶτα διφρεύουσα.

c. τουτέστιν ἀκολουθοῦντες τῇ Νυκτὶ καὶ συμπαρεπόμειοι ΥΕΑ
τῷ ἄρματι αὐτῆς. ἄντυγα δὲ ἀπὸ μέρους τὸ ἄρμα φησί. λέγει
20 δὲ τὴν Νύκτα ἐφ' ἄρματος ὀχεῖσθαι.

d. ἀστέρες: ἐπιγενομένης τῆς νυκτὸς φαίνονται οἱ κ
ἀστέρες. ποιητικὸν δὲ τὸ τὴν Νύκτα ἐπὶ ἄρματος ὀχεῖσθαι
καὶ παράγειν ἠνιοχοῦσαν.

[e.] <κατ' ἄντυγα:> κατὰ τὴν περιφέρειαν τοῦ σφαι-Υ^εΕ^ε
25 ρώματος.

19 sch. Call. H. Dian. 140

2 ἔμοῦ cod., corr. Wilamowitz 5 ποταμῶν idem: τόπων
cod. 7 φησι om. Κ 9 ὧ Ahrens: τῆ codd. 13 εὐκῆλοιο
N. Κ 16 ἵπνευμα cum Ar. Thesm. 1066 Call.: ἵππωμα cod.
22 δὲ τὸ τὴν Call.: τὸ καὶ τὴν cod. 24 περιφέρεια ἢ τοῦ Υ

XIV. Κυνίσκας Ἔρωτος

ΚΛΥΕΑΘΡ a. Ἐν τούτῳ τῷ εἰδυλλίῳ διήγησις ἔστι καταστάσεως ἔρωτικῆς καὶ Κυνίσκας ἔρωτος. ἡ γὰρ γυνὴ τοῦ Αἰσχίνου μᾶλλον προσέκειτο Λύκῳ τινί, καταφρονοῦσα τοῦ Αἰσχίνου. Θυώνιχου δὲ τινος ἑταίρου προσιόντος αὐτῷ διὰ χρόνου δι- 5 καίως εἰσάγεται προλέγων 'χαίρειν πολλά' ὁ Αἰσχίνης.

ΚΥ^ΓΕ^ΑΘΙ[·]·²Ρ^{1·2} b. τὰ πράγματα ἐν Σικελίᾳ.

ΚΥΕΑΘΡ 1 a. <χαίρειν πολλά:> χαίρειν φησὶ πολλά τὸν ἄνδρα Θυώνιχον· λείπει δὲ τῷ λόγῳ τὸ γένοιτο ἢ τὸ λέγω.

Κ⁶Υ⁶Ε⁶Ρ⁶ b. <ἀλλὰ τοι αὐτῷ:> ἀλλὰ καὶ σοὶ γένοιτο χαίρειν. 10

ΚΥΕΑΘΡ 2 a. τί δέ τοι τὸ μέλημα: ὁ Θυώνιχος· οἶδα ἀγῶ, ὅτι βραδέως ἦκα· τίς δέ σοι [ἢ φροντίς] ἢ ἐρωμένη; φησὶν. οὕτω γὰρ φασὶ μέλημα τὴν ἐρωμένην. ἢ αὐτὴ ἢ φροντίς μέλημα.

ΥΕΑΘΡ b. τί δέ τοι τὸ μέλημα: τίς δέ σοι φροντίς χάριν τοῦ 15 μὴ ἰδεῖν με;

c. μέλημα: ἢ ἡ βραδύτης ἢ ἡ φροντίς ἢ ἡ ἐρωμένη. κάλλιον δὲ τὸ ἢ φροντίς, ἔν' ἢ ἀπὸ τοῦ Θυώνιχου τὸ λεγόμενον· χρόνιος μὲν ἦλθον ἐγώ, σὺ δὲ περὶ τίνων φροντιζῶν ἔοικας εἶναι σύννους; 20

Tit.: Κυν. ἔρωτος ex argumento a Call.: Αἰσχίνης ἢ Θυώνιχος LGP: Αἰσχ. Θυώνιχον K: om. cett. 3 καὶ Κυνίσκας scripsi Ahrensi adnotatione edoctus: καὶ κοινῆς καὶ K: κοινῆς καὶ L: κοινῆς τοῦ τῆς Κυνίσκας cett. γὰρ γυνὴ τοῦ Αἰσχ. in K a sec. (K⁶) add. 4 μᾶλλον om. omnes praeter K 6 προλέγων seqq., quae in L desunt, cum praecedentibus coniuncti; post χρόνου aliquid intercidisse inde a Meinekio putabant. K: προλέγ cp. ὁ Αἰσχ., cett.: προλέγων (προλέγ cp. A, προλέγει P), deinde interposito argumento b verba χαίρειν πολλά· ὁ Αἰσχ. ut initium scholii 1 a 8 l. addidi, v. notam ad arg. a 11 ὁ Θυών. οἶδα K: οἶδα, φησὶ cett. 12 βραδέως K: βραδύς cett. τίς Ahrens: τί codd. del. Ziegler 13 οὕτω γὰρ μὴλε τῆς ἐρωμένης ἢ αὐτῆς τῆς φροντιδος ΥΕΑΘΡ

3/4 a. οὐχ ὡς λῶστα δὲ ἀντὶ τοῦ οὐ κατὰ γνώμην. ΚΥ^εΕ^ε

b. ἄρα λεπτός: λεπτὸς ἐγένου, ᾧ *Αἰσχίνη*, καὶ ὁ μύ-Κ^οUEAQP
σταξ οὗτος πολὺς ὢν ἐκ τῶν φροντῖδων οὐκ ἔτυχεν ἐπιμελείας,
ἔτι τε ἡ κόμη σου ἀνύχηρὰ καὶ ἀτημέλητος.

5 c. ὁ πρόν, φησί, λεπτὸς μύσταξ διὰ τὸ συχνάκις κελ-UEAQP
ρεσθαι νῦν πολὺς διὰ τὸ ἀτημέλητος εἶναι καὶ ἄκαρτος.

d. κίκιννοι: ὁ νοῦς· κομῶντί σοι τὸ γένειον καὶ οἱ ΚΥ^εΕΑΡ
κίκιννοι κατὰξροὶ εἰσιν ὡς διὰ τὴν λύπην καὶ τὸ κελρεσθαι
παραιτουμένω.

10 5 a. τοιοῦτος πρῶαν τις: τοιοῦτός τις, φησίν, ἦλθεν ΚΥΕAQP
Ἀθήνηθεν εἰς *Σικελίαν* πρὸ τούτου *Πυθαγορικὸν* ἐπαγγελλό-
μενος δόγμα. φασὶ δὲ τοῦτο εἰς *Πλάτωνα* τὸν φιλόσοφον
λέγεσθαι· ἀκούσαντα γὰρ αὐτῶν ἐν *Ἰταλίᾳ* διαβῆναι εἰς *Σι-
κελίαν* συντενξόμενον *Διονυσίω* τῷ τυράννῳ.

15 διαφέρουσι δὲ *Πυθαγορικοὶ* τῶν *Πυθαγοριστῶν*, ὅτι οἱ
μὲν *Πυθαγορικοὶ* πᾶσαν φροντῖδα ποιοῦνται τοῦ σώματος, οἱ
δὲ *Πυθαγορισταὶ* περιεσταλμένη καὶ ἀνύχηρᾷ διαίτῃ χρῶνται.
τινὲς δὲ *Πυθαγοριστὰς* μὲν λέγουσι τοὺς ἀποδεχομένους τὰ
Πυθαγόρου, μὴ ὄντας δὲ τῆς ἐκείνου δόξης, *Πυθαγορικοὺς*
20 δὲ τοὺς τὰ *Πυθαγόρου* φρονοῦντας.

b. ἐλέγετο δὲ ὁ *Πλάτων* τὸν *Πυθαγόραν* οὕτως ἀποδέ-UEAQP
χεσθαι, ὡς καὶ τινα νομίζεσθαι λέγειν ἐξ αὐτοῦ, ὥστε τὸν
Πλάτωνα *Πυθαγοριστὴν* εἰρησθαι.

15 Diels Fgm. d. Vorsokr. I³ 1912, 373

4 ἔτι δὲ cod. Genev. teste Ahrensiō 10 ἦλθεν Κ: ἦκεν
cett. 18 λέγεσθαι Κ: λέγειν cett. ἀκούσαντα γὰρ αὐτῶν (hoc
Wilamowitzio debeo) ἐν *Ἰτ.* διαβ. εἰς Σικ. scripsi: ἀκούσαντες
αὐτὸν (αὐτοῦ GP) ἐν *Ἰτ.* (ἐξ *Ἰταλίας* Tricl.) διαβ. εἰς Σικ. UEAQP:
διαβ. γὰρ αὐτὸν ἐν *Ἰτ.* Κ 14 συνταξόμενον GP, om. U
17 ὑπεσταλμένη Ahrens 19 διαίτης Hemsterhuys, σχολῆς
Geel 20 τὰ *Πυθαγόρου* φρον. Κ: οὕτω φρον. ὡς ἐκείνους
(ἐκείνων G) καὶ κατὰ *Πυθαγόραν* διαιωμένους cett. 21 τὰ
Πυθαγόρου Geel, sed cf. sch. c 22 *Πυθαγορικὸν* P

τῶν Πυθαγόρου οἱ μὲν ἦσαν περὶ θεωρίαν καταγινόμενοι, οἷπερ ἐκαλοῦντο σεβαστικοί· οἱ δὲ περὶ τὰ ἀνθρώπινα, οἷπερ ἐκαλοῦντο πολιτικοί· οἱ δὲ περὶ τὰ μαθήματα τὰ γεωμετρικὰ καὶ ἀστρονομικά, οἷπερ ἐκαλοῦντο μαθηματικοί. τούτων οὖν οἱ μὲν αὐτῷ συγγινόμενοι τῷ Πυθαγόρῳ ἐκαλοῦντο Πυθαγορικοί, οἱ δὲ τούτων μαθηταὶ Πυθαγόρειοι, οἱ δὲ ἄλλως ἔξωθεν ζηλωταὶ Πυθαγορισταί.

UEAP c. Πυθαγορικὸς καὶ Πυθαγοριστὴς διαφέρει. καὶ Πυθαγορικὸς μὲν ἐστὶν ὁ τοῦ Πυθαγόρου ἔχων τὰ ιδιώματα καὶ τοὺς τρόπους, Πυθαγοριστὴς δὲ ὁ τὰ τοῦ Πυθαγόρου ποθῶν, 10 πλὴν μὴ κατ' ἐκείνον ὦν μὴδὲ τὰ ἐκείνου ποιῶν. ἐνταῦθα δὲ Πυθαγοριστὴν τινες τὸν Σιμιχίδα, ἕτεροι δὲ τὸν Πλάτωνα φασιν. ἐλέγετο δὲ ὁ Πλάτων τὸν Πυθαγόραν οὕτως ἀποδέχεσθαι ὡς καὶ τινα νομίζεσθαι λέγειν ἐξ αὐτοῦ, ὥστε τὸν Πλάτωνα Πυθαγοριστὴν εἰρησθαι. ἕτεροι δὲ ἐναντία περὶ 15 τοῦ Πυθαγορικοῦ καὶ Πυθαγοριστοῦ λέγουσιν.

Κ° [6.] ἀνυπόδετος Ἰωνικόν, ἀνυπόδητος κοινόν, ἀνυπόδατος Δωρικόν.

ΚΥ°Ε° 7. ἐμολ, φησί, δοκεῖ, ὅτι ἐν τῷ λιμώττειν ἤρατο καὶ ἐπεθύμει ὀπτοῦ ἀλεύρου, ὅθεν καὶ ὠχρός τις ἦν. 20

Κ°UEAOP 8. παλσδεῖς ὠγάθ' ἔχων· Ἀττικῶς τὸ ἔχων παρέλκει. ἀντὶ τοῦ· σὺ μὲν παλσεῖς, ἐμὲ δὲ ἡ Κυνίσκα ἐκμαίνει ἐρῶντα αὐτῆς.

ΚΥΕAOP 9a. λανθάνω, φησὶν, ἐμαντὸν εἰς μανίαν ἐμπεσῶν. εἶτα· διὰ μέσου θρήξ, ἤγουν ὀλιγον ἔσται τὸ μεταξὺ τοῦ μὴ πάντα μεμανῆναι. 25

1 haec ad verbum fere leguntur et apud Photium (Bibl. 249, 438 b 19—26 Bekker) et apud Suidam (Πυθαγόρας, Π b 564, 12—17 Bernhardt), unde huc devenerunt.

5 αὐτῶν GP 8 Πυθαγορικὸς bis Duebner: Πυθαγορικῆς codd. 12 Πυθαγοριστὴν bis Ahrens: Πυθαγορικτῆν codd. 16 Πυθαγορικοῦ Ahrens: Πυθαγορικτοῦ codd. 19 δοκεῖν K 21 Ἀττικῶς om. K° 22 ἐρῶντα αὐτῆς om. K° 23 φησὶν K: πῶς cett. ἐμπεσῶν K: πεσῶν cett. διὰ μέσου θρήξ acripai: διὰ μέσου τοῦ θρήξ K: διὰ μέσου τὸ θρήξ ἀνὰ μέσον cett. 24 ἔσται K: δέ ἐστι cett. τοῦ πάντα με K

b. λασῶ δὲ μανείας: ἕοικα δὲ λανθάνειν ἑμαντὸν εἰς μα-UEAQP
νίαν πεσῶν· ὀλίγον δὲ τὸ μεταξύ ἐστι καὶ ἀκαριαῖον τοῦ πάντα
με κατασχεθῆναι τῷ πάθει τῆς μανίας.

10 a. ἄσυχχα δξύς: ἐκ τοῦ παραχρῆμα καὶ τοῦ σιωπᾶν KUEAP
ὄξυνόμενος.

b. ὅτι μανιώδης εἰ ἡρέμα· οἶον· ἔχεις τι καὶ ὀξύτητος, K
οὐ γὰρ πάντῃ σιωπηλὸς ὑπάρχεις.

c. ὅς οὐ πάντῃ σιωπηλὸς ὑπάρχεις, ἀλλ' ἔχεις τι καὶ UEAQ
ὀξύτητος.

10 d. ἄσυχχα δξύς: ἀντὶ τοῦ· αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν ἔσω λυ-
πούμενος καὶ τηκόμενος ἐν ἡσυχίᾳ καὶ μὴ ἐν φανερωῷ.

11 a. κατὰ καιρὸν: οὐκ ἀντὶ τοῦ· πάντα κατὰ τὸν και- K
ρὸν τὸν ἐπιτήδειον θέλων πράττειν, ἀλλ' ὥσπερ ἐν ἐνὶ καιρῷ
θέλων πάντα πράττειν.

15 b. ὅμως δ' εἶπον: ἀντὶ τοῦ· εἰπέ μοι, τί νεώτερον ἢ
πρᾶγμα τὸ λυποῦν σε.

12—14 a. Ὁργεῖος κήγών: διηγεῖται τὴν τῆς μανίας KUEAQP
ὑπόθεσιν.

b. τὸ δὲ Ἀργεῖός τις ὄνομα κύριόν φασι καὶ οὐκ UEAQP
20 ἐθνικόν· τὸ δὲ Θεσσαλὸς ἀντικρὺς ἐπλήθετον· ἐπάγει γὰρ τὸ
ἸΑπιδ.

c. <καὶ ὁ Θεσσαλός:> ἀντὶ τοῦ· ὁ ἐκ Θεσσαλίας ἸΑπιδ
καὶ ὁ στρατιώτης Κλεόνικος εἰσιῶντο τὴν εὐωχίαν σὺν ἐμοί,
ἐμοῦ παρασκευάζοντος.

25 d. <ἰπποδιώκτας> ὁ ἰππικός. K⁵U⁵E⁴

15 a. τὸ δὲ θηλάζοντα παθητικὸν ἀντὶ τοῦ θηλαζόμενον. K

b. θηλάζοντά τε χοῖρον: οὐ τὸν θηλάζοντα παιῖδα, KUEAQP
ἀλλὰ τὸν θηλαζόμενον χοῖρον· ἐνεργητικὸν γὰρ ἐστὶν ἀντὶ τοῦ
παθητικοῦ.

25 Hesych. ἰπποδιώκτας· ἡνίοχος (ἡνιόχους cod., em. Alberti).

3 με Duebner: μοι codd. 8 ὡς P 9 ὀξύτατον P
12 ἀντὶ τοῦ οὐ cod., mutavi 14 θέλων πάντα πράττειν suppl.
K^c in marg. 22 suppl. Ahrens 24 ὁμοῦ παρασκευάζοντες
codd., corr. Ahrens 27 οὐ γὰρ τὸν sine l. K παιῖδα om. GP

- Κ** c. *Βίβλινον οἶνον τὸν Θρακικὸν ἀπὸ τόπου Θρακίας*
〈ἐχοντος οἶνον〉 ἢ οὕτω καλουμένης τῆς ἀμπέλου.
- Κ^ΥΕΑΘΡ** 16 a. ὡς ἀπὸ λα ν ῶ: ἀντὶ τοῦ παλαιὸν μὲν ὄντα καὶ
 τεσσάρων ἐτῶν, ἀνίσχυρον δὲ πρὸς τὸ μὴ διοχλῆσαι τῷ πί-
Κ^ΥΕΑΡ νοντι· b. σχεδὸν γὰρ τότε ἐδόκει ἠντιλῆσθαι τῆς ληνοῦ. 10
- ΥΕΑΡ** c. *〈σχεδόν:〉 παραχρημα καὶ πρὸ βραχέος.*
 d. ἀφθόνως ὡς τὸν ἀπὸ ληνοῦ πλήθοντος ῥέοντα, οὗ διὰ
 τὸ θολερὸν ἔτι εἶναι καταφρονοῦμεν.
- Κ^ΥΕ^ΕΘΡ^Μ** 17. βολβός τις: εἶδος βοτάνης ὁμοίας κρομμῶ *Κολ-*
χικῶ. 10
- Κ^ΥΕΑΘΡ** 18. ἤδη δὲ προϊόντος: ἤδη δὲ προκόπτοντος τοῦ πό-
 του ἔδοξεν ἡμῖν ἐπιχεῖσθαι ἄκρατον, ἥτοι λείβειν ἢ ἐπισπέν-
 δειν· οὕτω γὰρ εἰώθασι ποιεῖν ἐν τοῖς συμποσίοις, ἄκρατον
 λείβειν καὶ ὀνομάζειν τινὰς ἐρωμένους ἢ φίλους καὶ ἐναπο-
 χεῖν τῇ γῆ καὶ ἐπιφθέγγεσθαι τῶν φίλων τὰ ὀνόματα. 15
- Κ** 19 a. ὄτινος ἐλπείν: ἔδει δέ, φησί, μόνον εἰπεῖν,
Κ^ΥΕΑΘΡ b. οὗ χάριν ὁ οἶνος ἐχεῖτο.
- Κ^Υ** 20 a. ἄμμες μὲν: ἡμεῖς μὲν ὀνομάζοντες ἕνα ἕκαστος
 ἐπίνομεν ὡς ἐδόκει.
- Κ^ΥΕ^Ε** b. *〈φωνεῦντες:〉 ἀντὶ τοῦ ἐπιτάσσοντες.* 20

1 Athen. I 31 a Steph. Byz. *Βιβλίνη* Hesych. *Βίββλινος*
 Bekk. An. gr. 225, 31 Suid. *Βίββλινος* Et. M. 197, 32 (cf.
 Gen.) sch. Hes. Op. 589

1 ἀπὸ τόπου Θρακίας scripsi verbis simul e fine huc trans-
 latis: ἀπὸ τοῦ Θρακίος cod.: ἀπὸ τῆς Θρακίας Call.: ἐπὶ τῆς
 Θρακίας Ahrens 2 supplevi ex hac eiusdem libri glossa: ἀπὸ
 Βίββλου (sic) τόπου ἐχοντος οἶνον. ἢ deleverat Ahrens 3 l. βολ-
 βός τις **Κ** ὡς pro καὶ Ahrens 5 τότε om. **ΥΕΑΡ** scholium
 c post ἐδόκει iniciantes 6 supplevi πρὸ βραχέος Ahrens:
 παραβραχέως codd. 8 εἶναι in libris post ῥέοντα, trans-
 posui 9 ὁμοίας κρ. Κολχικῶ **Κ^Υ**: Κολχικῆς ὁμοίας κρ. **ΥΕΡ**:
 ὁμοίας κρ., ὅπερ καλεῖται σαλύβορβος (ἀλίβορβος? vox lexicis
 addenda) **Θ** 12 ἡμῖν in codd. post προκόπτοντος, transp.
 Call. λείβειν bis Ahrens: λαμβάνειν codd. 14 τινὰς **Κ^Υ**:
 τοὺς cett. 15 ἐπιφθέγγεσθαι **Κ^Υ**: φθέγγεσθαι cett. τῶν
 om. **Κ^Υ** φίλων τὰ scripsi: φιλοῦντων codd.: φιλιτάτων 〈τὰ〉
 Call.: φίλων ἀπάντων 〈τὰ〉 Warton

21 a. ἡ δ' οὐδέν: ἡ δὲ ἔμοῦ παρόντος, φησίν, οὐδὲ Κ^οUEAΘP ἀποκρισεώς με ἠξίωσεν ἐν τῷ ἐπιχειῖσθαι αὐτῇ κυάθους. τίνα οὖν με δοκεῖς ἔχειν διάθεσιν τοιαῦτα πάσχοντα;

b. ἡ δ' οὐδέν: ἡ δὲ Κυνίσκα οὐκ ἔπινεν †πλαως σύν-Κ^ο 5 ταις† παρόντος ἔμοῦ.

c. ἡ δὲ πίνουσα οὐκ ἐφώνει καθὼς ἡμεῖς παρόντος ἔμοῦ. UE A Θ P

22/23 a. ἔπειτα, φησί, σιγῶσης αὐτῆς ἔπαιξέ τις εἰς Κ^οUEAΘP αὐτὴν εἰπών· οὐ φθεγγεῖ; λύκον εἶδες. τοῦτο ἀμφιβόλως εἴρηται, ἢ ὅτι Λύκου ἐρεῖ ἡ Κυνίσκα, ἢ, καθὼς οἱ ὀφθέντες 10 ἄφνω ὑπὸ λύκου δοκοῦσιν ἄφωνοι γίνεσθαι. οὗτος δὲ ἔναντίως εἶπεν, οὐχὶ 'μήποτε ὑπὸ λύκου ὄφθης', ἀλλὰ 'μήτι λύκον εἶδες'.

b. λύκον εἶδες: παροιμία ἐπὶ τῶν βλεπόντων τι καὶ Κ^οU^εE^ε 5 ὠχριώντων.

15 c. ὡς σοφός, εἶπεν: ἡ Κυνίσκα, φησί, εἶπε πρὸς τὸν Κ^οUEAΘP εἰς αὐτὴν παύσαντα 'ὡς σοφός τις <εἶ>', καὶ ἅμα ταῦτα εἰπούσα καὶ μνησθεῖσα τοῦ Λύκου οὕτως ἐφλέγετο, ὡς καὶ λύκρον ἀπ' αὐτῆς ἀνάψαι.

d. ἔπαιξέ τις πρὸς τὴν Κυνίσκαν· οὐ φθεγγεῖ, οὐ λα-UEAΘP 20 λήσεις. λύκον εἶδες, ὡς σοφός εἶπεν, ἤγουν ὡς ὁ παροιμιαστής ἐφθέγγετο.

e. εὐμαρέως κεν <ἀπ' αὐτᾶς> καὶ λύκρον ἄψας:Κ^ο ὡς ἀπὸ τοῦ ἔρωτος κοκκίνη γέγονε κατὰ πρόσωπον, ὥστε σχεδὸν φαίνεσθαι καὶ πῦρ ἀνάψαι ἐκ τοῦ προσώπου αὐτῆς.

8 Apost. X 89, ubi plura Leutsch conguessit

3 ταῦτα UE A 4 haec vocabula quamvis clarissime scripta expedire ne apographorum quidem auctori contigit; in altero latere mihi videtur vox σύνταξις 6 ἡ δὲ πίνουσα Ahrens: ἡδὺ πίνουσι codd. 9 ὅτι ante καθὼ add. Κ^ο 10 οὗτος Call. puncto antea posito: οὕτω codd. Ahrens lac. post οὕτω stavit 18 βλεπόντων om. UE τι καὶ ὠχριώντων UE: λύκον καὶ ὠχριωμένων Κ^ο. 15 l. om. K τὸν εἰς αὐτὴν ΚΚ^ο: αὐτὸν εἰς αὐτὸν UA: αὐτὸν τὸν εἰς αὐτὸν cett. 16 suppl. Wilamowitz 18 αὐτῆς ΚΚ^ο: αὐτοῦ cett. ἀνάψαι K: ἄψαι cett.

- Κ^οΥΕΑΒΡ** 24/25. *Λάβα τῷ γέλτονος υἱός: τοῦ Λύκου φησὶν ἐρᾶν τὴν Κυνίσκαν διὰ τὸ κάλλος τοῦ μείρακος· Λάβα δὲ τινός φησιν ὑποβαλὼν ἀπὸ τοῦ λαμβάνεσθαι.*
- Κ^οΥ^εΕ^εΡ^ε** 26. <κλύμενον:> ἐξάκουστον.
- Κ^οΥΕΑΒΡ** 27/28 a. *χάμῖν τοῦτο: παρηγηκόειν, φησί, καὶ πρό- 5*
τερον περὶ τοῦ ἐρᾶν αὐτὴν τοῦ Λύκου, ἀλλ' ἡσύχως, διόπερ
οὐκ ἐξήτασα.
- b. *μάταν εἰς ἄνδρα γενειῶν: τουτέστι ματαιοπάγων*
ὑπάρχων, οἷον μάτην ἀνδρός πάγωνα ἔχων διὰ τὸ μὴ χρῆσθαι
τῇ ἀνδρός ῥώμῃ. 10
- Υ^ε** [c.] <γενειῶν:> γενειήτης γενόμενος.
- Υ^εΕ^εΡ^ε™** [30.] <τὸν ἐμὸν Λύκον ᾗδεν:> ἦθος εἰρωνικὸν ἀντι-
τοῦ· περὶ αὐτοῦ τοῦ Λύκου ἦδεν.
- ΥΕΑΒΡ** 31 — 33 a. *Θεσσαλικόν τι μέλισμα: οἷον Αἰολικὴν*
τινα φῶδην ἦδεν, ὣν κακόφρων, ὅτι ἐμνήσθη αὐτοῦ. 15
- b. *ἐξαπίνας: ἡ δὲ Κυνίσκα, φησὶν, ἀκούσασα οὐτως*
ἐξαπίνης ἔκλειεν οἰκτρῶς ὡς κόρη τοῦ τῆς μητρὸς κόλπου
ἐπιθυμήσασα.
- ΚΥΕΑΒΡ** 34 a. *τῆμος ἐγώ: ἰδὼν αὐτήν, φησί, κλαίουσαν, οἷον*
με γινώσκεις ὄργιλον, πυγμαῖ τὴν σιαγὸνα αὐτῆς ἔπαισα· κόρ- 20
ρην γὰρ τὴν γνάθον καὶ σιαγὸνα οἱ Ἄττικοί.
- Υ^εΕ^εΡ^ε** b. <κόρρας:> τὰς σιαγόνας ἢ τὰς μήνιγγας.
- 35/36 a. <κάλλαν αὐθις:> ἐκ δευτέρου ἔδωκα.
- ΥΕΑΒΡ¹⁻²Ρ** b. *ἀνείρυσα δὲ πέπλωσ: ἀντι τοῦ· ἀνέστειλα καὶ*

20 Et. M. 529, 39 (cf. Gen.) Et. Gud. 303, 30 Sturz sch.
ABT Δ 502 Eust. 492, 39 cf. *Aelii Dionysii et Pausaniae*
Atticistarum fgm. 235 Schwabe, p. 185

1 υἱός· τοῦ Λύκου om. Κ^ο 2 τοῦ μείρακος Κ^ο: ἀπτοῦ
cett. 3 τινός Κ^ο: τινά cett. ὑποβ. ἀπὸ τοῦ λαμβ. Κ^ο: τὸν
ἀπτοῦ πατέρα ἀπὸ τοῦ παραλαμβάνεσθαι ἐκείσε τὴν τοῦ Αἰσχί-
νου γυναῖκα cett. 10 ἐρωμένη ΓΡ, γνάμη Geel 14 Αἰολι-
κὴν Ahrens: αἰόλον codd. 15 ἀπτοῦ Duebner: ἀπτῆς codd.
19 φησί om. Κ 20 πυγμαῖ Κ: πυγμαῖς cett. 21 καὶ σιαγὸνα
Κ: φασιν cett. 24 G¹ incipit a verbis ἢ Κυνίσκα praemisso
lemmate ἔ πόδες ἄγον

ἐγύμνωσα καὶ οὕτω δειράς ἐξέβαλον. ἢ <ἀνειρούσσα>, ὅτι ἢ Κυνίσκα, φησί, πληγεῖσα καὶ τοὺς πέπλους ἀνεκρύσσα ἀπέως διὰ τῶν θυρῶν ἀνέδραμεν.

38. τήνω τὰ σὰ δάκρυα: τῷ Λύκῳ, φησί, τὰ ῥεοντά ΚΥΕΑΘΡ
5 σου δάκρυα μῆλα πίπτει, τουτέστιν ἔρωσ καὶ ἐπιθυμία. μή-
λοις γὰρ εἴκαζον τοὺς ἔρωτας διὰ τὴν περὶ αὐτὰ καλλονήν.

39—42 a. χελιδών: οὐχ οὕτω τις χελιδὼν τροφήν ΚΥΕ^mΑΘΡ
δοῦσα τοῖς νεοσοῖς ταχέως πάλιν ὑπέστρεψεν ἐπὶ τῷ ἑτέρῳ
κομίσαι, ὡς ἐκείνη λιπούσα τὸν δίφρον διὰ τῶν θυρῶν ὤχετο.

10 b. μάστακα δ' οἷα τέκνοισι: τροφήν ἢ ἀπαλὸν καὶ Ὑ^εΕ^εΘΡ^m
τρυφερόν ἢ ζητήσεως ἄξιον ἐκ τοῦ μῶ τὸ ζητῶ — φέρει
δηλονότι.

c. μαλακᾶς: παρόσον αἱ γυναῖκες μαλακῶς κάθηνται, ΚΥ ΕΑΘΡ
καθῶς ἐν Συρακουσίαις (XV 28).

15 d. ἀμφίθυρον καὶ δικλῆς ταυτόν ἐστι, δηλοῖ δὲ τὸ ΚΥ^mΕ^εΑΘΡ
δίθυρον.

e. οὕτως <ὡς> αὐτὴν τάχος οἱ πόδες ἔφερον. ὙΕΑΘ¹²Ι

43 a. εἶτα ἐπάγει τὴν παροιμίαν· ἔβακεν ταῦρος ἀν' ὙΕΑΘΙ
ὕλαν. καὶ γὰρ τοῦτο τὸ φύλον ὕλης δραξάμενον οὐκ ἐπι-
20 στρέφεται τῶν οἴκοι, οὐδ' αὐτὴ ἐκδραμοῦσα ὑπέστρεψεν.

b. <ἔβα>κεν ταῦρος ἀν' ὕλαν: παροιμία ἐστὶ διὰ τὸ Κ
τοὺς [Κεν]ταύρους ὕλης ἐπιλαμβανομένους ἀλήπτους εἶναι.

44/45 a. εἴκατι, ταὶ δ' ὀκτώ: ψηφίζει τὰς ἡμέρας, ἀφ'

10 Athen. XIV 663 a b sch. AT 190 Et. Gud. 381, 31
Sturz Et. Or. 98, 20; 101, 3 Et. M. *574, 280 18 41. Hesych.
δίφραξ: κλιντήρ. Θρόνος γυναικεῖος. 15 Hesych. δικλῆδος
Suid. δικλῆς Eust. 914, 19; 1449, 5 18 Soph. Oed. R. 476

1 supplēvi 6 εἰκαστέον Κ 8 δοῦσα Κ: διδοῦσα cett.
ὑπέστρεψεν Κ τῷ ἑτέρῳ κομίσαι Κ: τῇ ἑτέρῃ οἰκίᾳ cett.
10 verba τροφήν ἢ et φέρει δηλονότι desunt in UE, inter lineas
exstant in F. φέρει δηλονότι post ζητήσεως in G, transposui
13 κάθηνται Κ: καθίζουσιν cett. 17 suppl. Ahrens 18 post
παροιμίαν interiectum est in U sch. 39—42 c ἔβακεν G: ἔβαινε
cett. 21 Centauros expuli

οὐ ἐξῆλθε, καὶ φησι· τοῦ ἐνεστηκότος μηνὸς ἑνδεκάτη ἐστίν, ἃς προσληπτέον ταῖς ἐτέραις, καὶ <ἔσονται νη΄ ἡμέραι>.

UEAQP b. σήμερον ἑνδεκάτα: ψηφίξει τὰς ἡμέρας ὁ Διοσῆνης καὶ γίνονται ξ΄ παρὰ β΄.

c. σήμερον ἑνδεκάτη: τοῦ ἐνισταμένου, φησί, μηνὸς 5 σήμερον ἑνδεκάτη ἐστίν, ἃς καὶ αὐτάς, λέγω δὲ τὰς ἑνδεκα ἡμέρας, προσληπτέον ταῖς προτέραις, καὶ ἔσονται νη΄ ἡμέραι.

K 46 a. οὐδ' εἰ Θρακιστί: οὐδὲ εἰ μεταμεμόρφωμαι, οἶδε. Θρακιστί δὲ ἀντι τοῦ Ἰλλυριστί.

UEAQP b. Θρακιστί: διὰ τὸ μὴ ἀπηνητηκέναι μοι οὐκ οἶδεν εἰ 10 μεταμεμόρφωμαι οὐδ' εἰ Θρακιστί, ἀντι τοῦ οὐδ' εἰ Ἰλλυριστί, κέκαρμαι. ἐκείροντο γὰρ οἱ Θραῖκες διὰ τὸ μὴ ἐν πολέμοις διὰ τριχῶν ἀλοῦσθαι ἢ κενὸν ἔχειν βάρος αὐτάς.

KU²E²QP^m 47. Λύκος νῦν πάντα: Λύκος αὐτῇ πάντα ἐστίν, ὥστε καὶ νυκτὸς αὐτῷ τὴν θύραν ἀνεῶχθαι. 15

KUEAQP 48/49 a. λόγω: ἡμεῖς δὲ παρ' αὐτῇ οὐδ' ἐν ἀριθμῶ ἔσμεν, ὥσπερ οὐδὲ οἱ Μεγαρεῖς ὑπὸ τῆς Πυθίας ἐλέχθησαν εἶναι τινος ἄξιοι λόγου. ἱστορεῖ γὰρ Δεινίας (fgm. 7 Mueller Fgm. hist. gr. III 25), ὅτι οἱ Μεγαρεῖς φρονηματισθέντες ποτέ, ὅτι κράτιστοι τῶν Ἑλλήνων εἰσίν, ἐπόθοντο τοῦ θεοῦ, 20 τίνες κρείττονες τυγχάνοιεν. ὁ δὲ ἔφη (Orac. gr. 178 Hendess Diss. phil. Hal. 4, 1880, 92).

Γαίης μὲν πάσης τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἄμεινον,
ἵπποι Θρηῖκται, Λακεδαιμόνιοι δὲ γυναιῖκες,

2 spatium in libro vacuum relictum verbis e scholio c
petitis explevit Ziegler 6 λέγει GP 8 ἐὰν cod., correxi
10 οὐκ οἶδεν εἰ scripsi: οἶονεὶ οὐ codd.: ὅσονοῦ Ahrens 11 οὐδ'
εἰ bis scripsi: οὐδὲ codd. 12 τριχῶν scripsi pro τούτων
librorum, Ahrens τὰς τρίχας post Θραῖκες addi voluit ἀλοῦσθαι
UE: ἀλλοῦσθαι cett.: ἀτάσθαι Ahrens αὐτάς Ahrens: αὐτούς
codd. 14 Λύκος αὐτῇ π. ἐστίν K: τουτέστιν αὐτῇ ἐστὶ (δὲ pro
ἐστὶ GP) π. Λύκος cett. 15 αὐτῷ K: αὐτῇ cett. 16 l. om. K
17 ἐλέχθησαν—λόγου om. K 21 τίνες Tricl.: τίνος codd.
nostri κρείττονες K: ἀριστοὶ cett. 22 γαίης K: -ας cett.
ἀριστον Richards Class. Rev. 18, 1904, 343 24 Θρηῖκιοι K

ἀνδρῶν δ' οἱ πίνουσιν ὕδωρ καλῆς Ἀρεθοῦσης,
 ἀλλ' ἔτι καὶ τῶν εἰσὶν ἀμείλιχες, οἱ τὰ μισηγύ
 Πιρυνθος ναλοῦσι καὶ Ἀρκαδίας πολυμήλου,
 Ἀργεῖοι λινοθήρηκες, κέντρα πολέμοιο·

5 ὁμῆϊς δ', ὧ Μεγαρεῖς, οὔτε τρίτοι οὔτε τέταρτοι
 οὔτε δωδέκατοι, οὔτ' ἐν λόγῳ οὔτ' ἐν ἀριθμῶ.

b. παρὰ τὸ ἐν τῷ χρησμῶ· Μεγαρεῖς οὔτε τρίτοι οὔτε UE
 τέταρτοι.

50. καὶ εἰ μὲν καταφρονήσαιμι αὐτῆς, δεόντως ἂν μοι ΚΥ^ΕΘΡ^Ε
 10 προσχωρή.

51. νῦν δὲ πόθεν· τοῦτο τὸ ἀγαθὸν ἔλλιπες. τὸ δὲ ΚΥΕΑΘΡ
 μῦς· παροιμία ἐστὶ 'μῦς γενόμενος πίσης'. λέγεται δὲ ἐπὶ
 τῶν εἰς ἀηδῆς πρῶγμα ἐμπεσόντων καὶ δυσδιεξιτήτως ἀπαλ-
 λασομένων. ὥσπερ γὰρ ὁ μῦς ὁ πίσης γενόμενος ἐνειληθείς
 15 κρατεῖται καὶ ζῶν τιμωρεῖται, οὕτω, φησί, κἀγώ, οὐχ ὅτι
 παρακμάζον ἔχω τὸ πάθος, ἀλλ' ὅτι ἀρχὴν αὐτοῦ λαμβάνω.

53/54. πλὴν Σίμος· πλὴν οἶδα, ὅτι Σίμος ἡλικιώτης
 μου ἐκστρατεύσας ὄγιης ἀπὸ τοῦ ἔρωτος ἐπανῆλθεν. ὑπό-
 χαλκον δὲ λέγει τὴν ἀσπίδα, ἐπεὶ ἐστὶν ὑπὸ τῷ χαλκῶ· <λέ-
 20 γεται δὲ καὶ ἐπίχαλκος,> τουτέστιν ἐφ' ἑαυτῆς ἔχουσα τὸν
 χαλκόν. ἐκ δὲ τούτου τὴν στρατείαν δηλοῖ.

12 Paroemiographi (Diogen. II 64 al.) 20 Hesych. ἐπί-
 χαλκος sch. Ar. Vesp. 18

1 ἀνδρῶν K: ἄνδρες cett. 2 τῶνδ' Call. 3 Ἀρκαδίας
 πολυμήλου K: Ἀρκαδίαν πολύμηλον EGF: Ἀρκαδ πολυμλ op.
 UA 4 πολέμοιο Call. cum Anth. Pal. XIV 73, Photio, Suida
 (s. ὁμῆϊς ὧ Μεγαρεῖς): πολέμοιο codd. Theocr. 5 οὔτε τρίτοι
 —δωδέκατοι om. K 6 hunc versum om. AGP δωδέκατοι
 Call. cum auctoribus modo laudatis: δωδεκαταῖοι UE 9 ἀ-
 τοῦ GP 10 τὰ πάντα ante προσχ. suppl. Call. προσχωρή K
 13 ἐμπεσόντων K: ἐμπίπτόντων cett. δυσδιεξιτήτως K: δυσ-
 ξειλήτως UEA: δυσεξαλείπτως GP καὶ κακῶς ante ἀπαλλ. add.
 UEAGP 15 τιμ. πλέον ζῶν GP 17 l. πλὴν ὅτι Σ. K οἶδα
 om. UEAGP 18 μον K: μοι cett. τῷ ἔρωτι ὄγιης K
 19 λέγει KG: ἂν λέγοι cett. suppl. Ahrens 20 τουτέστιν—
 χαλκόν om. K ἐφ' Ahrens: ἀφ' codd. ἑαυτῆς Piccolos: ἑαυ-
 τοῦ codd.

59. Πτολεμαῖος: παραινεί αὐτῷ ὁ Θωόνυχος πλεῖν εἰς Ἀλεξάνδρειαν πρὸς τὸν βασιλέα Φιλάδελφον μισθοφοροῦντα παρ' αὐτῷ.

K 64. οὐ δεῖ δὲ ὀκληρὸν εἶναι αἰτοῦντα.

KUEAP 65—70 a. κατὰ δεξιόν: ὥστε, φησίν, εἴ σοι ἀρέσκει ἐμ- 5 πορποῦσθαι τὸ ἱμάτιον κατὰ τὸν δεξιὸν ὤμον καὶ ὑπομένειν δύνασαι βεβηκῶς ἀμφοτέροις τοῖς ποσὶ προσφερόμενον πολέμφ ὀπλίτην, ὡς τάχος ἄπιθι εἰς Αἴγυπτον.

b. ἀπὸ κροτάφων: ταχέως ἔπεισι τὸ γῆρας ἡμῶν τοῖς κροτάφοις, καὶ αἱ πολιαὶ ἀεὶ καθέρπουσιν ἀπ' αὐτῶν ἐφεξῆς 10 μέχρι τῶν γενέων. διὸ δεῖ τι ποιεῖν, ἕως γόνου χλωρῶν, ἀντὶ τοῦ ἕως ἀκμάζομεν.

U⁵E⁶A c. ποιεῖν τι δεῖ ἕως ἀκμάζομεν. ἀφανρὰ γὰρ τὰ τῶν γερόντων, ἰσχυρὰ δὲ καὶ ἐνικμα τὰ τῶν νέων.

11 sch. Ar. Ach. 219 Suid. στερεόν 14 Eust. 812, 48: τὸ δὲ 'χλωρὸς ὑπαὶ δείους' πρὸς διαστολὴν εἴρηται . . . τοῦ κατὰ ἤβην καὶ νεότητα χλωροῦ καὶ ἐνίκμου . . . ὃ δὴ χλωρῷ σύστοιχον καὶ τὸ 'χλωρὸν γόνυ' παρὰ Θεοκρίτῳ.

1 l. om. **K** πλεῖν **K**: πλὴν cett. 2 μισθοφοροῦντα scripsi: μισθοφορεῖν τὰ **K**: μισθοφορῆσαι τὰ cett.: μισθοφορῆσοντα Duebner 4 οὐκ ἀεὶ δὲ cod., emendavi 5 l. et φησίν om. **K** ἐμπορποῦσθαι **K**: ἐμπεπάρθαι cett. 7 δύνασαι Ziegler: δύνασθαι codd. βεβηκῶς **K**: βεβηκόσι cett. προσφερόμενος **K** πολέμφ scripsi: πολέμον **K**: πτολεμίονα cett. 8 ὀπλίτην **K**: πολίτην cett. τάχος **K**: τάχιος **UEA**: τάχια **P** ἄπιθι **K**: ἀπελθε **UEP**: ἐπελθε **A** 10 ἀπὸ τῶν αὐτῶν μέχρι τοῦ γενέου ἐφεξῆς. διὸ ποιεῖν τι δεῖ ἕως τὸ γ. χλ. ultimis omissis **UEAP**

XV. Συρακόσσαι ἢ Ἀδωνιάζουσαι

Ἐπιγράφεται μὲν τὸ εἰδύλλιον Συρακόσσαι ἢ Ἀδωνιά-**KUEAGP**
 ζουσαι. ὑποτίθεται δὲ τινὰς Συρακοσίας τὸ γένος παρεπιδη-
 μούσας ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ κατὰ σύνταξιν ἐπὶ θεῶν ἐξιούσας
 5 τῆς πομπῆς τοῦ κοσμηθέντος Ἀδωνίδος ὑπὸ Ἀρσινόης τῆς
 Φιλαδέλφου γυναικός. ἔρχεται δὲ Γοργὼ πρὸς Πραξινόαν καὶ
 παραλαβούσα αὐτὴν ἐξέρχεται ἐπὶ τὴν θεῶν. παρέπλασε δὲ τὸ
 ποιημάτιον ἐκ τῶν παρὰ Σώφρονι Ἰσθμια Θεωμένων (cf.
 Kaibel *Com. gr. fgm. I 1, 155*) καὶ κεχωρισμένον ἐστὶ τοῦ
 10 ποιητικοῦ προσώπου. ἔθος δὲ εἶχον οἱ κατ' Ἀλεξάνδρειαν ἐν
 τοῖς Ἀδωνίοις διακοσμήσαντες τὰ εἶδωλα τοῦ Ἀδωνίδος μετὰ
 τῶν νομιζομένων ἐπὶ τὴν θάλασσαν κομίζειν. αἱ δὲ Συρα-
 κόσσαι ἐξελεθούσαι τῶν οἴκων θανμάζουσι τὸν ὄχλον καὶ ὅσα
 ἐν τῷ ὄχλῳ. διαγράφει δὲ ὁ Θεόκριτος ἐπιδημήσας ἐν Ἀλεξαν-
 15 δρείᾳ, χαριζόμενος τῇ βασιλίδι, τὸν τε σκυλμὸν καὶ βιασμὸν
 τῶν ἀνδρῶν καὶ ἄδουσάν τινα καὶ τὴν πολυτέλειαν τῆς Ἀρσι-
 νόης δι' ᾧδῆς ἀπαγγέλλουσαν.

1 a. ἐνδοῖ: ἀντὶ τοῦ ἐνδον. ἔστι τοπικὸν ἐπίρρημα ὡς **KUEAGP**

18 Apoll. Dysc. De adv. 176, 28; 197, 4 Schneider Cram.
 An. Ox. I 137, 31 (Epim.); III 397, 10 Ioann. Phil. *Τον. παρ.*

Tit.: Σ. ἢ Ἀδ. XV arg., **KUEAGP** in inscr., sch. Hermog.
Rhet. gr. VII 970, 12; 971, 3 Walz: Ἀδ. εἰς Σ. γε Tzetztes ad
 Hermog. *Greg. Cor. 329* Schaefer: Σ. sch. XIV 39/42 c: Ἀδ. sch.
 Ar. Nub. 1130; Eust. 102, 2: inscr. om. L. Συρακόσσαι ubique **K**,
 Συρακόσσαι cett. 3 τινὰς γυναῖκας Σ. **UEAGP** παρεπι-
 δημούσας **K**: ἐπιδ. cett. 5 κοιμηθέντος **K** 7 παρέπλασε—
 προσώπου om. L 8 ποιήμα τι omissis ἐκ τῶν π. Σ. **K**:
 θεωμένων Valckenaer ed. a. 1773, 195: θεμένων codd.: θεμένων
 Blomfield *Class. Journ. 1811, 4, 390* 10 τρόπον **K** εἶχον **K**:
 ἔχουσιν cett. ἐν Ἀλεξανδρείᾳ altero ἐν omissio **K** ἐν τοῖς
 Ἀδωνίοις post Ἀδωνίδος in **LUEAGP** 11 κοσμήσαντες **GP**
 τὰ εἶδωλα **K**: εἶδωλα **G**: εἶδωλον cett.: τὸ εἶδωλον Ziegler
 12 αἱ δὲ Συρακόσσαι seqq. desunt in L 18 ὄχλον ὅσα τε γὰρ
 ἐν ὄχλῳ διαγράφει ὁ Θ. **UEAGP** 14 ἐν Ἀλεξανδρείᾳ **K**: εἰς
 Ἀλεξάνδρειαν cett. 18 ἐνδοῖ—ἐνδον **K**: γράφεται καὶ ἡνδοῖ cett.

τὸ Μεγαροῖ, Πυθοῖ. ἀντιπίπτει δὲ τούτοις τὸ οἶκοι. b. ἡ Γοργὼ δὲ φησι πρὸς τὴν θεράπαιναν ὅτι 'ἔνδον ἐστὶν ἡ Πραξινοά;' πρὸς ἣν ἡ δούλη 'ὡς χρονία', λέγει, 'Γοργὼ φίλη' ἀντι τοῦ ὡς διὰ χρόνου. εἶτα μικρὸν διαστήσασα ἐπάγει 'ἔνδοι' ἀντι τοῦ ἔνδον.

κ^ευ^εε^ερ^ε 3. <ποτίκρανον:> προσκεφαλίδα.

ΚΥΕΑΓΡ 4/5. ἀλεμάτω: ἤγουν τῆς ἐπιπόνου. μόλις πρὸς ὑμᾶς ἐσώθην ἀπὸ τοῦ ὄχλου καὶ τῶν ἀρμάτων.

6/7. κρηπίδες: πανταχοῦ κεκρηπιδωμένοι ἄνδρες· λέγει δὲ τοὺς ἐν τῇ πόλει στρατιώτας. ἡ δὲ ὁδὸς πολλή. ἕκαστέρω 10 δὲ ἀντι τοῦ πορρω(τέρω).

κ 8 a. ταῦθ' ὁ πάραρος: ἡ Πραξινοά ταῦτά φησι περὶ τοῦ ἰδίου ἀνδρός, ὅτι μακρὰν ἐμισθώσατο τὴν οἰκίαν. πάραρος δὲ ὁ παρηγμένος τὴν γνώμην.

ΥΕΑΓΡ b. πάραρος: ἀνάρμωστος, ὁ ἀχρήσιμος καὶ μάταιος ἐκ 15 μεταφορᾶς τῶν παρηόρων ἵππων, οἵτινες οὐ τῷ ξυγῶ χρησιμεύουσιν.

ΚΥΕΑΓΡ 9. ἰλεὸς δὲ ὁ φωλεὸς ἀπὸ τοῦ τὰ ἐρπετὰ ἐνελεῖσθαι ἐν αὐτῷ.

36, 10 Dindorf Greg. Cor. Dial. dor. 175 sch. Dion. Thrac. 278, 4 Hilgard Et. M. 302, 6; 663, 29 Eust. 140, 17; 722, 62; 1889, 55 cf. Herodian. I 502, 16 cum nota Lentzii

6 Hesych. Phot. ποτίκρανον Poll. II 42; VI 9 18 Eust. 1319, 6: εἴρηται τὸ παρήρος ἐκ μεταφορᾶς τῶν παρηόρων ἵππων . . . ὁ δὲ γε παρὰ Θεοκρίτω πάραρος δηλοῖ μὲν ὅπερ καὶ ὁ ἐνταῦθα παρήρος, γίνεται δὲ οὐ παρὰ τὸ ἀεῖρω, ἀλλὰ παρὰ τὸ ἔρω τὸ ἀρμόζω, οἷον εἰ ὁ παρηρμωσμένος. id. 672, 60 sch. A Ψ 602; H 156 18 Hesych. Phot. Suid. ἰλεός Choer. Orth. (Cram. An. Ox. II 220, 31)

1 ἐνταυθοῖ post Πυθοῖ add. P Γοργὼ (Γοργοῖ ΓΡ) φίλα· πρὸς θεο. φησι ΥΕΑΓΡ 8 χρονία Tricl.: χρονίαν codd. nostri Γοργοῖ ΓΡ 6 προσκεφαλίδα K: προσκέφαλον (lege προσκέφαλαιον e locis sim.) cett. 7 l.: ἀλεμάτω H. Stephanus in verbis poetae: ἀδεμάτω K(G): ψυχῆς cett. 9 l. om. K 10 ἡ δὲ seqq. om. G ἕκαστέρω K: ἕκαστοτέρω cett. 11 πορρωτέρω scripsi ex Et. M. 320, 24 (cf. Gen.) et Eust. 371, 1: πόρρω codd. 14 παρηρτηγμένος cod., corr. Wilamowitz 15 l. om. ΥΕΑ 18 ἐνελεῖσθαι K: εἰλεῖσθαι cett.

10. φθονερὸν δὲ ἀντὶ τοῦ φιλόνεικον. K

[13 a.] πρὸς τὸ τέκνον ταῦτα. U^sE^s

b. ἀφ' οὗν: οὕτως τὸν πατέρα καλοῦσιν, ἥδη δὲ ἀπὸ KUEAGP
τούτου καὶ τὸν πρεσβύτην.

5 c. ἀφ' οὗς δὲ ὁ πατήρ, ἀφ' οὗ οἰοῦναι τις πέφυκε λέγεται K
ὑποκοριστικῶς.

14. ναὶ τὰν πότνιαν: ναὶ μὰ τὴν θεόν, ναὶ μὰ τὴν KUEAGP
Κόρην. εὐ δὲ τὸ τὰς Συρακοσίας ταύτην ὀμνύσαι· φασὶ γὰρ
τὸν Δία τῇ Περσεφόνη τὴν Σικελίαν δωρῆσασθαι.

15 15—17 a. ἀφ' οὗς μὰν τῆνος: . . . ἡ Πραξινοῖα φησὶ τὸν
ἄνδρα μεμφομένη. ὁ ἀφ' οὗς οὗν, φησὶν, ὡς λόγῳ εἰπεῖν, τρισ-
καιδεκάπηχυς ὑπάρχων ἀνήρ, ὅτε ἠγόρασε πρώην ἐν τῇ πανη-
γύρει νύκρον καὶ φῦκος, ἕλας ἀγοράσας ἠνεγκεν ἡμῖν ὡς νύ-
κρον [ἕλας] αὐτῷ δεδωκότος τοῦ πωλοῦντος. διὸ ἐπισκόπτει
15 αὐτοῦ τὸ μέγεθος καὶ τὴν ἄνοιαν.

b. ἀπὸ σκανῶς: σκηνὴ λέγεται, παρόσον ἐν ταῖς πανη-KUEAP
γύρεσι σκηναῖς ἐποιοῦν οἱ πωλοῦντες.

18—20 a. χῶμός: ἡ Γοργῶ ἐπὶ τοῖς ὁμοίοις μεμφομένη KUEAGP
τὸν οἰκεῖον ἄνδρα φησὶ· καὶ ὁ ἐμὸς ἀνὴρ Διοκλείδας ἑπτὰ
20 δραχμῶν ἠγόρασε <πέντε> ποκάρια γεγηρακόταν προβάτων.

b. οὐκ ἔρια, ἀλλ' ἔργον ἐπ' ἔργῳ διὰ τὸ δις αὐτὰ πλύ-
νεσθαι. κυνάδας δὲ οἶον κύνεια, τραχέα.

21 a. ἀλλ' ἴθι τῶ μπέχονον: τὸ περιβόλαιον, τὸ λιμάτιον. K

3 Greg. Cor. Dial. dor. 132: τὸν πατέρα ἀφ' οὗ ὀνομάζουσι.
Hesych. ἀφ' οὗς Suid. ἀφ' οὗ 5 Eust. 565, 28: ὁ μέντοι ἀφ' οὗς
παρὰ Θεοκρίτῳ πατρὸς κλήσις, ἣν βρέφος ἂν προσεῖποι πατέρα
τόν, ἀφ' οὗ ἔφν. id. 886, 36; 971, 30; 1048, 28

3 ἀφ' οὗ τις πέφυκεν post καλοῦσιν add. UEAGP 10 post
l. 10 circiter litterae in K evanuerunt ἡ Πρ. — μεμφομένη
desunt in UEAGP 11 ὁ om. K 12 post ὑπάρχων add. καὶ
οἶον τηλικούτος UEAGP ὅτε K: διαι cett. ἠγόρασε EG
14 del. Wilamowitz 15 αὐτοῦ τὸ μέγ. καὶ τὴν ἄν. K: αὐτόν
εἰς τε μέγ. καὶ ἄν. cett. 20 suppl. Toup (II p. 330), πέντε
ποκάρια K^s ποκάρια K: πόκας UE: πόδας GP 21 αὐτὸ K

ΚΥΕΑΒΡ b. και τὰν περωνατριῶν: τὸ πέπλον καὶ ἔνδυμα (<...>
ὅπερ πρῶτον ὑπεζώννυντο ὡς αἱ Μακεδοντιδεις. εἰρηται δὲ
ἀπὸ τοῦ περωνασθαι καὶ τῆς ἐπωμίδος ἐπιλαμβάνεσθαι.

22. βᾶμεν: ἐς τὰ πλούσια βασιλεια πορευθῶμεν τοῦ
Πτολεμαίου. 5

25. ὧν εἶδες δὲ καὶ ὧν εἶπας ἀντι τοῦ· ἐξ ὧν εἶδες
καὶ ἐξ ὧν ἐθεάσω, ἐκ τούτων διηγήσαιο ἂν τῷ μὴ θεασαμένῳ.

ΚΥΕΑΡ 27—29 a. Εὐνόα, αἶρε τὸ νᾶμα: ἡ Πραξινοά φησὶ
πρὸς τὴν δούλην ἐν ἡθρῷ· ὦ Εὐνόα, ἄρασα τὸ νᾶμα ὡς καὶ
πρώην ἐς μέσον αὐτὸ θές. θέλει δὲ εἰπεῖν· μὴ ἀμελῶς εἰς 10
τὸ μέσον αὐτὸ θήσεις.

ΥΕΕ [b.] <αἰνόθρυπτε:> κενόδοξε, ἐπὶ κακοῖς.

[30.] <ἄδ' εἰς νᾶμα φέρει:> ἀντι τοῦ· ἴδε εἰς ποῖον
ἀγγεῖον τὸ νᾶμα φέρει.

ΚΥΕΕΡ 32. ὁκοῖα θεοῖς: ἀντι τοῦ· εἶτε καλῶς εἶτε κακῶς. 15

ΚΥΕΕΡ 33. <κλάξ> ἡ κλεῖς Δωρικῶς.

ΚΥΕΑΒΡ 34. τὸ καταπτυχέξ: τὸ δίπτυχον ἐμπερόνημα καὶ δι-
πλοῦν. λέγοι δ' ἂν τὴν διπλοῖδα, ἣν Ὅμηρός φησὶ 'δίπλακα
μαρμαρέην' (Γ 126).

35 a. κατέβα τοι: ἀντι τοῦ· διὰ πόσου σοι ἀπὸ τοῦ 20
ἰστοῦ καθηρέθη [καὶ] οἶον ἐξυφάνθη;

ΥΕΑΒΡ b. ἀφ' ἰστοῦ: [ἦ] διὰ πόσης ἐξόδου κέκοπται ἀπὸ τοῦ ἰστοῦ;

Κ 36. καθαροῦ μῦαν: πλέον ἠγάλωσα, φησὶν, [ἦ] δυοῖν
μῦαν καθαροῦ ἀργυροῦ.

1 τὸ δίπλοῦν ἔνδυμα Ahrens collato scholio 34. idem se-
quentia lacunosa esse perspexit 2 verba ὡς αἱ Μακ., quae
in libris finem scholii faciunt (desunt vero in G), huc pertinere
videntur; ὃ ἐχρῶντο αἱ Μακ. ante ὅπερ inseruit Tricl. 3 τῆς
ἐπωμ. ἐπιλαμβ. K: κατὰ τὰς ἐπωμίδας συμβάλλεσθαι cett.
18 λέγοι Ziegler: λέγει GE: λέγ cp. cett. 20 πόσον pro διὰ
πόσον K 21 del. Ahrens ἐξυφάνθη GP 22 deleui hoc ἦ,
cum ad alterum spectet, quod in iisdem libris scholio 35 a
praeifixum legitur 23 del. Wilamowitz 24 μῦαν Warton
(I 225 b): μῦαν cod. ἀργυροῦ cod., corr. Call.

38/39 a. τοῦτό κα εἶπας: τοῦτο ἀληθές εἶπας, ὅτι ΚΥΕΑΘΡ κατὰ γνώμην μοι ἐξυφάνθη. εἶτα ἀντιστρέφει τὸν λόγον πρὸς τὴν θεράπαιναν.

b. καὶ τὰν θολίαν: καὶ τὸ σκιάδειον εὐκόσμως ἐπίθες. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ θόλω ξοικέναι. οἱ δὲ Ἀττικοὶ τὸ σκιάδειον σκίφρον καλοῦσι.

40 a. Μορμώ, δάκνει Ἴππος: ἀπέστρεψε πάλιν τὸν λόγον πρὸς τὸ παιδίον <τὸ> κλαῖον.

b. Μορμώ: εἰς κατάπληξιν τοῦτο ἔταττον, ὅθεν καὶ τὰ
10 προσωπεῖα μορμολύκεια ἔλεγον.

c. [Ἴππος] Μορμώ: Λάμια βασίλισσα Λαιστρυγόνων ΚΥΕΑΘΡ ἢ καὶ Γελλῶ λεγομένη δυστυχοῦσα περὶ τὰ ἑαυτῆς τέκνα ὡς ἀποθνήσκοντα ἤθελε καὶ τὰ λειπόμενα φονεύειν.

46. πολλά τοι ὦ Πτολεμαῖε: τὸν Φιλάδεφον λέγει. ΚΥΕΑΡ

15 47. τὸ δὲ ἐξ οὗ ἐν ἀθανάτοις ὁ τεκὼν ἀντὶ τοῦ· ἐξ οὗ ὁ πατήρ σου ἀπεθεώθη, ὁ Σωτὴρ Πτολεμαῖος, ὅς ἦν πατήρ Φιλαδέφου.

48—50 a. Αἰγυπτιστί: πρὸς τοῖς ἄλλοις σου καλοῖς ΚΥΕΑΘΡ ἔργοις καὶ τοῦτο. οὐκέτι γὰρ κακοῦργός τις λυμαινεται τὸν
20 παριόντα ἑξαπατήσας Αἰγυπτιστί· ἠπάτων γὰρ πολυπέρας παίζοντες κακὸν παίγιον <οἱ Αἰγύπτιοι>.

b. <Αἰγυπτιστί:> παραλογισμοῖς Αἰγυπτιακοῖς. ἀπατη-
λοὶ γὰρ οἱ Αἰγύπτιοι, ὡς καὶ Αἰσχύλος (fgm. 373 Nauck
Trag. gr. fgm.² 110) φησί· ‘δεινοὶ πλέκειν τοι μηχανὰς
25 Αἰγύπτιοι.’

5 Poll. VII 174; X 127 Hesych. θολία Eust. 1934, 9
6 Harp. Phot. Suid. σίφρ. Bekk. An. gr. 304, 10 sch. T Ψ 331
sch. Ar. Eccl. 18 Eust. 1304, 26

1 ἢ Πραξινοῦ φησίν, ὅτι τοῦτο με (μὴ G, lege μὲν) ΚΥΕΑΘΡ
4 θολίαν τὸ σκιάδιον, τὸν πέτασον. ἀντὶ τοῦ· καὶ τὸ κτλ. ΚΥΕΑΘΡ
5 εἴρηται—ξοικέναι om. iidem 7 πάλιν om. K 8 suppl.
Call. 11 delevi 12 Γελλῶ codd. 15 ἐξ K: ἀφ’ cett.
18 σὺν τοῖς ἄλλοις σου καλ. ἔργ. K: πρὸς τοῖς καλ. ἔργ. σου cett.
20 ἠπάτων K: ἐπὶ πάντα cett. 21 κακὰ παίγνια Call. ex-
plevi lacunam ab Ahrensio indicatam 22 Ahrens lemmate ad-
dito hoc scholium ab antecedente separavit 23 καὶ πρὸ οἱ K

c. κεκροτημένοι: ἀντι τοῦ διερραπισμένοι, ἐθάδες παν-
ούργων ἔργων. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ κεκροτημένου χαλ-
UEAP κοῦ. d. καὶ Σοφοκλῆς (fgm. 827 Nauck *Trag. gr. fgm.*²
324): 'πάνσοφον κρότημα, Λαέρτου γόνος.'

U⁶E⁶ [e.] <ἀλλάλοις ὄμαλοι:> εἰς μίαν συμβουλήν ὄντες. 6

KUEAP 51. ἡδίστα Γοργώ: ἀντι τοῦ ὧ γλυκεῖά μοι Γοργώ,
τί ἄρα ἡμῖν ἔσται; εὐλαβοῦνται γὰρ θεασάμεναι τοὺς πολε-
μικοὺς ἵππους πομπεύοντας.

UEAP 52. φίλε: τοῦτο πρὸς τινὰ τῶν ἐπιβεβηκότων τοῖς ἵπποις
φησὶν ἐν τῷ πλήθει. 10

U⁶ [53.] <κυνοθαρσῆς:> ἀναίσχυντος.

KUEAP 54. διαχρησεῖται τὸν ἄγοντα: διαφθερεῖ τὸν ἵπποκό-
μον ἢ τὸν ἡνίοχον.

57/58. τοὶ δ' ἔβαν: οἱ δὲ ἵπποι κεχωρήκασιν εἰς ὃν ἔδει
τόπον. τὸ δὲ καὐτὰ συναγεῖρομαι ἀντι τοῦ ἀνακτῶμαι 15
ἐμαυτὴν ἀπὸ τῆς ταραχῆς. ψυχρὸν δὲ ὄφιν λέγει τὸν ψυ-
χροποιόν.

K 60—62 a. ἐξ ἀύλας, ὧ μᾶτερ: ἡ Γοργώ φησι πρὸς
γραῦν τινὰ λέγε ἡμῖν, ὧ μῆτερ, εὐμαρὲς εἰσελθεῖν; ἡ δὲ φησι·
πειράθητε καὶ εἰσελεύσεσθε εἰς τὴν τῶν βασιλείων αὐλήν. 20

UEAP b. ὧ μήτηρ: ἡ Γοργώ φησι πρὸς τινὰ πρεσβῦτιν ὡς ἐκ
τῆς αὐλῆς καὶ τῶν βασιλείων ἐρχομένην· ἄρα ἔστιν ἡμῖν
εὐκόλως εἰσελθεῖν; ἡ δὲ φησι· πειράθητε καὶ εἰσελεύσεσθε·
οἱ γὰρ Ἀχαιοὶ πειραθέντες εἰσῆλθον εἰς τὴν Ἴλιον.

KUEAP 63. χρησμός ἄ πρεσβῦτις: ἡ Γοργώ φησιν, ὅτι χρη- 25
σμούς ἀποφοιβάσασα ἡ γραῦς ἀπῆλθεν.

11 Hesych. κυνοθαρσῆς· ἀναιδής.

1 κεκεντρομένοι K διερρ. K: ἐρρ. cett. 2 τῶν κεκεν-
τρομένων χαλκῶν K 4 Λαρτίου Nauck 5 glossa in codd.
ad ἐριολ adscripta est 7 τοὺς πολέμιους ὄχλους ἱππηλατοῦν-
τας G 14 εἰς ὄδον ἦν ἔδει G addens quae ad συναγεῖρομαι
pertinere videntur verba τοῦ καὶ φοβείσθαι ἡμᾶς 15 κατα-
συναγ. K, κατ' αὐτὰ συναγ. P 15 καὶ post ἀνακτῶμαι add.
UEAGP 16 ἐαυτὴν codd., correxi 18 ἐξανδᾶς cod.
24 οἱ γὰρ seqq. desunt in UEAP

64. πάντα γυναῖκες ἴσαντι: <ἴσασι,> ὅπως ὁ Ζεὺς τῆ ΚΥΕΑΘΡ
 Ἦρα λάθρα συνῆλθεν. Ὅμηρος (Ξ 296)· 'εἰς εὐνὴν φοιτῶντε
 φίλους λήθοντο τοκῆας'. Ἀριστοκλῆς (fgm. 5 Mueller Fgm.
 hist. gr. IV 330) δὲ ἐν τῷ περὶ τῶν Ἐρμιόνης ἱερῶν ἰδιωτέρως
 5 ἱστορεῖ περὶ τοῦ Διὸς καὶ [τοῦ τῆς] Ἦρας γάμου. τὸν γὰρ Δία
 μυθολογεῖται ἐπιβουλεύειν τῇ Ἦρᾳ μιγῆναι, ὅτε αὐτὴν ἴδοι χω-
 ρισθεῖσαν ἀπὸ τῶν ἄλλων θεῶν. βουλόμενος δὲ ἀφανῆς γενέσθαι
 καὶ μὴ ὀφθῆναι ὑπ' αὐτῆς τὴν ὄψιν μεταβάλλει εἰς κόκκυγα
 καὶ καθέζεται εἰς ὄρος, ὃ πρῶτον μὲν Θόραξ ἑκαλεῖτο, νῦν δὲ
 10 Κόκκυξ. τὸν δὲ Δία χειμῶνα δεῖνὸν ποιῆσαι τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ·
 τὴν δὲ Ἦραν πορευομένην μόνην ἀφικέσθαι πρὸς τὸ ὄρος καὶ
 καθέζεσθαι εἰς αὐτό, ὅπου νῦν ἔστιν ἱερὸν Ἦρας τελείας. τὸν
 δὲ κόκκυγα ἰδόντα καταπετασθῆναι καὶ καθεσθῆναι ἐπὶ τὰ
 γόνατα αὐτῆς πεφρικῶτα καὶ διγῶντα ὑπὸ τοῦ χειμῶνος. τὴν
 15 Ἦραν ἰδοῦσαν αὐτὸν οἰκτεῖραι καὶ περιβαλεῖν τῇ ἀμπεχόνῃ.
 τὸν δὲ Δία εὐθὺς μεταβαλεῖν τὴν ὄψιν καὶ ἐπιλαβέσθαι τῆς
 Ἦρας. τῆς δὲ τὴν μίξιν παραιτουμένης διὰ τὴν μητέρα, αὐτὸν
 ὑποσχέσθαι γυναῖκα αὐτὴν ποιήσασθαι. καὶ παρ' Ἀργείοις
 δέ, οἱ μέγιστα τῶν Ἑλλήνων τιμῶσι τὴν θεόν, τὸ [δὲ] ἄγαλμα

1 ἴσασι, φησίν, αἱ γυναῖκες πῶς Tricl. (ὅπως Ahrens): φησὶν
 ὅτι codd. nostri, quibus Call. add. <τὰ πάντα αἱ γυναῖκες γι-
 νῶσκουσι καὶ ὅτι> 3 λήθοντο K: ἐλήθοντο UEA P: ἐλελήθον-
 το G: λήθοντε Hom. Ἀριστοκλῆς ex Aelian. Hist. an. XI 4 Gras-
 hof Jahrb. f. Phil. 10, 1829, 144 adstipulantibus Muellero l. 1.
 et II 191, Val. Rosio Arist. pseudop. 1863, 618 aliis: Ἀριστοτέλης
 codd. 4 δὲ om. K τῶν Ἐρμ. scripsi: τῆς Ἐρμ. codd.
 ἱερῶν Hemsterhuys et Toup: ἱερῶ codd. ἰδιώτερον UEA
 5 del. Wilamowitz 6 μυθολογεῖται K: -γεῖ cett. ὅτε Call.:
 ὅτι codd. ἤδη GP 9 πρῶτον KA: ποτὲ UGP: πρῶτον ποτὲ
 E: προτοῦ Ahrens Θόραξ Hemsterhuys, cf. Paus. II 36, 1:
 θρόναξ UEA GP: in K discerni non potest nisi φ . . . αξ
 10 δὲ om. K 12 εἰς K: ἐπ' cett. 14 πεφρικῶντα K ὅπῳ
 τοῦ χειμῶνος K: διὰ τὸν χειμῶνα cett. 17 τῆς—παραιτου-
 μένης K: τὴν—παραιτουμένην cett. 18 αὐτὴν scripsi: ταύτην
 codd. 19 δέ post Ἀργ. om. K οἱ μέγιστα Ahrens: οἱ μέ-
 γιστον vel μάλιστα Hemsterhuys: οἱ μέγιστοι codd. del. Hem-
 sterhuys

τῆς Ἥρας ἐν τῷ ναῷ καθήμενον ἐν [τῷ] θρόνῳ τῆ χειρὶ ἔχει σκήπτρον, καὶ ἐπ' αὐτῷ τῷ σκήπτρῳ κόκκυξ.

ΚΥΕΑΡ 67. Εὐτυχίδος: εἰκὸς τὴν Εὐτυχίδα Γοργοῦς εἶναι θεράπαιναν.

68. ἀπρίξ ἔχε: ἀντὶ τοῦ ἐμπεφυκότως, ὥστε μὴ διαπίσαι τὴν συμφυΐαν.

74. κείς ὄρας: ἀντὶ τοῦ· καὶ εἰσαεὶ ἐν καλῷ εἴη περιστελλῶν καὶ τημελούμενος ἡμῶν.

ΚΥΕΑΡ 76/77 a. ἄγ', ὦ δειλαία, βιάζου καὶ σὺ καὶ ὄθει, ὥστε σε εἰσελθεῖν. ἔπειτα εἰσελθούσης αὐτῆς φησι· κάλλιστ', 10 ἐνδοῖ πᾶσαι.

b. ὁ τὰν νυδὸν εἶπ' ἀποκλάξας: ὡς παροιμίας οὔσης. ἀποκλείσας τὴν νύμφην τις 'καλῶς τὰ γε ἔνδον ἡμῖν ἔχει' φησί· διὸ καὶ ἡ Γοργὼ οὕτως ἐπεφώνησεν.

ΥΕΑΡ 79. θεῶν περονάματα: ἡ ἔργα θεῶν ἢ φορεῖσθαι ὑπὸ 15 θεῶν ἄξια.

ΚΥΕΕ⁵ 80. ἔριθοι: ἡ ὑπουργοὶ ἢ ἔριουργοί.

ΚΥΕΑ 82. ὡς ἔτυμ' ἐστάκαντι: ἀντὶ τοῦ· ὡς ζῶντά εἰσι καὶ οὐχ ὡς ἐνυφαντά.

86 a. ὁ τριφίλατος: ὁ πολυφιλητος ὡς καὶ παρ' Ὀμήρῳ 20 (Θ 488) 'ἀσπασίη τριλλιστος'. ἡ ὅτι ὑπὸ τριῶν ἐφιλήθη· Διός, Ἀφροδίτης καὶ Περσεφόνης.

5 Tim. Lex. Plat. ἀπρίξ Hesych. Suid. ἀπρίξ Epim. (Cram. An. Ox. II 335, 15) Et. M. 132, 52 (cf. Gen.) Et. Gud. 179, 16 De Stefani sch. rec. Soph. Ai. 310 17 sch. AB Σ 550. 560 Hesych. Phot. Suid. ξρ. Choer. Orth. (Cram. An. Ox. II 199, 8) Et. M. 373, 39 (cf. Gen.) Et. Gud. 206, 32 al. Sturz Et. Or. 66, 15 Eust. 1162, 20 20 sch. AT Θ 488 21 Apoll. Bibl. III 185

1 praeterm. Tricl. Call. 2 τῷ σκήπτρῳ deleri vult Ahrens 8 ἐπιμελούμενος Tricl. 11 G add. in fine ἀντὶ τοῦ· τὰ πάντα καλῶς ἔχουσι 12 sch. b cum a coniungi iubet Ahrens 13 ἔχε G Apogr. Barb.: ἔχε cett. 15 l. om. UEP 17 ἡ οἱ ὄκ. ἡ οἱ ἐρ. K, ubi ai Valckenaer ed. a. 1773, 373 ἱστουργοὶ pro ὄπουργοὶ Hemsterhuys (apud Valck.) ἔριουργοὶ K: ἔριουργοὶ cett. 19 ὄφαντά Tricl. 22 Διός mutarunt praeter necessitatem: Δηοὺς Tricl.: Ἡοῦς Ahrens: Διονόσου Valckenaer ed. a. 1773, 378

b. <κῆν Ἀχέροντι:> ἐν ᾄδῃ·

87/88. παύσασθ' ὃ δύστανοι: παύσασθε, φησίν, ὃ ἐπίπλονοι, ἄπειρα λαλοῦσαι. τοῦτο δὲ φησί τις παρεπόμενος καὶ ἀγανακτῶν ἐπὶ τῇ ἄγαν αὐτῶν ἀδολεσχίᾳ. διὸ καὶ ἐπιτιμᾷ αὐταῖς ὡς τὰ κατὰ μέρος τῶν εἰκόνων ἀνερευνώσας. εἶτα πρὸς ἑαυτὸν ἐπιστρέφων· τρυγόνες διαφθεροῦσι Δωρίζουσαι πάντα. τὸ γὰρ πλατυάσδοισαι τοιοῦτόν ἐστιν, ὅτι πλατυστομοῦσιν οἱ Δωριεῖς τὸ ᾠ πλεονάζοντες· ἐκκναισεῦντι δὲ ἀντὶ τοῦ διαφθεροῦσιν.

10 [89.] <μᾶ:> ἀγανάκτησις Συρακουσίων τὸ μᾶ. L⁵ U⁵ E⁵

90. <πασάμενος:> κτησάμενος δούλους. U⁵ E⁵

91/92 a. Κορίνθιαι εἰμέες: Κορινθίων γὰρ ἄποικοι ΚΥΕΑ εἰσιν οἱ Συρακόσιοι· Κορίνθιος δὲ καὶ ὁ Βελλεροφόντης.

b. Πελοποννασιεῖς: τὴν γὰρ Πελοπόννησον ᾤκησαν οἱ Δωριεῖς οἱ σὺν Ἡρακλείδαις.

94/95 a. μὴ φνῆ, Μελιτώδες: ἀντὶ τοῦ· μηδεὶς γένοιτο, ὃ Περσεφόνη, ἄλλος ἡμῶν κύριος. Μελιτώδη δὲ τὴν Περσεφόνην φησὶ κατ' ἀντίφρασιν ὡς καὶ Κόρην <ῆ> διὰ τὸ τὰς ἱερείας αὐτῆς καὶ τῆς Δήμητρος μελίσσας λέγεσθαι.

6 Hermog. Περὶ ἰδ. 247, 18 Rabe sch. Hermog. (Rhet. gr. VII 970, 12; 971, 3 Walz) Tzetz. ad Hermog. (Greg. Cor. 329 Schaefer) Planud. ad Hermog. (Rhet. gr. V 485, 2 Walz) Greg. Cor. Dial. dor. 143 11 Hesych. πασάμενος· κτησάμενος. sch. A 433 Et. Gud. 474, 30 Sturz Eust. 493, 45 17 Cocondr. Περὶ τρόπ. (Boiss. An. gr. III 292) 19 Callim. H. Apoll. 110 sch. Pind. Pyth. IV 106 c Porph. De antro nymph. 18 Hesych. μελίσαι

1 sch. b ab a seiunxit Ahrens ἐν Ἰδῶν Tricel. 2 δό-
 στανοι om. K 3 ἀπειρολαλοῦσαι UEA 6 ἐπιστρέφαι UEA
 διαφθεροῦσι scripsi: διαφθείρουσι Ahrens e locis sim.: διαφέ-
 ρουσι K: διαφέρουσαι cett. πάντη UEA 7 γὰρ K: δὲ cett.
 ὅτι om. UEA 8 ἐκκναισεῦντι A: -ται cett. 9 διαφθεροῦσιν
 Reiske: διαλέγουσιν codd.: διολλύουσιν Ahrens 14 l.: Πελο-
 ποννασιεῖς Ziegler: -νασιεῖς K: -νησιεῖς cett. ᾤκησαν codd.
 17 Μελιτώδες K 18 fort. praefendum φασὶ suppl. Ahrens
 19 ἱερείας Tan. Faber (ut affert Anna Dacera ad Callim. l. 1.)
 alii: ἐταίρας codd.

L^m b. <Μελιτώδες> ὃ Περσεφόνη. κατὰ ἀντίφρασιν· πολλὰ γὰρ τὰ ἐν Ἄιδῃ πικρά. διὰ μέσου ἐπιφώνημα.

K c. κενεὰν ἀπομάξεης· μή μοι κενὸν τὸ μέτρον ἀποψήσης.

KUEA 97. ἡ τῆς Ἀργείας θυγάτηρ· ἄδελον, τίς ἡ ποιήτρια ἢ αὐτῆ· ἔνιοι δὲ Ἀργείας αὐτὴν φασιν εἶναι θυγατέρα δμῶνυμον τῆ μητρὶ, εἶναι δ' ἐκείνην Σικυωνίαν.

100/101. δέσποιν' ἃ Γολγῶς· πόλις Κύπρου ὀνομασμένη ἀπὸ Γολγοῦ τοῦ Ἀδωνίδος καὶ Ἀφροδίτης. Ἰθάλιον δὲ πόλις Κύπρου. Ἔρυνξ δὲ πόλις Σικελίας ἀπὸ Ἐρυνκος τοῦ Βούτου καὶ Ἀφροδίτης. τὸ δὲ χρυσοῦ παλίζου⁸ Ἀφροδίτα τοιοῦτον ἴσως ἐστίν, ὅτι οἱ ἐρῶντες χρυσοῦ πείθουσι τὸ ἐρόμενον.

103 a. μηνὶ δυωδεκάτῳ· τινὲς δι' ἑξαμήνου φασὶν ἀνέρχεσθαι τὸν Ἄδωνιν. 15

b. μαλακαί· μαλακοὺς φησὶν ἔχειν πόδας τὰς Ὠρας, ἐπεὶ τὸ ἕα μαλακόν.

106/107. τὴν γὰρ μητέρα Βερενίκην καὶ τὸν πατέρα Πτολεμαῖον ἀπεθέωσεν. Βερενίκην δὲ λέγει τὴν τοῦ Σωτήρος γυναικῆ, μητέρα δὲ τοῦ Φιλαδέλφου <καὶ> Ἀρσινόης. 20

KUEAP 109—111 a. τὴν δὲ χαριζομένα· [ἀντὶ τοῦ] σοί, φησὶν, ἀντιχαριζομένη <ἢ> τῆς Βερενίκης θυγάτηρ Ἀρσινόη, ἀνθ' ὧν ἀθάνατον ἐποίησας τὴν μητέρα.

⁸ Steph. Byz. Γολγοί 10 Diod. Bibl. IV 23, 2; 83, 1
Steph. Byz. Ἐρυνξ Serv. Verg. Aen. I 670; V 24. 412 Myth.
Vat. I 53; II 156 Hyg. Fab. 260

⁶ Ἀργείας Call.: Χαρίας codd. sed cf. Suid. s. Χάρεια, ubi omnia praeter ipsum nomen interierunt. ⁹ Γολγῶς K τοῦ Ἄδ. Progr. Barb.: τοῦ τοῦ Ἄδ. K: τινὸς τοῦ τῆς Ἄδ. cett. ⁹ Ἰθάλιον—Κύπρον om. UEA 11 Βούτου Brub. in marg., cf. locos sim.: Βιωτέως K: Βιότου cett. ¹² πάντως pro ἴσως K ¹⁸ δὲ pro γὰρ K ²⁰ suppl. Call. ²¹ seclisit Ahrens ²² χαριζομένη UEA GP, ἀντι prima manus add. in K suppl. Call. τῆ Βερενίκης θυγατρὶ Ἀρσινόῃ U(E)A GP

b. <ἀτιτάλλει> ἐπεὶ τὴν πρόβασιν εἰς αὐξήσιν ποιῶι. ΚΥΕΑ
 [c.] ἀτιτάλλω ἐκ τοῦ ᾧ στερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ τα-UE^mA
 λάσσω τὸ κοπιῶ. σημαίνει δὲ τὸ ἀναπαύω καὶ μὴ διὰ κόπου
 ταλαίνω. ἢ ἀπὸ τοῦ ἄττω τὸ ὀρμῶ καὶ τοῦ ἄλλω τὸ πηδῶ,
 5 καὶ σημαίνει τὸ αὐξάνω.

112/113. ὅσα δρυὸς: πάντα, φησί, τὰ ἀκρόδρυα παρα- ΚΥΕΑΦ
 τίθεται τῷ Ἀδώνιδι ἀπὸ παντοίας ἰδέας ὀπωρῶν. εἰώθασι
 γὰρ ἐν τοῖς Ἀδωνίοις πυροὺς καὶ κριθὰς σπείρειν ἐν τισιν
 ὄστρακίοις καὶ <τοὺς> φυτευθέντας κήπους Ἀδωνείους προσ-
 10 αγορεύειν.

114—116 a. χρύσει' ἀλάβαστρα: ἀλάβαστρα σκευή ΚΥΕΑΦ
 μύρων δεκτικά, πλαθάναι δέ, ἐν οἷς διαπλάττουσι τοὺς
 ἄρτους. b. τὸ δὲ ἄνθεα τὰ ἐπιπάσματα τῶν ἄρτων· λέγοι ΚΥΕΑΦ
 δ' ἂν τὰ σήσαμα.

15 117. ὅσα τ' ἀπὸ γλυκερῶ: ἀντὶ τοῦ πλακοῦντες ΚΛ^mUEAF
 διάφοροι.

119. γλωφαὶ δὲ σκιάδες: σκιάδες καὶ καλύβαι ἀνήθων Κ
 αὐτῷ τῷ καρπῷ καταβριθόμεναι γεγόνασιν.

120/121. οἱ δὲ τε κῶροι: τὰς καλύβας, φησὶν, ὑπερ- ΚΛ^mUEAF
 20 πέτονται οἱ Ἔρωτες ὡς οἱ νεοσσοὶ τῶν ἀηδόνων.

2 Eust. 546, 44; 1054, 9; 1682, 37 6 Eust. 626, 54
 12 Poll. VI 74; X 112 Hesych. Phot. πλάθανον Greg. Cor.
 Dial. dor. 148

1 l. suppl. Ahrens 9 ὄστρακίοις Duemmler *Real-Enc. d.*
*class. Alt.*² I 1, 386, 1, cf. Julian. Conv. 329 c: ὄστράκιοις Hem-
 sterhuys, cf. Theophr. Hist. pl. VI 7, 3 alios: προασταίοις codd.:
 ἄγγελοις Valckenaer ed. a. 1773, 396, cf. Pseudoepigraphos (Zenob.
 I 49 al.): γαστροίσι Bast *Epist. crit.* 193 e scholio Hermiae ad
 Plat. Phaedr. 276 b: προγαστροίσι R. Rochette *Revue archéol.* 8;
 1851, 109 n. 1: ποαστροίσι G. Hermann *Opusc.* V 108 suppl.
 Call. 12 δεκτικά, πλαθάναι K: δεκτά, πλαθάνη cett. cum
 punctum posuissent post δεκτικά, e coniectura scripserunt:
 πλαθάνη σανίς, ἐν ἣ Tricl., πλαθάναι δέ, ἐν αἰς Call. 13 ἐπι-
 πλάσματα A, ἐπισπέρματα P 18 καταβριθόμενων Garin *Studi*
ital. 15, 1907, 308 n. in poetae verbis βριθοντος suspicatus

123. ὃ ἔβενος: τὴν λοιπὴν κόσμησιν τὴν βασιλικὴν θαυμάζει.

ΚΥΕΑΡ 124. αἰετοί: ὡς πεποικιλμένων αἰετῶν ἐλεφαντίνων καὶ βασταζόντων τὸν Γανυμήδην.

ΚΥΕΑΡ 125/126 a. πορφύρει δὲ τάπητες: ὡς μαλακῶν ταπήτων ὑπεστρωμένων τῇ κλίνῃ τῆς Ἀφροδίτης· οὗς φησὶν ὑπὸ τῆς Μιλήτου καὶ Σάμου βροθῆσθαι μαλακωτέρους ἕπνου διὰ τὸ παρ' αὐτοῖς εἰς κάλλος τὰ στρώματα γίνεσθαι.

ΚΥΕ^{1,2}ΑΡ b. ἃ Μίλατος: τὰ Μιλήσια καὶ Σάμια ἔρια. τὴν δὲ κατὰ ἀναστρεπτεῖον ἔστι γὰρ 'κατὰ τὴν Σάμον βόσκων'. <ῆ> 10 οἶον καταβοσκομένοις καὶ κατανεμόμενοις.

L^mU^mE^p 129. τὸν ἄνδρα γαμβρὸν λέγει ὡς οἱ Αἰολεῖς.

ΚΥΕΑΡ 130. τὸ φίλημ' ἔτι: τὸ τοῦ Ἀδωνίδος δηλαδή. οὐδέτω γὰρ κέκαρται τὰ γένεια, ὡς κεντῶσιν, ἀλλ' ἔτι χροάζει.

132. ἅμα δρόσφ: ἀντὶ τοῦ ἅμα ἡμέρα· τότε γὰρ πίπτει 15 ἡ δρόσος ἐν τῇ γῆ.

ΚΥΕΑΡ 133. οἰσεῦμες: ἐπὶ γὰρ τὴν θάλασσαν ἐκφέροντες τὸν Ἄδωνιν ἔρριπτον ἐπ' αὐτήν.

E⁵A [138.] βαρυμάνιος: βαρείας μανίας ἀναδεδεγμένος διὰ τὸ μὴ τυχεῖν τῶν ὄπλων. 20

ΚΥΕΑΡ 139. εἴκατι: εἴκοσι παίδων. τῷ ἀρτίῳ ἀριθμῷ ἀποκέρχεται ὡς καὶ Σιμωνίδης (fgm. 49 Bergk *Poet. lyr. gr.* III⁴ 411). Ὅμηρος (Ω 496) ἐννεακαίδεκα λέγει.

141. Λευκαλίωνες δὲ ἀντὶ τοῦ Λευκαλίδαι ἀπὸ Λευ-

12 Serv. Verg. Georg. I 31 sch. Arat. 250 Poll. III 82
Bekk. An. gr. 228, 32

3 αἰετῶν codd., corr. Call. 6 οὗς K: οὐ cett. 7 μαλακωτέρους K: -ώτερα cett. 8 ἀπ' αὐτῆς P 9 τὰ Μιλήτου καὶ Σάμου ἔρια. ἡ δὲ κατὰ UE^{1,2}ΑΡ 10 ἀναστρεπτεῖον E^{1,2}A: ἀναστρεπτεῖον KU: ἀναστρεπτεῖον GP Σάμον scripsi: Σάμον codd.; <γῆν τῆς> Σάμου Ahrens βόσκων Ahrens: βοσκῆν codd. suppl. Ahrens 11 καταβοσκομένη K κατανεμομένη K: νεμόμενος cett. 12 ἦγον ὁ ἀνὴρ κατὰ Αἰολεῖς L 13 ἔρριπτον ἐπ' αὐτῇ vel ἐν αὐτῇ Hemsterhuys Valckenarii ed. a. 1773, 410 19 ἀνίας codd., emendavi

καλίωνος, Θεσσαλοί· τούτων γὰρ ἐβασίλευσεν ὁ Δευκαλίων. ἢ οἱ Λοκροί· Δευκαλίων γὰρ ἐν Κύνῳ τῆς Λοκρίδος ᾤκησεν.

142. καὶ οἱ Πελασγοὶ οἱ τοῦ Ἄργου ἀκροί, τουτέστιν **UEAQP** οἱ ἐξοχώτατοι.

5 143 a. Ἰλαθι: ἀντὶ τοῦ Ἰλάσθητι κατὰ ἀποκοπὴν, Δω-**KUEAQP** ρικῶς.

b. καὶ ἐς νέω: ἀντὶ τοῦ ἐς νέωτα, τουτέστιν εἰς ὄρας, **UEAQP** εἰς νέον ἔτος.

[c.] <ἐς νέωτ'> ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ μέλλον. **U⁵E⁵**

10 [145.] ἢ Γοργὼ τὴν θήλειαν ἤγουν τὴν γυναικᾶ.

[147 a.] καὶ ἐς οἶκον [ἀνάριστος]: λείπει τὸ πο-**Q** ρεύεσθαι.

[b.] ἀνάριστος: ἦτοι ἄσιτος. **U⁵E⁵Q**

148. χώνηρ ὄξος ἄγαν: ἀντὶ τοῦ ὀξύθυμος καὶ ἀκρόχολος. **UEAQP**

15 149 a. <ἀφίκευ:> ὑπόστρεψον.

b. καὶ ὑποστρέψας εὐρήσεις ἡμᾶς χαίροντας. **U^mE⁵**

2 Strab. IX 425 sch. Pind. Ol. IX 62 b 7 Hesych. Suid. νέωτα Et. M. 601, 1 (cf. Gen.) Orio Werf. 623, 45 sch. Luc. 109, 13 Rabe

2 Κύνῳ Hemsterhuys et Ruhnken *Valckenarii ed. a. 1773*, 412: Κύνῳ **K**: Κύνῳ **UEA(F)**: Μηδεία **G** 5 post ἀποκοπὴν add.: δὲ τὸ δὲ Ἰλας **UEA**: δὲ τὸ Ἰλα **F**: καὶ τοῦ σ̄ καὶ ἠ καὶ τ̄ **G** Δωρικῶς **K**: ἐστι Δωρικόν cett. Ahrens propter miram vocis ἀποκοπὴν significationem prop. Ἰλαθι νῦ<φίλ' Ἄδωνι καὶ ἐς νέω>· ἀντὶ τοῦ Ἰλάσθητι <ἐς νέωτα> κατὰ ἀποκοπὴν. τὸ δὲ Ἰλαθί ἐστι Δωρικόν. συγκοπὴν coni. Tricl. 14 ὀξύθ. καὶ om. **UEAP** 15 suppl. Ahrens ὑπόστρεψον Duebner e Triclinii glossa: ὑπέστρεψεν **UEAP**: ἀποστρέψει **G**

XVII. Ἐπαινος Πτολεμαίου

KUEA a. Τοῦτο τὸ εἰδύλλιον εἰς Πτολεμαῖον τὸν Φιλάδελφον γέ-
γραπται· ὁ δὲ Φιλάδελφος Πτολεμαῖος Πτολεμαίου τοῦ Λάγου
καὶ Βερενίκης ἦν παῖς. διὸ καὶ ἀμαρτάνει ὁ Μουνάτιος εἰς
τοὺς χρόνους τοῦ Θεοκρίτου ἀναβιβάζων τὸν Φιλοπάτορα το- 5
σοῦτου χρόνου μαχόμενος διαστήματι.

E [b.] τριῶν ὄντων τῶν Πτολεμαίων, πρῶτον μὲν τοῦ Λάγου
Πτολεμαίου, δευτέρου τοῦ Σωτήρος, τρίτου τοῦ Φιλαδέλφου,
περὶ τοῦ τρίτου ὁ λόγος.

KUEA 1—4 a. ἐκ Διὸς ἀρχώμεσθα: Ἀρατεία κέχηται εἰσβολῇ 10
(Phaen. 1).

UEAP b. ἐκ τοῦ Ὀρφέως (cf. fgm. 46. 123 Abel, p. 167. 202)
τὸ προοίμιον.

KUEA c. πᾶν, φησί, ποιήμα ὅταν γράφωμεν, ὁμοῦμεν τὸν Δία
ἐν πρώτοις καὶ πνύματι καὶ μέσοις· καὶ Πτολεμαίου οὖν 15
μνησθῶμεν ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν μέσῳ καὶ ἐν τέλει τοῦ ποιήματος.

K^m 8. οἱ γὰρ ὕμνοι καὶ θεῶν γέρας εἰσίν.

10 Ach. Comm. Arat. 81, 22—35 Maass Serv. Verg. Buc.
III 60 Philarg. ib.

Tit.: ὑπόθεσις ἐπαινοῦ Πτολεμαίου **K**: ὑπόθεσις Πτολεμαίου
καὶ ἐγκώμιον εἰς τὸν αὐτὸν **UEAP**: ἐγκώμιον εἰς Πτολεμαῖον **L**
2 γέγραπται **K**: ἐπιγέγραπται cett. hoc recepit Ahrens addito
<ἐγκώμιον> post εἰδύλλιον post γέγραπται sch. 1/4 a in **K**
intersertum 3 ὁ δὲ Φιλ. Πτ. **K**: ὅς cett. Λαγοῦ **K**: Λαγωῦ
cett. 4 ἦν om. **UEA** 5 τοὺς χρόν. τοῦ Θ. ἀναβ. εἰς τὸν
Φιλοπ. **K** τοσοῦτου—διαστήματι **K**: οὐ συνιδῶν τοσοῦτου χρό-
νου διαστήματα μαχόμενος cett.: οὐ συν. τος. χρ. διάστημα μα-
χόμενον Ahrens 7 Λαγωῦ cod. 10 l. om. **K** Ἀρατεία
δὲ κέχη. εἰσβ. inserta argumento a (ubi v. notam) **K**: Ἀρατείας
ἢ εἰσβολῆ cett. 12 sch. b titulo adhaeret in codd. Ἀράτου
pro Ὀρφέως **P** 15 καὶ ante Πτολ. omissum ante ἐν ἀρχῇ
inserunt **UEA** 16 ἐν ante μέσῳ om. **KU** μέσοις καὶ ἐν πν-
μάτοις **UEA**

9—12 a. Ἴδαν ἐς πολύδενδρον: ὥσπερ εἰς τὴν Ἴδην **KUEA**
τὴν πολύδενδρον ὑλοτόμος ἔλθων ἔργου πολλοῦ προκειμένου
σκοπεῖ πόθεν ἄρξεται, οὕτω δὴ καὶ γὰρ ἀπορῶ, πόθεν πρὸς
ἕμνον εἰσβάλλω. Ἰδας δὲ φασὶ πάντα τὰ ὑψηλὰ ὕρη ἀπὸ τοῦ
5 ἀπ' αὐτῶν δύνασθαι ἰδεῖν πάντα.

[b.] ἐκ τούτου ὁ θεολόγος ἔλαβε τὴν εἰκόνα. Θέλων γὰρ **E**
συγκρίναι ἀρετὴν ἀρετῇ καὶ δεῖξαι τινα τῶν ἄλλων κρείττονα
ἐν τῷ περὶ φιλοπρωχίας λόγῳ (Greg. Naz. Or. XIV 1 *Mign.*
Patr. gr. 35, 1857, 860 A) ἀδυνατεῖ λέγων ὡς, καθάπερ
10 ἀνὴρ τις εἰσελθὼν εἰς λειμῶνα ἀμνηχανεῖ ποιοῦ ἐφάψηται,
οὕτω καὶ γὰρ ποῖαν κρῖναι μελζονα ἀπορῶ.

14 a. *Λαγίδας Πτολεμαῖος*: τὸν τοῦ *Λάγου Πτολεμαῖόν* **KUEA**
φησιν, ὃς ἦν πατὴρ τοῦ Φιλαδέλφου.

[b.] <*Λαγίδας*> ὁ υἱὸς τοῦ *Λάγου* ἤγουν ὁ *Σωτήρ*. **E⁵**
15 σημειῶσαι, ὡς τὰ εἰς ὅς ἔχοντα τὴν εὐθείαν διὰ τοῦ *ἰδης*
ἔχουσι τὸ πατρωνυμικὸν ὡς *Λᾶγος Λαγίδης*.

c. ὅκα φρεσίην: ἀντὶ τοῦ ὅταν βουλευσῆται. **K**

16/17. *τῆνον*: τὸν *Σωτήρᾶ* φησι *Πτολεμαῖον* τὸν *Λάγου*, **KUEA**
καθὸ ἐξεθεώθη ὑπὸ τοῦ υἱοῦ.

20 23. *χαίρων υἱωνῶν*: *χαίρων* ὁ Ἡρακλῆς ἐπὶ τοῖς τῶν
ἐγγόνων υἱοῖς καὶ ἀπογόνους ἀπαθανατισθεῖσιν. ἀποτελεῖ δὲ
τὸν λόγον εἰς τε τὸν μέγαν Ἀλέξανδρον καὶ εἰς τὸν *Πτολε-*
μαῖον ἀμφοτέροι γὰρ ἦσαν ἀφ' Ἡρακλέους.

25 25. *θεοὶ νέποδες*: οἷον *μηκέτι ζῶντες μηδὲ κινεῖν* **UEA**
πόδα δυνάμενοι *θεοὶ* <*νέποδες*> ὠνομάσθησαν.

4 sch. I 105/106 f cum loc. sim.

1 εἰς τὴν Ἴδ. τὴν πολ. **K**: εἰς πολ. ὕλην cett. 3 πρὸς
ἕμνον et πάντα et ὑψηλὰ om. **UEA** 4 εἰσβαλῶ **UEA** 5 δύ-
νασθαι κατιδεῖν καὶ σκέψασθαι ἀπ' αὐτῶν sine πάντα iidem
12 Πτολεμαῖου φ. **K** 18 Πτ. τοῦ *A*. **K** 21 ἀποταίνει *Call.*:
ἀποταίνεται codd. 22 τὸν λόγον et τε et τὸν ante Πτ. om.
UEA 23 ἀφ' **K**: ἐξ cett. 25 supplevi

- ΚΥΕΑ** 26. τὸ δὲ ἄμφω ἀντὶ τοῦ τοῖς δυσί, τῷ Πτολεμαίῳ καὶ τῷ Ἀλεξάνδρῳ.
- U⁶E⁶** [27.] ἀνάλυσις τὸ σχῆμα κατὰ φιλοσόφους· ἀνάλυσις δὲ ἐστὶν ἀντεστραμμένη ἀπόδειξις τουτέστιν ἀνάπαλιν λύσις.
- ΥΕΑ** 28. τῷ καὶ ἐπεὶ δαίτηθεν: τὸν Ἡρακλέα φησὶν, ὃν εἰς ἐκ τῆς τῶν θεῶν εὐωχίας καθίστησιν εἰς τὸν εὐδιον τόπον Ἀλέξανδρος καὶ Πτολεμαῖος.
- Κ** 30. ὑπωλένιον τε: τὴν ὑπὸ τὴν μασχάλην οὖσαν.
31. κεχαραγμένον ὄζοις: τετραχυσμένον ὑπὸ τῶν κλάδων. 10
33. γενειήταν: παγωνίαν.
- ΚΥΕΑ** 34. οἷα δ' ἐν πιτυταῖσι: Βερενίκην λέγει τὴν Μάγα μὲν θυγατέρα, γυναικᾶ δὲ Πτολεμαίου τοῦ Σωτήρος. αὕτη ἐν ταῖς σόφοροι γυναιξὶν εὐδηλος ἦν.
- 36/37. τᾶ μὲν Κύπρον ἔχοισα: ἡ Ἀφροδίτη, φησὶν, 15 αὐτῆς εἰς τὸν κόλπον ἀπεμάξατο τὰς χεῖρας, τουτέστιν ἐπαφροδίτου ἐποίησεν αὐτὴν· διὸ καὶ ἠγαπάτο ὑπὸ τοῦ ἀνδρός.
41. ἐπιτρέπει οἶκον ἅπαντα: ζῶν γὰρ ἔτι ὁ Σωτὴρ ἐκοινοποίησε τῷ Φιλαδέλφῳ τὴν βασιλείαν.
- U⁶E⁶** [44.] <τέκνα δ' οὐποτ' εἰκότα πατρὶς> γνωστὰ τὰ 20 τέκνα ὅτι νόθα.
- Κ** 46. μεμῆλτο: ἀντὶ τοῦ· ἐν ἐπιμελείᾳ καὶ φροντίδι ἦν.
- ΚΥΕΑ** 50. εἰς δ' ἀπεδάσσαο τιμὰς: ἀπεμερίσω, τὰς σαυτῆς τιμὰς ἀπένειμας αὐτῇ.
- Κ** 52. κούφας δὲ διδοῖ: κουφίζει ἢ Βερενίκη τῶν 25 σφοδρῶν ἐρώτων. τοῦτο δὲ ποιεῖ, φησὶν, ἐπαὶ ἢ Ἀφροδίτῃ

1 τοῖς—Ἀλεξάνδρῳ **Κ**: Πτολεμαίου καὶ Ἀλεξάνδρου cett.
 3 κατὰ seqq. om. **Υ** 6 καθιστάσιν prop. Duebner *Ἔδιον* dubitanter Wilamowitz 9 τετραχυσμένον scripsi: τετρασχυσμένον tacite Ziegler: τετρασχημένον cod. 12 Μάγα Buecheler *Κλεῖν*. *Mus. N F.* 30, 1875, 59: βάγα **Κ**: γαμάου cett. *Λόγου* coniectura est, quae apographi Ambrosiani auctori debetur. hariolatur Tzetzēs ad Lyc. 5, 2 Scheer 16 αὐτοῦ **Κ** 19 τῷ Φιλ. τὴν βασιλείαν **Κ**: τῷ βασιλεῖ τῷ Φιλ. cett. 23 l. om. **Κ** τὰς σαυτῆς Buecheler l. 1.: τὰν σὰν τὰς **Κ**: τὰς αὐτῆς cett.: τὰν σὰν. τὰς <σαυτῆς> Ziegler

ἀπαθανάτισσα αὐτὴν τῶν δυνάμεων καὶ τιμῶν ἐκοινοποίησεν αὐτῇ.

53/54 a. Ἀργεῖαν εἶπε τὴν τοῦ Διομήδους μητέρα ΚΥΕΑ Δηϊπύλην, καθὰ ἐξ Ἄργους ἦν, Ἀδράστου θυγάτηρ. ἦν δὲ
5 καὶ <ἄλλη> ὀνοματικῶς Ἀργεῖα λεγομένη.

b. Καλυδώνιον δὲ φησι τὸν Διομήδην, ὅτι Τυδεὺς ἦν ἐκεῖθεν.

58/59. βρέφος νεογιλόν: ὅτι ὁ Φιλάδελφος ἐν Κῶ τῇ νήσῳ ἐγεννήθη ὑπὸ Βερενίκης.

10 60. <ἐβώσατο:> ἐπεκαλέσατο. Κ⁵Υ⁵Ε⁵

61. βεβαρυσμένα: ἡ γὰρ Βερενίκη ἐστὶ θυγάτηρ Ἀντι-ΚΥΕΑ γόνης τῆς Κασσάνδρου τοῦ Ἀντιπάτρου ἀδελφοῦ.

[64.] <ὀλόλυξεν:> μετ' εὐχῆς ἐβόησεν. Υ⁵Ε⁵

68/69 a. <ὡς τοῦ Φιλαδέλφου> ἐσπουδακός περὶ τὴν ΚΥΕΑ
15 ἐν τῷ Τριοπίῳ τῶν Λωριέων σύνοδον καὶ τὴν αὐτόθι δρα-
μὴν πανήγυριν καὶ τὸν ἀγῶνα τὸν ἀγόμενον Πουσειδῶν
καὶ Νύμφαις.

b. ἐν δὲ μιᾷ τιμῇ Τρίοπρον: Τρίοψ βασιλεὺς τῆς Κῶ, ἀφ' οὗ ἀκρωτήριον ὠνόμασται τῆς Κνίδου.

20 [c.] τρίοπρον: περιβλεπτον. ΥΕΑ

8 53. Hesych. λαοφόρον· ἀνδροκτόνον. 18 Diod. Bibl. V 57, 6; 61, 2 Steph. Byz. Τριόπιον Et. M. 766, 38 (cf. Gen.)

1 ἀπαθανάτισσα Reiske: -ήσασα Call.: -ίσασαν cod. ἐκοινώνησεν cod., em. Geel 8 praem. λαοφόρον Διομήδεα ΥΕΑ, λαοφόρον bis Κ 5 ἄλλη (scil. Ἀδράστου θυγάτηρ) supplevi ὀνοματικῶς Α: ὀνομαστικῶς cett. 11 ἐστὶν ἡ θυγ. Κ. detorsit haec Tzetzes ad Lyc. 5, 3 Scheer 14 in explenda lacuna a Duebnero indicata Ahrensii vestigia pressi, excepto quod hic ultimas tres syllabas (ἀδελφου) de fine scholii 61 sublatas huc traxit περὶ τὴν ἐν τῷ Τριοπίῳ (τρίοψ cod., corr. Reiske monente Salmasio *Duarum inscr. vet. Herodis Att. rhet. et Regillae conii. honori pos. explicatio 1619, 58 sqq.*) Κ: τὴν ἐν τῷ περιτροπίῳ cett. 19 ἢ τῆς Κνιδίας ἐστὶν ἀκρ. Κ, <ἀφ' οὗ Τριόπιον.> δ τῆς Κνιδίας ἐ. ἀκρ. Ziegler

ΚΥΕΑ d. Ἴσον Δωριέεσσι: ἢ τῶν Δωριέων πεντάκολις Ἀίνδος Ἰάλυσος Κάμιφος Κῶς Κνίδος. ἄγεται δὲ κοινῇ ἐπὶ τῶν Δωριέων ἀγῶν ἐν Τριοπίῳ Νύμφαις Ποσειδῶνι Ἀπόλλωνι. καλεῖται δὲ Δῶριος ὁ ἀγῶν, ὡς Ἀριστείδης (fgm. 23 Mueller Fgm. hist. gr. IV 324) φησίν. Τριόπιον δὲ ἐπὶ Τριόπος τοῦ 5 Ἄβαντος, ὡς ἐν τοῖς περὶ Κνιδίας Ἰάσων (fgm. 4 Mueller Arrian. ed. Duebner. 1846, App. 161) φησίν.

70. καὶ Ῥήναιαν: Ῥήναια νῆσος παρακειμένη τῇ Δήλῳ, ἣν καὶ Αἴθλον φασί. τὴν δὲ Ῥήναιαν προσῆψε τῇ Δήλῳ Πολυκράτης ὁ Σαμίων βασιλεὺς. 10

Ε⁵ [79.] <χθαμαλὰ Αἴγυπτος:> διὰ τὸ τρίγωνον· γύροθεν γὰρ βουνοὶς περιέχεται.

ΥΕΑ 81. <ἔργα δαέντων:> ἐπιστημόνων εἰς τὸ ἐργάζεσθαι πᾶν ἔργον, ἦτοι ἔργατῶν.

Κ 82 — 84 a. ὁμοῦ πᾶσαι αἱ πόλεις τρισμῦρῖαι τρισχίλια 15 τριακόσῖαι τριάκοντα τρεῖς.

ΥΕΑ b. τρεῖς μὲν οἱ πολίων ἑκατοντάδες, τρεῖς δ' ἄρα χιλιάδες τρισσαῖς ἐπὶ μυριάδεσσι: δοιαὶ τριάδες — ἐξήκοντα, ἑνδεκάδες τρεῖς — ἐνενήκοντα τρεῖς· ὁμοῦ πᾶσαι τρισμῦρῖαι τρισχίλια τριακόσῖαι ἐνενήκοντα τρεῖς. 20

Ε 89. <φιλοπτολέμοισί τε Καρσί:> ὅτι μισθοφόροι

9 Thuc. I 13, 6; III 104, 2

3 Τριοπίῳ **ΥΕΑ** 5 Τριόπιον δὲ **Κ**: τὸ δὲ Τριόπιον ἀκρωτήριον τῆς Κνίδου (**Υ**)**ΕΑ** Τριόπος scripsi propter sch. b: Τριοπίον (**Υ**)**ΕΑ**: Τριοπίον **Κ** 6 Φόρβαντος Wasse Thuc. 1731, 530, cf. Diod. Bibl. IV 58, 7; Paus. II 16, 1; IV 1, 1; sch. Eur. Or. 932 ὡς ἐν seqq. om. **ΥΕΑ** περὶ Ῥόδου Duebner e Suid. s. Ἰάσων 8 Ῥήν. νῆσος παρακ τῇ Δ. **Κ**: νῆσος οὕτω λεγομένη cett. 9 rectius Αἴθλον μεγάλην, cf. de hoc insulae nomine L. Gallois Cartographie de l'île de Délos, Exploration arch. de Délos 3, 1910, 7 sq. 10 βασιλεὺς **Κ**: τύραννος cett. 13 verum l. praem. Ahrens, codd. exhibent: τρεῖς μὲν οἱ πολίων 14 ἦτοι ἔργατῶν Ahrens: ἐπιεργάτων codd. 19 τριάκοντα pro ἐνενήκοντα praeter necessitatem Ahrens 21 οἴτε cod., corr. Wilamowitz

ἦσαν διηνεκῶς. ἐξ οὗ παροιμία τὸν ἐν Καρὶ τι ἀποφερόμενον παρ' Ἀριστείδῃ ἐπὶ τῶν ἄνευ δεινοῦ λαμβανόντων τινά.

[96 a.] <τόσσον:> ἤγουν πολὺ καὶ ἄπειρον. U⁵E⁵

[b.] <ἐς ἀφνεδὸν ἔρχεται οἶκον:> ἤγουν εἰς τὸ βε²
5 στιάριον.

97. λαοὶ δ' ἔργα: οἱ δὲ ὄχλοι περὶ τὰ ἔργα ἡσύχιοι γί- UEA
νονται διὰ τὸ εἶναι ἐν εἰρήνῃ.

98 a. <πολυκῆτεα:> πολλὰ θηρία ἔχοντα. K⁵

b. Νεῖλον ἐπεμβάς: περὶ τῆς τοῦ Νείλου κλήσεως ἐν UEA
10 ἐνὶ που τῶν ὑπομνημάτων φασὶν εἰρηκέναι τινάς, Μιλησίους
κτίσαντας τὴν Ναύκρατιν προσαγορεύσαι τὸν κατ' Αἴγυπτον
ποταμὸν Νεῖλον ἀπὸ τοῦ κτιστοῦ Νείλεω θεμένους τὴν προσ-
ηγορίαν.

105. κτεατίζεται: καρποῦται ἀφόβως τὰ ἑαυτοῦ. KU⁵E⁵

15 106/107. οὐ μάν: οὐ μὴν ἄχρηστός ἐστιν αὐτῷ δ' χρυ- KUEA
σὸς σεσφωρευμένος, καθάπερ ἐπὶ τῶν ἀεὶ μογούντων μυρμηκῶν.
ἐκεῖνοι γὰρ ἀεὶ σφωρεύουσιν ὡς ἐλλείποντος αὐτοῖς ὃ δ' ἀντι-
δίδωσι πᾶσι. περὶ δὲ τῶν μυρμηκῶν τῶν μεταλλευόντων
χρυσὸν ἐν Ἰνδικοῖς πολλοὶ ἱστορήκασιν.

20 109. <σὺν ἄλλοισιν γεράεσσι:> σὺν τοῖς ἄλλοις K⁵
δώροις.

120. <ἀέρι πα κέκρυπται:> ἐν σκότει κεκάλυπται.

1 Paroemiographi (Zenob. III 59 al.), ubi v. plura 9 sch.
VII 114 c cum loc. sim.

1 Καρὶ τι scripsi: καριότ cod. 2 intellegas librum Περὶ
παροιμιῶν, qui Milesiacorum auctori vulgo tribuitur (Fgm. hist.
gr. IV 326 sq.) 9 siglum vocis κλήσεως, quod in codice Ge-
nevensi exstat, cum pro correpto nomine proprio haberent,
Κλείταρχος vel Κλέανδρος vel Καλλισθένης Adert, Καλλίμαχος
Ahrens suspicati sunt. Ahrensii coniectura deceptus Schneider
hoc scholium fragmentis Callimacheis interseruit (100ⁿ 5, II 356)
10 τινάς Adert: τινός codd. Μιλησίους κτίσαντας Ahrens:
Μιλησίον σκοπήσαντος codd. 12 θεμένους Duebner: θεμένους
codd. 14 καρποῦται K: ἔχεται cett. 15 ἀχρεῖος UEA
17 ἐκεῖνοι—πᾶσι om. K 19 ἱστοροῦσιν UEA

K 121—123 a. μούνος δὲ προτέρων: οὗτος δὲ μόνος τῶν ἑκπαλαι θανόντων καὶ πρὸ μικροῦ τῆ μητρὶ καὶ τῷ πατρὶ ναοὺς ἔκτισεν.

UEA• b. μούνος ὅδε προτέρων: οὗτος <μόνος> τῶν προτέρων καὶ τῶν ἑαυτοῦ πάντων προγόνων. 5

c. ἔτι θερμά: ἔτι θερμὴ ἢ σποδός.

d. <ναοὺς:> ὅτι πολλοὺς ναοὺς ἰδρῦσατο. †Κελίκιος δὲ ἐν τῷ περὶ Νέστορός† [ἔποίησεν ὁ Φιλάδελφος] φησιν οὕτως· ὠκοδόμησε δὲ καὶ τῶν γονέων ἀμφοτέρων παμμεγέθη ναὸν καὶ ταῖς ἀδελφαῖς Ἀρσινόῃ καὶ Φιλωτέρᾳ <...>. 10

124. ἐν δ' αὐτούς: τοὺς γονεῖς.

KUEA 128. αὐτός τ' ἰφθίμα τ' ἄλοχος: Πτολεμαῖοι τῷ Φιλ-
αδέλφῳ συνώκει πρότερον Ἀρσινόῃ ἢ Λυσιμάχῳ, ἀφ' ἧς
καὶ τοὺς παῖδας ἐγέννησε, Πτολεμαῖον καὶ Λυσιμαχὸν καὶ
Βερενίκην. ἐπιβουλεύουσιν δὲ ταύτην εὐρῶν καὶ σὺν αὐτῇ 15
Ἀμύνταν καὶ Χρῦσιππον τὸν Ῥόδιον ἰατρόν, τούτους μὲν
ἀνείλεν, αὐτὴν δὲ ἐξέπεμψεν εἰς Κοπτὸν τῆς Θηβαΐδος καὶ
τὴν οἰκίαν ἀδελφῆν Ἀρσινόην ἔγημε καὶ εἰσεποιήσατο αὐτῇ

12 Paus. I 7, 3

4 suppl. Ahrens 7 καὶ Λύκος pro Κελίκιος cod. Genevensis, unde haec primus in lucem protraxit Valckenaer *ed. a. 1773*, 355: καὶ Λύκος Letronne *Journ. des Sav. 1841*, 335 (cf. fgm. 15 Mueller *Fgm. hist. gr. II 374*), cuius sententiam refutavit Wilamowitz *Sitz.-Ber. d. Kgl. Preuß. Akad. d. Wiss. 29*, 1912, 534 n. 2: καὶ Λυγκεύς propter Athen. IV 150 b prop. Ahrens: καὶ Λυκέας Wilamowitz l. l. 8 περὶ Νανυράτεως Wilamowitz verba φησιν οὕτως post libri titulum transponi iussit Letronne. quo recepto verba ἐποίησεν ὁ Φιλάδελφος posterius adiecta esse Duebner iudicavit, Wilamowitz l. l. Lyceam scripsisse censuit ἐποίησε δὲ καὶ τῶν γονέων κτλ., quibus explicandis addita sint verba ὁ Φ. ὠκοδόμησε 10 Φιλωτέρᾳ Letronne e Strab. XVI 769: φωτῆρα codd. deesse aliquid Duebner vidit 14 καὶ τοὺς π. ἐξ αὐτῆς ἐγ. **UEA** 15 εἰσεποιήσατο post B. add. **UEA** εὐρῶν δὲ αὐτὴν ἐπιβουλεύουσιν **UEA** 16 τὸν Ῥόδιον ἰατρόν **K**: τοὺς ἰατροὺς cett. τοὺς **K** 17 Κοπτὸν **K**: τόπον cett. 18 οἰκίαν om. **UEA** καὶ τοὺς ἐκ τῆς ἑτέρας Ἀρσινόης γενομένους παῖδας αὐτῷ ταύτης ἐποίησατο **UEA**

τοὺς ἐκ τῆς προτέρας Ἀρσινόης γενηθέντας αὐτῷ παῖδας·
αὐτὴ γὰρ ἡ Φιλάδελφος ἄτεκνος ἀπέθανεν.

131—134. ὧδε καὶ ἀθανάτων: φέρει σύγκρισιν ἀπὸ **EA**
τοῦ μέλλοντος, ὅτι οὐδὲν θαυμαστόν, εἰ εἶχε τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς
5 ἄνδρα, ἐπεὶ καὶ ἡ Ῥέα ἔτεκε τὴν Ἥραν καὶ τὸν Δία καὶ
συνήφθησαν ἀλλήλοις.

XVI. Χάριτες

Τοῦτο τὸ εἰδύλλιον γέγραπται εἰς Ἴερωνα τὸν Ἱεροκλέους **KUEAP**
τὸν ἔσχατον Σικελίας τύραννον· κατέσχε δὲ τὴν ἀρχὴν στρα-
10 τηγὸς ἀποδειχθεὶς ὑπὸ τῶν πολιτῶν καὶ φθείρας τὰς <τῶν
πολεμίων> δυνάμεις, ὥστε τύραννον αὐτὸν ἀναγορευθῆναι.
[μετὰ δὲ τοῦτον ἤρξεν Ἱερώνυμος ὁ Γέλωνος.] μηδὲν οὖν
εἰληφῶς παρὰ τοῦ Ἱερώνος ὁ Θεόκριτος διὰ τοῦτο τὸ εἰδύλ-
λιον πεποίηκε καὶ Χάριτας αὐτὸ ὑπέγραψεν, ἐν ᾧ καὶ τὰ τοῦ
15 Σιμωνίδου ἐμφαίνει κιβώτια. λέγουσι γὰρ ἐκείνον ἔχειν δύο
κιβώτια, τὸ μὲν τῶν χαρῶν, τὸ δὲ τῶν διδόντων. ὅτε οὖν
τις πρὸς αὐτὸν παρεγένετο χάριν αἰτούμενος, ἐκέλευε φέρειν

9 Polyb. I 8. 9 15 Plut. De sera num. vind. 555 f; De
curios. 520a Stob. X 38 Hense sch. Ar. Pac. 697 Tzetz.
Chil. VIII 228

2 αὐτῆ (corr. Wilamowitz) γὰρ ἡ φιλάδελφος **K**: ἡ γὰρ
ἀδελφὴ (αὐτῆς add. **E**) cett. 3 l. om. **E**

Tit.: Χάρ. arg.: Χάρ. ἡ Ἱέρων **KUEAP**, Hermog. Περὶ ἰδ.
370, 1 Rabe: Χάρ. ἡ Ἱέρων δωρίδι **L** 8 Ἱεροκλέους cod. Laur.
32, 16: Ἱεροκλέους **K**: Ἱεροκλέα cett. 9 τὸν ante ἔσχ. om. **K**
10 ἀποδ. **K**: ὑποδ. cett. ὑπὸ om. **K** suppl. Geel 11 ἀγορευ-
θῆναι **P** 12 seclisit Geel quae posterius adiecta esse patet
Ἱέρων codd., corr. Geel 14 τοῦτο post εἰδ. add. **K** αὐτῷ
ἔπεγραψεν **P** καὶ post ἐν ᾧ om. **UEAP** 15 αὐτὸν **P**
16 τῶν bis om. **UEAP** διδόντων mutari iusserunt in δοθέν-
των Wyttenbach *Animadv. in Plut. Op. Mor. II 1821, 528*, in
δεδομένων Geel, in δωρεῶν cum Tzetze et Triclinio Ahrens

τὰ κιβώτια καὶ δεικνύειν αὐτὰ ἀνεφώξαντα. εὐρίσκετο οὖν τὸ μὲν τῶν χαρίτων κενόν, τὸ δὲ τῶν διδόντων πλήρες· καὶ οὕτως ὁ τὴν δωρεὰν αἰτούμενος ἀνεκόπτετο.

K 6. ἡμετέρας χάριτας: τὰ οἰκεία ποιήματα.

UEA 8. τὸ σκύζειν κυρίως ἐπὶ τοῦ λέοντος, ὅταν τὸ ἐπισκύνιον ἡ χαλάση ὀφρῆζόμενος. λέγεται δὲ ἡ τῶν ὀφρῶων κάθεσις ἐπισκύνιον, ὅτι τοῦτο ποιεῖ ὁ λέων, ὅταν κυσὶ κυκλωθῆ καὶ μέλλῃ πολεμεῖν αὐτοῖς.

KE⁵ 9 a. τωθάξοισαι: λοιδοροῦσαι.

K b. ἀλιθίαν δὲ ἀντὶ τοῦ ματαλαν ὀδόν.

UEA c. <ἀλιθίαν ὀδόν> ἦν θρον: ἤγρον ματαλαν ὀδόν καὶ πεπλανημένην ἀπὸ τοῦ ἀλῶ τὸ πλανῶ.

KUEA 10—12. ἐπὶ πυθμένι χηλοῦ: ἐν τῷ πυθμένι τοῦ κενοῦ μένουσι κιβωτίου, ὅπου αὐτῶν ἐστὶν ἡ συνήθης καθέδρα, ἐγκαλυψάμεναι τὴν κεφαλὴν, ψυχροῖς δὲ γόνασιν, ὅταν ἄπρακτοι γένωνται.

U⁵ [13.] <τοιόσδε: > οἷοι ἦσαν οἱ παλαιοί.

KUEA 18. ἀπωτέρω ἢ γόνυ κνήμας: πορρωτέρω τὸ γόνυ τῆς κνήμης. παροιμία ἐστίν. τέθειται δὲ αὕτη ἐπὶ τῶν ἀγαπώντων ἑαυτοὺς καὶ λεγόντων προτιμωτέρους εἶναι [αὐτοῦς] τῶν ξένων· οἱ γὰρ πορρωτέρω οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς εἰσιν. ἐνήλλακται δὲ ἡ παροιμία [εἰ λεχθήσεται χωρὶς ὑποδιαστολῆς]. ἔδει γὰρ

5 sch. AT Θ 460 sch. AB P 136 Eust. 1098, 68; 1581, 6
Et. M. 364, 4 (cf. Gen.) 10 Hesych. ἡλίθιον Bekk. An. gr.
262, 5 sch. Pind. Pyth. III 20 b Et. M. 427, 53; 425, 47 (cf.
Gen) Et. Gud. 240, 13. 45 Sturz Et. Or. 70, 8 19 Paroemio-
graphi (Zenob. III 2 al.)

1 καὶ δεικν. αὐτὰ ἀν. om. **UEAP** 7 ὅτι τοῦτο scripsi: ὅτε τοῦτο codd.: τοῦτο δὲ Call. 9 l. σκυζόμεναι **K**, sed glossa codicis **E** recte verbo τωθάξοισαι adscripta est 11 supplēvi
14 ὅπως **UEA** 15 ἐγκαλυψάμεναι Ahrens a voce ψυχροῖς novum scholium vulgo incipit, quare lacunam post γόνασιν statui Ahrens voluit 19 παροιμία ἐστὶ ante πορρωτέρω est in **UEA** 20 delevi, αὐτοῦς Amstel. 22 verba εἰ λεχθήσεται χωρὶς ὑποδ. olim in margine adiecta esse mihi videntur ad corrigenda ea quae paulo post in libris exstant

οὕτως εἰπεῖν· πορρωτέρω κνήμη γόνυος. εἰ δὲ λεχθήσεται·
χωρὶς ὑποδιαστολῆς, οὐκ ἐνήλλακται.

[33.] <κλαίων> εἰώθασι γὰρ πως αἰ τῆς περιχαρείας ^{U^m}
ὑπερβολαὶ πρὸς τὴν τῶν λεγομένων πίστιν ὀκνεῖν.

5 34/35 a. πολλοὶ ἐν Ἀντιόχοιο δόμοις: ἀντὶ τοῦ ἄγαν **KUEA**
πλοῦσιοι, ὥστε πολλοῖς παρέχειν τὴν τροφήν. ἀλλ' οὐδὲν ἤνυ-
σεν ὁ πλοῦτος αὐτῶν πρὸς τὴν νῦν δόξαν, εἰ μὴ ὑπὸ Σιμωνί-
δου ὑμνήθησαν. [Ἀντίοχος δὲ βασιλεὺς Συρίας.] τὰ δὲ
περὶ Ἀλεῦαν τὸν Σίμου πάντα ἀνείλεκται Εὐφορίων (fgm. 54
10 Scheidweiler *Diss. phil. Bonn.* 1908, 49). ὁ δὲ Ἀντίοχος
Ἐγκερατίδου καὶ Δυσήριδος υἱὸς ἦν, ὡς φησι Σιμωνίδης
(fgm. 34 Bergk *Poet. lyr. gr.* III⁴ 402).

b. πενέσται: Θεόπομπός (fgm. 119^b Grenfell-Hunt
Hellen. Oxyrh.) φησι τοὺς δουλεύοντας τῶν ἐλευθέρων πενέ-
15 στας καλεῖσθαι παρὰ Θεσσαλοῖς ὡς παρὰ Λακεδαιμονίοις
εἰλωτας.

36/37. πολλοὶ δὲ Σκοπάδαισι: πολλοὺς δὲ μύσχοις
ἔσχον καὶ οἱ Σκοπάδαι, τουτέστι πολλὰς ἀγέλας. ἐκ δὲ τούτου
πολὺν πλοῦτον δηλοῖ. οἱ δὲ Σκοπάδαι Κραννώνιοι τὸ γένος·
20 Κραννῶν δὲ πόλις Θεσσαλίας, ὅθεν Σκόπας ὁ Κραννώσιος

13 Athen. VI 265 b c. 264 a b Heych. Phot. Suid. *πενέσται*
Poll. III 83 Amm. De diff. adf. verb. 111 Valck. sch. Clem.
Al. Protr. 307, 23 Staehlin Et. M. 660, 23 Et. Gud. 166, 53
Sturz Eust. 295, 30

εἰ δὲ μετὰ ὑποδ. scripsi igitur loco posteriore εἰ δὲ λεχθήσεται
χωρὶς ὑποδ., quae intellegas velim: si in poetae verbis scribe-
tur ἀπωτερῶν (derivatum ab ἀπωτέρω ut ποιῶν apud Moer.
208, 9 Bekker a ποιέω), proverbium non erit immutatum

6 ὄνησεν Geel 8 del. Hemsterhuys 9 Σίμου Meineke
Comm. misc. I, Progr. gymn. Gedan. 1822, 52: Σίμου codd.

ἀνείλεται **K** 11 Ἐγκερατίδου Tricl.: -κράτιδος codd. nostri
Δυσήριδος Henr. Valesius ex Aristide I 127 Dind. (cf. Buttmann
Mythol. II 1829, 281: Σύριδος codd. 13 Θεόπεμπτος **UEA**

14 τοὺς δουλ. τῶν Ἑλλήνων ex Athen. VI 265 b prop. Ahrens.
fort. τοὺς <μισθῶ> δουλεύοντας cum Et. Gudiano 18 Σκο-
πάδαι Tricl.: ἐν Σκοπάδι **K**: ἐν Σκοπάδαισι cett. 20 Κραν-
νῶν **K**: Κρανῶνα cett. Κραννώσιος **K**: Κρανῶνης cett.

Κρέοντος καὶ Ἐγεκρατείας υἱός, καὶ Σιμωνίδης ἐν Θρήνοις (fgm. 33 Bergk *Poet. lyr. gr. III*⁴ 401). Σκοπάδαι οὖν οἱ Θεσσαλοί, Κρεώνδας δὲ ὁ Σκόπας.

44. ὁ Κήϊος: τὸν Σιμωνίδην φησί, παρόσον αὐτὸς τοῖς προειρημένοις ἐνδόξοις ἀνδράσι τῶν Θεσσαλῶν ἐπινηκίους ἔγραψε καὶ Θρήνους.

υ^οε^δ [48.] <Λυκίων:> σύμμαχοι <τῶν> Τρώων οἱ Λύκιοι.

ΚΥΕΑ 49. Κύκνον ἔγνω: Κύκνον φησί τὸν Ποσειδῶνος καὶ Καλύκης, τὸν ἀνηρημένον ὑπὸ Ἀχιλλέως. λευκὸς γὰρ ἦν τὴν χροιάν ἐκ γενετῆς, ὡς φησιν Ἑλλάνικος (fgm. 31 Mueller 10 *Fgm. hist. gr. I* 49). διὸ καὶ θῆλυν αὐτὸν εἶπεν ὁ Θεόκριτος [διὰ τὴν χροιάν]. Ἡσίοδος (fgm. 119 Rzach *ed. a. 1902 p. 363*) δὲ τὴν κεφαλὴν ἔχειν αὐτόν φησι λευκὴν· διὸ καὶ ταύτης τῆς κλήσεως ἔτυχεν.

υ^οε^ε [63.] <παρελθεῖν:> ἀπατῆσαι καὶ ἀφελεῖν τι. 15

Ε [71/72 a.] αἱ ὥραι ποιοῦσι τὰς ἡμέρας, αἱ ἡμέραι τὰς ἑβδομάδας, αἱ ἑβδομάδες τοὺς μῆνας καὶ οἱ μῆνες τοὺς χρόνους.

ΚΥΕΑ b. οὐπω μῆνας ἄγων: οὐπω, φησίν, ὁ πᾶς διεῖλθεν αἰῶν· ἔτι ἔσονται πολλοὶ νικηφόροι ποιητῶν χρεῖαν ἔχοντες. 20 ἐκ γὰρ τῶν ἵππων καὶ τῶν τροχῶν τοὺς ἱερουκίας δηλοῖ. ἢ τροχὸν ἄρματος τὸν τοῦ ἡλλου λέγει, ἀντὶ τοῦ· πολλὰ ἔσονται μεταβολαί.

76 a. ἤδη νῦν Φοίνικες ὄπ' ἠέλιω δύνοντι: τοὺς Καρχηδονίαν οἰκοῦντάς φησι Φοίνικας. οὗτοι γὰρ συνεχῶς 25 ἐπεστράτευσαν Συρακουσίοις, ὡς λέγεται καὶ παρὰ Πινδάρῳ (Pyth. I 73—75). οἱ δὲ Φοίνικες <οὔτοι> ἄποικοι Τυρίων.

8 Hyg. Fab. 157 sch. Pind. Ol. II 147 b. e Thom. ib., p. 136, 18 Abel sch. Ar. Ran. 963

1 Ἐγεκρατείας L. Dindorf *Thes. III 2599 c*: -κρατίας K: -κράτων cett.: -κρατίδος Meineke l. 1. 55 ὡς pro καὶ Meineke ib. 4 l. αἰόλα φωνῶν K αὐτὸς K: ἐκείνος cett. 6 ἔγραψε K 9 Καλύκης Nic. Heinsius ad Ovid. Her. XIX 133: Κάλυκος codd. 11 Θεόφραστος K 12 seclusi 13 αὐτόν K: αὐτήν cett. 27 suppl. Ahrens ex mente Geelii

[b.] <ὅπ' ἤλιω δύνοντι:> ἐδρίσκονται γὰρ καὶ ὄφ' Ἐ
 ἤλιω ἀνατέλλοντι· οὗτοι δὲ εἰσὶν ἄποικοι τῆς Φοινίκης τῆς
 ἀνατολικῆς. Διδὼ γάρ τις ἔχουσα ἄνδρα Χετταῖον ὀνόματι
 καὶ ἐρασθεῖσά τινος Πυγμαλλῶνος, τῇ συνεργεῖα ταύτης πε-
 5 φόνευνται ὁ Χετταῖος, καὶ διὰ τοῦτο φυγοῦσα ἐκ τῆς Φοινίκης
 τὴν Λιβύην κατέλαβε. κάκεισε Ἰάμβας ὁ βασιλεὺς τῆς Λιβύης
 μὴ δεχόμενος ταύτην τὸ πρῶτον, ὕστερον πλανηθεὶς τόπον
 ὅσον περιμέχει δέρας βοδὸς ταύτη δέδωκε. καὶ οὕτως ἐκείνη τὴν
 νῦν Τούνισαν λεγομένην Φοινίκην ἔκτισεν ἀπὸ ταύτης λα-
 10 βοῦσαν τὸ ὄνομα.

[77.] <οἰκεῦντες Λιβύας ἄκρον σφυρὸν ἐρριγα-^Ε
 σιν: οἰκοῦντες> τὴν Τούνισαν, τὴν Φοινίκην τρέμουσι τοὺς
 Συρακοσίου. ἢ ἐρριγασί τὸ ἄκρον σφυρὸν ἦγουν τὴν Συ-
 ράκουσαν.

15 [79.] <ἰτεῖνοισιν:> διὰ τὸ ἐλαφρὸν ἐπολοῦν ἀπὸ ἰτέας
 τὰς ἀσπίδας.

[81.] <ζώννυται:> ὀπλίζεται· συνεκδοχικὸν ἀπὸ μέρους
 τὸ πᾶν ὡς τὸ 'ἀσπιδιῶται' καὶ 'ἐκνήμιδες'.

83/84 a. κούρη θ' ἦ: τὴν Δήμητραν φησι καὶ τὴν ΚΥΕΑ
 20 Περσεφόνην εἰληχέναι τὸ τῶν Ἐφυραίων ἄστρ οἶον τὰς Συ-
 ρακούσας, παρόσον Κορινθίων εἰσὶν ἄποικοι οἱ Συρακούσιοι,
 ὡς Θουκυδίδης (VI 3, 2) φησίν.

b. Λυσιμελείας: λίμνη ἐν Συρακούσαις.

85. ἐχθροὺς ἐκ νάσοιο: τοὺς Καρχηδονίους ἐκ τῆς
 25 Σικελίας.

86. Σαρδόνιον κατὰ κῦμα: τὸ κατὰ τὴν νῆσον

28 Thuc. VII 58, 2

1 ὅπ' ἤλιω cod. 6 Ἰάμβας scripsi: Ταῦς cod. 20 εἰ-
 ληχέναι Valckenaer Herod. 1763 p. 535, 99: εἰληφέναι codd.
 Ἐφυραίων Gaisford: ἔλεφυραίων codd. 22 verba ὡς Θ. φησίν
 inde a Callierge post l. scholii subsequentis transposita legun-
 tur 23 λίμνη Reinesius et Toup: λιμὴν codd. 24 ἐχθρ.
 ἐκ νάσοιο Call.: ἐκ νάσοιο· ἐχθρ. codd. 26 verba τὸ κατὰ—
 Σαρδῶν in libris nostris post πλοῦς leguntur, transp. Triel.
 τὸ Geel: δ codd. τὴν νῆσον τὴν Σ. Triel.

Σαρδῶ, ὃ καλεῖται Σαρδῶν· διὰ τούτου γάρ ἐστιν ὁ εἰς Καρχηδόνα πλοῦς.

93 a. σκνιπαῖον: τὸν ὄψιον, τὸν βραδὸν ὀδίτην σπεύδειν ποιοῖεν. τὸ δὲ σκνιπαῖον ἢ παρὰ τὴν σκνίπα ἢ παρὰ <τὸ σκνίφος> τὸ κνέφας πεποίηται. 5

UEA b. σκνιπαῖον: σκνίψ ζῶν βραδυκλήτων.

KUEA 94—97 a. νειοὶ δ' ἐκπονέοιντο: τουτέστιν αἱ κεχερωσάμεναι χῶραι νεάζοιντο πρὸς τὸν σπόρον, τουτέστιν ἀροτριοῦντο.

b. ποιμένας ἐνθελους: ἡλίκα ὁ τέτιξ ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν κλάδων ἤγει κατὰ τὴν μεσημβρίαν τοὺς ποιμένας φυλασσόμενος. ἐλάσαντες γὰρ οὗτοι ὑπὸ τὴν σκιὰν τὰ θρέμματα ἐν τῇ μεσημβρίᾳ θηρῶσι τοὺς τέτιγας.

UEA c. ἀράχνια δ' ἐς ὄπλα: τοῦτο φησιν, ὅτι μηδὲ γένοιτο τῷ Ἴέρωνι πολέμους ἔχειν συχνούς, ἀλλὰ κειμένων τῶν ὄπλων 15 καὶ μὴ χρωμένων ἐν αὐτοῖς ἰστὸν αἱ ἀράχναι στήσαιτο.

KUEA d. τὸ δὲ διαστήσαιτο ἀντὶ τοῦ ὑφήνειαν.

K 99/100 a. πόντου Σκυθικοῦ: τοῦ λεγομένου Εὐξείνου.

KUEA b. ἀσφάλτω δήσασα: Ἡρόδοτος (I 179) ἱστορεῖ, ὅτι ἀσφάλτω ἔδησεν ἡ Σεμίραμις τὸ τεῖχος ἀντὶ πηλοῦ. 20

KU⁶E⁶ 101. τὸ δὲ εἶς μὲν ἐγὼ· ὁ ἐγκωμιάζων δηλονότι.

KUEA 104/105 a. Ἐτεόκλειοι θυγατέρες: Ἐτεοκλείους θυγατέρας ἔφη τὰς Χάριτας διὰ τὸ Ἐτεοκλέα τὸν Κηφισοῦ πρῶτον ἀποθῦσαι Χάρισιν ἐν Ὀρχομενῷ τῷ Μινυελῷ.

22 Strab. IX 414 Paus. IX 35, 1 sch. Pind. Ol. XIV inscr. c (Hesiod. fgm. 39 Rzach ed. a. 1902, 335)

1 πέλαγος post Σαρδῶ addi vult Ahrens 2 Καρχηδονίαν
UEA 3 ὄψιον Ahrens: ὄψιν codd. τὸν βραδὸν—σκνιπαῖον
om. UEA 4 ποιεῖ K, correxi σκνίπα Hoeschel Phryg. ed.
Lobeck 1820, 399: σκνιπαῖον codd. suppl. Guil. Dindorf Thes.
VII 414 c coll. Hesychio s. σκνίφον 7 κεχερωσάμεναι K: κε-
χερωσάμεναι cett. 14 ἀράχνια codd. μὴ Tricl. 15 κείμενα
τὰ ὄπλα—χρώμενα UEA, corr. Tricl. 17 διαστήσαιτο UEA
22 Ἐτεοκλείους Ziegler: -κλείας K: -κλέος cett.: -κλέους Call.
23 διὰ τὸν UEA scholium olim pertinuisse videtur ad veram
lectionem Ἐτεόκλειοι Χάριτες (Wilamowitz)

b. ἀπεχθόμενον δὲ αὐτὸν ἔφη ταῖς Θήβαις διὰ τὰ τε-
θρυσλημένα ἐπὶ Ἐργίλῳ τῷ Ὀρχομενίῳ. οὗτος γὰρ ἀναιρεθέν-
τος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Κλυμένου ὑπὸ Θηβαίων εἶλε τὰς Θήβας
καὶ φόρους ἔταξεν, ἕως οὗ Ἡρακλῆς τοῦ δασμοῦ τοὺς Θηβαίους
5 ἀπέλυσε μάχῃ νικήσας τοὺς Ὀρχομενίους.

c. <Μινύειον Ὀρχομενόν:> δύο Ὀρχομενοί, ὁ μὲν Ε⁵
Μινύειος ἐν Βοιωτίᾳ, ὁ δὲ πολύμηλος ἐν Ἀρκαδίᾳ.

106/107. ἄκλητος μὲν ἐγὼ οὐκ ἂν ἐπέλθοιμι, καλού- ΚΥΕΑ
μενος δὲ μεθ' ὁμῶν, ὧ Χάριτες, καὶ τῶν Μουσῶν πορεύσο-
10 μαι θαρρῶν.

XVIII. Ἑλένης Ἐπιθαλάμιος

Τοῦτο τὸ εἰδύλλιον ἐπιγράφεται Ἑλένης ἐπιθαλάμιος καὶ ΥΕΑ
ἐν αὐτῷ τινα εἴληπται ἐκ τοῦ πρώτου Στησιχόρου Ἑλένης
(fgm. 31 Bergk *Poet. lyr. gr.* III⁴ 217). τῶν δὲ ἐπιθαλα-
15 μίων τινα μὲν ἄδεται ἐσπέρας, ἃ λέγεται κατακοιμητικά, ἄτινα
ἕως μέσης νυκτὸς ἄδουσι· τινα δὲ ὄρθρια, ἃ καὶ προσαγο-
ρεύεται διεγερτικά. ἄδουσι δὲ τὸν ἐπιθαλάμιον αἱ παρθέναι
πρὸ τοῦ θαλάμου, ἵνα τῆς παρθένου βιαζομένης ὑπὸ τοῦ
ἀνδρὸς ἢ φωνῇ μὴ ἔξακούηται, λαυθάνῃ δὲ κρυπτομένη διὰ
20 τῆς τῶν παρθένων φωνῆς.

2 Diod. Bibl. IV 10, 3—5 Strab. IX 414 Paus. IX 17, 2;
37, 1—3 Apoll. Bibl. II 67—69 sch. Pind. Ol. XIV 2 sch.
Lyc. 283, 7 Scheer Eust. 272, 31 6 sch. AB B 511 sch.
Pind. Ol. XIV inscr. c sch. Apoll. Rhod. II 1186 sch. Lyc.
283, 1 Scheer Et. M. 635, 4 (cf. Gen.) Eust. 272, 35; 301, 21;
758, 24

2 Ἐργίλῳ Brub. in marg.: Ὀργίλῳ codd. 5 ἀπέλυε Κ
8 ἀπέλθοιμι Κ, ἔλθοιμι Buecheler *Rhein. Mus.* 30, 1875, 53

Tit. non exstat nisi in ipsis argumenti verbis 13 con-
icias τῆς πρώτης, sed traditum explicavit Wilamowitz *Sappho*
und Simonides 1913, 239

Ε⁵ [5.] <κατεκλάγετο:> ἐκληρώθη, ἤγουν ἐπὶ τὴν κλίνην τὴν ἰδίαν ἐν ἐξουσίᾳ ἔλαβεν.

UEA 9 a. πρῶίζα: ἤγουν πρῶίνος, πρὸ τοῦ δέοντος.

b. κατέδαρθες: τὸ θέμα καὶ δάρθω καὶ δαρθῶ.

16/17. ἐπέπταρην ἐρχομένῳ τοι: ὄντως ἀγαθός σοι ἔφάνη οἰωνός, ὅτε ἐς Σπάρτην ἀπήρχου, ὅπου οἱ ἄλλοι ἀριστῆες.

22—25. ἄμμες γὰρ πᾶσαι: ἀντὶ τοῦ ἡμεῖς πᾶσαι καλαί ἐσμεν, εἰ μὴ παραβληθῆμεν τῇ Ἑλένῃ. ἢ γε μὴν νεολαία ἐστὶ κυρίως ὁ ἐκ νέων λαός. ὅτι δὲ ἔθος εἶχον αἱ Λάκαιναι καὶ αἱ Σπαρτιάτιδες ἀνδρείοις γυμνασίοις καὶ δρόμοις ἀσκεῖσθαι δῆλον.

34. ἔταμ' ἐκ κελεόντων: ἐκ τῶν ἱστοπόδων· τέμνεται γὰρ τὸ ὕφασμα ἐκ τοῦ ἱστοῦ, ὅταν τελεσθῇ.

39/40. ἄμμες δ' ἐς δρόμον: εἰς τὸ γυμνάσιον καὶ τὸν λειμῶνα πορευσόμεθα ἀνθολογοῦσαι ἐν ἔαρι. 15

44. καταθήσομεν ἐς πλατάνιστον δὲ ἀντὶ τοῦ κρεμάσομεν τὸν στέφανον ἀπὸ τῆς πλατάνου τῆς ἐν τῷ γυμνασίῳ.

45/46. ἐξ ὀλπιδος δέ, δηλονότι ἐκ ληκύθου, ἔλαιον αὐτῇ προσρρανοῦμεν.

47/48. γράμματα δ' ἐν φλοιῷ: ἐπιγράφεται δὲ τῷ φλοιῷ αὐτῆς γράμματα Λῶρια· Λῶρια δέ, ἐπεὶ καὶ αὐταὶ αἱ Λακεδαιμόνιαι Λωρίδες. 20

4 sch. Ar. Nub. 38 Suid. καταδαρθάνειν 8 Hesych. Phot. Suid. νεολαία Bekk. An. gr. 52, 25 sch. Luc. 3, 2 Rabe sch. Eur. Alc. 103 Et. Gud. 406, 1 Sturz 18 Hesych. Harp. Phot. Suid. κελόντες Bekk. An. gr. 271, 17 Poll. X 125 Eust. 884, 17 (Aelii Dion. et Paus. Att. fgm. 228 Schwabe)

4 κατέδαρθες scripsi: κατέδαρθε δὲ codd.: κατέδραθες Tricl. δρᾶθω pro δαρθῶ Tricl. 10 Σπαρτιάδης codd. nostri, corr. Tricl. 15 ἀνθολογήσουσαι Ahrens 18 αὐτῶ codd., correxi 21 αὐταὶ Ahrens: αὐταὶ EA: ἄλλαι U

51. Μενελάου δὲ καὶ Ἑλένης ἀναγράφονται παῖδες Σωσιφάνης, Νικόστρατος καὶ Ἴόλαος, οἱ δὲ Θρόνιον, καὶ θυγατέρες Μελίτη καὶ Ἐρμιόνη.

53. ὅπως ἐξ ὑποστροφῆς ὄλβος εἰς τοὺς ἐγγόνους ἔλθῃ.

5 56. ἅμα ὄρθρω καὶ ἡμεῖς ἐλευσόμεθα, ὅταν ἀλεκτροῦν ἄσῃ.

Σιμιγίδα Θεόκριτε, σοφῶν ὄτων ποιμάντορ
καὶ τοκάδων αἰγῶν αἰπόλε μηκάδων,
τὰς Ἑλικωνίτιδες βοτάναι θρέψαν καλλίστως·
οὐ περὶ μάνδραν ἔδυν τήν, ἀλλὰ σποράδας
10 ἐξ ὄρεων συνέλεξα καὶ ἐς μίαν ἤγαγον μάνδραν
βωκολικὰς Μοῖσας, αἱ γέννημα σέθεν.
οὐ πλειόνων δ' ἐπέτυχον, ἐπεὶ γε μόλις καὶ τῶνδε.
Τέλος τῶν Θεοκρίτου Βουκολικῶν. UEABP

XXVIII. Ἡ λ α κ α τ η

15 Τοῦτο τὸ εἰδύλλιον σύγκειται εἰς ἡλακάτην ἐλεφαντίνην, ἢ ὡς ἦν πλέων ἐπὶ Μίλητον ὁ Θεόκριτος πρὸς Νικίαν τὸν ἱατρόν

1 ἀναγράφουσι παῖδας Σωσιφάνην κτλ. cod. gr. 4 Bibl. Nat. Centr. Rom. cum Σωσιφάνης nomen poetae tragici iam Geellio suspectum fuisset, Duebner prop. ἀναγράφονται Σωσιφάνει, quod amplexus Nauck hoc scholium inter illius reliquias recepit (fgm. 5 Trag. gr. fgm.² 820) 2 Ἴόλαος scripsi: Ἴολμος UEΑ: <Αἰθ>ἰόλαος Valckenaer ed. a. 1773, 155 e scholio AB Γ 175, quod repetierunt Eust. 400, 30, Suid. Αἰθῖόλας, Tzetz. ad Lyc. 275, 26 Scheer. mihi nomen Αἰθῖόλα satis mirum hinc ortum esse videtur, quod nomen Ἴόλα syllabam αἰθ aliunde in se attraxit; praesent apud scholiastam nomina Ἀρῖαῖθος (δῖεθος in libris) et Κιναίθων θυγατέρας Μελίτην καὶ Ἐρμιόνην UEΑ, corr. Tricl. et Call. 4 τοὺς Tricl.: τὸ UEΑ ἐκ γένους codd., corr. Schultz 6 hi versus una cum subscriptione post XVIII leguntur in UEΑ, post XIV in GP; hic tamen om. subscriptionem 12 vs eici vult Wilamowitz

Tit.: Ἡλακάτη Meineke: Ἀλακάτα. παιδικὰ αἰολικά (hoc ex titulo XXIX) C: om. H

δῶρον ἐκόμιζε τῇ τούτου γυναικί Θευγενίδι. γέγραπται δὲ Αἰολίδι διαλέκτῳ παρὰ τὸ Σαπφικὸν ἐκκαιδεκασύλλαβον τὸ 'ῥοδοπάχες ἀγναὶ Χάριτες δεῦτε Διὸς κόραι' (fgm. 65 Bergk *Poet. lyr. gr.* III⁴ 110). ὁ δὲ λόγος πρὸς τὴν ἠλακάτην. καὶ ἔστι τὸ ἐξῆς· γλαυκῆς Ἀθήνης δῶρον ἠλακάτη φιλέριθε, τουτ- 5 ἔστι φίλεργε, ταῖς γυναιξίν.

XXIX. Παιδικὰ Αἰολικά

<α'> Οἶνος ᾧ φίλε παῖ

ΚΗC Γέγραπται τοῦτο εἰς παῖδα ἀποστρεφόμενον τὴν τοῦ φιλοῦντος φιλίαν· διὸ καὶ ἐλέγχειν αὐτὸν πειρᾶται ὡς μὴ σπου- 10 δαίως πρὸς τὴν φιλίαν αὐτοῦ διακελμενον. τὸ δὲ μέτρον τοῦτο Σαπφικὸν πεντάμετρον τεσσαρεσκαιδεκασύλλαβον. ἡ δὲ ὀμίλια ἔστι <...> παρόσον εἰρησθαί φησιν 'οἶνος καὶ ἀλήθεια', παρὰ τὴν παροιμίαν.

κ 12. ἀντὶ τοῦ· ἕνα βέβαιον κτῆσαι φίλον καὶ μὴ ἀπα- 15 τῶντα.

13. ὀπη μὴδέεν· <...>

18 sch. Plat. Conv. 217 e (Alcaei fgm. 57 Bergk *Poet. lyr. gr.* III⁴ 172) Athen. II 37 e Phot. Suid. οἶνος *Paroemiographi* (Diog. VII 28 al.)

5 γλαυκᾶς Ἀθήνας codd., correxi

Tit: οἶνος ᾧ φίλε παῖ. παιδικὰ Αἰολικά ΗC. transposui, cum verba παιδικὰ Αἰολικά non solum ad hoc carmen, sed simul ad tertium aeolicum pertinere recte monerit Bergk *Opusc. II* 259. <α'> adiecit Ahrens *Philol.* 33, 1874, 577. Κ rubro praefixit εἰδύλλιον ἐρωῦτος, nigro παιδικὰ Δωριστί, οἱ δὲ Αἰολιστί. tituli παιδικὰ Αἰολικά testis est etiam Tzetzes *Cram. An. Ox. III* 315 not. 9 γέγραπται Κ: γέγραφε δὲ cett. τοῦ φιλοῦντος Κ: ἕαντοῦ Η: αὐτοῦ C 18 ἔστι om. ΗC lac. indicavi φησιν scripsi: φασιν ΗC: γεγράφασιν Κ 17 lac. indicavi scholiolum 17 ab hoc lemmate seiungens

17. <τῷ δ' εὐθύς:> οἶον πρὸ χρόνου σοι ἐγνωσμένῳ.

18/19. τὸν πρῶτον δέ: τὸν δὲ πρῶτον ἀγαπήσαντά σε ἔσχατον τίθης δόξας αὐτὸν εἶναι τῶν μάτην ἐμπνεόντων ἀνδρῶν.

5 24. καὶ ἐμὲ ἀπὸ ἰσχυροῦ μαλακὸν ἐποίησεν.

35—40. αἱ δὲ ταῦτά γε: ἐὰν ἅ σοί φημι τοῖς ἀνέμοις φέρειν ἐπιτρέπης καὶ με ὡς ὀχληρὸν ἀποπέμψης, ἄχρι μὲν γενήσῃ ἀνήρ, φιλῶν σε ἐπακούσω σοι, καὶ ἐὰν Ἡρακλείους ἄθλους τελέσαι μοι ἐπιτάσῃς, μῆλα χρυσᾶ ἀγαγεῖν καὶ τὸν
10 Κέρβερον ἐξ Ἄιδου κομίσασθαι· τότε δέ, δηλονότι ὅταν ἀνήρ γενήσῃ, οὐδὲ ταῖς ἀυλείαις σου θύραις ποτὲ προσπελάσαιμι, κἄν σύ με καλῆς.

1 ἐγνωσμένον cod., mutavi
11 οὐδὲ scripsi: οὐδ' ἐν cod.

7 ἐπιτρέποις cod., correxi

TECHNOPAEGNIA

Θεοκρίτου Σϋριγξ

Anth. a. Ἡ Θεοκρίτου Σϋριγξ τὴν ἐπιγραφὴν ἀπὸ τοῦ σχήματος ἔχει. συνέστηκεν δὲ ἀπὸ δακτυλικῶν μέτρων· καὶ εἰσιν οἱ μὲν δύο πρῶτοι στίχοι ἐξάμετροι, οἱ δὲ ἑξῆς δύο πεντάμετροι, εἶτα ἀπὸ πέντε ποδῶν μέχρις ἑνός. ἐπεὶ οὖν καθ' ἕκαστον στίχον ἀφαιρουμένου ποδὸς συμβέβηκεν τὸν δεύτερον μικρότερον εἶναι τοῦ πρώτου καὶ λήγειν καθ' ὀλίγον εἰς βραχύ, διὰ τοῦτο κέκληται Σϋριγξ· οὐ μόνον δὲ <διὰ> τοῦτο, ἀλλ' ὅτι καὶ περὶ σύριγγος διαλέγεται καὶ τοῦ πρώτου εὐρόντος αὐτὴν· λέγει οὖν εὐρε- 10 τὴν γεγονέναι Πᾶνα καὶ περὶ αὐτοῦ [πρώτου] λέγει τὴν ὄλην ὑφήγησιν.

b. ὁ γοῦν Θεόκριτος τὸ γένος Συρηκόσιος ἤμασεν ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου.

Anth. UEM c. τὸ ἐπιγραμμάτιον ἢ Σϋριγξ τοῦ Θεοκρίτου συνέστηκεν 15 ἐκ μέτρων ὄλων μὲν δακτυλικῶν, ποσότητι δὲ διαφερόντων. τὸ μὲν γὰρ πρῶτον δίστιχον ἐξάμετρον ἀκατάληκτον μετρούμενον ὡς οἱ ἠρωϊκοί, τὸ δεύτερον δὲ ἐξάμετρον καταληκτικόν, τὸ τρίτον πεντάμετρον ἀκατάληκτον, τὸ τέταρτον πεντάμετρον

18 Prol. Aa

Libri: Anth. Pal. XV 21, UEM. de titulo nec libri inter se disceptant nec scriptores 4 δακτυλικῶν μέτρων cod., correxi ex arg. c 8 διὰ τοῦτο Haebelin: τοῦτο δὲ cod. 9 add. Haebelin 11 πρῶτον delevi, πρῶτον εὐρετὴν prop. Bergk 15 τὸ ἐπ. ἢ Σ. τοῦ Θ. UEM: τὸ δὲ ποιημάτιον Anth. 17 τρί-στιχον UEM μετρ. ὡς οἱ ἠρωϊκοί om. Anth.

καταληκτικόν, τὸ πέμπτον τετράμετρον ἀκατάληκτον, τὸ ἕκτον τετράμετρον καταληκτικόν, τὸ ἕβδομον τρίμετρον ἀκατάληκτον, τὸ ὄγδοον τρίμετρον καταληκτικόν, τὸ ἔννατον δίμετρον ἀκατάληκτον, τὸ δέκατον [δίμετρον καταληκτικόν·] τὰς καταλήξεις
 5 ἔχον χορῖαμβον καὶ μολοσσὸν δίμετρόν ἐστι καταληκτικόν.

d. ἡ μετάληψις τῆς Σύριγγος οὕτως ἔχει.

Anth.¹⁻²

e. τὸ ἐπιγραμμάτιον εἰς Πᾶνα· ἐπιγράφεται δὲ Σύριγξ διὰ
 10 Anth. UEM
 τε τὸ σχῆμα τῆς γραφῆς καὶ ὅτι ὁ Θεόκριτος σύριγγα ἀνατι-
 θεῖς τῷ Πανὶ ταῦτα ἔγραψεν.

1/2 a. ἡ δὲ ἔννοιά ἐστι τῶν δύο πρώτων στίχων αὐτῆ· ἡ
 Πηνελόπη ἐγέννησε Πᾶνα τὸν αἰπόλον. εἶπε δὲ τὴν Πηνελό-
 πην Οὐδενὸς εὐνάτειραν, ἐπεὶ γυνὴ ἦν Ὀδυσσεύως, ὃς
 Οὔτιν ἑαυτὸν ἐκάλεσεν (ι 366 sqq.). τὸν δὲ Πᾶνα ἔνιοι γηγενῆ
 15 ἱστοροῦσιν, ἔνιοι δὲ Αἰθέρος καὶ νόμφης Οἰνόης, <ἔνιοι δὲ
 Ἀπόλλωνος καὶ Πηνελόπης> ὡς καὶ Πίνδαρος (fgm. 100
 Schroeder *Poet. lyr. gr.* I 1^b, 422), ἔνιοι δὲ Ὀδυσσεύως. Μα-
 κροπτολέμου δὲ μητέρα τοῦ Τηλεμάχου· τὸ γὰρ τῆλε μα-
 κρᾶν ἐστι, πόλεμος δὲ ἡ μάχη. μαῖαν δὲ ἀντίπετρον φησὶ
 20 τὴν αἶγα τὴν μαιευσαμένην τὸν Δία· ἀντίπετρος μὲν γὰρ ὁ
 Ζεὺς, ἐπειδὴ ἀντ' αὐτοῦ πέτρος ἐδόθη τῷ Κρόνῳ· ἐτράφη δὲ
 ὑπὸ αἰγὸς τῆς Ἀμαλθείας. ἰθυυτήρα οὖν τῆς τροφοῦ τοῦ
 Διός, τουτέστι τῆς αἰγός, εἶπε τὸν αἰπόλον.

12 Eust. 968, 51 18 sch. I 3/4 c cum loc. sim. 16 sch.
 Dion. Thrac. 11, 20; 452, 26 Hilgard 19 sch. Dion. Thrac.
 452, 21 Hilgard

4 πεντάμετρον ἀκατάληκτον pro δίμετρον καταληκτικόν UEM.
 uncis inclusit Bergk τὰς καταλήξεις seqq. om. UEM 8 ἀνα-
 τίθῃσι—ταύτην Anth. 10 ἡ Π. ἐγ. Πᾶνα τὸν αἰπ. Anth.:
 ὁ Π., ἔτεκες αἰπ. cett. 12 ἐπεὶ—ἐκάλεσεν Anth.: τοῦ Ὀδυσ-
 σεύως γὰρ ἦν γυνή, ὃς τὸ ὄνομα (τὸ ὄν. om. UE) ἑαυτοῦ Οὔτις
 εἶπε cett. 18 τὸν δὲ Πᾶνα—ἔνιοι δὲ Ὀδυσσεύως om. Anth.
 14 suppl. Schroeder e locis ad sch. I 3/4 c laudatis 16 Μακρο-
 πτόλεμος δὲ ὁ Τηλέμαχος UEM 18 πτόλεμος Anth. ἀντι-
 πέτρον φησὶ om. UEM 19 τὴν μαιευσαμένην τὸν Δία om.
 Anth. ἀντίπετρος—ἀντ' αὐτοῦ Anth.: τὸν ἀντίπατρον καὶ ἀντι-
 πέτρον, ἀνθ' οὗ UEM 21 τοῦ Διός τὸν αἰπόλον λέγει UEM

Anth.^{1,2} b. Οὐδενὸς εὐνάτειρα: ἡ Πηνελόπη· Οὔτις γὰρ ὁ Ὀδυσσεύς.

Anth. c. Μακροπολέμοιο δὲ μήτηρ: ἡ αὐτή· μήτηρ γὰρ Τηλεμάχου· τὸ δὲ τῆλε μακρὰν ἔστιν, μάχη δὲ ὁ πόλεμος.

Anth. UEM 3. οὐχὶ Κεράσταν: κέρας ἔστιν ἡ θορίξ (<...>). ἐπεὶ οὖν 5 ὑπὸ τῆς Πηνελόπης γεγενῆσθαι αἰπόλον ἔφη, ἔστι δὲ αἰπόλος καὶ ὁ Κομάτας, οὗ μέμνηται ὁ αὐτὸς ποιητὴς ἐν τοῖς Βουκολικοῖς (VII 83—85), ὅτι κατακλεισθέντα αὐτὸν εἰς λάρνακα ἔθρουσαν μέλισσαι, διὰ τοῦτο εἶπεν ὅτι οὐχὶ τὸν Κομάταν λέγω· ταυροπάτορα δὲ εἶπεν τὴν μέλισσαν, ἐπειδὴ σηπομένων τῶν 10 ταύρων μέλισσας φασὶ γίνεσθαι.

4. ἀλλ' οὐ πιλιπέες: ἀλλ' ἐκείνον τὸν αἰπόλον, ὃς τῆς Πίτυος ἠράσθη. πιλιπέες δὲ τέρμα σάκους εἶπεν τὴν Πίτυν, ἐπειδὴ ἡ ἐξωτάτη περιφέρεια τῆς ἀσπίδος ἴτους καλεῖται· ἐλλείπει οὖν αὐτῇ τὸ π πρὸς τὸ εἶναι πίτυν. 15

5/6 a. οὐνομ' Ὀλον δίξφων: δίξφων οὖν αὐτὸν εἶπεν, ἐπειδὴ δύο ζῶων εἶδος ἔχει, ἀνθρώπου καὶ τράγου.

b. ὃς τᾶς μέροπος πόθον: ὃς τῆς Ἥχουῤῥ ἠράσθη. εἶπε δὲ αὐτὴν μέροπα ἀπὸ τοῦ μὴ ὄλην ἀντιφθέγγεσθαι τὴν φωνήν, ἀλλὰ μέρος τὸ τελευταῖον· γηρυρόνην δέ, ἐπειδὴ 20 ἕκ τῆς γήρως τουτέστι τῆς φωνῆς τὴν γένεσιν λαμβάνει· διὸ καὶ ἀνεμώδης τουτέστι πνευματικὴ.

10 cf. Olck *Real-Enc. d. class. Alt.*³ III 1, 434

5 l. et κέρας — θορίξ om. UEM. deinde lacunam indicavi, quam expleas his fere verbis: θορίξ δὲ ἔστιν ἡ κόμη· Κεράσταν οὖν εἶπε τὸν Κομάταν ἐπεὶ — Κομάτας Anth.: δύο κεράστας, ὡς φασιν, ἡ Πηνελόπη ἔτεκε, τὸν Πᾶνα καὶ τὸν Κομάταν cett. 7 ὁ αὐτὸς ποιητὴς om. UEM 9 ὅτι οὐχὶ Anth.: οὐ cett. 12 post αἰπόλον add. UEM: ἀπέλιπες (id quod in verbis poetae exhibent) καὶ ἔτεκες καὶ εἶσας ζῆν οὐ θανοῦσα 18 ἴτους et ἴτυν UEM τέρμα δὲ σάκους omisso πιλιπέες iidem 15 ἐλλείπει seqq. om. UEM 17 ἐπειδὴ δύο ζῶων εἶδος ἔχει Anth.: ὅτι δίξωος· ἔχει γὰρ εἶδος U: ὅτι εἶδος ἔχει EM 19 εἶπεν δὲ αὐτὴν μέροπα (μέροπος cod., corr. Bergk) ἀπὸ τοῦ μὴ ὄλην ἀντιφθέγγεσθαι Anth.: ἦτις οὐχ ὄλην φθέγγεται (φθέγγεται U) cett. 21 λαμβάνει Anth.: ἔχει cett. 22 ἀνεμώδης εἶπεν αὐτὴν καὶ πνευματικὴν UEM

7/8 a. ὅς μοι σα λιγὺ πᾶξεν ἰοστεφάνω· ὅς μουσικῶς ἔπηξε τὴν σύριγγα. εἶπεν δὲ αὐτὴν ἔλκος, ἐπεὶ εἶδος τί ἐστὶν ἔλκος οὕτω καλούμενον· ἄγαλμα δὲ πόθου, ἐπεὶ Σύριγγός τινος ἠράσθη ὁ Πᾶν καὶ εἰς μνήμην τοῦ ἔρωτος, ἐπειδὴ πρὸ
5 ὥρας μετήλλαξε τὸν βίον, τὸ μουσικὸν ὄργανον ἐποίησεν καὶ οὕτω ἐκάλεσεν.

b. ἰοστεφάνω δέ, τῇ ὥρᾳ τοῦ ἔαρος· ἐν τούτῳ γὰρ **EM** κρούουσι τὰς σύριγγας.

9/10 a. ὅς σβέσεν ἀνορέαν· ὅς τὴν ὑπερηφανίαν ἔπαυσε **Anth.**
10 τὴν Περσικὴν καὶ τῆς ἀπωλείας τὴν Εὐρώπην ἐρρύσατο· φασὶ γάρ, ὅτι ἐναργῶς ὁ Πᾶν τοῖς Ἑλλήσι συνεμάχησε κατὰ τῶν βαρβάρων. b. ἀνορέαν δὲ τὴν Περσικὴν αὐχῆσιν. **Anth.**

c. ἰσαυδέα παπποφόνου· ἀντὶ τοῦ ὁμώνυμου τοῦ **Anth. E M** Περσέως, ὅς τὸν πάππον αὐτοῦ τὸν Ἀκρισίον ἀπέκτεινεν·
15 Ἀκρισίου δὲ Δανάη, ἀφ' ἧς Περσεύς. τὴν δὲ Εὐρώπην Τυρίαν εἶπεν, ἐπειδὴ ἡ Εὐρώπη ὑπὸ Διὸς ἀρπασθεῖσα ἐκεῖθεν ἦν.

11/12. ᾧ τόδε· ἀντὶ τοῦ τῷ Πανὶ τὴν σύριγγα τῶν ἀγροίκων ἐπέραστον κτῆμα Θεόκριτος ἀνέθηκεν ὁ Σιμίχου
20 παῖς. τυφλοφόρους δὲ εἶπε τοὺς ἀγροίκους, ἐπειδὴ πῆρας φοροῦσι· πῆρα δὲ καὶ τυφλὴ συνώνυμα. πᾶμα δὲ τὸ κτῆμα.

2 Sext. Emp. Adv. math. I 314 Eust. 968, 51; 1189, 45
19 Prol. A a cum loc. sim. 21 sch. A Δ 433 Et. M. 189, 18;
699, 6 (cf. Gen.) Et. Gud. 474, 30 Sturz Eust. 493, 45

2 εἶπεν—καλούμενον **Anth.**: ἦν ἔλκος εἶπεν ἐκ τοῦ ἐλκόμεσθαι cett. 3 ἄγαλμα δὲ π. Boissonade (apud Duebnerum): σύριγγα δὲ π. **Anth.**: σύριγγα δὲ π. <ἄγαλμα> Jacobs: om. **UEM** ἐπεὶ Σ. **Anth.**: Σ. δὲ cett. 5 μετήλλαξε **Anth.**: ἐξέλιπε cett. cod. U desinit in voce μουσικόν 6 αὐτὸ post οὕτως add. **EM**
9 ὅς τὴν Περσ. ὑπερηφ. ἔσβεσε καὶ τῆς Εὐρώπης τὴν αἰσχύνην ἀφείλετο **EM** 11 συνεμάχησε **Anth.**: συνεπολέμησεν **EM**
15 Ἀκρισίου—Περσεύς om. **Anth. E** τὴν δὲ Εὐρώπην—ἐκεῖθεν (ἐκείνη cod., corr. Jacobs) ἦν **Anth.**: Τυρία δὲ ἡ Εὐρώπη, ἐπεὶ ἐκεῖ ἦν ὑπὸ Δ. ἀρπ. **M**: ὑπὸ Δ. ἀρπ. ceteris omissis **E** 18 τῷ **Anth.**: ᾧ τινι **EM** τῶν ἀγρ.—παῖς **Anth.**: τὴν ἐπέραστον οὖσαν κτῆμα τῶν ἀγρ. ὁ Θ. ἀνέθ. ὁ Σιμιχίδας ὁ υἱὸς Σιμιχίδου **EM**
21 τυφλοὶ ὁμώνυμοι **EM**

Ἵομηρος (A 433): 'πολυπάμονος ἀνδρὸς ἐν αὐλῇ.' Θεόκριτος δὲ Πάριν ἑαυτὸν εἶπεν, ἐπειδὴ ὁ Πάρις τὰς θεὰς κρίνων ὑπότινων (Dos. Ar. 10) Θεόκριτος ὠνομάσθη.

13. ψυχὰν ἀεὶ βροτοβάμων: τῇ σύριγγι, ὃ Πάν, τῇ ψυχῇ χαίροις. βροτοβάμονα δὲ εἶρηκε τὸν Πάνα ὡς πετρο- 5 βάτην ἀπὸ τῶν λαῶν καὶ τοῦ κατὰ Δευκαλίωνα μύθου. φασὶ γάρ, ὅτι μετὰ τὸν κατακλυσμὸν σπανιζόντων τῶν ἀνθρώπων λίθους λαβῶν ὁ Δευκαλίων ἀνθρώπους ἐπολεῖ, ὅθεν αὐτοὺς καὶ λαοὺς κεκληῖσθαι λέγουσιν.

14. στήτας οἴστρε Σαέττας: τουτέστιν ὁ οἴστρον ἐμ- 10 βαλὼν τῇ Λυδῇ γυναικί. φασὶ γάρ, ὅτι ἡ Ὀμφάλη ἢ Λυδῆ οἴστρον εἶχε περὶ τὸν Πάνα πολύν. τὸ δὲ στήτη ἢ γυνή, Σαέττης δὲ τῆς Λυδῆς.

15a. κλωποπάτωρ: ἡ Πηνελόπη τὸν Πάνα ἐγέννησε κατὰ μὲν τινὰς ἀπὸ Ἑρμοῦ, κατὰ δὲ ἄλλους ἐκ τῶν μνηστή- 15
E M ρων. b. ὁ Πάν δὲ <κλωποπάτωρ, καθὸ> κλέπτου πατρὸς ἦν Ἑρμοῦ, ἀπάτωρ δὲ ὡς πολυπάτωρ.

Anth. c. <κλωποπάτωρ:> τουτέστι κλεψίλαμε, κλεπτότοκε, πα-
τρὸς τοῦ Ἑρμοῦ.

Anth. E M 16. τὸ δὲ λαρνακόγυιε χαίροις: τὸ μὲν οὖν χαίροις 20
πρὸς τὸ ψυχὰν ἀποδοτέον: λαρνακόγυιον δὲ τὸν Πάνα,

1 sch. Dos. 9/12 12 sch. Dos. 1/5 a cum loc. sim. 14 sch.
I 3/4 c cum loc. sim.

1 Ἵομηρος — αὐλῇ om. E M 2 κρίνας Θ. ὑπό τ. προσ-
ηγορεύθη E M 4 ψυχῇ—χαίροις Anth.: τὸ δὲ ψυχῇ πρὸς τὸ
χαίροις ἀποδοτέον E M, cf. sch. 16 5 εἶρηκε et Πάνα ὡς om.
E M 6 φασὶ γάρ om. Anth. 8 λαμβάνων Anth. 9 λέ-
γουσιν scripsi: λγ cp. E M: λόγος Anth. 10 ἐμβαλὼν om. E M
11 ἢ Λυδῇ om. E M 12 ἐπὶ pro περὶ Boissonade l. l. τὸ δὲ
στήτη (τήτη superest in cod., emend. Haeblerlin) ἢ γυνή, Σ. τῆς
A. Anth.: δέττα δὲ ἢ Λυδῆ, στήτη δὲ ἢ γυνή E M 14 ἔτεκε
E M 16 supplevi 17 ὡς scripsi: ὁ codd. 18 l., quod in
cod. evanuit, suppl. Bergk κλεπτοτόκου cod., correxi 20 τὸ
δὲ—ἀποδοτέον et δὲ post λαρνακ. om. E M, cf. notam ad sch. 13
21 ἀψυχον Anth., corr. Duebner

ἐπεὶ χηλόπους ἐστί. λάρναξ δὲ ἡ χηλὸς καὶ ἡ κιβωτός· ταυ-
τὸν δ' ἐστί.

17—20. διὰ δὲ τῶν ἐξῆς δηλοῖ· ἀδὺ μελίσδεις, ἡδὺ
προσάδεις τῇ Ἑχοῖ· εἶπεν δὲ αὐτὴν ἔλλοπα, ὡς καὶ μέροπα
5 (v. 5), ἀπὸ τοῦ ἐλλείπειν τῇ φωνῇ· καλλιόπαν δὲ ἀπὸ τοῦ
καλὴν ὅπα προφέρεσθαι· νήλευστον δὲ τὴν ἀόρατον· τὸ γὰρ
νῆ στερητικόν, τὸ δὲ λεύσσειν ἐστὶν τὸ ὀρεῖν.

Σιμίλου Πτέρυγες

α. Αὐτός ἐστιν ὁ Ἔρωσ ὑπὲρ ἑαυτοῦ λέγων, ὅτι πάντα Anth. K 9
10 αὐτῷ εἴκει καὶ τὰ ἐπὶ γῆς καὶ τὰ ἐν οὐρανῷ καὶ θαλάττῃ.

τὸ δὲ σχῆμα τοῦ Πτερυγίου οὐκ ἔχει ἀπὸ τοῦ πρώτου ἐπὶ
τὸ ἔσχατον τὴν ἀνάγνωσιν ὡς ἐπὶ τοῦ Πελέκωσ καὶ τοῦ Ὠιοῦ
< ἀλλὰ κατὰ τὸ ἐξῆς τῶν στίχων >. τὸ δὲ μέτρον τοῦ Πτερυγίου
καὶ τοῦ Πελέκωσ χοριαμβικόν, κατὰ στίχον ὕφαιρουμένης συ-
15 ζυγίας.

1 sch. B Π 221 Eust. 1056, 46 4 sch. I 42 b cum loc.
sim. 5 Diod. Bibl. IV 7, 4 Eust. 10, 10; 161, 33

1 ἐστί Anth.: ἦν EM χηλή ultimis omissis EM 3 διὰ
—μελίσδεις om. EM μελίσδοις Duebner 4 προσάδοις E
αὐτὴν om. EM ὡς om. EM ἄνωθεν addentes post μέροπα
5 καλλιόπαν—ὀρεῖν Anth.: καλλιόπη δὲ τῇ τὴν καλὴν ὅπα προ-
φερούση· νηλεύστω δὲ ἀοράτω ἐκ τοῦ λεύσσω τὸ βλέπω καὶ τοῦ
νῆ στερητικῷ μορίῳ EM

Libri: Anth. Pal. XV 24, KG Tit.: εἰδύλλιον πτέρυγες K:
πτέρυγες ἔρωτος Anth.: πτέρυγες Σιμίλου index Anth.: πτέρυγες
Hephaestio (Ench. IX 4) et Trichas (Heph. 387, 10 Consbruch):
πτερόγιον arg. a, arg. Sec. b. Simiae Rhodio dant praeter Antho-
logiae indicem Hephaestio et Trichas, Theocrito disertis
verbis F, κ' praefigendo K 9 αὐτός μὲν οὖν ἐστὶν ὁ οὐρα-
νός G 10 ἐπὶ τῇ γῇ K καὶ τὰ ἐν τῇ θαλάττῃ K 13 sup-
plevi ex arg. Sec. b 14 ἀφαιρουμένης Anth.

Anth. b. ὕμνεϊ δὲ οὐ τὸν πάνδημον Ἔρωτα τὸν Ἀφροδίτης, ἀλλὰ τὸν οὐράνιον, τὸν γενεσιουργόν, οὗ καὶ Πλάτων μέμνηται ἐν τοῖς Σωκρατικοῖς διαλόγοις (Conv. 178 sqq.), ὅτε πρὸς Θρασύμαχον περὶ θείου τε καὶ ἀνθρωπέου διελεγέσθην ἔρωτος. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως.

5

Anth. KB c. τούτου ἡ ἀνάγνωσις ὡς γέγραπται δύναται γίνεσθαι ἔνεκά γε τοῦ νοῦ, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰ μέτρα ἀπὸ τοῦ πρώτου ἐπὶ τὸ ἔσχατον ἔρχη, ἵνα τὰ ἀλλήλοις ἀντίστροφα ἢ μετ' ἀλλήλων. ταύτη γὰρ κελεύει τὸ πρῶτον ἀναγνόντας εἶτα τὸ πανύστατον προσφέρεσθαι καὶ ἀναλόγως ἀνωθεν τὸ δεύτερον· 10 καὶ οὕτως ὁ τρόπος, ἕως ἂν ἐπὶ τὸ βραγύτατον ἀφίκη.

[Ὁ δὲ λόγος] λέγει μὲν ὁ Ἔρωτος, ὁ δὲ νοῦς ἅπας οὕτως ἔχει· ὅρα με τὸν γῆς τε ἄνακτα καὶ τὸν οὐρανὸν ἄλλη ἐδράσαντα μηδὲ φροντίσης, εἰ τηλικόσδε ὦν τελείου ἔργα ποιῶ ἢ εἰ τελειότατός εἰμι· τότε γὰρ ἐγενόμην, ὅτε ἡ Ἀνάγκη ἦρχε 15 καὶ πάντα ὑπέϊκε ταῖς τῆς Γῆς γνώμαις, ὅσα ἔρπει δι' ἄερος καὶ αἰθέρος. οὐκ εἰμὶ δὲ ὁ Ἀφροδίτης υἱός, καλοῦμαι δὲ Ἔρωτος· καὶ οὐδὲν δὲ ἔπραξα <βίβ>, τὰ πάντα δὲ μοι πεῖθονται, ὑπέϊξαν δὲ μοι οἱ γῆς τε καὶ θαλάσσης μυχοὶ καὶ ὁ οὐρανός, ὧν ἐγὼ τὸ ἀρχαῖον ἀφειλόμην σκῆπτρον καὶ ἐδίκαζον θεοῖς. 20

ἔχει δὲ νοῦν καὶ ἀπὸ τοῦ πρώτου ἐπὶ τὸ ἔσχατον ἔρχη, ὡς προεῖρηται.

3 Ἐρυξίμαχον <Παυσανίας τε καὶ Φαίδρος> ex ipso Platone prop. Bergk, sed scholiasta somniasse videtur 6 τούτων Anth. γίνεσθαι KG: νοεῖσθαι Anth. 7 καὶ Bergk: καὶ KG: om. Anth. 8 τὸν ἔσχατον codd., correxi ἔρχοιο Bergk 9 verba ταύτη—ἀφίκη ab eodem homine inepto addita esse videntur Bergkio, qui infra ἔχει δὲ νοῦν—προεῖρηται adscripterit ἀντιαναγνόντας K 11 ἀφ. ἐπὶ βραγύ K 12 delevi 13 ὅρα G: ὁρᾶς cett. τὸν τῆς γῆς ἄν. G οὐρανοῦ K 14 μηδὲν Anth. ἔργον K 16 ὑπέϊκε Salmasius: ὀπήκεν Anth.: ὑπέικει cett. 17 αἰθέρας Anth. 18 suppl. Call. πεῖθονται Anth.: πειθοῖ cett. ὑπέϊξαν δὲ μοι Anth.: εἶξαν δὲ μοι G: ὀπέπηξαν δὲ με K 19 τε et ὁ om. K 22 προεῖρηκεν K

1. Ἀκμονίδαν δὲ φησι τὸν οὐρανόν· Γαῖα μὲν <γὰρ>
 "Ἀκμονα ἔτικτεν, ἀπὸ δ'" Ἀκμονος ὁ Οὐρανός.

Σιμίον Πέλεκυς

a. Τὸ ἐξῆς· ἀνδροθέα τῇ Ἀθηνᾶ δῶρον ὁ Φωκεὺς ὤπασεν Anth. K
 5 Ἐπειὸς πέλεκυν τῆμος, <ἐπει> Λαοδανιδᾶν ἐστυφέλιξεν ἐκ
 θεμέθλων ἄνακτας.

δεῖ τὸν ἀναγινώσκοντα καὶ ἐξηγούμενον μετὰ τὸ πρῶτον
 κῶλον τὸ τελευταῖον λέγειν, εἶτα τὸ δεύτερον ἀπ' ἀρχῆς καὶ
 μετ' αὐτὸ τὸ δεύτερον ἀπὸ τέλους, καὶ οὕτως καθεξῆς ἕως
 10 τοῦ μέσου, ὥστε τὸ μέσον τέλος εἶναι.

b. τὸν πέλεκυν τοῦτον Ἐπειὸς ἀνατίθησι τῇ Ἀθηνᾶ, ᾧ
 κατεσκεύασε τὸν δούρειον ἵππον. τὸ μέτρον δὲ χοριαμβικὸν
 ἀρξάμενον ἀπὸ καταληκτικοῦ ἐξαμέτρου. καταλήγον δὲ εἰς
 μονόμετρον ἰαμβικόν. τὸ αὐτὸ δὲ μέτρον τῷ Πτερυγίῳ· ἀλλὰ
 15 διαφέρει, καθὼς ὁ μὲν Πέλεκυς ἔχει τὸ πρῶτον κῶλον πρὸς τὸ
 τελευταῖον συναπτόμενον κατὰ διάνοιαν, τὸ δὲ Πτερυγίον
 κατὰ τὸ ἐξῆς τῶν στίχων.

4 Tzetz. Περὶ Πινδ. μέτρ. (Cram. An. Par. I 65, 26—33)

1 φησι om. Anth. K Anth. ante Γαῖα add. Ἡσίοδος (fgm.
 fals. 6 Rzach ed. a. 1902, 416), quod nomen ortum mihi esse
 videtur e verbo (φ)ησι super linea postea addito. Alemanis
 versum agnovit God. Hermann *Opusc. VI 271*, cf. fgm. 111 Bergk
Poet. lyr. gr. III⁴ 68 addidi

Libri: Anth. Pal. XV 22, K Tit.: Πέλεκυς cum scholiis
 et auctoribus statim laudandis K: om. Anth. Simiae Rhodio
 tribuunt Hephaestio (Ench. IX 4), Trichas (Heph. 387, 10 Cons-
 bruch), Tzetzes (v. supra), Holobolus (i. e. YFC), inter Theocriti
 carmina numero κα' designavit K 4 τὸ—τῇ om. K 5 ad-
 didi 7 τὸν post καὶ et καὶ ante εἶτα add. K 9 καθεξῆς
 om. K 12 κατασκευάσας sine ᾧ K δὲ om. K 13 ἀρξάμε-
 νος Anth. 16 post τελευταῖον in Anth. iterantur verba τὸ
 αὐτὸ μέτρον—πρὸς τῷ τελευταίῳ (sic)

c. τοῦ Πελέκεως ἡ ἀνάγνωσις. δύναται καὶ ἀπὸ τοῦ μέτρου τοῦ βραχυκαταλήκτου τις ἄρχεσθαι, εἴτ' αὐτῶ ἀνταποδιδούς τὸ ἴσον, καὶ ἀκολούθως τοῖς μετ' αὐτὸ τὰ ἴσα ἐπιφέρων διασώσασθαι τὸν νοῦν· ἀπὸ μὲν τοῦ δωδεκάτου ἀναβαλῶν, ἀπὸ θατέρου εἰς ἔνδεκα καταχωρῶν. ἔχει δὲ λόγον κἂν ἀντιθετικῶς 5 ἀναγινώσκηται πρῶτον μὲν τὸ μέγιστον, ἀνταποδιδόμενον τοῦ ἐσχάτου, καὶ πάλιν ἀναλόγως τῷ δευτέρῳ τοῦ ἀπὸ τέλους δευτέρου, ἕως ἐπὶ τὰ μέσα ἀφικη.

d. ἐξήγησις τοῦ Πελέκεως. γέγραπται μὲν εἰς τὸν Ἐπειοῦ πέλεκυν. λέγει δὲ ὅτι δῶρον τῇ Ἀθηνᾶ ὁ Φωκεὺς Ἐπειὸς τῆς 10 τέχνης καὶ ἐπινοίας χάριν ἀποτίλων ἀνέθηκεν, ᾧ ποτε τῶν θεοποιήτων πύργων κατήριπε τὸ τεῖχος, ἠνίκα τῇ ἵπποποιήτῳ κηρὶ καὶ πυριπνῶ τὴν πόλιν ἔκαυσεν· διὰ γὰρ τοῦ ἵππου εἶλον Ἴλιον <οί> Ἕλληνες· καὶ τοὺς αὐτῆς βαθυπλότους ἀνακτας ἐκ βάθρων ἔσεισεν Ἐπειός, ὃς οὐκ ἦν προμάχος ἐν- 15 ἀρλήμιος, ἀλλ' ἀπὸ κρηῶν καθαρῶν πόμα ἔφερε τοῖς Ἀχαιοῖς· νῦν δὲ ἐχώρησεν εἰς τὴν Ὀμήρου ποιήσιν διὰ τὴν Ἀθηνᾶς χάριν. μακάριος οὖν, ὃν σὺ ἀπὸ ψυχῆς ἴλεως εἶδες· τῷ γὰρ τοιοῦτῳ καὶ εὐδαιμονία ἀεὶ παρακολουθεῖ.

1. ἀνδροθέα δὲ ἡ ἔπανδρος θεά· οἶμαι δὲ ὅτι διὰ τοῦ- 20 του τοῦ ὀνόματος τὴν παρθένον καὶ ἀνδρείαν ἐσήμανεν.

3 μετ' αὐτὸ K: μετ' αὐτ' Anth.^{cp}: μετὰ ταῦτα Bergk τὰ om. K ἐπιφέρεσθαι καὶ διασῶσαι K 4 haec plane non intellegi Bergk recte monuit; constat enim Securis duodecim colis, non bis duodenis 6 ἀναγινώσκηται Anth. μὲν τὸ πρῶτον codd., corr. Bergk 7 ἀνάλογον Anth. ἀπὸ Bergk: δὲ codd. 9 inscr. om. K συγγέγραπται prop. Bergk 11 ἀπὸ τίνος ἔθηκεν K 12 θεοποιήτων Salmasius: ποιητῶν codd. τῇ ἵππου ποιητῷ Bergk 13 πυριπνῶ K ἐν γὰρ τῷ ἵππῳ K 14 add. Jacobs· Ἕλληνες om. K αὐτῆς om. Anth. 16 καθαρὸν Anth. 17 ἐχώρησας K τῆς Ἀθ. K 18 οὖν om. K εἶδες ante ἴλεως iteratur in Anth., ubi ἴλεως ut glossema Haebelin eliminavit τὸ γὰρ Anth. 19 εὐδαιμονία ἀεὶ παρακολουθεῖ Anth.: εὐδαιμων ἀεὶ ζωῆ K 20 ἔπανδρος θεά Salmasius: ἔπανδρος θεοῦ (εὐν fere evanuerunt) Anth.: ἀπὸ ἀνδρὸς θεοῦ K reliqua praetermittens τούτου τοῦ Salmasius: τουτονοῦτου Anth.: τοῦ τοιοῦτου Brunck tacite

Σιμίον Ῥιόν

a. Παραινεῖ ὁ ποιητὴς τὸν ἀκροατὴν λαβεῖν τῆς Δωρίδος Anth. ἀηδόνοσ τὸ ῶδν μετὰ πολλῆσ προθυμίας· ἡδεῖα γάρ ἐστίν ἡ φωνὴ τῆσ Δωρίδοσ ἀηδόνοσ. τοῦτο δὲ τὸ ῶδν ὁ μεγαλοφωνό-
 5 τατοσ τῶν θεῶν Ἑρμῆσ, ἤγουν ὁ λόγοσ, παρέσχε· κελεύει δὲ ἀπὸ μονοβάμονοσ μέτρου ἐπὶ μέγα αὖξειν.

b. ἀπὸ τοῦ πρώτου ἤξεισ ἐπὶ τὸ τελευταῖον κατιῶν καὶ πάλιν ἐπανιῶν ἀναλόγωσ.

c. [φησί] ὁ δὲ νοῦσ· τοῦτο τὸ ῶδν ὁ ποιητὴς φησιν ἐξ
 10 ἀηδόνοσ γενέσθαι καὶ τῆσ ἐαυτοῦ φροντίδοσ. παρακαλεῖ οὖν δέξασθαι μεθ' ἡδονῆσ τὸ ῶδν [δέξασθαι δὲ φησὶ πᾶσι τοῦτο παραινεῖ] < . . > ὑφ' Ἑρμοῦ τάχει χρῆσαμένον καὶ τὰ μέτρα καὶ τοὺσ ῥυθμοὺσ ἀνομοιοὺσ ὄντασ ἀποδείξαντοσ ὁμοιοὺσ. ἀλληγορεῖ δὲ παρειακάων τὴν τῶν ποδῶν ὀρμὴν τοῦ θεοῦ
 15 νεβροῖσ, αἰ σκιρτήσασα τῆσ μητροσ τοῦ γάλακτοσ ἐπιθυμοῦσαι· οὕτω φησὶ σκιρτήσαντα τὸν Ἑρμῆν εὐρύθυμοισ σκιρτήμασι μέτρα ἀναφθεγγάμενον παραδοῦναι τῆσ Δωρίδοσ ἀηδόνοσ· τοῦτο δὲ φησιν, ὅτι Ῥόδιοσ αὐτόσ, ἡ δὲ Ῥόδοσ μία τῶν νήσων τῶν Δωριέων.

20 9/10. μονοβάμονοσ δὲ μέτρου, ὅτι ἀπὸ ἐλαχίστου εἰσ δεκάμετρον προῆλθεν.

11 a. θοῶσ δ' ὑπερθεν ὡκὺ λέχριον· ἐπειδὴ τὸ μέτρον πλάγιον καὶ οὐκ ὀρθόν, ἀλλὰ κατὰ μικρὸν αὐξόμενον.

Liber: Anth. Pal. XV 27 Tit.: Σιμίον Ῥοδίον ὶον Holobolus (C, Laur. Ashb. 1174): Βησαντίνον Ῥοδίον ῶδν χελιδόνος inscr. Anth.: Βησ. Ῥοδ. ὶον. ἡ Δωσιάδα ἡ Σιμίον ἔμφότεροι Ῥόδιοι subscr. Anth.: Βησ. ὶον index Anth. Simiæ nomen laudant praeter Holobolum Hephaestio Περὶ ποιήμ. intr. 10 (62, 5 Consbruch); IV 6 (68, 12) et Tzetzes (Cram. An. Par. I 65, 25) 9 ὁ δὲ νοῦσ vel φησὶ δὲ Bergk: φησὶ δὲ ὁ νοῦσ cod.

11 secluserit Bergk, cum his verbis prius enuntiatum variaretur. idem lacunam statuit 13 ἀποδείξαντοσ Jacobs: -ασ cod.

b. τὸ δὲ λέγριον φέρων νεῦμα ποδῶν σποράδην,
ὅτι πλάγιον καὶ ἀσαφὲς τὸ ποίημα.

12. <παναλόλον,> ὅτι τῶν Μουσῶν αἱ φωναὶ ποικίλαι
καὶ διαφορᾶς πολλὰς ἔχουσι.

14. τὸ δὲ δῶντο ἀντι τοῦ ἐβιάδιζον.

5

17a. ἀμφίπαλτον δὲ αὐδὴν τὴν φωνὴν τὴν περὶ ἑαυ-
τὴν παλλομένην καὶ ἠχοῦσαν.

b. πονότατον δὲ ἀντι τοῦ πυκνότατον.

τὰ λοιπὰ ζῆτει ἐκάστης λέξεως τὸ σημαίνόμενον· Δωρι-
κὰ γάρ.

10

Δωσιάδου Βωμὸς

Ἐρμηνεῖται τοῦ Ὀλοβόλου ῥήτορος κυροῦ
Μανουὴλ καὶ μεγάλου πρωτοσυργέλλου

Farr. Ὁ διὰ τῶν μέτρων οὕτωσι βωμὸς Δωσιάδου τινὸς εὐρημα.
γέγραπται δὲ ἐπὶ τῷ βωμῷ, ὃν ὁ Ἰάσων κατεσκεύασεν τῷ 15
Ἀπόλλωνι. ἐν τούτῳ τῷ βωμῷ κατὰ τινα χρησμὸν ἔθυσεν
Ἀγαμέμνων, τοῦτον καὶ Φιλοκτήτης ἐτίμησεν. ἡμεῖς δὲ τὴν ἐν
τούτῳ κεκρυμμένην ἔννοιαν, οὐχ ἦττον δὲ καὶ τὸ μέτρον δῆλα
σὺν θεῷ τοῖς μὴ εἰδόσι ποιήσομεν ἐκ παλαιοῦ τινος λαβόντες
τὰς ἀφορμὰς.

20

3 suppl. Haebelin

Libri: YF, quibus accedit commentariorum Theocriteorum
editio Farreana. ceterum v. Praefationem Tit.: Δωσιάδου β.
F, cf. huius ipsius commentarii prooemium, Luc. Lexiph. 25,
sch. Dion. Thrac. 11, 24. Hilgard: Δωσιάδα β. inser. Anth. Pal.
XV 26, index Anth.: Δωσιάδα β. Δωριέως ὃν ἔτασε Μούσαις
ἐν γὰ subser. Anth.: τοῦ Δωσιάδου Y. Theocrito tribuunt Tzetzes
(Exeg. in Il. 68, 15 Hermann) et Eustathius (21, 42); cf. notam
Bergkii Anth. lyr.² 1868, LXXXIV. Holoboli commentarii in-
scriptio servata est in codicibus F et Leidensi Voss. misc. 13,
qui scholiis in Simiae Securim scriptis eam praefigunt
14 ὠδιάδου Farr., corr. Stephanus 19 ποιούμεν et λαβόντας
Farr., corr. Stephanus

1—5α. ὡς ἀπὸ τοῦ βωμοῦ ὁ λόγος· ὅτι ἐγὼ εἶμι ὁ βω- YF Farr.
 μός, ὃν με τεῦξε καὶ κατεσκεύασεν Ἰάσων, ὁ Μέροψ ἤγουν
 ὁ Θεσσαλός — ἄποικοι γὰρ Μερόπων οἱ Θεσσαλοί —, ὁ δίσ-
 αβος ὁ δις ἠβήσας, τὸ μὲν τῇ φύσει, τὸ δὲ τῇ τῆς Μηδείας
 5 ἐψήσει καὶ τῇ ἐντεῦθεν ἀνανεώσει, ὁ πόσις καὶ ὁ ἀνήρ
 — δις τὸ σ̄ Αἰολικῶς διὰ τὸ μέτρον —, ὁ χρυσοῦς καὶ
 λαμπρὸς ἄττας καὶ ἐραστής τῆς στήτης καὶ τῆς γυναικὸς
 τῆς ἄρσενος καὶ τῆς ἀνδρείας — ἐπιβουλεύσασα γὰρ Μῆδεια
 Θεσεῖ καὶ φωραθεῖσα ἔφυγεν εἰς τι τῆς Ἀσίας μέρος, ὃ νῦν
 10 Μηδία ἐξ αὐτῆς καλεῖται, ἀνδρῶν περιβαλοῦσα στολήν —
 οὐχ ὁ σποδεύνας ἤγουν ὁ Ἀχιλλεὺς ὁ ἐν σποδῶ καὶ πυρᾷ
 εὐναζόμενος καὶ κοιμιζόμενος παρὰ τῆς οἰκείας μητρὸς Θέτι-
 δος, ὡς φησι Λυκόφρων (v. 177sq.), πάλιν οὐχ ὁ Ἀχιλλεὺς
 ὁ ἴνις καὶ ὁ υἱὸς τῆς Ἐμπούσης ἤγουν τῆς Θέτιδος — φάσμα
 15 γάρ τι ἡ Ἐμποῦσα νυκτερινὸν εἰς μυρίας μορφὰς ἀλλοιούμενον,
 ὡς φησι Φιλόστρατος (Vit. Apoll. II 4), μετεβάλλετο δὲ εἰς μυ-
 ρίας μορφὰς καὶ ἡ Θέτις, ὅτε μιγῆναι ταύτῃ ὁ Πηλεὺς ἔσπευδεν,
 ἧ καὶ ἐμίγη ἐν σηπίας εἶδει —, πάλιν οὐχ ὁ Ἀχιλλεὺς ὁ μό-

7 arg. XII a. b cum loc. sim. sch. Dion. Thrac. 11, 24 Hilgard:
 ἐν τῷ βωμῷ τοῦ Δοσιάδου ἡ γυνὴ εἴρηται στήτη, ἐπειδὴ τινες
 τὸ παρ' Ὀμήρω (A 6) 'διαστήτην ἐρίσαντες' οὕτως ἐξηγήσαντο·
 διὰ τινα γυναῖκα. ib. 452, 28 Tzetz. Exeg. in Il. 68, 11 Her-
 mann: 'διαστήτην ἐρίσαντο' διεχωρίσθησαν ἐρίσαντες ἦτοι φιλο-
 νεικήσαντες (-α cod.). ἢ οὕτω· διὰ στήτην, ὃ ἐστὶ τὴν γυναῖκα,
 ἐρίσαντο . . . τὸ δὲ στήτη ἡ γυνὴ εὔρηται παρὰ Θεοκρίτῳ ἐν τῷ
 βωμῷ· 'εἰμάρσενός με στήτας πόσις μέροψ'. Eust. 21, 42:
 περιέρως τινὲς ἐπιβαλόντες Θεοκρίτου στήτην τὴν γυναῖκα εἰ-
 πόντος γράφουσι ἐνταῦθα 'διὰ στήτην ἐρίσαντο', ἵνα λέγη ὁ
 ποιητής, ὡς διὰ γυναῖκα ἤρισαν. id. 918, 55 Hesych. στήτα
 sch. Fist. 14 16 sch. Pind. Nem. III 60; IV 101 sch. Eur.
 Andr. 1265 sch. Apoll. Rhod. I 582 sch. Lyc. 85, 2; 88, 28
 Scheer Apoll. Bibl. III 170

8 ἄποικοι — Θεσσαλοί om. F 6 δις — Αἰολικῶς om. F
 ὁ χρ. Stephanus: οὐ χρ. Farr.: καὶ χρ. Y: om. F καὶ λαμ-
 πρὸς om. YF, ὑπέριλαμπρὸς habent excerpta 8 ἀνδρῶας F
 Farr. 12 καὶ κοιμιζ. Y: καὶ κοιμζ. Farr.: om. F

ρος και ὁ θάνατος και ὄλεθρος τοῦ βούτου και βουκόλου
 Ἀλεξάνδρου, τοῦ Τευκροῦ και τοῦ Τρωός, τοῦ τεκνώματος
 τῆς κυνὸς ἤγουν τοῦ υἱοῦ τῆς Ἐκάβης, ἥτις Κύων ὠνόμασται
 και Χοιρίλη διὰ τὸ τῶν παιδῶν οὗς ἔτεκε πλήθος.

b. τοῦτο λέγει· ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ βωμός, ὃν κατεσκεύασεν ὁ 5
 ἀνὴρ τῆς Μηδείας, οὐχ ὁ Ἀχιλλεύς ὁ τοιόσδε και τοιόσδε, ἀλλ'
 ὁ Ἰάσων· δύο γὰρ Θετταλοὺς ἀνδρας ἔσχε Μήδεια, τὸν Ἰάσωνα
 ἐν Θετταλίᾳ και τὸν Ἀχιλλέα ἐν ταῖς νήσοις τῶν μακάρων.

5—8. πότε δέ με ἔτευξεν ὁ Ἰάσων; ἡμὸς και ὀπηνίκα
 εὔσε και ἔκανσε και ἔρραισε και ἔφθειρεν ἡ Μήδεια τὸν 10
 οὔρον και τὸν ὀρητικὸν ὡς ἀνδρεῖον, γυιόχαλκον και χάλ-
 κειον ἀνδρα διὰ τὸ αἰεὶ ὀπλισμένον εἶναι, τὸν Τάλων κωλύοντα
 τοὺς Ἀργοναυτάς διελθεῖν· ὃν Τάλων, ὃς ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ <τρὶς>
 περιώδευε τὴν νῆσον τὴν Κρήτην και ἐφύλαττε, μόρησε και
 μετὰ μόρου και κακοπαθείας ὁ Ἥφαιστος ἔτεκτήνατο, ὁ ἀπά- 15
 τωρ — ἐκ γὰρ τῆς Ἥρας μόνης ἐγεννήθη, ὡς ληρεῖ Ἡσίοδος
 ἐν τῇ Θεογονίᾳ (v. 927), ἡ και ἔρριψεν αὐτὸν ὡς ἐτώσιον
 ἄχθος, ἡ ὁ μητρόριπτος τουτέστιν ὁ διὰ τὴν μητέρα ἄφθελος
 ὑπὸ τοῦ Διὸς μεσιτεύων αὐτὴν —, ὁ δὲ Δίσευνος Ἥφαιστος
 και δύο γυναῖκας σχῶν, τὴν Ἀφροδίτην και τὴν Χάριν. 20

9—12. ἐμὸν δὲ τεῦγμα και τὴν ἐμὴν κατασκευὴν ἀθρή-
 σασ και θεασάμενος ὁ Φιλοκτῆτης, ὁ κτάντης και ὁ φονεὺς
 τοῦ Θεοκρίτου και τὰς θεὰς κριναντος Ἀλεξάνδρου, ὁ καύ-

3 sch. Eur. Hec. 3 (Philochorus) Herod. Epim. 153 Bois-
 sonade Suid. Χοιρίλη. Χοιρίλη 11 Apoll. Rhod. IV 1636
 Apoll. Bibl. I 140 23 sch. Fist. 11/12

1 ἤγουν ὃς ἐγένετο θάνατος τουτέστι φονεὺς Farr. 3 ἥτις
 —πλήθος om. YF 4 χοιρίλις Farr., correxi 5 βωμός Ste-
 phanus: βωός YF Farr. 6 ὁ τοιόσδε — Ἰάσων om. Farr.
 9 ἡνίκα εὔσε om. YF 11 ὡς ἀνδρεῖον et διὰ
 τὸ—εἶναι om. YF, habent excerpta 12 Τάλων utroque loco
 Farr. et excerpta: Πάλων YF 18 ὃς—ἐφύλαττε om. Farr.
 addidi ex Apollodoro 18 ἡ ὁ μ.—αὐτὴν om. YF, legerunt
 excerpta εἰφελς Stephanus cum excerptis 20 και—σχῶν Y
 Farr.: ὁ—ἐχῶν F 21 ἀθρήσας και θεασάμενος Farr., cf. ex-
 cerpta: βλέψας Y: ἰδὼν F

της καὶ ὁ ἐνταφιαστὴς τοῦ τριεσπέρου <ἤγουν τοῦ ἐν τρι-
σὶν ἡμέραις τε καὶ νυξὶν ὑπὸ Λιδῶς σπαρέντος> Ἑρακλῆος
— γνώριμοι αὐταὶ αἱ ἱστορίαι ἐν τῷ Λυκόφρονι (π. 33. 93.
916) —, τί ἐποίησεν; ἔτιξε καὶ ὤρμησεν ἀνιούξας καὶ κρούσας,
6 τουτέστιν ἐμὲ ἔμνησε καὶ ἐδόξασεν ἰδὼν ὁ Φιλοκτήτης.

13/14. εἰς δὲ ἀντίχαριν — οὕτω γὰρ τιμῶσιν οἱ θαλμονες
τοὺς τιμῶντας αὐτούς — χάλεψε καὶ χαλεπῶς ἔτρωσε νῆν
καὶ αὐτὸν ἐν ἰῶ καὶ φαρμάκῳ ὁ σύργαστρος ἤγουν ὁ ὄφρις
ὁ τῆ γαστρὶ συρόμενος, ὁ ἐκδύς τὸ γῆρας — νεάζει γὰρ ὁ
10 ὄφρις τῆ τῆς παλαιᾶς λεβηρίδος ἀποβολῆ.

15—18 a. τοῦτον δὲ ἐλινύοντα καὶ βραδύνοντα ἐν τῇ
ἀμφικλύστῳ καὶ περιφρότῳ Λήμνῳ μετὰ χρόνους <ι> εἰς
τὴν Τευκρίδα ἤγουν τὴν Τροίαν, τὴν τρίπορθον καὶ τρεῖς
πορθηθεῖσαν — παρὰ Ἑρακλέους, παρὰ Ἀμαζόνων καὶ τὸ
15 τρίτον τῶν Ἑλλήνων —, ἤγαγε καὶ ἐκόμισεν ἕνεκα τῶν ἀρ-
δίων καὶ τῶν τόξων καὶ τῶν βελῶν τοῦ Ἑρακλέους, τίς; ὁ
φῶρ καὶ ὁ κλέπτῃς τοῦ Παλλادίου Ὀδυσσεύς, ὁ δίζῳρος ὁ
εἰς Αἶδου κατελθὼν ἀκκείθεν ἀνελθὼν, ὁ εὐνέτης καὶ ὁ
ἀνήρ τῆς μητρὸς τοῦ Πανδὸς ἤγουν τῆς Πηνελόπης, ἢ ἔτεκε
20 τοῦτον ἐκ τῆς μίξεως πάντων τῶν μνηστήρων. καὶ ἄλλος τις
ἤγαγε τοῦτον τὸν Φιλοκτῆτην εἰς τὴν Τροίαν· ὁ Ἴλιοραστῆς
ὁ τῆς Ἰλίου φθορεὺς Διομήδης, ὁ Ἴνις καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Τυ-
δέως τοῦ ἀνδροβροῦτος — ἔφαγε γὰρ οὗτος ὁ Τυδεὺς τὴν
κεφαλὴν τοῦ Μελανίππου καταροφῆσας τὸν ἐν αὐτῇ μυελόν.

14 sch. Lyc. 43, 6 Scheer

19 sch. I 3/4 c cum loc. sim.

1 addidi ex excerptis 4 ἀναῦξας καὶ μεγάλως βοήσας
διὰ τὸ τραπῆναι ὑπὸ ὄψεως, ὧ (ὡς Wilamowitz ap. Haeber-
linum) καὶ ἐπάγει ceteris omissis Farr., cf. excerpta 6 εἰς—
αὐτούς om. Farr. 7 ἔτρωσε YF: ἔψισε Farr.: ἐπίσσε Wilamo-
witz ib. 8 ἐν ἰῶ καὶ φαρμάκῳ F: ἰῶ φαρμ. Farr.: ἰῶ καὶ
βέλει Y 10 ἀπεκβολῆ F 11 ἐλινύοντα Y: ἐλινύοντα F: ἐλιν-
νεῦντα Farr. 12 καὶ περιφρότῳ Λήμνῳ Farr. cum excerptis:
Κρήτη YF add. Valckenaer *Diatr. in Eurip. perd. dram. rell.*
1767, 135 15 καὶ ἐκόμισεν om. YF 23 παιδοβροῦτος Y

Farr. b. ἴσθι δὲ ὡς οὔτος μὲν Ὀδυσσεΐα καὶ Διομήδην φησὶ τὸν Φιλοκτῆτην ἀγαγεῖν εἰς Τροίαν, Σοφοκλῆς δὲ ἐν τῷ Φιλοκτῆτου δράματι Ὀδυσσεΐα καὶ Νεοπτόλεμον.

Βησαντίνου Βωμός

Anth.^{1,2} Ὁ νοῦς ὅλου τοῦ ποιήματος.

5

1—3a. ὁ λόγος: τὸ τῆς σηπίας μέλαν, ὃ καὶ θολὸν καλοῦσι πορφυρενταί. σκοτοῦσι δὲ αἱ σηπίαι τὴν πέριξ αὐτῶν θάλασσαν διὰ τοῦ μέλανος, ἕνα λάθωσι τοὺς θηρευτάς. ψιλοῦται δὲ καὶ ὀξύνεται ὁ λόγος· τὸ γὰρ περιεκτικὸν ~~δασύνεται~~ καὶ βαρύνεται.

Anth. vetai. b. ὁ λόγος δὲ ἀπὸ τοῦ βωμοῦ· ὅτι οὐ ~~τέγγομαι~~ τῷ τῶν ἱερείων αἵματι, ὅποια ἢ κάλχη, ὃ ἔστιν [ἱερείον] <...> 'τοῖς δευσοποιοῖς φαρμάκοις ξανθίζεται' (fgm. adesp. 441 Nauck Trag. gr. fgm.² 924). μεταφορικῶς δὲ τὸ τῶν ἱερείων αἷμα σηπίας ὅλον εἶπεν διὰ τὴν ὁμοιότητα.

Anth.^{1,2} c. ὁ λόγος <λιβρὸς> ὁ σκοτεινός, φησὶ δὲ τὸ αἷμα.

15

6 Hesych. Phot. Suid. ὁ λόγος Epim. (Cram. An. Ox. I 442, 7) Bekk. An. gr. 12, 23 Io. Phil. Περὶ τῶν διαφ. τον. 11, 37; 14, 29 Ekenolff 15 Hesych. Phot. λιβρόν Erotian. 92, 9 Klein Et. M. 564, 49 (cf. Gen.) Et. Gud. 369, 36 Sturz

1 ἴσθι δὲ Stephanus: ἴσως Farr.

Liber: Anth. Pal. XV 25 Tit.: Βησ. βωμός Holobolus (YF): om. Anth., in qua Besantini nomen ad Ovum aberravit 6 μέλαν om. cod.¹ ὃν cod.^{1,2}, corr. Brunck 7 πορφυρενταί om. cod.¹. ibidem inserta leguntur haec verba ineptissima, quae Bergk suo iure delevit: μελιβρὸς δὲ ὁ τὰ μέλη (lege τὸ μέλι) βιβρώσκων σκοτοῦσι δὲ αἱ σηπίαι cod.¹: σκοτοῦσαι cod.², ubi lacunam ante participium a Bergkio statutam verbis <ὃ προῖσονται> explendam censuit Wilamowitz (ap. Haebelinum) αὐτῶν om. cod.¹ 8 διὰ—θηρευτάς om. cod.² 9 ὁ λόγος om. cod.² cod.¹ post περιεκτικὸν inseruit e scholio 5/6 a τῶν θρημμάτων 10 τέγγομαι Bergk: τέρομαι cod. 11 κάλχη Brunck auctore Salmasio: κάλχη cod. ἱερείον seclusi ut iteratum e praecedentibus: ἱερίον Jacobs: κάλχος e scholio d Bergk lac. ind. Bergk 15 λιβρὸς addi iussit Bergk

d. κάλχην δὲ τὴν πορφύραν ἤγουν τὸν κόχλον.

Anth.

4a. μαύλιες δ' αἱ μάχαιραι.

b. πέτρης Ναξίας θοούμεναι: Νάξος Κρήτης νῆσος φέρουσα ἀκόνας.

5 5/6 a. παμάτων: τῶν θρεμμάτων.

Anth.¹⁻²

b. οὐ στροβίλων λιγνύϊ: ὁ νοῦς· οὐ λιβανωτοῦ καπνοῦ
μελαίνομαι.

c. ἰξὸς δὲ ἐστὶν εὐῶδες φυτὸν τῶν δένδρων τῶν Ἀραβικῶν. [οὐχ ὁ ἰξὸς ἐστὶ φυτὸν, ὃ λῶστε, ἀλλὰ τὸ μὲν φυτὸν
10 ἄλλως πως ὀνομάζεται, ὃ δὲ ἰξὸς ὁ λιβανωτός, ὃν θυμιῶσι πρὸς τοὺς βωμοὺς Ἑλλήνων παῖδες κακοδαίμονες.]

d. ἰξὸς λέγεται τὸ καταρρέον ἀπὸ τῶν δένδρων τῶν Ἀραβικῶν, μεταφορικῶς δὲ τὸν λιβανωτὸν λέγει.

e. Νῦσαι δὲ πολλαὶ εἰσι, νῦν δὲ τὴν Ἀραβικὴν λέγει.

15 7/8 a. ὁ δὲ νοῦς· οὐ γὰρ ὄρεῖς με οὔτε χρυσοῦν οὔτε ἀργυροῦν. τάγχουρος γὰρ ὁ χρυσός, ἡ λέξις Περσικὴ.

b. οὐτ' ἐξ Ἀλύβης παγέντα βώλοις: τουτέστιν ἐξ ἀργύρου· ὁ γὰρ Ὅμηρος (B 857) τὴν Ἀλύβην γενέθλην τοῦ ἀργύρου ὠνόμασεν.

20 c. Ἀλύβης παγέντα βώλοις: ἀργύρω φησίν. Ὅμηρος (B 857)· 'τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη.'

9—13 a. οὐδ' ὃν Κυνθογενής: Κύνθος δὲ ὄρος Ἀήλου, ὅπου κεράτινος βωμός. λέγεται δὲ ἐκ δεξιῶν κεράτων πεπλέχθαι τὸν βωμὸν μόνον, ἐκ δὲ τῶν ἀριστερῶν οὐδαμῶς.

1 Hesych. κάλχη sch. Soph. Ant. 20 sch. Lyc. 280, 6
Scheer sch. Nic. Al. 393 Eust. 51, 9 2 Hesych. Suid.
μαυλ. sch. Thuc. I 6 sch. Nic. Ther. 706 Herodian. I 90, 8
Lentz Et. M. *574, 270 (cf. Gen.) Et. Gud. 380, 5 Sturz
Eust. 691, 55 3 Hesych. Phot. Suid. Ναξία sch. Pind. Isthm.
VI 106 14 Steph. Byz. Νῦσα

1 κάλχην Brunck auctore Salmasio: κάχλην cod. 3 Κρήτης scripsi e locis sim.: Θράκης Anth. 9 hanc refutationem hominis byzantini esse notavit Bergk 11 κακοδαίμονες Bergk: καὶ δαίμονες cod.: τῶν δαιμόνων (ante βωμοὺς) Brunck

b. ἰσόρροπος πέλοιτό μοι: οὐδὲ ἐκεῖνος ἴσος ἔμοι γένοιτο, ὃν τῷ Ἀπόλλωνι ἢ Ἄρτεμις ἐκ κεράτων ἐποίησεν.

14. σὺν Οὐρανοῦ γὰρ ἐκγόνοις: ταῖς Χάρισιν.

15. εἰνὰς δὲ Γηγενῆς αἱ Μοῦσαι· θυγατέρες γὰρ αὐταὶ τῆς Γῆς.

16/17. τάων δ' ἀέλζφρον: τὰ τῶν Μουσῶν, φησί, καὶ τῶν Χαρίτων ἔνευσεν ὁ Ζεὺς ἀφθάρτα εἶναι.

18—22. σὺ δ', ὦ πιῶν κρήνηθεν: σὺ δὲ ὁ ἐκ τῆς κρήνης τοῦ Ἐλικῶνος ἐκπιῶν, τουτέστι τῶν Μουσικῶν πομάτων, θύοις τοῖς θεοῖς σπονδὴν μέλιτος γλυκερωτέραν.

23/24 a. ἰὸν ἰέντων τεράων: ἀντὶ <τοῦ>· οὐκ ἔχω δράκοντας ἰοβόλους.

b. ἰὸν <ἰέντων>: ἀντὶ <τοῦ> ἰοβόλων.

26 a. σοί, Τριπάτωρ: σοί, ὦ Ἀθηναῖ· φασὶ δὲ Ἀθηναῖν ἐκ τριῶν φῦναι πατέρων, ἔνθεν Τριτογένειαν καλεῖσθαι.

b. τὸ δὲ πορφυρέου κριοῦ τοῦ χρυσομάλλου κριοῦ.

Anth.¹⁻² c. φῶρ ἀνέθηκε κριοῦ: τὸ ἀπίθανον τοῦ μύθου λύοντες οὐ κριὸν φασὶ τὸ ζῶον, πλοῖον δὲ κριὸν ἔμβολον ἔχον. ἀπὸ δὲ βωμοῦ ἀρξάμενος εἰς βωμὸν κατέληξεν.

14 sch. BT © 39 sch. γ 378 17 sch. Apoll. Rhod. I 256
Eust. 667, 16 Tac. Ann. VI 34, 18

10 γλυκερωτέραν cod. 11 τοῦ bis add. Brunck 18 ἰὸν ἀντὶ ἰοβόλων cod. quae Bergk voluit deleri, restituit Haebelin *Philol.* 49, 1890, 272 18 ἔχοντα cod.²

Tabellae,

quibus qui in codicibus est ordo scholiorum illustratur.

Spatium integri versus vacuum ordinem scholiorum praetermissorum in omnibus codicibus cum hac editione consentire significat.

I cum Prolegomenis

K		G		E		A		P		T	
Aa		Ga		Aa		H		Aa		Aa	3/4f
		Ba		Ba				Ba		Ba	1g
Ca				Ca				Ca		Ca	3/4i.
Bb	(Bb)			Bb				Bb		Bb	3/4g
	D										3/4h
		Ib		Ga		Ib		Ga		Ga	7d
		Ab		Gb		Ab		Gb		Gb	3/4k
				Ea							5/6a
				Cb							10c
				D							7d
				Eb							5/6b
Ib				Ib				Ib		Ib	5/6c
				Io							5/6d
				Id							5/6e
Fa	Fc			Fa		Fc		Fa		Fa	5/6f
Ga											7c
Gb				D							7b
				Eb							7b
				Fd							9a
				Fb							12c
				Cc							12b
				Ec							12d
				Ed							7a
				Ie							7b
				Ab							12e
				Ia							12f
				H							13d
											13f
											13a
											13b
											13c
1a				1a							13e
1c											13f
											16
											18a
											18b
											18c
											18d
											18e
											18f
											18f
											19/20a
											19/20b
											17
											19/20c
											19/20d
											21/22a

K G E A P T						K G E A P T					
		21/22 b ¹			21/22 b			55 d			55 d
		21/22 c						55 e			55 c
		21/22 b ²						55 d			55 d
								55 a			55 a
								55 e			55 e
		23/26 d			23/26 d					55 e	
2 a			13 e					56 a			56 f
1 f								56 d			56 m
2 c								56 b			56 g
9 a						56 f					56 k
27 a								56 e			56 d
								56 g			56 a
						55 a		56 h			56 b
28 c				28 b	28 e	55 c					56 m
2: f		28 d		28 e			56 l				56 l
								51 b			
								56 e			56 e
								57 b			57 b
39 a	39 b				39 b	57 c		57 d			57 d
	40 a				40 a			58 a	58 c		58 a
				40 b		60 a				60 c	
	41 a				41 a			61 a			61 a
41 b	42 a				41 a			62/63 c			62/63 c
										62/63 d	
						64 b		64 a			64 a ¹
								64 c			64 b
									94 b		94 b ¹
	48 e				48 e						94 a ²
					44 b						64 c
					44 c						65/66 a
45 b					44 d			65/66 a			
	46 a				46 a	65/66 b ¹					65/66 a
46 b	46 c				46 c	65/66 c		65/66 d			
					46 d					65/66 f	
		46 f			46 f		82/85 c				
		44 b					82/85 e				
44 d		44 c						67 a			
46 e		44 d									67 b
47 b		47 b		47 c				67 c			67 c ¹
	48 c				48 c						68 b
	51 a ¹										67 c ²
	50 a				50 a			68 a			67 c ²
51 a								68 c			68 a
	50 b										68 c
	51 a	51 a ²		51 a				68 d			68 d
								69 a ¹		69 a	69 a ¹
53 c		51 d			51 b			65/66 e			
	52 a				51 d			69 b			69 b
23/26 e	46 f				52 a	65/66 b ²		65/66 b			65/66 b
44 a								69 a ¹			69 a ²
45 a								72 b			72 b
47 a											
48 a						77 a			77 b		
48 b						77 b		77 a			
49 a											
49 b											
51 c								82/85 a			
52 b						82/85 c					82/85 b
	53 a				53 a			82/85 d		82/85 i	82/85 d
								94 a			94 a

K	Q	E	A	P	T	K	Q	E	A	P	T
		94 b			94 b ²	117 b ¹					117 e
		86 b	82/85 c		82/85 c		117 a				117 a
		115 b				117 b ²		117 b			117 b
82/85 e		86 a			82/85 e			117 c			117 c
82/85 f		82/85 h						117 d			117 d
	82/85 k				82/85 k	118 a					118 a
82/85 g	82/85 c							109 a			
86 a	82/85 e				86 a			102 c			
87					86 b			105/6 f			
55 b		86 a					118 b				118 b
55 f							118 c				118 c
57 a							123 a				123 a
58 b							123 b				123 b
59						123 c		123 e	123 g		123 e
60 b						123 d		123 d			123 d
61 b								123 c			
62/63 a						124 a		124 a			
92/93 a			92/93 c		92/93 b	124 b					
						125/26 a		125/26 a			125/26 a
92/93 d ¹	92/93 d				92/93 d	125/26 c					125/26 b
92/93 e								125/26 d	123 a	125/26 d	
94 a						123 f			123 e		
94 b	95/98 d ¹	95/98 c d			95/98 c d				125/26 a		
	123 e						127				
	123 d										123 c
	124 a					124 a					124 a
	125/26 a										
	125/26 d										
	95/98 a				95/98 a						
	95/98 b				95/98 b	124 a					123 b
95/98 d	95/98 d ²						124 b				
	95/98 f				95/98 f						123 c
	95/98 g				95/98 g						124 a
	95/98 i				95/98 i						124 d
	95/98 h				95/98 h						125
92/93 d ²					95/98 k	126		128			126
92/93 c					95/98 e	128		126			128
					102 a						
					102 b						
					102 c						151 d
	105,6 a				105,6 a	151 a		151 b			151 b
					105,6 d	151 b		151 a			151 a
					105,6 b	124 c		151 c			
	105,6 e				105,6 e						
	105,6 c				105,6 c						
					105,6 f						
	105,6 g				105,6 g						
	105,6 h				105,6 h						
					105,6 i						
					105,6 k						
	107				107						
109 a		109 b			109 b						
109 b		109 a			109 a						
	110 a										
110 b	110 c		102 c								
			105,6 f								
	112				112						
	115 a				115 a						
		115 b			115 b						
					115 c						
					105/6 i						

VII							
K	L	U	E	A	G	P	T
VII a	VII b					VII b	
VII b	VII a			VII a		VII c	VII a
3 b							
1 a					1 a		
1 b			4		1 b		1 c
2 a	2 b			2 b			2 b
3 a					3 a		3 c
					3 b		3 d
							4

K	L	U	E	A	Q	P	T
			98/109 a				
			98/109 d				
	98/109 b				98/109 b		
109/10 a						109/10 a	
	109/10 d					109/10 b	
	109/10 b					109/10 d	
	111 a					111 a	
	112 a					111 b	
		114 a				114 a ¹	
		114 b				114 b ¹	
	114 c					114 a ²	
112 b						114 b ²	
						114 c	
	115/18 a				115/18 f		
115/18 b	115/18 b ¹				115/18 a		
	115/18 c				115/18 d		
	115/18 d				115/18 b		
115/18 e	115/18 b ²				115/18 c		
		122/24 a					
		122/24 c					
		122/24 b					
				125 e			
	125 a			125 f		125 a	
	125 b					125 b	
125 c	125 d					125 d	
125 d	125 c					125 c	
		126					
	127 a			127 b		127 a	
	122, 24 c			128/29 c			
128/29 a				128/29 b			
128/29 b				130/31 e			
130/31 a	130/31 a					130/31 a	
138 a	138 a		138 c	138 a			
138 b	138 b		138 d				
	138 d			138 b			
		139 a		139 c			
	139 a			139 a			
139 b	139 b			139 b			
141 a	141 a						
138 d							
139 a							
141 b	141 b			141 b			
	147 b						
148 a	148 a			148 a			
148 b	148 b			148 b			
			147 c				
			149/50 c				
149/50 a	149/50 a			149/50 a			
149/50 b	149/50 b			149/50 b			
	149/50 c			151/52 b			
153 a				151/52 c			
151/52 d	151/52 d			151/52 d			
	153 a			153 a			

K	L	U	E	A	Q	P	T
154 b	154 b						154 l
	154 c				154 d		154 c
151/52 a					155/56 b		
155/56 c	155/56 c					155/56 c	
						155/56 d	
						155/56 e	
157 a	157 a					157 c	
157 b					157 d		157 i
155/56 e						157 e	
157 e							

III

K	Q	U	E	A	P	T
			III a			
1 a			III b			
			III c		2 d	
					8/9 b	
					43/45 d	
	1 a				1 b	1 a
					2 c	
	2 a					2 a
	2 b					2 b
						3 c
	3 a					3 a
						3 b
	4 a					1 b
						4 b
						5 a
						5 b
						4 c
						5 f
						5 e
						5 d
						1 b
7	11			11		
				8/9 a		
8/9 c				7		7
8/9 d						
				10 a		
				10 b		11
				11	10 b	11
				12 a		
				12 b		12 b
				12 a		12 a
14 c						14 c
13 a						
				15		15
18 a						18 a
						18 d
						18 e
				18 c		18 c
				18 b		18 b

VI				VIII			
K	Q	L	U	E	A	P	T
147,501		145a		18/19i			
		141/43a			29/30i		
		141/43b	147/50i		29/30e		
			147/50m		20/24n		20/24n
VI				VIII			
K	Q	L	U	E	A	P	T
VIc				25a 25b			25c
	VIa			26/27a 26/27b			26/27c
	VIf				28a		28c 28a
		VIf			28b		28b
2/3d	VIf ²		2/3a	29/30a			
4a		2/3a	2/3b	29/30b			29/30b
		2/3c		29/30g 29/30e			29/30g
2/3d				29/30h		29/30h ²	29/30h
	4b		4b	40b		40b	
	4c		4c	40e		40e	
5				40d		40d	
6a		6c		29/30c 29/30i	29/30d		29/30e
7a					29/30m	29/30a	29/30k
VIf		7b	7b	29/30l	29/30n 29/30b	29/30m	29/30n
9/12abe 9/12ab	2/3d		8	32a	29/30i		
9/12f 9/12h	7a		9/12o	33	33 29/30e		33
9/12h 9/12n	9/12i	9/12i	9/12o	20/24e			
	9/12k		9/12k	29/30f			
	9/12l			32b			
13/14a			13/14b	9/12m			
9/12a cont.				35			
15/16a	15/16e		15/16e	36/38b			36/38b
15/16b 15/16c			15/16h	36/38c			40f
15/16d			15/16g	36/38d	36/38d		40b
			15/16i	39a			36/38e
	15/16f			40a 40b			39b
17a 20/24k	20/24k		17b	40c 40e			41
18/19c 20/24c			18/19h	40d			40f
18/19a 9/12i			18/19i	29/30e			40b
18/19b			18/19k	3			
17a 18/19d	18/19d		18/19d	36/38a			
18/19c	18/19e		18/19e	36/38f			
18/19g	18/19g		18/19g	46b			
18/19l			18/19m	46a			
20/24a	20/24c	20/24b		46c	46c	46c	46c
20/24k	18/19n	20/24d		20/24l			
	18/19o 20/24f			20/24m ²			
	20/24g						
	20/24h						
20/24k	20/24k		20/24k				
20/24m 20/24m ¹	20/24m		20/24m				
20/24i		29/30i					
		29/30e					
		29/30h ¹					
	15/16g						
	15/16h						
	17b						
	18/19h						

K	U	E	A	Q	P	T
26a						
			27a			
30a						30c
33a						30b
14b		26b				26b
27c		26c				26c
		26d				26d
	30b		30b			
		33b				33b
33e		33f				33f
		33g				33g
						33c
36				33f		33f
37/38a						33d
37/38b		35				35
	41/44e					

K	U	E	A	Q	P	T
		66a				66a
67/68a			66b			66b
67/68b				67/68c		
72a				72a		
				73		73 ¹
74a						74b
90/91a			90/91b			
	90/91c		90/91d			90/91d
	93a					93a
90/91b						93b
	72a		93a			90/91c
	66b					93a
						73 ²

IX

K	U	E	A	Q	P	T
		5a				5c
						5a
6a		20/21e				
9a		33/36c			9c	
		33/36d			10/11	
14		33/36g				13
	15a				16/17c	
	16/17a		16/17b			16/17a
9b						19a
	19a					19b
	20/21a		20/21b		20/21a	
	20/21c				20/21c	
	20/21d				20/21d	
		19b			20/21e	
23a						23b
24						23c
25/27a						25/27a

K	U	E	A	Q	P	T
25/27b				25/27f	25/27c	
	28/30a			28/30b		28/30d
						28/30f
28/30f						28/30d
33/36a			33/36a			
						33/36b
						33/36f
33/36g						33/36e
		25/27a				33/36e
		28/30f				33/36f
	33/36a					
	33/36b					

X

K	U	E	A	Q	P	T
13a				1/3b		
		1/3c				1/3c
		1/3d				1/3e
						1/3g
						1/3h
5/6a			5/6b			5/6b
						5/6e
7a			7b			7c
7e			5/6c			
13d			7f			7g
9						
1/3c						
11a						
						14c
						14d
						14e
						14d
						14f
15/16a			15/16b			15/16b
						15/16c
						17b
17a						17a
18a			18b			18c
						18g
						18h
						18i
						19a
						19c
						19b
						14f
						18h
						18i
						28b
						28c
33/33a		28a		28f	28e	28b
29a		29b				28a
						29b

K	U	E	A	Q	P	T
				34/35 e		
			34/35 d			
		34/35 b				
35d			34/35 c			
6 a			36 b			
	41/42 a			41/42 a		
41/42 c		41/42 c		41/42 e		
41/42 d	41/42 d		41/42 b		41/42 d	
41/42 e	41/42 e				41/42 f	
41/42 f	41/42 f			41/42 g		
			46/47 b			
			46/47 e	46/47 c		
			46/47 d			
51a			48/51 b			
51e	48 51 f			48/51 d		
			48/51 a			
			48/51 g			
		56/58 b		56/58 c		
/58 d				56/58 b		
/58 e				56/58 e		
	41/42 c					
	41/42 d					
	41/41 e					
	41/42 f					

XI

K	U	E	A	Q	P	T
			XI a		XI d	XI a
/4 d	3/4 a			3/4 a		
			3/4 b			
	10/11 d					
/11 e	3/4 e			10/11 f		
12						
14						
1 b	20			21 a		20
11 c				24		
28			21 d			
31			31			
/39 a			38/39 b			
			38/39 c			
1 a			41 d			
1 c	37		37			
2 a	41 b		41 b	42 b		41 b
43						
45						
46			46			46
52						37

K	U	E	A	Q	P	T
54/56			58/59			58/59
57 b			57 a			57 a
			57 c			
58/59						
60/61			60/61			60/61
63/64 a						
67/68 a						67/68 c
67/68 b	58/59					
	57 a					
	60/61					
70/71 a	70/71 b					70/71 b
72/74 a						
75 a			75 b			
78 a			78 b			
79 a			80 b			
			81 a			
			81 b			
80 a	41 b		81 c			
	46					
	37					
	58/59					
	57 a					
	60/61					
	70/71 b					

XII

K	U	E	A	Q	P	T
			XII b			
			XII a			XII b
						8/9 c
					1 a	
					1 b	
2 a					2 b	
					2 c	
					2 a	
8/9 a			8/9 b			
8/9 c			8/9 d			
			23/24 c			
10/11 a					10/11 b	
12/16 b						
					12/16 a	
	8/9 c					
	12/16 d				12/16 d	
	12/16 e				12/16 e	
					12/16 c	
	12/16 f				12/16 f	
	10/11 d				10/11 d	
	12/16 c				12/16 c	
17/21 b					17/21 c	

XIII						
K	U	E	A	G	P	T
1,2 c						
1,2 b						
4						
6 b			6 a			
				6 c		
7/9 a			7/9 d			
7/9 b			7/9 e			
					6 a	
					7/9 c	
10/13 a			10/13 a			10/13 a
10/13 b			10/13 c			
			10/13 d			
10/13 e	10/13 f				10/13 f	
14 a			10/13 g			10/13 g
15 a			15 b			
	7/9 c				7/9 c	
	10/13 g				10/13 g	
	10/13 a				10/13 a	
18 a			20			
	22/23 a					22/23 a
22/23 b						
	22/23 c					22/23 c
22/23 d	22/23 e		22/23 f			22/23 e
24			24			24
25/28 a			25/28 c			25/28 c
25/28 b			25/28 d			25/28 d
			30 a			
30 b			24			
			25/28 c			
			25/28 d			
34 a			32			
			37			
			10/13 f			
			10/13 g			
40 a			40 b			
41 a			41 c			
41 b	41 d		41 f	41 d		41 f
			41 e			
42 a	42 b					42 b
	24		24			
	25/28 c		25/28 c			
	25/28 d		25/28 d			
	41 f		41 f			
	42 c		42 c			
43	40 b					40 b
47			44			
48			45			
49/52 a	44		40 b			44
49/52 b	46 a		46 a			46 a
			49/52 c			
56 a			56 b			
54						
58/60 a			58/60 a			58/60 a
			58/60 b			

K	U	E	A	G	P
58/60 c					
62/65 a			62, 65 b		
68	46 a			67	46 a
69					
70		73			73
		74 b			74 b
72	58/60 a				
75 a		75 b			75 b
75 c		22/23 a			22/23 a
		22/23 c			22/23 c
		22/23 e			22/23 e

II				
K	U	E	A	G
3			3	
10 b			10 c	
10 c			10 b	
11/12 a				11/12 a
			15/16 b	
			17	
18 a			18 b	
20 a			20 b	
21				
17				
19				
23/26 a			23/26 b	
			23/26 c	
	23/26 d			23/26 d
			28 a	
			29	
			30 a	
			43 b	
33/34 a	33/34 b			
	33/34			
	33/34 d			
	33/34			
	33/34 f			
	33/34 a			
			33/34 b	
	35/36 a			
40/41 a				
38 a			38 b	
29				
30 a				
			35/36 b	
			40/41 b	
	40/41 c			
43 a			43 a	
			40/41 c	
45/46 a			45/46 a	
45/46 b			46/46 b	
			48/49 c	

K	U	E	A	G	K	U	E	A	G
48/49 a		48/49 a	48/49 b				144/49		
48/49 b		48/49 b	48/49 a		150/53 d			150/53 d	
			40/41 c		150/53 a	150/53 a ²			
			48/49 d		150/53 b	150/53 c	150/53 b		
58/54 a		50/51 a				150/53 d			
		53/54 a					150/53 a ²		
		53/54 b					150/53 b	150/53 c	
		55					156		
56 a		56 b				150/53 a ²			
58		56 a			159/60	150/53 c			
		58				158			
59/62 b		59/62 a			161/62 b	159/60			
		59/62 b			161/62 a				
		59/62 c					161/62 c		
		59/62 d					161/62 d		
		59/62 f					165/66 a		
59/62 g		59/62 g				163		165/66 c	
59/62 h		59/62 h				165/66 b			
59/62 c		65				165/66 d			
66/68 a		66/68 a							
66/68 b		66/68 b							
		66/68 c							
		II b							
70/72 b		70/72 a							
70/72 c		70/72 b							
		70/72 c							
		II b							
59/62 e									
74 b	74 a								
		101 b							
108/09 a	108/09 b								
110 e	110 b							2 a	
110 a	110 c							2 b	
110 c	107							2 c	
110 d		108/09 c						3 a	
		110 f						3 b	
		110 g						3 c	
112	101 b							3 d	
	114/16 a							5 c	
118/19 a								8	
118/19 b	118/19 c							9 b	
120 a	114/16 b							9 a	
	120 b							2 a	2 a
121 a								2 b	2 b
121 b	121 c							2 c	2 c
	122							3/4 b	3/4 b
108/09 b	108/09 b							3/4 c	3/4 c
110 b	110 b							5 a	
110 c	110 c							5 b	
110 d	110 d							5 c	
	124/28							6	
	133/34 a							3/4 d	
	133/34 b							7	
	140/41 a							8	
	140/41 c							9 b	
133/34 b								9 a	
	143							2 a	2 a
								2 b	2 b
								2 c	2 c
								3/4 b	3/4 b
								3/4 c	3/4 c
								5 c	5 c
								12/14 a	
								12/14 b	
								13/14 c	
								15 b	
								3/4 d	3/4 d
								16 a	
								39/42 a	
								39/42 d	
								16 b	16 b

XIV

K	K ^o	U	E	A	G	P
XIV a				XIV a		XIV b ¹
				XIV b		XIV b ²
1 a				1 a		
XIV b						
2 a						2 a
						2 b
						2 c
3/4 a	3/4 b					3/4 b
3/4 d						3/4 c
5 a						5 a
						5 b
	6					3/4 d
7						5 c
						8
						9 b
9 a						9 a
						2 a
						2 b
						2 c
10 a						2 c
10 b						3/4 b
11 a						3/4 c
11 b						3/4 c
						5 c
12/14 a						12/14 a
						12/14 b
15 a						13/14 c
15 b						15 b
15 c						3/4 d
16 a						16 a
						39/42 a
						39/42 d
16 b						16 b

K	K ⁿ	U	E	A	G	P
19b				19b		
	21b			21c		
	20a					
			21a			
			22/23a			
			22/23c			
			22/23d			
	24/25	10a		24/25	10k	
	22/23e	10c			10c	
	22/23b	10d			10d	
	27/28a			27/28a		
			27/28b			
			31/33a			
				31/33b		
34a			34a			
		35/36b		35/36b ¹	35/36b	
		39/42e		39/42e ¹	39/42e	
		43a			43a	
38				38		
				39/42b		
				39/42a		
39/42a				39/42c		
39/42c						
39/42d	43a cont.			39/42d		
	38			35/36b ²		
	39/42a			39/42e ²		
43b				43a		
	24/25				24/25	
			39/42d			
	27/28a				27/28a	
	31/33b				31/33b	
44/45a				44/45b		

K	U	E	A	G	P
1a			1b		
1b			1a		
		4/5			
			14		
13c			15/17a		
			21b		21b
15/17b		15/17b			15/17b
		18/20a			
		18/20b			
21a					
	21b			21b	
	15/17b				
		22			
		25			
27/29a					
32					

K	U	E	A	G
			34	
			35b	
			35a	
3				
	38/39a			38/39a
		38/39b		
			48/50b	
		27/29a		
51		38/39a		
		48/50c		
		48/50d		
			51	
			65	
	74		76/77a	
	76/77a		74	76/77
			76/77b	
			109a	
			106/07	
			103b	
			109/11b	
		109/11c		
			109/11a	
			113/15	
			117	
119			109/11c	
			120/21	
			132	
			142	
			143a	
			143b	138
			133	
			139	
141	149		141	143a
143a			142	141
143b			143a	142
141			143b	
			147a	
			147b	
			148	
			149a	
			125/26b ²	

XVII			XVI		
U	E	A	U	E	A
	XVII b			94/97 d	
	XVII a-1/4 a				98 b
	1/4 c				94/97 c
	9/12 b			99/100 b	
	9/12 a				
	26			106/07	
	25			98 b	
	28			94/97 c	
	68/69 a				
	68/69 c				
	68/69 b				
	68/69 d				
XVIII					
U	E	A			
	56				
	51				

Technopaegnia

Θεοφιλον Σφριγξ

Anth.: 1/2 b¹, 1/2 c, d¹⁻², e, 1/2 a, 3-15 c, 1/2 b², a, 16, 17/20, c, b.

Σιμίον Πρέφυγς

KG: c, 1, a.

Σιμίον Ώιδόν

Anth.: 11 a, 17 b, 14, 12 in superiore paginae parte laeva; a in superiore dextra; b, c in laeva inferiore; 9/10, 11 b, 17 a in dextra inferiore leguntur.

Βησαντινον Βωμός

Anth.: 26 c¹ super aram; introd.¹, 1/3 c¹, 1/3 a¹ in laeva; 1/3 c², 1/3 d, 4 a, 4 b, 5/6 a¹ in dextra; 5/6 c, 5/6 d in laeva; 7/8 c, 5/6 a², 7/8 a, 7/8 b, 9/13 a in dextra; 14-23/24 b, 26 b, introd.², 1/3 a², 1/3 b, 5/6 b, 5/6 e, 9/13 b, 26 a, 26 c² in laeva arae parte et infra aram leguntur.

Indices

Crucibus signavi voces quae corruptae, asteriscis quae recte emendatae videbantur.

I. Auctores cum proverbiiis

Loci binis asteriscis notati fragmentorum collectores effugerunt.

- Ἀισχύλος** (Prom. 615 Weckl.) IV 50/51 d; *ἐν Γλαύκῳ* (fgm. 35 Nauck) IV 62/63 d. e; (373) XV 48/50 b; (388) II 35/36 a
Ἀκουσίλαος (fgm. 3 Diels) XIII 1/2 c
Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλός (fgm. 5 Meineke) VIII b
 — ὁ Μύνδιος (*Περὶ ζῶων* fgm. 13 Wellmann) I 136; (19) V 96; (22) VII 141 b; (23) VII 57 a
Ἀλκαίος (fgm. 13^B Bergk) XIII 1/2 c; (36) VII 63 b; (109) VII 112 a
Ἄλκιμος ἐν τῷ περὶ Σικελίας (fgm. 2 Mueller) I 65/66 a
Ἄλκιμν (fgm. 103 Bergk) V 83 a; (126) XII a. b
Ἀμερίας I 84 c. 95/98 i. IX 23 a
Ἀντίγονος (23 Keller) VII 57 b. c
Ἄπιδων I 48 b
Ἀπολλόδωρος (ὁ Ἀθηναῖος) ** I 52 a; *ἐν τῷ περὶ Θεῶν* (fgm. 36 Mueller) II 85/36 a. b; (37) X 41/42 d; ***I 3/4 f (*Ἡλιόδωρος*); v. *Νυμφόδαρος*
Ἀπολλώνιος ὁ Ρόδιος (I 118—121 cum sch.) III 43/45 d; (769 sq.) I 124 b; (1213 al.) XIII 7/9 a; (1234 sqq.) XIII 48
Ἄρατος (Phaen. 1) XVII 1/4 a; (10) I 123 d; (281) IV 19 a
Ἄρισταρχος ἐν Ὀμήρῳ (π 176) *I 84 b (*Ἀριστοτέλης*); *ἐν ὑπομνήσει Ἀνκούργου Ἀισχύλου* (Nauck p. 40) X 18 e
Ἄριστείδης (ὁ Μιλήσιος) (fgm. 23 Mueller) XVII 68/69 d. **39
Ἄριστιππος ἐν τοῖς Ἀρκαδικοῖς (fgm. 2 Mueller) I 3/4 c
Ἄριστόδημος ὁ Θηβαῖος ἐν οἷς ἱστορεῖ περὶ τῆς ἐορτῆς τῶν Ὀμολῶων (fgm. 2 Mueller) VII 103 a
Ἄριστοκλῆς ἐν τῷ περὶ τῶν Ἑρμιόνης ἱερῶν (fgm. 5 Mueller) *XV 64 (*Ἀριστοτέλης*)
Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζῶων (Hist. an. II 12) II 17; (IV 9) VII 139 a (v. l. *Ἀριστοφάνης*); (V 22 al.) I 147 a (v. l. *Ἀριστοφάνης*); (VI 22) II 48/49 a. d; (VIII 3) VII 57 b. 141 b. c; (IX 1) VII 141 b. c; (De mirab. ausc. 51) IV 7 a; (fgm. 108 Rose) III 21; (328) VII 22; (468) V 53/54 a; [(475) XIII 7/9 b (*Ἀρι-*

- στοφάνης ὁ Βοιωτός]; (477) IV 6 c; v. *Ἀρίσταρχος*, *Ἀριστοκλῆς* *Ἀριστοφάνης* (Equ. 42) VI 40 c; (Nub. 10) V 14/16 f; *ἐν Νεφέλαις* (1008) I 1 d; (Plut. 87 sqq.) X 19 b; *ἐν Πλούτῳ* (1040) III 1 b; *ἐν Βατραχίοις* (423 sq.) V 43 c; *ἐν Γεωργίοις* (fgm. 120 Kock) I 48 b; *ἐν Δαιταλεῦσι* (204) II 11/12 d; ὁ *καυμικός* (218) XI 10/11 d; (754) I 133 a; (911^b) V 118/19 b
— (ὁ Βοιωτός) **XIII 7/9 b (coni. *Ἀριστοτέλης*)
— v. *Ἀριστοτέλης*
Ἀρεμίδωρος ὁ γραμματικός Ga
Ἀρχίλοχος (fgm. 29 Bergk) IV 45 a; (42) II 48/49 d; (58) IV 49 a
Ἀσκληπιάδης ὁ Μυρλεανός I 7 d. 118 c. II 88 a. V 21/22 e. 94/95 b. 102/03 a
(*Ἀφρόνιος Progymn.* 1) VI 20/24 d

(*Γρηγόριος*) ὁ θεολόγος *ἐν τῷ περὶ φιλοπονωχίας λόγῳ* (Or. XIV 1) XVII 9/12 b

Δεινίας (fgm. 7 Mueller) XIV 48/49 a
Δημήτριος ὁ Καλλατιανός (fgm. 4 Mueller) I 65/66 a
— (ὁ Σκήψιος) (fgm. 2 Gaede) V 83 a
— (ὁ Φαληρέυς?) **VII 151/52 d
Διδύμαρχος I 3/4 f
Δίδυμος **I 61 b
Δίων (fgm. 13 Mueller) *I 147 b (*Δίων*)
Διόδωρος ὁ ποιητής ἐν Κορινθιακοῖς II 120 a
Διοκλῆς (ὁ *Πεπαρήθιος*?) (fgm. 5 Mueller) VII 112 a
Διονύσιος VII 45/46 c
— ὁ *Ἐφέσιος ἐν τῷ τῶν ἰατρῶν ἀναγραφῇ* XI c
Διονυσόδωρος (ὁ *Τροιζήνιος*) V 21/22 c

Δίφιλος (ὁ *Λαοδικεύς*) *ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Νικάνδρου Θηριακῶν* X 1/3 b
Δίων v. *Δίων*
Δούρις (fgm. 43 Mueller) VI f (*Δωσιάδης* Ar. 10) Fist. 11/12

Ἑλλάνικος (fgm. 31 Mueller) XVI 49
Ἐπαφρόδιτος ἐν τῷ περὶ στοιχειῶν (fgm. 1 Luenzner) I 117 c
Ἐπιμενίδης ἐν τοῖς ποιήμασι (fgm. 16 Diels) I 3/4 c
Ἐρατοσθένης **XII b
<— ἐν πρώτῳ> *Ὀλυμπιονικῶν* **II 121 a
Ἐρμησιάνναξ (fgm. 2 Bach) VIII 53/56 d; (3) IX arg.
Ἐὔπολις ἐν Δίξιν (fgm. 17^b [et 30] Kock) V 141/43 b; (339) I 95/98 c
Ἐδριπίδης (Cycl. 503 sqq.) VII 153 b; (Med. 410 proverb.) I 134 a; (Phoen. 32) VI 2/3 d; (fgm. 114 Nauck) II 165/66 b; (723 proverb.) V 61 a. b; (895) X 9; *ἐν τῷ Καλυπτομένῳ Ἰππολότῳ* (Nauck p. 491) II 10 c
Ἐύφορίων ἐν Ποτηριοκλέπτῃ (fgm. 8 Scheidweiler) II 2 a; (38) X 28 a; (54) XVI 34/35 a; (87) XIII 7/9 a; v. *Σώφρων*
Ἐφορος (fgm. 71 Mueller) VII 103 a

Ζηρόδοτος V 2 d

Ἡλιόδωρος v. *Ἀπολλόδωρος*
Ἡρόδοτος (I 179) XVI 99/100 b; οὐτέρος VII 36 a; v. *Ἡρόδωρος*
Ἡρόδωρος (ὁ *Ἡρακλεώτης*) (fgm. 4 Mueller) *XIII 7/9 b (*Ἡρόδοτος*); (5) *XIII 56 a (*Ἡρόδοτος*)
Ἡρωδιανός ἐν τῷ περὶ πάθους **I 55 b
Ἡσίοδος (Op. 41) VII 68 d; (304)

I 147 a; (489) IV 34/36 a; (591) I 5/6 d; (695) I 109 b; (Scut. 294. 296 sq.) I 48 b; (Theog. 116 sqq.) XIII 1/2 c; (594) I 107; *ἐν τῇ Θεογονίᾳ* (927) Dos. 5.8; (fgm. 119 Rzach) XVI 49; (219) XI 75 a; (fals. 6) Sim. Al. 1; (fals. 12) I 27 a

Θεαίτητος I 50 b. 110 c. 118 c. 147 a

Θεόκριτος (I 62 sq. proverb.) I 62/63 b; (64 sqq.) VIII 93 a; (86 proverb.) I 86 b; (II 92 proverb.) II 90/92 e; (III 1) IV 38/39 d; (8) III a. 1 a; *ἐν τῷ Αἰῶνι* (IV 38—40) III 1 a. III a; *ἐν τῷ Αἰπολικῷ καὶ Ποιμενικῷ* (V) VII 21 b; (12) V 2 d; (26 proverb.) V 26/27 d; (31 proverb.) V 31 a. c; (72 sq.) V 1 d; (78 sq. proverb.) V 78/79 a; (VII 2) VII a; (21) Aa; *ἐν τοῖς Θαλυσίοις* (21 al.) III 8/9 a; (36) VI 46 a; (40) Aa; (43) VII 128/29 a; (73) VIII 93 a; *ἐν τοῖς Βουκολικοῖς* (83 sqq.) Fist. 3; (96) VII 21 a; *ἐν τοῖς Θαλυσίοις* (98) VI a. c. e. 2/3 b; (103) VII 45/46 d; *ἐν τοῖς Θαλυσίοις* (122) VI a; (VIII 2) IX 1/2 b; (47) VIII 51/52 e; (X 38. 40. 41. 55) X 56/58 c; (XI 2) XIII a; *ἐν Συρακουσίοις* (XV 28) XIV 39/42 c; (Fist. 3) VII 83; *εἰς ἑαυτὸν* Gb; v. Indicem IV.

Θεόξενος I 3/4 f

Θεόπομπος (fgm. 119^b Grenfell-Hunt) XVI 34/35 b; (321) V 83 b

Θεόφραστος (Hist. plant. I 93) V 97 a; (III 51) IX 23 a; (III 134) V 92 c; (VII 13 a) I 52 a; (fgm.) **I 115 a. **II 48/49 a. **IV 31 b. **V 14/16 k

Θουκυδίδης (VI 32) XVI 83/84 a

Ίάσων ἐν τοῖς περὶ Κνιδίας (fgm. 4 Mueller) XVII 68/69 d

Ίβνκος παριστορῶν περὶ τῆς Ὀλυμπιακῆς φιάλης (fgm. 23 Bergk) I 117 a

Ἰεροκλῆς v. Σοφοκλῆς

Ἰππόστρατος (fgm. 2 Mueller) VI 40 a

Ἰσοκράτης (Ad Demon. 29) *V 38 b (*Σωκράτης*)

Καλλίμαχος (Epigr. 29 12) II 150/53 b; (46 13) XI 1/3 b; (H. Apoll. 6) XI 12; (40 sq.) IV 16 a; *ἐν τῷ περὶ Λογᾶδων* (fgm. XXI Schneider) II 120 a; (86) VII 34 c; (100° γ) I 136; (100° ε) II 17; [(100^b δ) XVII 98 b]; (109) *I 27 a (*Ἡσίοδος*, fgm. fals. 12); (176) IV 28 a; (235) VI 39 a; [(352)] VII 60 a; (365) XIII 56 a; (366) IV 62/63 d; (381) XIII 25/28 a; (412) VII 103 a; (498) VIII 86 a; (512) VIII 30 a; (530) VII 70 c; (542) IV 16 a; *κατὰ λέξιν* (556) II 11/12 c; (—) ***VII 155/56 c

Καρύστιος ὁ Περγαμηνός (fgm. 16 Mueller) XIII 22/23 a

† **Κελίκιος** XVII 121/23 d (coni. *Λύκος*, *Λυκίας*)

Κλέαρχος ἐν δευτέρῳ Παροιμιῶν (fgm. 48 Mueller) V 21/22 a

Κλείταρχος (ὁ γλωσσογράφος) II 59/62 b

Κρατεύας II 48/49 b. V 92 a. *XI 46 (*Κρατίνος*)

Κράτης (ad v 408, p. 53 Wachsmuth) I 117 d

Κρατίνος ἐν Νεμέσει (fgm. 109 Kock) XI 10/11 b. c; (299) IV 18 a; [(326) IX 19 a]; v. *Κρατεύας*

Λεπτινῆς I 112

Λουκιανὸς διάλογοι Ed

Λυγκεὺς *IV 31 c (-γγ-)

Λυκίας v. † *Κελίκιος*

Λύκιος v. *Λύκος*

- Λύκος* (ὁ *Ῥηγίως*) (fgm. 6 Mueller) *VII 78/79 b (*Λύκος*); [(15) XVII 121/23 d (*Κελίκιος*)]
Λυκόφρων (33. 93) Dos. 9/12; (177 sq.) Dos. 1/5 a; (916) Dos. 9, 12
Μένανδρος (fgm. 40 Kock) II 66/68 b; (550) II 28 a; (739) II 10 c; (855) I 109 b
Μνασίας ἐν τῷ περὶ Εὐρώπης (fgm. 7 Mueller) I 64 c; (31) XIII 75 c
Μουνάτιος *I 110 c. II 100 b. III a. VII a. 106/08 b. 138 a. IX 14. XVII a
Νεοπόλεμος I 52 a
Νίκανδρος (Al. 262) II 56 a; (Ther. 5) X 38/40 a; (fgm. 48 Schneider) XIII *7/9 a. 48; (65) V 92 e; (—) ***III 49/51 a
Νικάνωρ ὁ Κῶος ὑπομνηματίζων (*Φιλητᾶν*) VII 5/9 k. o
Νικίας ἱατροῦ Μιλήσιος XI b—d
Νυμφόδαρος ἐν τῷ περὶ Σικελίας θανατοζομένων (fgm. 2 Mueller) I 65/66 b (v. l. *Απολλόδαρος*); (5 a) V 14/16 k
Ὅμηρος (A 223) Fd; (344) III 24 a; (526) VII 44; ἐν τῷ δευτέρῳ τῆς *Ἰλιάδος* (B 24) VIII 66 a; (147) VIII 49 b; (594) VII 65 b; (604) I 125/26 c; (677) I 57 c; (824) VII 5/9 l; (857) Bes. 7/8 b. c; (Γ 16) VI 36/38 d; (126) XV 34; (Δ 433) Fist. 11/12; (E 313) I 105/06 e; (354) V 99 a; (Z 242 sq.) VII 26 d; (466) XI 43; (468) I 56 m; (H 284) VI 5; (Θ 47) IX 15 a; (99) XI 12; (488) XV 86 a; (I 5) VII 111 a; (108) VII 39 b; (158) II 33/34 e; (385) IX 16/17 a; (534) VII 3 a. c; (542) III 13 b; (Α 68) X 1/3 d; (105) I 95/98 g; (241) I 138; (480) XIII 6 a; (741) II 15/16 b; (M 287) VII 26 c; (N 450) VIII 6 b; (493) III 4 a; (572) I 1 f; (799) V 102/03 i. VIII 27 a; (Ξ 246) VIII 33 e; (272) VII 39 a; (296) XV 64; (O 275) XIII 6 a; (Π 34) III 15; (117) VIII 51/52 c; (459) I 1 d; (470) I 1 f; (P 434) II 110 c; (550) IV 10 c; (Σ 418) I 86/37 b; (T 16) III 40/42 f; (T 128) I 139/40 b; (Φ 261) I 1 d; (X 441) II 59/62 c; (Ψ 102) XI 57 b; (116) I 13 a; (147) III 4 b; (Ω 496) XV 139; (α 10) IV 54 a. IX 6 a; (71 sq.) XI 67/68 a. c; (115) III 12 a; (155) VI 20/24 d; (γ 392) VII 154 c; (408) III 18 c; (ε 66 cum v. l.) I 136; (72 cum v. l.) V 125 e; (208) VII 64 a; (221) XI 45; (ι 184) VI 7 b; (386 sqq.) Fist. 1/2 a; (394) I 1 f; (509) VI 20/24 h; (512) VI 20/24 l. m; (λ 539) VII 68 c. d; (ν 405) VIII 6 b; (408 sq. cum v. l.) I 117 c. d; (ξ 530) V 2 d; (π 176) I 34 b; (ρ 158) VII 2 b; (224) IV 45 a; (545) VII 96/97 a; (σ 79) VII 5/9 k; (τ 360) XII 2 c; (522) III 7; (χ 143. 239) XIII 10/13 f; (474 sqq.) V 147/50 l. m; locutiones: *αἶθων* = *λέων* V 102/03 d; *ἀσπιδιώται* XVI 81; *ἀχρεοῖς* II 121 a; <*διππεῖος ποταμοῖο*> VIII 33 f; *εὐκνήμιδες* XVI 81; *καὶ ἄγκρα ποιήεντα* VIII 33 a; *κερομοῖσι ἐπέεσσιν* I 62/63 a; *κοῦροι δὲ κρητήρας ἐπέστειψαντο ποτοῖο* III 21; *μαλακῷ δεδμημένους ὑπνω* VII 69; *νεφέληγερτα Ζεὺς* VIII 30 a
Ὄνασος ἐν Ἀμαζονικοῖς XIII 48
Ὄσπιανός (Hal. I 20) V 14/16 a
Ὀρφεὺς **XVII 1/4 b
Παρμενίσκος v. *Παρμένων*
Παρμένων (ὁ *Βυζάντιος*) *VI 2/2· (*Παρμενίσκος*)

- Πίνδαρος* (Nem. IV 35) II 17; (Ol. VI 3) 1b; (Pyth. I 73 sqq.) XVI 76 a; (fgm. 97 Schroeder) I 2 b; (98) V 14/16 b; (100) *Fist.* 1/2 a; *έν τοις κηρωρισμένοις τών Ήρα-θνεϊών* (104) II 10 b; *έν τοις Τπορχήμασιν* (113) VII 103 a
Πλάτων έν τοις Σωκρατικοίς δια-λόγοις (Conv. 178 sqq.) Sim. Al. b
Πράξιλλα (fgm. 7 Bergk) V 83 a
Πτολεμαίος Άριστονίκου I 110 c
- Σαπφώ* (fgm. 38 Bergk) I 55 b; (46) VII 63 b; (65) XXVIII arg.; (93) XI 38/39 c; (132) XIII 1/2 c; (167) II 88 a. b
- Σιμωνίδης έν Θρήνοις* (fgm. 33 Bergk) XVI 36/37; (34) XVI 34/35 a; (43) XIII 1/2 c; (49) XV 139; (199) XII 27/33 b. c; (200 B) I 65/66 a
- Σοφοκλής έν τῷ Φιλοκτήτου δρά-ματι* Dos. 15/18 b; *έν Άνδρομέδῃ* (fgm. 132 Nauck) IV 62/63 d. e; (708) VII 76/77 d; (826) *I 56 f (*Ήρακλῆς*); (827) XV 48/50 d
- Σωκράτης v. Ήσοκράτης*
 — (*ὁ Άργείος*) (fgm. 11 Mueller) XIII 7/9 a
- Σώπατρος v. Σώστρατος*
Σωσίβιος (fgm. 21 Mueller) V 92 c
Σωσίθεος (Nauck p. 821) VIII b. 93 a
- Σωσιφάνης* [(fgm. 5 Nauck) XVIII 51]
- Σώστρατος* I 115 a (v. l. *Σώπατρος*); VI 28 a
- Σώφρων* (fgm. 4 Kaibel) *II b (*Εὐ-φορίων*); (5) II a; (7) II 11/12 a. b; (Kaibel p. 155) XV arg.
- Τιμοσθένης* (fgm. 26 Wagner) XIII 22/23 a
- Τυραννίων* I 136
- Φανίας* (fgm. 37 Mueller) VII 133/34 c
- Φιλητάς* (fgm. 15 Bach) II 120 b; (19) VII 5/9 k
- Φιλόξενος ὁ Κυθήριος* (Bergk p. 609) VI f; (fgm. 7) XI 1/3 b
- Φιλοστέφανος* (fgm. 25 Mueller) V 14/16 b
- Φιλόστρατος* (Vit. Apoll. II 4) Dos. 1/6 a
- Χρούσιππος* **V 5 a
- (*Ψαλμός* 103, 2) VI 20/21 d
- έν Ήνδικοίς* XVII 106/07
 . . . ὁ *Κεφαλληνεύς* I 3/4 f
οἱ περιττοὶ καὶ πολυπράγμονες II 48/49 c
έν ἐνὶ πον τῶν ὑπομνημάτων XVII 98 b
- χηρημός* (178 Hensess) XIV 48/49 a
ὠδῆ ἀγορίκων έν Συρακούσαις (Carm. popul. 42 Bergk) B b
 (fgm. adesp. 441 Nauck) Bes. 1/3 b versus byzantini: H, ante XI a, post XVIII 56

Proverbia

- ἄριστα χαλὸς οἶφεῖ* IV 62/63 b
δρυὸς πεσοῦσης πᾶς ἀνὴρ ξυλεύ-εται V 65 a
- ἔβρακεν ταῦρος ἀν' ὕλαν* XIV 43 a. b
- ἐκ πίθου ἀντλεῖν* X 13 a—c
έν Καρὶ τι ἀποφέρεσθαι XVII 89
- εὖρε θεὸς τὸν ἀλιτρον* X 17 a. b
- φρέψαι κύνας* V 38 c
- λοκροὶ τὰς συνθήκας* I 56 c
- λόκρον εἶδες* XIV 22/23 b. d
- μάταια τάλια παρὰ Κρότωνε*
τάσται IV 33 b
- μὺς γευόμενος πῖ* ; XIV 51.

- ὁ τρόσας ἰάσεται XII 25
 οἶνος καὶ ἀλήθεια XXIX arg.
 ὄσος ἐν ὀνείρω φέρειν IX 16/17 c
 ὄστις ἐπὶ δεῖκνον ὄψε κληθεῖς
 ἔρχεται κτλ. VII 24
 οὐδὲν ἱερὸν V 21/22 a—d. g
 πορφωτέρω κνήμη γόνυος XVI 18
 συκίνη ἐπικουρία X 45 c
- τὸν ἀπὸ γραμμῆς λίθον κινεῖν
 VI 18/19 b
 τὸν θελοντα βοῦν ἔλανε XI 75
 a. b
 ὄς ποτ' Ἀθαναίαν V 23
 χαλεπὸν χορῶ βύνα γεῦσαι X
 11 a—d
 v. Εὐριπίδης, Θεόκριτος

II. Historia fabularis, religio, superstitio

- Ἄβας XVII 68/69 d (coni. Φόρβας) Ἄλκιμος I 65/66 c (κῶνον)
 Ἀγαμέμνων Dos. arg. — v. Ἀλκίνοος
 Ἀγαμήδη II 15/16 b Ἄλκίνοος *IV 32 a (Ἄλκιμος)
 Ἄγγελος II 11/12 b Ἀλκμήνη XIII 20
 Ἀγχίσης I 105/06 d. e Ἀλκων VII 57 a
 Ἄδραστος XVII 53/54 a Ἀλούσαι Νύμφαι VII 78/79 b
 Ἄδωνις I 109 a; III 48 a. c. d (al- Ἀλφεισίβοια III 43/45 e. h
 legoria); V 21/22 a. b. d. 92 e. f; Ἀμαζόνες IV 62/63 b. Dos. 15/18 a
 XV arg. 86 a. 100/101. 103 a. Ἀμάθεια Fist. 1/2 a
 112/13 Ἀμφιρύωνος βουκόλοι XIII 7/9
 Ἀθηνᾶ V 23; Sim. Sec. 1 b. e
 — λαοσσόος III 24 a Ἄναξ VII 78/79 a
 — Τριτογένεια Bes. 26 a ἄνεμοι VII 111 a. b
 Ἄθως VII 76/77 d Ἄνταγόρας VII 5/9 d—f
 Αἰακός v. Φαίλαξ Ἀπόλλων I 109 a. VII 115/18 b.
 Αἴας X 28 a—f <Fist. 1/2 a>
 Αἴγυλος I 147 b — ἐν Δήλῳ Bes. 9/13 a. b
 Αἰθήρη I 123 b. XIII 1/2 c. Fist. — Ἡγήτωρ V 83 b
 1 2 a — Κάρνειος V 83 a—d
 † Αἰθιόλας v. Ἰόλαος — ἐν Αἴγυψῳ Dos.
 Αἴμος VII 76/77 b — ἐν Πύξῳ VII 130/31 a. c
 Αἰνείας I 105/06 d — ἐν Τροίπῳ XVII 68/69 d
 Αἰόλος II 35/36 a. III 43/45 h. Ἀργεία XVII 53/54 a
 VII 57 a Ἀργοναῦται Dos. 5/8
 Αἴπυτος I 125/26 c Ἀργῶ XIII 22/23 c—f
 Αἴτνη I 65/66 a Ἀρεία VII 115/18 b
 Ἀνακαλλίς VII 12 c Ἀρης XIII 1/2 c
 Ἄμμων Sim. Al. 1 — v. Μεγαρέος
 Ἀκρίσιος Fist. 9/10 c Ἀριάδνη II 45/46 a. b
 Ἀκταίων V 38 c. d Ἀρισταίος V 53/54 a
 Ἄλεις VII 1 a. c Ἀρκάς I 3/4 c. 125/26 d
 Ἄλεξανδρος Dos. 1/5 a. 9/12 Ἀρτεμις II 66/68 a. b. d. V 38 d.
 — v. Πάρις Bes. 9/13 b

- Ἄρτεμις Ἐκάτη II 11/12 c. 33/34 f
 — Καρυάτις Ba
 — <Αναία> Ba. b
 — <Φακελίτις> Ba
 Αταλάντη I 124 b; II 120 b; III 40/42 b—d
 Ἄφαρσός IV 29/30 b
 Ἀφροδίτη I 81 a. b. 105/06 d. 109 a. II 17. 110 d. 120 a. b. III 40/42 b—e. 48 a. c. d. VII 57 a. [59]. 144. XIII 1/2 c. XV 86 a. 100/01. Sim. Al. b. Dos. 5/8
 — Κυθέρεια III 46
 — ἐν Μιλήτῳ VII 115/18 e. f
 Ἀγερουσία λίμνη II 11/12 b
 Ἀγέρων I 139/40 d
 Ἀχιλλεύς III 15. XVI 49. Dos. 1/5 a. b

 Βελλεροφόντης XV 91/92 a
 Βίας III 43/45 a—c. e
 Βορέας VII 76/77 b
 Βουκολίαν I 64 c
 Βούτης *XV 100/01
 Βριάρεως I 65/66 a
 Βυβλίς VII 115/18 b. c

 Γαλάτεια V f. 6 c
 Γανυμήδης XII 35/37 a. b
 Γελλώ XV 40 c
 Γῆ I 65/66 a. 123 b. XIII 1/2 c. Sim. Al. 1. Bes. 15
 Γηρόνυοι βόες IV 20/22 a
 Γλανυία XIII 25/28 a
 Γολγός XV 100/01
 Γοργώ III 18 a. b

 Δανάη Fist. 9/10 c
 Δάφνις ἐντεθείς VII 78/79 a
 — ἐπ' Εὐβοίας VIII 53/56 d
 — εὐρετής βουκολικῶν I 141 a
 — Θάλεια VIII b. 93 a
 — θυγάτηρ βασιλέως I 82/85 e
 — κύνες I 65/66 c
 — Μαρσύας VIII b
 — μέλισσαι VII 83

 Δάφνις: Μενάλκας VIII b. 53/56 d
 — Νύμφη I 65/66 e. f. 82/85 e. f. k. 141 b. VIII 72 a
 — Ξενέα I 65/66 d. VIII 93 a. b
 — ξένη ἐκ Κρήτης VII 73 a
 — Πρίηπος I 81 b
 — ἐν Σικελίᾳ I 65/66 f
 — τυφλωθείς I 82/85 e. VIII 93 a
 — Χρῶσον VII 78/79 a
 Δευκαλίων XV 141. Fist. 13
 Δηϊκόλη XVII 53/54 a
 Δημήτηρ I 65/66 a. II 11/12 c. III 49/51 d. e. VII 5/9 f. IX 20/21 a. X 19 a. c
 — Ἀλωΐς VII 155/56 a. b
 — θαλόσια VII 3 a. c
 — μέλισσαι XV 94/95 a
 Διδῶ XVI 76 b
 Διοκλῆς XII a. 27/83 d—f
 Διομήδης XVII 53/54 a. b. Dos. 15/18 a. b
 Διώνυσος II 45/46 a. VII 149/50 a. c
 — μήλα II 120 a. b
 — Πρίηπος I 21/22 a
 δούρειος ἵππος V 83 d. Sim. Sec. b
 Δρύονψ XIII 7/9 d

 Ἐκάβη Dos. 1/5 a
 Ἐκάτη Ἄγγελος II 11/12 b
 — Ἄρτεμις 11/12 c. 33/34 f
 — Δαδοῦχος 11/12 c
 — Δασπλήτις 14
 — Διὸς καὶ Δῆμητρος 11/12 c
 — — Φεραίας 35/36 a
 — ἐπι ἔρωτος a. b
 — ἐπι καθαρμάτων 35/36 a
 — Περσεφόνη 11/12 a. c
 — πρότανις νεοτέρων 11/12 a. b
 — Σέληνη 14
 — σκύλακες 11/12 d
 — τρίοδοι 35/36 a
 — ἐπι φαρμακείας b. 33/34 a
 — Φύλαξ 11/12 c
 — Φωσφόρος 11/12 c. 14
 — Χθονία 11/12 a—c
 Ἐλένη XVIII 51

- Ἐλληρ III 43/45 h
 Ἐμπούσα Dos. 1/5 a
 Ἐνδυμίαν II 10c. 99. III 49/51
 a—c (allegoria). IV 29/30 b
 Ἐργίνοσ XVI 104/05 b
 Ἐρμῆσ: Δάφνις I 77 a
 — Καλλιστά I 123 d
 — Κύδων VII 12c
 — λόγοσ Sim. Ov. a
 — Νόμιοσ I 77 a
 — Πάν I 3/4f. 123 b. VII 109/10
 b. c. Fist. 15 a—c
 Ἐρμιόνη XVIII 51
 Ἐρωξ XV 100/01
 Ἐρωσ: parentes XIII 1/2c
 — γενεσιουργόσ, οὐράνιοσ, πάν-
 δημοσ Sim. Al. b
 Ἐσπερίδων κῆποσ III 40/42 b. c
 Ἐτεοκλῆσ ὁ Κηφισοῦ XVI 104/05 a
 Εὐίπη IX arg.
 Εὐμαίοσ V 147/501
 Εὐμόλοσ XII 27/33 e
 Εὐρύθεμισ v. Εὐρυτιώνη
 Εὐρυμέδων: Περσεύσ VII 45/46 b. c
 Εὐρύπυλοσ VII 5/9 c—e. g. h
 Εὐρυτιώνη VI 40 a. *b (Εὐρύθε-
 μισ)
 Εὐρώπη II 11/12 b. V 83 a. Fist.
 9/10 c
 Ζεύσ I 3/4c. f. 123 b. II 11/12 b. c.
 17. 35/36 a. III 49/51 b. V 83 a.
 VIII 33 f. X 19 b. XV 14. 64. 86 a.
 Fist. 1/2 a. 9/10 c. Dos. 5/8. <9/12>
 — ἀψευδήσ VII 44
 — Κάρυνοσ V 83 b. d
 — κόκκυξ XV 64
 — Λύκαιοσ I 123 e. f
 — οὐρανόσ VII 93
 — Πισαίοσ IV 29/30 c
 Ζέφυροσ XIII 1/2 c
 Ἥλιοσ II 10 b
 — Ψρομέδων VII 45/46 c. e
 Ἥρα II 11/12 b. 17. III 49/51 b.
 VII 45/46 c. Dos. 5/8
 Ἥρα παρὰ τοῖσ Ἀργείοισ XV 64
 — ἐν τῷ Λακινίῳ IV 83 c
 Ἥρακλείδαι V 83 b. c. VI 40 a. b.
 XV 91/92 b
 Ἥρακλῆσ: Ἄδωνισ V 21/22 a. b. d
 — Ἄετόσ VII 76/77 h
 — βοσκόλοι Ἀμφιτέρωνοσ XIII
 7/9 b. e
 — Διον V 21/22 d
 — Θέσπιοσ XIII 7/9 b. e
 — Θύβρισ I 118 b
 — Κῶσ VII 5/9 f. 130/31 d. e
 — λέοντεσ XIII 6 b. c
 — λεύκη II 121 a. c
 — Λιτυέρισησ Xb. 41/42 c. e
 — Ὀρχομενόσ XVI 104/05 b
 — προγονοσ Ἀλεξάνδρου καὶ Πτο-
 λεμαίου τοῦ Σωτήροσ XVII 23
 — Ραδάμανθυσ XIII 7/9 b. e
 — Σκυθικοὶ ὄπλοι XIII 56 a. b
 — Τεύταροσ XIII 56 b
 — τριέσπεροσ Dos. 9/12
 — Τροία Dos. 15/18 a
 — Ἵλασ XIII 7/9 a. 75 a. b
 — Φιλοκτήτησ Dos. 9/12. 15/18 a
 — Φόλοσ VII 149/50 a—c
 — Χείρων ib. et XIII 7/9 b. e
 Ἥραιστοσ Dos. 5/8
 — Νάξοσ VII 149/50 a
 — Σικελία I 65/66 a
 Ἥχω II 17. Fist. 5/6 b
 Θάλεια VIII b. 93 a
 Θειοδάμασ *XIII 7/9 a. d
 Θεσπιοσ *XIII 7/9 b. e
 Θέτισ III 15. Dos. 1/5 a
 Θησεύσ II 45/46 a. Dos. 1/5 a
 Θόασ κών I 65/66 c
 Θόωσα XI 67/68 a. c
 Θρόνιοσ XVIII 51
 Ἰάροβασ *XVI 76 b
 Ἰασιών III 49/51 d. e. X 19 a. c
 Ἰάσων I 121 b. Dos. Bes. 26 c
 Ἰόλογοσ *XVIII 51 (Ἰολμοσ, conii.
 Αἰθιόλοσ)

- Ἰππομένης II 120 a. b. III 40 42
 b—d
 Ἰππότης V 83 c
 Ἰρις *XIII 1/2 c
 Ἰνυξ II 17
 Ἰρικλος III 43/45 a—c. e
- Κάβειροι II 11/12 b
 Καλλιστώ I 3/4 c. 123 b. d. [e.]
 125/26 d
 Καλύκη *XVI 49
 Κανάκη *VII 57 a
 Καρνεάς Τρωικός V 83 a
 Κάρονος V 83 a—d
 κατακλισμός Fist. 13
 Καῖνος VII 115/18 b. c
 Κηναία Νύμφη v. Κηναία
 Κηῦξ VII 57 a. XIII 7/9 a
 Κηφισός XVI 104/05 a
 Κινύρας I 109 a
 Κίος XIII 30 b
 Κίρκη II 15/16 a. IX 33/36 d—g
 Κλύμενος XVI 104/05 b
 Κλυτία VII 5/9 c—e. g. h
 Κοκκυμά XIII 25/28 a
 Κόλχος XIII 75 c
 Κομάτας VII 78/79 a—c
 Κόρη II 35/36 b. VII 5/9 f
 — μέλισσαι XV 94/95 a
 Κορυτώ VI 40 a—d
 Κρανίς I 21/22 b
 Κρηθεύς III 43/45 a. h
 Κηναία Νύμφη IX arg. (coni.
 Κηναία)
 Κρόνος Fist. 1/2 a
 Κρότων IV 32 a. 33 b
 Κύδων VII 12 c
 Κύκνος XVI 49
- Λακίνοσ Κερκυραίος IV 33 b
 Λάμια XV 40 c
 Λαμπαδό (?) XIII 25/28 a
 Λάμπος κύων I 65/66 c
 Λάμπριος IV 20/22 d
 Λευκοθέα VII 57 a. [59]
 Λήθη I 62/63 c
- Λιτινέροσ X b. 41/42 c. e—g
 Λυκάων I 123 c. d. 124 a. 125/26 d
 Λυκωπέυς VII 72 a
- Μαῖα XIII 25/28 a
 Μαίναλος I 124 a
 Μαρσόας VIII b
 Μεγαρέυς *III 40/42 b. c (Άρης).
 XII 27/33 a
 Μελάμπουσ III 43/45 a—c. e. g
 Μελάνθιοσ V 147/50 i. l. m
 Μελάνικποσ Dos. 15/18 a
 Μελίτη XVIII 51
 Μεγάλκασ VII 78/79 c. VIII b.
 53/56 d. IX arg.
 Μεγέλωσ V 83 a. XVIII 51
 Μέροω VII 5/9 c. e. g. Dos. 1/5 a
 Μήδεια II 15/16 a. Dos. 1/5 a. b. 5/8
 Μίδασ X b. 41/42 c. e
 Μίλητοσ VII 115/18 b
 Μίνωσ II 45/46 a. III 49/51 d
 Μοίραι I 139/40 b. c
 Μορω XV 40 b
 Μοῦσαι VII 78/79 b. c. 92. Bes. 15
 μύρμηκεσ XVII 106/07
 Μύρα v. Σμύρα
- Ναῖσ I 21/22 a
 Νείλωσ VII 114 c. XVII 98 b
 Νεοπτόλεμοσ Dos. 15/18 b
 Νηλεεύς III 43/45 a. b. e. h
 Νηρηίς VII 57 a. 59
 νῆσοι τῶν μακάρων Dos. 1/5 b
 Νικόστρατοσ XVIII 51
 Νίσοσ XII 27/33 a
 Νύμφαι: Ἄγγελιοσ II 11/12 b
 — Ἄρισταίοσ V 53/54 a
 — δένδροω III 13 c
 — Μοῦσαι VII 92
 — νυμφόληπτοι XIII 44
 — ἐν Τροίῳ XVII 68/69 a. d
 — Τλασ XIII 48
 Νύξ II 165/66 b—d. XIII 1/2 c
- Ξενία I 65/66 d. VII 73 c. d. VIII
 93 a. b

- Ὀδυσσεύς I 123 b. XI 7 b. Fist. 1/2 a. b. Dos. 15/18 a. b
 Οἰνήϊς I 3/4 c. 123 b
 Οἰνόη Fist. 1/2 a
 Ὀλυμπος XIII 30 b
 Ὀμφάλη Fist. 14
 Ὀρέστης Ba
 Ὄρκον πόλαι γ. Φόρκον πόλαι
 Οὐρανός I 65/66 a. 123 b. VII 45/46 c. XIII 1/2 c. Sim. Al. 1. Bes. 14

 Παλαίμιος VII 57 a. [59]
 Πάν ἄκτιος V 14/16 a—d
 — allegoria I 3/4 d. e. 123 a
 — ἀπάτωρ *I 3/4 d
 — παρ' Ἀρκάσι VII 106/08 a. b
 — Βουκολίων I 64 c
 — genealogia I 3/4 c. f. 123 b. VII 109/10 b. c. Fist. 1/2 a. 15 a
 — c. Dos. 15/18 a
 — γηγενής I 3/4 f. Fist. 1/2 a
 — Δάφνις VIII b
 — δειμάτα Πανικά V 14/16 l. I 3/4 d
 — Ἠχώ Fist. 5/6 b
 — ἐν Θετταλία VII 45/46 d
 — ἐν Θήραις I 3/4 f
 — θήρας ἐπιστατεῖ VII 106/08 a. b
 — κέρατα I 3/4 d
 — παρὰ Κράθιδι V 14/16 b—d
 — ἐν Λυκαίῳ I 123 c
 — ἐν Ὀμόλῃ VII 103 a. b
 — Ὀμφάλη Fist. 14
 — ὄρειος VII 45/46 a. c—e. 106/08 b
 — οὐράνιος I 3/4 f
 — παιδεραστής VII 103 a. b
 — παρδαλή I 3/4 d
 — Πέρσαι Fist. 9/10 a
 — πετροβάτης Fist. 13
 — Πίτυς Fist. 4
 — Σῶριγξ Fist. a. 7/8 a. I 3/4 d. e
 — τραγόπους VII 109/10 b. c. Fist. 5/6 a. I 3/4 d. e
 — Φύξιος VII 130/31 c

 Πάν χηλόπους Fist. 16
 — Ὠρομέδων VII 45/46 a. c—e
 Πάνες IV 62/63 d. e
 Πανδίων XII 27/33 a
 Πανδώρα I 32
 Παρθενία XIII 25/28 a
 Πάρις Fist. 11/12; v. Ἀλέξανδρος
 Πειρώ III 43/45 a—c. e. h
 Πελασγός I 123 c
 Περιμήθη II 15/16 b
 Περσεύς Fist. 9/10 c
 — Εὐρυνμέδων VII 45/46 b
 Περσεφόνη: Ἄδωνις III 48 a. c. d. XV 86 a
 — Ἐκάτη II 11/12 a. c
 — Κόρη XV 94/95 a
 — Μελιτώδης XV 94/95 a. b
 — Σικελία XV 14
 Πηλεός III 15. Dos. 1/5 a
 Πηνελόπη I 3/4 c. f. 123 b. VII 109/10 b. c. Fist. 1/2 <a.> b. c. 15 a—c. Dos. 15/18 a
 Πίσα IV 29/30 b
 Πίτσος IV 29/30 b
 Πίτυς Fist. 4
 Πλειάδες XIII 25/28 a. c
 Πλοῦτος II 33/34 a. III 49/51 d. X 19 a—c
 Πλούτων II 33/34 a. d—f
 Πόδαργος κύων I 65/66 c
 Πολύφημος: Γαλάτεια Vif. 6 c
 — Θώσα XI 67/68 a. c
 — Ποσειδῶν XIII 7/9 a
 — ἐν Σικελία XI 7 b
 — Ἔλας XIII 7/9 a
 Ποσειδῶν VII 5/9 d. e. 76/77 d. XII 27/33 a. XIII 7/9 a. XVI 49
 — ἐν Τριοπίῳ XVII 68/69 a. d
 ποταμοί VIII 33 e. f
 Πρίηπος I 21/22 a. 81 a. b
 Προμηθεύς VII 76/77 h
 Πρωτίς XIII 25/28 a
 Πυγμαλίων XVI 76 b

Ῥαδάμανθους XIII 7/9 b. e
Ῥοδόπη VII 76/77 d
Ῥοίκος III 13 c

Σαλμωναῖός III 43/45 h
Σάμος κύων *I 65/66 c
Σάτυροι III 2 a. d. IV 62/63 c—e.
VII 72 c. d
Σειληνοί III 2 a. IV 62/63 d. e
Σειρήνες V 78/79 c
Σελήνη: Ἐκάτη II 14
— Ἐνδυμίων II 10 c. 99. III
49/51 a. c
— ἐπὶ ἔρωτος II a. 10 b. c
— ἐπὶ μαγείας II b. 99
Σικανός I 65/66 a
Σκόθαι IV 62/63 b
Σμόρνα I 109 a (v. l. Μύρρα)
Στουρχία (?) XIII 25/28 a
Στυρμιών VII 76/77 d
Συμπληγάδες XIII 22/23 c—f
Σύριγξ Fist. 7/8 a
Σχοινεύς III 40/42 b. d
Σωσιφάνης XV III 51

Τάλας Dos. 5/8
Τεύταρος XIII 56 b
Τηθύς VIII 33 e. f
Τηλέμαχος Fist. 1/2 a. c
Τηλέμος VI 20/24 h—n
Τίμανδρος *VI 40 a. b
Τίτυροι III 2 a. d. VII 72 c. d
Τρίοψ XVII 68/69 b. d
Τριπόλεμος VII 155/56 c
Τυδεύς XVII 53/54 b. Dos. 15/18 a
Τυρώ III 43/45 a. h

Ῥγλας XIII 7/9 a. d. 48

Φαίαξ *IV 32 a (Αἰακός)
Φᾶσις XIII 75 c
Φεραία II 35/36 a
Φέρητος βουκόλοι II 35/36 a
Φιλοτίτιος V 147/50 l
Φιλοκτήτης Dos. arg. 9/12. 13/14.
15/18 a. b

Φοινῆς II 11/12 b
Φόλος VII 149/50 a—c
Φόρβας v. Ἄβας
Φόρκου πόλαι *XIII 22/23 a (Ὀρ-
κου)
Φόρκος XI 67/68 c
Φρονία III 49/51 d
Φύλακος III 43/45 c

Χάλικον VII 5/9 d—h. o
— ἀνδριάς i. l. o
Χάος XIII 1/2 c
Χάριτες XVI 104/05 a. Dos. 5/8.
Bes. 14
Χείρων VII 149/50 a—c. XIII 7/9
b. <e>
Χετταῖος XVI 76 b
Χιόνη I 21/22 a
Χρόσης VII 78/79 a

Ῥκεανός VIII 33 e. f
Ῥραι XV 103 b
Ῥραιθῦνα VII 76/77 b
Ῥρομέδων VII 45/46 a. c—e

ἄγων ἐν Τριοπίῳ XVII 68/69 a. d
— ἐν σκύλλαις VII 106/08 d
ἄλευρα II 18 a
ἄλλονται οἱ ἀφθαλμοί III 37
ἄλφια II 18 a. b
ἄρτος θεοῖων τύπος ἔχων Bb
ἄστηρ πίπτων XIII 49/52 a. c
ἄφροσύνας II 35/36 a. 66/68 a

βέβηλος III 49/51 e
βίβλοι νόμμοι καὶ ἱεραὶ IV 25 c

γοητεία II 90/92 c
γυνή τεσσονία II 11/12 b

δαγός II 110 b. d—g
δαιμων τοῦ ἀνθρώπου II 28 a
δεσμεύειν II 3

- ἐπάδειν* II 17. 59/62i. 90/92c
ἐπιπταίρειν VII 96/97a—d
- Φαλύσια* VII 3a—c. 29/31c
Θεοδοφόρια IV 25b. c. VII 68a
Φριάμβος XIII 40b
Φρόνα II 59/62b—d
θυλήματα II 18b
- ἱερωνίκης* XVI 71/72b
ἵππομανές II 48/49a—c
ἰνγέ II 17. 30a
- κάδαγμα* II 35/36a
Κάρνεια V 83a—d
καταδεῖν II 3. 59/62h. 159/60
καταμαγεύειν II 3
κέρατα ἐλάφων Bb
κρούειν χαλκόν II 35/36a. b
- λιβανωτός* Bes. 5/6b—d
λιτανεύειν IV 25c
λύκος XIV 22/23a. b
- μέλισσαι ἱέρειαι* XV 94/95a
μῆλα ἔρωτος ποιητικά II 120b.
 V 88a. VI 7a
μίσσασμα II 35/36a
- νεκρός* II 11/12b
νύμφη II 110f
- ὄλμοι* II 15/16a
Ὀλυμπιακὸς στέφανος IV 7a
ὄραν ἐπιβλαβές X 18a. c
- πανήγυρις* XV 15/17a. b. XVII
 68/69a
πανσπερμία Bb
πλαγγόν II 110f
πλαταγώνιον III 29g. 30. XI 57
 b. c
προσκυρνεῖν V 21/22d
πταρμοί VII 96/97a—d
πτύειν VI 39a. b. VII 127a. b
- φόμβος* II 17. 30a. b
- σάρα* II 58
σπονδή Bb
στέφανος Bb
στοιχεία VII 39a
- τηλέφιλον* III 29a—e
τίτυροι πρόπολοι τῶν θεῶν III
 2a
τρεις II 43a. b
- ὑγίεια* Bb
- φλύκταινα ἐπὶ τῇ γλώσση* IX
 28/30a. f
- χρησιμοί* Ba. V 83c. XIV 48/49
 a. b. Dos. prooem.
- ψυδράκια ἐπὶ τῆς ῥίνος* XII 28/24
 a—c
- ὠδαὶ ἀγροίκων* Ba. b

III. Nomina geographica selecta cum ethnicis

- Ἄετός* VII 76/77h
Ἀθηναῖοι ἄριστον Θούριον V 1
 b—d
Ἄθως VII 76/77c—e
Ἀίγυλα δῆμος τῆς Ἀττικῆς I 147b
ἄγιλον νῆμα ἐταξὺ Κρότης (ω)
ἄγιλον νῆμα ἐταξὺ Κρότης (ω)
- Ἄγιλον χωρίον Λακωνικόν* I
 147b. c
Ἀιγύπτιοι ἀπατηλοί XV 48/50a. b
 — *μέλανες* X 18h. 26/27a
Ἄιγυπτος XVII 79
Ἀιθίοπες V 53/54b
Ἄιγυπτιοί VII 76/77c. d

- Αἶνος* VII 112 a
Αἰολεῖς: Αἰτωλοὶ I 56 g. h
 -- ἀπατηλοὶ a. b. f
 -- Λοκροὶ c
Αἶσαρος ποταμὸς περὶ Κρότωνα
 IV 17 b. c; *Σικελίας* b
Αἶτνη I 65/66 a
Αἰτωλοὶ: Αἰολεῖς I 56 g. h
Αἰς I 69 a. b
Ἄλεις δῆμος ἢ τόπος τῆς Κῶ VII
 1 a. c
 -- ποταμὸς *Ἰταλίας* V 123/24 g.
 VII 1 c
Ἄλουσίας ποταμὸς τῆς Θουρίας
 VII 78/79 b
Ἀλύβη *II 2 a. Bes. 7/8 b. c
Ἀμφειός I 117 a. b. e. IV 6 b
Ἀμύνκλαι XII 12/16 d
Ἄνακος I 68 c. d. VII 151/52 a. b
Ἀπία ἢ Πελοπόννησος I 134 b
Ἀραβικὸν δένδρον Bes. 5/6 c. d
Ἀρεθούσα κρήνη ἐν Εὐβοίᾳ I 117 b;
 ἐν Σάμῳ b; ἐν Συρακούσαις a.
 b. e
Ἀσούριοι II 161/62 b
Ἀχάρανοι VII 71 a. b
- Βίβλιος: Θρακικὸς* XIV 15 c
Βλέμνες VII 114 a
Βούρινα κρήνη τῆς Κῶ VII 5/9
 k. l. n. o
Βυβλὶς κρήνη Μιλήτου VII 115/18
 b. f; ὄρος b
- Γολγοὶ* XV 100/01
- Δαμασκηνὰ κοκκύμηλα* VII 146
 a. b
Δῆλος XVII 70
Δία: Νάξος II 45/46 a. b
 -- νῆσος περὶ Ἄμοργόν, πρὸ τῆς
 Κρήτης, περὶ Μήλον b
 -- χερσονήσος τῆς Κέω, τῆς Πι-
 λοποννήσου b
διαχώριοι ποταμοὶ περὶ Ῥήγιον
 Ba
- Διον πόλις τῆς Μακεδονίας* V
 21/22 d
Δωριεῖς: ἐν τῇ Πελοποννήσῳ XV
 91/92 b
 -- παντάπολις: *Αἰνδος Ἰαίοντες*
Κάμιρος Κῶς Κνίδος XVII
 63/69 d
- Ἐβρος* VII 112 a
Ἐλευσίς IV 25 c
Ἑλίκη I 125/26 b
Ἐρφεῖ XV 100/01
Ἐδέεινος πόσιτος XVI 99/100 a
Ἐόφρατης II 161/62 b
Ἐφρεσος: Πτελέα VII 65 b. c
- Ἡδανοὶ* VII 111 a. b
- Θάλαμος ὄρος τῆς Θουρίας* VII
 78/79 b
Θεσσαλοὶ ἄποικοι Μερόπων Dou.
 1/5 a
Θῆραι τῆς Ἀρκαδίας I 3/4 f
Θόραξ ὄρος: Κόκκωξ XV 64
Θουρία κρήνη V 1 d
 -- πόλις v. *Θούριον*
Θούριον V 1 b—d. 72/78 a. b
Θούριος ποταμὸς V 1 c
Θρακιστί: Ἰλλυριστί XIV 46 a. b
 -- κείρεσθαι XIV 46 a. b
Θύβρις (vel Θύμβρις) ποταμὸς
Σικελίας I 118 a. b. *c (*Τύμβρις*)
- Ἰδάλιον* XV 100/01
Ἰδη ὄρος Κρήτης I 105/06 f; *Τροίας*
 ib.
- Ἰερόν* XIII 22/23 a
Ἰκάραι πέτραι IX 25/27 b
Ἰκαρος νῆσος *IX 25/27 b
Ἰμέρα πηγὴ Σικελίας V 123/24 e.
 VII 75 c
 -- πόλις *Σικελίας* V 123/24 d. f.
 VII 75 a—c
Ἰμέρας ποταμὸς Σικελίας V 123/24
 d—f. VII 75 a—c
Ἰπποκίων τόπος VI 41

- Ἰταλία pro Σικελία (v. var. lect.)
 V 123/24 e. g. 126 b. VI c; v. Σικελία
 Ἰωλκός XIII 19
 Καλυδναί I 57 c
 Καλυδών I 57 b
 Καρία νῆσος IX 25/27 c
 Καρίαί πέτραι IX 25/27 c
 Καρχηδονία XVI 76 a. b
 Κασταλία κρήνη VII 148 b
 Καύκασος VII 76/77 f. h
 Κελαιναί τῆς Φοργίας X 41/42 e
 Κεφαλοῖδιοι I 118 b
 Κίος: Προῦσα XIII 30 a. b
 Κόκκυξ ὄρος: Θόραξ XV 64
 Κόλχοι XIII 75 c
 Κοπτός XVII 128
 Κορίνθιοι κατόπισαν Συρακούσας
 XV 91/92 a. XVI 83/84 a
 — χαλκώματα II 156
 Κραῆτις ποταμὸς περὶ Σύβαριν
 V 14/16 k. m. 123/24 g
 Κραννών XVI 36/37
 Κρότων III a. IV a. b. 32 a. 33 b
 Κυάνεαι XIII 22/23 a. b
 Κύδωνες VII 12 c
 Κυθωνία VII 12 c
 Κυθωνικός: Κρητικός VII 12 b
 Κύνθος Bes. 9/13 a
 Κύνος XV 141
 Λάκαιναι ἄνδρες οἰοῦνται ἀσκονῶνται
 XVIII 22/25
 Λακίνιον IV 33 b. c
 Λάτμιον ὄρος τῆς Καρίας III
 49/51 a—c
 Λάτμυρον ὄρος περὶ Κρότωνα IV
 19 b. c; Λακωνικόν b
 Λήμνος Dos. 15 18 a
 Λιπάρα τόπος II 133/34 a
 Λοκροί: Αἰολεῖς I 56 c
 Λύδιος λίθος XII 35 37 a. b
 Λύκαιον I 123 c. e. g
 Λυκάπη κόμη Αἰτωλίας VII 72 a. b
 Λύκαπος(?) δῆμος Κῶων VII 72 a
 Λυσιμέλεια λίμνη XVI 83/84 b
 Μαίανδρος X 41/42 e
 Μαίναλος I 124 a. b
 Μαιῶται XIII 56 a. b
 Μαιῶτις λίμνη XIII 56 a. b
 Μακεδονεῖτις XV 21 b
 Μεγαρεῖς ναυτικοί XII 27/33 b. c
 — οὐδενὸς ἔξιει XIV 48/49 a
 Μηδία Dos. 1/5 a
 Μίθεια πόλις Ἄργου XIII 20
 Μιλήσιοι: ἔπικοι παρὰ τὸν Φῶ-
 σιν XIII 24
 — ἔκτισαν Ναύκρατιν VII 114 c.
 XVII 98 b
 — στρώματα XV 125/26 a. b
 Μίλητος VII 114 c. XVII 98 b
 Μύνθος πόλις Ἄρκαδίας II 29;
 Καρίας ib.
 Νάξος: Δία II 45/46 a. b
 — Διονύσου VII 149/50 a
 — νῆσος Κρήτης Bes. 4 b
 Ναύκρατις VII 114 c. XVII 98 b
 Νεῖλος VII 114 b. c. XVII 98 b
 Νήαιδος ποταμὸς Κρότωνος IV
 24 a. b
 Νίνος ἢ Ἀσσυριαν III 13 c
 Νίσαια XII 27/33 a
 Νισαῖοι Μεγαρεῖς XII 27/33 a
 Νῶσα ἢ Ἀραβική Bes. 5/7 e
 Ὀφθους πόλις III 43/45 f
 Οἰκοῦς τόπος ἐν Μιλήτῳ VII
 115/18 e
 Ὀλυμπία: Πισα IV 29/30 b. c
 Ὀλυμπος ὄρος τῆς Μυσίας XIII
 30 b
 Ὀμόλη (vel Ὀμολος) ὄρος Θεττα-
 λίας VII 103 a. b
 Ὀρχομένιοι ἐν Κῶ VII 21 a
 Ὀρχομενὸς ἐν Ἄρκαδίᾳ XVI 104/105
 c; ἐν Βοιωτίᾳ ib.

- Πακτωλὸς ὄρος (?) τῆς Λυδίας XII 35/37 a
 Πελασγικὸν ὄρος (Ἄθως) *VII 76/77 d
 Πέλλη πόλις Μακεδονίας I 23/26 e
 Πελοπόννησος: Ἄπια I 134 b
 — Δωριεῖς XV 91/92 b
 Πήλιον VII 149/50 a
 Πηρνεῖος I 67 a
 Πίνδος ὄρος Ἀρκαδίας I 67 c; ποταμὸς ἢ ὄρος τῆς Πελοποννήσου ib.
 Πίσσα: Ὀλυμπία IV 29/30 b. c
 Πρίαπος πόλις περὶ Λάμψακον I 21/22 a
 Προῦσα: Κίος XIII 30 a. b
 Πτελέα ἐν Ἀρκαδίᾳ VII 65 a. b
 — Ἐφεσος b. c
 — μέσον Ἐφέσου καὶ Μιλήτου c
 — ἐν Κῶ a. b
 Πτελεατικός: Θεσσαλικός VII 65 a
 Πύξα δῆμος ἐν Κῶ VII 130/31 a. d. e; τόπος a. c. e
 Ῥήγιον τῆς Ἰταλίας Ba
 Ῥήνια ἢ καὶ Ἀήλος XVII 70
 Ῥιον τὸ Ἀχαικόν *I 125/26 b
 Ῥοδόπη ὄρος Θράκης III 43/45 g. VII 76/77 c—e. 112 a
 Ῥόδος Sim. Ov. c
 Σαέντα: Λυδὴ Fist. 14
 Σαλαμῖνιοι: ὑάκινθος ἐν τοῖς ἰστίοις X 28 f
 Σάμια στρώματα XV 125/26 a. b
 Σαρδῶν πέλαγος XVI 86
 Σεληναῖον ὄρος II 15/16 a
 Σικελία pro Ἰταλία (v. var. lect.) Ba. III a. IV a. b. 32 a. V 14/16 m. 126 b. VII 1 c. 78/79 c
 — Περσεφόνης XV 14
 Σκυθικὸν ἔθλον II 88,
- Στομαλῖμη ἐν Τροίᾳ IV 23 a
 Σύβαρις: Θούριον V 1 a—d. 72/73 a. b
 — ποταμὸς V 1 a. 14/16 k
 Συβαρῆτις πηγὴ V 126 a. b
 Συμπληγάδες πέτραι XIII 22/23 a—f
 Συρακόσιοι ἄποικοι Κορινθίων XV 91/92 a. XVI 83/84 a
 Σύροι μέλανες X 18 g. h. 26/27 a. b
 † Ταφύσκος v. Φύσκος
 Τέμπη I 67 a. b
 Τευκρῆς: Τροία Dos. 15/18 a
 Τευκρός: Τρώς Dos. 1/5 a
 Τίγρις II 161/62 b
 Τίτυρος πόλις Κρήτης III 2 a
 Τούμισα XVI 76 b. 77
 Τριόπιον ἀκρωτήριον τῆς Κιυδίας XVII 68/69 a. b. d
 Τρωγλοδοταί VII 114 a
 † Τύμβρις v. Θύβρις
 Ὑεῖς κρήνη Μιλήτου VII 115/18 b. f; ὄρος b
 Φάλαρον χωρίον V 102/03 a
 Φάλαρος ὄρος V 102/03 a. h. 1
 Φᾶσις XIII 24
 Φοίνικες οἱ Καρχηδονίαν οἰκοῦντες XVI 76 a. b
 Φοινίκη ἢ ἀνατολικὴ XVI 76 b; ἢ νῦν Τούμισα λεγομένη ib.
 Φολὴ ἐν Ἀρκαδίᾳ VII 149/50 a
 Φυλάκη III 43/45 a. c
 Φύσκος ὄρος IV 28 c (v. l. Ταφύσκος). d. e
 Ὀρεινὸν ὄρος ἐν Κῶ VII 45/46

Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς Ἰταλίας
 28
 Ἀλέωνος

μετάθεσις I 38 b. d. VII 154 d.
 XII a. 12/16 e
 πλεονασμός Fd. I 2 a. 49 a. 55 b. f.
 57 a. 58 b. V 58 a
 πρόσθεσις I 15 a. 55 b. 102 c
 πρόσληψις I 2 a
 συγκοπή Fd. I 82/85 a
 συναίρεσις I 82/85 a. 87
 συναλοιφή I 128/29 a. II 112. VII
 36 a
 συνίησις I 58 a
 τροπή Ca. I 1 a. b. f. k. 2 a. c. 3/4
 i. k. 12 c. e. 17. 49 a. 51 c. 58 b.
 77 b. 87. 102 c. 134 c. II 40/41 c.
 114/16 b. III 11. IV 17 a. V 34
 a. b. 43 d. VII 149/50 b. XI 78 a
 ὑπέκθλιψις I 1 k
 ὑπέρθεσις III 25/26 e

nomina

ἄ στερητικόν XIII 41 f. XV 109/11 c
 βου ἐπιτατικόν VII 5/9 k. o. X 1/3 b
 κατάληξις εἰς ἄφωνον I 2 a
 μεταπλασμός I 75 b
 πῆ στερητικόν Fist. 17/20
 ὄνομα συγκεκριμένον X 38/40 b
 ὀνοματοποιεῖα I 1 e. d. f. II 107.
 III 25/26 e. V 141/43 a. c. VI 9/12
 n. o. VII 139 b. XI 78 a
 παραγωγόν I 49 a. b. 58 a. d. V
 89 a. 116/17 c. 147/50 a. c. d
 πατρωνυμικόν III 8/9 a. VII 40 b.
 XVII 14 b
 πρωτότυπον I 58 d
 ὑποκοριστικόν E. b. III 7. 35 a.
 IV 20/22 a. 58 d. V 40 a. b. X
 1/3 a. 38/40 b. XV 13 c

genus

νάρκισσος I 133 a
 ὄς V 23
 χίμαρος I 5/6 a
 v. s. διάφοροι λέξεις

διάφοροι λέξεις

ἄνηθαν—ἄνισον VII 63 d
 ἄρμοι—ἄρμοι IV 50/51 c
 ἀσφοδιελοσ—ἀσφοδιελοσ VII 68 c. d
 ἀντῶ—ἀντῶ XIII 15 a
 γαυλοσ—γαυλοσ V 58 b
 δοῦλοσ—οικέτης V 5 a
 ἔλαιον—ἐλαιόν IV 7 a—c
 ἔνηβοσ—ἄνηβοσ VIII 3
 ἔτεροσ—ἄλλοσ VII 36 b
 κρωσσός—κρωσσός XIII 46 a
 Μύλων—μολών VII 125 a—e
 οἰστροσ—μῶψ VI 28 a
 ὄλοσ—ὄλοσ Bes. 1/3 a
 ὄρχοσ—ὄρχατοσ I 48 b
 οὐτῶσ—οὐτῶ IX 14
 πορθμόσ—ἰσθμόσ I 57 a
 ποτε—κατέ IV 48 c
 πυρριχοσ—πυρριχοσ IV 20/22 a
 σαυροσ—σαυρα VII 22
 σκυμόσ—σκύμοσ XI 41 c. d
 τάδε—τάδε II 101 b
 χάοσ—χάοσ VII 5/9 a. b

genera sermonis

οἱ ἀρχαῖοι IV 45 a. VII 83
 οἱ παλαιοὶ I 13 e. V 2 b. c.
 VI 18/19 k
 (κοινὴ διάλεκτοσ:) ἐν τῷ βίῳ VII
 105
 — ἡμεῖσ II 88 b. IV 20/22 a. V
 2 e. 14/16 f. VII 5/9 l. 125 a. VIII
 10 c. 58 a alibi
 — ἰδιωτικῶσ XIII 42 c
 — κοινολέκτωσ VI 18/19 i
 — κοινόν XIV 6
 — κοινοτέρωσ I 27 a
 — κοινῶσ X 44 c
 — οἱ νέοι I 13 e
 — ἐν τῇ συνηθειᾷ VIII 10 a. b

syntaxis

αἶκεν ἀντι τοῦ ἴνα VII 52/56 j
 ἀναστροφὴ VIII 88/89 a
 ἀντίπτωσις VII 151/52 e

ἀντιστροφὴ VIII 88 89 c. 90 91 a
ἀπαρέμφατα ἀντι προστακτικῶν
I 133 c

ἀπὸ κοινοῦ II 50 51 a. IV 31 e.
VIII 58 a. b. X 30 b

ἀποδοτέον τι πρὸς τι Fist. 13. 16
ἐναλλὰξ τάττεται VIII 88/89 b
ἐνεργητικὸν ἀντι παθητικοῦ XIV
15 a. b

θανυμαστικόν V 86 87 a. d

λείπει τι I 1 g. 58 c. 105/06 a—c.
IV 38/39 c. V 61 a. 112/13 f.
147/50 k. VI 20 24 g. 25 a. 29/30
a. b. VII 157 e. VIII 26 b. c IX
13. XIV 1 a. 51. XV 147 a

νοητέον ἔξωθεν VIII 26 c. XII
17/21 d

τὰ εἰς $\bar{\alpha}$ οὐδέτερα πληθυντικὰ
ἀντι ἐπιρρημάτων II 100 b

παρακλίσεις V 3 a

παρέλκειν Ἰστικῶς XIV 8

πατρωνυμικά ἐπὶ τῶν υἱῶν ὡς
καὶ ἐπὶ τῶν πατέρων VII 21 b.
40 d

περισσόν τι IV 54 a. VII 3 d

πρὸς ἀντι τῆς παρά I 28 f

προσηλυπτέον II 76 a; ἔξωθεν VII
133, 34 a. XII 17/21 c

ὑπερβατόν II 95

metrica IV 32 b. V 2 a. VIII 33 g.
XXVIII arg. XXIX arg. Fist. a. c.

Sim Al. a. c. Sec. a—c. Ov. a.
9/10. 11 a

Dialectus Dorica

παλαιὰ καὶ νέα Fb

ἀνεμμένη Fa. c

πλατυστομοῦσι τὸ $\bar{\alpha}$ πλεονάζοντες
XV 87, 88

accentus

γραῖα VII 126

ἐφίλαθεν, ἐκόσμηθεν VII 60 a

κεφάλαια III 52 (Συρακοῖσι)
τὰ εἰς τὰ ἴδηματα I 82/85 d

spiritus

$\bar{\eta}$ δασὺ εἰς $\bar{\alpha}$ ψιλόν I 1 a. b

litterae vocales

$\bar{\epsilon}$ εἰς $\bar{\alpha}$ βραχὺ I 3/4 i. k

$\bar{\epsilon}$ εἰς $\bar{\eta}$ I 1 k. 12 c. II 40/41 c

$\bar{\epsilon}$ εἰς $\bar{\alpha}$ I 3/4 i. k

$\bar{\eta}$ εἰς $\bar{\alpha}$ I 1 a. b. k. 7 d. 82/85 g—i

102 c. II 114/16 b. X 21 a

$\bar{\omega}$ εἰς $\bar{\omega}$ VII 149/50 b

$\bar{\omega}$ εἰς $\bar{\alpha}$ V 34 a. b

$\bar{\epsilon}$ καὶ $\bar{\omega}$ εἰς $\bar{\epsilon}\bar{\omega}$ II 89

$\bar{\omega}$ καὶ $\bar{\alpha}$ εἰς $\bar{\omega}$ VII 36 a

litterae consonantes

$\bar{\gamma}$ εἰς $\bar{\delta}$ IV 17 a

$\bar{\zeta}$ εἰς $\bar{\sigma}\bar{\delta}$ I 3/4 a

$\bar{\kappa}$ εἰς $\bar{\xi}$ I 134 c (Βοιωτοί)

εἰς $\bar{\tau}$ I 1 k

$\bar{\lambda}$ εἰς $\bar{\nu}$ I 77 b

$\bar{\rho}$ ἀποβάλλεται I 2 a

$\bar{\sigma}$ εἰς $\bar{\nu}$ I 17

εἰς $\bar{\xi}$ I 12 e

εἰς $\bar{\tau}$ I 2 a. b

$\bar{\tau}$ εἰς $\bar{\kappa}$ I 1 k

declinatio I.

gen. sing. masc. $-\bar{\alpha}$ V 5 b. c

nom. plur. $-\bar{\epsilon}\bar{\varsigma}$ (!) I 92/93 e

acc. plur. $-\bar{\alpha}\bar{\varsigma}$ d

declinatio III.

nom. plur. $-\bar{\alpha}\bar{\iota}$ (!) I 110 b

acc. plur. $-\bar{\alpha}\bar{\varsigma}$ a

coniugatio

terminationes:

2. pers. sing. $-\bar{\epsilon}\bar{\varsigma}$ I 3/4 a

2. pers. sing. aor. med. $-\bar{\alpha}$ IV 28 d
(Συρακοῖσι)

3. pers. plur. praes. = dat. sing.
 partic. I 43 a. b
 inf. praes. -εῖν I 3/4 a
 imp. -σθ XI 42 a (Συρακούσιοι)

tempora

- fut. verborum in ζ exeuntium ξ
 habet I 12 f
 fut. ind. περισπῶσιν I 3/4 g. h.
 95/98 k

syntaxis

- δοτικὴ ἀντὶ γενικῆς VI 36/38 d

exempla

- ἀ I 1 b
 ἄδε V 34 a. b
 αἴθε VII 86
 αἴκα I 3/4 i. k. V 21/22 f
 ἀννυπόδατος XIV 6
 Ἄρταμις I 3/4 i. k
 ἄτερος VII 36 a
 βέντιστος I 77 b
 γραψῆ I 3/4 g
 Δᾶ IV 17 a
 δεξῆ I 3/4 g
 δῆλεσθαι V 26/27 e. i
 ἐντι (ἔστι) I 17
 ἦμεν II 40/41 c
 ἦμες VII 86
 ἦνθεν I 77 b
 Ἰλαθι XV 143 a
 ἰνκτάς VIII 30 b. c
 κελάγω *I 43 c (Σικελικῶς)
 κλάξ VII 84. XV 33
 λᾶον X 21 a
 λῆς I 12 a—c
 μά XV 89 (Συρακούσιοι)
 Μῶσαι I 9 a
 παντᾶ VIII 41/44 c
 ποιησῆ I 3/4 g
 ποτί I 2 a. 28 f
 πρᾶν II 114/16 b
 Συβάρατης V 5 c
 τεῖνθε V 32 a

- τετόκω *I 43 c (Σικελικῶς)
 τηρεῖ I 105/06 g. V 45 a
 τῆνος I 1 i. k. 23/26 a. III 10 b
 τὸ I 2 c
 τύνη I 2 c
 τυψῆ I 3/4 g
 φίντατος I 77 b
 φλασῶ V 147/50 g
 ψέ IV 3 a. c
 ῶδήκω I 43 c (Σικελικῶς)

Dialectus Aeolica

ἐπένθεσις, συγκοπή Fd

accentus

- βαρόνονται nomina in -εὺς VII 4;
 gen. in -εὺς ib.; ζάτεια I 82/85
 e—i; νίκημι VII 40 e

litterae vocales

ὄν εἰς εῖν III 11

verbum

- πρόσκειται μι VII 40 e
 reduplicatio I 55 b

exempla

- ἄμμιν I 102 c
 Ἀχιλλεύς VII 4
 ἦς ἀντὶ τοῦ ἦν II 90/92 a
 κύνεσσι Fd
 Λυκάπευς VII 4
 μελίσθω I 2 b
 νίκημι VII 40 e
 πέπταμαι I 55 b
 πεπτέρουγμαi Ib.
 Πήλεος VII 4
 ποθορεῖσαι V 45 b. c
 πόσις Doa. 1 5 a
 πυροίχος IV 20 22 a
 φδήκημι I 43 a. c

- αἰπότης I 255 c
 αἰπότης C
 αἰπότης I 12. 255. 25a
 αἰπότης I 12
 αἰπότης II 25 25b c
 αἰπότης XIIa b. 12 16a. b. Dos.
 15a ἑσπαστοί,
 αἰπότης XIIa. b
 ἀκαλήγη VII 109 10d Ἄστ.,
 ἀκαμψής XIII 27
 ἀκάνθινος VI 15 16a
 ἀκανθίς VII 141a—c
 ἀκανθολλῆς VII 141c
 ἀκανθός I 55a. c
 ἀκαριαίος XIV 9b
 ἀκατος XIV 2/4c
 ἀκατήρατος X 14g
 ἀκαλασταλινὸν VI 28c
 ἀκάνη Dos. 4b
 ἀκασιῆς An. VII 40c. d
 ἀκασιτισμός I 51a. b
 ἀκασιτιστός I 51a. b
 ἀκαρβύρος VIII 93b
 ἀκαρῆ V 34c. VII 41b. Xb. 18
 a. i. 24d
 ἀκασιῆς IV 83c
 ἀκασις V 14/16n
 ἀκασις V 94/95n. c. d
 ἀκασιστρον XV 114/16a
 ἀκασις (?) VII 1b
 ἀκασις XIV 43b
 ἀκασιβόρος v. ἀκασιβόρος
 ἀκασιτικός I 45b
 ἀκασιτικός *IX 20/21a
 ἀκασιών VII 57b—d
 ἀκασιών XIV 46b
 ἀκασις VII 84c
 ἀκασις V 39b
 ἀκασις V 123/24d. e
 ἀκασις I 40c. f. VII 34c
 ἀκασις V 26a—d. 112/13b
 ἀκασις VIII 1b. 34c
 ἀκασις II 23 26d
 ἀκασις II 23 26d
 ἀκασις X 41a—c
 ἀκασιδότης X 44a—c
 ἀκασις II 23 31c. X 37c
 ἀκασις V 3d
 ἀκασιτικός III 49 51a
 ἀκασις IV 10a. b Ἄστ.
 ἀκασις XI 75a
 ἀκασις VIII 41 44c
 ἀκασις V 3d
 ἀκασις IX 6a
 ἀκασις V 58a. VIII 27a. b
 ἀκασις I 23 26c
 ἀκασις VII 105
 ἀκασιτικός I 46f V 112 13g
 ἀκασιτικός XV 21a
 ἀκασις I 33a—c
 ἀκασις III 49 51c
 ἀκασις X 34 35a—c
 ἀκασις XII 12 16d. e
 ἀκασις IX 20 21c—h
 ἀκασις IX 23c
 ἀκασιτικός III 49/51c
 ἀκασις XIV 39/42d
 ἀκασιτικός Dos. 15/18a
 ἀκασις X 48/51f
 ἀκασις Sim. Ov. 17a
 ἀκασις II 74a
 ἀκασις I 28a. b
 ἀκασις VI 20/24b—d. X
 22/23a. b
 ἀκασις VII 65b. c
 ἀκασις II 17
 ἀκασις XIII 67
 ἀκασις II 40/41a. XV 53
 ἀκασις IV 31e. f. X 22/23
 a. b
 ἀκασις Xb
 ἀκασις Dos. 1/5a
 ἀκασις VII 78/79b
 ἀκασις X 14f
 ἀκασις IV 10a
 ἀκασις II 6
 ἀκασις *II 121a
 ἀκασις Sim. Ov. c
 ἀκασις X 22 23a
 ἀκασις V 93c
 ἀκασις V 93b. c
 ἀκασις V 40b

- ἀνδριαντοποιός V 105 a
 ἀνδρίον V 40 a. b
 ἀνδροβρώς Dos 15/18 a
 ἀνδροθέα Sim. Sec. 1
 ἀνδρῶς Dos. 1/5 a
 ἀνεμίνως VIII 35
 ἀνεμώδης Fist. 5/6 b
 ἀνεμώνη V 92 e—g. XI 57 c
 ἀνένδοτος III 18 b
 ἀνέξοδος XII 17/21 f
 ἀνερευᾶν XV 87/88
 ἀνερούειν XIV 35/36 b
 ἀνέψητος X 7 e
 ἄνηβος VIII 3
 ἄνηθον VII 63 b—d
 ἀνηλής III 18 b
 ἀνήλιπος IV 56 a. b
 ἀνήμελκτος I 5/6 d
 ἀνήσσητος VI 46 b—d
 ἀνθέρικος I 52 a. VII 68 d
 ἀνθινός II 59/62 b
 ἀνθολογῆν XVIII 39/40
 ἄνθος XV 114/16 b
 ἀνθοφορεῖν V 131 b
 ἀνθοφόρος XI 57 a
 ἀνθρωπάριον V 40 b
 ἀνθρώπιον V 40 a
 ἀνθύλλιον V 125 d
 ἀνθώδης V 131 c
 ἀνιαιοποιός II 55
 ἀνιαιρός II 55
 ἀνίκητος VI 46 c. d
 ἄνισον VII 63 d
 ἀνισόρητος VIII 53/56 d
 ἀνισυρός XIV 16 a
 ἄνοδος V 92 f
 ἀντάδειν IX arg.
 ἀντιγράφειν XI b
 ἀντίγραφον VIII 74 b
 ἀντιμεταλαμβάνειν *VIII 93 a (ἀν-
 τιμεταβάλλειν)
 ἀντιπαραβάλλειν VIII 45/48
 ἀντίπετρος Fist. 1/2 a
 ἄντιφθέγγεσθαι Fist. 5/6 b
 ἄντιχαρίζεσθαι XV 109/11 a
 ἄντιχάρις Dos. 13 a
 ἀντίχειρ III 29 g. XI 57 b. c
 ἀντοδυνᾶν III 13 a
 ἄντυξ II 165/66 c
 ἀνώγειν I 13 e
 ἀπαθανατίζειν XVII 23. 52
 ἀπάνθισμα XIII 25/28 b. d
 ἀπαράλλακτος VII 21 b
 ἀπαργμα VII 33 b
 ἀπαρθένευτος II 40/41 b
 ἀπάρενος II 40/41 a. b
 ἀπάτωρ *I 3/4 d. Fist. 15 b. Dos.
 5/8
 ἀπεικόνισμα II 110 d
 ἀπειρόκαλος II a. *V 123/24 b
 (ἀπειρολόγος)
 ἀπειρολαλεῖν XV 87/88
 ἀπειρολόγος v. ἀπειρόκαλος
 ἀπελαστικός II 35/36 a
 ἀπέραστος XII b (v. l.)
 ἀπερίεργος I 27 e
 ἀπερίσκεπτος IX 33/36 f
 ἀπευκταῖος VI 20/24 i
 ἀπευκτός VI 20/24 i
 ἄπιος I 134 b
 ἀπνευστί VII 70 a
 ἀποβιάζειν VI 18/19 l
 ἀπόβλημα VII 58 b
 ἀποβρέχειν IX 20/21 d
 ἀποδιοπομπεῖσθαι VII 127 a
 ἀπόδοσιν ποιῆσθαι VI c. d
 ἀποθεοῦν XV 47. 106/07
 ἀπόθερμον IX 20/21 h
 ἀποθηριοῦν IX 33/36 f
 ἀποθλίβειν IX 20/21 d
 ἀποκάθαρσις II 35/36 a
 ἀποκληροῦν II 11/12 b
 ἀπολείγειν II 48/49 c
 ἀπολιθοῦν III 18 a. b
 ἀπολιμπάνειν Fa. X 48/51 d
 ἀπομάσσεσθαι IV 11 b. XVII 36/37
 ἀπομερίζεσθαι XVII 50
 ἀποτίκειν II 48/49 c
 ἀποτρῶγειν II 48/49 c. V 112/13 a
 ἀποφωβιάζειν XV 63
 ἀπρίξ XV 68
 ἀπροσμηγάντος I 82/85 k

- ἀπαυς XV 13 b. c
 ἀπατερειν XVI 18
 ἀραιός XIII 58/60 a. b
 ἀρβύλη VII 26 b
 ἄρδις Dos. 15/18 a
 ἀρέθουσα I 117 c
 ἄρενθος I 133 b. c. V 97 a. b
 ἄρκτος I 115 a. b
 ἀρμονή XII a
 ἀρμοι IV 50/51 c. d
 ἀρμονία X 38/40 a
 ἀρουραῖος X 18 a—c
 ἀρτίτοκος II 108/09 a
 ἀρτίφντος VIII 41/44 e
 ἀρτίχνους VI 2/3 d
 ἀσάν III 38
 ἄση III 38
 ἀσκάλευτος X 14 a. f
 ἀσκάλιτος X 14 c
 ἄσκαλος X 14 a—g
 ἀσπάλθατος IV 57 a. b
 ἀσπουδαί VII 2 b
 ἀσταχνολογεῖν III 32 d
 ἀστειμφής XIII 37
 ἀστράγαλος X 36 a—c
 ἀστρεφής XIII 37
 ἀσφόδελος I 52 a. VII 68 c. d
 ἀτέραμνος X 7 e—g
 ἀτημέλητος X 14 c. d. XIV 3/4 b. c
 ἀτιμαγελεῖν Ca. IX 5 a. b
 ἀτιτάλλειν XV 109/11 c
 ἄτμητος X 48/51 d
 ἀτρακτος II 30 b. IV 52
 ἀτρακτυλῆς IV 52
 ἄτροπος III 49/51 a
 ἄττειν XV 109/11 c
 ἀτύζειν I 561
 ἀύληκη VIII b
 ἀύλος (τοῦ στάχυνου) 48/47 c
 ἀύδος V 109 a. c. d
 ἀύτεπιστασία VII 5/9
 ἀύτεπιστατεῖν VII 5/4
 ἀύτός (= μόνος) 48/47 c
 ἀύτουργεῖν VII 5/9
 ἀύτοχειρί VII 5/9 c
 ἀύχησις Fist 7/10 b
- ἀφετηρία VIII 58 a
 ἀφθαρτος Bes. 16/17
 ἀφουσίσις II 35/36 a. 66/68 a
 ἀφροδισιάζειν IV 62/63 b
 ἀχερωῖς II 121 a
 ἀχλάς I 134 b
 ἀχραντος I 60 a
 ἀχρήσιμος XV 8 b
 ἄωτος XIII 25/28 b. d
- βάθος VIII 49 b
 βαθύπλοτος Sim. Sec. d
 βαθύσκεῖος IV 19 c
 βαθύσχινος IV 19 c
 βάλτη III 25/26 b—d. V 14/16 e. f
 βάλανος IX 20/21 a
 βαλιός (ἔππος) VIII 27 a
 βαρυνήνιος XV 138
 βάσανος (cruciatu) XIII a
 βασιλεύς (in alea) VI 18/19 i
 βασκαίνειν V 11/13 b. c
 βάσκανος V 11/13 b
 βάτος I 132
 βάτραχος VII 41 b. c
 βδέλλειν II 56 a. b (Δαρ.)
 βδέλλα II 56 a. b
 [βεργίον] I 95/98 g. k
 [βεστιάριον (vestiarium)] XVII 96 b
 βιασμός XV arg.
 βλάστησις XIII 42 a
 βλάχρον V 55 a
 βλήχρον III 14 c
 [βλισκούνη] V 56/57 b
 βλόζειν V 125 a
 βολβός XIV 17
 βόλος I 40 c. d
 βορβορώδης VII 139 c
 βόσις V 24 a
 βοτάμιον V 123/24 a
 βουγάτος VII 5/9 k
 βουκατός (vul. βοκατός) X 1/8

- βονκόλος Ca
 Βοῦκος X 38/40 a. b
 βουνός XVII 79
 βοῦπαις VII 5/9 k
 βούτομον I 105/06 k
 βράβιλον VII 146 a. b
 βραδυνκίνητος XVI 93 b
 βρεήπυος I 21/22 a
 βροτοβάμων Fist. 13
 βρόχθος III 54 a. b
 βρόον VII 58 a. b
 βωτειν *X 15/16 b
- γαλαθνήος I 10 b. c
 γαλακτοδόχος I 23/26 d. 27 e. V
 58 a. 104
 γαληναίος VII 57 e
 γαμβρός (= άνήρ) XV 129 (Alo-
 λεις)
 γανλός V 58 a.—c. 104
 γαῦρος XI 21 a. V c
 γενειάν XIV 27/28 b. c
 γενειήτης XVII 33. XIV 27/28 c
 γενεσιουργός Sim. Al. b
 γέρανος X 31 a
 γεώλοφος I 13 c—e
 γηπονικός X 14 e
 γήρας Dos. 13/14
 γηρυγόνη Fist. 5/6 b
 γήρυς Fist. 5/6 b
 γλήγων V 56/57 a. b
 γλοιώδης II 48/49 c
 γλουτός vel γλουτόν VI 29/30 i. k
 γλυκάνισον VII 63 d
 γλυκίξιν IV 25 d. e. V 130 b
 γλυκύμηλον XI 38/39 b. c
 γλυκυφωρία VII 82 b
 γλυκώδης V 130 a. c. 131 c
 γλύφανος I 28 d
 γνάθος XIV 34 a
 γογγύειν II 108/09 a
 γοητία II 1 a. 90/92 c
 γοητεύειν II 90/92 c
 γόμφωσις VII 105
 γραιούσθαι V 121 a
 γραμματικός Ga
- γραμμή VI 18/19 c. f. k
 γράφειν VI 18/19 k
 γριπέύς I 39 b
 γριπος I 39 b
 γυιόχαλκος Dos. 5/8
 γύροθεν XVII 79
- δαγός II 110 b. d—g
 δαῖς II 14
 δαιτυμών II 150/53 c
 δάκνειν XII 25
 δαμάλη I 75 a. b. IV 12
 δασπλήτις II 14
 δασύπυγος V 112/13 b
 δάφνη II 23/26 a. b
 δειός I 95/98 a
 δεκτικός VIII 87 a. XV 114/16 a
 δεμάτιον X 44 c. IV 18 b
 δενδροφόρος I 46 f
 δεσμάτινος II 156
 δεσμεύειν II 3
 δηλίσθαι IX 33/36 e. f
 δηλής IX 33/36 e
 δημιουργείν XII 35/37 a
 διάβρωσις III 43/45 b
 διαγωγή XI 1/3 b
 διαθρόπτειν VI 15/16 b. c. e. h
 διαλίπειν XIII 41 f
 διακερνανόναι VII 154 d
 διακοπή II 95
 διακορείν II 66/68 b. VII 78/79 a
 διακοσμείν XV arg.
 διακρηνοῦν VII 154 a—d
 διαλεγείν II 58
 διαπλάττειν XV 114/16 a
 διαπληροῦν VII 154 d
 διαρραγίξιν XV 48/50 c
 διαρρήγνυσθαι VIII 10 a—c
 διασαφηνίξιν XIII 62/65 a
 διατελειοῦν VII 154 d
 διατινάσσειν X 46/47 a
 διαφθίνειν X 18 a—c
 διαχρῖσθαι XI 78 a
 διδυματόκος I 23/26 c
 διεγερτικὸν ἐπιδιδάλαμιον XVIII
 arg.

- δ. α. α. α.* V 35b, 135f
δ. α. α. α. Fist. 36a, Dos. 15 15a
δ. α. α. α. α. α. α. IV 31f
δ. α. α. α. IV 11a
δ. α. α. α. XV 39 42f
δ. α. α. α. α. VII 78 79f
δ. α. α. α. α. X 13f
δ. α. α. α. α. α. 147f
δ. α. α. α. α. XV 16a
δ. α. α. α. α. XV 34
δ. α. α. α. α. α. Dos. 55
δ. α. α. α. α. Dos. 15a
δ. α. α. α. α. 155f, II 59 52e
δ. α. α. α. α. VII 66
δ. α. α. α. α. VII 187a, b, X 44a, b
δ. α. α. α. α. X 44f
δ. α. α. α. α. VI 18 19c
δ. α. α. α. α. I 72a
δ. α. α. α. α. Ba v. 1
δ. α. α. α. α. I 118a, c
δ. α. α. α. α. α. X 11b
δ. α. α. α. α. α. X 11b
δ. α. α. α. α. α. XIV 51
δ. α. α. α. α. IV 45c
δ. α. α. α. α. I 82 85k
δ. α. α. α. α. IIIa
δ. α. α. α. α. IIIa, Xb
δ. α. α. α. α. II 58
δ. α. α. α. α. VII 119
δ. α. α. α. α. VI 18 19f
δ. α. α. α. α. VIII 51 52a
δ. α. α. α. α. III 24a—c, IV 45c, d
δ. α. α. α. α. V 112 13f
δ. α. α. α. α. VIII 8
δ. α. α. α. α. VII 85a

έγγενυν XIII 44
έγκαναχέιν IX 25 27e
†έγκάρδιος II 110g
έγχος XIII 39
έδεσμα VII 37
έδράζειν Sim. Al. c
έθας *II 11 12b, XV 48, 50c
έθειρα I 34a, b
έθειράζειν I 34a—c
είδειν Ec

είλιπενής XIII 42a, b
είσασιν XIIa, 12 16b
είσβολών XVII 9 12a
είσβολή XVII 1 4a
είσπτείν XIIa, 12 16b, c
είσπρηγίος XII 12, 16a—c (*Δάκωνες*)
έκαστέρω XV 67
έκβροσκων I 40b
έκθεοτήν XVII 16 17
έκθρηάζειν II 56a
έκκασθαίρειν XIII 69
έκκπροτήν I 40b
έκκασσειν D
έκνοτήν VII 109 10c
έκκαίαι XVII 121 23a
έκκαρθετος II 40, 41a
έκκεπετασμένος XI 72, 74a
έκ ποδοί VII 59 l, o
έκπονείν VII 85c
έκπονείν II 20b
έκπρωσός IV 62 63e
έκπωμα I 27c, VII 70b
έκρηξίς VII 59 o
έκσαλιάσσειν II 85a
έκσπιλοτήν I 40b
έκνίλλειν V 43c
έκτρέπεσθαι V 83c
έκτανλίζειν V 26/27g
έλαία Καλλιστέφανος IV 7a
έλαιός IV 7a—c
έλάτη V 97a, *IX 23a
έλικοσιδής III 29d
έλίχρησος I 80b—d, II 78
έλικειν I 135
έλικος Fist. 7, 8a
έλλοπιεύειν I 42b, c
έλλοψ I 42b, c, III 25/26e, g, Fist. 17/20
έμβλακένεσθαι III 36a
έμβρονον IX 19a
έμπαροινείν VII 106/08a
έμπεφυκότως XV 68
έμπυειν XII 12/16d (*Δάκωνες*), XXIX 18/19
έμποροῦν XIV 65/70a

- ἐμπόρφρος V 96
 ἐμφέρεια III 2c
 ἔναλλος I 134a
 ἐναποχεῖν XIV 18
 ἐναρίθμιος XIII 72. Sim. Sec. d
 ἐνδιαθρόπτεσθαι III 36a—c
 ἐνδοί XV 1a. b
 ἐνδομυχεῖν VII 5/9o
 ἐνειλεῖν XV 9
 ἐνεργεῖν IV 61b. c
 ἔνηβος VIII 3
 ἐνήλιξ V 112/13b
 ἐνιαυσιαῖος I 5/6a
 ἔνικμος XIV 65/70c
 ἐνόρχης III 4b. c
 ἔνος VII 147a. c (Ἄττ.)
 ἐνστηρίζειν III 13c
 ἐνταφιαστής Dos. 9/12
 ἐντριώνη X 45a
 ἐντρανίζειν X 18i
 ἔνυγρος V 93c
 ἐξάκουστος V 105b. XIV 26
 ἐξάλαπάζειν II 85b
 ἐξάμέλγειν II 56b
 ἐξαπλοῦν I 29d. IX 9b. XIII 69
 ἐξερεύγειν VII 112a
 ἐξειδοποιεῖσθαι XIII 75b
 ἔξοδος XV 35b
 ἔξοπος VII 37
 ἐπακτῆρ V 14/16a
 ἐπαληθεύειν VII 114b
 ἐπανδρος Sim. Sec. 1
 ἐπαπορεῖν II 158
 ἐπαφρόδιτος XVII 36/37
 ἐπέραστος XIIa. *b. Fist. 11/12
 ἐπηχεῖν (transitive) *II 35/36a
 (ἐπάδειν)
 ἐπιβλάβης X 18a. c
 ἐπιγραμμᾶτιον Fist. c. e
 ἐπιγραμματογράφος VII 40a
 ἐπιδράσσεσθαι II 133/34b
 ἐπιθαλάμιον XVIII arg.
 ἐπικωμαστικός III b
 ἐπίλακκον μέρος III 54b
 ἐπίμετρον XII 26a
 ἐπίουρος VIII 6a. b
 ἐπίκασμα XV 114/16b
 ἐπιπτύειν VII 127a. b. II 59/62i
 ἐπισκύνιον XVI 8
 ἐπίστιχος I 48b. X 1/3f
 ἐπίσχυρα VII 78/79b
 ἐπιτέχνησις IX 24
 ἐπιτίτιδιος I 45a
 ἐπιτυμβίδιος VII 23a. c. d. f
 ἐπιφθύζειν II 59/62i. VII 127
 a. b
 ἐπίχαλκος XIV 53/54
 ἐπιχεῖσθαι II 150/53a. XIV
 18. 21a
 ἔποψ V 136/37c
 ἐπώδη II 90/92c
 ἔρα II 13
 ἐργοδότης X 52/53b. 54/55c
 ἐρεθιστικός I 62/63a. VI 17a
 ἐρέικη V 64
 ἐρεύγειν XIII 58/60d
 ἐρευνᾶν VII 45/46f
 ἐριθακίς III 35a—c
 ἐρίθακος *III 35a
 ἐριθος XV 80
 ἐριουργός XV 80
 ἐριφοῖ (sidus) VII 52/56e—g
 ἔρπειν VII 2a. b
 ἐρυγή XIII 58/60d
 ἐρωεῖν XIII 74a
 ἐρωτιᾶν *VI 28b
 ἐρωτύλος III 7
 ἔς νέω XV 143b. c
 ἔτερορεπής IX 23c. XII 12/16f
 ἔτυμόδρος IX 20/21a
 ἔτάσιος I 38e
 ἐνάλισθος VI 9/12i
 εὐβοσία VI f
 εὐβοτος V 24a
 εὐδιάζειν VII 57b. c
 εὐεπίφορος IV 62/63d. e
 εὐήλιξ I 44c
 εὐθηρία VII 3b
 εὐθηρία VII 106/08a
 εὐκριθος VII 34a. b
 εὐμάρα V 10d. f
 εὐμορφία X 36a

- εὐμορφος VI 18/19 l. *34. VII 109/10 c
 εὐμονσία V b. c. VII 26 a
 εὐνέτης Dos. 15 18 a
 εὐόματος VIII 72 a
 εὐπηκτος I 128/29 a
 εὐπλοῖν VII 52, 56 c. d
 εὐρώς IV 28 c
 εὐστρεπτος XI 45
 εὐφθαρτος XI 45
 εὐφορία X 19 a
 εὐχροία VIII 73
 εὐψοφος XI 57 c
 ἐφαπλοῦν II 59/62 a
 ἐφίμερος I 61 a
 ἐχειν I 68 a. b
- [Ζατρίκιον] VI 18/19 i
 ζειν V 78/79 b
 ζηλοτοπιεῖν VI 26/27 a. c
 ζηλωτής XIV 5 b
- ἡδυφωνία V 28/30 a
 ἡδύφωνος I 128/29 a
 ἡλαίνειν VII 23 g
 ἡλέματος *XV 4/5
 ἡλίθιος XVI 9 b. c
 ἡλιόκασυτος X 26/27 b
 ἡλιψ IV 56 a.
 ἡμενος I 48 a. XIII 40 a
 ἡμερίς IX 20/21 a
 ἡμιγένειος VI 2/3 c. d
 ἡμιθνής V 78/79 b
 ἡμιτουίαις III 4 b
 ἦν VIII 26 d (Αττ.)
 ἦνί III 10 a (Αττ.). I 149 a
 ἦπεδανοῦν II 10 c
 ἦριον II 13
 ἦρειον II 35/36 b
- θάημα I 56 k
 θαλλός IV 45 a. b
 θαμίξειν VII 16 e. f
 θαμνώδης III 29 d
 θασσαί I 149 b
 θαψία II 88 a
 θαψος II 88 a. b
- θεῖος VIII 33 e
 θεόκριτος Fist. 11/12. Dos. 9 12
 θεοποίητος Sim. Sec. d
 θεραπαινίς X a
 θεημονοθετεῖν X 46/47 b
 θεήν V 110/11 c
 θολία XV 38/39 b
 θολός Bes. 1/3 a
 θρηνητικός VII 57 b. XIII 10, 13 b
 θρίαμβος XIII 40 b
 θρίον XIII 40 b
 θρόνα II 59/62 b—d (Θεσσαλοί, Κόπριοι, Αἰτωλοί)
 θυῖα *V 97 a
 θυλήματα II 18 b
 θύος II 10 a
- ἰάπτειν II 82 a. b
 ἰδη I 105, 06 f. XVII 9/12 a
 ἰδίαμα XIV 5 c
 ἰερὸν ὀστέον VI 29/30 i. k
 ἰερωνίκης XVI 71/72 b
 ἰθαρός Sim. Sec. d
 ἰθυνητήρ Fist. 1/2 a
 ἰλεός XV 9
 ἰλιοραίστης Dos. 15/18 a
 ἰλλάς I 1 f
 ἰνις I 43 e. Dos. 1/5 a. 15/18 a
 ἰξός Bes. 5/6 c. d
 ἰοβόλος Bes. 23/24 a. b
 ἰον V 125 e
 ἰονθος XII 23/24 b. c
 ἰοστέφανος Fist. 7/8 b
 ἰπρόβοτος V 24 a
 ἰπποδιώκτης XIV 12/14 d
 ἰπποκόμος XV 54
 ἰππομανές II 48/49 a—d. 50/51 a
 ἰπποποίητος Sim. Sec. d
 ἰπποφορβός II 48/49 c
 ἶς I 43 e
 ἰσθμός I 57 a
 ἰσομήκης VIII 19 b
 ἰσοπαλής V 28/30 d. VI 46 d
 ἰσόχειλος VIII 19 a
 ἰσοχροεῖν VI 2/3 b
 ἰσόχρονος Ab. VI 2/3 a

- ιστόποδες XVIII 34
 ισχάς *Ἀττική* I 147 b
 ισχίον VI 29/30 i. k
 ἔτης XII a
 ἔτυς *Fist.* 4
 ἔυξ II 17
 ἑύσειν VIII 30 a—c
 ἑυκτής VIII 30 a—c

 [κάγκελλον] VIII 58 a
 [καδάριον] V 127 c
 κάζειν I 52 b
 καθάιρσειν V 118/19 a—c. e
 καθαρτικός II 35/36 a
 κάθυρος II 107
 καθυστερεῖν X 1/3 c
 κακοδαίμων III 24 a. *Bes. 5/6 c
 κακόδεμος IV 62/63 g
 κακοέννοια V 86/87 d
 κακόκνημος IV 62/63 f. g
 κακοπάθεια *Dos.* 5/8
 κακοπαθεῖν X 7 b
 κακοπονεῖν VIII 67/68 c (v. l.)
 κακόφρων XIV 31/33 a
 κακόφρωνος I 136. V 136/37 c
 κακοχρόσμων IV 20/22 e—g
 κακόχρους X 18 i
 κάκτος X 4
 καλαθίσκος V 86/87 c
 καλαμαία X b. 18 a—i
 καλάμη V 6/7 a. b. X 48/51 d
 καλλιόπη *Fist.* 17/20
 Καλλιστεφανος *ἑλαία* IV 7 a
 κάλλος VIII 73
 κάλον VI 18/19 i
 κάλος I 52 b
 κάλπεις V 127 b—e
 κάλυβη XV 119. 120/21
 κάλχη *Bes.* 1/3 b. d
 καναχίζεσθαι VI 29/30 f
 κανηφορεῖν II 66/68 a. b
 κανούδιον IX 20/21 e
 καταβρίθειν XV 119
 καταβροχθίζειν IX 25/27 d
 καταδένειν II <3>. 59/62 h. 159/60
 καταδύσεις V 46

 καταθέλειν IX 33/36 f
 καταθωπεύειν VI 29/30 a
 καταίγεις I 3/4 d
 κατακάλνειν *X 4 (κακαίνειν)
 κατακοιμητικὸν ἐπιθάλα-
 μιον XVIII arg.
 καταμαγεύειν II 3
 καταναεῖν XIII 47
 κατάνυτης I 13 a. b
 κατάξηρος XIV 3/4 d
 καταπετασθῆναι XV 64
 καταρρσειν I 5/6 b
 καταρροφειν *Dos.* 15/18 a
 καταρτίζειν VII 5/9 l
 κατασκευάζειν XII 8/9 c
 κατάσκοπος V 83 b
 κατασμούχσειν III 17 a
 κατάστεγος VII 5/9 p
 κατάστροφως IX 9 a. XIII 34 a
 κατατίλλειν II 53/54 b. III 21
 καταφιλῆν XI 54/56. XII a. 27/33 f
 καταχειρίζεσθαι II 159/60
 καταχθόνιος II 11/12 b
 κατεύχεσθαι II 70/72 b
 κατηχητής I 7 a—d
 κατοιχόμενοι II 35/36 a. b
 κατοπτρίζεσθαι VI 35
 κατώγρων I 13 e
 [κανυκίον] I 27 d
 κανυμάτωσης VI 4 c
 καύτης *Dos.* 9/12
 καχάζειν V 141/43 e
 καχλάζειν VI 9/12 l—o
 κάχληξ VI 9/12 m—o
 κελάρύσειν I 1 d. VII 137
 κελέβη II 2 a
 κέλειν III 11
 κελέοντες XV III 34
 κενοδοξείν III 36 b. c
 κενόδοξος XV 27/29 b
 κένομα II 85 c
 κενωτικός II 85 c
 κέρας *Fist.* 3
 κεράστης V 147/50 c
 κερατίζειν III 5 e. f
 κεράτινος *Bes.* 9/13 a

- κεραισιτής IV 20 22e
 κέρκος V 112,13a
 κερουλίς V 145a
 κερουλκίς V 145a
 κερουχίς V 145a. b
 κεροφόρος V 145a
 κερτομεῖν I 62,63a
 κερτόμιος I 62,63a
 κέρτομος I 62,63a
 κεύθειν I 50a
 κεφαλαλαγῆν V 123,24a. XI 70/71
 a. b
 κεφαλόδεσμος I 33c
 κηρύλος VII 57b. c
 κηφήν I 147a
 κίβισις I 53d
 κιγκλίξιεν V 116/17b—d
 κιγκλίς V 116/17b
 κίγκλος V 116/17c. d
 κίκιννος XI 10/11d
 κίναδος V 25a—d (Σικελιώται)
 κίναϊδιον II 17
 κίναϊδος V 25c
 Κιναίθα I 151d. V 102,03d. e
 κινάρα VI 15/16d. g—i
 κισθός V 131a—c
 κίσσα V 136/37a. b
 Κισσαίθα I 151a—d
 κισσᾶν I 151b—d. V 136/37b
 κισσοειδής XIII 42a. b
 κισσὸς λευκός, μέλας XI 46
 [κισσύβη] H
 κισσύβιον I 27a—e. 29e
 κιτρινοειδής V 94/95c
 κιχλίξιεν XI 78a. b
 κλεπτόκοκος Fist. 15c
 κλεψίγαμος Fist. 15c
 κλύμενος XIV 26
 κλωνιον XIII 41b
 κλωποπάτωρ Fist. 15a—c
 κνηκοειδής VII 16c
 κνήκος III 5c. VII 16a—c
 κνήκος VII 16a—c
 κνήκων III 5a. b
 κνίδη VII 109/10d
 κνίξιεν V 122. VI 25a. c
 κνυξείν II 108/09a—c. VI 29/30
 e. f
 κνυξηθμός VI 29/30e
 κογγύλη IX 25/27a
 κοίλωμα VIII 33a
 κοινοποιεῖν XVII 41. *52
 κοκκινοειδής VII 58b
 κόκκινος XIV 22/23e
 κοκκοειδής V 94/95c
 κοκκύμηλον VII 146a. b
 κόκκυξ VII 139b. XV 64
 [κολλητζίδα] XIII 42c
 κόλος VIII 51/52a. c. d
 κολουμᾶν XI 60/61
 κολωνός I 13c. d
 κομᾶν I 133c
 κόμαρος V 123/24a. 128/29d
 κονίξιεν I 30c. e
 κόνυζα IV 25b. VII 68a. b
 κόρδύλη *IX 23a (κοτύλη)
 κορῆν I 47a
 κόρη I 47a
 κόρθυς X 46/47c. d
 κορμός I 57a
 κοροκόσιμον II 110f
 κόρος I 47a
 κόρρη XIV 34a (Ἄτρ.)
 κορδαλλίς VII 23a. c—f
 κορδαλλός X 48/51e—g
 κορύνη IX 23a. b
 κορούπτειν III 5e. f (Ἄτρ.)
 κορυνπίλος V 147/50b—d
 κόρυφος IV 62/63a (Ἀλεξαν-
 δρεῖς)
 κορώνη VII 57b
 κοσκινόμαντις X 18f
 κόσμησις XV 123
 κότινον IV 7c
 κότινος V 100
 κοτύλη VI 29/30i. k
 [κουβαρίζειν] I 29a
 κουρεύειν V 98b
 [κουρκοῦτη] IX 20/21g
 [κουτζουνάδα] V 92g
 κόχος II 107
 κοχύειν II 107

- κράνειν V 83a
 κράκτης VIII 30a
 κράνεια I 21/22b
 κράνεις V 83d
 κρανίς I 21/22b
 κροεφαγεῖν IV 10c
 κρηπιδοῦν XV 6/7
 κριθή VII 34a
 κροκοειδής I 30d. II 88a
 κρόμμυον Κολχικόν XIV 17
 κροσσός XIII 46a
 κροτεῖν XV 48/50c
 κροῦμα I 1e
 κρονατοποιός IV 31a
 κρωσσός XIII 46a
 κτάντης Dos. 9/12
 κύαμος VII 66
 κυῖσκιν (intr.) II 66/68b
 κυκλάμινος V 123/24a—c
 κυκλίσκος II 17
 κυλικώδης II 2a
 κυλοιδιᾶν I 38a—d
 κύλον I 38a—d
 Κυμαλῖθα IV 46a—c
 κυμινοπρίστης X 54/55d
 κυνάκωνθος V 92c
 κυνάς XV 18/20b
 κύνειος XV 18/20b
 κυνηγέτις II 66/68d
 κυνοθαρσής XV 53
 κυνόκαυμα VI 4b
 κυνόσβατος V 92c. d
 κύπειρος I 105/06h—k
 κύρωσις V 43d
 κύτισος V 128/29a. X 30a
 κωδία VII 157d
 κῶλον (τοῦ στάχθου) X 46/47d
 κωμάζειν III 1b. c
 κώμυς IV 18a. b. 46a
 Κώναρος V 102/03b. c
 κῶνος V 102/03c. 102/03b
 κῶπ—
- [λάδανον] V 131a. c
 λαμπάς I 1f
 λαμπουρίς VIII 65a
 Λάμπουρος VIII 65a. b
 λάξευσις VI 18/19k
 λάος Fist. 13
 λαοσσόος III 24a
 λάπαθον II 85c (Ἄτρ.)
 λάπαθος II 85c
 λαρνακόγυιος Fist. 16
 λάρναξ Fist. 16
 λαχνηφόρος I 46f
 λέπαργος IV 45f. g
 λέπας I 40a
 λεπίζειν *I 40a
 λεπράς I 40a. b
 λεπτόρριζος V 123/24a
 λεπτόσαρκος V 94/95a
 λέπτυρον V 94/95c
 λεύκη II 121a
 λευκίτης V 147/50a. c
 λευκόπλευρος IV 45f
 λευκοποιίκλος IV 45f
 λέχριος Sim. Ov. 11a. b
 λημνίσκος II 122
 ληρός VII 25
 λιβανωτός Bes. 5/6b—d
 λιβρός Bes. 1/3c
 λιγυφωνεῖν VIII 30b
 λιμηρός X 56/58e
 λιμώττειν XIV 7
 λιπαράτος II 133/34b
 λιποναύτης XIII 73
 λιποτάκτης XIII 73
 λιποφυγεῖν II 82a
 λίς XIII 6a
 [λιγάρειον] IV 10a
 λιγανός δάκτυλος III 29g. XI 57c
 λοβός III 29d
 λόγος H. XI prooem. Sim. Ov. a
 λόπις III 25/26e
 λόρδωσις V 43d
 λυγαῖος I 95/98h
 λυγίσειν I 95/98c—l. II 17
 λύγος I 95/98g. i. k
 λύγος XI 24 (ἰμάς) V 10a
- I 198/99b

- λυκόφως X 48 51e
 λυσοῦν IV 11a—c
 λῶ I 12a
 λωτός III 29d
 λῶων I 12a
- μαγγανεία II 53 54a
 μαῖζα IV 34 36c
 μαθητεύειν VIII b
 μαῖα Fist. 1 2a
 μαίειν ἐσθαι (nutrire) Fist. 1 2a
 μαίνας II 40 41b
 μαίειν ἐσθαι X 31b
 μακροπρόλεμος Fist. 1 2a. c
 μάκτρα IV 61a
 μάλαθρον VII 63 d
 μάλαθος VII 105
 μάληθ VII 105
 μάνδρα IV 61a
 μανιάκιον XI 41a. b
 μανιώδης XIV 10b
 μάννος XI 41a. b
 μάντις (animal) Xb. 18a—i
 μαρμάριος III 18a
 μαρσύνιον V 2d
 μάσταξ XIV 39 42b
 μαστροπέυειν XI 67 68c
 μασχάλη XV 30
 μάταιο πώγων XIV 27, 28b
 μάυλις Bes. 4a
 μεγάλοιτος II 70 72c
 μεγαλορρημονεῖν I 95^{οαβ} γ Xb.
 20b
 μεγαλόφωνος Sim. ()
 μελάγχρους X 26 27
 μελανόφρονς VIII 7
 μελανόχραιοι XII
 μελανόχρους VII 11
 μελανόχρους X 26/27c
 μέλημα XIV
 † μελιβρά. ()
 μελίξειν () b. ()
 μελικηρι ()
 μελίμηλον ()
- μέλισσα III 13 b. VII 80. XV
 94/95a. Fist. 8
 μελίτεια IV 25 d. e. V 130a—c
 μελίχλωρος X 26/27c—e
 μελιχρός V 94/95c
 μελιχρότης VII 82a
 μελίχρους V 94/95a. X 26/27c. *e
 μελίχρους *X 26/27d
 μέροψ Fist. 5/6b. 17/20
 μεσημβροίειν I 13f
 μεσημβρινός I 15a. VI 4c
 μεσιτεύειν Dos. 5/8
 μετάληψις (anarratio) Fist. d
 μετόρχιον I 48b
 μήκων II 48/49b. VII 157c (pro
 μήκων). d. XI 57a—c
 μήλινος II 88b
 μηλοβολεῖν VI 7a
 ἡλον (malum) III 13b. XI 10/11
 b. e. XIV 38. (pecus) IV 10c
 μηλωτή III 25/26b—d. V 2e
 ἡνυγξ XIV 34b
 ἡνυξ I 29a—d
 ἡνυμα I 29a
 ἡνυξ *V 97a
 ἡνυξίξειν XIII 10/13c
 ἡνυξίσιμα I 1c
 ἡνυξός XIII 10/13c
 ἡνυξία III 35b
 ἡνυξία III 35a
 ἡνυξίσιμα VIII 86b
 ἡνυξίσιμος XII 23/24b. c
 ἡνυξίσιμος VI 36/38b
 ἡνυξίσιμα Dos. 5/8
 ἡνυξίσιμα XV 40b
 ἡνυξίσιμα Dos. 1/5a
 ἡνυξίσιμα I 48b
 ἡνυξίσιμα IV 4d
 ἡνυξίσιμα VII 12a
 ἡνυξίσιμα IX 33/36b
 ἡνυξίσιμα I 33e
 ἡνυξίσιμα III 6a. c
 ἡνυξίσιμα II 6c
 ἡνυξίσιμα 15 1d e
- 18a—c

- μυλλός IV 58a
 μυρίκη I 13f
 μύταλος VIII 86a
 μύωψ VI 28a
- νάκος V 2d—f
 νάμα Sim. Sec. d
 νεάζειν XVI 94/97a. Dos. 13/14
 νεῖν XI 60/61
 νεογίλος XVII 58/59
 νεολαία XVIII 22/25
 νεόμακτος *IV 34/36c (-μάλακτος)
 νεοτευχής I 28c
 νεοττεύειν VII 57b
 νεοφύρατος IV 34/36c
 νέποδες XVII 25
 νεωκόρος I 47a
 νήλευστος Fist. 17/20
 νηπιάζειν I 47a
 νησιδίων XIII 22/23a. b
 νήσος (oppidum maritimum) Bes.
 4b
 νουνεχής XI 72/74a
 νυκτικώραξ I 136
 νύμφη (= δαγύς) II 110f
 νυμφόληπτος XIII 44
- ξηρός I 51c
 ξυλεύεσθαι V 65a
 ξυλοχίξισσθαι V 65a. b
 ξυστίς II 74b--d
- ὄγμος X 1/3d—g
 ὄγνη I 134b
 ὄθρύς III 43/45f
 οἰδᾶν I 43a
 οἷς I 9b
 οἰναρίζειν VII 133/34c
 οἰναρον VII 133/34b. c
 οἷσιον V 125d
 οἰστράν VI 28a—c
 οἰστρος VI 28a. b
 οἷτος II 70/72c
 οἰφείν IV 62/63a. b
 οἰφώλις IV 62/63b
- ὄλιμος II 15/16a
 ὀλολυγών VII 139a—c
 ὀλός Bes. 1/3a
 ὀλοφυγγών IX 28/30f
 ὀλοφυκτίς IX 28/30f (Αττ.)
 ὀλπη II 156. III 25/26f
 Ὀλπῖς III 25/26e—g
 ὀλπῖς XVIII 45/46
 ὀμίχλη IV 23c
 ὀμομηλῖς V 94/95b
 ὀμοπαίκτηρ VI 18/19i
 ὀνειφωκτικός *IX 16/17a
 ὄνθος XII 23/24b. c
 ὄνοθος *XII 23/24b
 ὀνοματικός XVII 53/54a (-αστι-
 κός v. l.)
 ὀξόχολος I 18b
 ὀπιπέειν *II 156. IV 62/63b
 ὀπλή IV 34/36a
 ὀρατός III 12a
 ὀρεχθεῖν XI 43
 ὀρθός XI 10/11a. f
 ὀρθοστάθην VII 5/9o
 ὀρκάνη IV 61a
 ὀρνθᾶριον II 17
 ὀρνθοτορφεῖον XIII 10/13e
 ὀροδαμνίς VII 138a. c
 ὀρομηλῖς V 94/95a—d
 ὀρτάλιχος XIII 10/13b. c
 ὄρχατος I 48b
 <ὄρχις> I 48c
 ὄρχος I 48b. c. X 1/3d. g
 [†ὄσκάριος] IV 20/22a
 ὄσπρια X 7e
 ὄστράμιον *XV 112/13
 ὄστρεον III 25/26g
 ὄσφραντικός VII 143a
 <ὄσχος> I 48c
 οὐδαμνός VII 41a
 οὐλάς I 53d
 ούρος Dos. 5/8
 ὄφῖς Dos. 13/14
 ὄφρύς XI 31
 ὄχέυειν V 147/50f
 ὄχλησις I 134b
 ὄψαμήτης X 7a—d

όνια X 7b. c
 δυνίμος X 7d

παιδοπαίτης V 86 87d
 παιδιστρά VII 125a—e
 παιγί V 28a
 παλιός V 28 30d
 παλιότερι IV 25a. b
 πάμα Fist. 11 12. Res. 5 6a
 παναίολος Sim. 107. 12
 παππος VI 15 16a d. g—i
 παραιβάτης III 32e. f
 παραινετικός XIII 49 52a
 παρακατιέναι V 1d
 παραλογοισμός XV 48 50b
 παραλογοιστής I 62 63a
 παραλογοιστικός I 62 63a
 παραπλάσσειν XV arg.
 πάραρος XV 8a. b
 παρασκευαστικός VII 65 b
 παραντοθέν XIII 15b
 παραχρήν V 86 87f
 παραψύχεσθαι XIII 54
 παρεισάγειν Ie. VII 52 56b
 παρεπιδημείν XV arg.
 παρερεθίζειν *V 110 11a
 παρήγορος XV 8b
 παρθενική VIII 59
 παριστάν VI 18, 19g
 παριστορείν I 117a
 παροδίτις III 32e
 παρομιμαστής XIV 22 23d
 πάσθαι XV 90
 πάσχειν τι VIII 10a—c
 πασφάξειν VI 9 121
 πέδιλον IV 56a. b
 πέκειν V 98a. b
 πελεκᾶν I 23 26e
 Πελίας I 23 26e
 πελιδνωμα V 99b
 πελιωμα I 23 26e. V 99a
 πέλλα I 23 26c—f
 πέλλος I 23 26e. V 99a—c
 πεντεδεκαετής VIII 3
 πέος IV 62 63c
 πέπων VII 120

περάτης I 57a
 περιβαλίον II 74b. c. XV 21a
 περιβαλεῖν *II 122
 περιζώστρα II 122
 περικλειτός Gb
 περικρομάνυσθα VII 144
 περιορίζειν VII 10b
 περιπεταπνύναι I 55a
 περισσεύμα XII 26a
 περισφίγγειν II 110g
 περιτραχήλιος XI 41a. b
 περιφέρεια II 165, 166e. VI 18/19f.
 Fist. 4
 περιχάρεια V 144b. XVI 33
 περιάζειν I 46a. c. d
 περονᾶν XV 21b
 περονητρίς XV 21b
 πεσσοί VI 18/19c. g. i
 πετεινός V 92g
 πέτευρον XIII 10/13e. f
 πετροβάτης Fist. 13
 πέση V 97a
 πήγανον XIII 41b. e
 πήκτη XI 20
 πήρα I 53c
 πήχυαίος I 52a
 πήχυς III 30
 πιθανένεσθαι I 123a
 πιλιπής Fist. 4
 πιτία VII 16d—f
 πλαγγών II 110f (ἄτρ.). VII
 139b
 πλαθάνη XV 114/16a
 πλακερός VII 18a. b
 πλακοδός IX 20/21e. XV 117
 πλαταγείν XI 57b
 πλατάγημα III 29g
 πλαταγών XI 57c
 πλαταγόνιον III 29g. XI 57b. c
 πλατάσσειν *XI 57c
 πλατυστομείν XV 87/88
 πλατύφυλλος VII 68d. XIII 41c
 πλήκτης V 147 50d
 πλοκερός VII 18a. b
 πλόα VIII 67, 68d
 ποία III 32a—d. V 84b

- ῥάμφος VI 29/30l. o
 ῥάξ V 112/13c (Ατρ.)
 ῥέγγειν V 106b
 ῥιζιον III 29d
 ῥιον I 125/26a
 ῥόδοδάκισσος V 131c
 ῥόδιον III 29c
 ῥόδον V 93a. b. (γυναικειον μό-
 ριον) XI 10/11b. e
 ῥοδωνιά XI 10/11b. c
 ῥοιά IV 10e. 49b. V 92c
 ῥοίδιον V 92c
 ῥοικός IV 49a. b. VII 18c
 ῥομβεῖν II 17
 ῥόμβος II 17. 30a. b
 ῥόπαλον IX 23c
 ῥοφεῖν H
 ῥύγχος VI 29/30k—o
 ῥύμβος II 30a (Ατρ.)
 ῥάοντο Sim. Ov. 14
- σάθη IV 62/63c—e
 σάριεν VII 19/20
 [σαλύβορος] (ἀλλόλορος?) XIV 17
 σανιδιον XIII 10/13f
 σαρκιον II 48/49a
 σάρα II 58. VII 22
 σάρος VII 22
 σεισοπυγίς II 17. V 116/17c. d
 σέλινον VII 68e
 σέριφος γραῦς X 18a
 σηκίτης I 10a—c
 σημα VII 10b
 σηπία Bes. 1/3a
 σήσαμον XV 114/16b
 σητάσιος πυρός IX 20/21c
 σιαγών XIV 34a. b
 σιγηλός II 10c
 σικυδὸς ἄγριος II 48/49b
 σίμβλος VII 80
 σιον V 125c—e
 [σισοόρνιον] V 14/16f
 σισύμβριον IV 25e
 σισύρα V 14/16e. f (Ατρ.)
 σίττα IV 45e. V 3b. c
 σιωπηλός XIV 10b. c
- σκάρειν IV 19a
 σκαλῖς X 14e
 σκαπάνη IV 10a. b
 σκαρθμός IV 19a
 σκάρις IV 19a
 σκαφίον IV 10a. b
 σκαφίς V 59a. b
 σκέπειν III 48/45g
 σκιάδειον XV 88/39b
 σκιάς XV 119. 120/21
 σκίλλα V 121a—e
 σκίλλοκρόμμον V 121a
 σκίρον XV 88/39b (Ατρ.)
 σκίρημα Sim. Ov. c
 σκνικαίος XVI 93a. b
 σκνίψ XVI 93a. b
 σκοπελάδης XIII 22/23a
 σκόξειν XVI 8
 σκνθάριον II 88a
 σκυλμός XV arg.
 σκώψ I 136
 σμύρα I 109a
 σόος III 24a
 σπανίζειν Fist. 13
 σπάρτη VI 18/19c
 σπαταλῆν III 36a. b
 σπιθαμιαίος III 29d. XIII 41b
 σπλάγχνα VII 144
 σποδεύνης Dos. 1/5a
 σταγών VII 189b. IV 16a
 σταχυολογεῖν III 32c
 σταίρος IX 3b. c
 στενωπός VII 5/9n
 στερέμιος II 33/34f
 στέφανος III 21
 στέφειν II 2a. III 21
 στήτη Fist. 14. Dos. 1/5a
 στιβαδοποιεῖν IV 25b
 στιβάς V 34a. b. IX 9a. XII
 34a
 στομάλιμνον IV 23a. b
 στομοῦν IV 23a. b
 [στορεστής] XI prooem.
 στρόμβος IX 25/27a
 στρουθοκάμηλος III 14b
 σνβόσιον Cb

- συγκαμπτός III 14 d
 συγκαταλέγειν IV 52
 συγκλᾶν VIII 33 d
 συγκοιμάζεσθαι IV 61 b
 συγκοιμάσθαι X 18 i
 συγκολλᾶν VIII 72 a
 συγκόπτειν X 38/40 b
 συγχορεύειν VI a. 2/3 b
 συνάς V 114/15 a
 σνκή X 45 a—c
 σύκινος X 45 a—c
 συμβατός V 92 b
 συμβλητός V 92 a. b
 συμπαρασκευάζεσθαι *XIII 49/52 a
 συμπαραστίνειν XII 17/21 b
 συμπαρέεσθαι II 165/66 c
 συμπιλοῦν IX 9 a
 σύμπνοος XII a
 συμπολίτης XII a (v. l.)
 συμπορευτής XII a (v. l.)
 συμφοιτητής XI c. d
 συμφυία XV 68
 συναίτης XII a
 συναμιγνύουσι I 109 a
 συναποτέμνειν X 41/42 c
 συναυλεῖν V 6/7 b
 σύνδεστρος IV 19 c. V 32 b
 συνδεσμεῖν X 44 b
 συνδιάγειν III 1 c
 συνδρομή XIII 22/23 d
 σύνδυο XIII 32
 συνεφαίνειν Va
 συνεργάτης IX 1/2 d
 συνέργεια XVI 76 b
 συνηνάζεσθαι X 18 g
 συνθηρᾶν III 49/51 c
 συνθηράειν XIII 22/23 c
 σύνθηρονος XII 35/37 a
 συννομεύς IX arg.
 συνοουιάζειν IV 62/63 a. b. V 41 b
 συνοουισμός V 43 c
 σύνοφρος VIII 72 a. b
 συνυποδέχεσθαι VII 149/50 b
 σύργαστρος Dos. 13/14
 σύριγμα I 1 e
 σῦριγξ VIII 19 a—c. (ἔλκος) Fist. 7/8 a
 συρνάκις VII 78/79 c. XIV 3/4 c
 σνώδης IX 33/36 f. g
 σφαίρωμα II 165/66 e
 σφενδόνη (pala anuli) VI 18/19 e
 σφήξ V 28/30 c
 σχάδων I 147 a
 σχεδόν XIV 16 c
 σχίζεσθαι VIII 10 b
 σχίνος V 128/29 a
 σωματοειδής VIII 33 c
 τάγχορος Bes. 7/8 a (λέξις Περσική)
 ταλαίνειν XV 109/11 c
 τάλασσειν XV 109/11 c
 ταμειον VII 16 e
 τάμισος VII 16 d—f
 ταυρίζειν I 48 a
 ταυροπάτωρ Fist. 3
 τέμψα I 67 a
 τερατεύεσθαι II 2 b
 τέττιξ VII 138 d
 τήδε I 12 e
 τήκειν II 18 b. VII 76/77 a
 τηλέφιλον III 29 a—e
 τηρεῖν I 58 b
 τιθίξειν I 10 b
 τιτθός I 45 a
 τίτυρος III 2 a—d
 τοξικός XIII 56 a
 τόργος II 112
 τραγόπους VII 109/10 b. c
 [τραγωδεῖν (= ἄδειν)] IV 29/30 d. V 21/22 k
 τραγώδης *I 3/4 e
 [τραγωδητής] IV 29/30 d
 [τραγωδία (= ᾠδή)] X 38/40 e. 41/42 e
 τραχύνειν *XVII 31
 τραχύφανος VII 41 b
 τριβακός VII 17 b
 τριέσπερος Dos. 9/12
 τρίκλωνος III 29 d
 τριμηνατός VII 85 b

- τριόπτος XVII 68/69c
 τρίπορθος Dos. 15/18a
 τριφίλητος XV 86a
 τροφολῖς XI 20 (Att.)
 τρύγη V 109c. VII 25
 τρυγητός VII 70d
 τρυγίας VII 70e
 τρυγῶν VII 139b
 τρύξ VII 70c—e
 τρύχνος X 87a. b
 τρώγειν I 49b
 τρώκτης I 49b
 τρώξ I 49b
 τρώξιμος I49b—d. 46a. d
 τύμβος VII 23b
 τυροβόλος XI 72/74a
 τυρόσις I 58a. b. d
 τυροποιεῖν VII 16g
 τυρός I 58a. b
 τυροῦν V 86/87c
 τυτθός I 45a
 τύφειν VII 23b. c. II 18b
 τυφλοφόρος Fist. 11/12
 τυτθάζειν XVI 9a
- ὑάκινθος X 28a—f
 ὑβός V 43d. e
 ὑβωσις V 43d
 ὑγρός I 55a. c—f
 ὑγορσῆς I 47a
 ὑδρία V 127b. d. XIII 46b
 ὑδροφόρος V 127e
 ὑλακτεῖν VI 29/30a
 ὑμνος I 61b
 ὑπάειρος V 114/15b
 ὑπερασπίζειν XII a. 27/33e. f
 ὑπερεθίζειν Xb
 ὑπερφρανεύειν I 65/66e
 ὑπερμεγέθης IV 50/51e
 ὑπερπέτεσθαι XV 120/21
 ὑπερχειλῆς I 27g
 ὑποβάλλειν IV 4a. b. IX 3a. X 9
 ὑπογράφειν Cc. Ed. Ia. e. XVI
 arg.
 ὑπογραφή Ed
 ὑποδιακονεῖσθαι IIa
- ὑποδρομή V 99a
 ὑποζώννυσθαι XV 21b
 ὑποκύννος V 96
 ὑπομάξις IV 4d
 ὑπόμνησις (v. l. ὑπόμνημα) X 18e
 ὑποπιέζειν II 59/62e
 ὑπορροίζειν I 7b
 ὑποστρωννύειν VII 68a
 ὑποστρωννύειν VII 67a. IX 9c.
 XV 125/26a
 ὑποτάσσειν V 21/22f
 ὑποურγός XV 80
 ὑπόχαλκος XIV 53/54
 ὑποψιθνήζειν II 108/09 c. VI
 29/30a
 ὑπώπιον I 88c. II 88a
 ὑσπληγέ VIII 58a
 ὑφή VII 18a
 ὑφήγησις (argumentum) Fist. a
- φαιδρότης VI 86/88c
 φαινίς V 92e (Δάκωνες)
 φαλακρός VIII 27b
 φάλαρος V 102/03 i—l. VIII
 27a. b
 φάλιος IV 28a. VIII 27a. (b)
 φαλιός (ῥυπος) VIII 27a
 φαντασιάζεσθαι II 108/09c
 φαρμακεία II b. 2b. 17
 φαρμακίς II 3. 17. 18a. 33/34a.
 48/49c
 φάσσα V 96
 φελλόδρυς V 97a (Δερκαδης)
 φερωνόμως *II 17
 φηγός IX 20/21a
 φθορός Dos. 15/18a
 φθύδιον *VII 127a
 φθύζειν VII 127a. b (Δωριεῖς)
 φιαρός XI 21b—d
 φίλαρνος VIII 27c
 φίλεργος X 56/58d. XXV VIII
 φιλέριθος XXVIII
 φίλερις V 186/37a
 φιλεχθής V 186/37d
 φιλιούν VIIa
 φιλοίφης IV 63/63a. b

φιλοκύννηγος III 49/51 a. c
 φιλοστοργεῖν II 48/49 c
 φιλοστοργία II 48/49 c
 φιλοσυνουσιαστής IV 62/63 a. b
 φιλοφρούτης XII 23/24 b
 φίλτρον II 1 b
 φλογοειδής VII 23 c
 φλύκταινα IX 28/30 a. f
 φλυκτάδης IX 28/30 f
 φοιτᾶν I 49 a
 <φολῖς> I 115 c
 φραγμός I 47 b
 φρακτῆ I 47 c
 φριμαγμός V 141/43 a. b
 φριμάσσειν V 141/43 a—d
 φρονηματίζεσθαι XIV 48/49 a
 φυκίον VII 58 b. c
 φῦκος VII 58 a. b
 φυλάκισσα VI 9/12 c
 φυλάσσειν VII 64 a
 φυλλάς IX 4
 φῦμα II 48/49 d
 φύσκη IX 28/30 f. XII 23/24 c
 φυτάριον III 29 c. V 92 c. XIII
 41 c
 φυτόν (= φῦμα) II 48/49 d. Bes.
 5/6 c
 φωλιάς I 115 a—c
 φώρ Dos. 15/18 a
 φωσφόρος II 14

 χαῖτος VII 5/9 a. b
 χαλέπτειν Dos. 13/14
 χάλκωμα II 35/36 a. 156
 χάος VII 5/9 a. b (Λάκωνες)
 χεῖλος I 59
 χειρόμακτρον VII 16 g
 χελιδόνιον XIII 41 a. c
 χερσοῦν XVI 94/97 a
 χηλόπους Fist. 16
 χίμαρος I 5/6 a. c
 χίμετλον V 123/24 a
 χλευαστικός V 6/7 a. b
 χνοάσειν VI 2/3 c. XV 130

χόριον IX 19 a. b. X 11 a—d
 χορτάριον V 55 b
 χορτάδης IV 25 b. VII 58 b. XIII
 34 a
 χρησθαι (sensu passivo) XVI
 94/97 c
 χρησιμέειν XV 8 b
 χροῖζειν X 13 g
 χρόνος (annus) VII 85 b. XVI
 71/72 a. Dos. 15/18 a
 χρυσίζειν I 30 d
 χρυσίτις XII 35/37 b
 χρυσοειδής I 30 b—d. II 78
 χρυσόμαλλος Bes. 26 b
 χρυσόξυλον II 88 b
 χρωτίζεσθαι II 140/41 a
 χυτροειδής V 58 a
 χωράριον X 14 c

ψαρός VII 16 b
 ψευδηγόρος XII 23/24 c
 ψευδολογία XII 23/24 a
 ψεῦσμα XII 23/24 a. *b (Σικε-
 λιῶται; coni. ψενστή)
 ψηλαφᾶν VII 74
 ψιάς I 1 d. f
 ψίειν I 1 d. f
 ψίδυρ I 1 f
 ψίδυρίζειν I 1 d. f
 ψιδύρισμα I 1 c—e
 ψίδυρος I 1 d. f
 ψίττα IV 45 e. V 3 b. c
 ψυδράκιον XII 23/24 a. c
 ψύθος I 1 f
 ψυκτικός IV 25 b. VII 68 a
 ψυχροποιός XV 57/58
 ψυχρός XV 57/58
 ψάμιον IV 34/36 c

 ῥάριον IX 6 a
 ῥαίξειν I 109 b
 ῥαῖτος I 109 b
 ῥεῖν VIII 6 b. 65 a
 ῥριός VII 62. 85 a. b

Addenda et corrigenda

- 15, 24. excurrere verbae etiam C. Wreyma x *Lit. Z.*
trakt. 61, 1913, 551
- 67, 8. locis similibus addas Art. Ludwig *Anecdota r. græc.*
(Orthogr. V (Ind. lect. hsem. Regim. 1907), p. 135, 1
καλεῖται ἡ τὰν ἑταίρων κοίτη, ἀπ' οὗ καὶ ἔγενετο
ἡ κοίτη.
- 69, 4. adn.: ἡ κατὰ γλ. codd.
- 77, 7. arg. c in K adhaeret titulo, qui super verbis p
tuo est.
- 107, 4. T siglis addendum.
- 146, 4. εἰ βίβλ. rectum videtur, cf. 291, 8.
- 156, 14. arg. c in K extra ordinem scholiorum est.

3 9015 01349 3047

Received by [illegible] 1989

- Ὀδυσσεύς I 123 b. XI 7 b. *Fist.*
 1/2 a. b. *Dos.* 15/18 a. b
 Οἰνήϊς I 3/4 c. 123 b
 Οἰνόη *Fist.* 1/2 a
 Ὀλυμπος XIII 30 b
 Ὀμφάλη *Fist.* 14
 Ὀρέστης Ba
 Ὀρκοῦ πύλαι v. Φόρκοῦ πύλαι
 Οὐρανός I 65/66 a. 123 b. VII
 45/46 c. XIII 1/2 c. *Sim.* Al. 1.
 Bes. 14

 Παλαίμω VII 57 a. [59]
 Πάν ἄκτιος V 14/16 a—d
 — allegoria I 3/4 d. e. 123 a
 — ἀπάτωρ *I 3/4 d
 — παρ' Ἀρκάσι VII 106/08 a. b
 — Βουκολίων I 64 c
 — genealogia I 3/4 c. f. 123 b.
 VII 109/10 b. c. *Fist.* 1/2 a. 15 a
 — c. *Dos.* 15/18 a
 — γηγενής I 3/4 f. *Fist.* 1/2 a
 — Δάφνης VIII b
 — δειμάτα Πανικά V 14/16 l. I
 3/4 d
 — Ἠχώ *Fist.* 5/6 b
 — ἐν Θετταλία VII 45/46 d
 — ἐν Θήραις I 3/4 f
 — θήρας ἐπιστατεῖ VII 106/08 a. b
 — κέρατα I 3/4 d
 — παρὰ Κράθιδι V 14/16 b—d
 — ἐν Λυκαίῳ I 123 c
 — ἐν Ὀμόλῃ VII 103 a. b
 — Ὀμφάλη *Fist.* 14
 — ὄρειος VII 45/46 a. c—e. 106/
 08 b
 — οὐράνιος I 3/4 f
 — παιδεραστής VII 103 a. b
 — παρθαλή I 3/4 d
 — Πέρσαι *Fist.* 9/10 a
 — πετροβάτης *Fist.* 13
 — Πίτυς *Fist.* 4
 — Σύριγξ *Fist.* a. 7/8 a. I 3/4 d. e
 — τραγόπους VII 109/10 b. c. *Fist.*
 5/6 a. I 3/4 d. e
 — Φύξιος VII 130/31 c

 Πάν χηλόπους *Fist.* 16
 — Ὠρομέδων VII 45/46 a. c—e
 Πάνες IV 62/63 d. e
 Πανδίων XII 27/33 a
 Πανδώρα I 32
 Παρθενία XIII 25/28 a
 Πάρις *Fist.* 11/12; v. Ἀλέξαν-
 δρος
 Πειρώ III 43/45 a—c. e. h
 Πελασγός I 123 c
 Περιμήθη II 15/16 b
 Περσεύς *Fist.* 9/10 c
 — Εὐρυμέδων VII 45/46 b
 Περσεφόνη: Ἄδωνις III 48 a. c. d.
 XV 86 a
 — Ἐκάτη II 11/12 a. c
 — Κόρη XV 94/95 a
 — Μελιτώδης XV 94/95 a. b
 — Σικελία XV 14
 Πηλεός III 15. *Dos.* 1/5 a
 Πηνελόπη I 3/4 c. f. 123 b. VII
 109/10 b. c. *Fist.* 1/2 <a.> b. c.
 15 a—c. *Dos.* 15/18 a
 Πίσα IV 29/30 b
 Πίσος IV 29/30 b
 Πίτυς *Fist.* 4
 Πλειάδες XIII 25/28 a. c
 Πλοῦτος II 33/34 a. III 49/51 d. X
 19 a—c
 Πλούτων II 33/34 a. d—f
 Πόδαργος κύνων I 65/66 c
 Πολύφημος: Γαλάτεια Vif. 6 c
 — Θώωσα XI 67/68 a. c
 — Ποσειδῶν XIII 7/9 a
 — ἐν Σικελία XI 7 b
 — Ἔλας XIII 7/9 a
 Ποσειδῶν VII 5/9 d. e. 76/77 d.
 XII 27/33 a. XIII 7/9 a. XVI 49
 — ἐν Τροίῳ XVII 68/69 a. d
 ποταμοί VIII 33 e. f
 Πρίηπος I 21/22 a. 81 a. b
 Προμηθεύς VII 76/77 h
 Πρωῶτις XIII 25/28 a
 Πυγμαλίων XVI 76 b

- 'Ραδάμανθους XIII 7/9 b. e
 'Ροδόπη VII 76/77 d
 'Ροίκος III 13 c

 Σαλμωνεύς III 43/45 h
 Σάμος κύων *I 65/66 c
 Σάτυροι III 2 a. d. IV 62/63 c—e.
 VII 72 c. d
 Σειληνοί III 2 a. IV 62/63 d. e
 Σειρήνες V 78/79 c
 Σελήνη: 'Εκάτη II 14
 — 'Ενδυμίων II 10 c. 99. III
 49/51 a. c
 — ἐπὶ ἔρωτος II a. 10 b. c
 — ἐπὶ μαγείας II b. 99
 Σικανός I 65/66 a
 Σκύθαι IV 62/63 b
 Σμύρνα I 109 a (v. l. Μύρρα)
 Στονυγία (?) XIII 25/28 a
 Στρομών VII 76/77 d
 Συμπληγάδες XIII 22/23 c—f
 Σύριγξ Fist. 7/8 a
 Σχοινεύς III 40/42 b. d
 Σωσιφάνης XVIII 51

 Τάλως Dos. 5/8
 Τεύταρος XIII 56 b
 Τηθύς VIII 33 e. f
 Τηλέμαχος Fist. 1/2 a. c
 Τήλεμος VI 20/24 h—n
 Τιμανδρος *VI 40 a. b
 Τίτυροι III 2 a. d. VII 72 c. d
 Τρίοψ XVII 68/69 b. d
 Τριπόλεμος VII 155/56 c
 Τυδεύς XVII 53/54 b. Dos. 15/18 a
 Τυρώ III 43/45 a. h

 "Υλας XIII 7/9 a. d. 48

 Φαίαξ *IV 32 a (Αἰακός)
 Φάσις XIII 75 c
 Φεραία II 35/36 a
 Φέρητος βουκόλοι II 35/36 a
 Φιλοτίτος V 147/50 l
 Φιλοκτῆτης Dos. arg. 9/12. 13/14.
 15/18 a. b

 Φοινίξ II 11/12 b
 Φόλος VII 149/50 a—c
 Φόρβας v. Άβας
 Φόρκου πύλαι *XIII 22/23 a (Όρ-
 κου)
 Φόρκυς XI 67/68 c
 Φρονία III 49/51 d
 Φύλακος III 43/45 c

 Χάλκων VII 5/9 d—h. o
 — ἀνδριάς i. l. o
 Χάος XIII 1/2 c
 Χάριτες XVI 104/05 a. Dos. 5/8.
 Bes. 14
 Χείρων VII 149/50 a—c. XIII 7/9
 b. <e>
 Χετταίος XVI 76 b
 Χιόνη I 21/22 a
 Χρύσης VII 78/79 a

 'Ωκεανός VIII 33 e. f
 'Ωραι XV 103 b
 'Ωρείδυια VII 76/77 b
 'Ωρομέδων VII 45/46 a. c—e

 ἄγων ἐν Τριοπίῳ XVII 68/69 a. d
 — ἐν σκίλλαις VII 106/08 d
 ἄλευρα II 18 a
 ἄλλονται οἱ ὀφθαλμοί III 37
 ἄλφιστα II 18 a. b
 ἄρτος θηρίων τύπους ἔχων Bb
 ἄστὴρ πίπτων XIII 49/52 a. c
 ἀφοσίωσις II 35/36 a. 66/68 a

 βέβηλος III 49/51 e
 βίβλοι νόμιμοι καὶ ἱεραὶ IV 25 c

 γοητεία II 90/92 c
 γυνή τετοκυία II 11/12 b

 δαγός II 110 b. d—g
 δαιμων τοῦ ἀνθρώπου II 28 a
 δεσμεύειν II 3

- Ἰταλία pro Σικελία (v. var. lect.)
V 123/24 e. g. 126 b. VI c; v. Σικελία
- Ἰωλκός XIII 19
- Καλυδναί I 57 c
Καλυδών I 57 b
Καρία νήσος IX 25/27 c
Καρίαί πέτραι IX 25/27 c
Καρχηδονία XVI 76 a. b
Κασταλία κρήνη VII 148 b
Καύκασος VII 76/77 f. h
Κελαίνας τῆς Φρυγίας X 41/42 e
Κεφαλοῖδιοι I 118 b
Κίος: Προῦσα XIII 30 a. b
Κόκκινος ὄρος: Θόραξ XV 64
Κόλχοι XIII 75 c
Κοπτός XVII 128
Κορινθιοὶ κατώμισαν Συρακούσας
XV 91/92 a. XVI 83/84 a
— χαλκώματα II 156
Κροῖθις ποταμὸς περὶ Σύβαριν
V 14/16 k. m. 123/24 g
Κραννῶν XVI 36/37
Κρότων III a. IV a. b. 32 a. 33 b
Κυάναι XIII 22/23 a. b
Κύδωνες VII 12 c
Κυδωνία VII 12 c
Κυδωνικός: Κρητικός VII 12 b
Κύνθος Bes. 9/13 a
Κύνος XV 141
- Λάκαινας ἀνδρείους γυμνασίους
ἀσκοῦνται XVIII 22/25
Λακίνιον IV 33 b. c
Λάτιμον ὄρος τῆς Καρίας III
49/51 a—c
Λάτυμον ὄρος περὶ Κρότωνα IV
19 b. c; Λακωνικόν b
Λήμνος Dos. 15 18 a
Λιπάρα τόπος II 133/34 a
Λοκροί: Αἰολεῖς I 56 c
Λύδιος λίθος XII 35/37 a. b
Λύκαιον I 123 c. e. g
Λυκάπη κόμη Αἰτωλίας VII 72 a. b
- Λύκωπος(?) θῆμος Κόρον VII 72 a
Λυσιμέλεια λίμνη XVI 83/84 b
- Μαίανδρος X 41/42 e
Μαίναλος I 124 a. b
Μαιῶται XIII 56 a. b
Μαιῶτις λίμνη XIII 56 a. b
Μακεδονίτις XV 2 b
Μεγαρεῖς ναυτικοί XII 27/33 b. c
— οὐδενὸς ἀξιοί XIV 48/49 a
Μηθία Dos. 1/5 a
Μίθεια πόλις Ἄργους XIII 20
Μιλῆσιοι: ἀποικοὶ παρὰ τὸν Θᾶ-
σιν XIII 24
— ἔκτισαν Ναύκρατιν VII 114 c.
XVII 98 b
στρώματα XV 125/26 a. b
Μίλητος VII 114 c. XVII 98 b
Μύνδος πόλις Ἀρκαδίας II 29;
Καρίας ib.
- Νάξος: Δία II 45/46 a. b
— Διονύσου VII 149/50 a
— νήσος Κρήτης Bes. 4 b
Ναύκρατις VII 114 c. XVII 98 b
Νεῖλος VII 114 b. c. XVII 98 b
Νήαδος ποταμὸς Κρότωνου IV
24 a. b
Νίνος ἢ Ἀσουρίων III 18 a
Νίσαια XII 27/33 a
Νισαῖοι Μεγαρεῖς XII 27/33 a
Νῶσα ἢ Ἀραβική Bes. 5/7 a
- Ἦθος πόλις III 43/45 f
Οἰκοῦς τόπος ἐν Μιλήτῃ VII
115/18 e
Ὀλυμπία: Πίσαι IV 29/30 b. c
Ὀλυμπὸς ὄρος τῆς Μυυτικῆς XIII
30 b
Ὀμόλη (vel Ὀμολή) θῆμος ἑκτικ-
τίας VII 108 a. b
Ὀρχομένιοι ἐν Κῆρ VII 21 a
Ὀρχομένον ἐν Ἀρκαδίᾳ XVI 104/105
c; ἐν Βοιωτίᾳ ib.

- Πακτωλὸς ὄρος** (!) *τῆς Λυδίας*: XII 35/37 a
Πελασγικὸν ὄρος (*Ἄθως*) *VII 76/77 d
Πέλλη πόλις Μακεδονίας I 23/26 e
Πελοπόννησος: *Ἀπία* I 134 b
 — *Δωριεῖς* XV 91/92 b
Πήλιον VII 149/50 a
Πηνεῖος I 67 a
Πίνδος ὄρος Ἀρκαδίας I 67 c; *ποταμὸς ἢ ὄρος τῆς Περραιβίας* ib.
Πίσσα: *Ὀλυμπία* IV 29/30 b. c
Πρίαπος πόλις περὶ Λάμψακον I 21/22 a
Προῦσα: *Κίος* XIII 30 a. b
Πτελέα ἐν Ἀρκαδίᾳ VII 65 a. b
 — *Ἐφεσος* b. c
 — *μέσον Ἐφέσου καὶ Μιλήτου* c
 — ἐν *Κῶ* a. b
Πτελατικός: *Θεσσαλικός* VII 65 a
Πύξα δῆμος ἐν Κῶ VII 130/31 a. d. e; *τόπος* a. c. e
Ῥήγιον τῆς Ἰταλίας Ba
Ῥήναια ἢ καὶ Ἀήλος XVII 70
Ῥίον τὸ Ἀγαῖκόν *I 125/26 b
Ῥοδόπη ὄρος Θωάκης III 43/45 g. VII 76/77 c—e. 112 a
Ῥόδος Sim. Ov. c
Σαέντα: *Λυδῆ* Fist. 14
Σαλαμίνοι: *δάκνθος ἐν τοῖς ἰστίοις* X 28 f
Σάμια στράματα XV 125/26 a. b
Σαρδῶν πέλαγος XVI 86
Σεληναῖον ὄρος II 15/16 a
Σικελία pro *Ἰταλία* (v. var. lect.) Ba. IIIa. IV a. b. 32 a. V 14/16 m. 126 b. VII 1 c. 78/79 c; v. *Ἰταλία*
 — *Περσεφόνης* XV 14
Σκυθικὸν ξύλον II 88 a. b
Στομαλίμνη ἐν Τροίᾳ IV 23 a
Σύβαρις: *Θούριον* V 1 a—d. 72/73 a. b
 — *ποταμὸς* V 1 a. 14/16 k
Συβαρτίτις πηγὴ V 126 a. b
Συμπληγάδες πέτραι XIII 22/23 a—f
Συρακόσιοι ἄποικοι Κορινθίων XV 91/92 a. XVI 83/84 a
Σύροι μέλανες X 18 g. h. 26/27 a. b
 † **Ταφύσκος** v. **Φύσκος**
Τέμπη I 67 a. b
Τευκρίς: *Τροία* Dos. 15/18 a
Τευκρός: *Τρώς* Dos. 1/5 a
Τίγρις II 161/62 b
Τίτυρος πόλις Κρήτης III 2 a
Τούνισα XVI 76 b. 77
Τριόπιον ἀρωατήριον τῆς Κνιδίας XVII 68/69 a. b. d
Τρωγλοδόται VII 114 a
 † **Τύμβοις** v. **Θύβοις**
Υετίς κρήνη Μιλήτου VII 115/18 b. f; *ὄρος* b
Φάλαρον χωρίον V 102/03 a
Φάλαρος ὄρος V 102/03 a. h. 1
Φάσις XIII 24
Φοίνικες οἱ Καρχηδονίαν οἰκοῦντες XVI 76 a. b
Φοινίκη ἢ ἀνατολική XVI 76 b; *ἢ νῦν Τούνισα λεγομένη* ib.
Φολὴ ἐν Ἀρκαδίᾳ VII 149/50 a
Φυλάκη III 43/45 a. c
Φύσκος ὄρος IV 28 c (v. l. *Ταφύσκος*). d. e
᾽Ωρομέδων ὄρος ἐν Κῶ VII 45.46 a. c—e

- Ἀντίοχος Ἐφεστιάδου καὶ Δυσ-
 ήριδος** XVI 34/35 a
Ἀντίπατρος XVII 61
Ἄρατος A b. VIa. e. 2/3 a. b
Ἀργεία Σικωνία *XV 97 (Χαρία)
**Ἀρσινόη ἡ Πτολεμαίου τοῦ Φιλ-
 ἀδέλφου γυνή** XV arg. 106/07.
 109/11 a. XVII 121/23 d. 128
Ἀσκληπιάδης ὁ Σάμιος Aa. VII
 21 b. 40 a—d
Ἀστυάναξ ὁ Μιλήσιος IV 34/36 a. b
Βερενίκη (I) XV 106/07. XVII a.
 34. 61
 — (II) XVII 128
Βρασιίδας VII 11
Γλαύκη IV 31 a. b
Δημήτριος ὁ βασιλεὺς V 105 a
Διονύσιος ὁ τύραννος XIV 5 a
δοῦλων ὀνόματα V 2 b. c
εἰλωτες XVI 34/35 b
Ἐπίχαρμος Fa
Ἐρασιστρατος XI c. d
Θεόκριτος Συρακούσιος Aa. Gb.
 XI 7 b. Fist. b
 — **Πραξαγόρου καὶ Φιλίνης** Aa.
 Gb
 — **Σιμίχου (vel Σιμιχίδου)** Aa.
 VII 21 a. b. 40 d. Fist. 11/12
 — **ἐκλήθη Μόσχος** Aa; **Πάρις**
 Fist. 11/12; **Σιμιχίδης** III 8/9 a. b.
 VII 21 a. b. 40 d. XIV 5 c
 — **σιμός** Aa. III 1 a. 8/9 a. b. VII
 21 a. b
 — **ἰσόχροτος Ἄρατου** Ab. VIa.
 2/3 a. b; **Καλλιμάχου** Ab; **Νικ-
 ἀνδρον** Ab
 — **ἤκμασε κατὰ Πτολεμαίου τὸν**
Φιλᾶδελφον A*a. b. XVIIa. Fist.
 b; **κατὰ τὴν ἐκδ' Ὀλυμπιάδα**
 IVc—e
 — **ἀποστῆς Ἀσκληπιάδου** Aa.
 VII 40 c. d; **Φιλητά** Aa
Θεόκριτος Πυθαγοριστῆς XIV 5 c
 — **μηδὲν εἴληφε παρὰ τοῦ Ἰέρα-
 νος** XVI arg.
 — **ἐπεδήμησεν ἐν Κῶ** VIIa. b;
ἐν Ἀλεξανδρείᾳ XV arg.
 — **χαρίζεται τῇ Ἀρσινόῃ** XV arg.
 — **Βουκολικά: διάλεκτος** Fa—c;
ἐπιγραφή Ca—c; **εὔρεσις** Ba. b;
χαρακτήρες D
 — **latet sub persona** Comissa-
 toris IIIa. 1 a. 8/9 a. b; **Batti**
 IV 38/39 d
 — **λέγει ἐναντίας** XIV 22/23 a;
ἰδίως XIII 75 a. b; **ὄκν ἀνιστο-
 ρήτως** VIII 53/56 d
 — **imitatur Euripidem** X 9; **Ho-
 merum** VIII 66 a; **Sophonem**
 II a. b. XV arg.; **Stesichorum**
 XVIII arg.
 — **λέγει ἀστείας** XI 80 a; **ἐν και-
 ρῷ** V 51 a; **εὐφρήμως** I 138; **καλ-
 λίστως** IV 4 c; **καλῶς** VII 76/77 a.
 144; **κατὰ καιρὸν καὶ προσφῶ-
 ρος τῷ πράγματι** XIII 49/52 a;
οὐ μάτην VII 66; **οἰκείως** I 81 a
 — **laudatur praeterea** I 74. XII
 8/9 c
 — **vituperatur** I 3/4 i. k. 72 b. IIa.
 V 41 a. 141/43 b. VII 19/20. 36 b.
 114 b. 125 d. XII 8/9 b. XV 139
Ἰέρων Ἰεροκλέους XVI arg.
Ἰερώνυμος Γέλωνος *XVI arg.
Καλλιμάχος Ab
**Κάσσανδρος ὁ Ἀντιπάτρου ἀδελ-
 φός** XVII 61
Λᾶγος XVIIa. b. 14 a. b. 16/17
Λυσίμαχος (I) ὁ Ἀρσινόης πατήρ
 XVII 128
 — (II) **Πτολεμαίου τοῦ Φιλᾶδέλ-
 φου** Ib.
Μάγας ὁ Βερενίκης (I) πατήρ
 *XVII 34

- Μίλων ὁ Κροτωνιάτης IV c—e. Πυθαγόρας, Πυθαγόρειοι, -ικοί, -ισαί (σεβαστικοί, πολιτικοί, μαθηματικοί) XIV 5a—c
 Μόσχος Aa Πύρρος ὁ Ἑπειρωτῶν βασιλεὺς IV 20/22a
 Νίκανδρος Ab — ὁ μελῶν ποιητῆς IV 81b—d
 Νικίας ἱατρὸς Μιλήσιος XIb—d
 Ξέρξης VII 76 77 e
 <Θμηρος> ὁ Χίτος Gb
 πενέσται XVI 34 35 b
 τὰ Περισκά Ba
 Πλάτων XIV 5a—c
 Πολυκράτης XVII 70
 Πραξιτέλης ὁ ἀρχαιότερος, ὁ νεώτερος V 105a
 Προυσίας XIII 30b
 Πτολεμαῖος ὁ Σωτήρ Aa. XV 47. 106 07. XVIIa. b. 14a. b. 16 17. 23. 26. 28. 41
 — ὁ Φιλάδελφος A* a b. IV 31b. XIV 59. XV arg. 46. 47. 106 07. XVII a. b. 14 a. 16 17. 58 59. 68 69a. 128. Fist. b
 — <ὁ Εὔεργέτης> XVII 128
 — ὁ Φιλοπάτωρ XVIIa
 Σαρδανάπαλος II 161/62b
 Σιμίας Sim. Ov. c
 Σιμιχίδης Περικλέους Ὀρχομένιος VII 21a
 — v. Θεόκριτος
 Σιμωνίδης XVI arg. 44
 Σκόπας Κρόντος καὶ Ἐγκερατίας XVI 36/37
 στάσις ἐν Συρακοῦσιν Ba
 Σωκράτης II 28a
 Σόφρων Fa
 Φιλητᾶς Aa. VII 40f. g
 Φιλόξενος IV 31d
 Φιλωτέρα *XVII 121/23d
 † Χαρία v. Ἀργεία
 Χρῦσιππος ἱατρὸς Ῥόδιος XVII 128

V. Grammatica, rhetorica, poetica

- accentus*
 ἀναστροφή *I 39a. XV 125 26b
 ὑπερβιβασμός I 102c
 nomina in -ιον I 50b. -νιος III 7
 ἀμίτ XIII 1 2b
 ἐνδοί κτλ. XV 1a
 v. s. διάφοροι λέξεις
 κοῦφισμα I 82 85i
 παράγραφος *I 94a

spiritus
 ἤρι III 10a
 οῦ I 105 06a
 v. s. διάφοροι λέξεις
 ἐποδιαστολή XVI 1*
- litterae vocales et consonantes*
 ἀντίστοιχος I 38b. d. XIIa
 ἀποβολή I 1f. 2a. V 43d
 ἀποκοπή Fd. II 40/41c. III 11. XV 143a
 ἀφαίσεις Fd. I 1k. 12b
 διάλυσις I 34a. 12c
 ἐκβολή I 15a. 58b. II 40/41c. 114 16b
 ἐκθλιψις I 34a. 82 85b
 ἔκτασις I 7d. IV 32b. VII 45/46e
 ἐπέκτασις Fd. I 2c. V 68/69c
 ἐπέκθεσις Fd; v. ἐπίθεσις
 ἐπίθεσις *II 112 (ἐπέκθεσις)
 κρᾶσις I 82 85b. II 53/54b

μετάθεσις I 38 b. d. VII 154 d.
 XII a. 12/16 e
 πλεονασμός Fd. I 2 a. 49 a. 55 b. f.
 57 a. 58 b. V 58 a
 πρόσθεσις I 15 a. 55 b. 102 c
 πρόσληψις I 2 a
 συγκοπή Fd. I 82/85 a
 συναίρεσις I 82/85 a. 87
 συναλοιφή I 128/29 a. II 112. VII
 36 a
 συνίησις I 58 a
 τροπή Ca. I 1 a. b. f. k. 2 a. c. 3/4
 i. k. 12 c. e. 17. 49 a. 51 c. 58 b.
 77 b. 87. 102 c. 134 c. II 40/41 c.
 114/16 b. III 11. IV 17 a. V 34
 a. b. 43 d. VII 149/50 b. XI 78 a
 ὑπέκθλιψις I 1 k
 ὑπέρθεσις III 25/26 e

nomina

ἄ στερητικόν XIII 41 f. XV 109/11 c
 βου ἐπιτακτικόν VII 5/9 k. o. X 1/3 b
 κατάληξις εἰς ἄφωνον I 2 a
 μεταπλασμός I 75 b
 ἤη στερητικόν Fist. 17/20
 ὄνομα συγκεκομμένον X 38/40 b
 ὀνοματοποιία I 1 c. d. f. II 107.
 III 25/26 e. V 141/43 a. c. VI 9/12
 n. o. VII 139 b. XI 78 a
 παραγωγόν I 49 a. b. 58 a. d. V
 89 a. 116/17 c. 147/50 a. c. d
 πατρωνυμικόν III 8/9 a. VII 40 b.
 XVII 14 b
 πρωτότυπον I 58 d
 ὑποκοριστικόν Eb. III 7. 35 a.
 IV 20/22 a. 58 d. V 40 a. b. X
 1/3 a. 38/40 b. XV 13 c

genus

νάρκισσος I 133 a
 ὄς V 23
 χίμαρος I 5/6 a
 v. s. διάφοροι λέξεις

διάφοροι λέξεις

ἄνηθον—ἄνισον VII 63 d
 ἄρμοι—ἄρμοι IV 50/51 c
 ἀσφοδάλος—ἀσφοδείδος VII 68 c. d
 ἀντῶ—ἀντῶ XIII 15 a
 γὰβλος—γαυλός V 58 b
 δοῦλος—οἰκέτης V 5 a
 ἔλαιον—ἐλαιόν IV 7 a—c
 ἔνηβος—ἔνηβος VIII 3
 ἔτερος—ἄλλος VII 36 b
 κρωσσός—κροσσός XIII 46 a
 Μόλων—μολών VII 125 a—e
 οἰστρος—μύωψ VI 28 a
 ὀλός—ὄλος Bes. 1/3 a
 ὄρχος—ὄρχατος I 48 b
 οὐτῶς—οὐτῶ IX 14
 πορθμός—ἰσθμός I 57 a
 ποτε—ποτέ IV 48 c
 πύρριχος—πυρρίχος IV 20/22 a
 σαῦρος—σαύρα VII 22
 σκυμνός—σκύμνος XI 41 c. d
 τάδε—τάδε II 101 b
 χάος—χάος VII 5/9 a. b

genera sermonis

οἱ ἀρχαῖοι IV 45 a. VII 83
 οἱ παλαιοὶ I 13 e. V 2 b. c.
 VI 18/19 k
 (κοινὴ διάλεκτος:) ἐν τῷ βίῳ VII
 105
 — ἡμεῖς II 88 b. IV 20/22 a. V
 2 e. 14/16 f. VII 5/9 l. 125 a. VIII
 10 c. 58 a alibi
 — ἰδιωτικῶς XIII 42 c
 — κοινολέκτως VI 18/19 i
 — κοινόν XIV 6
 — κοινοτέρως I 27 a
 — κοινῶς X 44 c
 — οἱ νέοι I 13 e
 — ἐν τῇ συνηθείᾳ VIII 10 a. b

syntaxis

αἴκην ἀντι τοῦ ἵνα VII 52/56 h
 ἀναστροφὴ VIII 88/89 a
 ἀντίπτωσις VII 151/52 e

ἀντιστροφή VIII 88/89 c. 90/91 a
ἀπαρέμφρατα ἀντι προστακτικῶν
I 133 c

ἀπὸ κοινοῦ II 50/51 a. IV 31 e.
VIII 58 a. b. X 30 b

ἀποδοτέον τι πρὸς τι Fist. 13. 16
ἐναλλάξ τάντεται VIII 88/89 b
ἐνεργητικὸν ἀντι παθητικοῦ XIV
15 a. b

θναυμαστικόν V 86/87 a. d

λείπει τι I 1 g. 58 c. 105/06 a—c.
IV 38/39 c. V 61 a. 112/13 f.
147/50 k. VI 20/24 g. 25 a. 29/30
a. b. VII 157 e. VIII 26 b. c IX
13. XIV 1 a. 51. XV 147 a

νοητέον ἔξωθεν VIII 26 c. XII
17/21 d

τὰ εἰς $\bar{\alpha}$ οὐδέτερα πληθυντικά
ἀντι ἐπιρρημάτων II 100 b

παρακλήσεις V 3 a

παρέλκειν Ἀτικῶς XIV 8

πατρωνυμικά ἐπὶ τῶν υἰῶν ὡς
καὶ ἐπὶ τῶν πατέρων VII 21 b.
40 d

περισσόν τι IV 54 a. VII 3 d

πρὸς ἀντι τῆς παρά I 28 f

προσηλυπτέον II 76 a; ἔξωθεν VII
183/34 a. XII 17/21 c

ὑπερβατόν II 95

metrica IV 32 b. V 2 a. VIII 33 g.
XXVIII arg. XXIX arg. Fist. a. c.

Sim Al. a. c. Sec. a—c. Ov. a.
9/10. 11 a

Dialectus Dorica

παλαιὰ καὶ νέα F b

ἀνειμένη Fa. c

πλατυστομοῦσι τὸ $\bar{\alpha}$ πλεονάζοντες
XV 87/88

accentus

γραῖα VII 126

ἐφιλάθην, ἐκόσμηθην VII 60 a

κεφάλαια III 52 (Συρακούσιοι)
τὰ εἰς τὰ ῥήματα I 82/85 d

spiritus

η δασὺ εἰς $\bar{\alpha}$ ψιλόν I 1 a. b

litterae vocales

$\bar{\epsilon}$ εἰς $\bar{\alpha}$ βραχὺ I 3/4 i. k

$\bar{\epsilon}$ εἰς η I 1 k. 12 c. II 40/41 c

$\bar{\epsilon}\iota$ εἰς $\bar{\alpha}\iota$ I 3/4 i. k

η εἰς $\bar{\alpha}$ I 1 a. b. k. 7 d. 82/85 g—i.
102 c. II 114/16 b. X 21 a

$\bar{\omicron}\nu$ εἰς $\bar{\omega}$ VII 149/50 b

$\bar{\omega}$ εἰς $\bar{\alpha}$ V 34 a. b

$\bar{\epsilon}$ καὶ \bar{o} εἰς $\bar{\epsilon}\nu$ II 89

\bar{o} καὶ $\bar{\alpha}$ εἰς $\bar{\omega}$ VII 36 a

litterae consonantes

γ εἰς δ IV 17 a

ζ εἰς $\sigma\delta$ I 3/4 a

$\bar{\kappa}$ εἰς $\bar{\xi}$ I 134 c (Βοιωτοί)

εἰς $\bar{\tau}$ I 1 k

$\bar{\lambda}$ εἰς $\bar{\nu}$ I 77 b

$\bar{\rho}$ ἀποβάλλεται I 2 a

$\bar{\sigma}$ εἰς $\bar{\nu}$ I 17

εἰς $\bar{\xi}$ I 12 e

εἰς $\bar{\tau}$ I 2 a. b

$\bar{\tau}$ εἰς $\bar{\kappa}$ I 1 k

declinatio I.

gen. sing. masc. $-\bar{\alpha}$ V 5 b. c

nom. plur. $-\bar{\epsilon}\bar{\varsigma}$ (!) I 92/93 e

acc. plur. $-\bar{\alpha}\bar{\varsigma}$ d

declinatio III.

nom. plur. $-\bar{\alpha}\iota$ (!) I 110 b

acc. plur. $-\bar{\alpha}\bar{\varsigma}$ a

coniugatio

terminationes:

2. pers. sing. $-\bar{\epsilon}\bar{\varsigma}$ I 3/4 a

2. pers. sing. aor. med. $-\bar{\alpha}$ IV 28 d
(Συρακούσιοι)

3. pers. plur. praes. = dat. sing.
partic. I 43 a. b
inf. praes. -ῶν I 3/4 a
imp. -ῶο XI 42 a (Συρακοῦσιοι)

tempora

fut. verborum in ζ exeuntium ξ
habet I 12 f
fut. ind. περισπῶσιν I 3/4 g. h.
95/98 k

syntaxis

δοτικὴ ἀντὶ γενικῆς VI 36/38 d

exempla

ἀ I 1 b
ἄδε V 34 a. b
αἰθε VII 86
αἶκα I 3/4 i. k. V 21/22 f
ἀννπόδατος XIV 6
Ἄρταμις I 3/4 i. k
ἄτερος VII 36 a
βέντιστος I 77 b
γραψῆ I 3/4 g
Δᾶ IV 17 a
δεξῆ I 3/4 g
δήλεσθαι V 26/27 e. i
ἐντι (ἔστι) I 17
ἦμεν II 40/41 c
ἦμες VII 86
ἦνθεν I 77 b
Ἰλαθι XV 143 a
ἰνκτάς VIII 30 b. c
κεκλάγω *I 43 c (Σικελικῶς)
κιάξ VII 84. XV 33
λάον X 21 a
λής I 12 a.—c
μά XV 89 (Συρακοῦσιοι)
Μῶσαι I 9 a
παντᾶ VIII 41/44 c
ποιησῆ I 3/4 g
ποτί I 2 a. 28 f
πράν II 114/16 b
Συβάριτης V 5 c
τείνδε V 32 a

τετόκω *I 43 c (Σικελικῶς)
τηνεί I 105/06 g. V 45 a
τήνος I 1 i. k. 23/26 a. III 10 b
τῶ I 2 c
τόνη I 2 c
τυψῆ I 3/4 g
φίντατος I 77 b
φλασῶ V 147/50 g
ψέ IV 3 a. c
ῶδήκω I 43 c (Σικελικῶς)

Dialectus Aeolica

ἐπένθεσις, συγκοπή Fd

accentus

βαρόνονται nomina in -εως VII 4;
gen. in -εως ib.; ζάτεια I 82/85
e—i; νίκημι VII 40 e

litterae vocales

ὄν εἰς ἔν III 11

verbum

πρόσκειται μῖ VII 40 e
reduplicatio I 55 b

exempla

ἄμμιν I 102 c
Ἀχιλλεύς VII 4
ἦς ἀντὶ τοῦ ἦν II 90/92 a
κύνεσσι Fd
Λυκῶπευς VII 4
μελίσσω I 2 b
νίκημι VII 40 e
πέπταμαι I 55 b
πεπτεργμαί ib.
Πήλιος VII 4
ποθορεῦσα V 85 b. c
πόσις Dos. 1/5 a
πυροίχος IV 20/22 a
ῶδήκημι I 43 a. c

Dialectus Ionica

ἀναστροφή: μέτα I 39a
 ἀφαιρέσεις Fd
 παραγωγὸν ἀντὶ πρωτοτύπου I
 58d
 πλεονασμός Fd

exempla

ἀνυπόδετος XIV 6
 ἀσεύμαι III 38
 εἶθε VII 86

Dialectus Attica

ἀποκοπή Fd
 ἐπέκτασις: οὐτωςί Fd

*exempla nota (Att.) designata
 per indicem glossarum dispersa
 sunt.*

Rhetorica, poetica, similia

ἄδρον D
 αἰσθησις ἀντὶ αἰσθήσεως X 41/42b
 ἄλληγορία V 112/13d. Sim. Ov. c;
 τὸ ἔνδον νοούμενον V 43c; τὸ
 ἔσω νοούμενον V 112/13b. 121c;
 τὸ ἔξω—τὸ ἔσωθεν V 86/87f
 ἀμοιβαῖον I b. Va. b. VI c. d. IX
 6a
 ἀμφίβολον IV 9. XIV 22/23a
 ἀναδιπλασιασμός XIII 1/2b. 4
 ἀνακεφαλαίωσις VIII 81
 ἀνάλυσις XVII 27
 ἀντίφρασις VII 154a. XV 94/95
 a. b
 ἀντάρθῃ I 74
 ἀπορία καὶ λύσις Cc. Ed. Ie.
 I 13e
 ἀποστροφή IV 50/51a. X 44a. b.
 XV 40a; ἐπιστροφή IX 28/30c;
 ἀντιστρέφειν XV 38/39a; ἐπι-

στρέφειν XV 87/88
 βουκολικά v. *indicem* IV. a. Θεό-
 κριτος
 γενικῶς λεγόμενον I 67a
 γλυκύτης I 31. III 40/42g. VIII 33b
 διάλογος Ed
 διαστολή XIII 1/2b
 κατὰ διαφορὰν *Ca. III 25/26g.
 IV 48c. V 53/54b
 διηγηματικόν D. Ed
 διττολογεῖν IV 8
 δραματικόν D. Ed. Ib. Va—c
 εἶδη λόγου Ea. b. d. III b
 εἰδύλλιον Ea—d
 εἰρωνεία V 8a. b. 78/79c. VI
 18/19b. VII 92. X 13b c. 38/40
 b. d. f. XIV 30
 κατ' ἐξοχήν IV 45a
 ἐπανάληψις I 30a. 123a. III 40/42g
 ἐπίθετον (ornans) III 25/26g. V
 53/54b
 ἐπικωμαστικὸν εἶδος III b
 ἐπιμελῶδημα I 64b
 ἐπιμονή III 40/42g
 ἐπωδός I 64b. 94b
 εὐφημία I 138
 καταχρηστικῶς λεγόμενα I 1d. II
 108/09b. V 34c. 48/49c. VI 7b.
 29/30a. k. m. VII 2a. b. 70e. VIII
 49a. XI 24
 κωρῶς λεγόμενα I 1d. f. 3/4c.
 45a. 46f. II 108/09b. 156. IV
 19a. 28c. 45b. V 34a. c. 48/49c.
 93b. c. 106a. 141/43b. VI 9/12m.
 18/19c. 29/30a. k. m. VII 2a. b.
 70e. 125a. 138/34b. VIII 30b.
 58a. X 1/3d. e. XI 41d. XIII
 40b. XVI 8. XVIII 22/25
 κωμικὴ διασκευὴ IV 26a
 λύσις v. ἀπορία
 ἀπὸ μέρους VII 34a
 μετᾶληψις I 151a
 μεταφορὰ I 5/6b. 51c. 95/98l.
 III 12a. 30. V 21/22c. 116/17
 b—d. VI 9/12n. 18/19c. g. i. 28a.
 VII 5/9l. 17a. 37. 120. 125a.

ι. X 29b. XII 12/16f. 26a.	σύγκρισις XII 8/9b; ἀπὸ τοῦ μεί-
15b. 40a. XV 8b. 48/50c.	ζουτος XVII 181/84
1/3b. 5/6d	συνεκδοχή VII 5/9l. 82b. X 15/16b.
υμία VI 9/12k	XVI 81
ν D. Ed	ῦμνος I 61b
λατικόν VIII 81	ὑπερβολή I 36/37b. IV 38/39d.
λολή XII 8/9c	V 10a. VII 82a. XII 8/9a
ρασις I 1f	ὑπέρρογον D
ικὸν ξθος VIII 33a	ὑπόθεσις Ib. IIb. VIb—d. XIV
μα I 64b	12/14a
διον I 61b	ὑπόνοια X 54/55d
της II 140/41b	χαρακτῆρες τῆς ποιήσεως D

Γ. Glossae cum verbis et rebus notabilioribus

in rem videbatur, formam Atticam adhibui. litteris latius nitis exscripta sunt verba, quae in scholiis explicantur, uncis atis inclusa, quae ad aetatis recentissimae sermonem pertinent.

ειδής IV 61a	ἀδημονία III 38
ός I 52b	ἀδιαντον XIII 41b. d—f
λεσθαί I 31	ἀδολεσχία XV 87/88
ιασις I 31	ἀεικνύητος VIII 33e
αποποιός V 105a	ἄζα V 109a. b
κτησις XV 89	ἀηδιζεσθαι V 136/37b
ς XIII 39	ἀηδών VII 139b. c
γητος X 14a	ἀήτητος VI 46b. c
ως XII 17/21c—e	ἀθιγής I 60a
ός I 125/26d	ἀθλητικός II 121c
VIII 33a—d	αίγιβοτος V 24a
I 16	αίγιθαλλος VII 141a
α XIII 42b	αίγιθος VII 141c
λαιον IV 7a—c. V 100	αίγιλος V 128/29a
κλος *VIII 58b	αίγιπος *I 3/4d
λάχανον IV 52	αίγιπυρος IV 25a
κός I 27a. III 14a	αίθαλιών VII 138b. d
ιό III 31a. b	αίθαλόεις XIII 10/13f. g
ς III 1a	αίθαλώδης VII 138b. XI 24
ιστις XIII 42a—c	αίθειν I 151c. d. V 102/03e
ιν V 106b	αίθός I 151a. IV 46a. V 102/03d
ιας II 33/34a—f	αίμιαία I 47b. c. V 93b
ιστος II 33/34d	αίνοθροπτος XV 27/29b
αγια IV 34/36c	Αιολίζειν I 56a. f
νειν III 38	Αιολικός I 56e

- αίπολικός* I 56 d. i
αίπόλιον Cb
αίπόλος I 1 h. 56 i. 86 a
αίπος I 1 h
αΐτης III 25/26 b. c
αΐτης XII a. b. 12/16 a. b. Dos.
 1/5 a (*Θεσσαλοί*)
αΐτις XII a. b
άκαλήφω VII 109/10 d (*Ατρ.*)
άκαμπής XIII 37
άκάνθινος VI 15/16 a
άκανθίς VII 141 a—c
άκανθυλλίς VII 141 c
άκανθος I 55 a. e
άκαριάλος XIV 9 b
άκατος XIV 3/4 c
άκατέργαστος X 14 g
άκλασταινειν VI 28 c
άκόνη Bes. 4 b
άκουστής Aa. VII 40 c. d
άκρατισμός I 51 a. b
άκράτιστος I 51 a. b
άκρηβος VIII 93 b
άκρις V 34 c. VII 41 b. X b. 18
 a—i. 24 d
άκρώρεια IV 33 c
άκτιος V 14/16 a
άκυλος V 94/95 a. c. d
άλάβαστρον XV 114/16 a
άλεις (?) VII 1 b
άληπτος XIV 43 b
άλιβόλβος v. *σαλύβορβος*
άλίτρυτος I 45 b
άλίφλοιος *IX 20/21 a
άλκυών VII 57 b—d
άλουν XIV 46 b
άλς VII 34 c
άλσος V 32 b
άλυκός V 123/24 d. e
άλωή I 46 e. f. VII 34 c
άλώπηξ V 25 a—d. 112/13 b
άλως VIII 1 b. 34 c
άμαθος II 23/26 d
άμαθύνειν II 23/26 d
άμάλη X 44 a—c
άμαλοδέτης X 44 a—c
άμειλικτος II 33/34 e. X 37 c
άμενηρός V 3 d
άμετακίνητος III 49/51 a
άμη IV 10 a. b (*Ατρ.*)
άμηχανία XI 75 a
άμνός VIII 41/44 e
άμνίς V 3 d
άμοιβαδής IX 6 a
άμολγεύς V 58 a. VIII 87 a. b
άμόλιον I 23/26 c
άμόρη VII 105
άμπελόφυτος I 46 f. V 112/13 g
άμπέχονον XV 21 a
άμπυξ I 33 a—c
άμύτος III 49/51 e
άμόκλαι X 34/35 a—e
άμυκλαΐζειν XII 12/16 d. e
άμυλος IX 20/21 c—h
άμυντήριον IX 23 c
άμυστηρίαστος III 49/51 e
άμφίθυρον XIV 39/42 d
άμφικλυστος Dos. 15/18 a
άμφιλυκον X 48/51 f
άμφιπαλτος Sim. Ov. 17 a
άμφιστέλλεσθαι II 74 a
άμφώης I 28 a. b
άναβάλλειν VI 20/24 b—d. X
 22/23 a. b
άναδενδράς VII 65 b. c
άναδινειν II 17
άναζήτησις XIII 67
άναίσχυντος II 40/41 a. XV 53
άνακρούειν IV 31 e. f. X 22/23
 a. b
άνάκωλος X b
άναντώσις Dos. 1/5 a
άναξ VII 78/79 b
άναροτρίαστος X 14 f
άναρρωνύται IV 10 a
άνάρσιος II 6
άναστέφασθαι *II 121 a
άναφθέγγεσθαι Sim. Ov. c
άναφωνειν X 22/23 a
άνάχωμα V 93 c
άνηθρον V 93 b. c
άνηράριον V 40 b

- ἀνδριαντοποιός V 105 a
 ἀνδρίον V 40 a. b
 ἀνδροβρώς Dos 15/18 a
 ἀνδροθέα Sim. Sec. 1
 ἀνδρῶς Dos. 1/6 a
 ἀνεμίνως VIII 35
 ἀνεμώδης Fist. 5/6 b
 ἀνεμώνη V 92 e—g. XI 57 c
 ἀνένδοτος III 18 b
 ἀνέξοδος XII 17/21 f
 ἀνερευᾶν XV 87/88
 ἀνερούειν XIV 35/36 b
 ἀνέψητος X 7 e
 ἄνηβος VIII 3
 ἄνηθον VII 63 b—d
 ἀνηλεής III 18 b
 ἀνήλιπος IV 56 a. b
 ἀνήμελκτος I 5/6 d
 ἀνήσσητος VI 46 b—d
 ἀνθέρικος I 52 a. VII 68 d
 ἀνθινός II 59/62 b
 ἀνθολογῆν XVIII 39/40
 ἄνθος XV 114/16 b
 ἀνθοφορεῖν V 131 b
 ἀνθοφόρος XI 57 a
 ἀνθραπάριον V 40 b
 ἀνθρώπιον V 40 a
 ἀνθύλλιον V 125 d
 ἀνθώδης V 131 c
 ἀνιαροποιός II 55
 ἀνιάρος II 55
 ἀνίκητος VI 46 c. d
 ἄνισον VII 63 d
 ἀνιστόρητος VIII 53/56 d
 ἀνισχυρός XIV 16 a
 ἄνοδος V 92 f
 ἀντάειν IX arg.
 ἀντιγράφειν XI b
 ἀντίγραφον VIII 74 b
 ἀντιμεταλαμβάνειν *VIII 93 a (ἀντιμεταβάλλειν)
 ἀντιπαράβάλλειν VIII 45/48
 ἀντίπετρος Fist. 1/2 a
 ἀντιφθέγγεσθαι Fist. 5/6 b
 ἀντιχαρίζεσθαι XV 109/11 a
 ἀντιχάρις Dos. 13/14
 ἀντίχειρ III 29 g. XI 57 b. c
 ἀντοδυνᾶν III 13 a
 ἄντυξ II 165/66 c
 ἀνώγειων I 13 e
 ἀπαθανατίζειν XVII 23. 52
 ἀπάνθισμα XIII 25/28 b. d
 ἀπαράλλακτος VII 21 b
 ἀπαργμα VII 33 b
 ἀπαρθένευτος II 40/41 b
 ἀπάρθενος II 40/41 a. b
 ἀπάτωρ *I 3/4 d. Fist. 15 b. Dos. 5/8
 ἀπεικόνισμα II 110 d
 ἀπειρόκαλος II a. *V 123/24 b
 (ἀπειρολόγος)
 ἀπειρολαλεῖν XV 87/88
 ἀπειρολόγος v. ἀπειρόκαλος
 ἀπελαστικός II 35/36 a
 ἀπέραστος XII b (v. l.)
 ἀπερίεργος I 27 e
 ἀπερίσκεπτος IX 33/36 f
 ἀπευκταῖος VI 20/24 i
 ἀπευκτός VI 20/24 i
 ἄπιος I 134 b
 ἀπνευστί VII 70 a
 ἀποβιάζειν VI 18/19 l
 ἀπόβλημα VII 58 b
 ἀποβρέχειν IX 20/21 d
 ἀποδιοπομπεῖσθαι VII 127 a
 ἀπόδοσιν ποιεῖσθαι VI c. d
 ἀποθεοῦν XV 47. 106/07
 ἀπόθερμον IX 20/21 h
 ἀποθηριοῦν IX 33/36 f
 ἀποθλίβειν IX 20/21 d
 ἀποκάδαρσις II 35/36 a
 ἀποκληροῦν II 11/12 b
 ἀπολείγειν II 48/49 c
 ἀπολιθοῦν III 18 a. b
 ἀπολιμπάνειν Fa. X 48/51 d
 ἀπομάσσεσθαι IV 11 b. XVII 36/37
 ἀπομερίζεσθαι XVII 50
 ἀποτίκτειν II 48/49 c
 ἀποτρῶγειν II 48/49 c. V 112/13 e
 ἀποφοιβάζειν XV 63
 ἀπρίξ XV 68
 ἀπροσμηγάνητος I 82/85 k

- ἀπρωῦς XV 13b. c
 ἀπωτερεῖν XVI 18
 ἀραϊός XIII 58/60a. b
 ἀρβύλη VII 26b
 ἄρθις Dos. 15/18a
 ἀρέθουσα I 117c
 ἄρκευθός I 133b. c. V 97a. b
 ἄρκτος I 115a. b
 ἀρομή XIIa
 ἀρμοί IV 50/51c. d
 ἀρμονία X 38/40a
 ἀρουραῖος X 18a—c
 ἀρτίτοκος II 108/09a
 ἀρτίφοντος VIII 41/44e
 ἀρτίχηνος VI 2/3d
 ἀσᾶν III 38
 ἔση III 38
 ἀσκάλευτος X 14a. f
 ἀσκάλιτος X 14c
 ἄσκαλος X 14a—g
 ἀσπάλαθος IV 57a. b
 ἀσπουδέι VII 2b
 ἀσταχυολογεῖν III 32d
 ἀστειμφής XIII 37
 ἀστράγαλος X 36a—c
 ἀστρεφής XIII 37
 ἀσφοδέλος I 52a. VII 68c. d
 ἀτέραμνος X 7e—g
 ἀτημέλητος X 14c. d. XIV 3/4b. c
 ἀτιμαγελεῖν Ca. IX 5a. b
 ἀτιτάλλειν XV 109/11c
 ἀτμητος X 48/51d
 ἄτρακτος II 30b. IV 52
 ἀτρακτυλῖς IV 52
 ἄτροπος III 49/51a
 ἄττειν XV 109/11c
 ἀτύσειν I 56l. m
 ἀλθητική VIII b
 ἀύλος (τοῦ στάχνης) X 46/47d
 ἀύος V 109a. c. d
 ἀυτεπισασία VII 5/9o
 ἀυτεπισαταεῖν VII 5/9o
 ἀύτός (= μόνος) V 109a. XI 12
 ἀυτουργεῖν VII 5/9o
 ἀυτοχειρί VII 5/9o
 ἀύχης Fist. 9/10b
- ἀφετηρία VIII 58a
 ἄφθαρτος Bes. 16/17
 ἀφουσίσις II 35/36a. 66/68a
 ἀφροδισιάζειν IV 62/63b
 ἀχερωῖς II 121a
 ἀχλάς I 134b
 ἄχραντος I 60a
 ἀχρήσιμος XV 8b
 ἄωτος XIII 25/28b. d
- βᾶθος VIII 49b
 βαθύπλουτος Sim. Sec. d
 βαθύσκιος IV 19c
 βαθόσχιος IV 19c
 βαίτη III 25/26b—d. V 14/16
 e. f
 βάλανος IX 20/21a
 βαλιός (ἔπιος) VIII 27a
 βαρυνήνιος XV 138
 βάσανος (cruciatu) XIIIa
 βασιλεύς (in alea) VI 18/19i
 βασκαίνειν V 11/13b. c
 βάσκανος V 11/13b
 βᾶτος I 132
 βᾶτραχος VII 41b. c
 βδάλλειν II 56a. b (ἄττ.)
 βδέλλα II 56a. b
 [βεργίον] I 95/98g. k
 [βροστιαριον (vestiarium)] XVII
 96b
 βιασμός XV arg.
 βιάστησις XIII 42a
 βλάχνον V 55a
 βλήχρον III 14c
 [βλισκούνιν] V 56/57b
 βλόζειν V 125a
 βολβός XIV 17
 βόλος I 40c. d
 βορβορώδης VII 139c
 βόσις V 24a
 βοτάνιον V 123/24a
 βουγάιτος VII 5/9k
 βουκαῖτος (vel Βουκαῖτος) X 1/3
 a. b. 38/40a. b
 βουκολεῖν I 64c
 βουκόλιον Cb

- βουκόλος Ca
 Βοῦκος X 38/40 a. b
 βουνός XVII 79
 βούκαις VII 5/9 k
 βούτομον I 105/06 k
 βράβιλον VII 146 a. b
 βραδυνκίνητος XVI 93 b
 βρήπνος I 21/22 a
 βροτοβάμων Fist. 13
 βρόχθος III 54 a. b
 βρόον VII 58 a. b
 βωτειν *X 15/16 b
- γαλαθηνός I 10 b. c
 γαλακτοδόχος I 23/26 d. 27 e. V
 58 a. 104
 γαληναίος VII 57 e
 γαμβρός (= ἀνήρ) XV 129 (Aio-
 λείς)
 γανλός V 58 a—c. 104
 γαῦρος XI 21 a. Vc
 γενειᾶν XIV 27/28 b. c
 γενειήτης XVII 33. XIV 27/28 c
 γενεσσουργός Sim. Al. b
 γέρανος X 31 a
 γεώλοφος I 13 c—e
 γηπονικός X 14 e
 γήρας Dos. 13/14
 γηρυγόνη Fist. 5/6 b
 γήρως Fist. 5/6 b
 γλήχων V 56/57 a. b
 γλοιώδης II 48/49 c
 γλουτός vel γλουτόν VI 29/30 i. k
 γλυκάνισον VII 63 d
 γλυκίζειν IV 25 d. e. V 130 b
 γλυκύμηλον XI 38/39 b. c
 γλυκυφωνία VII 82 b
 γλυκώδης V 130 a. c. 131 c
 γλύφανος I 28 d
 γνάθος XIV 34 a
 γογγύζειν II 108/09 a
 γοητεία II 1 a. 90/92 c
 γοητεύειν II 90/92 c
 γόμφωσις VII 105
 γραιοῦσθαι V 121 a
 γραμματικός Ga
- γραμμή VI 18/19 c. f. k
 γράφειν VI 18/19 k
 γριπέυς I 39 b
 γριπος I 39 b
 γυιόχαλκος Dos. 5/8
 γύροθεν XVII 79
- δ αγύς II 110 b. d—g
 δαίς II 14
 δαιτυμών II 150/53 c
 δάκνειν XII 25
 δαμάλη I 75 a. b. IV 12
 δασπλήτης II 14
 δασύπνογος V 112/13 b
 δάφνη II 23/26 a. b
 δαίτος I 95/98 a
 δακτικός VIII 87 a. XV 114/16 a
 δαμάτιον X 44 c. IV 18 b
 δενδροφόρος I 46 f
 δερμάτινος II 156
 δεσμεύειν II 3
 δηλείσθαι IX 33/36 e. f
 δηλής IX 33/36 e
 δημιουργεῖν XII 35/37 a
 διάβρωσις III 43/45 b
 διαγωγή XI 1/3 b
 διαδρύπτειν VI 15/16 b. c. e. h
 διαίνειν XIII 41 f
 διακερανύναι VII 154 d
 διακοπή II 95
 διακορεῖν II 66/68 b. VII 78/79 a
 διακοσμεῖν XV arg.
 διακρηνοῦν VII 154 a—d
 διαλεγείν II 58
 διαπλάττειν XV 114/16 a
 διαπληροῦν VII 154 d
 διαρραπίζειν XV 48/50 c
 διαρρήγνυσθαι VIII 10 a—c
 διασαφηνίζειν XIII 62/65 a
 διατελειοῦν VII 154 d
 διατινάσσειν X 46/47 a
 διαφθινεῖν X 18 a—c
 διαγῆσθαι XI 78 a
 διδυματόκος I 23/26 c
 διεγερτικὸν ἐπιθαλάμιον XVIII
 arg.

- διερός V 93b. I 55f
 δίρφος Fist. 5/6a. Dos. 15/18a
 διθυραμβοποιός IV 31d
 δίκελλα IV 10a
 δικλῖς XIV 39 42d
 δίμηνον VII 78 79b
 διοίγειν X 1/3d. e
 διορατικός I 47a
 διοχλεῖν XIV 16a
 διπλοῖς XV 34
 δίσεινος Dos. 5.8
 δίσητος Dos. 1/5a
 δίνυρος I 55f. II 59/62e
 διυποποιός VII 66
 δρᾶγμα VII 157a. b. X 44a. b.
 δραχμή X 44b
 δραμεύς VI 18/19c
 δρυνμός I 72a
 δρυφόρος Ba (v. l.)
 δύβρις I 118a. c
 δυσαποδίακτος X 11b
 δυσασπάσματος X 11b
 δυσδιεξίτητος XIV 51
 δυσδιάκτος IV 45c
 δύσερος I 82/85k
 δυσθυμείν IIIa
 δυσθυμία IIIa. Xb
 δύσκερκος II 58
 δύσμορος VII 119
 δύσμορφος VI 18/19l
 δύσοδος VIII 51/52a
 δύσοσος III 24a—c. IV 45c. d
 δυτικός V 112/13f
 δωδεκαετής VIII 3
 δωδεκάμηνον VII 85a
- ἐγγενῶν XIII 44
 ἐγκαναχεῖν IX 25/27e
 †ἐγκάρδιος II 110g
 ἔγχος XIII 39
 ἔδεσμα VII 37
 ἐδράζειν Sim. Al. c
 ἐθάς *II 11/12b. XV 48/50c
 ἔθειρα I 34a. b
 ἔθειράζειν I 34a—c
 εἶδειν Ec
- ἐλιτανής XIII 42a. b
 εἰσάειν XIIa. 12/16b
 εἰσβάλλειν XVII 9/12a
 εἰσβολή XVII 1/4a
 εἰσπνεῖν XIIa. 12/16b. c
 εἴσπνηλος XII 12/16a—c (Δάκωνες)
 ἐκαστέρω XV 6/7
 ἐκβιβρώσκων I 40b
 ἐκθεοῦν XVII 16/17
 ἐκθηλάζειν II 56a
 ἐκκαθάρειν XIII 69
 ἐκλεπροῦν I 40b
 ἐκμάσειν D
 ἐκνοεῖν VII 109/10c
 ἐκπαλαί XVII 121/23a
 ἐκπάρθενος II 40/41a
 ἐκπεπτασμένος XI 72/74a
 ἐκποδός VII 5/9l. o
 ἐκπονεῖν VII 85c
 ἐκπτοεῖν II 20b
 ἐκπύρωσις IV 62/63e
 ἐκπωμα I 27c. VII 70b
 ἐκηξίς VII 5/9o
 ἐκσάλασσειν II 85a
 ἐκσιλοῦν I 40b
 ἐκτίλλειν V 43c
 ἐκτρέπεσθαι V 83c
 ἐκφανλίζειν V 26/27g
 ἐλαία Καλλιστέφανος IV 7a
 ἐλαίος IV 7a—c
 ἐλάτη V 97a. *IX 28a
 ἐλικοσιδής III 29d
 ἐλίχρυσος I 80b—d. II 78
 ἔλκειν I 135
 ἔλκος Fist. 7/8a
 ἐλλοπιεύειν I 42b. c
 ἔλλοψ I 42b. c. III 25/26e. g.
 Fist. 17/20
 ἐμβλακένεσθαι III 36a
 ἐμβρον IX 19a
 ἐμπαροινεῖν VII 106/08a
 ἐμπεφυκότως XV 68
 ἐμπνεῖν XII 12/16d (Δάκωνες).
 XXIX 18/19
 ἐμπροποῦν XIV 65/70a

- ἐμπόφυρος V 96
 ἐμφέρεια III 2c
 ἐναλλος I 134a
 ἐναπογεῖν XIV 18
 ἐναρίθμιος XIII 72. Sim. Sec. d
 ἐνδιαθρόπτεσθαι III 36a—c
 ἐνδοῖ XV 1a. b
 ἐνδομυχεῖν VII 5/9o
 ἐνειλεῖν XV 9
 ἐνεργεῖν IV 61b. c
 ἐνηβος VIII 3
 ἐνήλιξ V 112/13b
 ἐνιαυσιαῖος I 5/6a
 ἐνικμος XIV 65/70c
 ἐνόρχης III 4b. c
 ἐνος VII 147a. c (Art.)
 ἐνστηρίζειν III 13c
 ἐνταφιαστής Dos. 9/12
 ἐντεριώνη X 45a
 ἐντρανίζειν X 18i
 ἐνυγρος V 93c
 ἐξάκουστος V 105b. XIV 26
 ἐξάλαπαζειν II 85b
 ἐξάμέλγειν II 66b
 ἐξαπλοῦν I 29d. IX 9b. XIII 69
 ἐξεργεῖν VII 112a
 ἐξειδοποιεῖσθαι XIII 75b
 ἐξοδος XV 35b
 ἐξοπτος VII 37
 ἐπακτῆρ V 14/16a
 ἐπαληθεύειν VII 114b
 ἐπανδρος Sim. Sec. 1
 ἐπαπορεῖν II 158
 ἐπαφρόδιτος XVII 36/37
 ἐπέραστος XII a. *b. Fist. 11/12
 ἐπηχεῖν (transitive) *II 35/36a
 (ἐπάθειν)
 ἐπιβλαβής X 18a. c
 ἐπιγραμμάτιον Fist. c. e
 ἐπιγραμματογράφος VII 40a
 ἐπιδράσσεσθαι II 133/34b
 ἐπιθαλάμιον XVIII arg.
 ἐπικωμαστικός III b
 ἐπίλακκον μέρος III 54b
 ἐπίμετρον XII 26a
 ἐπίουρος VIII 6a. b
 ἐπίπασμα XV 114/16b
 ἐπιπτύειν VII 127a. b. II 59/62i
 ἐπισκύνιον XVI 8
 ἐπίστιχος I 48b. X 1/3f
 ἐπίσυνα VII 78/79b
 ἐπιτέγησις IX 24
 ἐπιτίθιος I 45a
 ἐπιτυμβίδιος VII 23a. c. d. f
 ἐπιφθύζειν II 59/62i. VII 127
 a. b
 ἐπίχαλκος XIV 53/54
 ἐπιχειρεῖσθαι II 150/53a. XIV
 18. 21a
 ἔποψ V 136/37c
 ἐπωδή II 90/92c
 ἔρα II 13
 ἐργοδότης X 52/53b. 54/55c
 ἐρεθιστικός I 62/63a. VI 17a
 ἐρέλικη V 64
 ἐρεύγειν XIII 58/60d
 ἐρευνᾶν VII 45/46f
 ἐριθακίς III 35a—c
 ἐρίθακος *III 35a
 ἐριθος XV 80
 ἐριουργός XV 80
 ἐριφοῖ (sidus) VII 52/56e—g
 ἐρπειν VII 2a. b
 ἐρυγή XIII 58/60d
 ἐρωεῖν XIII 74a
 ἐρωτιᾶν *VI 28b
 ἐρωτύλος III 7
 ἐς νέω XV 143b. c
 ἐτερορεπής IX 23c. XII 12/16f
 ἐτυμόδρος IX 20/21a
 ἐτώσιος I 38e
 ἐυαίσθητος VI 9/12i
 ἐυβασία VI f
 ἐυβοτος V 24a
 ἐυδιάζειν VII 57b. c
 ἐυέπιφορος IV 62/63d. e
 ἐυήλιξ I 44c
 ἐυθηρία VII 3b
 ἐυθηρία VII 106/08a
 ἐυκριθος VII 34a. b
 ἐυμάρα V 10d. f
 ἐυμορφία X 36a

- εἰμορφος VI 18/19 l. *34. VII 109/10 c
 εἰμουσία V b. c. VII 26 a
 εἰόνετης Dos. 15/18 a
 εἰόμματος VIII 72 a
 εἰπηκτος I 128/29 a
 εἰπλοειν VII 52/56 c. d
 εἰρώς IV 28 c
 εἰστρεπτος XI 45
 εἰφθαρτος XI 45
 εἰφοροία X 19 a
 εἰχροία VIII 73
 εἰψοφος XI 57 c
 εἰφαπλοῦν II 59/62 a
 εἰφιμερος I 61 a
 εἰχσιν I 68 a. b
- [Ξατρίκιον] VI 18/19 i
 ξειν V 78/79 b
 ξηλοτυπειν VI 26/27 a. c
 ξηλωτής XIV 5 b
- ἡδουφωνία V 28/30 a
 ἡδύφωνος I 128/29 a
 ἡλαίνειν VII 23 g
 ἡλέματος *XV 4/5
 ἡλίθιος XVI 9 b. c
 ἡλιόκαυστος X 26/27 b
 ἡλιψ IV 56 a.
 ἡμενος I 48 a. XIII 40 a
 ἡμερίς IX 20/21 a
 ἡμιγένειος VI 2/3 c. d
 ἡμιθνής V 78/79 b
 ἡμιτομία III 4 b
 ἡν VIII 26 d (Att.)
 ἡνι III 10 a (Att.). I 149 a
 ἡπεδανούν II 10 c
 ἡρείον II 13
 ἡξειον II 35/36 b
- θάημα I 56 k
 θαλλός IV 45 a. b
 θαμίξειν VII 16 e. f
 θαμνώδης III 29 d
 θαῖσθαι I 149 b
 θαψία II 88 a
 θαψος II 88 a. b
- θελος VIII 33 e
 Θεόκριτος Fist. 11/12. Dos. 9/12
 θεοποίητος Sim. Sec. d
 θερακαινίς X a
 θεημονοθετείν X 46/47 b
 θεήν V 110/11 c
 θεολία XV 38/39 b
 θεολός Bes. 1/3 a
 θερηνητικός VII 57 b. XIII 10/13 b
 θερίαμβος XIII 40 b
 θερίον XIII 40 b
 θερόνα II 59/62 b—d (Θεσσαλοί,
 Κύπριοι, Αἰτωλοί)
 θυῖα *V 97 a
 θυλήματα II 18 b
 θυός II 10 a
- ἰάπτειν II 82 a. b
 ἰδη I 105/06 f. XVII 9/12 a
 ἰδιωμα XIV 5 c
 ἰερὸν ὀστέον VI 29/30 i. k
 ἰερονίκης XVI 71/72 b
 ἰθαρός Sim. Sec. d
 ἰθυνητήρ Fist. 1/2 a
 ἰλεός XV 9
 ἰλιοραίστης Dos. 15/18 a
 ἰλλάς I 1 f
 ἰνις I 43 e. Dos. 1/5 a. 15/18 a
 ἰξός Bes. 5/6 c. d
 ἰσβόλος Bes. 23/24 a. b
 ἰον V 125 e
 ἰονθος XII 23/24 b. c
 ἰοστέφανος Fist. 7/8 b
 ἰπόβοτος V 24 a
 ἰποδιώκτης XIV 12/14 d
 ἰπποκόμος XV 54
 ἰππομανές II 48/49 a—d. 50/51 a
 ἰπποποίητος Sim. Sec. d
 ἰπποφορβός II 48/49 c
 ἰς I 43 e
 ἰσθμός I 57 a
 ἰσομήκης VIII 19 b
 ἰσοπαλής V 28/30 d. VI 46 d
 ἰσόγειλος VIII 19 a
 ἰσοχρονεῖν VI 2/3 b
 ἰσόχρονος Ab. VI 2/3 a

- ἰστόποδες XVIII 34
 ἰσχάς Ἀττικῆ I 147 b
 ἰσχίον VI 29/30 i. k
 ἴτης XII a
 ἴτυς Fist. 4
 ἴυγξ II 17
 ἰύξις VIII 30a—c
 ἰυκτης VIII 30a—c

 [πάγκελλον] VIII 58 a
 [καθδάριον] V 127 c
 κάξις I 52 b
 καθάϊρσις V 118/19 a—c. e
 καθαρτικός II 35/36 a
 κάθνηρος II 107
 καθυστρεῖν X 1/3 c
 κακοδαίμων III 24 a. *Bes. 5/6 c
 κακόδεσμος IV 62/63 g
 κακοέννοια V 86/87 d
 κακόκνημος IV 62/63 f. g
 κακοπάθεια Dos. 5/8
 κακοπαθεῖν X 7 b
 κακοπονεῖν VIII 67/68 c (v. l.)
 κακόφων XIV 31/33 a
 κακόφωνος I 136. V 136/37 c
 κακοχράσμων IV 20/22 e—g
 κακόχρους X 18 i
 κάκτος X 4
 καλαθίσκος V 86/87 c
 καλαμαία X b. 18 a—i
 καλάμη V 6/7 a. b. X 48/51 d
 καλλιόπη Fist. 17/20
 Καλλιστέφανος ἐλαία IV 7 a
 κάλλος VIII 73
 κάλον VI 18/19 i
 κάλος I 52 b
 κάλπικς V 127 b—e
 καλύβη XV 119. 120/21
 κάλχη Bes. 1/3 b. d
 καναχίξομαι VI 29/30 f
 κانهφορεῖν II 66/68 a. b
 καρύδιον IX 20/21 e
 καταβρίθειν XV 119
 καταβροχθίζειν IX 25/27 d
 καταδένειν Π <3>. 59/62 h. 159/60
 κατάδυσσις V 46

 καταθέλγειν IX 33/36 f
 καταθωπεύειν VI 29/30 a
 καταγιγίς I 3/4 d
 κατακάλνειν *X 4 (κακαίνειν)
 κατακοιμητικὸν ἐπιθάλα-
 μιον XVIII arg.
 καταμαγύειν II 3
 κατανεύειν XIII 47
 κατάντης I 18 a. b
 κατάξηρος XIV 3/4 d
 καταπτεασθῆναι XV 64
 καταρροεῖν I 5/6 b
 καταρροφελν Dos. 15/18 a
 καταρτίζειν VII 5/9 l
 κατασκιάζειν XII 8/9 c
 κατάσκοπος V 83 b
 κατασμούχσις III 17 a
 κατάστρυγος VII 5/9 p
 κατάστρωσις IX 9 a. XIII 34 a
 κατατίλλειν II 53/54 b. III 21
 καταφιλεῖν XI 54/56. XII a. 27/33 f
 καταχειρίζομαι II 159/60
 καταχθόνιος II 11/12 b
 κατεύχεσθαι II 70/72 b
 κατηχῆς I 7 a—d
 κατοιχόμενοι II 35/36 a. b
 κατοπτρίζομαι VI 35
 κατώγων I 13 e
 [κανκίον] I 27 d
 κανματώδης VI 4 c
 καύτης Dos. 9/12
 καχάξις V 141/43 e
 καχλάξις VI 9/12 l—o
 κάχληξ VI 9/12 m—o
 κελαρούξις I 1 d. VII 137
 κελέβη II 2 a
 κέλις III 11
 κελέοντες XVIII 34
 κενοδοξείν III 36 b. c
 κενόδοξος XV 27/29 b
 κένωμα II 85 c
 κενωτικός II 85 c
 κέρας Fist. 3
 κεράστης V 147/60 c
 κερατίξις III 5 e. f
 κεράτινος Bes. 9/13 a

- κεραιστής IV 20,22e
 κέρκος V 112/13a
 κερουλίς V 145a
 κερουλίς V 145a
 κερουχίς V 145a. b
 κερφόρος V 145a
 κερτομεῖν I 62,63a
 κερτόμιος I 62,63a
 κέρτομος I 62,63a
 κεύθειν I 50a
 κεφαλαλεῖν V 123,24a. XI 70/71
 a. b
 κεφαλόδεσμος I 33c
 κηρύλος VII 57b. c
 κηφήν I 147a
 κίβισις I 53d
 κιγκλίζειν V 116/17b—d
 κιγκλῖς V 116/17b
 κίγκλος V 116/17c. d
 κίκιννος XI 10/11d
 κίναδος V 25a—d (Σικελιώται)
 κιναιδίον II 17
 κιναιδος V 25c
 Κιναιθία I 151d. V 102,03d. e
 κινάρα VI 15/16d. g—i
 κισθός V 131a—c
 κίσσα V 136/37a. b
 Κισσαίθια I 151a—d
 κισσᾶν I 151b—d. V 136/37b
 κισσοειδής XIII 42a. b
 κισσός λευκός, μέλας XI 46
 [κισσύβη] H
 κισσύβιον I 27a—e. 29e
 κιτρινοειδής V 94/95c
 κιχλίξειν XI 78a. b
 κλεπτότοκος Fist. 15c
 κλεψίγαμος Fist. 15c
 κλύμενος XIV 26
 κλωνιον XIII 41b
 κλωποπάτωρ Fist. 15a—c
 κνηκοειδής VII 16c
 κνηκος III 5c. VII 16a—c
 κνηκός VII 16a—c
 κνηκων III 5a. b
 κνίδη VII 109/10d
 κνίξειν V 122. VI 25a. c
 κνυζειν II 108/09a—c. VI 29/30
 e. f
 κνυζηθμός VI 29/30e
 κογγόλη IX 25/27a
 κοίλωμα VIII 53a
 κοινοποιεῖν XVII 41. *52
 κοκκιοειδής VII 58b
 κόκκινος XIV 22/23e
 κοκκιοειδής V 94/95c
 κοκκύμηλον VII 146a. b
 κόκκνυξ VII 139b. XV 64
 [κολλητζίδα] XIII 42c
 κόλος VIII 51/52a. c. d
 κολυμβᾶν XI 60/61
 κολωνός I 13c. d
 κομᾶν I 133c
 κόμαρος V 123/24a. 128/29d
 κονίζειν I 30c. e
 κόννυζα IV 25b. VII 68a. b
 κορδύλη *IX 23a (κοτόλη)
 κορεῖν I 47a
 κόρη I 47a
 κόρθυς X 46/47c. d
 κορμός I 57a
 κοροκόσιμον II 110f
 κόρος I 47a
 κόρη XIV 34a (Ἄτρ.)
 κορδαλλίς VII 23a. c—f
 κορδαλλός X 48/51e—g
 κορούνη IX 23a. b
 κορούπτειν III 5e. f (Ἄτρ.)
 κορμπίλος V 147/50b—d
 κόρυφος IV 62/63a (Ἀλεξαν-
 δρεῖς)
 κορώνη VII 57b
 κοσκινόμαντις X 18f
 κόσμησις XV 123
 κότινον IV 7c
 κότινος V 100
 κοτόλη VI 29/30i. k
 [κουβαρίζειν] I 29a
 κουρεύειν V 98b
 [κουρκοῦτη] IX 20/21g
 [κουτζουνάδα] V 92g
 κόχος II 107
 κοχύειν II 107

- κράλινειν V 83a
 κράκτης VIII 80a
 κράνεια I 21/22b
 κράνιος V 83d
 κρανίς I 21/22b
 κρεοφαγείν IV 10c
 κρηπιδοῦν XV 6/7
 κριθή VII 34a
 κροκοειδής I 80d. II 88a
 κρόμμυον Κολχικόν XIV 17
 κροσσός XIII 46a
 κροτειν XV 48/50c
 κρούμα I 1e
 κρουματοποιός IV 81a
 κρωσσός XIII 46a
 κτάντης Dos. 9/12
 κύαμος VII 66
 κύσκειν (intr.) II 66/68b
 κυκλάμινος V 123/24a—c
 κυλλίσκος II 17
 κυλικώδης II 2a
 κυλοιδιᾶν I 38a—d
 κύλον I 38a—d
 Κυμαίθα IV 46a—c
 κυμινοπρίστης X 54/55d
 κυνάκκανθος V 92c
 κυνάς XV 18/20b
 κύνειος XV 18/20b
 κυνηγέτις II 66/68d
 κυνοθαρσής XV 53
 κυνόκανυμα VI 4b
 κυνόσαβτος V 92c. d
 κύπειρος I 105/06h—k
 κύρωσις V 43d
 κύτισος V 128/29a. X 30a
 κωδία VII 157d
 κῶλον (τοῦ στάχνης) X 46/47d
 κωμάξιεν III 1b. c
 κώμυς IV 18a. b. 46a
 Κώναρως V 102/03b. c
 κῶνος V 48/49c. 102/03b
 κῶπη IV 58c

 Λάβας XIV 24/25
 λάγηνος X 13b. c
 λαγαβόλον IV 49c. VII 128/29b
- <λάθανον> V 131a. c
 λαμπάς I 1f
 λαμπουρίς VIII 65a
 Λάμπουρος VIII 65a. b
 λάξευσις VI 18/19k
 λάος Fist. 13
 λαοσσός III 24a
 λάπαθον II 85c (Λτρ.)
 λάπαθος II 85c
 λαρνακόγυις Fist. 16
 λάραξ Fist. 16
 λαχνηφόρος I 46f
 λέπαργος IV 45f. g
 λέπας I 40a
 λεπίζειν *I 40a
 λεπράς I 40a. b
 λεπτόρριζος V 123/24a
 λεπτόσαρκος V 94/95a
 λέπυρον V 94/95c
 λέυκη II 121a
 λευκίτης V 147/50a. c
 λευκόπλευρος IV 45f
 λευκοποίκιλος IV 45f
 λέχριος Sim. Ov. 11a. b
 ληνίσκος II 122
 ληνός VII 25
 λιβανωτός Bes. 5/6b—d
 λιβρός Bes. 1/3c
 λιγυφωνείν VIII 80b
 λιμηρός X 56/58e
 λιμώττειν XIV 7
 λιπαράτος II 133/34b
 λιπονανάτης XIII 73
 λιποτάκτης XIII 73
 λιποφυγείν II 82a
 λίς XIII 6a
 [λισγάριον] IV 10a
 λιχανός δάκτυλος III 29g. XI 57c
 λοβός III 29d
 λόγος H. XI prooem. Sim. Ov. a
 λόπις III 25/26e
 λόρδωσις V 43d
 λυγαίτος I 95/98h
 λυγίζειν I 95/98c—l. II 17
 λύγος I 95/98g. i. k
 λύκος XI 24. (ιμάς) V 106a

- λυκόφως X 48/51 e
 λυσσᾶν IV 11a—c
 λῶ I 12a
 λωτός III 29d
 λῶων I 12a
- μαγγανεία II 53/54a
 μάζα IV 34/36c
 μαθητεύειν VIII b
 ματα Fist. 1/2a
 μαιεύσθαι (nutrire) Fist. 1/2a
 μαινάς II 40/41b
 μαινεσθαί X 31b
 μακροπτόλεμος Fist. 1/2a. c
 μάκτρα IV 61a
 μάλαθρον VII 63d
 μαλαθράκος VII 105
 μάλθη VII 105
 μάνδρα IV 61a
 μανιάκιον XI 41a. b
 μανιάδης XIV 10b
 μάννος XI 41a. b
 μάντις (animal) Xb. 18a—i
 μαρμάρινος III 18a
 μαρσώπιον V 2d
 μάσταξ XIV 39/42b
 μαστροπέειν XI 67/68c
 μασγάλη XVII 30
 ματαιοπώγων XIV 27/28b
 μάυλις Bes. 4a
 μέγалоιτος II 70/72c
 μεγαλορημονεῖν I 95/98f. k. Xb. 20b
 μεγαλόφωνος Sim. Ov. a
 μελάγχρους X 26/27e
 μελανόφρος VIII 72b
 μελανόχροιος XIII 41a
 μελανόχρους VII 114a
 μελανόχρους X 26/27d
 μέλημα XIV 2a—c
 †μελιβρός Bes. 1/3a
 μελίξειν I 2b. IV 29/30d
 μελικηρίς V 59a. b
 μελιμήλον XI 38/39c
 μελίπνους I 128/29a
- μέλισσα III 13b. VII 80. XV 94/95a. Fist. 3
 μελίτεια IV 25d. e. V 130a—c
 μελίχλωρος X 26/27c—e
 μελίχρός V 94/95c
 μελιχρότης VII 82a
 μελιχρούς V 94/95a. X 26/27c. *e
 μελίχρους *X 26/27d
 μέροψ Fist. 5/6b. 17/20
 μεσημβρίζειν I 13f
 μεσημβρινός I 15a. VI 4c
 μεσιτεύειν Dos. 5/8
 μετάληψις (enarratio) Fist. d
 μετόρχιον I 48b
 μήκων II 48/49b. VII 157c (pro
 μύκων). d. XI 57a—c
 μήλινος II 88b
 μηλοβολεῖν VI 7a
 μήλον (malum) III 13b. XI 10/11
 b. e. XIV 38. (pecus) IV 10c
 μηλωτή III 25/26b—d. V 2e
 μήνηξ XIV 34b
 μηρύειν I 29a—d
 μίθρον I 29a
 μίλος *V 97a
 μιννρίζειν XIII 10/13c
 μινύρισμα I 1c
 μιννρός XIII 10/13c
 μισθία III 35b
 μισθότρια III 35a
 μίτυλος VIII 86b
 μολυσμός XII 23/24b. c
 μονόφθαλμος VI 36/38b
 μορῆσαι Dos. 5/8
 μορμολύκειον XV 40b
 μόρος Dos. 1/5a
 μοσχεία I 48b
 μοσχίον IV 4d
 μουσοῦν VII 12a
 μουσονοργία IX 33/36b
 μοχθίζειν I 38e
 μυκητής VIII 6a. c
 μυκητικός VIII 6c
 μυκητισμός I 95/98d. e.
 μύκων v. μήκων
 μύλλειν (vel -ειν) IV 58a—c

- μυλλός IV 58a
 μυρίκη I 13f
 μύταλος VIII 86a
 μύωψ VI 28a
- νάκος V 2d—f
 νάμα Sim. Sec. d
 νεάζειν XVI 94/97a. Dos. 13/14
 νεῖν XI 60/61
 νεογιλός XVII 58/59
 νεολαία XVIII 22/25
 νεόμακτος *IV 34/36c (-μάλακτος)
 νεοτευχής I 28c
 νεοτεύειν VII 57b
 νεοφάτος IV 34/36c
 νέποδες XVII 25
 νεωκόρος I 47a
 νήλευστος Fist. 17/20
 νηπιάζειν I 47a
 νησιδιον XIII 22/23a. b
 νήσος (oppidum maritimum) Bes.
 4b
 νουνεχής XI 72/74a
 νυκτιόραξ I 136
 νόμφη (= δαγύς) II 110f
 νυμφόληπτος XIII 44
- ξηρός I 51c
 ξυλεύεσθαι V 65a
 ξυλοχίξισσθαι V 65a. b
 ξυστίς II 74b--d
- ὄγμος X 1/3d—g
 ὄγχνη I 134b
 ὄθρύς III 43/45f
 οἰδᾶν I 43a
 οἰς I 9b
 οἰναρίζειν VII 133/34c
 οἰναρον VII 133/34b. c
 οἰσιον V 125d
 οἰστράν VI 28a—c
 οἰστρός VI 28a. b
 οἰτος II 70/72c
 οἰφεῖν IV 62/63a. b
 οἰφάλις IV 62/63b
- ὄλμος II 15/16a
 ὄλολυγών VII 139a—c
 ὄλος Bes. 1/3a
 ὄλοφυγγών IX 28/30f
 ὄλοφυκτίς IX 28/30f (Ἄτρ.)
 ὄλπη II 156. III 25/26f
 ὄλιπῖς III 25/26e—g
 ὄλπῖς XVIII 45/46
 ὄμῖλη IV 23c
 ὄμομηλῖς V 94/95b
 ὄμοπαίτωρ VI 18/19i
 ὄνειρωκτικός *IX 16/17a
 ὄνοθος XII 23/24b. c
 ὄνοθος *XII 23/24b
 ὄνοματικός XVII 53/54a (-αστι-
 κός v. l.)
 ὄξύχολος I 18b
 ὄπιπεύειν *II 156. IV 62/63b
 ὄπλη IV 34/36a
 ὄρατός III 12a
 ὄρεχθεῖν XI 43
 ὄρθός, XI 10/11e. f
 ὄρθοστάθην VII 5/9o
 ὄρκάνη IV 61a
 ὄρνθαριον II 17
 ὄρνθοτροφεῖον XIII 10/13e
 ὄροδαμνίς VII 138a. c
 ὄρομηλῖς V 94/95a—d
 ὄρτάλιχος XIII 10/13b. c
 ὄρχατος I 48b
 <ὄρχις> I 48c
 ὄρχος I 48b. c. X 1/3d. g
 [†ὄσκάριος] IV 20/22a
 ὄσπρια X 7e
 ὄστράκιον *XV 112/13
 ὄστρον III 25/26g
 ὄσφραντικός VII 143a
 <ὄσχος> I 48c
 οὐδαμνός VII 41a
 οὐλάς I 53d
 οὐρος Dos. 5/8
 ὄφῖς Dos. 13/14
 ὄφρύς XI 31
 ὄχεύειν V 147/50f
 ὄχλησις I 134b
 ὄψαμήτης X 7a—d

ὄφρα X 7b. c
 ὄψιμος X 7d

παιδοπίπης V 86/87d
 παλάστρα VII 125a—e
 πάλη IV 28a
 πάλος V 28/30d
 παλύνειν IV 28a. b
 πᾶμα Fist. 11/12. Bes. 5/6a
 παναίολος Sim. Ov. 12
 πάππος VI 15/16a. d. g—i
 παραιβάτης III 32e. f
 παραινετικός XIII 49/52a
 παρακατιέναι V 1d
 παραλογισμός XV 48/50b
 παραλογιστής I 62/63a
 παραλογιστικός I 62/63a
 παραπλάσσειν XV arg.
 πάραρος XV 8a. b
 παρασκευαστικός VII 65b
 παραντόθεν XIII 15b
 παραχρῆιν V 86/87f
 παραψύχασθαι XIII 54
 παρεισάγειν Ie. VII 52/56b
 παρεπιδημῆν XV arg.
 παρερεδίξην *V 110/11a
 παρήγορος XV 8b
 παρθενική VIII 59
 παριστᾶν VI 18/19g
 παριστορεῖν I 117a
 παροδίτις III 32e
 παροιμιστής XIV 22/23d
 πᾶσθαι XV 90
 πάσχειν τι VIII 10a—c
 παφλάζειν VI 9/12l
 πέδιλον IV 56a. b
 πέκσειν V 98a. b
 πελεκᾶν I 23/26e
 Πελλίας I 23/26e
 πελίδνωμα V 99b
 πελίωμα I 23/26e. V 99a
 πέλλα I 23/26c—f
 πέλλος I 23/26e. V 99a—c
 πεντεδεκαετής VIII 3
 πέος IV 62/63c
 πέπων VII 120

περάτης I 57a
 περιβόλαιον II 74b. c. XV 21a
 περιμῆλιν *II 122
 περιζώστρα II 122
 περικλιετός Gb
 περικερμάνυσθαι VII 144
 περιορίζειν VII 10b
 περιπισταννύναι I 55a
 περισσευμα XII 26a
 περισφίγγειν II 110g
 περιτραχήλιος XI 41a. b
 περιφέρεια II 165/66e. VI 18/19f.
 Fist. 4
 περιχάρεια V 144b. XVI 33
 περκάζειν I 46a. c. d
 περονᾶν XV 21b
 περονητρῆς XV 21b
 πεσσοί VI 18/19c. g. i
 πετεινός V 92g
 πέτυρον XIII 10/13e. f
 πετροβάτης Fist. 13
 πέυκη V 97a
 πήγανον XIII 41b. e
 πηκτή XI 20
 πήρα I 53c
 πηχναίος I 52a
 πήχης III 30
 πιθανεύσθαι I 123a
 πιλιπής Fist. 4
 πιτύα VII 16d—f
 πλαγγών II 110f (Att.). VII
 139b
 πλαθάνη XV 114/16a
 πλακερός VII 18a. b
 πλακοῦς IX 20/21e. XV 117
 πλαταγῆν XI 57b
 πλατάγημα III 29g
 πλαταγών XI 57c
 πλαταγώνιον III 29g. XI 57b. c
 πλατάσσειν *XI 57c
 πλατυστομῆν XV 87/88
 πλατύφυλλος VII 68d. XIII 41c
 πλῆκτης V 147/50d
 πλοκερός VII 18a. b
 πόα VIII 67/68d
 ποία III 32a—d. V 34b

- ποιημάτων XI b. XV arg.
 ποιήτρια XV 97
 ποιικιλίς VII 141 b. c
 ποιμαίνειν XI 80 a. b
 ποιμάντωρ XVIII subscr.
 ποιμνιον Cb. VIII 41/44 e. 66 b
 ποιολογεῖν III 82 a—d
 ποιῶδης V 123/24 a
 ποικάριον XV 18/20 a
 ποκίξις V 26/27 a. b
 πόκος V 98 a
 πολεῖν I 1 h
 πολιός I 44 a. XI 24
 πολυβώτης X 15/16 a. b
 πολυγάκτος I 23/26 b. V 26/27 f
 πολυγένειος III 8/9 c. d
 πολυπάτωρ Fist. 16 b
 πολυπείρος XV 48/50 a
 πολυπέλαστος II 14
 πολυπλήθεια VI f
 πολυτόκος I 23/26 b
 πολύτριχος V 112/13 a
 πολυφάγος IV 6 c
 πολυφλίητος XV 86 a
 πολυφύλλος VII 188 a. XIII 41 a
 πολυχέμων VII 5/9 o
 πολύχυλος I 23/26 b
 πολυχώρητος XIII 46 b
 ποππύξειν V 6/7 a—c
 ποππυλιάξειν V 89 a. b
 πορεύσσειν I 49 a
 πορθμεύς I 57 a
 πορθμός I 57 a
 πόρτις I 75 a. IV 15
 πορφυρευτής Bes. 1/3 a
 ποσότης Fist. c
 ποτίκρανον XV 3
 πουκός Sim. Ov. 17 b
 πούς VII 5/9 l. m
 πρασίξαιν X 18 i
 πρασινώδης IV 28 c
 πρασοειδής XIII 42 a. c
 πράσον ἄγριον I 52 a
 πρίνος V 94/95 a. c. d
 προκύλιον X 14 f
 πρόβασις XV 109/11 b
 προβάτειος V 56/57 d
 προβάτιον V 3 d
 προγένειος III 8/9 c
 προμαντεύσσειν X 18 i
 προμηγύνειν III 43/45 a. b. X 18 i
 πρόπολος III 2 a
 προσάδειν Fist. 17/20
 προσαναπαύεσσειν XII 8/9 d
 προσδοκείσσειν V 116/17 c. d
 προσκαθίξειν VII 5/9 n
 προσκαρτέρησις VII 125 d. e
 προσκεφαλίς XV 3 (v. l. προσκε-
 φάλαιον)
 προσλιπαρεῖν *II a. VII 125 a
 προσόξειν I 28 e. f
 προσραίνειν XVIII 45/46
 προσρήγνυσσειν XI 43
 προσστερνίξεισσειν III 48 b
 προσταλαιπωρεῖν II a
 προσυμνεῖν II 11/12 a
 προσωπειον XV 40 b
 προῦβρίξειν V 120 b
 πρῶφρων I 60 b
 πρῶνός XVIII 9 a
 πρῶξ IV 16 a—d
 πρωτολογεῖν X 29 b
 πρωτολόγος X 29 b
 πτῆρις III 14 b—d. V 55 a. b
 πτερούσσεισσειν XIII 10/13 a. d
 πτύον VII 155/56 c. d
 πυγίξειν V 41 a. 43 a. 118/19 b
 πύγισμα V 43 a—c
 πύκνωσις VIII 72 b
 πυριᾶσσειν II 140/41 c
 πυρναίος I 46 a—d
 πύρονος I 46 a. b. d
 πυρός I 58 a. III 32 a. b. d
 πυρρακίξειν III 5 c
 πύρριχος IV 20/22 a. b
 πυρρός VI 2/3 c. d
 παγωνιάς XVII 33
 παγωνίτης VI 2/3 d
 πάλιον V 34 c
 ῥαγίξειν V 112/13 b. c. e. f
 ῥαδινός X 24 d. e. XI 45

- δάμφορ VI 29/30l. o
 δάξ V 112/13c (Άτρ.)
 δέγγειν V 106b
 δίκιον III 29d
 δίον I 125/26a
 †δοδάκισσος V 131c
 δόδιον III 29c
 δόδον V 93a. b. (γυναικειον μό-
 ριον) XI 10/11b. e
 δοδωνιά XI 10/11b. c
 δοιά IV 10a. 49b. V 92c
 δοίδιον V 92c
 δοικός IV 49a. b. VII 18c
 δομβειν II 17
 δόμβος II 17. 30a. b
 δόπαλον IX 23c
 δοφειν H
 δύγχορ VI 29/30k—o
 δύμβος II 30a (Άτρ.)
 δώνοντο Sim. Ov. 14
- σάθη IV 62/63c—e
 σάριειν VII 19/20
 [σαλύβορβορ] (άλίβολβορ?) XIV 17
 σανίδιον XIII 10/13f
 σαρκίον II 48/49a
 σαύρα II 58. VII 22
 σαύρος VII 22
 σεισοπυγίς II 17. V 116/17c. d
 σέλινον VII 68e
 σέριφορ γραύς X 18a
 σηκίτης I 10a—c
 σήμα VII 10b
 σηπία Bes. 1/3a
 σήσαμον XV 114/16b
 σητάνιος πυρός IX 20/21c
 σιαγών XIV 34a. b
 σιγγλός II 10c
 σικνός άγριος II 48/49b
 σίμβλος VII 80
 σίον V 125c—e
 [σισούριον] V 14/16f
 σισύμβριον IV 25e
 σισύρα V 14/16e. f (Άτρ.)
 σίττα IV 45e. V 3b. c
 σιωπηλός XIV 10b. c
- σκάρειν IV 19a
 σκαλίς X 14e
 σκαπάνη IV 10a. b
 σκαρθμός IV 19a
 σκάρις IV 19a
 σκαφίον IV 10a. b
 σκαφίς V 59a. b
 σκέπειν III 43/45g
 σκιάδειον XV 38/39b
 σκιάς XV 119. 120/21
 σκίλλα V 121a—e
 σκυλλοκρόμμον V 121a
 σκίρον XV 38/39b (Άτρ.)
 σκίρημα Sim. Ov. c
 σκνιπαίος XVI 93a. b
 σκνίψ XVI 93a. b
 σκοπελώδης XIII 22/23a
 σκύζειν XVI 8
 σκνθάριον II 88a
 σκυλμός XV arg.
 σκώψ I 136
 σμύρα I 109a
 σός III 24a
 σπανίξειν Fist. 13
 σπάρτη VI 18/19c
 σπαταλάν III 36a. b
 σπιθαμιαίος III 29d. XIII 41b
 σπλάγγνα VII 144
 σποδώνης Dos. 1/5a
 σταγών VII 139b. IV 16a
 σταχνολογείν III 32c
 στειρός IX 3b. c
 στενωπός VII 5/9n
 στερέμνιος II 33/34f
 στέφανος III 21
 στέφειν II 2a. III 21
 στήτη Fist. 14. Dos. 1/5a
 σιβαδοποιείν IV 25b
 στιβάς V 34a. b. IX 9a. XIII
 34a
 στομάλιμον IV 23a. b
 στομόν IV 23a. b
 [στοροστής] XI prooem.
 στρόμβος IX 25/27a
 στρουθοκάμηλος III 14b
 σνβόσιον Cb

- συγκαμπτός III 14 d
 συγκαταλέγειν IV 52
 συγκλᾶν VIII 33 d
 συγκοιμάζεσθαι IV 61 b
 συγκοιμάσθαι X 18 i
 συγκολλᾶν VIII 72 a
 συγκόπτειν X 38/40 b
 συγχρονίζειν VI a. 2/3 b
 σικᾶς V 114/15 a
 σικῆ X 45 a—c
 σύκιος X 45 a—c
 συμβατός V 92 b
 συμβλητός V 92 a. b
 συμπαρασκευάζεσθαι *XIII 49/52 a
 συμπαρατείνειν XII 17/21 b
 συμπαρέπεσθαι II 165/66 c
 συμπιλοῦν IX 9 a
 σύμπνοος XII a
 συμπολίτης XII a (v. l.)
 συμπορευτής XII a (v. l.)
 συμφοιτητής XI c. d
 συμφύα XV 68
 συναίτης XII a
 συναναμινύσσειν I 109 a
 συναποτέμνειν X 41/42 c
 συναυλῆν V 6/7 b
 σύνδεστρος IV 19 c. V 32 b
 συνδεσμεῖν X 44 b
 συνδιάγειν III 1 c
 συνδρομή XIII 22/23 d
 σύνδυο XIII 32
 συνεκφαίνειν V a
 συνεργάτης IX 1/2 d
 συνέργεια XVI 76 b
 συνευιάζεσθαι X 18 g
 συνθηρᾶν III 49/51 c
 συνθηράειν XIII 22/23 c
 σύνθρονος XII 35/37 a
 συννομέος IX arg.
 συνουσιάζειν IV 62/63 a. b. V 41 b
 συνουσιασμός V 43 c
 σύνοφρος VIII 72 a. b
 συνυποδέχεσθαι VII 149/50 b
 σύργαστρος Dos. 13/14
 σύριγμα I 1 e
 σδριγέ VIII 19 a—c. (ἔλιος) Fist.
 7/8 a
 σδριγίς VII 78/79 c. XIV 3/4 c
 σνώδης IX 33/36 f. g
 σφαιρωμα II 165/66 e
 σφενδόνη (pala anuli) VI 18/19 e
 σφήξ V 28/30 c
 σχάδων I 147 a
 σχεδόν XIV 16 c
 σχίζεσθαι VIII 10 b
 σχίνας V 128/29 a
 σωματοειδής VIII 33 c
 τάγχορος Bes. 7/8 a (λέξις
 Περσική)
 ταλαίνειν XV 109/11 c
 τάλασσειν XV 109/11 c
 ταμειον VII 16 e
 τάμισος VII 16 d—f
 ταυρίζειν I 43 a
 ταυροπάτωρ Fist. 3
 τέμπεα I 67 a
 τερατεύεσθαι II 2 b
 τέτριξ VII 138 d
 τήδε I 12 e
 τήκειν II 18 b. VII 76/77 a
 τηλέφιλον III 29 a—e
 τηρεῖν I 58 b
 τιθίζειν I 10 b
 τιτθός I 45 a
 τίτυρος III 2 a—d
 τοξικός XIII 56 a
 τόργος II 112
 τραγόπους VII 109/10 b. c
 [τραγωδεῖν (= ἄδειν)] IV 29/30 d.
 V 21/22 k
 τραγώδης *I 3/4 e
 [τραγωδητής] IV 29/30 d
 [τραγωδία (= ᾠδή)] X 38/40 e.
 41/42 e
 τραχύνειν *XVII 31
 τραχύφανος VII 41 b
 τριβακός VII 17 b
 τριέσπερος Dos. 9/12
 τρίκλωνος III 29 d
 τριμηναίος VII 85 b

- τρίοπτος XVII 68/69c
 τρίπορθος Dos. 15/18a
 τριφίλητος XV 86a
 τροφάλις XI 20 (Att.)
 τρύγη V 109c. VII 25
 τρυγητός VII 70d
 τρυγίας VII 70e
 τρυγών VII 139b
 τρύξ VII 70c—e
 τρύχνος X 87a. b
 τρώγειν I 49b
 τρώκτης I 49b
 τρώξι I 49b
 τρώξιμος I 49b—d. 46a. d
 τύμβος VII 23b
 τυροβόλος XI 72/74a
 τυρόσις I 58a. b. d
 τυροποιεῖν VII 16g
 τυρός I 58a. b
 τυροῦν V 86/87c
 τυτθός I 45a
 τύφειν VII 23b. c. II 18b
 τυφλοφόρος Fist. 11/12
 τωθάξειν XVI 9a
- ὑάκινθος X 28a—f
 ὑβός V 43d. e
 ὑβωσις V 43d
 ὑγρός I 55a. c—f
 ὑγοσφυής I 47a
 ὑδρία V 127b. d. XIII 46b
 ὑδροφόρος V 127e
 ὑλακτεῖν VI 29/30a
 ὕμνος I 61b
 ὑπαίριος V 114/15b
 ὑπερασπίζειν XII a. 27/33e. f
 ὑπερεθίζειν X b
 ὑπερηφανεύειν I 65/66e
 ὑπερομεγέθης IV 50/51e
 ὑπερπέσθαι XV 120/21
 ὑπερχελής I 27g
 ὑποβάλλειν IV 4a. b. IX 3a. X 9
 ὑπογράφειν Cc. Ed. Ia. e. XVI
 arg.
 ὑπογραφή Ed
 ὑποδιακονεῖσθαι II a
- ὑποδρομή V 99a
 ὑποζώννυσθαι XV 21b
 ὑποκύνθος V 96
 ὑπομάζιος IV 4d
 ὑπόμνησις (v. l. ὑπόμνημα) X 18e
 ὑποπιέζειν II 59/62e
 ὑπορροίζειν I 7b
 ὑποστρωννύειν VII 68a
 ὑποστρωννύναι VII 67a. IX 9c.
 XV 125/26a
 ὑποτάσσειν V 21/22f
 ὑπουργός XV 80
 ὑπόχαλκος XIV 53/54
 ὑποψιδυρίζειν II 108/09c. VI
 29/30a
 ὑπόπιον I 88c. II 88a
 ὑσπληγέ VIII 58a
 ὕψη VII 18a
 ὕψηγησις (argumentum) Fist. a
- φαιδρότης VI 86/88c
 φαινίς V 92e (Δάκωνες)
 φαλακρός VIII 27b
 φάλαρος V 102/03i—l. VIII
 27a. b
 φάλιος IV 28a. VIII 27a. (b)
 φαλιός (ἴππος) VIII 27a
 φαντασιάζεσθαι II 108/09c
 φαρμακεία II b. 2b. 17
 φαρμακίς II 3. 17. 18a. 33/34a.
 48/49c
 φάσσα V 96
 φελλόδρυς V 97a (Δρακός)
 φερωνύμως *II 17
 φηγός IX 20/21a
 φθορεύς Dos. 15/18a
 φθύδιον *VII 127a
 φθύζειν VII 127a. b (Δωραίς)
 φιαρός XI 21b—d
 φίλαρνος VIII 27c
 φίλεργος X 56/58d. XXVIII
 φίλεριθος XXVIII
 φίλερις V 136/37a
 φίλεχθής V 136/37d
 φιλιούν VII a
 φιλιόφης IV 62/63a. b

- ὄνηγος III 49/51 a. c
 τοργεῖν II 48/49 c
 τοργία II 48/49 c
 νουνασιαστῆς IV 62/63 a. b
 ἐστῆς XII 23/24 b
 ρον II 1 b
 εἰδῆς VII 23 c
 ιταίνα IX 28/30 a. f
 ὄδης IX 28/30 f
 ἄν I 49 a
 ῆ I 115 c
 ἰός I 47 b
 ἦ I 47 c
 ἀγμός V 141/43 a. b
 ἀσσειν V 141/43 a—d
 ματίζεσθαι XIV 48/49 a
 ον VII 58 b. c
 ς VII 58 a. b
 ιασσα VI 9/12 c
 ἰσσειν VII 64 a
 ῆ IX 4
 ι II 48/49 d
 ς IX 28/30 f. XII 23/24 c
 ἰον III 29 c. V 92 c. XIII
 (= φῦμα) II 48/49 d. Bes.
 ἰς I 115 a—c
 Dos. 15/18 a
 φόρος II 14
 ς VII 5/9 a. b
 πτειν Dos. 13/14
 μα II 35/36 a. 156
 VII 5/9 a. b (Λάκωνες)
 ς I 59
 ακτρον VII 16 g
 δόγλον XIII 41 a. c
 ἰν XVI 94/97 a
 ος Fist. 16
 ς I 5/6 a. c
 ον V 123/24 a
 στικός V 6/7 a. b
 ἰν VI 2/3 c. XV 130
 χόριον IX 19 a. b. X 11 a—d
 χορτάριον V 56 b
 χορτάδης IV 26 b. VII 58 b. XIII
 34 a
 χρησθαι (sensu passivo) XVI
 94/97 c
 χρησιμεύειν XV 8 b
 χροῖζειν X 18 g
 χρόνος (annus) VII 85 b. XVI
 71/72 a. Dos. 15/18 a
 χροσίζειν I 30 d
 χροστις XII 35/37 b
 χροσειδῆς I 30 b—d. II 78
 χροσόμελλος Bes. 26 b
 χροσόξυλον II 88 b
 χροτίζεσθαι II 140/41 a
 χυτροειδῆς V 58 a
 χωράφιον X 14 c
 παρός VII 16 b
 ψευδηγόρος XII 23/24 c
 ψευδολογία XII 23/24 a
 ψεῦσμα XII 23/24 a. *b (Σικε-
 λιῶται; conl. ψευστή)
 ψηλαφᾶν VII 74
 ψιάς I 1 d. f
 ψίειν I 1 d. f
 ψίθυρ I 1 f
 ψιθυρίζειν I 1 d. f
 ψιθύρισμα I 1 c—e
 ψίθυρος I 1 d. f
 ψίττα IV 45 e. V 3 b. c
 ψυδράκιον XII 23/24 a. c
 ψύθος I 1 f
 ψυκτικός IV 25 b. VII 68 a
 ψυχροποιός XV 57/58
 ψυχρός XV 57/58
 ψάμιον IV 34/36 c
 ψῆδάριον IX 6 a
 ὠραίζειν I 109 b
 ὠραῖος I 109 b
 ὠρεῖν VIII 6 b. 65 a
 ὠρειος VII 62. 85 a. b

